

Osborne McGraw-Hill

80386/80286

**William H. Murray III.
Chris H. Pappas**

**A 80386/80286-OS
PROCESSZOR
ASSEMBLY NYELVŰ
PROGRAMOZÁSA**

NOVOTRADE

**William H. Murray III.
Chris H. Pappas**

**A 80386/80286-OS
PROCESSZOR
ASSEMBLY NYELVŰ
PROGRAMOZÁSA**

McGraw-Hill–Novotrade Rt.

A könyv eredeti címe: 80386/80286 assembly language programming (1986)

Fordította: K. Papp lászlóné

Lektorálta: Fellner László, Nagy Ákos

Szerkesztette: Stankovics János

A kiadásért felel RÉNYI GÁBOR, a Novotrade Rt. vezérigazgatója
Budapest, 1988

Műszaki szerkesztő: Erdősi Zoltán

ISBN 963 02 5558 8

Hungarian translation © K. Papp Lászlóné, 1988

Copyright © 1986 by McGraw-Hill Inc.

Minden jog fenntartva. A McGraw-Hill cég írásbeli hozzájárulása nélkül tilos a könyvet vagy annak részeit bármilyen eljárással (nyomtatás, fotokópia vagy egyéb technika), elektronikus rendszerek felhasználásával másolni, sokszorosítani, terjeszteni.

Tartalomjegyzék

Bevezetés 9

1. Bevezetés az assembly nyelvbe 10
 - 1.1 A 80286/80386-os processzorok családfája 11
 - 1.2 Mit tanulhatunk meg ebből a könyvből? 12
 - 1.3 Milyen előzetes tudást feltételez a könyv? 13
 - 1.4 Számrendszerek 13
 - 1.5 Bináris számok 13
 - 1.6 Előjel-kiterjesztés 19
 - 1.7 Hexadecimális számok 19
 - 1.8 További bitsoportositások 21
 - 1.9 A 80386-os mikroprocesszor adattípusai 24
 - 1.10 A szabványtól eltérő bitmezők 24
 - 1.11 Bináris műveletek 24
 - 1.12 Címzési módok 27
 - 1.13 Programozási stílus 32
 - 1.14 Az assembly nyelv előnyei 37
 - 1.15 Assembly nyelvű mintaprogram 37
2. Bevezetés az assemblerekbe 39
 - 2.1 A gépi kód és az assembly nyelv 40
 - 2.2 A tipikus assembly eljárás lépései 41
3. Regiszterek, jelzőbitek és utasítások 47
 - 3.1 A 80286-os mikroprocesszor 47
 - 3.2 Alapvető felépítés 47
 - 3.3 A 80386-os mikroprocesszor 51
 - 3.4 Alapvető felépítés 53
 - 3.5 A 80286/80386-os utasításkészlete 58
 - 3.6 A 80386-os utasításkészlete 103
4. A 80287/80387-es matematikai társprocesszor 109
 - 4.1 A 80287/80387-es működése 109
 - 4.2 Lebegőpontos verem 109
 - 4.3 Státusz-szó 110
 - 4.4 Vezérlőszó 111
 - 4.5 Toldalékszó 112
 - 4.6 Kizárási mutatók 112
 - 4.7 Adattípusok 113
 - 4.8 A 80287/80387-es utasításkészlete 117
5. Egyszerű programozási technikák 142
 - 5.1 Aritmetikai programok 143

- 5.2 Logikai műveletek 166
- 5.3 Kikeresési táblázatok speciális alkalmazásokhoz 170
- 5.4 ASCII – hexadecimális átváltás 174
- 5.5 Egyszerű 32 bites aritmetika 80386-os mikroprocesszorral 177
- 5.6 BIOS és DOS megszakítások használata 180
- 5.7 Karakter keresése karakterláncban fejlett karakterlánc-kezelő utasítás használatával 206
- 5.8 Szegmensen belüli karakterlánc-áthelyezés 208
- 6. Az assembler pszeudo műveleteinek használata 210
 - 6.1 Pszeudo műveletek 211
- 7. Makrók, eljárások és könyvtárak 235
 - 7.1 Makrók 235
 - 7.2 Eljárások 245
 - 7.3 Könyvtárak 254
 - 7.4 A rendelkezésre álló lehetőségek összehasonlítása 255
- 8. Fejlett programozási technikák 257
 - 8.1 Grafikon rajzolása színes képernyőre 257
 - 8.2 Egy program, ami az idő múlását számolja másodpercekben 262
 - 8.3 Menüvezérelt program készítése 266
 - 8.4 Fejlett karakterlánc-kezelő utasítások használata 276
 - 8.5 Lemezfile-ok létrehozása és használata 280
- 9. Programozás a 80287/80387-es társprocesszorral 292
 - 9.1 Mikroprocesszor specifikációk 293
 - 9.2 Egész szám aritmetika és az Intel társprocesszorai 294
 - 9.3 Egész értékek kijelzése makro segítségével 299
 - 9.4 Nagyméretű pozitív egész számok összeszorozása 301
 - 9.5 Egész számok csoportjának megjelenítése a képernyőn 303
 - 9.6 Az Intel társprocesszorai és a valós szám aritmetika 306
 - 9.7 Az IBM Makroassembler adatkonverziós rutinjai 310
 - 9.8 Az IBM kiszolgálóprogramokat tartalmazó könyvtárának használata 313
 - 9.9 Adott szög tangensének meghatározása 320
 - 9.10 Adott szög szinuszának meghatározása 323
 - 9.11 Fourier-sorok kiszámítása és ábrázolása 334
 - 9.12 A státusz-szó 342
- 10. Kapcsolódás a magas szintű nyelvekhez 347
 - 10.1 Assembly rutin csatlakoztatása az APL nyelvhez 348
 - 10.2 Assembly rutin csatlakoztatása a TURBO PASCAL nyelvhez 353
 - 10.3 Assembly rutin csatlakoztatása a BASIC programokhoz 356
 - 10.4 Assembly rutin csatlakoztatása a C nyelvű programokhoz 360
 - 10.5 Assembly rutin csatlakoztatása a FORTRAN programokhoz 363
 - 10.6 Assembly rutin csatlakoztatása a PASCAL programokhoz 366

A Melléklet: Az IBM cég Makroassembler programja	371
B Melléklet: A Microsoft Makroassembler	383
C Melléklet: A TURBO EDITASM program használatának ismertetése	394
D Melléklet: ASCII karakterkészlet táblázat	404
E Melléklet: A könyvtárkezelő program használata	406

A könyv megírásakor három célunk volt:

1. bevezetni az Olvasót a hatékony gépi kódú programozás világába, felhasználva a 80386/80286-os processzort és a 80387/80287-es társprocesszort;
2. megtanítani az egyszerű, de ugyanakkor hatékony assembly programozást;
3. referencia kézikönyvet készíteni, amely a programozási utasításokon kívül mintaprogramokat is tartalmaz.

A 80386/80286-os assembly nyelv a 8088/8086-os nyelv továbbfejlesztett változata. A könyvben található programok nagy része a 8088/8086-os gépcsaládon futtatható, mivel a 80xxx Intel processzorok egymással felülről kompatibilisek. Az alapvető utasítások mind a korábbi, mind a későbbi változatokban megegyeznek. Az újabban kifejlesztett DOS verziók azonban magasabb szintű programozási technikákat is lehetővé tesznek (mint pl. a védelmi jellegű programozás). A távolság a régebbi és az újabb DOS változatok között egyre növekszik.

Az assembly nyelv a programozó számára lehetővé teszi a számítógép feletti teljes uralmat. A PASCAL, FORTRAN és más magas szintű nyelveknél a programozó kiszolgáltatót a fordítóprogram készítőjének. Ha pl. a játékadapter lekérdezésére van szükségünk, és ez az adott magas szintű nyelven megoldható, akkor minden rendben. De mit tehetünk ellenkező esetben? Az assembly nyelvben lehetőségünk van saját rutinok írására, vagy kihasználhatjuk a számítógép gyártói által szolgáltatott hatékony BIOS (Basic Input Output System) rendszer-rutinok előnyeit is. Valójában az assembly programok többsége a magas szintű nyelvek kiegészítését szolgálja olyan esetekben, amelyekről az eredeti szerzők nem gondoskodnak. Ez a könyv az assembly programozást példákon keresztül mutatja be és oktatja. A programok listái minden szükséges fejrészt tartalmaznak, tehát ha a programkódokat pontosan a listáknak megfelelően beírjuk, a programok futtathatók. Nem mutatunk be részlistákat vagy rövidített példákat csak azért, hogy helyet takarítsunk meg. Minden törekvésünk arra irányult, hogy a programokat bemutassuk, elmagyarázzuk, és dokumentáljuk annak érdekében, hogy az Olvasó, akár kezdő, akár gyakorlott, az egyes utasításokat és programozási stílust minél jobban megértse.

1. BEVEZETÉS AZ ASSEMBLY NYELVBÉ

Az assembly programozási nyelv elsajátítása egyike azoknak a kihívásoknak, amivel egy szoftverfejlesztő szakembernek előbb-utóbb meg kell birkóznia. Az assembly programozókra a perifériák és a memória kezelése, a programkódok hatékonyságának és sebességének növelése és ehhez hasonló feladatok várnak. Az assembly nyelv nagy gyakorlatot és a részletekre való odafigyelést kíván. Hacsak nem dolgozunk a szoftverfejlesztés egy speciális területén, mint pl. egy processzor tervezése, az assembly nyelv a második leghatékonyabb programozási eszközünk lehet. Mivel az assembly nyelv a regiszterekhez közvetlen elérést nyújt, és a bitműveletek különleges világát nyitja meg a számunkra, sok esetben egyedül így tudunk csak megoldani olyan problémákat, amelyek a magas szintű nyelvek hatáskörén már kívül esnek. Az assemblerrel gyorsan futó programok állíthatók elő, mert kimarad az interpreter lépés (mint a BASIC-nél) vagy a fordítási lépés (mint a PASCAL-nál, C-nél vagy PL/1-nél).

Természetesen a gyorsaságnak ára van. Az assembly programozóknak nagyon figyelni kell a részletekre. Az assembly program a fordítóprogram ellenőrzése nélkül, a saját nyelvén irányítja a mikroprocesszort. Az assembler által szolgáltatott alapvető műveletek adatmozgatási feladatokat, egyszerű összeadásokat és logikai műveleteket tesznek csak lehetővé, ezért a legtöbb nagyméretű programot nem assemblerben írják meg. (Kivéve, ha valamilyen szoftverfejlesztés a cél, amelynek eredményeként keletkező gyors és hatékony alkalmazói program megírásához szükséges többletköltség időben és pénzben rendelkezésre áll.)

Ha a számítógéppel a saját nyelvén szeretnénk beszélni, akkor sok olyan jelenséggel kell megismerkednünk, amelyekkel a magas szintű nyelvek használata során még biztosan nem találkoztunk.

- Az assembly programozónak a memória szegmentálását figyelembe kell vennie.
 - Amikor a memória elérésének közvetlen irányításáról van szó, gyors döntésekre van szükség.
 - Hol kell tárolnunk a memóriában a programot és hol az adatokat?
 - Szükség van-e veremre?
 - Ha igen, a memória melyik részében helyezük el?
 - A döntéseket minden adattípus esetében a méret (byte, szó, duplaszó, négyesszó, tízbyte) és a típus [karakterlánc, BCD (binárisan kódolt decimális), statikus, dinamikus, előjeles, előjel nélküli, valós, lebegőpontos] figyelembevételével kell meghozni.
 - Az előforduló adatelemek dupla indexelésű memóriaváltozók?
 - Rendelkezésre áll-e a 80287/80387-es matematikai társprocesszor?
 - A memóriaváltozókat át kell-e alakítani a 80287/80387-es adatformátumra?
 - Melyik regisztereket kell használni?
 - Mely portokon keresztül érhető el a színes monitor, a monokrom monitor és a nyomtató?
- A kérdések közül a legtöbb csak az assembly programozással kapcsolatban vetődik fel.

A legnagyobb előnyök: a gyorsaság és a közvetlen vezérlési lehetőség.

Az assembly programok egyik fő előnye a programkódok végre hajtásának gyorsasága. A programkód ebben az esetben egy ún. mnemonik (az aktuális bináris gépi kódú utasítás rövidített szimbólikus emlékeztető jelölése), amelyből létrejön a számítógép által mikroszekundumok alatt

végrehajtott gépi kódú utasítás. Az interpreterek (mint pl. a BASIC-nél használatos interpreter) megvizsgálják a forrásprogramot, és sorról-sorra lefordítják gépi kódra, felhasználva a beépített és előre definiált szubrutinokat.

Valahányszor ezeket a programokat futtatjuk, a fordítási eljárás és a hibaellenőrzés ismételtén megtörténik, ezért ezeknek a programoknak a futása meglehetősen lassú. A FORTRAN-nál, a PASCAL-nál vagy a PL/1-nél használatos fordítóprogramok beolvassák a forrásprogramot, és műveletkódok sorozatává alakítják, amelyeket a mikroprocesszor már közvetlenül végre tud hajtani. Az ilyen módon lefordított program gyorsabb, mint az interpretált kód, mert ebben az esetben a fordítás csak egyszer történik meg. Azonban ennek a folyamatnak is van egy hátránya: a fordítóprogramoknak az utasítások széles skáláját értelmezniük kell. Ez a feladat azonban még a legkisebb programoknál is nagyméretű programfejet igényel.

Például egy lefordított BASIC program, ami csak néhány karaktert jelenít meg a képernyőn, akár 33 kbyte-ot is elfoglalhat a számítógép memóriájából. Ha ugyanezt a programot assemblyben írjuk meg, az előbbi hely 1/3-ára, kb. 10 kbyte-ra van csak szükségünk.

Most pedig beszéljünk az assembly programok másik fő előnyéről. A felhasználó az assembly nyelv nélkül a magas szintű nyelvek által kínált lehetőségekre kell hogy hagyatkozzon. Például ha valaki egy olyan felhasználói programot írt, amely kritikus adatokat kezel és a felhasználó egy közepes képzettségű adatrögzítő, akkor hasznos lehet, ha letiltjuk a CTRL-ALT-DEL gombok lenyomását követő adatmegsemmisítő funkciót. Legtöbb esetben ez a feladat csak az assembly nyelven valósítható meg.

Az assembly nyelv a szoftverfejlesztő szakemberek számára lehetővé teszi a kapcsolatteremtést az operációs rendszerrel és közvetlen vezérlést biztosít a monitorra, a nyomtatóra és a merev, ill. hajlékony lemezes tárolóegységre. Az alkalmazói programok készítőinek az operációs rendszerrel gyakran közvetlenül kapcsolatba kell lépniük. Ezek a feladatok szinte kizárólag csak assembly nyelven oldhatók meg.

1.1 A 80286/80386-OS PROCESSZOROK CSALÁDFÁJA

A családfák keletkezése rendszerint több évszázadra vezethető vissza. A mikroprocesszorok családfájának kora azonban csak néhány évtizedben mérhető, és ha a fejlődés továbbra is ilyen sebességű marad, akkor szinte minden évben egy-egy új levelet kell a családfához rajzolnunk. Az első IC-t (integrált áramkört) az 1960-as évek elején készítették. Az IC-k bevezetése jelentősen csökkentette a kondenzátorok, diódák és tranzisztorok méretét, mivel valamennyi ilyen elem egy egyszerű szilícium szeletre került. Egy évtizeddel később az Intel cég kifejlesztette az első 8 bites chip-jét, a 8008-ast. 1974-ben a mikroprocesszorok második generációját a 8080-ast hozták létre, ami általános igényeket tudott kielégíteni. Ebben az időben került piacra – a kialakult verseny eredményeként – pl. a Zilog Z80-as processzor is.

A mikroprocesszorok harmadik generációja 4 évvel később, 1978-ban jelent meg, amikor az Intel a 8086-os típust kifejlesztette. Bár ez a chip bizonyos mértékben felülről kompatibilis az elődjével – a 8080-as típussal –, sokkal fejlettebb annál, és számos új tulajdonsága van. Az Intel cég a 8088-as típust is kidolgozta, ami a 8086-os típusnak valamivel egyszerűbb tervezésű változata, és kompatibilis számos I/O (input/output) eszközzel. A 8088-as processzort olyan jól sikerült elkészíteni, hogy az IBM cég valamennyi elsőgenerációs személyi számítógépébe ezt a processzort építette bele.

Szinte ezzel egyidőben jelent meg a piacon a 8088/8086-os processzorok unokatestvére, a 8087-es matematikai társprocesszor is, amely a matematikai számításokat nagy pontossággal és nagy sebességgel képes elvégezni.

Az Intel cég azonban nem elégedett meg az eddigi sikereivel. 1984 közepén ui. megjelent a 80286-os mikroprocesszorral, ami a CPU-k új generációját jelentette. A 80286-os a korábbi típusokhoz képest olyan előnyökkel rendelkezik, mint a védelmi mechanizmusok, taszk-kezelés, memóriagazdálkodás és virtuális memóriatámogatás.

Valamennyi most felsorolt hatékony jellemzőt egyetlen VLSI chip tartalmazza.

A 80286-os processzor a 8088/8086-os típusokkal felülről kompatibilis, mivel a címzési módok és az alapvető utasítások mindegyik processzornál megegyeznek. Az alapfelépítés támogatja a PASCAL-hoz, C-hez hasonló magas szintű nyelveket, mivel a regiszterkészlet tervezése olyan, ami a fordítóprogram által generált kódoknak megfelel.

A 80286-os processzor számos adattípust támogat, mint pl. a karakterláncot, a BCD-t, a lebegőpontos formátumot, valamint lehetővé teszi olyan összetett adatszerkezetek, mint a statikus vagy dinamikus tömbök, rekordok vagy rekordon belüli tömbök hatékony címzését. A 80286-os processzor memóriaszerkezete lehetővé teszi a memóriaszegmenses felosztást, amely által a moduláris programozás megvalósítható. A 80286-os processzor szinte minden igényt kielégítő nagyméretű címzési területet biztosít. A hasznos memóriaterület 16 Mbyte RAM vagy ROM. Ez a memóriaterület lehetővé teszi, hogy a mikroprocesszor a nagyméretű programokat és a hozzájuk tartozó adatokat egyidejűleg a memóriában tartsa, amely által az adatok és a programok igen gyorsan elérhetők. A többfelhasználós rendszerben előforduló dinamikusan változó memóriakövetelmények miatt a 80286-os processzor minden felhasználójának 1 Gbyte virtuális címzési helyet szolgáltat, ami azt jelenti, hogy a programok számára vagy méretére vonatkozó korábbi korlátozások szinte már nem is léteznek. Az Intel cég 80286-os processzorát úgy tervezték meg, hogy támogassa a több felhasználós, újra programozható és valós idejű többfeladatos alkalmazásokat. A mikroszámítógépes rendszerek ezideig általában négy, öt felhasználót tudtak egyidejűleg kiszolgálni. Ez a szám most a háromszorosára emelkedhet. A Intel cég családfájának legújabb tagja a 80386-os típus, ami 32 bites teljes külső adatbusszal rendelkezik (ez kétszerese a 80286-os típusának) és 4 Gbyte memória megcímzésére képes.

1.2 MIT TANULHATUNK MEG EBBŐL A KÖNYVBŐL?

Az az Olvasó, aki figyelmesen elolvassa a szöveget, és kipróbálja a programokat, megismeri a 80286/80386-os processzorok belső szerkezetét, és az utasításkészletet használni tudja majd. Az assembly nyelv elsajátítása a számítógép működését is érthetővé teszi. Három assemblert mutatunk be részletesen – IBM, Microsoft, Speedware –, így az Olvasó kiválaszthatja az igényeinek megfelelő változatot. Mindenki megtanulhatja, hogy mi a pseudo művelet és hogyan kell használni, valamint elsajátíthatja az eljárások és makrók megírásának módját is. A makro/szubrutin könyvtár felépítésének, továbbfejlesztésének és karbantartásának alapelvei a könyvben hangsúlyozottan szerepelnek. A grafikus és file-manipulációs műveleteket számos mintaprogram mutatja be. Megérthetjük a 80287/80387-es társprocesszorok használatát, és példákat láthatunk assembly rutinok magas szintű nyelvekhez való csatlakoztatására is. Megtudhatjuk, hogyan kell kapcsolatot teremteni az operációs rendszerrel a DOS és BIOS rutinokon keresztül. Elsajátíthatjuk a programok tesztelésének módját és a hibakeresést is, amelyhez számos technikát alkalmazunk majd (pl. IBM DEBUG és a Microsoft SYMDEB felhasználói programokat).

1.3 MILYEN ELŐZETES TUDÁST FELTÉTELEZ A KÖNYV?

Ez a könyv feltételezi, hogy az Olvasó már jártas valamilyen magas szintű nyelvben (BASIC, PASCAL). Hasznosnak bizonyulhat – de nem szükséges – a tizenhatos számrendszer, valamint a logikai és bitléptető műveletek (AND, NAND, OR, XOR) előzetes ismerete.

1.4 SZÁMRENDSZEREK

Ha meg akarjuk érteni a assembly programozást, először meg kell értenünk, hogyan tárolja a számítógép az információt a memóriában, és hogyan ábrázolja az adatokat. Mivel a számítógép elektromos eszköz, ezért csak a feszültségkülönbséget képes érzékelni. A mikroprocesszor két feszültségi szintet használ, amelyeket 0-val és 1-gyel jelölünk. A (0,1) számpár a számítástechnikában előforduló legkisebb egység, amit bitnek nevezünk.

Az emberek, mivel tíz ujjuk van, a decimális számrendszert használják. A számítógépek, mivel két elkülönülő állapotot tudnak megkülönböztetni, a kettes számrendszerben számolnak. Természetesen emiatt az emberek és a számítógépek között kommunikációs problémák keletkeznek. A nyelvi nehézségek kiküszöbölése a különböző szimbolikus kódok kifejlesztéséhez vezetett. Az ASCII-t (American Standard Code for Information Interchange) azért hozták létre, hogy kifejezzék az írógépek billentyűzetén található valamennyi szimbólumot. Számos numerikus kódot létesítettek annak érdekében, hogy a numerikus értékeket a számítógép részére érthető formában fejezzék ki. A kettes komplement rendszer előjeles egész számok kifejezését teszi lehetővé. Az assemblyben előforduló egyik legfontosabb numerikus kód a hexadecimális kód, amely lehetővé teszi a bináris információ olvashatóságát, akár utasításról, memóriacímről vagy adatról van szó.

1.5 BINÁRIS SZÁMOK

A tizes (decimális) számrendszerben a számjegyek kifejezésére tíz különböző szimbólumot használunk 0-tól 9-ig. A neve innen származik. A bináris (kettes) rendszerben csak két szimbólum, a 0 és az 1 szerepel. Első látásra úgy tűnhet, hogy ezzel a korlátozott készlettel a nagy számok kifejezése meglehetősen nehézkes lesz. Hamarosan be fogjuk látni, hogy ez nem igaz, sőt a kettes számrendszer alapelvét már ismerjük is. Elsőként vegyük az 1024-es decimális számot. Az általános iskolában úgy tanultuk, hogy ez a szám négy darab 1-est, két darab 10-est, és egy darab 1000-est tartalmaz, 100-ast pedig nem. Ez az ún. súlyozott numerikus ábrázolás. Ahogy a számban képletesen balra mozdulunk el, az egyes értékek súlya nő. Az 1024-es szám vizsgálatára van egy másik módszer is. Mivel 10-es (decimális) rendszerben vagyunk, a számra a következőképpen is gondolhatunk:

1 0 2 4

$4 * 10^0 = 4$ (Legkisebb helyiértékű)
 $2 * 10^1 = 20$
 $0 * 10^2 = 000$
 $1 * 10^3 = 1000$ (Legnagyobb helyiértékű)

A konverziót úgy végeztük el, hogy a számban szereplő minden egyes számjegyet az alap megfelelően hatványozott értékével, beszoroztuk. Ha a kisebb helyértékről a nagyobb helyérték felé haladunk, a hatványok növekszenek. Ugyanez a konverziós alapelv érvényesül a kettes számrendszerben is.

A 0101 bináris szám decimálissá alakítása során a következők szerint kell eljárunk:

$$\begin{array}{l}
 1 \ 0 \ 1 \ 0 \\
 \begin{array}{l}
 \longrightarrow 0 * 2^0 = 0 \quad (\text{Legkisebb helyiértékű}) \\
 \longrightarrow 1 * 2^1 = 2 \\
 \longrightarrow 0 * 2^2 = 0 \\
 \longrightarrow 1 * 2^3 = 8 \quad (\text{Legnagyobb helyiértékű})
 \end{array}
 \end{array}$$

Ebben az esetben a kettes alapot emeltük a megfelelő hatványra, kezdve a legkisebb helyértékű bittel (LSB), majd folytatva a nagyobb helyértékű bitekkel (MSB). Ha más alapú számrendszerből akarunk áttérni decimálisba, akkor is használhatjuk a most bemutatott módszert, azzal a különbséggel, hogy a kettes vagy a tízes helyett a megfelelő alapot használjuk. Most már tudjuk, hogyan kell a bináris számot decimálissá alakítani. A fordított eljárás során, amikor decimálisból térünk át binárisba, kettő hatványait kell az átalakítandó számból ismételtlen kivonnunk. Tegyük fel, hogy a 11-es decimális számot akarjuk átalakítani binárisra. A kivonást kezdjük a 2 számmal, ami – mint bizonyára tudjuk – 8-cal egyenlő. A kivonás eredményeképpen maradéknak 3 keletkezik, amiből a 2-t (4) nem tudjuk kivonni, csak a 2-t (2). Ha a kivonást elvégezzük, még mindig keletkezik maradék, az 1. Tehát ebből még 2-t kivonhatunk és ekkor a maradék már nulla lesz. A decimális 11 bináris megfelelője tehát 1011. Bemutatunk egy ennél egyszerűbb módszert is, ami a nagyobb méretű bináris számokra alkalmazható. Az eljárás ismételt osztások sorozatából áll, amelyben az osztó szerepét az a szám tölti be, amelyik az új számrendszer alapja, és az osztandó pedig az a szám, amit át akarunk alakítani. Példaként a decimális 50 bináris átalakítását végezzük el.

Osztandó	Osztó	Eredmény	Maradék
50	2	25	0
25	2	12	1
12	2	6	0
6	2	3	0
3	2	1	1
1	2	0	1

Végeredmény: 110010

Ezzel a módszerrel bármilyen decimális számot bármilyen alapra átalakíthatunk. Ha pl. a decimális 428-at akarjuk átalakítani hexadecimálissá, a 428 szerepeiben osztandóként és a 16 osztóként.

Bináris összeadás és kivonás

A bináris összeadás és kivonás azonos a decimális összeadással és kivonással, azzal a különbséggel, hogy most 2, és nem 10 hatványainál keletkezik átvitel.

Lássunk mindjárt két példát!

$$\begin{array}{r} 25 \\ + 85 \\ \hline 110 \end{array}$$
 Amikor a két 5-öst összeadjuk, átvitel keletkezik a következő helyértékre, vagy másképpen $1 \cdot 10E1$, ezért ezt a számot a következő oszlopban szereplő számokhoz hozzá kell adnunk. Ezután a 8-at és a 2-t valamint az átvitelt adjuk össze, és ekkor egy újabb átvitel keletkezik a $10E2$ oszlopban. Ha leírjuk az új átvitelt, 110-et kapunk eredményként.

Most pedig a bináris összeadás következik. (Zárójelben a bináris szám decimális megfelelője szerepel.)

$$\begin{array}{r} 1010 \text{ (10)} \\ + 0011 \text{ (3)} \\ \hline 1101 \text{ (12)} \end{array}$$
 $0 + 1$ eredménye 1 átvitel nélkül. $1 + 1$ eredménye kettő, ami binárisan 10, amelyben az 1 az átvitelt jelenti a következő legnagyobb helyértékű bitre, ami már 2-t jelent. Ha az átvitelt ide leírjuk (hozzáadva a $0 + 0$ -t), 1101 lesz az eredmény.

A következő példa a bináris számok összeadásának másik megoldását mutatja:

$$\begin{array}{r} 0011 \text{ (3)} \\ + 0011 \text{ (3)} \\ \hline 0110 \text{ (6)} \end{array}$$
 Az első két 1-es összeadásakor mindjárt egy átvitel keletkezik a 2-es oszlopban, azonban ebben az oszlopban már eleve két 1-es szerepel, és most még az átvitel is, tehát ezt már a harmadik oszlopban kell elhelyezni.

De nézzük meg ezt a lépést részletesebben is!

$$\begin{array}{r} 1 \\ 1 \\ + 1 \\ \hline 11 \end{array}$$
 $1 + 1$ bináris eredménye 10, és ha 10-hez még 1-et adunk, 11-et kapunk. (Generálunk tehát egy átvitelt a következő nagyobb helyértékű bitre, és 1-et kaptunk eredményként.)

A bináris kivonásnál ugyanazokat az alapelveket kell alkalmaznunk, mint a decimális kivonásnál. Az egyedüli különbség csak az, hogy amikor egy átvitel keletkezik a következő legnagyobb helyértékről, annak értéke a 2 – nem pedig a 10 – hatványozott értéke lesz.

$$\begin{array}{r} 534 \\ - 251 \\ \hline 283 \end{array}$$
 A decimális 4-ből minden nehézség nélkül ki tudjuk vonni a decimális 1-et, ahhoz azonban, hogy a 3-ból kivonjuk az 5-öt, a következő legnagyobb helyértékről egy áthozatalt kell generálnunk ($1 \cdot 10E2$), hogy lehetővé váljon az 50 kivonása a 130-ból. Végül a 2-t kell a 4-ből kivonnunk, és már meg is kaptuk az eredményt.

Byte

Mivel a programjainkat számítógéppel hajtjuk végre, és az adatokat is itt tároljuk, bizonyos mértékig a számítógép felépítése határozza meg az adatokra és a programkódokra vonatkozó formátumot és tartományt. A számítógépek a változó hosszúságú bináris számokat nem véletlenszerűen tárolják. A 80286-os processzor felépítésében a hardver memóriahely 8 egymás utáni bit sorozatából áll. A 8 bitből álló csoportot nevezzük byte-nak. A bitpozíciókat a legkisebb helyértékű bittől (0-s) kezdjük számozni a legnagyobb helyértékű bitig (7-es). Az 1–1. ábrán néhány egymás után következő memóriahelyet mutatunk be, amelyek mindegyike 1–1 byte értékű információt tárol. Ez az információ lehet a gép számára szóló utasítás, egy másik memóriahely címe, de numerikus vagy ASCII karakter is. (L. az ASCII karakterekre vonatkozó mellékletet.) A nyolc bit 256 önálló állapot kifejezésére képes, amelynek következtében egyetlen memóriahely a 0-tól 255-ös tartományba eső valamennyi pozitív egész szám bináris ábrázolását tudja elvégezni. A szó kifejezéssel egyetlen memóriahelyen tárolt bizonyos számú bitre tudunk utalni. A korábbi számítógép felépítésekben egy szó 4 bitet jelentett. Néhány számítógép egy memóriahelyen 64 bitet képes tárolni, tehát egy szó ebben az esetben 64 bitet jelent. A 8 bitből álló byte két 4 bites csoportra osztható. Egy 4 bites csoport egy hexadecimális szám kifejezésére képes.

Karakterek

A byte-ban elhelyezkedő 8 bit nem mindig fejez ki numerikus értéket. Az ASCII egy 7-bites kódrendszer, amelynek segítségével az alfabetikus és numerikus karakterek kifejezése lehetséges. Ez a kódrendszer minden betűhöz, számjegyhez, az írógépeken általában szereplő speciális karakterhez, valamint bizonyos speciális vezérlőkódokhoz tetszőlegesen kiválasztott bináris számokat rendel.

A 7 bit-es kód 128 önálló szimbólum és kód kifejezésére képes. A 8 bitet a rendszer néha az adatátvitel és a hibafelderítés kódjaként használja. Vannak olyan cégek is, amelyek a 8. bit segítségével kibővített karakterkészletet hoznak létre. Egy további bit hozzáadása ui. az önállóan kifejezhető szimbólumok számát 256-ra növeli. Ezért lehetővé válik az angol nyelvben nem szereplő speciális nyelvi, matematikai és grafikus szimbólumok kifejezése.

Előjeles számok

Vizsgáljuk meg közelebbről az egész számok ábrázolását. Ha mind a 8 bitet felhasználjuk a pozitív egész szám kifejezésére, akkor 0-tól (00000000) 255-ig (11111111) tudjuk a számokat kifejezni. Ha a 255-höz 1-et adunk, akkor a teljes ciklus végéhez érkezünk, vagyis vissza a 0-hoz. Ha pozitív és negatív egész számokat akarunk kifejezni, akkor bizonyos kompromisszumot kell kötnünk, mert a 8 bit terjedelemben ki kell fejeznünk a szám előjelét is. Ennek egyedüli lehetséges módja az, hogy egy bitpozíciót az előjel kifejezésére tartunk fenn, így tehát csak 7 bit marad a numerikus érték ábrázolására, vagyis 0-tól (0000000) 127-ig (1111111) tudjuk a számokat kifejezni.

1-1. ábra Egymás utáni memóriahelyek

(Mivel bináris számokról van szó, a bitek számának 1-gyel való csökkentése a lehetséges állapotok tartományának felezését jelenti.) Az előjeles adatábrázolásakor a legnagyobb helyértékű bit tartalmazza az előjelet. Ha ez a bit 0, akkor pozitív, ha 1, akkor negatív számról van szó. pl.:

0000 0101 + 5-öt jelent,
 1000 0101 - 5-öt jelent.

Mi a helyzet a 0-val?

Elméletileg a következőket írhatjuk:

0000 0000 + 0-át jelent,
 1000 0000 - 0-át jelent.

Ehhez az adatábrázolási formához új szabályok és aritmetika szükségesek, amelyek közül az egyik azt határozza meg, hogy a 0 numerikus értékét mindig pozitívnak kell ábrázolni: 0000 0000. Mivel a számok értékének kifejezésére csak 7 bit áll rendelkezésünkre, csak a 0-ról, ill. a plusz és mínusz 127-es tartományba eső számokról beszélhetünk.

0000 0000 + 0
 -0000 0001 + 1

 1111 1111 - 127

A példa eredménye helytelen.

Ha előjeles számokkal akarunk aritmetikai műveleteket elvégezni, akkor az 1111 1111 számnak a -1-et kell jelentenie. A következő példa a kivonásnak egy másik módját mutatja be:

1111 1110 - 2
 -0000 0010 + 2

 1111 1100 - 4

Ha az 1111 1100 bináris szám decimális átalakítását kellene elvégeznünk, feltételezve azt, hogy a legnagyobb helyértékű bit az előjelet jelenti, 124-et kapnánk. A legnagyobb helyértékű bit 1, ami azt jelenti, hogy negatív számról van szó, tehát a szám -124. De miért lesz az eredmény -4? Erre a kérdésre a következő részben kapjuk meg a választ.

Számok ábrázolása kettes komplementes kódban

Ahhoz, hogy előjeles számokkal az összeadást és kivonást megfelelően el lehessen végezni, a számokat az ún. kettes komplementes formában kell kifejeznünk:

0000 0100	+4
0000 0011	+3
0000 0010	+2
0000 0001	+1
0000 0000	0
1111 1111	-1
1111 1110	-2
1111 1101	-3
1111 1100	-4

Vegyük észre, hogy a legnagyobb helyértékű bit az előjel kifejezését szolgálja. Amikor a kettes komplementes számokat összeadjuk vagy kivonjuk, soha ne feledkezzünk meg arról, hogy az eredmény is kettes komplementesben értendő. Pl.:

$$\begin{array}{r}
 0000\ 0100 \quad +4 \\
 + 1111\ 1101 \quad -3 \\
 \hline
 1)0000\ 0001 \quad +1
 \end{array}
 \quad (\text{A keletkezett átvitelt figyelmen kívül hagyjuk.})$$

Ha egy negatív érték kettes komplementes megfelelőjét akarjuk előállítani, minden bitet az ellenkezőjére kell beállítanunk, és ezután 1-et hozzáadnunk. A következő példa azt mutatja, hogyan kell a +5 előjelét megváltoztatnunk.

$$\begin{array}{r}
 0000\ 0101 \quad +5 \\
 1111\ 1010 \quad (\text{A bitek komplementesének előállítása.}) \\
 + 0000\ 0001 \quad (\text{A } +1 \text{ hozzáadása.}) \\
 \hline
 1111\ 1011 \quad -5
 \end{array}$$

Az ellenkező irányú átalakítás is ugyanilyen könnyű. Állítsuk elő pl. a -4 pozitív megfelelőjét!

$$\begin{array}{r}
 1111\ 1100 \quad -4 \\
 0000\ 0011 \quad (\text{A bitek komplementesének előállítása.}) \\
 + 0000\ 0001 \quad (\text{A } +1 \text{ hozzáadása.}) \\
 \hline
 0000\ 0100 \quad +4
 \end{array}$$

Végül egy utolsó példa:

$$\begin{array}{r}
 1111\ 1001 \quad -7 \quad (\text{Kettes komplementes jelölés.}) \\
 + 1111\ 1000 \quad -8 \quad (\text{Kettes komplementes jelölés.}) \\
 \hline
 1111\ 0001 \quad -15 \quad (\text{Kettes komplementes jelölés.})
 \end{array}$$

1.6 ELŐJEL-KITERJESZTÉS

Mivel a 80286-os processzor belső adatregiszterei 16 bit szervezésűek, egy memóriahely pedig 1 byte, valószínűleg előfordul olyan eset, hogy két különböző méretű számot kell összeadnunk. Tegyük fel, hogy egy 8 bit terjedelmű előjelezett kettes komplementes számot akarunk hozzáadni az ugyanilyen formátumú 16 bites számhoz.

$$\begin{array}{r} 0000\ 0101 \quad +5 \\ + 1111\ 1111\ 1111\ 1101 \quad -3 \\ \hline \end{array}$$

Az előbbi példánál a +5 legnagyobb helyértékű bitjeihez 0000 0000-t kell hozzáfűznünk. De mit tegyünk akkor, ha egy 8 bites negatív számról van szó?

$$\begin{array}{r} 1111\ 1111 \quad -1 \\ + 0000\ 0000\ 0000\ 0100 \quad +4 \\ \hline \end{array}$$

Mivel a 8 bites érték negatív volt, ezért most nyolc 1-est kell a számhoz hozzáfűznünk. Az előjel-kiterjesztés általános szabálya tehát a következő: A legnagyobb helyértékű bitekhez nyolc 0-t vagy nyolc 1-est kell hozzáfűzni a szám előjelétől függően. A korábbi két 8 bites szám kibővített értékei tehát a következők:

$$\begin{array}{ll} 0000\ 0000\ 0000\ 0101 & (\text{A } +5 \text{ 16 bites ábrázolása.}) \\ 1111\ 1111\ 1111\ 1111 & (\text{A } -1 \text{ 16 bites ábrázolása.}) \end{array}$$

1.7 HEXADECIMÁLIS SZÁMOK

A hexadecimális számrendszer elnevezése onnan származik, hogy a számkészlete 16 különböző szimbólumból áll. A hexadecimális számok nagyon hasznosak assembly kódok és adatok olvasásakor és írásakor, valamint a memória tárkiírásakor (dump), mert egy hexadecimális szimbólummal egy 4 bites bináris csoportot lehet kifejezni.

A hexadecimális számjegyek a következők: 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, A, B, C, D, E, F. Az 1-1. táblázat a decimális, bináris és hexadecimális kódok közötti összefüggéseket mutat be. A következő két rövid példa a hexadecimális számok használatát illusztrálja. Ha a programozónak néhány egymást követő memóriahely tartalmát kell kiíratnia, a megjelenő lista bináris számokkal a következő lenne:

```
1001 0110
1110 0011
1010 1011
0010 1100
```

Ugyanez az információ hexadecimális rendszerben a következő:

96
E3
AB
2C

A második listát sokkal könnyebb nyomon követni és ellenőrizni. A bináris számok átalakítása hexadecimálissá nagyon egyszerű művelet. A legkisebb helyértékű bittel kezdve 4 bites csoportokat kell kialakítanunk, majd ezután minden négyes csoporthoz hozzá kell rendelnünk a hexadecimális megfelelőjét. Az 1–2. ábrán ez az eljárás látható. A hexadecimálisból binárisba való átalakításkor is ugyanezt a módszert kell alkalmaznunk.

Decimális szám	Bináris szám	Hexadecimális szám
0	0000	0
1	0001	1
2	0010	2
3	0011	3
4	0100	4
5	0101	5
6	0110	6
7	0111	7
8	1000	8
9	1001	9
10	1010	A
11	1011	B
12	1100	C
13	1101	D
14	1110	E
15	1111	F

1–1. táblázat Ugyanazon számok decimális, bináris és hexadecimális alakja

10100110

1.lépés: A byte felosztása négybites csoportokba

1010 0110

2.lépés: A négybites csoportok átalakítása decimális értéké

10 6

3.lépés: Leképezés hexadecimális alakba

A 6

1–2. ábra Bináris–hexadecimális átalakítás

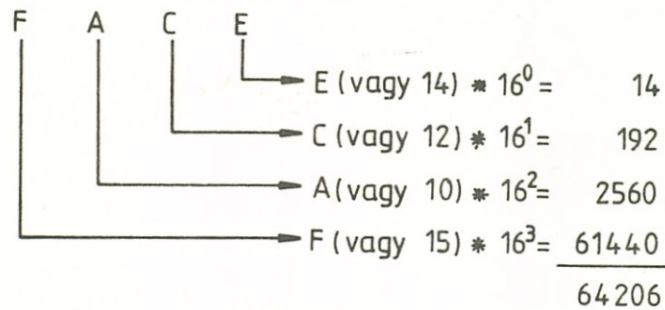
Az 1–3 ábrán az FACE szám hexadecimális-decimális átalakítását láthatjuk. A FACE (64206) bináris megfelelője a következő:

1111 1010 1100 1110

Ha két memóiahelyen tároljuk, akkor pedig:

11111010 11001110

Ha az előbbi bináris számot hexadecimálissá alakítjuk, akkor a következő értéket kapjuk: FA CE.

1-3. ábra Hexadecimális–decimális átalakítás

1.8 TOVÁBBI BITCSOPORTOSÍTÁSOK

A 8 bitből álló byte nem minden esetben alkalmas a különböző assembly feladatok megoldására. A 80286/80386-os processzorral folytatott munka során a bitek más típusú szervezésére is szükség van.

Szavak

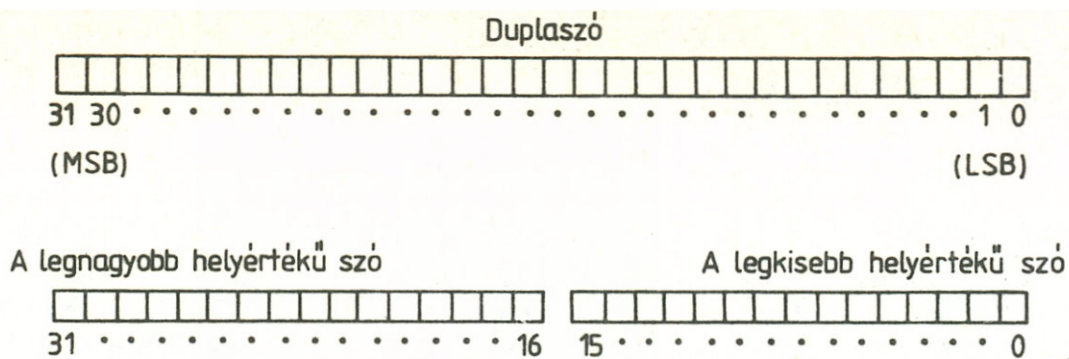
A 80286-os 16 bites mikroprocesszor, a leghatékonyabban 16 bites értékekkel tud dolgozni.

Az 1-4. ábrán látható, hogy egy 16 bites szó két byte-ból építhető fel. Ez egyben azt is jelenti, hogy a szóban kifejezhető maximális pozitív egész érték 255-ről 65 535-re nő. A karakterlánc és egész változók memóiahelyeinek nyomon követése 16 bites címmutatók segítségével történik 0000H-tól FFFFH-ig. (A H betű arra utal, hogy hexadecimális számról van szó.) (Fordítói megjegyzés: Az FFFFH szám 64 kbyte-ot jelent, ami $64 * 1024$, azaz $64 * 2$ bit.) Az egész típusú szó tárolásakor a rendszer a két byte-ot megcseréli (swap), vagyis az alsó byte kerül előre, a felső byte pedig a következő memóriacímre.

Azt kell tehát megjegyeznünk, hogy az alacsonyabb sorrendű byte kerül a kisebb memóriacímre és a magasabb sorrendű byte a magasabb memóriacímre. Például ha a 3456H értéket tároljuk a memóriában, a következőket fogjuk tapasztalni:

Memóriacím	Érték
0000 0001	34H
0000 0000	56H

Legtöbb esetben a assemblyben programozó szakembernek nem kell törődnie ezzel a címzési/tárolási rendszerrel, ui. valamennyi memóriára vonatkozó utasítás megérti ezt a tárolási formátumot, és elvégzi a szükséges átalakításokat. A programozónak azonban nem szabad

1-5. ábra A duplaszó szavai és byte-jai

Négyesszavak

Ha a duplaszó mem adja azt a numerikus pontosságot, mint amire szükségünk van, akkor a négyesszó bizonyára megoldja ezt a problémát is. A négyesszó négy szóból áll, így igen nagy számok vagy hosszú karakterláncok tárolására használhatjuk. A tárolási séma, ami az 1-6. ábrán látható, teljesen összhangban van az eddig megismert valamennyi esettel. A legkisebb helyértékű szó a legalacsonyabb című memóriahelyen van, míg a legnagyobb helyértékű szó a legmagasabb című memóriahelyre kerül. Az 1234567890ABCDEF szám tárolását az 1-6. ábra mutatja.

Memóriacím	Érték	
0000 0111	12H (MSB)	} 32 bites duplaszó
0000 0110	34H	
0000 0101	56H	
0000 0100	78H	
0000 0011	90H	} 32 bites duplaszó
0000 0010	ABH	
0000 0001	CDH	
0000 0000	EFH (LSB)	

1-6. ábra A négyesszó a memóriában

Tízbyte-ok

A tízbyte a duplaszóhoz hasonlóan pontosan azt jelenti, mint amire az elolvasásakor gondolkunk. Ez egy 80 bites érték, amit rendkívül nagy szám, vagy igen sok karakter tárolásra használhatunk. Ez a 80286-os processzor esetében a legnagyobb definiálható adattípus, amelynek tárolási sémája azonos a dupla- és négyesszónál megismerttel. A legkisebb helyértékű byte a legalacsonyabb című, a legnagyobb helyértékű byte a legmagasabb című következő memóriahelyen kerül tárolásra.

1.9 A 80386-OS MIKROPROCESSZOR ADATTÍPUSAI

A 8088-as, 8086-os és 80286-os mikroprocesszor által támogatott adattípusokon kívül a 80386-os felépítés támogatja a 32 bites előjeles és előjel nélküli egész számokat, valamint a 32 bites mezőket. Ebben az esetben 32 bites eltolási értékekkel és 48 bites (teljes) mutatókkal dolgozhatunk. Két új változótípust, a DBIT (egy bit)-et és a DP (48 bit)-et is bevezették, hogy ezáltal segítsék a 80386-os adattípusok támogatását. Mindezekről részletesen a 6. fejezetben lesz szó.

1.10 A SZABVÁNYTÓL ELTÉRŐ BITMEZŐK

Az assemblyben kezelhető legtöbb adat az előbbieken definiált valamelyik adattípus kategóriájába tartozik, vannak azonban kivételek. Például a PC-DOS tervezői – annak érdekében, hogy ne veszítsenek helyet a memória hasznosításából – elhatározták, hogy a dátum tárolását egy teljesen önálló konfigurációban végzik el. Ha megvizsgáljuk az év, hónap és nap mezők által valójában elfoglalt helyet, azt figyelhetjük meg, hogy a dátum kifejezése egyetlen 16 bites szóban történik, amelyből 7 bit az évre vonatkozó mező. Elméletileg ez az elrendezés 0-tól 127-ig képes a számok ábrázolására. Valójában az előbbi tartományt 0-tól 119-ig korlátozták, és ezt az értéket adják az 1980-as kiinduló alaphoz. A 12 hónap kifejezésére 4 bit elegendő. A napok maximális száma 31, melynek ábrázolásához 5 bit szükséges. Egy másik szabványtól eltérő bitfelosztás a számítógép grafikus alkalmazásakor kerül elő. Ebben az esetben ui. egy önálló bit a monitor képernyőjén egy pontnak felel meg. A zérus bitérték a hozzá tartozó képernyőpont kikapcsolt, az 1 pedig a pont bekapcsolt állapotát jelenti. A monitoron jelentkező pontmező rendszerről rendszerre változhat. Ha egy bizonyos képernyőpont színét akarjuk kifejezni, ehhez 2 bitet kell felhasználnunk. (A három alapszín ki- és bekapcsolása.) A most megismert szabványtól eltérő bitkonfigurációkról ne feledkezzünk meg akkor, amikor bináris adatokat tárolunk, alkalmazunk, vagy műveleteket végzünk el velük, ill. amikor a memóriatartalmat listázzuk és értelmezzük!

1.11 BINÁRIS MŰVELETEK

Ha a mikroprocesszor működését a legegyszerűbb műveletek – összeadás, kivonás – elvégzésénél megvizsgáljuk, azt tapasztaljuk, hogy semmi mást nem végez, mint bitösszehasonlítások ismételt sorozatát. Az igaz, hogy a CPU számos összeadó áramkört tartalmaz, azonban ezek az áramkörök is a bitek egymás utáni összehasonlításán alapulnak. Ez az összehasonlítási művelet igen egyszerű eljárást jelent, mivel két bitnek csak három lehetséges állapota létezik. (Mindkét bit lehet zérus, a két bit közül valamelyik lehet egy, vagy mindkét bit lehet egy.) Akár összeadásról, kivonásról, szorzásról vagy osztásról van szó, a számítógép mindig a bitek összehasonlításának sorozatát végzi el.

Az összeadás esetében a következő szabályok érvényesek:

- Két zérus értékű bit összeadása a szummajelző bitet 0-ra állítja be.
- Ha a két bit közül valamelyik értéke 1, a szummajelző bit is 1.
- Ha mindkét bit 1, akkor a szummajelző bit 0, és az átviteljelző bit 1.

Ez az eljárás minden egymás után következő bit esetében megismétlődik, figyelembe véve a megelőző átviteket is. Bár a CPU-ba az összeadás, kivonás, szorzás és osztás műveletét beleépítették, az assembler programozónak lehetősége van más bitösszehasonlító műveletek elvégzésére is. Ezek a műveletek a logikai AND (és), OR (vagy), XOR (kizáró vagy), SHIFT LEFT (bitléptetés balra), SHIFT RIGHT (bitléptetés jobbra), ROTATE RIGHT (forgatás jobbra), ROTATE LEFT (forgatás balra) és a komplementképzés. A logikai AND, OR operátorokkal és a komplementképzéssel a jelzőbitek állapota jobban érzékelhető, mintha numerikus értékeket vizsgálnánk. A logikai AND művelet két bitet hasonlít össze. Ha mindkét bit értéke 1, akkor az eredmény is 1. A művelet a bináris összeadástól annyiban különbözik, hogy két olyan bit összeadásakor, amelyek mindegyikének értéke 1, a szummajelző bit nullára, míg az átviteljelző bit 1-re áll be.

Logikai AND (ÉS) művelet

0. bit	1. bit	Eredmény
0	0	0
0	1	0
1	0	0
1	1	1

Az AND műveletet gyakran bizonyos bitpozíciók maszkolására használják. Példaként egy bináris formában kifejezett tömörítetlen decimális számból eltávolítjuk a legnagyobb helyértékű négy bitet, mielőtt végrehajtanánk rajta egy decimális szorzást vagy osztást. Magát a műveletet az 0000 1111 maszkon és az adott számon végrehajtott logikai AND jelenti.

$$\begin{array}{r}
 1010\ 0011 \\
 \text{AND } 0000\ 1111 \text{ (MASZK)} \\
 \hline
 0000\ 0011
 \end{array}$$

A kétoperandusos logikai OR művelet eredménye akkor 1, ha mindkét bit, vagy a bitek valamelyikének értéke 1. Az OR művelet bizonyos bitpozíciók beállítására használható.

Logikai OR (VAGY) művelet

0. bit	1. bit	Eredmény
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	1

Például egy 8 bites szám legnagyobb helyértékű bitjét az 1000 0000 számon és az adott számon végrehajtott OR művelettel lehet beállítani.

$$\begin{array}{r}
 0001\ 1010 \\
 \text{OR } 1000\ 0000 \\
 \hline
 1001\ 1010
 \end{array}$$

Az EXCLUSIVE OR (kizáró VAGY) kétoperandusos művelet eredménye csak akkor 1, ha a két bit értéke eltérő. Ez a logikai művelet bizonyos bitpozíciók komplementének képzésekor nagyon hasznos.

EXCLUSIVE OR (kizáró VAGY) művelet

0. bit	1. bit	Eredmény
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

A következő példában egy 8 bites szám középső négy bitjének komplementét készítjük el a 0011 1100 szám és az EX. OR művelet felhasználásával:

```

      1010 0110
EX. OR 0011 1100
-----
      1001 1010
  
```

A bitléptető utasítások egy szám felezésére vagy megduplázásra használhatók. Ez a módszer kevesebb byte-ot és gépi ciklust igényel, mint egy valóságos osztás vagy szorzás. Előjel nélküli számok esetében a bitléptetés balra művelet és a legkisebb helyértékű bit nullázása a szám értékének megduplázását jelenti.

```

SHL 0100 0001 (Decimálisan 65)
-----
    1000 0010 (Decimálisan 130)
  
```

Az előjel nélküli számok értékének felezését nagyon egyszerűen elvégezhetjük a bitléptetés jobbra művelettel és a legnagyobb helyértékű bitpozíció nullázásával.

```

SHR 0000 1010 (Decimálisan 10)
-----
    0000 0101 (Decimálisan 5)
  
```

A forgató műveletek a bitek átrendezését teszik lehetővé. A bitléptető műveletekhez hasonlóan ez a művelet is jobbra, ill. balra végezhető, azonban a bitléptető műveletktől eltérően – ahol a legszélső bitpozíciókon álló bitértékek elvesztek, attól függően, hogy jobbra, ill. balra léptettünk – a forgató műveleteknél az a bit, ami a szám egyik végén kilép, átkerül a szám másik szélén felszabaduló helyre:

```

ROR 0000 1111 (Forgatás jobbra)
-----
    1000 0111
  
```

```

ROL 0000 1111 (Forgatás balra)
-----
    0001 1110
  
```


1.12 CÍMZÉSI MÓDOK

A 80286/80386-os utasítások nemcsak egy bizonyos végrehajtandó műveletről adnak információkat, hanem a műveletben előforduló operandusok típusára, valamint ezek helyére vonatkozó előírásokat is tartalmazznak. Nyolc fő címzési módot különböztetünk meg:

1. Azonnali címzés
2. Regisztercímzés
3. Közvetlen címzés
4. Közvetett regisztercímzés
5. Relatív báziscímzés
6. Közvetlen indexelt címzés
7. Indexelt báziscímzés eltolással vagy anélkül
8. 80386-os kiegészítések

Azonnali címzés

A mikroprocesszor a művelet szintaxisából állapítja meg, hogy melyik címzési módot kell alkalmaznia. Például a következő utasítások beírásakor:

```
MOV    AH,00  
MOV    AL,04
```

az operandus értéke az utasításon belül megtalálható. Jelen esetben az AH regiszter nullázásáról és az AL regiszter 4-gyel (binárisan 0000 0100) való feltöltéséről van szó. Meg kell említenünk, hogy a 80386-os mikroprocesszor 32 bites operandusokat is elfogad. A következő példában egy 16 bites forrásoperandust töltünk az AX regiszterbe (valamennyi betűvel jelzett hexadecimális számjegy előtt egy 0-nak kell állnia).

```
MOV    AX,0FFFFH
```

Az azonnali címzési mód hasznosítása során valamennyi operandusnál szerepelhet előjel-kibővítés is, ha szükséges. Ez azt jelenti, hogy az operandus legnagyobb helyértékű bitjének ismétlésével a szám kitölti a céloperandus bitszélességét. Például:

```
MOV    AX,302
```

Ez az utasítás veszi a 302 10 biten kifejezhető bináris megfelelőjét, ami 0100101110, és kibővíti a céloperandus 16 bites szélességére úgy, hogy a 0 előjelbitet az AX regiszter legnagyobb helyértékű bitjeibe ismételten átmásolja. Az AX regiszterbe tehát a 0000 0001 0010 1110 szám kerül.

```
MOV    AL,-40
```

Az előjel-kibővítés a 8 bites forrás- és céloperandusokra is vonatkozik. A -40 7 bites megfelelője 1011000, amit ha 8 bitre bővítünk ki, a 11011000 számot kapjuk.

Regisztercímezés

A regisztercímezés esetében a forrásoperandus értékét a 80286/80386 belső regisztereinek egyikébe előzetesen elhelyeztük. Ez az érték 8 bites, 16 bites, vagy a 80386-os processzor esetében 32 bites lehet. A mikroprocesszor a regiszter nevéből következtet az operandus szélességére. Például:

```
MOV DS,AX
```

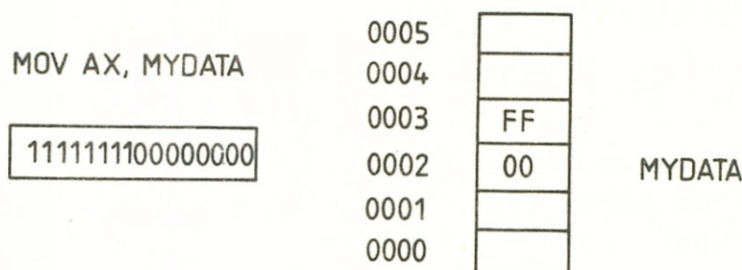
A előbbi regisztercímezési mód arra utasítja a mikroprocesszort, hogy a forrásoperandus (AX regiszter) 16 bites tartalmát tegye át a 16 bites DS regiszterbe. Ez a művelet egy 8 bites forrás- és célregiszter között is végrehajtható:

```
MOV DL,AL
```

A nyolc fő címezési mód közül az azonnali és a regisztercímezésnél van szükség a legkevesebb gépi ciklusra a műveletek végrehajtásához. Mivel az operandus értéke magában az utasításban, ill. egy belső regiszterben már előzetesen tárolva van, külső memória vagy egyéb eszköz időigényes elérésére nem kerül sor. A további 6 címezési mód hosszabb végrehajtási időt kíván, mert a mikroprocesszornak ki kell számítania az operandus címét a szegmenscím, a szegmenshelyzet, ill. a bázisregiszter vagy az indexregiszter tartalmának alapján. A továbbiakban erre a származtatott címre mint az operandus effektív címére (EA) utalunk.

Közvetlen címezés

Közvetlen címezéskor az operandus szegmenshelyzete az utasításban mint 16 bites mennyiség szerepel. Ez az eltolási érték hozzáadódik az adatszegmens (DS) tartalmához és 20 bites származtatott operanduscímet (EA), azaz valóságos fizikai címet alkot. A közvetlen címezésű operandus általában egy címke. Például az 1–7. ábrán látható utasítás hatására a mikroprocesszor betölti az AX regiszterbe annak a memóriahelynek a tartalmát, amelyre a MYDATA címkével azonosított memóriacím mutat. Vegyük észre, hogy a mikroprocesszor az alacsony helyértékű byte-ot az alacsonyabb memóriacímre, míg a magas helyértékű byte-ot a magasabb memóriacímre helyezi.

1–7. ábra Közvetlen címezés

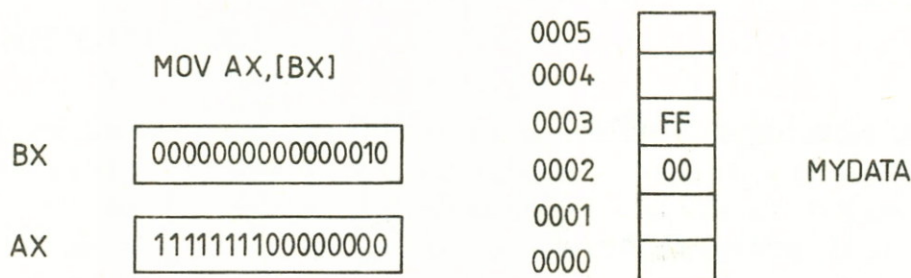
Közvetett regisztercímezés

Közvetett regisztercímezéskor a forrásoperandus megcímezése egy helyzetcímmel történik, amely a következő regiszterek egyikében található:

SI (forrásindex),
DI (célindex),
BX (bázisregiszter),
néhány esetben pedig a BP (bázismutató).

A mikroprocesszor az utasítás szintaxisa alapján ismeri fel a közvetett regisztercímezést. A forrásoperandus azonosítóját szögletes zárójelek közé foglaljuk. Az 1–8. ábrán látható művelet csak akkor működik, ha a BX regiszterbe előzetesen betöltjük a MYDATA-hoz tartozó helyzetcímet. Az OFFSET operátor használatával ez a következőképpen valósítható meg:

```
MOV    BX,OFFSET MYDATA
```


1–8. ábra A regiszter közvetett címezése

A LEA (load effective address = effektív cím betöltése) utasítás használatával az előző művelettel azonos eredményre jutunk:

```
LEA    BX,MYDATA
```

A regiszter közvetett címezése jól alkalmazható olyan esetekben, amikor az adatokat egy táblázatban tároltuk. Az egyes elemek elérése hatékonyabb, ha a bázisregiszter értékét egy ciklusban növeljük, mintha minden alkalommal kivesszük a szükséges címet a memóriából, majd ezzel az értékkel címezzük meg a forrásoperandust.

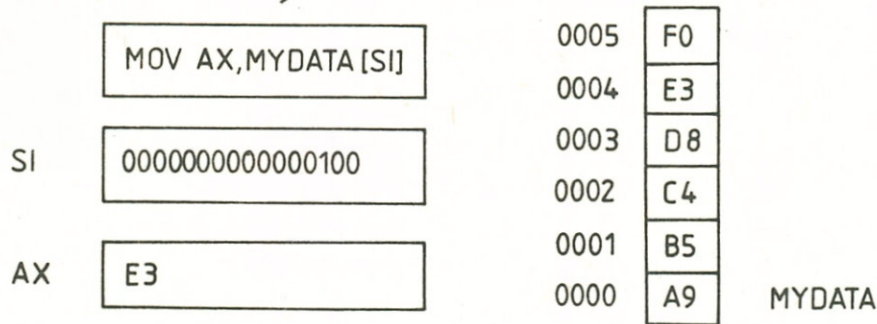
Relatív báziscímezés

Az operandus effektív címét, a relatív báziscímezés segítségével úgy kaphatjuk meg, hogy összegezzük a bázisregiszter (BX vagy BP) tartalmát és az adatokra mutató eltolási értéket. A relatív báziscímezési módot leggyakrabban összetett adatszerkezetek – például rekordok – eléréséhez használjuk. A bázisregiszterbe az adatszerkezet kezdőcímét töltjük, és az adott mező a relatív címezéssel választható ki. A relatív cím megváltoztatása a rekordon belüli különböző mezők elérését teszi lehetővé. Különböző rekordok azonos mezőinek eléréséhez pedig csak a bázisregiszter tartalmát kell megváltoztatnunk.

Az 1–9. ábrán látható kódrészletben a MESGE1 változó egy karakterláncot tartalmaz, amelynek a helyzetcímét a LEA utasítás tölti be a BX regiszterbe. Ha a MESGE1-hez tartozó karakterlánc negyedik elemére akarunk utalni, akkor a MESGE1 báziscímét (BX) hozzá kell

MOV AX,ARRAY1[SI]

Mint az 1–10. ábrán látható, ugyanezzel az utasítással az AX regiszter egy 16 bites értékkel is feltölthető attól függően, hogy milyen a tömb adattípusa.

1–10. ábra Közvetlen indexelt címzés

Indexelt báziscímzés

Indexelt báziscímzés esetén az operandus helyzetét a kiválasztott szegmensen belül úgy kaphatjuk meg, hogy a bázisregiszter tartalmát, az indexregiszter tartalmát és opcionálisan egy eltolási értéket összegzünk. Ha eltolási értéket nem alkalmazunk, akkor az indexelt báziscímzést a dinamikus tömbök elemeinek eléréséhez használhatjuk. (A dinamikus tömböknél a bázis a program végrehajtása során változhat.) Az eltolási értékkel a tömbön belüli önálló elemek érhetők el akkor, amikor a tömb egy adatszerkezeten – rekordon – belüli egyik mezőt képviseli. Lássunk egy példát az elmondottakra!

Az 1–11. ábrán egy olyan esetet mutatunk be, amikor a rekordszerkezet báziscíme 0000, amit a BX regiszter tartalmaz. A harmadik rekord kezdetének eltolási értéke 0020, amit DI tárol. A tömbmező harmadik elemét ugyancsak egy eltolási értékkel érhetjük el, ami az ELEMENT változó inicializálási értéke.

80386-os kiegészítések

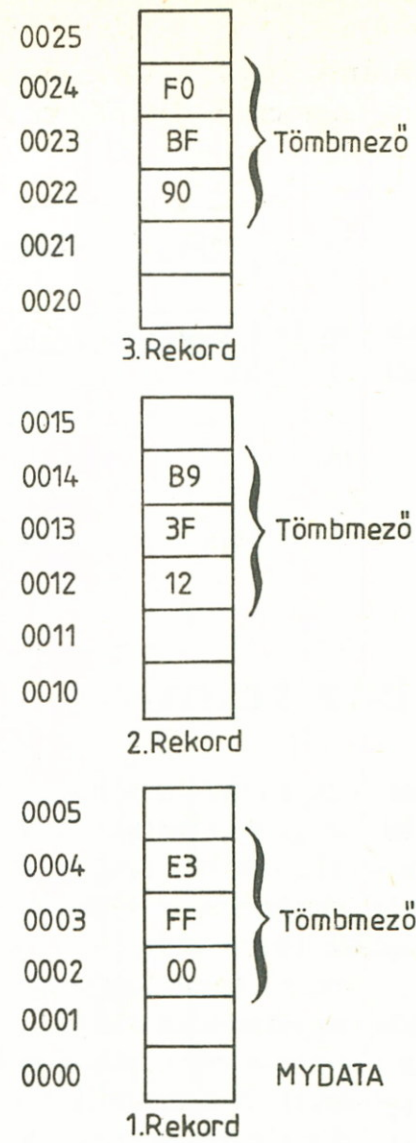
A 32 bites címzési mód esetén lehetővé válik hogy bármelyik regisztert használjuk index- vagy bázisregiszterként, azonban mindkettőben érvényes 32 bites értékeknek kell lenniük. Bármilyen 16 bites utasítás megcsonkítja a 32 bites regiszter tartalmát, tehát a felső 16 bitet figyelmen kívül hagyja.

MOV AX,ELEMENT[BX][DI]

BX 0000

DI 0020

AX 1111000010111111
 B F

1-11. ábra Indexelt báziscímzés

1.13 PROGRAMOZÁSI STÍLUS

Az assembly program olyan végrehajtható utasítások sorozatából áll, amelyek arra készítetik az assemblert, hogy különböző utasításokat végezzen el. Ezen utasítások sorozatára gyakran mint forráskódra utalunk. Mint bármely más nyelvnek, az assembly forráskódnak is előre definiált szintaxisa van. Minden assembly utasítás a következő négy mezőből áll:

Névmező Műveleti mező Operandusmező Megjegyzésmező

bár bizonyos assembly utasítások nem használják mindegyik mezőt. A megjegyzésmező a programozás belső dokumentálását szolgálja. Alkalmazása nem kötelező.

Névmező

A névmező, amelyet néha címkemezőnek is neveznek, egy assembler utasítás aktuális kezdő memóriacíméhez egy szimbolikus nevet rendel hozzá, amelynek hatására a programozó egy utasításra név szerint utalhat, és így szükségtelenné válik az utasítás címének nyomon követése. Ez különösen az áthelyezhető kód készítésénél hasznos. A szimbolikus hivatkozással a programozó a szerkesztőprogram számára lehetővé teszi, hogy az maga válassza ki a memóriában azt a helyet, ahová a programot betölti majd. A kód áthelyezésekor valamennyi utasítás, hivatkozás automatikusan megváltozik.

Nevet bármelyik utasításhoz hozzárendelhetünk. Ez a mező azonban rendszerint olyan utasítások részére van fenntartva, amelyekre adatdefiníciókban, konstansokban, szegmensekben, ciklusokban, programelágaztatásokban vagy szubrutin hívásokban hivatkozunk majd. A névnek alfabetikus karakterrel kell kezdődnie, és maximálisan 31 karaktert tartalmazhat a következők szerint:

- Valamennyi betű: A-tól Z-ig (Angol ABC!)
- Numerikus számjegyek: 0-tól 9-ig
- Speciális szimbólumok: _ \$. ? @ % (6 darab)

A név kiválasztásakor gondosan kell eljárunk. Olyan nevet nem használhatunk, ami az assembler részére fenntartott szó vagy deklaráció. Ha a névnek pontot (.) kell tartalmaznia, akkor ennek kell szerepelnie első karakterként.

Változók

A változónév egy olyan memóriahelyet jelent, aminek a tartalma a program futása során változhat. A változók definiálása a memóriahely címére, az adat típusára és méretére vonatkozó információt tartalmazza. A változók egyszerű, indexelt vagy strukturált operandusként alkalmazhatók.

Címkék

Az alkalmazói programban a végrehajtható utasításokhoz rendelt nevekre történő hivatkozások kódrelatívák. A névnek vagy címkének ebben az esetben három jellemzője van: a szegmenscím, a szegmenseltolás és az elérés módját leíró elem (NEAR/FAR). A CPU kétféle módon címezhet meg egy bizonyos címkét. Ha a címke, amelyre a hivatkozás történik, az aktuális kódszegmensben belül van, akkor az utasítás eléréséhez csak a szegmenseltolásra van szükség. Ebben az esetben azt mondhatjuk, hogy a címke NEAR (közele) típusú. A NEAR típusú címke egy kettősponttal definiálható, amelyet közvetlenül a címke után kell elhelyezni, de a NEAR pszeudo művelet is használható:

LOOP1:

A kettőspont jelzi a fordítóprogram számára, hogy ez egy olyan utasítás, amelyre az aktuális kódszegmensben belül található az utalás.

COUNT LABEL NEAR

A előbbi példában a címkét a LABEL pszeudo művelettel egyértelműen NEAR-nek definiáltuk. A címke címezhetőségének másik módjánál egyaránt szükség van a szegmens címére és az eltolásra is. Ez az eset akkor fordul elő, amikor az assembly utasítás, amelyre utalás történt, nincs az aktuális kódszegmensben. Ilyenkor a címkét FAR-nak kell definiálnunk.

```
MYCODE LABEL FAR
```

Az előbbi példában a LABEL pszeudo műveletet használtuk a FAR attributummal a címke jellemzőjének kifejezésére. A FAR attributumot az EQUate (egyenlőség), és PROCedure (eljárás), valamint az EXTRNal (külső) utasítások címkézésénél is használhatjuk, mint ezt a következő példák is mutatják:

```
TEN EQU FAR 10
PRNTIT PROC FAR
EXTRN RANDM:FAR
```

Konstansok

Lehetőségünk van olyan memóriahelyek definiálására is, amelyeknek az inicializált értékük a program futása során változatlan marad. Ezeket az értékeket konstansoknak nevezzük. A konstansoknak nyolc típusát különböztetjük meg.

1. Bináris

A bináris konstans 0-k és 1-esek sorozatából áll, amelyet egy B betűnek kell lezárnia. Például:

```
EIGHT EQU 00001000B
```

2. Decimális

A decimális konstans a 0–9 tartományba eső számok sorozatából áll, amelyet – nem kötelezően – egy D betű követhet. A rendszer a számok sorozatát egy decimális számnak fogja tekinteni, hacsak az alapszám (RADIX) meg nem változott. Lássunk tehát egy példát a decimális konstansra is:

```
FORTY EQU 40D
```

3. Hexadecimális

A hexadecimális konstans a 0–9 és az A–F tartományokba eső számjegyek, ill. betűk sorozatából áll, amelyet a H betűnek kell követnie. Az első karakternek számjegynek kell lennie, ui. a fordítóprogram innen tudja eldönteni, hogy ebben az esetben egy számról, nem pedig címkére való utalásról vagy változónévről van szó.

Ha a hexadecimális szám az A, B, C, D, E, F betűk valamelyikével kezdődik, akkor a betű elé egy nullát kell helyoznünk. A hexadecimális konstans deklarálására is mutatunk két példát:

```
FIFTY EQU 32H
HEXNM EQU 0FFH
```

Az FFH számnál a 0 jelzi a fordítóprogramnak, hogy hexadecimális számról nem pedig címkéről vagy változónévről van szó.

4. Oktális

Az oktális konstans a 0–7 tartományba eső számjegyekből állhat, amelyet az O vagy a Q betűnek kell követnie. Például:

```
SIX EQU 6O vagy 6Q
```

5. Karakter

A karakterkonstans bármelyik ASCII karakter lehet, amelyet szimpla vagy dupla idézőjelek közé foglalunk. Ha a konstans kettőnél több karakterből áll, akkor a DB (Define Byte = byte definiálás) pszeudo műveletet kell használnunk.

Ha a karakterlánc-állandó csak egy, vagy két karakterből áll, akkor a DD, DQ, DT vagy DW pszeudo műveletet lehet használni. Például:

```
INITL DD 'B'  
NAME DB "J WILLIAMS"
```

6. Lebegőpontos

Ennél az adattípusnál, amelyet nem minden assembler támogat, a decimális számokat exponenciális alakban adjuk meg. Például:

```
SINE DD 0.332E-1
```

7. Hexadecimális valós

Ez egy olyan konstans, amely a 0–9, ill. a az A–F tartományokba eső számok, ill. betűk sorozatából áll, amelyet az R betű követ. A hexadecimális konstanshoz hasonlóan itt is az első karakternek a 0–9 számok valamelyikének kell lennie. A konstans összesen 8, 16 vagy 20 számjegyből állhat, kivéve akkor, ha az első számjegy 0. Ebben az esetben ui. a számjegyek számának összesen 9-nek, 17-nek vagy 21-nek kell lennie. (Ezt az adattípust sem támogatja minden assembler.) Például:

```
HRNUM DD 0FAB12345R
```

8. Egyenlőségek

A névmezőben szereplő címkét az EQU pszeudo művelettel vagy az (=) egyenlőségjellel hozzárendelhetjük egy operandusmező értékéhez. Az EQU pszeudo művelet a változóhoz egy konstanszt rendel hozzá, amelynek értéke a program futása során nem változik. Ha az egyenlőségjelet használjuk, a konstans értéke a program futása során megváltoztatható. Például:

```
SCADD EQU [BP+16]  
BASNUM = 1980
```

Az első példában, az SCADD elnevezés a [BP+16] index-kifejezés helyére behelyettesíthető. Hasonlóan, a BASNUM is behelyettesíthető az 1980-as érték helyébe. Az utóbbi esetben a BASNUM-hoz a program futása során új érték is hozzárendelhető.

9. Szegmensnevek

A szegmenscímkét a szegmensutasítás mezőjében adhatjuk meg. Például:

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'
```

Műveleti mező

A műveleti mező az aktuális mikroprocesszor utasítás mnemonikáját tartalmazza. A mnemonik egy olyan 2–6 karakterből álló emlékeztető szimbólum, amellyel a gépi kódú utasítások bináris vagy hexadecimális értékei helyett angol szavak rövidítéseit használhatjuk. A mnemonik a program olvasását és értelmezését megkönnyítő nemzetközi átalakítási táblázat, amelynek segítségével nem kell, hogy kapcsolatban legyünk a valóságos bináris gépi kódú értékekkel. A mnemonik jelenthet gépi utasítást, makro utasítást vagy pszeudo műveletet.

Lássunk mindjárt egy példát!

```
INITIAL    MOV    AX,0H
```

Ebben az esetben az INITIAL a címke, a MOV pedig a művelet. A műveleti mezőt az operandusmező követi. A művelet nemcsak azt mondja meg az assemblernek, hogy melyik utasítást kell végrehajtania, hanem azt is, hogy a műveletben mennyi és milyen típusú operandusra van szükség. A művelet makro utalást is tartalmazhat, ami az assemblert előzetesen definiált utasításokból álló rutin végrehajtására utasítja. Ennek hatására az assembler egy olyan forráskódot generál, mintha ezek a makro rutinok is az eredeti program részét képezték volna.

Például:

```
DOS_INT    MACRO    SERVICE_ID
```

Ez a művelet jelzi az assemblernek, hogy egy olyan kód következik, ami a MACRO definíció része. A pszeudo műveletek hatására gépi kód keletkezése helyett az assembler bizonyos műveleteket elvégez az adatokon, a kódlistán, a programelágazásokon vagy a makrókon.

Operandusmező

Az operandusmező olyan adatok helyét vagy helyeit tartalmazza, amelyekkel a műveletet el kell végezni. Ha az utasítás egy- vagy kétoperandusos, az operandusokat az utasítástól legalább egy szóközzel el kell választani. Ha két operandus szerepel, ezeket vesszővel kell elválasztani egymástól. Vannak azonban olyan műveletek is, amelyeknek nincs szükségük operandusra.

Ha a művelet kétoperandusos, az első operandust cél-, a másodikat forrásoperandusnak nevezzük. Az adatátviteli, a regiszteres vagy a memóriatárolási műveletek kétoperandusos utasításokkal történnek. Például:

```
MOV    AX,8
```

Az előbbi esetben az adat, amellyel dolgozunk, forrásoperandusként szerepel, és ezt az értéket helyezzük el a céloperandusba, vagyis az AX regiszterbe.

Megjegyzésmező

A megjegyzésmező a négy mező közül az utolsó, de az egyik leghasznosabb. A célja az, hogy a forrásprogramon belül az utasításokat dokumentálja. A megjegyzéseket az assembler figyelmen kívül hagyja, tehát csak a forrásprogram listázásakor lényeges a programozó számára. A megjegyzést a legutolsó mezőtől legalább egy szóközzel el kell választani és pontosvesszővel kell kezdeni. Ajánlatos minden olyan esetben megjegyzésekkel ellátni a program sorait, amikor a művelet célja nem érthető azonnal. Például:

```
MOV    AH,45H    ;PARAMETER EGY KARAKTER BEOLVASASAHOZ
```

A megjegyzésben elmagyaráztuk, hogy miért van szükség az AH regiszter 45H-val való feltöltésére. Ebben az esetben a 45H a megfelelő művelet indítását teszi lehetővé egy megszakítás hívásakor.

1.14 AZ ASSEMBLY NYELV ELŐNYEI

A programozás kezdeti időszakában valamennyi program gépi kódokból állt. Az utasításokat bináris vagy hexadecimális alakban kellett megírni, amelyet a hardver értelmezett és végrehajtotta a kívánt műveletet. Ahogy a programok egyre nagyobbakká és bonyolultabbakká váltak, erősen megnőtt az igény olyan szoftverek és nyomkövetési eljárások iránt, amelyekkel produktív szoftverfejlesztés valósítható meg. Az assembly programozás volt a megoldás, ez a nyelv ui. azonnal és könnyen érthető, és automatikusan nyomon követi a gépi kódra jellemző aprólékos részleteket, nem tartalmazza a magas szintű nyelvekre jellemző előzetes adminisztrációkat, és igen gyorsan fut.

1.15 ASSEMBLY NYELVŰ MINTAPROGRAM

A következőkben egy olyan assembly programot mutatunk be, amelyet már előzetesen lefordítottunk. A lista jobb oldalán a könnyen olvasható és jól dokumentált assembly forrásprogram látható. A bal oldalon a lefordított gépi kódú megfelelők szerepelnek. (A gyakorlatlan programozó számára a gépi kód először rejtélyesnek tűnhet.)

Az első oszlopban 1-től 31-ig egy sorszámozást figyelhetünk meg, amit az assembler készít el. A második oszlop azokat a valóságos memóriacímeket tartalmazza, ahonnan kezdve a lefordított mnemonik műveletet a rendszer tárolta. (A címek hexadecimális számrendszerben jelennek meg, és 16 bitesek.) A harmadik és negyedik oszlopban az egyes mnemonik műveletek gépi kódú megfelelői láthatók. Az oszlopok száma az utasítások típusától és az operandusok számától függően változik. A további oszlopok az assembly forrásprogram szintaxisának megfelelően a név-, a műveleti, az operandus- és a megjegyzésmezőket jelenti. Vegyük észre, hogy a 2–4. 21. és 25. sor kizárólag megjegyzéseket tartalmaz. (Az Olvasó az 5. fejezetben sajátíthatja el az assembly programozás fortélyait.)

```

; 8088/80386-DOS GEPEKRE KESZULT PROGRAM
; EGYSZERU HEXADECIMALIS OSSZEADAS BEMUTATASA AZONNALI
; CIMZES FELHASZNALASAVAL

```

```

0000          STACK   SEGMENT PARA STACK
0000      40 [      DB      64 DUP ('MYSTACK ')
                4D 59 53 54
                41 43 4B 20
                ]

0200          STACK   ENDS

0000          MYCODE  SEGMENT PARA 'CODE'      ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
0000          MYPROC  PROC   FAR              ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
                ASSUME  CS:MYCODE,SS:STACK
0000      1E          PUSH  DS                ; A DS REGISZTER ELMENTESE
0001      2B C0      SUB   AX,AX             ; AX TORLESE
0003      50          PUSH  AX                ; ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE

                ; HAROM SZAM OSSZEADASA
0004      B0 23      MOV   AL,23H           ; 23H ELHELYEZESE AZ AL REGISZTERBEN
0006      04 0A      ADD   AL,0AH          ; 0AH HOZZAADASA AZ AL REGISZTERHEZ
0008      04 10      ADD   AL,10H          ; 10H HOZZAADASA AZ AL REGISZTERHEZ

                ; VEGE AZ OSSZEADASI PELDANAK. AZ EREDMENY AL-BEN

000A      CB          MYPROC  RET            ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
000B          MYPROC  ENDP              ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
000B          MYCODE  ENDS              ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
                END      MYPROC          ; A PROGRAM VEGE

```

2. BEVEZETÉS AZ ASSEMBLEREKBE

Ebben a fejezetben megtudhatjuk, hogy mi az assembler, miért van rá szükség, és mit végez el. Rámutatunk az assemblerek és a magas szintű nyelvek fordítóprogramjai közötti hasonlóságokra és eltérésekre. Egyszerű mintaprogram felhasználásával bemutatjuk, hogyan kell létrehozni, lefordítani és futtatni az assembly programot. A fejezetben ismertetésre kerülő SAMPLE.ASM programot használjuk az assembly program minden szükséges összetevőjének bemutatására. A 80286/80386-os és 80287/80387-es utasításkészletének részletes ismertetésére a 3., ill. a 4. fejezetben kerül sor.

Az assembler egy olyan program, ami a szintaktikailag stilizált szövegfile-t, a forrásprogramot el tudja olvasni. A forrásprogramot angol szavak rövidítéseiből képzett mnemonikokkal kell megírunk. Az assembler ezeket a mnemonikokat, bináris nullákká és egyekké alakítja, ami már a mikroprocesszor anyanyelve. Ezt a lefordított változatot nevezzük gépi kódnak. Minden egyes mnemonik egy valóságos gépi kódú utasítás számunkra értelmet jelentő rövidítése.

A mnemonik és az aktuális gépi kódú utasítás kölcsönösen megfeleltethető egymásnak. A mnemonikok segítségével az assembly forrásprogram könnyen megírható, olvasható és nyomon követhető. A magas szintű nyelvek fordítóprogramjai hasonló feladatot látnak el, vagyis beolvassák a szövegfile-t (a forrásprogramot), és átalakítják gépi kóddá. A magas szintű nyelvek a programozó számára lehetővé teszik, hogy a programozási feladatra, ne pedig a részletekre (hogy melyik regisztert, memóriahelyet vagy portot használja) koncentráljon. A hardver-függetlenség eredményeként a magas szintű program nem kötődik egy adott típusú mikroprocesszorhoz, mint az assembly nyelvű társa. A magas szintű nyelvek esetében a forrásprogram sorai és azok gépi kódú megfelelői között nincs kölcsönös megfeleltetés. A program lefordított változata általában sokkal hosszabb, mint egy ennek megfelelő, jól megírt assembly nyelvű program. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a fordítóprogramok nem képesek hatékony kódot generálni. Valójában, ha az első assembly nyelvű próbálkozásainkat vetnénk össze vele, elképzelhető, hogy a simábban járható utat, vagyis egy magas szintű nyelven készített és fordítóprogrammal lefordított változatot választanánk.

2.1 A GÉPI KÓD ÉS AZ ASSEMBLY NYELV

A következő két programrészlet az assembler hasznosságát, valamint az aktuális gépi kódok és az assembly nyelvű programsorok kölcsönös megfeleltetését mutatja be. Mind a gépi kódú, mind az assembly nyelvű programrészlet funkcionálisan azonos, vagyis elvégeznek bizonyos szükséges kezdeti inicializálásokat, betöltik az akkumulátorba azt az értéket, amit a NUMONE változóban tároltuk és 3H-t adnak az akkumulátorban tárolt értékhez.

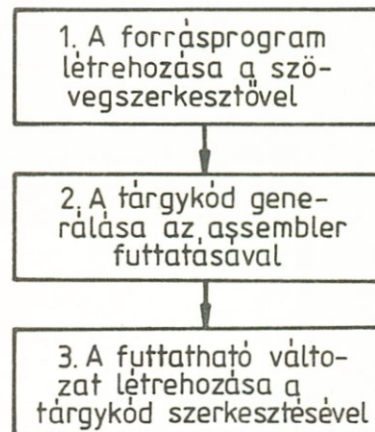
Gépi kód	Assembly megfelelő
00011110	PUSH DS
00101011	SUB AX,AX
11000000	
01010000	PUSH AX
10111000	MOV AX,MYDATA
00000001	
11101100	
10001110	MOV DS,AX
11011000	
10100001	MOV AX,NUMONE
0000	
00000101	ADD AX,3H
0011	

A program gépi kódú változatát tárgykódnak is szokás nevezni. Ha a program tárgykód alakban van, akkor közvetlenül elhelyezhető a memóriában és a megfelelő mutatók beállításával azonnal futtatható. A gépi kódú programozás meglehetősen időigényes, a szemet megerősítő és könnyű hibát véteni benne. Miként az előbbi rövid gépi kódú részletnél is láthattuk, a bináris értékek értelmét meglehetősen nehéz lenne megfejteni. Honnan tudjuk, hogy utasításokról, adatokról vagy címekről van szó? A bináris kódban szereplő programoknak nemcsak a megírása, hanem a hibák megkeresése és kijavítása is rendkívül nehéz feladat. Annak ellenére, hogy a mikroprocesszorok csak a nullákat és az egyeseket tudják értelmezni, szerencsére vannak assemblerek, amelyek segítenek a gépi kódú programok megírásában. Az előbbi program assembly változata sokkal jobban érthető a számunkra, a numerikus utasításokat ui. alfabetikus rövidítésekkel cseréltük fel. Ezáltal nagymértékben növeltük a program értelmezhetőségét és megkönnyítettük a hibakeresést. Érdekes megfigyelnünk az assembly nyelvű utasítások és azok gépi kódú megfelelői közötti kapcsolatot is. A könyvben a három legnépszerűbb assemblert tárgyaljuk: az IBM Makroassemblert, a Microsoft Makroassemblert és a Turbo Editasm assemblert.

Az Olvasó tapasztalni fogja, hogy a három assemblernek sok hasonló jellemzője van. A különbségek főleg a szövegszerkesztési funkcióban és a fordítási opciókban vannak. Amikor az aktuális kód megírása és végrehajtása következik, valamennyi assembler ugyanazt az utasításkészletet, ill. alkészletet használja. A könyv végén található mellékletekben mindhárom assemblerről részletes leírást adunk. Ha már az utasításkészletről szó esett, érdemes megjegyezni azt az elvet, amit az Intel cég a mikroprocesszorai kifejlesztése során szem előtt tartott. Az Intel cég mikroprocesszorai felülről kompatibilisek egymással, ami azt jelenti, hogy a mikroprocesszorok új generációi az előzőeknél gyorsabbak, nagyobb utasításkészlettel és fejlettebb hardverrel rendelkeznek, azonban az előző generációk utasításait is tartalmazzák. Tehát a régebbi programok módosítás nélkül vagy csak kis módosítással futtathatók az újabban készült mikroprocesszorokon. Ezáltal a felhasználó mentesül a a szoftverek költséges újrafejlesztésétől.

2.2 A TIPIKUS ASSEMBLY ELJÁRÁS LÉPÉSEI

Az assembly program létrehozása több lépésből áll. Ebben a részben azokat a jellemzőket emeljük ki, amelyek mindhárom assemblerben közősek. (Az alapvető programozási technikák részletes leírását az 5. fejezetben tartalmazza.) A futtatható program létrehozása három alapvető lépésre bontható (l. 2-1. ábrát). Az első lépésben a szövegszerkesztő felhasználásával létrehozzuk a forráskódot. A második lépésben az assembler segítségével a forráskódot tárgykóddá alakítjuk, ami hasonló a gépi kódhoz. A harmadik lépés a szerkesztés, ami átalakítja a tárgykódot .EXE file-lá, ami már futtatható. Egy másik fordítási folyamattal .COM file is létrehozható, azonban ezt a folyamatot az egyes assemblereknél külön tárgyaljuk. Mivel az elég valószínűtlen, hogy mindenki elsőre hibátlan programot írjon, egy további hibakeresési lépésnek is szerepelnie kell a szoftverfejlesztés folyamatában.

2-1. ábra Az assembly eljárás menete

1. Lépés: A forráskód létrehozása

Ehhez a művelethez bármelyik szövegszerkesztő felhasználható, csak az a fontos, hogy az elkészített file ASCII formátumban legyen. Az ASCII file-formátum mentes mindenféle vezérlőkódotól, amelyekkel az aláhúzást, nyomdai kizárást, indexelést, vastag betűt stb. lehet készíteni. Az ilyen információk feleslegesek az assembler számára. Majdnem minden számítógépen megtalálhatók az IBM DOS EDLIN sorszerkesztőjéhez hasonló egyszerű szerkesztőprogramok. Az EDLIN-t sorszerkesztőnek nevezzük, mert a szöveg minden sorát külön kezeli és emiatt teljesen különbözik a teljes képernyős szövegszerkesztőtől. A szövegmódosítások, törlések, beszúrások a kurzor mozgatása a képernyőn a teljes képernyős szövegszerkesztő esetében egyszerűen és gyorsan elvégezhetők, míg az EDLIN-nel a szövegfile-nak egyszerre csak egy sora kezelhető. Ha komoly assembly programot akarunk írni, akkor egy teljes képernyős szövegszerkesztőt kell használnunk. A könyvben található valamennyi mintaprogramot az IBM Professional Editor-ral, ill. a Norton Editor-ral készítettük.

Az ASCII formátumú file-t több szabványos szövegszerkesztő is elő tudja állítani. (A Wordperfect, a Wordstar és az EasyWriter egyaránt képesek ASCII file-ok előállítására.) A szövegszerkesztő segítségével gépeljük be a 2-2. ábrán látható assembly forráskódot. A beírásnál igyekezzünk minden sort úgy elhelyezni, ahogy az ábrán látjuk. Minden sort az első oszlopban kezdjük el írni. Mivel mindhárom assembler, amelyről majd szót ejtünk, az .ASM

kiterjesztéssel várja a forráskódot tartalmazó file nevét, az elkészült file-t a SAMPLE.ASM névvel mentjük ki. (A fordító megjegyzése: A SAMPLE helyett természetesen más szó is szerepelhet – pl. MINTA –, de az ASM kiterjesztésen nem módosíthatunk.) A sorszámozás csak a jobb eligazodást szolgálja. A saját file-unk elején nem szabad sorszámokat elhelyeznünk. Amint a forráskód létrehozásával elkészültünk, nézzük végig, hogy miért szükségesek bizonyos kódok és mi történik az egyes kódokon belül.

```

1.      ;IBM 8088/80286-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
2.      ;A PROGRAM KARAKTEREKET JELENIT MEG A KEPERNYON

3.      STACK  SEGMENT PARA STACK
4.          DB      64 DUP ('STACK')
5.      STACK  ENDS

6.      DATA  SEGMENT PARA    'DATA'
7.      MESSAGE DB 'MOST MINDENKINEK KITARTASRA, HITRE, REMENYRE ES'
           DB ' SZERETETRE VAN SZUKSEGE', '$'
8.      DATA  ENDS

9.      CODE   SEGMENT PARA    'CODE'    ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
10.     MAIN   PROC   FAR          ;AZ ELJARAS NEVE MAIN
11.         ASSUME CS:CODE,DS:DATA,ES:DATA,SS:STACK
12.         PUSH  DS              ;A DS REGISZTER TAROLASA
13.         SUB   AX,AX           ;AX TORLESE
14.         PUSH  AX              ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
15.         MOV   AX,DATA         ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
16.         MOV   DS,AX           ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
17.         MOV   ES,AX           ;AX TARTALMANAK ATADASA ES-BE

18.     ;AZ UZENET MEGJELENITESET SZOLGALO RUTIN
19.         LEA   DX,MESSAGE      ;MESSAGE HELYENEK BEKERESE
20.         MOV   AH,09           ;DOS PARAMETER BEALLITAS
21.         INT   21H            ;DOS MEGSZAKITAS

22.         RET                  ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
23.     MAIN   ENDP              ;A MAIN ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
24.     CODE   ENDS              ;A KOD ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
25.     END     MAIN              ;A PROGRAM VEGE

```

2-2. ábra SAMPLE.ASM program

A program első két sora a következő:

```

1.      ;IBM 8088/80286-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
2.      ;A PROGRAM KARAKTEREKET JELENIT MEG A KEPERNYON

```

Láthatjuk, hogy megjegyzésekről van szó. Minden olyan karakter- láncot, amely előtt pontosvessző áll, az assembler figyelmen kívül hagy. Jelen esetben a megjegyzést arra használtuk, hogy a programot elnevezzük, és tömören ismertessük a program célját.

A következő programrészlet két utasítást tartalmaz (SEGMENT (3. sor) és ENDS (5. sor)), amelyek az átalakítandó utasítások elejét és végét definiálják.


```

3.   STACK  SEGMENT PARA STACK
4.           DB      64 DUP ('STACK')
5.   STACK  ENDS

```

Az a három makroassembler, amelyet részletesen ismertettünk, a következő négy egyidejűleg aktív memóriaszegmenst engedélyezi:

CODE	(kód)
DATA	(adat)
STACK	(verem)
EXTRA	(extra)

A szegmentálás lehetővé teszi a jól-strukturált moduláris forráskód megírását. A harmadik sor a címkemezőben a STACK szót tartalmazza, ami az ebben a sorban szereplő szegmens elnevezését jelenti. Az ugyancsak a harmadik sorban szereplő PARA operandus előírja, hogy a szegmensnek a memória egy szabványos paragrafusánál, vagyis 16 byte-os határánál kell majd kezdődnie. A sor végén szereplő STACK azt a nevet adja meg, amivel a szegmens a keresztreferenciában kapcsolatba hozható. A negyedik sor a verem méretét 64 Definiált Byte-nak (DB) adja meg és közli az assemblerrel, hogy ezeket a helyeket a STACK szóval inicializálja. Az ENDS utasítás (5. sor) előtt egy címke áll, ami a STACK szegmens definiálásának befejezését írja elő.

A következő három programsor az adatszegmens (DATA) megnevezését és definiálását tartalmazza.

```

6.   DATA  SEGMENT PARA  'DATA'
7.   MESSAGE DB  'MOST MINDENKINEK KITARTASRA, HITRE, REMENYRE ES'
           DB  'SZERETETRE VAN SZUKSEGE', '$'
8.   DATA  ENDS

```

Ez a szegmens szintén egy paragrafus határánál kezdődik, és a DATA szolgáltatja a keresztreferenciát (6. sor). Ebben a tömör adatszegmensben csak egyetlen változót definiáltunk. A MESSAGE (DB) karakterlánc ui. változónak tekintendő, amelynek a kezdőértéke a következő: 'MOST MINDENKINEK KITARTASRA, HITRE, REMENYRE ES SZERETETRE VAN SZUKSEGE', '\$'.

Meg kell jegyeznünk, hogy néhány assembler igen érzékeny a DATA szegmensben definiált és felhasznált változókkal kapcsolatban. A könyvben szereplő valamennyi példában az adatszegmens a program elején szerepel. (Az adatszegmens a kódszegmens után is szerepelhet.)

Ha az adatszegmenst a forráskód elején elhelyezve erre vonatkozó hibaüzenetet kapunk, helyezzük át a program végére.

A 9. sor a kódszegmens kezdetét definiálja, ami ugyancsak egy paragrafus határán kezdődik, és a CODE szó adja a keresztreferenciát.

```

9.   CODE  SEGMENT PARA  'CODE'  ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK

```

Vegyük észre hogy ettől a sortól kezdve néhány soron keresztül egy-egy tömör megjegyzéssel magyarázzuk el az utasítás hatását.

A kód következő sora a MAIN címkét és a PROC(edure eljárás) deklarációs utasítást tartalmazza.

```

10.  MAIN  PROC  FAR           ;AZ ELJARAS NEVE MAIN

```

Az eljárások (procedure) olyan programrészletek, amelyek a főprogramból való meghívással futtathatók. Valahányszor egy eljárást meghívunk, azok az utasítások, amelyek az eljárásba

tartoznak, végrehajthatóknak, majd ezután az irányítást visszakapja a hívó főprogram. Az eljárás deklarációja a PROC kifejezéssel kezdődik és az ENDP kifejezéssel zárul. NEAR és FAR opciókat egyaránt tartalmazhat. A NEAR vagy a FAR arról informálja az assemblert, hogy milyen típusú ugró vagy hívó utasítást kell véghezvinnie, amikor az adott programrészhez jut. Legtöbb esetben a NEAR vagy a FAR az adott eljárás részére generált visszatérési utasítás típusát is meghatározza. A NEAR típusú eljárás hívása csak az IP értéket hagyja a veremben, míg a FAR eljárás esetén mind a CS, mind az IP értékek tárolásra kerülnek. Az 1–10 sorszámú kódsorok programról programra változhatnak. Minden programnak saját önálló megjegyzései és különböző módon dimenzionált és inicializált verem- és adatszegmensei lehetnek. A következő hét programsor (11. sortól a 17. sorig) azonban változatlan marad. Ahhoz, hogy a program megfelelően fusson, majd visszatérjen az operációs rendszerbe anélkül, hogy azt megbénítaná, bizonyos utasításokat valamennyi assembly forráskódba el kell helyezni. Ezt a továbbiakban adminisztrációs programrésznek vagy programfejnek nevezzük.

Az adminisztrációs programrész

Az adatok szegmenseken belüli címezhetőségét a következő utasítás teszi lehetővé:

```
11.          ASSUME CS:CODE,DS:DATA,ES:DATA,SS:STACK
```

Az ASSUME utasítás azt közli az assemblerrel, hogy a C(ode) S(egment) regisztert a CODE-dal megjelölt hellyel, a D(ata) S(egment) és E(xtra) S(egment) regisztert a DATA-val megjelölt hellyel, és a S(tack) S(egment) regisztert a STACK hellyel hozza kapcsolatba.

A következő három utasítás az operációs rendszerrel kapcsolatos adatok tárolását szolgálja azért, hogy az assembly program befejeződésekor valamennyi szükséges mutatót vissza lehessen állítani.

```
12.          PUSH   DS           ;A DS REGISZTER TÁROLÁSA
13.          SUB    AX,AX        ;AX TÖRLESE
14.          PUSH   AX           ;ZERUS RÁHELYEZÉSE A VEREMRE
```

A 12. sor az adatszegmens éppen érvényes tartalmát ráhelyezi a veremre. A 13. sor törli AX-et, amit a 14. sor utasítása ráhelyez a veremre. Az adatszegmens (DS) regiszter régi tartalmának tárolása legalább olyan bonyolult, mint feltöltése egy új értékkel. Az adatszegmens regisztert egy változó értékével nem lehet közvetlenül feltölteni.

A 15. és a 16. sor a következő:

```
15.          MOV    AX,DATA      ;AZ ADATOK HELYENEK BETÖLTÉSE AX-BE
16.          MOV    DS,AX        ;AX TARTALMANAK ATADÁSA DS-BE
```

Legelőször az adatszegmens helyét az AX regiszterbe, majd az AX-ből a DS regiszterbe töltjük. Ugyanez az alapelv az extraszegmens (ES) feltöltésekor is.

```
17.          MOV    ES,AX        ;AX TARTALMANAK ATADÁSA ES-BE
```

Ebben a példában mindkét szegmens ugyanarra a helyre mutat.

A 17. sor az adminisztrációs programrész utolsó sora. A 18–21. sor tartalmazza az alkalmazói programot.

```
18.          ;AZ ÜZENET MEGJELENÍTÉSET SZOLGÁLÓ RUTIN
19.          LEA    DX,MESSAGE    ;MESSAGE HELYENEK BEKERESE
20.          MOV    AH,09         ;DOS PARAMETER BEÁLLÍTÁS
21.          INT    21H          ;DOS MEGSZAKÍTÁS
```

Ebben az esetben a négy kódsor beállítja, inicializálja és hívja azt a szubrutint, amely megjeleníti a képernyőn a karakterláncot. Egy tömör négysoros programrészlettel kell megjelölnünk a program végét.

```
22.          RET                ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
23.  MAIN    ENDP              ;A MAIN ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
24.  CODE    ENDS              ;A KOD ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
25.          END      MAIN     ;A PROGRAM VEGE
```

A 22. sor RET utasítása kiveszi a veremből a visszatérés címét, ami ebben az esetben az operációs rendszerbe való visszatérést jelenti.

A 23. sor lezárja az eljárás definícióját. A kódszegmens végét a 24. sor ENDS utasítása jelzi és a 25. sor END utasítása jelenti az assembler számára azt, hogy elérte a forráskód végét. Miután a SAMPLE.ASM névvel a forráskódot tároltuk, hozzáláthatunk az assembly eljárás második lépésének elvégzéséhez.

2. Lépés: A tárgykód előállítása

A tárgykódot az assembler futtatásával tudjuk előállítani, amelyhez mindhárom assembler esetében még számos opció is a rendelkezésünkre áll. (Az opciókról a megfelelő mellékletben részletes leírást találunk.) Jelenleg csak azt ismertetjük, hogyan lehet az .OBJ file-t előállítani.

Ha a három makroassembler közül az egyiket elhelyeztük az A meghajtóban és a SAMPLE.-ASM forráskódot tartalmazó lemez a B meghajtóban van – ami az alapértelmezés szerinti meghajtó –, írjuk be a következőket:

```
B> A:MASM SAMPLE;      ;IBM MAKROASSEMBLER ESETEN
B> A:MASM SAMPLE;      ;MICROSOFT MAKROASSEMBLER ESETEN
```

Ha a Turbo Editasm programot használjuk, akkor ezt kell beírni:

```
B> A:TASMB SAMPLE;
```

A .OBJ file előállításához válasszuk az F7-es opciót, majd az assembler elindításához nyomjuk le az A billentyűt. A TASMB megkérdezi tőlünk az .OBJ file nevét. Az alapértelmezés szerint a név SAMPLE.OBJ lesz. A név elfogadásához az Y betű beírására van csak szükség.

Felhívjuk az Olvasó figyelmét arra, hogy mindhárom assembler .ASM kiterjesztésű forrásfile-t tételez fel. Ha a fordítási folyamat sikeresen lefutott, akkor létrejön a SAMPLE.OBJ tárgyfile, ami a B meghajtó katalógusában megtalálható.

Annak ellenére, hogy ez a file valamennyi utasítást gépi kódban tartalmaz, még nincs olyan formában, hogy az operációs rendszer a memóriába betölthetné. Ehhez előbb a harmadik assembly műveletet is el kell végeznünk az .OBJ file-on.

3. Lépés: Szerkesztés

A LINK (szerkesztő) program készíti el az .OBJ file-ból a futtatható file-t. Munkánkat ebben a fázisban is számos opció segíti, amelyeket az A, B, C mellékletben részletesen felsorolunk. Jelenleg csak azt magyarázzuk el, hogyan kell az .EXE file-t elkészíteni. A következő utasítások azt feltételezik, hogy a LINK program, amellyel mindegyik assembler vagy DOS-t ellátták,

az A meghajtóban, míg a SAMPLE.OBJ file a B (alapértelmezés szerinti) meghajtóban van.
A SAMPLE.EXE file létrehozásához írjuk be a következőket:

```
B> A:LINK SAMPLE; ;IBM MAKROASSEMBLER ESETEN  
B> A:LINK SAMPLE; ;MICROSOFT MAKROASSEMBLER ESETEN  
B> A:LINK SAMPLE; ;TURBO EDITASM ESETEN
```

Feltételezve, hogy a szerkesztés sikeresen lefut, a B meghajtóban létrejön a SAMPLE.EXE file.
A program futtatásához – feltételezve, hogy a B az alapértelmezés szerinti meghajtó – a következőket kell beírunk:

```
B> SAMPLE
```

Amint a program az üzenetet megjeleníti a képernyőn, automatikusan visszatér a DOS-ba, amit a B rendszerüzenettel jelez számunkra.

3. REGISZTEREK, JELZŐBITEK ÉS UTASÍTÁSOK

3.1 A 80286-OS MIKROPROCESSZOR

A 80286-os mikroprocesszornak sok olyan tulajdonsága van, ami kielégíti a többfelhasználós és több feladatot ellátó (multitasking) rendszerek igényeit. A 80286-os az operációs rendszerekre nézve beépített memóriavédelemmel, valamint program és adat titkosítással rendelkezik.

A 10 MHz-cel működő 80286-os képes akár hatszor gyorsabban elvégezni egy-egy feladatot, mint a 4,7...8 MHz-cel működő 8086-os processzor.

A 80286-os a 8086/8088-as szoftverekkel felülről kompatibilis. Valós címzési módban a 80286-os kód kompatibilis a már létrehozott 8086/8088-as tárgykóddal. Virtuális címzési mód esetén a 80286-os forráskód kompatibilis a 8086/8088-as tárgykóddal, de bizonyos módosítások szükségesek ahhoz, hogy a 80286-os által támogatott virtuális címzések előnyeit kihasználhassuk, mint ez a 3-1. ábrán is látható.

3.2 ALAPVETŐ FELÉPÍTÉS

A 80286-os processzornak nyolc 16 bites általános célú regisztere van, amelyek a következők (3-2. ábra):

Az AX, BX, CX, DX regiszterek teljes 16 bites regiszterként használhatók, ill. mindegyik regiszter két 8 bites regiszterre is felosztható, és így nyolc darab 8 bites regiszterhez juthatunk. Az X betűvel végződő regiszternevek (pl. BX) a teljes 16 bites értéket használják.

A felezéssel képzett 8 bites regiszterekre L, ill. H betűvel lehet hivatkozni, ahol az L az alacsony, a H a magas helyértékű byte-ra vonatkozik (pl. AH és AL).

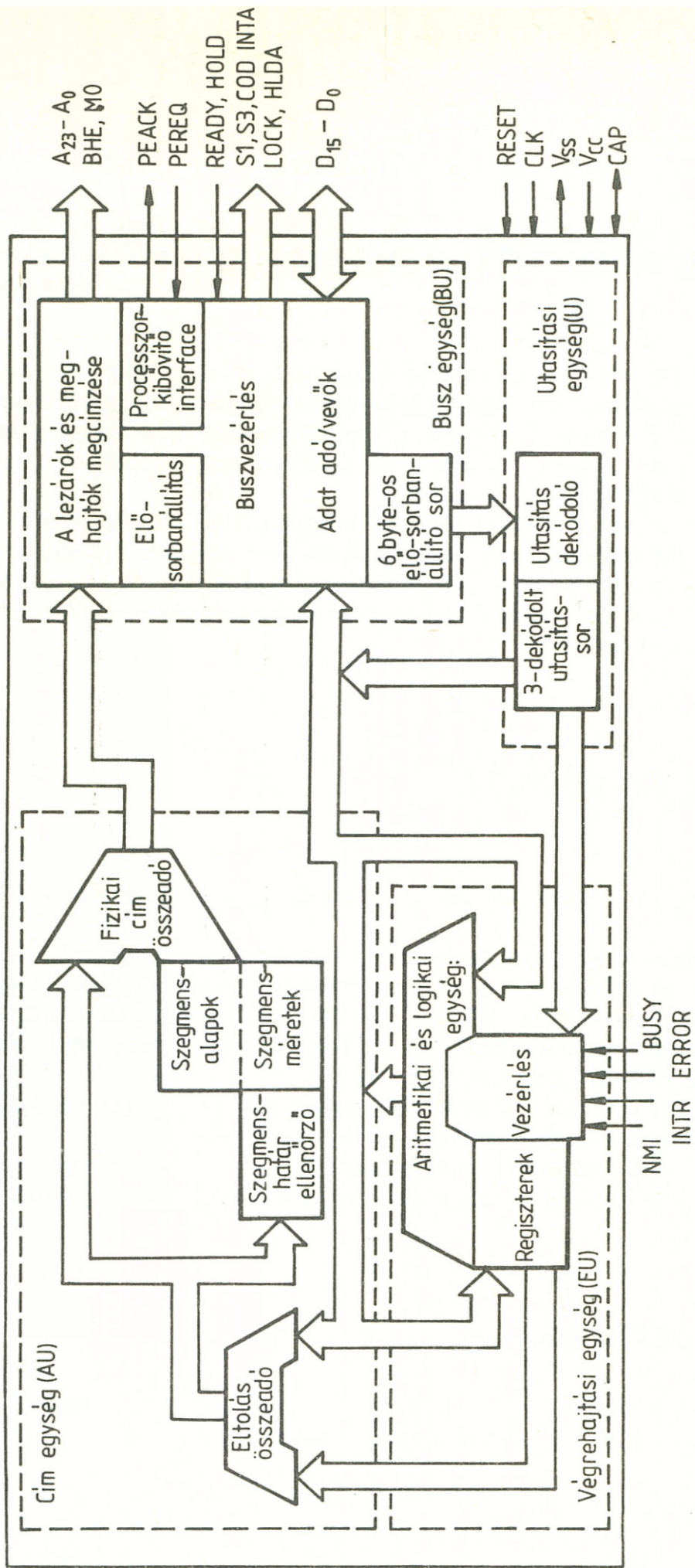
A 16 bites veremmutató (SP) és bázismutató (BP) regiszterpárt a veremmanipulációk során használják, amelyek az éppen érvényes veremhelyzeteket tartalmazzák.

Az SI (forrásindex) és a DI (célindex) regiszterpárt index-regisztereknek is nevezik, és inkrementálható, ill. dekrementálható indexértékeként használják az összetettebb adatszerkezeteken való léptetéskor.

Szegmensregiszterek

A 80286-os négy egyidőben elérhető kódmodult támogat, amelyeket szegmenseknek nevezünk. Ezek a szegmensek a CS, DS, SS, ES 16 bites regiszterekkel címezhetők, mint a 3-3. ábra is mutatja.

A memóriában elhelyezett éppen futó programot a CS (kódszegmens), az éppen aktív adatszegmens bázisát a DS (adatszegmens) regiszter címezi meg. Azok a vermek, amelyek a közbenső eredményeket és a szubrutin hívásokat tárolják, szintén saját memóriaszegmensekkel

3-1. ábra A 80286-os processzor belső blokkdiagramja

Bit 15			Bit 0	(X regiszterek esetében)
Bit 7	Bit 0	Bit 7	Bit 0	(H regiszterek esetében) (L regiszterek esetében)

AH	AL	AX (Akkumulátor)
BH	BL	BX (Bázis)
CH	CL	CX (Számláló)
DH	DL	DX (Adat)
		SP (Veremmutató)
		BP (Bázismutató)
		SI (Forrásindex)
		DI (Célindex)

3-2. ábra A 80286-os általános célú regiszterei

Bit 15	Bit 0	
		CS
		DS
		SS
		ES

3-3. ábra A 80286-os szegmensregiszterei

rendelkeznek. Az éppen aktív veremszegmens báziscímét az SS (veremszegmens) regiszter tartalmazza.

A programozónak ezen kívül egy második egyidejűleg aktív adatszegmens – amelyet extra-szegmensnek is neveznek – elérésére is lehetősége van, amelyet az ES regiszter címez meg. A szegmensen belüli elem megcímzéséhez először egy aktív szegmenst kell kiválasztanunk, majd a báziscímtől számítva egy 16 bites eltolási értéket kell biztosítanunk. A 16 bites szegmenscím és a 16 bites eltolási érték a 32 bites virtuális címmutató alacsony és magas helyértékű részét alkotják. Miután egy szegmenst kiválasztottunk, az utasításon belül csak a 16 bites eltolási értéket kell megadnunk.

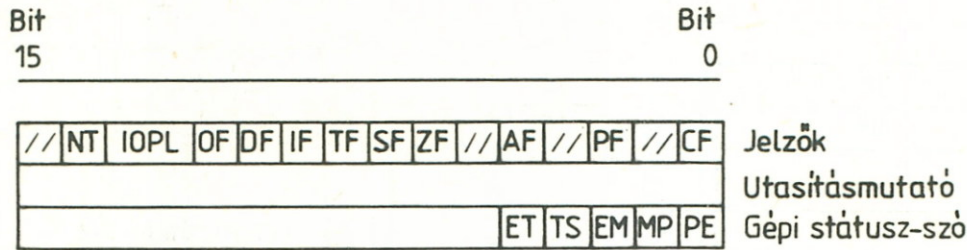
A szegmenscímekeket – attól függően, hogy a 80286-os milyen módban működik – különbözően kell értelmezni. A valós címzési módnál a szegmensregiszterek aktuális fizikai címeket tartalmaznak. A védett címzési módnál a szegmensregiszterek virtuális memóriacímeket tartalmaznak, amelyeket át kell alakítanunk ahhoz, hogy fizikai memóriacímeket kapjunk.

Index-, mutató- és bázisregiszterek

Mint korábban már említettük, a kiválasztott szegmensen belül bármelyik adott elem fizikai címét a szegmenscím és az eltolási érték összegeként kapjuk. Az eltolást bármelyik mutató-, bázis- vagy indexregiszterben tárolhatjuk. A veremműveleteket a veremszegmens szelektor (SS) és a veremmutató (SP) vagy a bázismutató (BP) regiszterpár segíti. Az adatszegmens belüli eltolási érték a BX regiszterből származik. összetettebb adatmanipulációkat a forrásindex (SI) és a célindex (DI) használatával tudunk megvalósítani.

Státusz- és vezérlőregiszterek (jelzőbitek)

A 80286-os rendelkezik jelzőbitek tartalmazó regiszterrel is (3–4. ábra), amelyben 11 jelzőmező található. Ezek közül 6-ot állapotjelzőnek nevezünk, amelyeket az aritmetikai és logikai döntések változtatnak meg.

3–4. ábra A 80286-os státusz- és kontrollregiszterei

Ez a hat jelzőbit a következő:

- CF (CARRY FLAG = átviteljelző bit)
- PF (PARITY FLAG = paritásjelző bit)
- AF (AUXILIARY CARRY FLAG = segédátviteljelző bit)
- ZF (ZERO FLAG = zérusjelző bit)
- SF (SIGN FLAG = előjeljelző bit)
- OF (OVERFLOW FLAG = túlcsoordulásjelző bit)

- A CF 1-re áll be akkor, ha egy 8 vagy 16 bites operanduson elvégzett aritmetikai művelet során átvitel vagy áthozat keletkezik. Egyébként az értéke zérus. A CF a bitléptető és -forgató utasítások során is használatba kerül.
- PF-re elsősorban az adatkommunikációs alkalmazások során van szükség. Értéke páros paritás esetén zérus, páratlan paritás esetén 1.
- Az AF a BCD (bináisan kódolt decimális) aritmetikában használatos, amikor is azt jelzi, hogy a BCD szám legkisebb helyértékű 4 bitjén történt-e áthozat vagy átvitel.
- A ZF 1-re áll be akkor, ha valamely eredmény értéke zérus.
- Az SF negatív eredmény esetén 1-re, pozitív eredmény esetén 0-ra áll be.
- Az OF azt jelzi, hogy egy matematikai művelet eredménye meghaladja a kiszabott tartományt.

A 11 jelzőbit közül három – TF, IF és DF – bizonyos processzorműveletek irányítására használható.

Ha a TF (TRAP FLAG = megszakításjelző bit) be van állítva, akkor a processzor egy lépéses üzemmódba kerül, ami lehetővé teszi a hibakeresést és a nyomkövetést.

Az IF (INTERRUPT ENABLE FLAG = megszakítás-engedélyezési jelzőbit) külső megszakításokat tesz lehetővé ha értéke 1, egyébként pedig letiltja a külső megszakításokat.

A karakterlánc-műveleteket a DF (DIRECTION FLAG = irányjelző bit) irányítja. Ha DF 0, akkor SI és/vagy DI értéke automatikusan nő. Ha DF értéke 1, akkor SI és/vagy DI értéke automatikusan csökken.

Az IOPL és NT jelzőbitekről eddig nem tettünk említést, ezek ui. csak a processzor védett üzemmódjában használatosak.

A két bites IOPL (INPUT OUTPUT PRIVILEGE LEVEL FLAG = input/output kiváltságos szintjelző) azt garantálja, hogy egy utasítás csak olyan műveleteket hajtson végre, amelyek engedélyezve vannak.

Az NT (NESTED TAG FLAG = egymásba ágyazott toldalékjelző bit) azt jelzi, ha az éppen végrehajtott feladat egy másikba ágyazódik.

Ha NT értéke 1, akkor az éppen végrehajtott feladat kapcsolatban van a megelőző feladattal.

Utasításmutató (IP)

Az IP azt az eltolási értéket tartalmazza, ami az éppen aktív kódszegmensen belül a következő utasítás megcímzéséhez szükséges (l. a 3–4. ábrát). Az IP a szekvenciálisan következő utasításhoz egy teljes 32 bites mutatót generál.

A gépi státusz-szó

A 16 bites gépi státusz-szó első 5 bitje (l. a 3–4. ábrát):

0 – védett mód engedélyezés (Protected mode Enable = PE)

1 – társprocesszor felügyelet (Monitor processor Extension = MP)

2 – társprocesszor emuláció (Emulate processor extension = EM)

3 – taszkváltás (Task Swiched = TS)

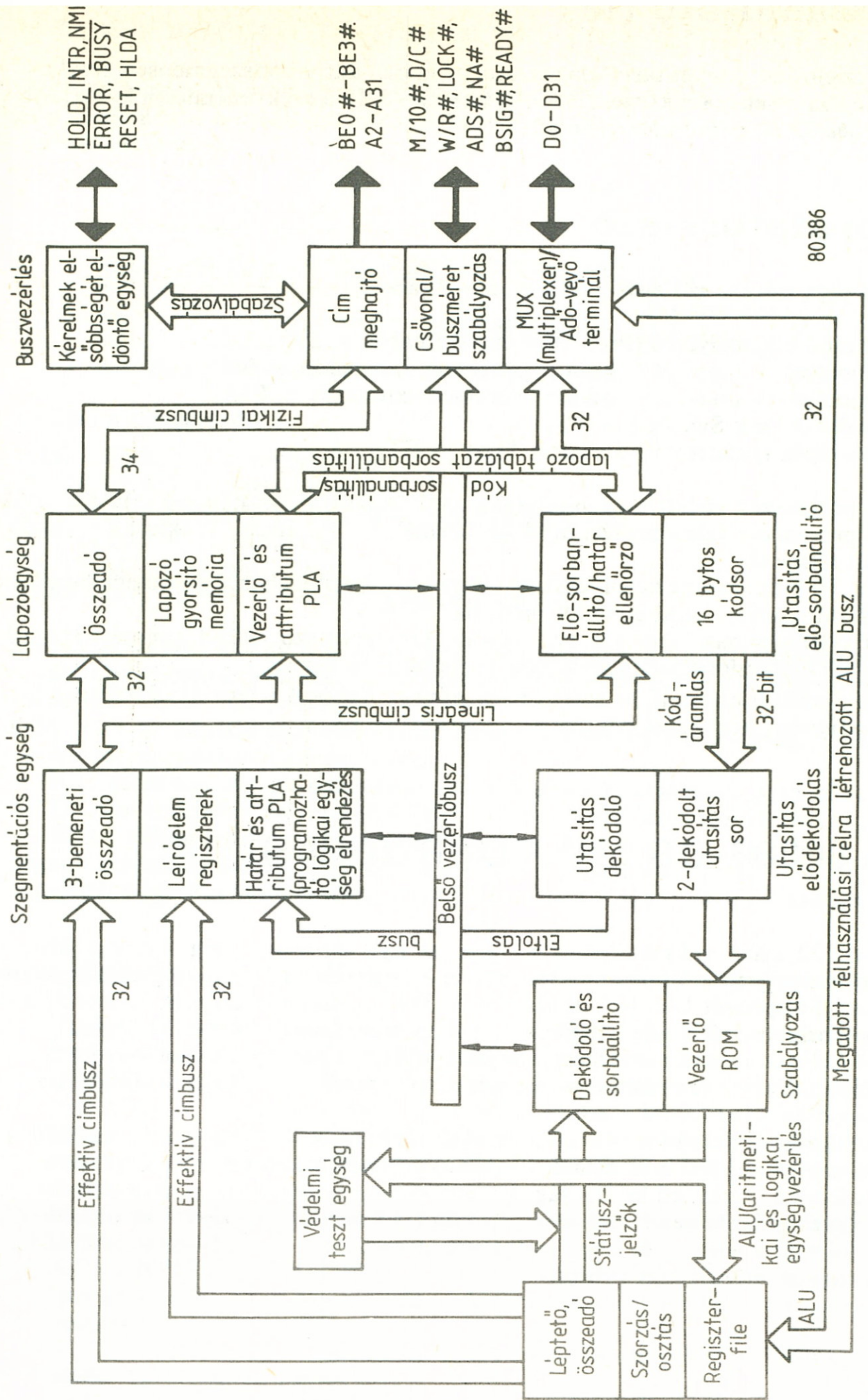
4 – bővítési típus (processor Extension Type = ET)

- A PE a processzor védett üzemmódjának aktivizálására használható. Ha PE értéke zérus, akkor a processzor valós címzési módban üzemel. Ha PE értéke 1, akkor a védett üzemmód aktivizált állapotú.
- Az MP a TS bittel együtt kerül felhasználásra annak érdekében, hogy megállapítható legyen a WAIT műveletkód által generált hiba, ha TS = 1.
- Az EM beállításának hatására valamennyi társprocesszor hibát generál. Ha EM zérus, valamennyi társprocesszor műveletkód végrehajtásra kerül.
- A TS automatikusan beáll, ha taszkváltás művelet hajtódik végre. Ha TS értéke 1, a társprocesszor műveleti kód hibát generál.

3.3 A 80386-OS MIKROPROCESSZOR

A 80386-os 32 bites mikroprocesszor, amelyet úgy terveztek meg, hogy a több feladatot párhuzamosan végrehajtó operációs rendszereket, valamint a 32 bites címeket és adattípusokat támogassa. (Felépítését l. a 3–5. ábrán). A 80386-os mikroprocesszor maximálisan 4 Gbyte fizikai memória és 64 Tbyte virtuális memória megcímzését képes elvégezni. Az integrált memóriakezelés és a védelmi szerkezet magába foglalja a parancsértelmező regisztereket, és egy védelmi mechanizmus támogatja az operációs rendszereket és a fejlett többfelhasználós hardvert.

Az utasítások végrehajtásának átlagos idejét jelentősen csökkenti a buszsávok megnövelt szélessége, a chipen belüli memóriacím-kezelés (memory managment), és az utasítás csővonal (pipeline). Ezek a szerkezeti sajátosságok a 80386-os processzort másodpercenként 3...4 millió utasítás végrehajtására teszik képessé. További jellemzői az önteszt, az oldalfordító cache-memória közvetlen elérése és négy új töréspont regiszter. A 80386-os a 8086/8088/80286-os processzorokkal felülről kompatibilis.

3-5. ábra A 80386-os 32 bites szerkezete

Adattípusok

A 80386-os processzor a 8086/80286-os processzorok által támogatott adattípusokon kívül még számos adattípust támogat. Például: 32 bites előjeles és előjel nélküli egészek, 1–32 bit hosszúságú bitmezők. A 80386-os a 8086/80286-os családban szereplő szabványos mutatótípusokat, valamint egy 32 bites kizárólagos eltolás- mutatót és egy 48 bites teljes mutatót is támogat.

Az operandusok címzése

A 16 bites azonnali operandusméreteken kívül (amelyeket a 8086/80286/80386-os támogat) a 80386-os egy 32 bites operandus- méretet is támogat, amit a 16 bites azonnali címzésű operandus 32 bitre történő kiegészítésével képez.

Ha 32 bites operandusméretet alkalmazunk, az ENTER és RET utasítások 16 bites azonnali címzésű operandusokat igényelnek, amelyekben a 32 bitre való kiegészítés nullákkal történik.

Az effektív cím számítása

64 K-nál nagyobb szegmensek elérésekor az effektív címek 16 és 32 bitesek egyaránt lehetnek. Az effektív címet az opcionális bázis, ill. az indexregiszterek és az opcionális eltolás összeadásával kaphatjuk meg. Ezen kívül a 32 bites címzési módnál bármelyik általános célú regiszter betöltheti a bázis- vagy az indexregiszter szerepét.

Kódvégrehajtás a 80386-os processzor esetében

A 80386-os proceszor két olyan működési móddal rendelkezik, amelyek a 8086/80286-os utasításkészletével bit szinten kompatibilisek. A 8086-os tárgykód végrehajtása is biztosított. A valós üzemmódot a mikroprocesszor a RESET után használja. A virtuális 8086-os mód a 80386-os védett üzemmódjának egy részhalmazát képezi, amely által lehetővé válik, hogy a 8086-os kód a 80386-os védett üzemmódjában és a lapozós operációs környezetében működőképes legyen.

3.4 ALAPVETŐ FELÉPÍTÉS

A 80386-os processzor esetében a programozó 32 regisztert használhat, amelyek hat fő kategóriába sorolhatók:

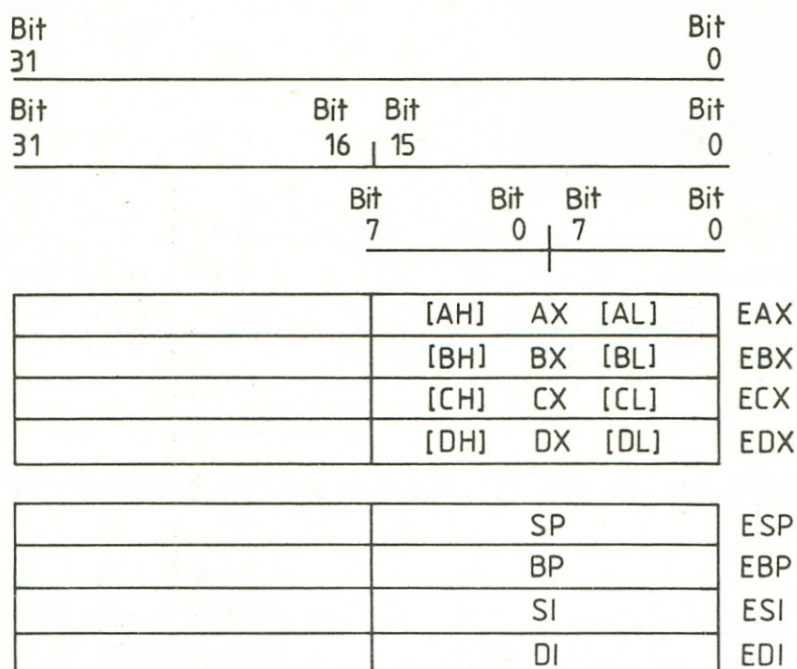
- Általános célú regiszterek
- Szegmensregiszterek
- Utasításmutató és az EFLAGS regiszter
- Kontrollregiszterek

Rendszercím-regiszterek Tesztregiszterek

A 32 bites 80386-os mikroprocesszor valamennyi 16-bites 8086-os és 80286-os regisztert tartalmazza.

Általános célú regiszterek

A nyolc általános célú regiszter (3–6. ábra) teljesen hasonló módon használható, mint a 80286-os általános célú regiszterei, azonban most a regiszterek 32 bitesek. (A 80286-os mikroprocesszor regisztereinek ismertetése ennek a fejezetnek az elején található.) Az általános célú regiszterek az 1, 8, 16 és 32 bites adatoperandusokat, az 1–32 bites mezőket és 16/32 bites címoperandusokat támogatják.

3–6. ábra A 80386-os általános célú regiszterei

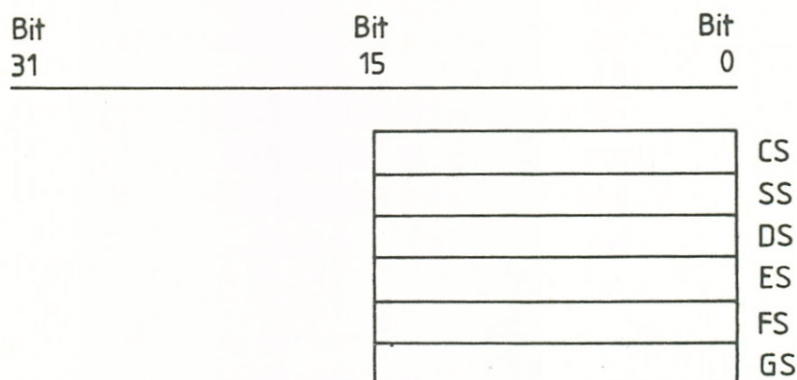
A nyolc regiszter a következő:

- EAX – Akkumulátor
- EBX – Bázis
- ECX – Számláló
- EDX – Adat
- ESP – Veremmutató
- EBP – Bázismutató
- ESI – Forrásindex
- EDI – Célindeks

A regiszter valamennyi bitjének eléréséhez a regiszter-hivatkozásoknak az E betűvel kell kezdődniük. Ha a regiszterekre az E betű nélkül hivatkozunk, a 8086/80286-os 16 bites megfelelőit kapjuk.

Szegmensregiszterek

Mint a 3–7. ábrán látható, a 80386-os mikroprocesszor hat darab 16 bites szegmensregisztert tartalmaz. A szegmensregiszterek az éppen megcímezhető memóriahelyek szelektor értékeit tartalmazzák.

3–7. ábra A 80386-os szegmensregiszterei

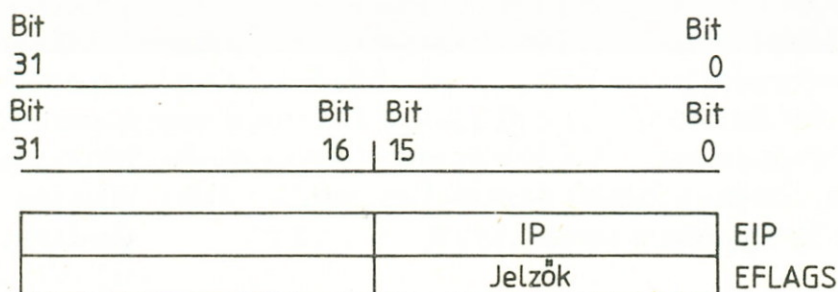
A valós címzési módban a szegmens mérete 1 byte-tól a maximális szegmensméretig, 64 kbyte-ig változhat. A védett címzési módban a szegmens mérete 1 byte-tól maximálisan 4 Gbyte-ig változhat. A hat szegmensregiszter a következő:

- CS – Kódszegmens
- DS – Adatszegmens
- SS – Veremsegmens
- ES – Extraszegmens
- FS, GS – A megfelelő rövidítés beazonosítása a programozó feladata.

Az FS és GS regiszterek célja az ES regiszter zsúfoltságának csökkentése, valamint az általános regiszterkészletben szereplő bázis- és indexregiszterek minél jobb összeillesztése.

Utásításmutató és az EFLAGS regiszter

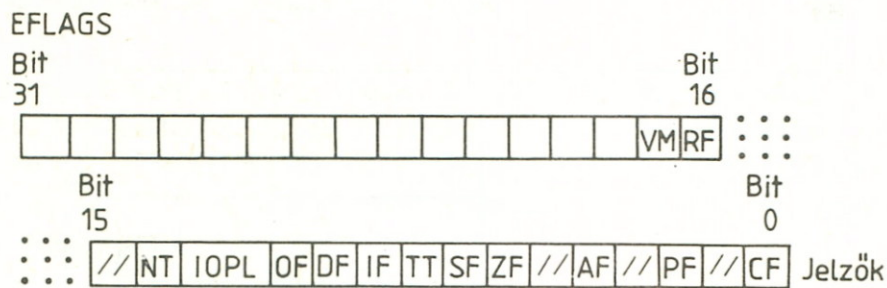
A 80386-os mikroprocesszor egy 32 bites utasítás-mutató regisztert (EIP) tartalmaz (3–8. ábra). Az EIP regiszter a következő végrehajtandó utasítás eltolási értékét tárolja, ami mindig az éppen aktív CS (kódszegmens) bázisától számítandó. Az EIP alacsony helyértékű 16 bitje külön is elérhető. Ezt nevezzük IP regiszternek, és a 16 bites címzésben használjuk.

3–8. ábra A 80386-os utasításmutatói és EFLAGS regisztere

A 80386-os processzor 32 bitre kibővített EFLAGS regisztere a 3–9. ábrán látható. Az EFLAGS regiszter bizonyos műveletek irányítására használható, valamint magának a 80386-osnak az állapotát is jelzi. Az EFLAGS regiszter a korábbiakhoz képest két új jelzőt tartalmaz:

VM (Virtual 8086 Mode flag) – virtuális 8086 mód jelző. RF (Resume Flag) – újratekérés jelző.

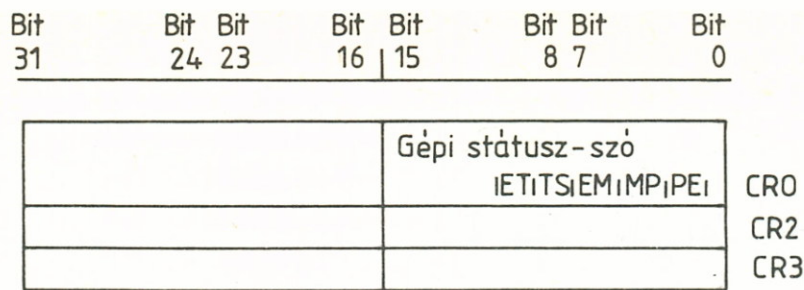
3–9. ábra A 80386-os EFLAGS regiszterei

Az EFLAGS regiszter alacsony helyértékű 16 bitjét FLAGS regiszternek nevezzük, és ugyanazokat a műveleti vezérlő- és státuszjelzőket tartalmazza, mint amiket a 8086/80286-os mikroprocesszoroknál már megismerhettünk. További információkat ennek a fejezetnek az elején találhatunk a FLAGS regiszterről. Az EFLAGS VM jelzője a virtuális 8086-os üzemmód beállítását teszi lehetővé. Ha VM értéke 1 és a 80386-os védett módban van, a mikroprocesszor virtuális 8086-os üzemmódba kapcsol át, amelynek következtében valamennyi szegmensműveletet úgy hajt végre, mintha 8086-os futásról lenne szó. A 8086-os emulációban a 80386-os a 13-as kizáráshibát (exception-13) állítja elő a privilégizált műveletkódokra. Az RF jelző szintén az EFLAGS regiszterben található, és a nyomkövető regiszter töréspontjaival kapcsolatban, vagy az egyesével léptetéskor kerül felhasználásra. Ha RF értéke 1, a következő utasításban valamennyi nyomkövetési hiba figyelmen kívül marad. Az RF minden egyes utasítás sikeres végrehajtásakor automatikusan zérussá válik.

Kontrollregiszterek

A 80386-os mikroprocesszor három 32 bites kontrollregisztert tartalmaz – CR0, CR2, CR3 – amelyek a 3–10. ábrán láthatók. Ezek a regiszterek a számítógép feladattól független állapotáról tartalmaznak információkat. A kontrollregiszterek elérése betöltő és tároló utasításokon keresztül valósítható meg. A CR0 hat darab előre definiált jelzőt tartalmaz, amelyek a mikroprocesszor kontroll és státusz céljaira kerülnek felhasználásra. A CR0 regiszter 0–15 bitjei MSW-ként (Machine Status Word = gépi státusz- szó) is ismertek, amely által a védett üzemmódban a 80386-os kompatibilissá válik a 80286-ossal. Az LMSW és SMSW utasítások egyformán működnek mind a 80286-os, mind a 80386-os esetében. A CR0 eléréséhez a programozónak a MOV CR0 utasítást kell használnia. Az ET, a TS, az EM, az MP és a PE bitek ugyanúgy működnek, mint a 80286-os esetében (részletesen l. a fejezet elején).

A CR1, amelyet külön nem ábrázoltunk, a későbbiekben kifejlesztendő Intel mikroprocesszorok használatára van fenntartva. A CR2 azt a 32 bites lineáris címet tartalmazza, ami az utolsó felderített laphibát okozta. A CR3 a lapkatalógus fizikai báziscímét tárolja. Mivel a 80386-os lapkatalógus táblázat mindig lapkiegyenlített, a CR3 legalacsonyabb helyértékű 12 bitjét a rendszer mindig figyelmen kívül hagyja, ha ezekbe beírás történik.

3–10. ábra A 80386-os kontrollregiszterei

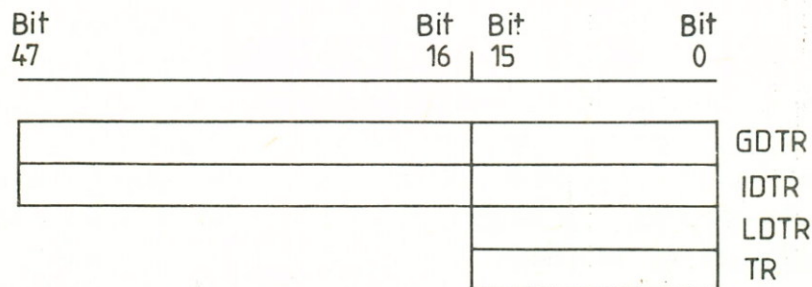
Rendszercím-regiszterek

A 80386-os mikroprocesszor 4 speciális célú regisztert tartalmaz (l. a 3–11. ábrát), amelyek a 80286/80386-os védett üzemmód által támogatott szegmensekhez vagy táblázatokhoz használhatók. A GDT (Global Descriptor Table = globális leírotáblázat), az IDT (Interrupt Descriptor Table = megszakításleíró táblázat), az LDT (Local Descriptor Table = lokális leírotáblázat) és a TSS (Task State Segment table = feladat állapot szegmens táblázat) címeit ezek a speciális regiszterek tárolják. A regiszterek elnevezése a következő:

GDTR, IDTR, LDTR, TR.

A 32 bites GDTR és IDTR regiszterek a 32 bites lineáris báziscímet és a GDT és IDT 16 bites szegmenshatárát tartalmazzák.

Az LDTR és TR 16 bites regiszterek tárolják az LDT és TSS szegmensek 16 bites szelektorát.

3–11. ábra A 80386-os rendszercím regiszterei

Nyomkövető és tesztregiszterek

A 80386-os processzor hat, egyenként 32 bites nyomkövető regiszterrel – DR0, DR1, DR2, DR3, DR6, DR7 – (l. a 3–12. ábrát) rendelkezik. A DR4 és a DR5 regisztert az Intel a saját céljaira tarja fenn. A DR6 nyomkövető vezérlőregiszter a töréspontok beállítására használható. A DR7 a töréspontok éppen érvényes állapotának jelzését szolgálja.

A 80386-os mikroprocesszor két 32 bites tesztregisztert is tartalmaz (l. a 3–13. ábrát), amelyek a RAM és a CAM (asszociatív memória = tartalma alapján címezhető memória) ellenőrzését irányítják a fordításfigyelő (translation lookaside) segéd tárolóban.

A TR6 egy parancsellenőrző regiszter, a TR7 pedig mint adatregiszter funkcionál a fordításfigyelő segéd tároló ellenőrzésével kapcsolatban.

Az AX regiszter ASCII kiigazítása osztáshoz. (ASCII Adjust AX before Division)

Utasítás: AAD

Tipikus órajel: (80286) 14, (80386) 19

Az utasítás leírása: Az AX regiszter ASCII beállítása osztáshoz

Az utasítás működése: Az AAD utasítás két pakolatlan BCD számot (a alacsony helyértékű számjegyet az AL regiszterben, a magas helyértékű számjegyet az AH regiszterben) felkészíti az osztási műveletre, amelynek eredménye ugyancsak pakolatlan formátumban lesz. AL értékét $AL + (10 * AH)$ -ra, AH értékét zérusra állítja be. Az AX regiszterben képződő eredmény az eredeti pakolatlan kétszámjegyes szám bináris megfelelője lesz.

Szintaxis: AAD (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: SF, ZF, PF

Definiálatlan jelzők: OF, AF, CF

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: AAD ;Az osztási művelet előtt használatos

AAM (80286/80386)

Az AX regiszter ASCII kiigazítása szorzás után (ASCII Adjust AX after Multiply)

Utasítás: AAM

Tipikus órajel: (80286) 16, (80386) 17

Az utasítás leírása: Az AX regiszter ASCII kiigazítása szorzás után

Az utasítás működése: Az AAM utasítás két pakolatlan decimális operandus összeszorzásának eredményét, ami az AX regiszterben képződik, kiigazítja. Ezt az utasítást csak a MUL utasítás után lehet kiadni. Mivel az eredmény 100-nál kisebb, az AL regiszterben elfér. Az AAM az AL-ben található eredményt visszaalakítja úgy, hogy AL-t, elosztja 10-zel. A hányadost AL-ben, a maradékot pedig AH-ban helyezi el.

Szintaxis: AAM (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: SF, ZF, PF

Definiálatlan jelzők: OF, AF, CF

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: AAM ;A szorzás után használatos

AAS (80286/80386)

Az AL regiszter ASCII kiigazítása kivonás után. (ASCII Adjust AL after Subtraction)

Utasítás: AAS

Tipikus órajel: (80286) 3, (80386) 4

Az utasítás leírása: Az AL regiszter ASCII kiigazítása kivonás után

Az utasítás működése: Az AAS utasítás célja az, hogy két pakolatlan decimális operandus kivonását követően az AL regiszterben található eredményt korrigálja. Az eredmény pakolatlan decimális formában lesz, ami a következő szabályok használatával valósul meg: ha az AL regiszter alacsony helyértékű négybites szava 9-nél nagyobb, vagy ha az AF jelző értéke 1, az AL regiszter értékét 6-tal, az AH regiszter értékét pedig 1-gyel csökkenti. A CF és AF jelzőket 1-re állítja be, egyébként pedig mind AF-et, mind CF-et zérusra. Ennélfogva AL eredeti értéke egy olyan byte-tal cserélődik ki, amelynek a felső négybites szava zérus, az alsó négybites szava pedig egy olyan szám, ami a 0-9 tartományba esik.

Szintaxis: AAS (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: AF, CF

Definiálatlan jelzők: OF, SF, ZF, PF

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: AAS ;Kivonás után használatos

ADC (80286/80386)

Összeadás átvitelrel (ADd with Carry)

Utasítás: ADC

Tipikus órajel: (80286) 2-7, (80386) 2-7

Az utasítás leírása: Két operandus összeadása átvitelrel

Az utasítás működése: Az ADC két operandus egész összeadását valósítja meg. Ha CF értéke 1, akkor a két operandus összegéhez az 1 hozzáadódik és az eredmény a céloperandusba kerül vissza.

Szintaxis: ADC *célforrás*

Befolyásolt jelzők: OF, SF, ZF, AF, PF, CF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az eredmény írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: Azonnali címzésű operandus hozzáadása az akkumlátorhoz átvitelrel:

ADC AL,4

ADC AX,298

ADC EBX,22334455H (csak 80386-os esetében)

Azonnali címzésű operandus hozzáadása regiszterhez vagy memóriahelyhez átvitelrel:

ADC CX,341

ADC BL,10

ADC TABLE[SI],2

ADC MEMORY,6293

ADC NUMBER,12345678 (csak 80386-os esetében)

Összeadás átvitelrel:

Regisztert	regiszterhez
Regisztert	memóriához
Memóriát	regiszterhez

ADC DL,BL

ADC MEM_WRD,AX

ADC SI,MEM_WRD

ADD (80286/80386)

Összeadás (ADDition)

Utasítás: ADD

Tipikus órajel: (80286) 2-7, (80386) 2-7

Az utasítás leírása: Két operandus összeadása

Az utasítás működése: Az ADD művelet két operandus összeadását végzi el. Az eredményt a céloperandus helyére írja.

Szintaxis: ADD *cél,forrás*

Befolyásolt jelzők: AF, CF, OF, PF, SF, ZF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az eredmény írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: Regisztert regiszterhez:

```
ADD    AX,BX
ADD    EBX,ECX                (csak 80386-os esetében)
```

Regisztert memóriához:

```
ADD    EXTMEM,AX
```

Memóriát regiszterhez:

```
ADD    DX,BUFF
```

Azonnali címzésű operandust akkumulátorhoz:

```
ADD    AL,4
ADD    EAX,98765432H        (csak 80386-os esetében)
```

Azonnali címzésű operandust regiszterhez:

```
ADD    CX,1985
```

Azonnali címzésű operandust memóriához:

```
ADD    EXTMEM,23
```

AND (80286/80386)

Logikai ÉS művelet (AND)

Utasítás: AND

Tipikus órajel: (80286) 2-7, (80386) 2-7

Az utasítás leírása: Két operandus logikai AND műveletének elvégzése bitről bitre.

Az utasítás működése: Az eredmény azon bitpozíciókban lesz 1, ahol mindkét operandusban 1 szerepelt, egyéb bitkombinációkban pedig zérus. Az eredményt a céloperandus helyére írja.

Az OF és CF flag-ek zérusra állnak be.

Szintaxis: AND *cél,forrás*

Befolyásolt jelzők: OF = 0, CF = 0, PF, SF, ZF

Definiálatlan jelzők: AF

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az eredmény írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: Azonnali címzésű operandust regiszterhez:

```
AND    BL,11001110B
AND    EAX,11110000111100001111000011110000B
                (csak 80386-os esetében)
```

Azonnali címzésű operandust memóriához:

```
AND    EXTMEM,10011100B
AND    NUMBER,0F0F0F0F0H
```

(csak 80386-os esetében)

Azonnali címzésű operandust akkumulátorhoz:

```
AND    AX,1001111101010110B
AND    AL,MASK_BYTE
```

Regisztert regiszterhez:

```
AND    AX,BX
AND    EAX,ECX
```

 (csak 80386-os esetében)

Regisztert memóriához:

```
AND    EXTMEM,SI
```

Memóriát regiszterhez:

```
AND    DH,EXTBYTE
```

ARPL (80286/80386)

A szelektor RPL mezőjének beállítása (Adjust RPL field of selector)

Utasítás: ARPL

Tipikus órajel: (80286) 10-11, (80386) 20-21

Az utasítás leírása: Az EA szó RPL mezőjének beállítása

Az utasítás működése: Az ARPL utasítás feladata az, hogy megghiúsítsa az operációs rendszer szoftverének hozzáférését olyan szubrutinokhoz, amelyek magasabb prioritási szinten vannak. Az ARPL két operandusa közül az első egy 16 bites memóriaváltozó vagy regiszter, ami a szelektor értékét tartalmazza. A második operandus egy 16 bites regiszter. Ha az első operandus RPL mezője (alsó két bit) kisebb mint a második operandus RPL mezője, akkor a zérusjelző bit 1-re állítódik be. Az első operandus értéke nő, hogy megegyezzen a második RPL-lel. Egyébként a zérusjelző bit értéke zérusra áll be, és az első operandusban semmilyen változás nem történik.

Szintaxis: ARPL (*szelektor*, *CS_szelektor*)

Befolyásolt jelzők: ZF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az eredmény írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memórioperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: INT 6 áll elő. Az ARPL utasítást nem ismeri fel a rendszer.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: ARPL MEM_WRD, BX

BOUND (80286/80386)

Tömbök indexértékeinek ellenőrzése

Utasítás: BOUND

Tipikus órajel: (80286) 13, (80386) 10

Az utasítás leírása: INT 5 következik be, ha a szóregiszter nincs a határokon belül

Az utasítás működése: A BOUND művelettel az biztosítható, hogy egy tömbindex a memória kétszavas blokkja által definiált határok közé essen. Az első operandusnak (regiszter) nagyobb-nak vagy egyenlőnek kell lennie, mint a memória első, és kisebbnek, vagy egyenlőnek, mint a

memória második szava. Ha ezek a feltételek nem teljesülnek, az 5-ös megszakítás következik be.

Szintaxis: BOUND *cél, forrás*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a határérték-teszt hamis eredményt ad, INT 5 áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaooperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a határérték-vizsgálat hamis, INT 5 áll elő. Ha a második operandus a 0FFFDH-nál vagy ennél nagyobb eltolásnál van, INT 13 áll elő. INT 6 áll elő, ha a második operandus egy regiszter.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: BUOND AX, MEM_WORD

BOUND EBX, NEW_WORD (csak 80386-os esetében)

CALL (80286/80386)

Szubrutin hívás (CALL)

Utasítás: CALL

Tipikus órajel: (80286) 7-185, (80386) 3-275

Az utasítás leírása: Tárolja a következő utasítás címét és átadja a vezérlést.

Az utasítás működése: A CALL hatására a következő utasítás címe a veremre kerül, majd a program vezérlését a paraméter-operandus kapja meg. Amikor a meghívott eljárás befejeződik, a hívó program végrehajtása a CALL után folytatódik.

Szintaxis: CALL *paraméter_operandus*

Befolyásolt jelzők: Nincs (kivéve ha feladatkapcsolás történik)

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: FAR (távoli) szubrutinhívás: általános védelmi kizárás, leíróelem nincs jelen kizárás, veremhiba kizárás és érvénytelen taszk állapotsegmens áll elő. NEAR (közeli) közvetlen szubrutinhívás: általános védelmi kizárás keletkezik, ha az eljárás helye a kódszegmens határain túl van. NEAR (közeli) közvetett szubrutinhívás: Ha a CS, DS vagy ES regiszter illegális memóriaooperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő. Ha az indirekt eltolás a kódszegmens határain kívül van, általános védelmi kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szóoperandusok 32, a mutatóoperandusok 48 bitesek.

Példa: CALL ADDER ;Szegmensek közötti vagy szegmensen belüli szubrutin hívás

80386:

CALL IMMPTR ;A mutatóoperandusok 48 bitesek

CALL DISP16 ;32 bites kibővített utasításmutató

CALL regiszter vagy memória

;Az eltolás 32 bites. A szóoperandusok 32 bitesek

CBW (80286/80386)

Byte konvertálása szóvá (Converts Byte into Word)

Utasítás: CBW

Tipikus órajel: (80286) 2, (80386) 3

Az utasítás leírása: Byte konvertálása szóvá (AH = AL felső bitje)

Az utasítás működése: A CBW művelet az AL-ben található előjeles byte-ot előjeles szóvá alakítja az AX regiszterben. A művelet úgy valósul meg, hogy AL legnagyobb helyértékű bitje AH valamennyi bitjére kiterjed. L.a 80386-nál levő megjegyzést.

Szintaxis: CBW (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szóméret 32 bites. Az előjellel bővített érték AX-ben van, az eredmény pedig EAX-ben.

Példa: CBW

CLC (80286/80386)

Az átviteljelző bit (CF) törlése (CLear Carry flag)

Utasítás: CLC

Tipikus órajel: 2

Az utasítás leírása: Az átviteljelző bit törlése

Az utasítás működése: A CLC művelet az átviteljelző bit értékét zérusra állítja be. Egyéb regiszterekre vagy jelzőkre nincs hatással.

Szintaxis: CLC (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: CF = 0

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: CLC

CLD (80286/80386)

Az irányjelző bit törlése (CLear Direction flag)

Utasítás: CLD

Tipikus órajel: 2

Az utasítás leírása: Az irányjelző bit törlése

Az utasítás működése: A CLD törli az irányjelző bitet. Egyéb regiszterekre vagy jelzőkre nincs hatással. A CLD utasítás végrehajtása után a karakterlánc műveletek automatikusan növelik az indexregiszterek (SI és/vagy DI) értékét.

Szintaxis: CLD (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: DF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: CLD

CLI (80286/80386)

A megszakítási jelzőbit (IF) törlése (CLear Interrupt)

Utasítás: CLI

Tipikus órajel: 3

Az utasítás leírása: Törli a megszakítási jelzőbitet és letiltja a megszakításokat.

Az utasítás működése: A CLI utasítás törli a megszakítást engedélyező jelzőbitet, amelynek hatásaként valamennyi megszakítást letiltja, kivéve a nem maszkolható megszakításokat, amelyek az NMI vonalon következnek be. Az utasítás egyéb jelzőkre nincs hatással.

Szintaxis: CLI (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: IF = 0

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az éppen érvényes privilégizált szint magasabb, mint az IOPL a jelzőket tartalmazó regiszterben, általános védelmi kizárás áll elő. Az IOPL azt a legkevésbé privilégizált szintet jelzi, amelynél az I/O végrehajtható.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: CLI

CLTS (80286/80386)

A taszkváltásjelző bit törlése (CLears Task Switched flag)

Utasítás: CLTS

Tipikus órajel: (80286) 2, (80386) 5

Az utasítás leírása: Törli a taszkváltásjelző bitet.

Az utasítás működése: A CLTS törli a taszkváltás- jelző bitet a gépi státusz-szóban. Ez egy privilégizált utasítás, ami csak a 0-s szinten hajtható végre, és az operációs rendszer szoftverének van fenntartva! A CLTS minden WAIT vagy ESC végrehajtását nyomon követi, és az MSW MP jelzőjének és a taszkváltás jelzőjének beállításakor megszakad.

Szintaxis: CLTS (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: TS = 0

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az éppen érvényes privilégizált szint 0-tól eltérő értéket tartalmaz, általános védelmi kizárás áll elő a CLTS utasítás végrehajtásakor.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: CLTS

CMC (80286/80386)

Az átviteljelző bit komplementének képzése (CoMplement Carry flag)

Utasítás: CMC

Tipikus órajel: 2

Az utasítás leírása: Az átviteljelző bit komplementjét képezi

Az utasítás működése: Az utasítás átkapcsolja az átviteljelző bitet, tehát ha annak eredeti értéke 1 volt, az utasítás hatására zérus lesz és fordítva.

Szintaxis: CMC

Befolyásolt jelzők: CF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: CMC

CMP (80286/80386)

Két operandus összehasonlítása (CoMPare)

Utasítás: CMP

Tipikus órajel: (80286) 2-7, (80386) 2-6

Az utasítás leírása: Kivonja az operandusokat és befolyásolja a jelzőket

Az utasítás működése: A CMP utasítás kivonja a forrásoperandust a céloperandusból. Az operandusok tartalma változatlanul marad, azonban a jelzők megváltozhatnak. A forrás- és céloperandusnak azonos típusúnak kell lennie. Ez alól csak az azonnali címzési mód kizárás, ebben az esetben ui. egy előjelkiterjesztett azonnali címzésű adatbyte és egy memóriaszó összehasonlítása történik meg.

Szintaxis: CMP *cél, forrás*

Befolyásolt jelzők: OF, SF, ZF, AF, PF, CF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: Azonnali címzésű operandus összehasonlítása a memóriával:

```
CMP     EXTMEM,5CAFH
```

Azonnali címzésű operandus összehasonlítása a regiszterrel:

```
CMP     BL,5
```

```
CMP     EAX,0FFFF0000H    (csak 80386-os esetében)
```

Azonnali címzésű operandus összehasonlítása az akkumulátorral:

```
CMP     AL,7
```

Regiszter összehasonlítása regiszterrel:

```
CMP     AX,BX
```

```
CMP     EDX,EAX           (csak 80386-os esetében)
```

Regiszter összehasonlítása memóriával:

```
CMP     EXTMEM,DX
```

Memória összehasonlítása regiszterrel:

```
CMP     CH,EXTMEM
```

```
CMP     EBX,VALUE        (csak 80386-os esetében)
```

CMPS/CMPSB/CMPSW (80286/80386)

Karakterlánc-operandusok összehasonlítása (CoMPare String operands)

Utasítás: CMPS/SB/SW

Tipikus órajel: (80286) 8, (80386) 10

Az utasítás leírása: DS:[SI] által megcímzett byte-okat/szavakat összehasonlítja az ES:[DI] által megcímzettel, vagy a DS:[ESI] által megcímzettet az ES:[EDI] által megcímzettel

Az utasítás működése: A CMPS/SB/SW utasítás összehasonlítja az SI (ESI) regiszter által megcímzett memóriahely tartalmát a DI (EDI) regiszter által megcímzett memóriahely tartalmával. A CMPS utasítás kivonja a DI (EDI) regiszterrel kijelölt memóriahely tartalmát az SI (ESI) regiszter által kijelölt memóriahely tartalmából. Az eredmény beállítja a jelzőket, de egyik memóriahely tartalmát sem változtatja meg. Az SI (ESI) és DI (EDI) regiszterek értéke a DF flag értékének megfelelően nő vagy csökken. Ha DF zérus, SI (ESI) és DI (EDI) értéke nő. Ha DF értéke 1, SI (ESI) és DI (EDI) értéke csökken. Mind byte, mind szó összehasonlítása

előírható. SI (ESI) és DI (EDI) értéke byte-karakterlánc esetén 1-gyel, szókarakterlánc esetén 2-vel nő.

Megjegyzés: A CMPS jobb oldali argumentuma egy olyan operandus, amit a DI regiszter indexel és az ES regiszter címez meg. Ez az alapértelmezés nem írható felül.

Szintaxis: CMPS *forrás_karakterlánc, cél_karakterlánc*
CMPSB (operandus nélkül)
CMPSW (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: CF, AF, PF, OF, SF, ZF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites. Használjuk a CDQ utasítást.

Példa:

MOV	SI,OFFSET STRING1	
MOV	DI,OFFSET STRING2	
CMPS	STRING1,STRING2	
CMPS	DS:BYTE PTR[SI],ES:[DI]	
LEA	ESI,STRING1	(csak 80386-os esetében)
LEA	EDI,STRING2	
CMPS	STRING1,STRING2	

CWD (80286/80386)

Szó átalakítása duplaszóvá (Convert Word to Doubleword)

Utasítás: CWD

Tipikus órajel: 2

Az utasítás leírása: A szót átalakítja duplaszóvá

Az utasítás működése: A CWD utasítás az AX regiszterben szereplő előjeles szót duplaszóvá alakítja a DX:AX regiszterekben. A művelet végrehajtásakor AX legnagyobb helyértékű bitje DX valamennyi bitpozíciójába kiterjed. L. a 80386-os megjegyzést.

Szintaxis: CWD (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó méret 32 bites. Az előjellel kiterjesztett érték EAX-ben van. Az eredményeket az EDX: EAX regiszterpárban tároljuk.

Példa: CWD

DAA (80286/80386)

Decimális kiigazítás összeadás után (Decimal Adjust after Addition)

Utasítás: DAA

Tipikus órajel: (80286) 3, (80386) 4

Az utasítás leírása: AL decimális kiigazítása összeadás után

Az utasítás működése: A DAA utasítást csak két pakolt BCD operandus összeadása után használhatjuk. A DAA utasítás az AL-ben szereplő eredményt pakolt decimális formátummá alakítja a következő szabályok figyelembevételével: Ha AL alacsony helyértékű négybites

csoportja 9-nél nagyobb, vagy ha CF értéke 1, AL értékét 6-tal növeli és AF-et 1-re állítja be, egyébként AF-nek a zérus értéket adja. Ha egy megelőző művelet eredményeképpen AL nagyobb mint 9FH, vagy ha CF értéke 1, AL értékét 60H-val növeli és CF-et beállítja 1-re, egyébként CF-et nullázza.

Szintaxis: DAA (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: AF, CF, SF, ZF, PF

Definiálatlan jelzők: OF

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: MOV AL,08
ADD AL,03 ;Az eredmény 0BH
DAA ;Az eredmény 11H

DAS (80286/80386)

Decimális kiigazítás kivonás után (Decimal Adjust AL after Subtraction)

Utasítás: DAS

Tipikus órajel: (80286) 3, (80386) 4

Az utasítás leírása: A DAS AL-t kivonás után decimális formára hozza

Az utasítás működése: A DAS utasítás csak két pakolt BCD szám kivonása után alkalmazható. A DAS a BCD eredményt AL-be állítja be a következő szabályok szerint: Ha AL alacsony helyértékű négybites csoportjának értéke 9-nél nagyobb, vagy ha AF értéke 1, AL értékét 6-tal csökkenti, és beállítja az AF jelzőbitet, ellenkező esetben AF-et nullázza. Ha egy megelőző művelet eredményeképpen AL nagyobb mint 9FH, vagy ha CF értéke 1, AL-t 60H-val csökkenti és beállítja CF-et 1-re, egyébként CF-et nullázza.

Szintaxis: DAS (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: AF, CF, SF, PF, ZF

Definiálatlan jelzők: OF

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: MOV AL,12
SUB AL,03 ;Az AL-ben képződő eredmény 09H
DAS

DEC (80286/80386)

Csökkentés (DECrement)

Utasítás: DEC

Tipikus órajel: (80286) 2-7, (80386) 2-6

Az utasítás leírása: Az EA byte/szó regiszter értékét 1-gyel csökkenti

Az utasítás működése: A DEC utasítás az előírt memóriahely vagy regiszter (byte vagy szó) tartalmából 1-et kivon.

Szintaxis: DEC *cél*

Befolyásolt jelzők: SF, OF, ZF, AF, PF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az eredmény írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bit

Példa: DEC AX
DEC EXTNEM
DEC TABLE[BX][SI]
DEC ECX (csak 80386-os esetében)

DIV (80286/80386)

Előjel nélküli osztás (unsigned DIVision)

Utasítás: DIV

Tipikus órajel: (80286) 14-25, (80386) 14-41

Az utasítás leírása: AX (byte) előjel nélküli osztása, ill. DX:AX (szó) előjel nélküli osztása

Az utasítás működése: A DIV utasítás előjel nélküli osztást hajt végre. Ha byte méretű forrásoperandust írunk elő, akkor az AX regisztert az operandussal elosztja és a hányadost az AL, a maradékot az AH regiszterben tárolja. Szó forrásoperandus esetén DX:AX-et a szóval osztja. Az osztandó legnagyobb helyértékű 16 bitjét DX, a hányadost AX és a maradékot DX tárolja.

Szintaxis: DIV *forrás*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: SF, AF, OF, ZF, PF, CF

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az osztó zérus, vagy ha a hányados túl nagy ahhoz, hogy beférjen a kijelölt regiszterbe (AX vagy AL), INT 0 áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha az osztó zérus, vagy a hányados túl nagy ahhoz, hogy beférjen a kijelölt regiszterbe (AX vagy AL), INT 0 áll elő. Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő. Duplapontos osztás az EDX:EAX regiszterben elhelyezett 64 bites osztandóval, a regiszterben vagy a memóriában tárolt 32 bites osztóval és az EDX-ben keletkező 32 bites maradékkal valósul meg.

Példa: Byte osztása egy másik byte-tal:

```
MOV    AL,NUMER_BTE
DIV    DIVSR_BTE           ;A hányados AL-ben, a maradék AH-ban.
```

Szó osztása byte-tal:

```
MOV    AL,NUMER_BTE
DIV    DIVSR_BTE           ;A hányados AL-ben, a maradék AH-ban.
```

Szó osztása duplaszóval:

```
MOV    AX,NUMER_MSW
MOV    AX,NUMER_LSW
DIV    DIVSR_WRO           ;A hányados AX-ben, a maradék DX-ben.
```

80386:

```
MOV    EDX,MSB_NUMBER ;Csak 80386-os esetében.
MOV    EAX,LSB_NUMBER
DIV    ECX               ;A hányados EAX-ben, a maradék EDX-ben.
```

ENTER (80286/80386)

A veremkeret elkészítése az eljárás paramétereinek számára

Utasítás: ENTER

Tipikus órajel: (80286) 11-16, (80386) 10-19

Az utasítás leírása: Elkészíti a veremkeretet az eljárás paramétereinek számára

Az utasítás működése: Az ENTER utasítást a veremkeret elkészítéséhez kell használnunk, amelyre a legtöbb blokk szerkezetű magas szintű nyelvnek szüksége van. Az első operandus azt írja elő, hogy mennyi dinamikus tárolású byte-ot kell lefoglalni a veremben annak a rutinnak a számára, amelybe belépünk. A második operandus a magas szintű nyelv forráskódjában belül a rutinok egymásba ágyazási szintjét adja meg. Az ENTER utasítás meghatározza, hogy mennyi veremkeret mutatót kell bemásolni az új veremkeretbe az előzőből. A BP (EBP) az éppen érvényes veremkeret mutatójaként használható. Ha a második operandus zérus, az ENTER a BP-t (EBP-t) ráhelyezi a veremre, BP-t (EBP-t) beállítja SP-re (ESP-re), és kivonja az első operandust SP-ből (ESP-ből).

Szintaxis: ENTER *azonnali címzésű_szó*, *azonnali címzésű_byte*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Veremhiba kizárás keletkezik, ha SP az utasítás végrehajtásának bármelyik részében a veremhatáron kívülre esik.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A 32 bites EBP és ESP regiszterek kerülnek felhasználásra. A keret címzése 16 bitről 32 bitre bővül ki.

Példa: ENTER 12,0

HLT (80286/80386)

Leállítás (HaLT)

Utasítás: HLT

Tipikus órajel: (80286) 2, (80386) 5

Az utasítás leírása: Az utasítások végrehajtásának leállítása

Az utasítás működése: A HLT utasítás a program végrehajtását állítja le. Csak külső megszakítással vagy törléssel (RESET) lehetséges az újraindítás. Az utasítás nem befolyásolja a regisztereket vagy a státuszjelzőket. Ha megszakítással indítjuk újra a programot, a tárolt CS:IP értéke arra az utasításra mutat, ami a HLT-t követi.

Szintaxis: HLT (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: A HLT egy privilegizált helyzetű utasítás, ami általános védelmi kizárást generál minden olyan esetben, amikor az éppen érvényes privilegizált szint nullától eltérő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: HLT

IDIV (80286/80386)

Előjeles egész osztás (Integer DIVision)

Utasítás: IDIV

Tipikus órajel: (80286) 17-28, (80386) 19-43

Az utasítás leírása: AX előjeles (byte-os) osztása ill. DX:AX előjeles (szavas) osztása

Az utasítás működése: Az IDIV utasítás előjeles osztási műveletet hajt végre. Ha byte méretű forrásoperandust írtunk elő, akkor az AX regisztert oszthatjuk a byte-operandussal. A hányados az AL, a maradék az AH regiszterbe kerül. Szó forrásoperandus esetén DX:AX-et egy szóval oszthatjuk. Az osztandó legnagyobb helyértékű 16 bitjét DX, a hányadost AX és a

maradékot DX tárolja. A maradéknak ugyanaz az előjele, mint az osztandónak és mindig kisebb, mint az osztandó. (L. a 80386-os megjegyzést.)

Szintaxis: IDIV *forrás*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: SF, AF, OF, ZF, PF, CF

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az osztó zérus, vagy a hányados túl nagy ahhoz, hogy a kijelölt regiszterben (AX vagy AL) elférjen, INT 0 áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha az osztó zérus, vagy a hányados túl nagy ahhoz, hogy a kijelölt regiszterben (AX vagy AL) elférjen, INT 0 áll elő. Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites. Duplapontos osztás az EDX:EAX regiszterpárban elhelyezett osztandóval valósítható meg. Az osztó a regiszterben/memóriában elhelyezett 32 bites érték. A 32 bites hányadost EAX-ben, a 32 bites maradékot pedig EDX-ben találhatjuk.

Példa: Szó osztása byte-tal:

```
MOV     AX,NUMER_WRD
IDIV    DIVSR_BTE
```

Szó osztása szóval:

```
MOV     AX,NUMER_WORD
CWD                                ;Szó átalakítása duplaszóvá
IDIV    DIVSR_WRD
```

Duplaszó osztása szóval:

```
MOV     DX,NUMER_MSW
MOV     AX,NUMER_LSV
IDIV    DIVSR_WRD
```

80386:

```
MOV     EDX,MSB_NUMBER
MOV     EAX,LSB_NUMBER
IDIV    DIVISOR
```

IMUL (80286/80386)

Egész szorzás (Integer MULtiply)

Utasítás: IMUL

Tipikus órajel: (80286) 13-24, (80386) 9-41

Az utasítás leírása: Előjeles szorzás végrehajtása

Az utasítás működése: Az IMUL utasítás előjeles szorzási műveletet valósít meg. Ha a forrásoperandus egyetlen byte, akkor a forrásoperandust megszorozza az AL regiszter tartalmával és a 16 bites előjeles eredmény AX-ben marad. CF és OF törlődik, ha az AH regiszter AL előjeles kiterjesztése. Egyébként CF és OF 1-re áll be. (L. a 80386-os megjegyzést.) Ha az IMUL utasításban előírt forrásoperandus egy szó, akkor a forrásoperandus az AX regiszter tartalmával összeszorozódik, és a 32 bites előjeles eredmény DX:AX-ben marad. A DX regiszter tartalmazza a legnagyobb helyértékű 16 bitet. CF és OF 0 zérusra áll be, ha DX az AX előjeles kiterjesztése (L. a 80386-os megjegyzést), egyébként pedig 1-re áll be. Ha az IMUL utasítás három operandust tartalmaz, a második operandus – ami egy effektív címzésű szó – a harmadik azonnali címzésű szóoperandussal szorzódik össze. A 16 bites eredmény az első szóregiszter operandusba kerül. CF és OF értéke zérus, ha az eredmény egy olyan előjeles szó, aminek értéke a -32768 és $+32768$ tartományba esik. Egyébként CF és OF 1-re áll be.

Szintaxis: IMUL *forrás*

Befolyásolt jelzők: OF, CF

Definiálatlan jelzők: ZF, SF, AF, PF

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaooperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites. Duplapontos szorzás végrehajtható, és a 64 bites eredmény az EDX:EAX regiszterpárba kerül. Ez lesz az eredménye a 32 bites regiszter/memória érték EAX-szeres szorzásának.

Példa:

MOV	AL,NUMBER	
IMUL	NUMBER	;Eredmény AX-ben
MOV	AX,VALUE1	
IMUL	VALUE2	;Eredmény DX:AX-ben
MOV	EAX,0FCABA1234H	;Csak 80386-os esetén
IMUL	NUMBER	;Eredmény EDX:EAX-ben

IN (80286/80386)

Byte vagy szó inputja (INput byte or word)

Utasítás: IN

Tipikus órajel: (80286) 5, (80386) 5-6

Az utasítás leírása: Byte vagy szó inputja

Az utasítás működése: Az IN utasítás az AL vagy AX regisztereket feltölti, a kijelölt port (adathozzáférési pont) tartalmával. Az átvitt adat byte vagy szó lehet. A programozó 0-tól 65535-ig bármelyik portot elérheti, ha a port számát a DX regiszterbe elhelyezi. Ha a portcím előírása az utasításon belüli adatbyte-tal történik, akkor csak a 0-tól 255-ös című portok elérése lehetséges. Az Intel a 00F8H-tól 00FFH-ig terjedő I/O portcímeket fenntartja magának, így ezeket nem szabad használnunk.

Szintaxis: IN *akkumulátor, port*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az IOPL (a jelzőbitek tartalmazó regiszterben található) nagyobb értéket tartalmaz, mint az éppen érvényes privilégizált szint, általános védelmi kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa:

IN	AL, B_P_ADR	;Egy byte inputja AL-be
IN	AX, W_P_ADR	;Egy szó inputja AX-be
IN	AL,DX	;Egy byte inputja AL-be
IN	AX,DX	;Egy szó inputja AX-be
IN	EAX,PORT8	;Csak 80386-os esetében

INC (80286/80386)

Értéknövelés 1-gyel (INCrement)

Utasítás: INC

Tipikus órajel: 2-7

Az utasítás leírása: Az EA byte, szó, szóregiszter értékét 1-gyel növeli

Az utasítás működése: Az INC utasítás az operandushoz 1-et hozzáad CF változtatása nélkül.

Szintaxis: INC *céloperandus*

Befolyásolt jelzők: SF, OF, ZF, AF, PF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az operandus írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: INC AX
INC EBX ;Csak 80386-os esetében
INC NEM_LOC

INS/INSB/INSW (80286/80386)

Input portból karakterláncba (INput from port to String)

Utasítás: INS,INSB,INSW

Tipikus órajel: (80286) 5, (80386) 5-8

Az utasítás leírása: Byte, szó inputját végzi a DX portról ES:[DI]- be.

Az utasítás működése: Amikor a DX (EDX) regiszterrel rámutatunk egy input portra, az INS utasítás átviszi a byte- vagy szókarakterlánc elemet az ES:DI-vel kijelölt memóiahelyre. A rendszer az INS utasítás első operandusából határozza meg, hogy byte-ok vagy szavak mozgatásáról van-e szó. A memóriaoperandusnak az ES regiszterből címezhetőnek kell lennie, mert az utasítás a szegmens törléséről nem gondoskodik. Az INS utasítás nem teszi lehetővé, hogy a port számát azonnali címzésű értéknek adjuk meg. A port csak a DX regiszter felhasználásával címezhető. Az utasítás végrehajtása után a DI (EDI) regiszter automatikusan növekszik. Ha DF értéke zérus (CLD utasítás végrehajtása után), DI (EDI) értéke nő. Ha DF értéke 1 (STD végrehajtása után), DI (EDI) értéke csökken. Az inkrementálás, ill. dekrementálás értéke 1, ha byte, 2 ha szó átviteléről van szó.

Szintaxis: INS *cél_karakterlánc, port*

INSB (operandus nélkül)

INSW (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha CPL értéke nagyobb mint IOPL-é, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a céloperandus írásvédett szegmensben van, ugyancsak általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites. A memóriacímek 32 bites effektív címekből kerülnek meghatározásra. A port a DX regiszterből kapja a címét.

Az effektív cím az I/O port címét nem befolyásolja.

Példa: INS BTE_STRG,DX ;Egy byte inputja
INS WRD_STRG,DX ;Egy szó inputja
INSB ;Egy byte inputja
INSW ;Egy szó inputja

A karakterlánc hosszát az ECS regiszterből veszi az utasítás.

INT/INTO (80286/80386)

Megszakítás (INTerrupt)

Utasítás: INT

Tipikus órajel: (80286) 23-167, (80386) 33-287

Az utasítás leírása: Megszakítási eljárás hívása

Az utasítás működése: Az INT utasítás egy szoftverkapcsoló segítségével meghívja a megszakítási eljárást. Az azonnali címzésű operandus, ami a 0 - 255-ös tartományba esik, a megszakítási eljárások megszakításleíró táblázatában a meghívott eljárás indexét adja meg. Védett üzemmódban a megszakításleíró táblázat 8 byte-os leíróelemekből áll. Az aktivizált megszakítás leíróelemének meg kell határoznia egy megszakításkaput vagy egy taszk-kaput. Valós címzési módban a megszakításleíró táblázat egy olyan tömb, ami 4 byte-os mutatókat tartalmaz és a 0000H fix memóriahelyhez kötött. Az INTO utasítás megegyezik az INT utasítással, azonban két különbség van: A megszakítás számát az utasítás 4-nek veszi. Megszakítás csak akkor hozható létre, ha a túlcsoordulásjelző bit (OF) értéke 1. Valós címzési mód esetén az INT utasítás a jelzőket, a CS és a visszatérési IP (EIP) regisztert a most felsorolt sorrendben ráhelyezi a veremre, majd a megszakítási szám által indexelt mutatót használja.

Szintaxis: INT *megszakítás_típus*

INTO (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Az utasítás valamenyi jelzőbitre befolyással van, ha feladatkapcsoló szerepel, egyébként a jelzőbitekre nincs hatással.

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Az általános védelmi kizárás, leíróelem nincs jelen kizárás, veremhiba kizárás vagy érvénytelen taszk állapotsegmens áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Az operandus méretének nincs hatása. Az EIP, ESP és a FLAGS regiszterek mérete a kapuból származik.

Példa: INT 21H

INTO

IRET (80286/80386)

Visszatérés megszakításból (Interrupt RETurn)

Utasítás: IRET

Tipikus órajel: (80286) 17-169, (80386) 22-275

Az utasítás leírása: Megszakításból való visszatérés lehetővé tétele

Az utasítás működése: Valós címzési mód esetén az IRET utasítás kiveszi az IP (EIP), CS és FLAGS regisztereket a veremből, és újraindítja a megszakított kódot. Védett módban az IRET utasítás a beágyazott taszkjelző (NT) beállításától függ. Ha NT = 1, az utasítás megfordítja a taszkváltást okozó CALL vagy INT működését. Az IRET-et végrehajtó kód aktualizált állapotát a taszk állapotsegmense tárolja, ami azt jelenti, hogy a taszk ismételt elérésével az IRET-et követő utasításokat hajtja végre a rendszer. Ha NT = 0, az IRET utasítás nélkül tér vissza a megszakító szubrutinból. A forráskód privilégiumszintjének a megszakítási rutin szintjével egyenlőnek vagy kisebbnek kell lennie.

Szintaxis: IRET (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: A jelzőket tartalmazó teljes regisztert leemeli a veremről

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Az általános védelmi kizárás, leíróelem nincs jelen kizárás vagy veremhiba kizárás állhat elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: 32 bites kibővített utasításmutató kerül felhasználásra. Az utasítás leemeli a veremről a 48 bites EIP és a 32 bites FLAG regisztert.

Példa: IRET

J(feltétel) (80286/80386)

Feltételes rövid ugrások (Jump short)

Utasítás:	Tipikus órajel:	Leírás:
JA (Jump if Above)	7	Ugrik, ha előjel nélkül nagyobb
JAE (Jump if Above or Equal)	7	Ugrik, ha előjel nélkül nagyobb vagy egyenlő
JB (Jump if Below)	7	Ugrik, ha előjel nélkül kisebb
JBE (Jump if Below or Equal)	7-9	Ugrik, ha előjel nélkül kisebb vagy egyenlő
JC (Jump if Carry (set))	7-9	Ugrik, ha $CF = 1$
JCXZ (Jump if CX is Zero)	8	Ugrik, ha $CX = 0$
JE (Jump if Equal)	7	Ugrik, ha egyenlő
JG (Jump if Greater)	7	Ugrik, ha előjelesen nagyobb
JGE (Jump if Greater than or Equal)	7	Ugrik, ha előjelesen nagyobb vagy egyenlő
JL (Jump if Less than)	7	Ugrik, ha előjelesen kisebb
JLE (Jump if Less than or Equal)	7	Ugrik, ha előjelesen kisebb vagy egyenlő
JNA (Jump if Not Above)	7	Ugrik, ha előjel nélkül nem nagyobb
JNAE (Jump if Not Above or Equal)	7	Ugrik, ha előjel nélkül nem nagyobb vagy egyenlő
JNB (Jump if Not Below)	7	Ugrik, ha előjel nélkül nem kisebb
JNBE (Jump if Not Below or Equal)	7	Ugrik, ha előjel nélkül nem kisebb vagy egyenlő
JNC (Jump if Not Carry)	7	Ugrik, ha $CF = 0$
JNE (Jump if Not Equal)	7	Ugrik, ha nem egyenlő
JNG (Jump if Not Greater)	7	Ugrik, ha előjelesen nem nagyobb
JNGE (Jump if Not Greater or Equal)	7	Ugrik, ha előjelesen nem nagyobb vagy egyenlő
JNL (Jump if Not Less)	7	Ugrik, ha előjelesen nem kisebb
JNLE (Jump if Not Less or Equal)	7	Ugrik, ha előjelesen nem kisebb vagy egyenlő
JNO (Jump if Not Overflow)	7	Ugrik, ha nincs túlsordulás ($OF = 0$)
JNP (Jump if Not Parity)	7	Ugrik, ha nincs paritás ($PF = 0$)
JNS (Jump if Not Sign)	7	Ugrik, ha nincs előjel ($SF = 0$)
JNZ (Jump if Not Zero)	7	Ugrik, ha nem zérus ($ZF = 0$)
JO (Jump if Overflow)	7	Ugrik, ha túlsordulás van ($OF = 1$)
JP (Jump if Parity)	7	Ugrik, ha van paritás ($PF = 1$)
JPE (Jump if Parity Even)	7	Ugrik, ha a paritás páros
JPO (Jump if Parity Odd)	7	Ugrik, ha a paritás páratlan
JS (Jump if Sign)	7	Ugrik, ha a van előjel ($SF = 1$) (Az eredmény negatív)
JZ (Jump if Zero)	7	Ugrik, ha zérus ($ZF = 1$)

Az utasítás működése: A J utasítás, amit az előbbieken felsorolt valamelyik feltétel követ, az utasításban előírt operandusnak adja át a vezérlést. Ezek a feltételes rövid ugrások a jelzőbitek állapotát vizsgálják. A tesztben megadott operandus a következő utasítástól maxi-

málsan – 128– + 128 byte-ra lehet. Ez a korlátozás azért szükséges, hogy az assembler az éppen érvényes utasítás végétől 1 byte-os eltolást tudjon létrehozni.

Szintaxis: J(*teszt_feltétel*)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az a helyzet, amelyre az ugrás történt, túl van a kódszegmens határain, általános védelmi kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: 32 bites kibővített utasításmutatót használ. Az eltolás 8 bites, előjelesen kibővítve 32 bites, hacsak nem jelöljük másként.

Példa: JA INST_LABEL

JMP (80286/80386)

Ugrás (JuMP)

Utasítás: JMP

Tipikus órajel: (80286) 7-183, (80386) 7-268

Az utasítás leírása: Feltétel nélküli ugrás végrehajtása

Az utasítás működése: A JMP utasítás hatására a program vezérlését egy másik utasítás kapja meg anélkül, hogy a visszatérésről bármilyen információt tárolna. A JMP utasítás szegmensen belüli közvetlen és közvetett, valamint szegmensek közötti ugrást valósít meg. A szegmensen belüli közvetlen ugrások az utasítást követő eltolási byte-ot használják. A szegmensen belüli közvetett ugrások annak a helynek a tartalmát használják, amelyet az utasítás byte-ját követő byte-ok címeznek meg. Ha az utasítás egy szegmensen belüli közvetlen ugrás, az utasítás vége és a célként megjelölt címke közötti távolság IP (EIP)-hez hozzáadódik. A szegmensek közötti ugrások kicserélik a CS regiszter tartalmát, ami közvetlen ugrás esetében az utasítást követő második szó, míg közvetett ugrás esetében az adatszót követő második szó felhasználásával valósul meg.

Szintaxis: JMP(*cél*)

Befolyásolt jelzők: Az utasítás valamennyi jelzőbitre befolyással van, ha taszkváltás történik, egyébként a jelzőbitekre nincs hatással.

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az ugrás közeli (NEAR), általános védelmi kizárás állhat elő, ha az eltolással kijelölt hely az éppen érvényes kódszegmens határain kívül esik. Ha az ugrás távoli (FAR), általános védelmi kizárás áll elő. További lehetséges kizárások a leíróelem nincs jelen kizárás, a veremhiba kizárás és az érvénytelen taszk állapotszegmens kizárás. Ha a szegmensek közötti közvetett ugrás operandusa egy regiszter, definiálatlan műveletkód kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szegmensek közötti közvetett ugrás operandusa egy regiszter, definiálatlan műveletkód kizárás áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A kibővített utasításmutató 32 bites. A mutatóoperandusok 48 bitesek, az eltolási értékek pedig 32 bitesek.

Példa: Szegmensek közötti közvetlen ugrás:

JMP FAR_LABEL

Szegmensek közötti közvetlen ugrás:

JMP TABLE[BP][DI]

JMP TABLE[EBP][EDI]

(Csak 80386-os esetében)

Szegmensen belüli közvetlen ugrás:

JMP NEAR_LABEL

Szegmensen belüli közvetlen ugrás:

JMP WORDPTR[BX][DI]

LAHF (80286/80386)**A jelzők betöltése AH-ba (Load AH from Flag)****Utasítás: LAHF****Tipikus órajel: 2****Az utasítás leírása:** A kiválasztott AH bitpozícióba betölti SF-t, ZF-t, AF-t, PF-t és CF-t.**Az utasítás működése:** Az LAHF utasítás az SF, ZF, AF, PF és CF jelzőbitekét betölti az AH regiszterbe a következők szerint:

7.	6.	5.	4.	3.	2.	1.	0.
SF	ZF		AF		PF		CF
7.bit							0.bit

Az 1-es, 3-as, 5-ös bitpozíciók definiálatlanok maradnak.

Szintaxis: LAHF (operandus nélkül)**Befolyásolt jelzők:** Nincs**Definiálatlan jelzők:** Nincs**Kizárások védett üzemmód esetén:** Nincs**Kizárások valós címzési mód esetén:** Nincs**Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban:** Nincs kivétel**Példa:** LAHF**LAR (80286/80386)****Hozzáférési jogot tartalmazó byte betöltése, ha elérhető (Load Access Rights byte)****Utasítás: LAR****Tipikus órajel:** (80286) 14-16, (80386) 15-16**Az utasítás leírása:** A hozzáférési jog byte betöltése**Az utasítás működése:** A LAR utasítás második operandusa (memória- vagy regiszterszó) egy szelektort tartalmaz. Ha a hozzárendelt leíróelem az éppen érvényes privilégiumszinten látható, akkor a leíróelem hozzáférési jog byte-ját az utasítás betölti az első (regiszter) operandus magas byte-jába és az alacsony byte-ot zérusra állítja be. Ha a betöltés megtörtént, ZF beáll 1-re, egyébként értéke zérus.**Szintaxis:** LAR(*hozzáférési_jog_byte,szelektor*)**Befolyásolt jelzők:** ZF**Definiálatlan jelzők:** Nincs**Kizárások védett üzemmód esetén:** Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.**Kizárások valós címzési mód esetén:** INT 6 áll elő. A rendszer a LAR utasítást valós címzési módban nem ismeri fel.**Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban:** Nincs kivétel**Példa:** LAR ARB,SELECTR**LDS/LES (80286/80386)****LSS/LFS/LGS (80386)****Duplaszavas mutató betöltése. (Load using DS/ES)****Utasítás: LDS/LES**

Tipikus órajel: 7

Az utasítás leírása: Betölti EA-t, ami duplaszó, a DS/ES és a szóregiszterbe

Az utasítás működése: Az LDS/LES betölti az utasítás második operandusa által megjelölt memóriahelyen található 4 byte-os mutatót egy szegmens- és egy szóregiszterbe. A mutató első szavát (eltolás) az utasítás első operandusa által megjelölt regiszterbe tölti, míg a második szó a DS (LDS esetén) vagy az ES (LES esetén) regiszterbe kerül.

Szintaxis: LDS*cél,forrás*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Lehetséges kizárások az általános védelmi kizárás és a leíróelem nincs jelen kizárás. Ha az operandus a szegmens határán kívül van, általános védelmi kizárás vagy veremhiba kizárás áll elő. Ha a forrásoperandus egy regiszter, definiálatlan műveletkód kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha az operandus a 0FFFFH vagy a 0FFFDH eltolási értéknél van, INT 13 áll elő. Ha a forrásoperandus egy regiszter, definiálatlan műveletkód kizárás áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites. A mutatóoperandusok 48 bitesek. A művelet kiterjeszhető LSS/LFS/LGS-re.

Példa: LDS SI,DOUBLEWRD1
LES BX,DOUBLEWRD2

LEA (80286/80386)

Az effektív cím betöltése (Load Effectiv Address offset)

Utasítás: LEA

Tipikus órajel: (80286) 3, (80386) 2

Az utasítás leírása: A forrásoperandus eltolási értékét átadja a céloperandusnak

Az utasítás működése: A LEA utasítás első operandusa a célregiszter operandus, ami a második operandus eltolási címét kapja meg.

Szintaxis: LEA *cél, forrás*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a második operandus egy regiszter, definiálatlan műveletkód kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a második operandus egy regiszter, definiálatlan műveletkód kizárás áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites. A memóriacímek a 32 bites effektív címekből alakulnak ki.

Példa: LEA AX,[BP][DI]
LEA EBX,MYDATA (Csak 80386-os esetében)

LEAVE (80286/80386)

Kilépés magas szintű eljárásból (LEAVE)

Utasítás: LEAVE

Tipikus órajel: (80286) 5, (80386) 4

Az utasítás leírása: Egy magas szintű nyelv eljárásából való kilépést teszi lehetővé.

Az utasítás működése: A LEAVE az ENTER utasítás ellentétes művelete. A LEAVE valamennyi lokális változót felszabadítja, BP-t beállítja SP-re. A regiszterek közvetlenül az eljárás hívása utáni értékeiket veszik fel. Amikor BP (EBP) bemásolja SP (ESP)-be, az eljárás által lefoglalt veremterület felszabadul. A veremből a régi keretmutató BP (EBP) kapja meg,

visszaállítva a hívó keretét, és az ezt követő RET nn utasítás eltávolít minden argumentumot, ami az eljárás részére a verembe került.

Szintaxis: LEAVE (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha BP (EBP) nem mutat az éppen érvényes veremsegregmensre, veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites. Az ESP és EBP regiszterek kerülnek felhasználásra.

Példa: LEAVE

LGDT/LIDT (80286/80386)

A globális/megszakítás leíróelemtáblázat-regiszter betöltése (Load Global/Interrupt Descriptor Table register)

Utasítás: LGDT/LIDT

Tipikus órajel: 11-12

Az utasítás leírása: A memória bizonyos részének betöltése a GDT vagy az IDT regiszterbe

Az utasítás működése: Az LGDT vagy LIDT utasítás betölti a globális vagy megszakítás leíróelemtáblázat-regiszterbe a memóriának azt a 6 byte-ját, amire az operandus effektív címe rámutat. A leíróelem-táblázat-regiszter LIMIT (határ) mezője az első szóból kapja az értékét. A következő három byte a regiszter BASE (bázis) mezőjébe kerül. Az utolsó byte figyelmen kívül marad. Ezek az operációs regiszter szoftver utasításai közé tartoznak és alkalmazói programokban nem található meg.

Szintaxis: LGDT *memória_operandus*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az éppen érvényes privilégiumszint nem zérus, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a forrásoperandus egy regiszter, definiálatlan műveletkód kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: LGDT NEM_WRD
LIDT NEM_WRD

LLDT (80286/80386)

A lokális leíróelemtáblázat-regiszter betöltése (Load Local Descriptor Table register)

Utasítás: LLDT

Tipikus órajel: (80286) 17-19, (80386) 20

Az utasítás leírása: A szelektort a lokális leíróelemtáblázat-regiszterbe tölti be

Az utasítás működése: Az LLDT szóoperandusának (memória vagy regiszter) a globális leíróelem táblázathoz mutató szelektort kell tartalmaznia. Ennek a belépési pontnak lokális leíróelem táblázatnak kell lennie. Ekkor a lokális leíróelem táblázat regiszter betöltődik a belépési pontból. Ez az utasítás az operációs rendszer szoftver utasításai közé tartozik és alkalmazói szoftverekben nem található meg.

Szintaxis: LLDT *szó_operandus*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az éppen érvényes privilégium- szint nem zérus, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a szelektor operandusa nem mutat a globális leíróelem táblázatra, vagy ha a GDT belépési pontja nem egy lokális leíróelem táblázat, általános védelmi kizárás áll elő. LDT leíróelem hiányában, leíróelem nincs jelen kivétel áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: INT 6 áll elő. A valós címzési módban az LLDT utasítást nem ismeri fel a processzor.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: LLDT BP

LMSW (80286/80386)

A gépi státusz-szó betöltése (Load Machine Status Word)

Utasítás: LMSW

Tipikus órajel: (80286) 3-6, (80386) 10-13

Az utasítás leírása: Az EA szó betöltése a gépi státusz-szóba

Az utasítás működése: Az LMSW az operációs rendszer egyik szoftver utasítása, ami alkalmazói programokban nem jelenik meg. Az LMSW a forrásoperandusból betölti a gépi státusz-szót, amely által védett módba kapcsolhatunk át. Ha védett módot használunk, a következő utasításnak szegmensben belüli ugrásnak kell lennie.

Szintaxis: LMSW *forrás_operandus*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az éppen érvényes privilégium-szint nem zérus, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH eltolásnál van, INT 13 áll elő.

Példa: LMSW SP

LOCK (80286/80386)

Buszlezáró jel aktivizálása. (Activate the BUS LOCK signal)

Utasítás: LOCK

Tipikus órajel: 0

Az utasítás leírása: A buszlezáró jelet aktivizálja

Az utasítás működése: A LOCK előkészítő utasítás lezárja azt a memóriahelyet, amelyet az utasítás célooperandusa előír. Ez a művelet, amely a 80386-os buszlezáró jelének aktivizálásával valósul meg, hatásban marad az utasítás végrehajtása alatt. A LOCK prefix utasítás a következő 80386-os utasításokat előzheti meg:

BT, BTS, BTR, BTC

XCG

XCG

ADC, SUB, ADC, SBB, OR, XOR, AND

NOT, NEG, INC, DEC

memória, regiszter/azonnali

regiszter, memória

memória, regiszter

memória, regiszter/azonnali

memória

Szintaxis: LOCK *utasítás, operandus_típus*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az Input/Output privilégium szint alacsonyabb, mint az éppen érvényes privilégiumszint, általános védelmi kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A 8086-os és a 80286-os a memóriazáró funkciók bővebb készletével rendelkezik mint a 80386-os. Előfordulhat, hogy az előbb említett processzorokra írt alkalmazások a 80386-on nem működnek megfelelően.

Példa: LOCKXCGNEM_WORD,AX

LODS/LODSB/LODSW (80286/80386)

Byte- vagy szókarakterlánc betöltése (LOaD String Byte/Word)

Utasítás: LODS/LODSB/LODSW

Tipikus órajel: 5

Az utasítás leírása: Az [SI], DS:[SI] által megcímezett byte betöltése AL-be, ill. az [ESI], DS:[ESI] által megcímezett byte betöltése AL-be

Az utasítás működése: Az LODS utasítás azt a byte- vagy szóoperandust, amire az SI (ESI) regiszter rámutat, áttölti a forrásoperandusból az AL vagy AX regiszterbe. SI (ESI) értéke automatikusan nő. Ha az irányjelző (DF) zérus (egy CLD utasítás végrehajtása után), SI (ESI) értéke nő. Ha DF 1 (STD-t hajtottunk végre), SI (ESI) értéke csökken. A léptetés byte-operandusok esetén 1, szóoperandusok esetén 2.

Szintaxis: LODS *forrás_karakterlánc*
LODSB (nincs operandus)
LODSW (nincs operandus)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites.

Példa: LEA SI,DATA ;Ha az adat 16 bites, az eredmény AX-ben áll elő.

LODS

LOOP (80286/80386)

Ciklusszervezés a CX számláló felhasználásával (LOOP control with CX counter)

Utasítás

Magyarázat

LOOP	CX értékének csökkentése 1-gyel és ugrás, ha CX \neq 0
LOOPE	Ugrás, ha CX $<>$ 0 és ZF = 1
LOOPZ	Ugrás, ha CX $<>$ 0 és ZF = 1
LOOPNE	Ugrás, ha CX $<>$ 0 és ZF = 0
LOOPNZ	Ugrás, ha CX $<>$ 0 és ZF = 0

Tipikus órajel: (80286) 8, (80386) 11

Az utasítás működése: A LOOP utasítás a CX (ECX) regiszter értékét 1-gyel csökkenti. A jelzőket nem befolyásolja, csak megvizsgálja a LOOPn utasítással előírt feltételt. Ha a vizsgálat eredménye a feltételnek megfelelő, akkor szegmensen belüli vezérlésátadás történik.

A céloperandus által előírt memóriahelynek az utasítástól számított +128 – 127-es tartományba kell esnie.

Szintaxis: LOOP *rövid_cél*
LOOPE *rövid_cél*
LOOPZ *rövid_cél*
LOOPNZ *rövid_cél*
LOOPNE *rövid_cél*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Az ugrás az éppen érvényes kódszegmens határain kívül esik, általános védelmi kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa:

	MOV	CL,04H
AGAIN:	ADD	BX,01H
	ADD	AL,INFO[BX]
	DAA	
	LOOP	AGAIN
	MOV	CX,12H
NEXT:	INC	BX
	CMP	TABLE[BX],0
	LOOPE	NEXT
	MOV	ECX,0ABCDEH (Csak 80386-os esetében)
REPEAT:	INC	BX
	MOV	AL,TABLE_A[BX]
	ADD	AL,TABLE_B[BX]
	MOV	TOTAL[BX],AL
	LOOPNZ	REPEAT

LSL (80286/80386)

A szegmenshatár betöltése (Load Segment Limit)

Utasítás: LSL

Tipikus órajel: (80286) 14-16, (80386) 20-26

Az utasítás leírása: A szegmenshatár betöltése egy álregiszterbe

Az utasítás működése: Ha a szelektor a második (memória vagy regiszter) operandusban CPL-nél látható, az a szó, ami a leíróelem határmezőjéből áll, a bal oldali operandusba töltődik be, aminek regiszternek kell lennie. Az érték a szegmensre vonatkozó határmező. A zérus flag (ZF) értéke 1, ha a betöltés megtörtént, egyébként ZF törlődik.

Szintaxis: LSL *szegmens_határ*, *szelektor*

Befolyásolt jelzők: ZF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címét tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: INT 6 áll elő. A valós címzési módban a LSL utasítást nem ismeri fel a rendszer.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: LSL AX,SELECTR

LTR (80286/80386)

Taszkregiszter betöltés (Load Task Register)

Utasítás: LTR

Tipikus órajel: (80286) 17-19, (80386) 23-27

Az utasítás leírása: Az EA szót betölti a taszkregiszterbe

Az utasítás működése: Az LTR utasítás hatására a taszkregiszterbe a forrásregiszter vagy a memóriahely forrásoperandus kerül. A betöltött TSS foglalt állapotot jelez. Ez az operációs rendszer egyik szoftver utasítása, ami alkalmazói programokban nem jelenik meg.

Szintaxis: LTR *forrás_operandus*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: INT 6 áll elő. A valós címzési módban a LTR utasítást nem ismeri fel a rendszer.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: LTR MEM_WRD

MOV (80286/80386)

Adatmozgatás (MOVE)

Utasítás: MOV

Tipikus órajel: (80286) 2-19, (80386) 2-22

Az utasítás leírása: A forrásoperandus tartalmát átmásolja a céloperandusba

Az utasítás működése: Számos MOV utasítás létezik, azonban mindegyiknek azonos a funkciója: a forrásoperandus tartalmát átmásolja a céloperandusba anélkül, hogy a forrást felülírná.

Szintaxis: MOV *cél, forrás*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Szegmensregiszter betöltése esetén általános védelmi kizárás, veremhiba kizárás vagy leíróelem nincs jelen kizárás áll elő. Ha a céloperandus írásvédett szegmensben van, akkor általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites. A memóriacímek 32 bites effektív címek vagy 32 bites eltolások felhasználásával alakulnak ki.

Példa: Memóriából akkumulátorba

```
MOV AX, MEM_WRD
```

```
MOV ECX, MYWORD (Csak 80386-os esetében)
```

Akkumulátorból memóriába

```
MOV MEM_BYTE, AL
```

Szegmensregiszterből memóriába/regiszterbe

```
MOV BX, ES
```

```
MOV TABLE[BX], SS
```

Memóriából/regiszterből szegmensregiszterbe

```
MOV ES, NEXT_WRD[SI]
```

MOV	DS,AX	
	Regiszterből regiszterbe	
MOV	CX,DI	
MOV	EAX,ECX	(Csak 80386-os esetében)
	Memóriából/regiszterből regiszterbe	
MOV	AX,MEM_VAL	
MOV	CX,[BP][SI]	
	Azonnali címzésű adatból regiszterbe	
MOV	DI,513	
MOV	EAX,12345678H	(Csak 80386-os esetében)
	Azonnali címzésű adatból memóriába/regiszterbe	
MOV	TABLE[BP][SI],25	
MOV	BX,77	

MOVSB/MOVS/MOVSW (80286/80386)

Byte- vagy szókarakterlánc másolása (MOV String Byte/Word)

Utasítás: MOVSB/MOVS/MOVSW

Tipikus órajel: (80286) 5, (80386) 7

Az utasítás leírása: A DS:[SI] által megcímezett forrás- karakterlánc átmásolása az ES:[DI] által megcímezett helyre, ill. a DS:[ESI] által megcímezett forráskarakterlánc átmásolása az ES:[EDI] által megcímezett helyre.

Az utasítás működése: A MOV utasítás az [SI] ([ESI])-nél található byte-tot vagy szót átmásolja az ES:[DI]-nél (ES:[EDI]-nél) található byte- vagy szó céloperandusba. A céloperandusnak címezhetőnek kell lennie az ES regiszterből. A forrásoperandus szegmensregisztere átdefiniálható, míg a céloperandusé nem. Az utasítás végrehajtása után SI (ESI) és DI (EDI) automatikus léptetése a következő szabályok szerint történik: Ha DF zérus (CLD-t hajtottunk végre), a regiszterek értéke nő. Ha DF 1 (STD-t hajtottunk végre), a regiszterek értéke csökken. A regiszterek léptetése byte operandusok esetén 1, szóoperandusok esetében pedig 2.

Szintaxis: MOVSB *cél_karakterlánc, forrás_karakterlánc*

MOVS (operandus nélkül)

MOVSW (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a céloperandus írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A memóriacímek 32 bites effektív címek felhasználásával alakulnak ki. A karakterlánc hosszát (számláló) az ECX regiszterben kell beállítani.

Példa:	LEA	SI,MYSOURCE
	LEA	DI,ES:HERDESTINATION
	MOV	CX,50
REP	MOVS	HERDESTINATION,MYSOURCE

MUL (80286/80386)

Előjel nélküli szorzás (MULTiPLY)

Utasítás: MUL

Tipikus órajel: (80286) 13-21, (80386) 9-41

Az utasítás leírása: Előjel nélküli szorzást valósít meg ($AX = AL * \text{előírt byte}$) Előjel nélküli szorzást valósít meg ($DX:AX = AX * \text{előírt szó}$)

Az utasítás működése: A MUL utasítás a operandust beszorozza az AL regiszterrel és az eredményt az AX regiszterben helyezi el. Ha AH értéke zérus, CF és OF zérusra, egyébként pedig 1-re áll be. Szóoperandus előírása esetén a MUL utasítás az AX regiszter és egy szó összeszorzását valósítja meg, és az eredményt DX:AX-ben helyezi el. DX tartalmazza az eredmény nagyobb helyértékű 16 bitjét. CF és OF zérust vesz fel, ha DX zérus, egyébként pedig 1-et. (L. a 80386-os megjegyzést.)

Szintaxis: MUL *forrás*

Befolyásolt jelzők: OF, CF

Definiálatlan jelzők: SF, ZF, AF, PF

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites. Duplapontos szorzás az EAX és egy 32 bites regiszter/memóriahely összeszorzásával valósítható meg. A 64 bites eredményt az EDX:EAX regiszterpár tárolja.

Példa: Byte szorzása szóval

```
MOV     AL,MULTP_BTE
```

```
CBW                                ;AL kiterjesztése szóvá
```

```
MUL     VAL_BTE
```

```
Byte szorzása byte-tal
```

```
MOV     AL,MULTP_BTE
```

```
MUL     VAL_BTE
```

```
Szó szorzása szóval
```

```
MOV     AX,MULTP_WRD
```

```
MUL     VAL_WRD                ;Magas bitek DX-ben, alacsony bitek AX-ben
```

```
80386:
```

```
MOV     EAX,0FCAB1234H        (Csak 80386-os esetében)
```

```
MUL     EBX
```

NEG (80286/80386)

Kettes komplementes negáció (NEGation)

Utasítás: NEG

Tipikus órajel: (80286) 2-7, (80386) 2-6

Az utasítás leírása: Az előírt byte-tal vagy szóval kettes komplementes negáció elvégzése

Az utasítás működése: Az operandust 0-ból kivonja, hozzáad 1-et, és az eredményt – kettes komplementes alakot – visszateszi az operandusba. Az átviteljelző bitet (CF) 1-re állítja be, kivéve, ha az operandus zérus. Ebben az esetben CF zérus lesz.

Szintaxis: NEG *cél*

Befolyásolt jelzők: OF, SF, ZF, AF, CF, PF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az eredmény írásvédett szegmensben van, általános

védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriáoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: NEG AL
NEG EBX (Csak 80386-os esetében)

NOP (80286/80386)

Művelet nélküli utasítás (No Operation)

Utasítás: NOP

Tipikus órajel: 3

Az utasítás leírása: Tevékenység nem történik

Az utasítás működése: Az NOP 1 byte-os utasítás, csak az IP (EIP) regiszterre van hatással.

Szintaxis: NOP (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: NOP

NOT (80286/80386)

Logikai nem művelet (NOT)

Utasítás: NOT

Tipikus órajel: (80286) 2-7, (80386) 2-6

Az utasítás leírása: EA byte/szó minden egyes bitjét megfordítja

Az utasítás működése: A NOT utasítás az operandus minden bitjét az ellenkezőjére billenti, és az eredményt az operandusba teszi vissza. A jelzőket nem befolyásolja.

Szintaxis: NOT *cél*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az eredmény írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriáoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: NOT AX
NOT EBX (Csak 80386-os esetében)

OR (80286/80386)

Logikai megengedő VAGY művelet (inclusive OR)

Utasítás: OR

Tipikus órajel: (80286) 2-7, (80386) 2-7

Az utasítás leírása: A logikai megengedő VAGY műveletet végrehajtása

Az utasítás működése: A megengedő VAGY logikai művelet két operandus összetartozó bitpárjait vizsgálja; ha azok mindegyike zérus, akkor a művelet eredménye zérus, minden egyéb esetben pedig 1. Az OR az eredményt a céloperandusban tárolja.

Szintaxis: OR *cél, forrás*

Befolyásolt jelzők: CF = 0, OF = 0, SF, ZF, PF

Definiálatlan jelzők: AF

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az eredmény írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: OR CX,DI
OR EAX,0FFFFFF000H (Csak 80386-os esetében)
OR EBX,ECX (Csak 80386-os esetében)

OUT (80286/80386)

Byte vagy szó kiírása (OUTput)

Utasítás: OUT

Tipikus órajel: (80286) 3, (80386) 3-4

Az utasítás leírása: Szó vagy byte kiírása egy azonnali címzésű portra [DX]

Az utasítás működése: Az akkumulátor (AX vagy AL) tartalmát kiküldi a portra. 0-tól 65535-ig bármelyik port használható.

Szintaxis: OUT *port, akkumulátor*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az IOPL (a jelzőbit regiszterben található) az éppen érvényes kiváltságos szintnél magasabbat tartalmaz, általános védelmi kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: OUT WRD_PORT,AX
OUT BYT_PORT,AL
OUT EDX,EAX (Csak 80386-os esetében)

OUTS/OUTSB/OUTSW (80286/80386)

Karakterlánc kiküldése portra (OUTput String to port)

Utasítás: OUTS/OUTSB/OUTSW

Tipikus órajel: (80286) 5, (80386) 7

Az utasítás leírása: Az [SI], DS:[SI] által megcímzett byte-ot (szót) kiküldi a DX portra

Az utasítás működése: Az OUT utasítás, a memóriában elhelyezkedő byte- vagy szókarakterláncot, amire DS:SI-vel rámutatunk, kiküldi a DX-szel megcímzett portra. Az OUT második operandusa az áthelyezendő adat típusát (szó vagy byte) határozza meg. SI értéke automatikusan növekszik, ha az irányjelző bit (DF) zérus. Ha DF értéke 1, SI csökken. A regiszter léptetése byte-operandus esetén 1, szóoperandus esetén 2.

Szintaxis: OUTS *port, forrás_karakterlánc*

OUTSB (operandus nélkül)

OUTSW (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha CPL értéke nagyobb vagy egyenlő IOPL értékével, általános védelmi kizárás áll elő. Ez történik akkor is, ha a CS DS vagy ES szegmens egy illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza. Ha az SS szegmens egy illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites. A memóriacímek a 32 bites effektív címekből állnak elő. A 16 bites rész a DX regiszterből származik. A 32 bites specifikáció az I/O portcímet nem befolyásolja. A karakterlánc hosszúságát (számláló) az ECX regiszterben kell beállítani.

Példa: OUTS DX,BYT_STRNG
OUTS DX,WRD_STRNG
OUTSB
OUTSW

POP (80286/80386)

Szó leemelése a veremről (POP)

Utasítás: POP

Tipikus órajel: (80286) 5, (80386) 5-7

Az utasítás leírása: A verem tetején levő adatot a következő helyek valamelyikébe helyezi át: DS, ES, SS, memóriaszó, regiszter

Az utasítás működése: A POP művelet azt a szót, amire a veremmutató (SP) rámutat, áthelyezi a céloperandusba és SP értékét 2-vel növeli.

Szintaxis: POP *cél*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha szegmensregisztert töltünk be, általános védelmi kizárás, veremhiba kizárás vagy leíróelem nincs jelen kizárás áll elő. Veremhiba kizárás áll elő, ha a verem éppen érvényes legfelső eleme nincs a veremszegmensben belül. Ha a céloperandus címe írásvédett szegmensben van, ugyancsak általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites. A memóriacímek 32 bites effektív címekből képződnek.

Példa: Regiszteroperandus:

POP CX
POP EAX (Csak 80386-os esetében)
Szegmensregiszter:
POP SS

POPA (80286/80386)

Valamennyi általános célú regiszter leemelése a veremről (POP ALL)

Utasítás: POPA

Tipikus órajel: (80286) 19, (80386) 24

Az utasítás leírása: A DI, SI, BP, SP, BX, DX, CX, AX értékeket leemeli a veremről (80286-os

esetében). A EDI, ESI, EBP, ESP, EBX, EDX, ECX, EAX értékeket leemeli a veremről (80386-os esetben)

Az utasítás működése: A POPA utasítás mind a nyolc általános célú regisztert – kivéve SP (ESP)-t, amit a rendszer eldob – kiveszi a veremből, és behelyezi a megfelelő regiszterbe. A POPA utasítás, ami a PUSHA fordítottja, visszaállítja az általános célú regiszterekbe a PUSHA végrehajtása előtti értékeket. A DI (EDI) az első regiszter, amit leemel a veremről.

Szintaxis: POPA (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a verem kezdő- vagy zárócíme nincs a veremszegmensen belül, veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: POPA

POPF (80286/80386)

Jelzőbitek leemelése a veremről (POP Flags)

Utasítás: POPF

Tipikus órajel: 5

Az utasítás leírása: A verem tetején tárolt szóval felülírja a jelzőbit regisztert.

Az utasítás működése: A POPF utasítás SS:SP-vel mutat rá a verem tetejére és az itt található információt bemásolja a jelzőbiteket tároló regiszterbe. SP (ESP) értéke automatikusan 2-vel nő. A jelzők a 15. bittől kezdve a következők:

Definiálatlan

Egymásba ágyazott taszkbit (Nested Task = NT)

I/O privilégiumszint (I/O Privileged Level = IOPL), kétbites

Túlcsordulás (Overflow = OF)

Irány (Direction = DF)

Megszakítás-engedélyezés (Interrupt Enabled = IF)

Nyomkövetés (Trap = TF)

Előjel (Sign = SF)

Zérus (Zero = ZF)

Definiálatlan

Segédátvitel (Auxiliary Carry = AF)

Definiálatlan

Paritás (Parity = PF)

Definiálatlan

Átviteli (Carry = CF)

Szintaxis: POPF (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: A jelzőbiteket tartalmazó teljes regisztert leemeli a veremről.

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a verem teteje nincs a veremszegmensen belül, veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: POPF

PUSH (80286/80386)

Szó ráhelyezése a veremre (PUSH word onto stack)

Utasítás: PUSH

Tipikus órajel: (80286) 3-5, (80386) 2-5

Az utasítás leírása: ES, CS, SS, DS, regiszter, memória vagy azonnali címzésű operandus ráhelyezése a veremre

Az utasítás működése: A PUSH utasítás SP (ESP) értékét kettővel csökkenti, és az operandust elhelyezi a verem tetején. A 80286/80386-os PUSH utasítás az SP (ESP) utasítás előtti értékét helyezi rá a veremre. Megjegyezzük, hogy ez eltérő a 8086-os PUSH-tól, ahol SP új (2-vel csökkentett) értéke kerül rá a veremre.

Szintaxis: PUSH *forrás*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha SP új értéke a veremszegmens határán kívülre esik, veremhiba kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites. A memóriacímek 32 bites effektív címekből állnak elő.

Példa:

PUSH	AX	
PUSH	EAX	(Csak 80386-os esetében)
PUSH	CS	

PUSHA (80286/80386)

Valamennyi általános célú regiszter ráhelyezése a veremre (PUSH All general registers)

Utasítás: PUSHA

Tipikus órajel: (80286) 17, (80386) 18

Az utasítás leírása: Az AX, CX, DX, BX, valamint az eredeti SP, BP, SI, DI tartalmát helyezi rá a veremre (80286-os esetében). Az EAX, ECX, EDX, EBX, valamint az eredeti ESP, EBP, ESI, EDI tartalmát helyezi rá a veremre (80386-os esetében)

Az utasítás működése: A PUSHA utasítás a nyolc általános célú regiszter tartalmát ráhelyezi a veremre. Az veremmutató (SP) értékét 16-tal csökkenti, így nyolc szó tárolása lehetséges. A regiszterek tartalma a következő sorrend szerint kerül a verembe: AX, CX, DX, BX, az eredeti SP, BP, SI, DI (80286) EAX, ECX, EDX, EBX, az eredeti ESP, EBP, ESI, EDI (80386), amelynek következtében a 16 új verembyte fordított sorrendben szerepel a veremben.

Szintaxis: PUSHA (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a kezdő- vagy zárócím a veremszegmens határain kívülre esik, veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: PUSHA

PUSHF (80286/80386)

A jelzőbiteket tartalmazó regiszter ráhelyezése a veremre (PUSH Flags register)

Utasítás: PUSHF

Tipikus órajel: (80286) 3, (80386) 4

Az utasítás leírása: A jelzőbiteket tartalmazó regisztert ráhelyezi a veremre

Az utasítás működése: A PUSHF utasítás az SP (ESP) regisztert 2-vel csökkenti, és a jelzőbiteket tartalmazó teljes regisztert bemásolja az SP (ESP)-vel megcímezett szóoperandus bizonyos bitjeire. A jelzők a 15. bittől kezdve a következők:

Definiálatlan

Egymásba ágyazott taszkbit (Nested Task = NT)

I/O privilégiumszint (I/O Privileged Level = IOPL), kétbites

Túlcordulás (Overflow = OF)

Irány (Direction = DF)

Megszakítás-engedélyezés (Interrupt Enabled = IF)

Nyomkövetés (Trap = TF)

Előjel (Sign = SF)

Zérus (Zero = ZF)

Definiálatlan

Segédátvitel (Auxiliary Carry = AF)

Definiálatlan

Paritás (Parity = PF)

Definiálatlan

Átviteli (Carry = CF)

Szintaxis: PUSHF (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha SP új értéke a veremsegmens határán kívülre esik, veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A 32 bites kibővített, jelzőbiteket tartalmazó regisztert helyezi rá a veremre.

Példa: PUSHF

RCL/RCL/ROL/ROR (80286/80386)

Bitforgató utasítások (Rotate)

Utasítás: RCL/RCL/ROL/ROR

Tipikus órajel: (80286) 2-5, (80386) 3-10

Az utasítás leírása: Bitforgatási utasítások

Az utasítás működése: A bitforgató utasítások mindegyike az előírt regiszter vagy memória-operandus bitjeit forgatja. A ROL (ROtate Left = bitforgatás balra) valamennyi bitet 1 pozícióval balra forgatja. A legnagyobb helyértékű bit a legkisebb helyértékű bit helyére kerül. Az ROR (ROtate Right = bitforgatás jobbra) utasítás az előzővel ellentétes. Valamennyi bitet 1 pozícióval jobbra forgatja és a legkisebb helyértékű bitet a legnagyobb helyértékű bitbe helyezi. (A kicsorgó bitek mindkét utasításnál bekerülnek CF-be is.) Az RCL utasítás (Rotate through Carry Left) CF-et a legkisebb helyértékű bitbe helyezi és a legnagyobb helyértékű bitet pedig CF-be. Az RCR (Rotate through Carry Right) utasítás az ellenkezőjét végzi. CF-et helyezi a legnagyobb helyértékű bitpozícióba és a legkisebb helyértékű bitet pedig CF-be. A bitléptető utasítások második operandusával a forgatások számát adhatjuk meg. A túlcsor-

dulás jelző bit (OF) csak akkor állítódik be 1-re, ha a bitforgató utasítások második operandusa 1. RCR esetén a túlsordulás vizsgálata a bitforgatás előtt történik, RCL, ROL és ROR esetén pedig a bitforgatás után. Az OF beállítása 1-re a következő feltételektől függ: Ha CF az operandus magas bitjével egyenlő, OF értéke zérusra áll be. Ha CF az operandus magas bitjével nem egyenlő, OF értéke 1 lesz.

Megjegyzés: A 80286/80386-os bitforgató utasítások maximálisan 31 bitforgatást tesznek lehetővé. Ha 31-nél több a forgatások száma, akkor a számláló (CL) legalacsonyabb helyértékű öt bitjét veszi figyelembe.

Szintaxis: RCL *cél*, 1

RCL *cél*, CL ;CL a bitléptetések számát határozza meg

RCL *cél*, számláló

RCR *cél*, 1

RCR *cél*, CL

RCR *cél*, számláló

ROL *cél*, 1

ROL *cél*, CL

ROL *cél*, számláló

ROR *cél*, 1

ROR *cél*, CL

ROR *cél*, számláló

Befolyásolt jelzők: OF (csak egyetlen bitforgatásnál), CF

Definiálatlan jelzők: OF egynél több bitforgatás esetén

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az eredmény írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás áll elő. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás áll elő. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa:

RCL	AH, 1
RCL	MEMORY_BTE, REP_VAL
RCL	DH, CL
RCR	BL, 1
RCR	MEMORY_BTE, REP_VAL
RCR	TABLE[BX][DI], CL
ROL	CX, 1
ROL	MEMORY_BTE, REP_VAL
ROL	AX, CL
ROR	BL, 1
ROR	MEMORY_BTE, REP_VAL
ROR	TABLE[BX][DI], CL

REP/REPZ/REPE/REPNE/REPZ (80286/80386)

Karakterlánc műveletek ismételtetése (REPeat)

Utasítás: REP/REPZ/REPE/REPNE/REPZ

Tipikus órajel: 5 + 9 * N (N = iterációk száma)

Az utasítás leírása: Karakterlánc műveletek ismételtetése

Az utasítás működése: A REP, REPE és REPNE prefix műveleteket követő egyszerű karakterlánc műveletek mindaddig ismétlődnek, amíg a CX (ECX) regiszter értéke nem lesz zérus.

A CMPS és SCAS műveleteknél az ismétlés befejeződik, ha a REP-et követő egyszerű művelet ismétlése után ZF különbözik az ismétlő prefix Z bitjétől.

Szintaxis: REP
REPE
REPNE

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: LEA DI, VALUE1 ;A célkarakterlánc betöltése
LEA SI, VALUE2 ;A forráskarakterlánc betöltése
REPE CMPSB ;Ismétlés, ha a byte-onkénti összehasonlítás
eredménye egyenlő

RET (80286/80386)

Visszatérés az eljárásból (RETurn)

Utasítás: RET

Tipikus órajel: (80286) 15-55, (80386) 10-68

Az utasítás leírása: Visszaadja a vezérlést a NEAR (közeli) vagy FAR (távoli) hívónak

Az utasítás működése: A RET utasítás használatakor a hívó program végrehajtása folytatódhat, mivel ez az utasítás annak a visszatérési címnek adja át a program vezérlését, ami az eljárás hívásakor a verembe kerül. Ez a cím rendszerint a CALL utasítás helyezi be a verembe. A szegmensen belüli RET azt a két byte-ot, amit a verem tetején talál, az utasításmutatónak (IP) adja át. Ez a két byte a következő végrehajtandó utasítás eltolási címét képezi. A szegmensek közötti RET utasítás abban hasonlít a szegmensen belüli RET-hez, hogy a verem legfelső két byte-ját áthelyezi az utasításmutatóba. (Ez lesz a következő végrehajtandó utasítás eltolási címe.) A verem következő két byte-ja, amelyek a következő utasítás kódszegmens címét jelentik, a CS regiszterbe kerülnek. A szegmensen belüli RET utasítás végrehajtásához és a veremmutató megváltoztatásához tehát a következő műveletekre van szükség:

A verem legfelső két byte-jának áthelyezése az utasításmutatóba.

A verem következő két byte-jának áthelyezése a veremmutatóba.

Ez a két utolsó byte a veremmutató utolsó pozíciója, amely a CALL utasítást megelőzően kerülhetett a verembe. A szegmensek közötti RET utasítás végrehajtásához és a veremmutató megváltoztatásához a következő műveletekre van szükség:

A verem legfelső két byte-jának áthelyezése az utasításmutatóba.

(Ez a következő végrehajtandó utasítás eltolási címe.)

A verem következő két byte-jának áthelyezése a CS regiszterbe, ami a következő végrehajtandó utasítás kódszegmens címét jelenti.

A verem következő két byte-ja, amelyek a CALL utasítás hívását megelőzően a veremre helyezett paramétereket jelentik, a veremmutatóba kerül.

Szintaxis: RET (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Bizonyos esetekben általános védelmi kizárás, leíróelem nincs jelen kizárás és veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a veremműveletek során a verem 0FFFFH-ról 0-ra fordul át, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: 48 bites ESP és 32 bites EIP szerepel a veremről való leemeléskor.

Példa: RET

SAHF (80286/80386)

AH rátöltése a STÁTUSZ alsó 8 bitjére (Store AH in Flags)

Utasítás: SAHF

Tipikus órajel: (80286) 2, (80386) 3

Az utasítás leírása: AH-t rátölti az SF, ZF, xx, AF, xx, PF, xx, CF jelzőbitekre

Az utasítás működése: Az AH regiszterben tárolt értéket rátölti az előbb felsorolt a 7., 6., 4., 2. és 0. sorszámú bitekre.

Szintaxis: SAHF (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: ZF, SF, AF, PF, CF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: SAHF

SAL/SAR/SHL/SHR (80286/80386)

Bitléptető utasítások (Shift Arimetical Left/Right, SHift Right/Left)

Utasítás: SAL/SAR/SHL/SHR

Tipikus órajel: (80286) 2-5, (80386) 3-7

Az utasítás leírása: Bitek léptetése

Az utasítás működése: Az SAL és SHL utasítások az előírt operandus bitjeit balra léptetik. A legnagyobb helyértékű bit CF-be (átvitelijelző bit) kerül és a legkisebb helyértékű bit törlődik. Az SAR és SHR utasítások az előírt operandus bitjeit jobbra léptetik. A legkisebb helyértékű bit CF-be kerül. Az SAR utasítás, ami előjeles osztást valósít meg, a legnagyobb helyértékű bitet változatlanul hagyja (ismétli). Az SHR, előjel nélküli osztást végez el úgy, hogy a legnagyobb helyértékű bitet nullázza. A bitléptetések ismétlésének számát az utasítás második operandusával lehet megadni. Ez a szám egyaránt lehet azonnali címzésű operandus, vagy a CL regiszter. A 80286/80386-os bitléptető utasításoknál a léptetések maximális száma 31. Ha ennél nagyobb értéket használunk, akkor a számlálónak csak a legalacsonyabb öt bitjét értelmezi az utasítás. Az OF (túlcsordulásjelző bit) beállítása 1-re csak akkor történik meg, ha egyszeri bitléptetési műveletet hajtunk végre. Bitléptetés balra műveleteknél OF törlődik, ha az eredmény legnagyobb helyértékű bitjének értéke és CF értéke megegyezik, egyébként OF értéke 1 lesz. Az SAR utasítás esetében OF értéke zérus lesz, ha egyszeri bitléptetési műveletről van szó. Az SHR utasítás az eredeti operandus legnagyobb helyértékű bitjének értékére állítja be OF-et.

Szintaxis: SAL *cél, számláló*

SHL *cél, számláló*

SAL *cél, 1*

SAL *cél, CL*

SAR *cél, számláló*

SHL *cél, 1*

SHL *cél, CL*

SHR *cél, számláló*

Befolyásolt jelzők: OF (csak egyszeri bitléptetés esetén), CF, ZF, OF, PF, SF

Definiálatlan jelzők: AF

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az operandus írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: SHL MEMORY_BTE,1
SHL AX,CL
SHL TABLE[BX][DI],CL
SAR BL,1
SAR MEMORY_BTE,REP_VAL
SAR DH,CL
SAR CX,1
SAR MEMORY_BTE,1
SAR AX,CL

SBB (80286/80386)

Kivonás átvitellet (SuBtraction with Borrow)

Utasítás: SBB

Tipikus órajel: (80286) 2-3, (80386) 2-7

Az utasítás leírása: Egész számok kivonása átvitellet

Az utasítás működése: Az SBB utasítás a második operandust hozzáadja CF-hez (átviteljelző bit) és ezt az eredményt kivonja az első operandusból. Az eredmény az első operandusban kerül elhelyezésre.

Szintaxis: SBB *cél,forrás*

Befolyásolt jelzők: OF, SF, ZF, PF, CF, AF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az eredmény írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriáoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: SBB AX,BX
SBB DX,MEMORY_WRD
SBB TABLE[BX][DI],SI
SBB AL,3
SBB EAX,EBX (Csak 80386-os esetében)
SBB ECX,0ABCD1234H (Csak 80386-os esetében)

SCAS/SCASB/SCASW (80286/80386)

Karakterlánc adatok összehasonlítása (SCAn String Byte/String Word)

Utasítás: SCAS/SCASB/SCASW

Tipikus órajel: 7

Az utasítás leírása: A byte (AL), ill. a szó (AX) összehasonlítása az ES:[DI]-vel vagy ES:[EDI]-vel megcímezett byte (szó) értékével.

Az utasítás működése: Az SCAS utasítás kivonja azt a byte = vagy szóoperandust, amelyre ES:DI ([ES:EDI]) mutat, vagy az AL, vagy az AX regiszterből és az eredmény figyelmen kívül hagyva a megfelelő jelzőket beállítja. A szegmensek felülírása nincs engedélyezve. A memóriáoperandusnak az ES szegmensből címezhetőnek kell lennie. Az összehasonlítás elvégzése után DI (EDI) értéke nő, ha DF = 0, és csökken, ha DF = 1. Byte = operandus előírása esetén DI (EDI) léptetése 1, szóoperandus esetén 2.

Szintaxis: SCAS *cél_karakterlánc*
SCASB (operandus nélkül)
SCASW (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: OF, SF, ZF, PF, CF, AF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa:

MOV	CL,10H	;16 byte vizsgálata
LEA	DI,VALUE1	;Karakterlánc helyének bekérése
MOV	AL,'S'	;A karakter, amit vizsgálni kell
REPNE	SCASB	;Ismétlés, ha nem egyenlő, byte-ok vizsgálata

SGDT/SIDT (80286/80386)

A globális/megszakító leíróelemtáblázat-regiszter tárolása (Store Global/Interrupt Descriptor Table)

Utasítás: SGDT/SIDT

Tipikus órajel: (80286) 11, 12, (80386) 9

Az utasítás leírása: A SGDT vagy SIDT regiszter tárolása a memóriában

Az utasítás működése: Mind az SGDT, mind az SIDT utasítás betölti a leíróelemtáblázat-regiszter tartalmát a memóriának abba a 6 byte-jába, amelyre a céloperandus rámutat. A regiszter LIMIT (határ) mezője az effektív cím első szavára, a következő három byte-ra pedig a regiszter BASE mezője kerül. Az utolsó byte definiálatlan.

Szintaxis: SGDT *cél*
SIDT *cél*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a céloperandus egy regiszter, definiálatlan műveletkód kizárás áll elő. Ha a céloperandus írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a céloperandus egy regiszter, definiálatlan műveletkód kizárás áll elő. Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Példa:

SGDT	MEM_WRD
SIDT	MEM_WRD

SLDT (80286/80386)

A lokális leíróelemtáblázat-regiszter tárolása (Store Local Descriptor Table register)

Utasítás: SLDT

Tipikus órajel: 2

Az utasítás leírása: Az LDT regiszter betöltése egy effektív címzésű operandus által megjelölt helyre

Az utasítás működése: Az SLDT utasítás abba a 2 byte-os regiszterbe vagy memóriahelyre tárolja a lokális leíróelemtáblázat-regiszter tartalmát, amelyre az effektív címzésű operandus rámutat.

Szintaxis: SLDT *cél*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a céloperandus írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: INT 6 áll elő. A valós címzési módban SLDT-t nem ismeri fel a processzor.

Példa: SLDT BP

SMSW (80286/80386)

A gépi státusz-szó tárolása (Store Machine Status Word)

Utasítás: SMSW

Tipikus órajel: 2

Az utasítás leírása: Az effektív címzésű szóval megjelölt helyre tárolja a gépi státusz-szót

Az utasítás működése: A céloperandus (effektív címzés, 2 byte-os regiszter vagy memória) megkapja a gépi státusz-szó másolatát.

Szintaxis: SMSW *cél*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a céloperandus írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Példa: SMSW BP

STC (80286/80386)

Az átviteljelző bit (CF) beállítása (SeT Carry flag)

Utasítás: STC

Tipikus órajel: 2

Az utasítás leírása: Beállítja az átviteljelző bitet

Az utasítás működése: Az STC utasítás az átviteljelző bitet 1-re állítja be

Szintaxis: STC (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: CF = 1

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: STC

STD (80286/80386)

A irányjelző bit beállítása (SeT Direction flag)

Utasítás: STD

Tipikus órajel: 2

Az utasítás leírása: A irányjelző (DF) bit beállítása

Az utasítás működése: Az STD utasítás DF-et 1-re állítja be, amelynek hatására az ezt követő karakterlánc utasítások csökkentik a megfelelő SI és/vagy DI regiszterek értékét.

Szintaxis: STD (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: DF = 1

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: STD

STI (80286/80386)

A megszakítás-engedélyező bit beállítása (SeT Interrupt enable flag)

Utasítás: STI

Tipikus órajel: (80286) 2, (80386) 3

Az utasítás leírása: Beállítja az megszakítás-engedélyező bitet.

Az utasítás működése: Az STI utasítás az megszakítás-engedélyező bitet 1-re állítja be, így lehetővé válik a következő utasítás végrehajtása után maszkolható külső megszakítások kibocsátása.

Szintaxis: STI (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: IF = 1

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az éppen érvényes privilégium-szint az I/O privilégiumszintnél alacsonyabb, általános veremhiba kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: STI

STOS/STOSB/STOSW (80286/80386)

String adatok tárolása (STOre String Byte/String Word)

Utasítás: STOS/STOSB/STOSW

Tipikus órajel: (80286) 3, (80386) 4

Az utasítás leírása: AL byte-ot vagy AX szót az ES:DI, vagy az ES:[EDI] által megjelölt helyre tárolja

Az utasítás működése: Az STOS utasítás átadja az AL vagy AX regiszterek valamelyikének tartalmát annak a memóriabyte-nak vagy -szónak, amelyre ES:DI ([ES:EDI]) rámutat. A cél-operandusnak az ES regiszterből címezhetőnek kell lennie, mivel a szegmenselnyomás nincs engedélyezve. Ha DF a zérus értéket veszi fel, akkor DI (EDI) automatikusan növekszik. Ha DF 1, DI (EDI) csökken. A növekmény/csökkenés mértéke byte esetében 1, szó esetében 2.

Szintaxis: STOS *cél_karakterlánc*

STOSB (operandus nélkül)

STOSW (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a céloperandus írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaooperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: MOV ECX,0FFC9AAH (Csak 80386-os esetében)
LEA EDI,VARIABLE
MOV AX,''
REP STOSB

STR (80286/80386)

A taszkregiszter tárolása (Store Task Register)

Utasítás: STR

Tipikus órajel: (80286) 2, (80386) 23-27

Az utasítás leírása: A taszkregisztert az EA szóval megjelölt helyre tárolja

Az utasítás működése: Az STR utasítás a taszkregiszter tartalmát átmásolja abba a 2 byte-os regiszterbe vagy arra memóriahelyre, amelyre az effektív címoperandus mutat.

Szintaxis: STR *cél*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a céloperandus írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaooperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: INT 6 áll elő. Valós címzési módban az STR utasítást nem ismeri fel a processzor.

Példa: STR BP

SUB (80286/80386)

Kivonás (SUBtraction)

Utasítás: SUB

Tipikus órajel: 2-7

Az utasítás leírása: Egész számok kivonását hajtja végre

Az utasítás működése: A SUB utasítás a forrásoperandust kivonja a céloperandusból, és az eredményt a céloperandusba teszi.

Szintaxis: SUB *cél, forrás*

Befolyásolt jelzők: OF, SF, ZF, PF, AF, CF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az eredmény írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaooperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: SUB AX,BX
SUB EAX,EDX (Csak 80386-os esetében)
SUB DX,MEMORY_WRD
SUB MEMORY_WRD,AX
SUB MEM_BTE,7
SUB NUMBER,0FC981576H (Csak 80386-os esetében)

TEST (80286/80386)

Bitenkénti logikai ÉS művelet

Utasítás: TEST

Tipikus órajel: (80286) 2-6, (80386) 2-5

Az utasítás leírása: Logikai összehasonlítást végez

Az utasítás működése: A TEST utasítás két operandus bitenkénti AND (ÉS) műveletét hajtja végre, amelynek eredménye 1, ha az egymásnak megfelelő mindkét bit 1, egyébként az eredmény zérus. Az operandusok nem módosulnak, csak a jelzők.

Szintaxis: TEST *cél, forrás*

Befolyásolt jelzők: OF = 0, CF = 0, SF, ZF, PF

Definiálatlan jelzők: AF

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa: TEST AX,BX
TEST EAX,EBX (Csak 80386-os esetében)
TEST MEM_BTE,6
TEST TABLE[BX][DI],CX
TEST TABLE[BX][DI],ECX (Csak 80386-os esetében)

VERR/VERW (80286/80386)

Szegmens ellenőrzése íráshoz vagy olvasáshoz (Verify a segment for Reading or Writing)

Utasítás: VERR/VERW

Tipikus órajel: (80286) 14-16, (80386) 10-16

Az utasítás leírása: Ha a szegmens írható/olvasható, ZF-et 1-re állítja be

Az utasítás működése: A VERR és VERW utasítások megállapítják, hogy az a szegmens, amelyre a 2 byte-os regiszter- vagy memória- operandus szelektor rámutat, az éppen érvényes privilégiumszintről elérhető-e. Az utasítás azt is megállapítja, hogy a szegmens írható, ill. olvasható-e. Ha a szegmens elérhető, ZF 1-re, egyébként pedig zérusra áll be.

Szintaxis: VERR *cél_olvasható szelektor*

VERW *cél_írható szelektor*

Befolyásolt jelzők: ZF

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az operandus írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: INT 6 áll elő. A valós címzési módban a VERR/VERW utasításokat nem ismeri fel a processzor.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: VERR BP
VERW SELECTR

WAIT (80286/80386)

Várakozás (WAIT)

Utasítás: WAIT

Tipikus órajel: (80286) 3, (80386) 6 (minimum)

Az utasítás leírása: A processzor várakozó állapotba lép mindaddig, amíg egy külső megszakítás nem következik be

Az utasítás működése: A WAIT utasítás hatására a 80286/80386-os mindaddig várakozik, amíg egy külső megszakítás bekövetkezik. Az utasítás célja a matematikai társprocesszorral való együttműködés szinkronizálása.

Szintaxis: WAIT (operandus nélkül)

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az MSW státusz-szóban a taszkcsere bit 1, akkor az utasítás hatására a nincs matematikai társprocesszor kizárás jön létre. Ha a matematikai társprocesszor hibás utasítást kap, akkor a matematikai társprocesszor hiba jön létre. A kizárások feldolgozása a védett és a valós címzési módban megegyezik.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: Nincs kivétel

Példa: WAIT

XCHG (80286/80386)

Operandusok felcserélése (eXCHanGe)

Utasítás: XCHG

Tipikus órajel: 3-5

Az utasítás leírása: Szavak vagy byte-ok cserélése

Az utasítás működése: Az XCHG utasítás a byte- vagy szó forrás- operandust az ezzel egyező adattípusú céloperandussal felcseréli.

Szintaxis: XCHG *cél, forrás*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az operandus írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa:

XCHG	AX,BX	
XCHG	DH,DATA_WRD	
XCHG	AL,DL	
XCHG	EAX,EBX	(Csak 80386-os esetében)

XLAT (80286/80386)

Áthelyezés (table look-up trans(X)LATe)

Utasítás: XLAT

Tipikus órajel: 5

Az utasítás leírása: Hozzáférés a táblához

Az utasítás működése: Az XLAT utasítás a DS:BX (DS:EBX) által megcímezett adattáblázat AL-lel indexelt elemét kiolvassa és beírja AL-be.

Szintaxis: XLAT *táblázat*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa:

LEA	BX,MYTABLE	;A táblázat helyzete
MOV	AL,INDEX	;A táblázaton belüli eltolási érték
XLAT	MYTABLE	;A visszakapott értéket AL-ben találjuk

XOR (80286/80386)

Logikai kizáró VAGY (logical eXclusive OR)

Utasítás: XOR

Tipikus órajel: (80286) 2-3, (80386) 2-7

Az utasítás leírása: A logikai kizáró VAGY műveletének végrehajtása

Az utasítás működése: Az XOR utasítás a forrás- és célooperandus egymásnak megfelelő bitjeit összehasonlítja és bitenkénti kizáró VAGY műveletet hajt végre. Az eredmény minden olyan pozícióban zérus, ahol az összehasonlított operandusok mindegyike 1 vagy zérus. Az XOR művelet eredménye azokban a pozícióban 1, ahol az operandusok ellenkezőek.

Szintaxis: XOR *cél, forrás*

Befolyásolt jelzők: OF = 0, CF = 0, SF, ZF, PF

Definiálatlan jelzők: AF

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az eredmény írásvédett szegmensben van, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha a CS, DS vagy ES szegmens illegális memóriaoperandus effektív címét tartalmazza, általános védelmi kizárás keletkezik. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Megjegyzés a 80386-os processzorral kapcsolatban: A szó mérete 32 bites

Példa:

XOR	AX,MEMRY_WRD	
XOR	AH,BL	
XOR	TABLE[BX][DI],AX	
XOR	EAX,ECX	(Csak 80386-os esetében)
XOR	EDX,0FCAD1579H	(Csak 80386-os esetében)

3.6 A 80386-OS UTASÍTÁSKÉSZLETE

BSF/BSR (80386)

Bitvizsgálat előre/hátra (Bit Scan Forward/Reverse)

Utasítás: BSF/BSR

Tipikus órajel: 10 + 3n

Az utasítás leírása: Bitvizsgálatot végez előre/hátra

Az utasítás működése: A BSF és BSR utasítások a forrásoperandusban (16 vagy 32 bit) megkeresik az első 1-re beállított bit helyét, és ennek indexét a célregiszterben elhelyezik. A BSF utasítás zérus indexű pozíciótól kezdve, balról jobbra haladva végzi a keresést. A BSR utasítás jobbról balra haladva végzi a keresést 16 bites forrásoperandus esetén a 15. pozíciótól, 32 bites forrásoperandus esetén a 31. pozíciótól kezdve. Ha a teljes szó zérusokból áll, ZF értéke 1 lesz. Ha létezik 1 értékű bit, ZF zérust vesz fel. Ha az utasítás nem talál 1 értékű bitet, a céloperandus definiálatlan marad.

Szintaxis: BSF *cél_regiszter, forrás_operandus*
BSR *cél_regiszter, forrás_operandus*

Befolyásolt jelzők: ZF

Definiálatlan jelzők: OF, SF, AF, PF, CF

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az operandus a szegmenshatár megsértése vagy az elérési jog megszegése miatt nem használható, 13-as általános védelmi kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: 13-as általános védelmi kizárás áll elő, ha olyan operandusra hivatkozunk, ami a szegmenshatáron (0FFFFH) kívülre esik.

Példa: BSF AX, MEM_WORD
BSR EAX, ECX

BT/BTS/BTR/BTC (80386)

Bitvizsgálat, bit beállítása zérusra/1-re, komplementálás (Bit Test/Set/Reset/Complement)

Utasítás: BT/BTS/BTR/BTC

Tipikus órajel: 3, 13

Az utasítás leírása: nálló biteken műveleteket hajtanak végre.

Az utasítás működése: A BT, BTS, BTR, BTC utasítások memórián vagy regiszteren belül az egyes önálló biteken hajtanak végre műveleteket. Ha regisztert írunk elő, az lehet akár 16 vagy 32 bites lánc is. A kiválasztott bit az utasításon belül azonnali címzésű konstanssal vagy egy általános regiszterben tárolt értékkel határozható meg. (Ezt az operandust módként kell venni az operandus méretéhez.) Az azonnali címzésű bit helyzetének tartománya 16 bites lánc esetén 0–15, míg 32 bites lánc esetében 0–31 lehet. Mind a négy utasítás a kiválasztott bit értékét először CF-nek adja át. A kiválasztott utasításnak megfelelően a bit új értéket kap (kivéve a bitvizsgáló utasítást).

Szintaxis: BT *regiszter/memória, szelektor*
BTS *regiszter/memória, szelektor*
BTR *regiszter/memória, szelektor*
BTC *regiszter/memória, szelektor*

Befolyásolt jelzők: CF a kiválasztott bit értékét veszi fel

Definiálatlan jelzők: OF, SF, ZF, AF, PF

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az operandus a szegmenshatár megsértése vagy az elérési jog megszegése miatt nem használható, 13-as általános védelmi kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: 13-as általános védelmi kizárás áll elő, ha olyan operandusra történik hivatkozás, ami a szegmenshatáron (0FFFFH) kívülre esik.

Példa:

BT	AL,BL	;BL = helyzet
BT	MEM_WRD,0BH	;0BH = azonnali címzésű helyzet
BTS	AX,CL	;CL = helyzet
BTS	INFO[BX],7H	;7H = azonnali címzésű helyzet
BTR	AL,AL	;AL = helyzet
BTR	TABLE[SI],0EH	;0EH = azonnali címzésű helyzet
BTC	BL,AL	;AL = helyzet
BTC	BUFF[BX],2H	;2H = azonnali címzésű helyzet

IBTS (80386)

Bitlánc beszúrása (Insert BiT String)

Utasítás: IBTS

Tipikus órajel: 12/19

Az utasítás leírása: A bitek beszúrása a regiszterbe vagy a memóriába

Az utasítás működése: Az IBTS utasítás egy register alacsony helyértékű bitjeit beilleszti egy másik regiszterbe vagy memória- helyre anélkül, annak bitjeit akármelyik oldalon megváltoztatná. Az IBTS utasításnak négy operandusa van: a bitlánc báziscíme, a beillesztendő alstring kezdőcímének bithelyzete, az alstring hossza és az a regiszter, ami a beillesztett értéket megkapja. A báziscím regiszter- vagy memóriacím lehet. Az eltolást az EAX regiszter (AX 16 bites operandus esetén) tárolja. A mezőhosszt a CL regiszterben kell elhelyezni. Az utolsó mező írja elő azt az általános regisztert, amibe az érték beillesztése történik.

Szintaxis: IBTS *bázis, helyzet, hossz, forrás*

IBTS *reg|memória, (E)AX, CL, regiszter*

Befolyásolt jelzők: OF, SF, ZF, AF, PF

Definiálatlan jelzők: CF

Kizárások védett üzemmód esetén: Ha az operandus a szegmenshatár megsértése vagy az elérési.jog megszegése miatt nem használható, 13-as általános védelmi kizárás áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: 13-as általános védelmi kizárás áll elő, ha olyan operandusra történik hivatkozás, ami a szegmenshatáron (0FFFFH) kívülre esik.

Példa: IBTS BX,AX,CL,DX

MOV CRn (80386)

A kontrollregiszterek betöltése és tárolása (Load and store control registers)

Utasítás: MOV CRn,regiszter

MOV regiszter,CRn**Tipikus órajel:** 2-4

Az utasítás leírása: CRn regiszter betöltése

CRn tárolása regiszterbe

Az utasítás működése: Az utasítás a vezérlőregiszterek (CRn) betöltését vagy azok tárolását végzi el. Ezek az utasítások mindig 32 bites operandusokat használnak és csak a CR0, CR2 és CR3 definiált a 80386-os számára.

Szintaxis: MOV CRn, *forrás_operandus*

MOV *cél, CRn*

n = 0,2,3

Befolyásolt jelzők: OF, ZF, SF, PF, AF

Definiálatlan jelzők: CF

Kizárások védett üzemmód esetén: A fenti utasítások privilegizáltak. Ha zérustól eltérő privilégiumszinten kerülnek végrehajtásra, védelmi hiba áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Példa: MOV CR2,EAX
MOV EBX,CR3

MOV DRn (80386)

A nyomkövető regiszterek betöltése és tárolása (Load and store debug registers)

Utasítás: MOV Dreg,reg
MOV reg,Dreg

Tipikus órajel: 2-4

Az utasítás leírása: Betölti a nyomkövető regisztert
Tárolja a nyomkövető regiszter tartalmát

Az utasítás működése: A MOV DRn utasítás 32 bites értéket tölt be a nyomkövető regiszterbe, vagy annak tartalmát tárolja.

Szintaxis: MOV Dreg, regiszter
MOV regiszter, Dreg

Befolyásolt jelzők: OF, ZF, SF, AF, PF

Definiálatlan jelzők: CF

Kizárások védett üzemmód esetén: A fenti utasítások privilegizáltak. Ha zérustól eltérő privilégiumszinten kerülnek végrehajtásra, védelmi hiba áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Példa: MOV DR4,EAX
MOV EBX,DR5

MOV TRn (80386)

Tesztregiszterek betöltése és tárolása (load and store test registers)

Utasítás: MOV Treg,regiszter
MOV regiszter,Treg

Tipikus órajel: 2-4

Az utasítás leírása: Betölti a tesztregisztert
Tárolja a tesztregisztert tartalmát

Az utasítás működése: A MOV TRn utasítás segítségével teszt regiszterek betöltését és tartalmának tárolását végezhetjük el. Csak a TR6 és TR7 utasítás definiált a 80386-os számára.

Szintaxis: MOV Treg, regiszter
MOV regiszter, Treg

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: A fenti utasítások privilegizáltak. Ha zérustól eltérő privilégiumszinten kerülnek végrehajtásra, védelmi hiba áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Példa: MOV TR6,EAX

MOVZX/MOVSX (80386)

Regiszter/memória átmásolása előjel/zérus kiterjesztésű 16/32 bites regiszterbe (MOVE reg/mem to Sign/Zero extension 16/32-bit register)

Utasítás: MOVZX/MOVSX

Tipikus órajel: 3-6

Az utasítás leírása: A forrás átmásolása az előjel/zérus kiterjesztésű 16 vagy 32 bites regiszterbe

Az utasítás működése: A MOVZX és MOVSX utasítások felhasználására akkor van szükség, ha 8 vagy 16 bites regiszter- vagy memória- értékeket előjel vagy zérus kiterjesztéssel akarunk átmásolni 16 vagy 32 bites regiszterekbe.

Szintaxis: MOVZX *regiszter, regiszter/memória*
MOVSX *regiszter, regiszter/memória*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: Az általános védelmi kizárás áll elő, ha a memóriaoperandus megsérti a szegmens határát vagy a a védett üzemmódot. Ha az SS szegmens illegális címet tartalmaz, akkor veremhiba kizárás keletkezik.

Kizárások valós címzési mód esetén: Ha a szóoperandus a 0FFFFH helyzetnél van, INT 13 áll elő.

Példa: MOVZX EAX,BX
MOVZX CX,AL
MOVSX AX,BX ;Normál áthelyezés
MOVSX ECX,CL
MOVSX EAX,MYMEMORY

SETfeltétel (80386)

Byte-beállítás feltétellel (Byte SET on condition)

Utasítás	Leírás
SET feltétel	A feltétel vizsgálatától függően beállítja a byte-ot Byte-beállítás ha:
SETO (SET if Overflow)	van túlsordulás
SETNO (SET if Not Overflow)	nincs túlsordulás
SETB (SET if Below)	előjel nélkül kisebb
SETNAE (SET if Not Above or Equal)	előjel nélkül nem nagyobb vagy egyenlő
SETNB (SET if Not Below)	előjel nélkül nem kisebb
SETAE (SET if Above or Equal)	előjel nélkül nagyobb vagy egyenlő
SETE (SET if Equal)	egyenlő
SETZ (SET if Zero)	zérus
SETNE (SET if Not Equal)	nem egyenlő
SETNZ (SET if Not Zero)	nem zérus
SETBE (SET if Below or Equal)	előjel nélkül kisebb vagy egyenlő
SETNA (SET if Not Above)	előjel nélkül nem nagyobb
SETNBE (SET if Not Below or Equal)	előjel nélkül nem kisebb vagy egyenlő
SETA (SET if Above)	előjel nélkül nagyobb
SETS (SET if Sign)	van előjel
SETNS (SET if Not Sign)	nincs előjel
SETP (SET if Parity)	van paritás
SETPE (SET if Parity Even)	paritás páros
SETNP (SET if Not Parity)	nincs paritás
SETPO (SET if Parity Odd)	paritás páratlan
SETL (SET if Less)	előjelesen kisebb
SETNGE (SET if Not Greater or Equal)	előjelesen nem nagyobb vagy egyenlő
SETNL (SET if Not Less)	előjelesen nem kisebb
SETGE (SET if Greater or Equal)	előjelesen nagyobb vagy egyenlő
SETLE (SET if Less or Equal)	előjelesen kisebb vagy egyenlő
SETNG (SET if Not Greater)	előjelesen nem nagyobb
SETNLE (SET if Not Less or Equal)	előjelesen nem kisebb vagy egyenlő
SETG (SET if Greater)	előjelesen nagyobb

Tipikus órajel: Valamennyi utasítás órajele N/A

Az utasítás működése: A SET utasítás az előbb felsorolt 16 feltétel valamelyikét alapul véve beállítja a kiválasztott byte-ot 0-ra vagy 1-re. Az utasítás egyedüli operandusa egy 1 byte-os regiszter vagy memória. A következő értékadó utasítások érvényesek: if SET *feltétel* igaz, akkor *reg/mem* = 1, egyébként: *reg/mem* = 0.

Szintaxis: SET *feltétel* *reg/mem*

Befolyásolt jelzők: Nincs

Definiálatlan jelzők: Nincs

Kizárások védett üzemmód esetén: A fenti utasítások privilegizáltak. Ha zérustól eltérő privilégiumszinten kerülnek végrehajtásra, védelmi hiba áll elő.

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Példa: SETNO ARG

SHLD/SHRD (80386)

Duplapontos érték bitléptető utasítása (SHift Left/Right Double)

Utasítás: SHLD/SHRD

Tipikus órajel: 3-7

Az utasítás leírása: Duplapontos érték bitléptetési művelete

Az utasítás működése: Az SHLD/SHRD utasítások dupla pontosságú mennyiségek bitléptetését végzik balra vagy jobbra annak érdekében, hogy egyszeres pontosságú érték álljon elő. A regiszterben vagy memóriahely operandusban annyi bitléptetést tudunk elvégezni, amennyit a számlálóoperandusban megadunk. Ez a bitléptetés abban különbözik az egyszeres pontosságú bitléptetéstől, hogy ez az utasítás a beléptett bitek kibocsátáshoz a regiszteroperandust használja. A bemeneti operandust a regiszter vagy memóriahely operandusa írja elő. A regisztermezőben kell megadni azokat a biteket, amelyeken a léptetési műveletet el akarjuk végezni. Az azonnali címzésű operandus, egy CL tartalmazza a léptetések számát. A SHLD utasítás esetén a regiszter- vagy memóriaoperandus tartalmazza a dupla pontosságú érték magas helyértékű bitjeit, a regisztermező pedig az alacsony helyértékű biteket. A bitléptetés balra műveletnél a regiszteroperandus magas helyértékű bitjei a jobb oldalon lépnek be a regiszteroperandusból (az alacsony helyértékű pozícióban). Az eredmény a regiszter- vagy memóriaoperandusban kerül tárolásra. Az SHRD utasítás esetén a regiszter- vagy memóriaoperandus a dupla pontosságú érték alacsony helyértékű bitjeit, míg a regiszter- operandus a magas helyértékű bitjeit tartalmazza. A bitléptetés jobbra műveletnél a regiszteroperandus alacsony helyértékű bitjei a bal oldalon lépnek be a regiszteroperandusból (a magas helyértékű pozícióban). Az eredményt a regiszter- vagy memóriaoperandus tárolja.

Szintaxis: SHLD *reg/mem*, *reg*, *azonnali címzésű érték*

SHRD *reg/mem*, *reg*, CL

Befolyásolt jelzők: CF a legutoljára kiléptetett bit értékét veszi fel. OF 1-re áll be, ha a legutolsó bitléptetés túlcsoordulást okozott. SF, ZF és PF az eredmény értékétől függően áll be.

Definiálatlan jelzők: AF

Kizárások védett üzemmód esetén: Nincs

Kizárások valós címzési mód esetén: Nincs

Példa: SHLD AX,BL,0AH ;0AH = Azonnali címzésű bitléptetés számláló

SHRD AL,BL,CL ;CL = Bitléptetés számláló

Bitláncok kiemelése (eXtract BiT String)**Utasítás:** XBTS**Tipikus órajel:** 6-13**Az utasítás leírása:** Bitláncok kiemelése regiszterbe jobbra igazítva**Az utasítás működése:** Az XBTS utasítás bitláncok kiemelését szolgálja. A képződött allánc az előírt regiszterben kibővítve és jobbra igazítva kerül tárolásra úgy, hogy a magas helyértékű bitek zérust vesznek fel. Az XBTS utasítás a következő négy operandussal rendelkezik:

- a bitlánc báziscíme,
- az allánc – amit kiemelünk – kezdetének bithelyzete,
- az allánc hossza,
- a regiszter, ami a beillesztett értéket tárolja.

A báziscím regiszter- vagy memóriacím lehet. A helyzetet az EAX (16 bites operandusnál AX) regiszterben kell tárolni. A mező szélességét a CL regiszterben kell megadni. Az utolsó mező azt az általános regisztert adja meg, ami a kiemelt értéket tartalmazza.

Szintaxis: XBTS *cél, bázis, helyzet, hossz*XBTS *regiszter, reg/mem, (E)AX, CL***Befolyásolt jelzők:** OF, SF, ZF, AF, PF**Definiálatlan jelzők:** CF**Kizárások védett üzemmód esetén:** A fenti utasítások privilegizáltak. Ha zérustól eltérő privilégiumszinten kerülnek végrehajtásra, védelmi hiba áll elő.**Kizárások valós címzési mód esetén:** 13-as általános védelmi kizárás áll elő, ha olyan operandusra történik hivatkozás, ami a szegmens határon (0FFFFH) kívülre esik.**Példa:** XBTS AX,BX,AX,CL

4. A 80287/80387-ES MATEMATIKAI TÁRSPROCESSZOR

Ez a fejezet a 80287/80387-es matematikai társprocesszor jellemzőit ismerteti (lebegőpontos verem, státusz-szó, vezérlőszavak és a tagok, kizárási mutatók, adattípusok). Áttekintést adunk a 80287/80387-es processzor működéséről, numerikus feldolgozó képességéről és a kizárások kezeléséről. Referenciaként a 80287/80387-es utasításkészletének listáját is megadjuk.

4.1 A 80287/80387-ES MŰKÖDÉSE

A 80287/80387-es matematikai társprocesszort úgy tervezték meg, hogy a 80286/80386-os processzorral párhuzamosan tudjon működni. A 80287/80387-es utasításkészletében számos hatékony lebegőpontos művelet van. Amikor a 80286/80386-os egy lebegőpontos utasítással találkozik, a szükséges műveletkódot és memóriaoperandus címeket elküldi a 80287/80387-es részére. Ez a lépés felszabadítja a 80286/80386-os processzort a következő utasítás végrehajtása alól, amíg a 80287/80387-es ezzel párhuzamosan elvégzi a numerikus számítás. A 80287/80387-es processzor a 80286/80386-ba beépített külön adatcsatornán éri el a memóriát. A memóriáhozáférés során a védelmi szabályok megsértése esetén a megfelelő kizárás jön létre. Bizonyos 80286/80386-os műveletek esetében arra kell kényszeríteni a 80286/80386-os processzort, hogy várja meg a társprocesszor által előállított eredményt. A WAIT vagy FWAIT 80286/80386-os utasításokkal lehet a két processzor közötti szinkronizációt megvalósítani.

4.2 LEBEGŐPONTOS VEREM

A 80287/80387-es processzor esetében a verem nyolc darab 80 bites elemből áll (l. a 4-1. ábrát), amelyek mezőkre vannak felosztva. Ezen mezők azokra az ideiglenes valós adatformátumokra vonatkoznak, amelyeket a társprocesszor valamennyi veremműveletnél használ. A lebegőpontos verem önálló elemeit explicit vagy implicit módon címezhetjük. Néhány lebegőpontos utasítás alapértelmezése azonban a verem bizonyos elemeihez kötődik.

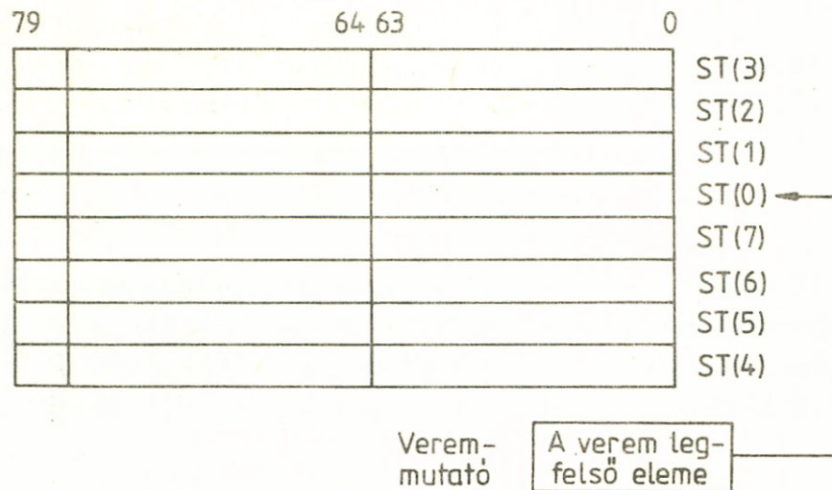
Például: FSQRT

Az FSQRT utasítás veszi az éppen érvényes 80287/80387-es legfelső veremregiszter (ST(0)) tartalmának négyzetgyökét, és ezt az értéket ráírja a veremre. Vannak azonban olyan utasítá-

sok is, amelyek lehetővé teszik, hogy a programozó válassza ki a veremelemet, mint a következő példánál:

FST(7)

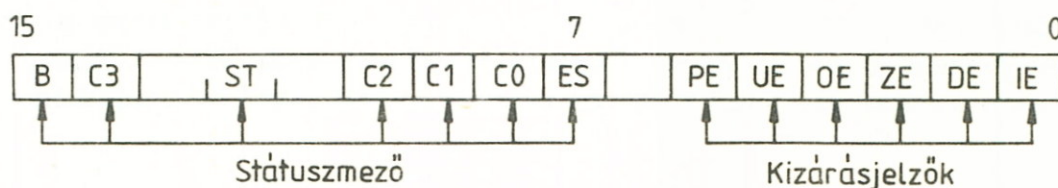
Az FST(7) utasítás veszi az éppen érvényes legfelső veremregiszter (ST(0)) értékét és a lebegőpontos verem hetedik elemébe tárolja.

4-1. ábra A 80287/80387-es verme

4.3 STÁTUSZ-SZÓ

A 80287/80387-es státusz-szóból (4-2. ábra) a társprocesszor általános állapotát tudhatjuk meg. A státusz-szó két mezőre osztható fel: a kizárásjelző bitmezőre és a státusz bitmezőre. A státusz-szó vizsgálatához előbb egy 80287/80387-es utasítással tárolnunk kell azt egy memóriahelyre, majd az egyes biteket a 80286/80386-os kód felhasználásával elemezhetjük.

4-2. ábra A 80287/80387-es státusz-szava

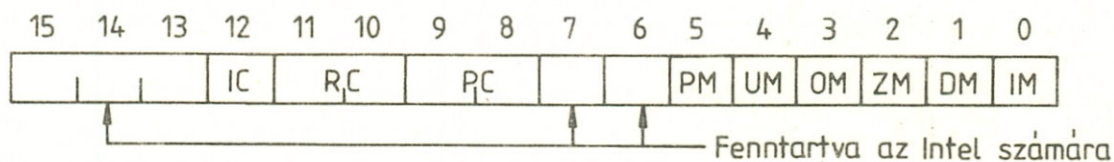
- [B] Ez az 1 bites mező a 80287/80387-es processzor inaktív vagy aktív állapotát jelzi.
- [ST] Ez a három bitből álló mező jelzi, hogy a verem nyolc eleme közül éppen melyik a verem teteje.
- [ST] értékei:
 000 – A 0. elem a veremtető
 001 – Az 1. elem a veremtető
 ⋮
 111 – A7. elem a veremtető.
- [C3, C2, C1, C0] Ez a négy 1 bites mező a verem tetején elhelyezkedő elemről további információkat ad. A mezők állapotától függően feltételes elágaztatások végezhetők

el. (L. a 80287/80387-es utasításkészletének FCOM, FCOMP FCOMP, FTST, FXAM és FPREM utasításait, ahol a C3, C2, C1, C0 bitekről további információkat kaphatunk.)

- [IR] (Interrupt Request): Ez az 1 bites megszakítási igényt jelző bitmező fejezi ki azt, hogy a 80287/80387-es megszakítási igényvel lép fel a 80286/80386-os felé.
- [PE] (Precision Exception): A pontossági kizárást jelző bitmező beállítása akkor szükséges, ha az eredményt kerekíteni kell a normál alak kialakítása miatt.
- [UE] (Underflow Exception): Az alulcsordulási kizárást jelző 1 bites mező beállítása akkor történik meg, ha az eredmény túl kicsi ahhoz, hogy a kijelölt lebegőpontos formátumban normalizálás nélkül tárolásra kerülhessen.
- [OE] (Overflow Exception): Ez az 1 bites túlcsordulási kizárást jelző mező minden esetben 1-re áll be, ha a kiszámított eredmény túl nagy ahhoz, hogy a kijelölt lebegőpontos formátumban elférjen.
- [ZE] (Zero divide Exception): Ez az 1 bites mező jelzi, ha zérussal osztunk vagy ha az osztandó zérustól különböző szám.
- [DE] (Denormalized operand Exception): A denormalizált operandus kizárás jelző 1 bites mező, ami azt érzékeli, hogy az utasítást normalizálás nélküli operanduson kell-e végrehajtani.
- [IE] (Invalid operation Exception): Ez az 1 bites mező illegális műveletek végrehajtását jelzi. (Pl.: negatív szám négyzetgyökének képzése vagy művelet végrehajtása olyan adattal, ami nem szám.)

4.4 VEZÉRLŐSZÓ (CONTROL WORD)

A 80287/80387-es vezérlőszava (4-3. ábra) a kizárési maszkokat, az megszakítás-engedélyezés maszkokat és néhány vezérlőbitet tartalmaz.

4-3. ábra A 80287/80387-es vezérlőszava

- [IC] (Infinity Control): Ez az 1 bites mező jelzi, hogy a rendszer melyik típusú végtelen aritmetikát alkalmazza. Ha IC zérus, akkor projektívről, ha 1, affinról van szó.
- [RC] (Rounding Control): Ezzel a 2 bites mezővel a következő négy kerekítési irány közül választhatunk:
- Kerekítés a legközelebbi vagy páros értékre
 - Kerekítés pozitív felé
 - Kerekítés negatív felé
 - Kerekítés zérus felé

- [PC] (Precision Control): Ez a 2 bites mező jelzi, hogy melyiket választottuk a következő háromféle pontosság közül:
- Ideiglenes valós (64 bites eredmény)
 - Hosszú valós (53 bites eredmény)
 - Rövid valós (24 bites eredmény)

Kizárási maszkok (Exception masks)

A vezérlőszóban található kizárási maszkok jelzik, hogy melyik kizárást kell a szabványos 80287/80387-es korrekciós tevékenységének elvégeznie (ez a maszkolható kizárásra példa), és melyik kizárásnak kell a 80287/80387-est megszakítójel előállítására készítenie. (Ez a nem maszkolt kizárás.)
A kizárási maszkok a következők:

[PM] (Precision Mask): Pontossági maszk

[UM] (Underflow Mask): Alulcsordulási maszk

[OM] (Overflow Mask): Túlcsordulási maszk

[ZM] (Zero-divide Mask): Zérus-osztás maszk

[DM] (Denormalized-operand Mask): Normalizálatlan operandusmaszk

[IM] (Invalid-operation Mask): Érvénytelen műveletmaszk

4.5 TOLDALÉKSZÓ (TAG WORD)

A toldalékszó olyan toldalékokat tartalmaz, amelyek a hozzájuk rendelt veremelem tartalmát írják le. A toldalékértékek a következők:

TAG(7) TAG(6) TAG(5) TAG(4) TAG(3) TAG(2) TAG(1) TAG(0)

A toldalék értékei:

00 = Érvényes (szabályos vagy nem szabályos)

01 = Zérus (igaz)

10 = Speciális (nem szám, végtelen vagy normalizálatlan)

11 = Üres

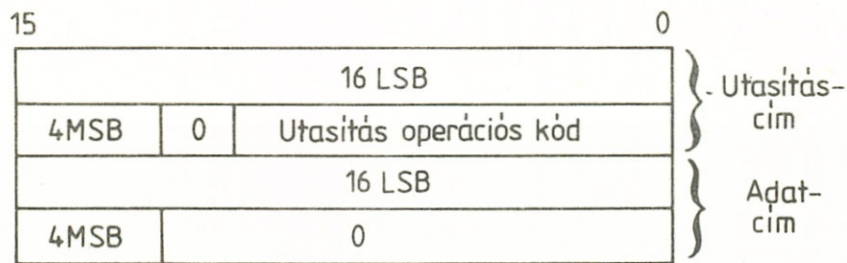
4.6 KIZÁRÁSI MUTATÓK

A kizárási mutatók lehetővé teszik, hogy a programozó saját kizáráskezelő programot írjon. Amikor a 80287/80387-es egy utasítást végrehajt, az utasítás címe a kizárási mutatókban kerül tárolásra. Ha a végrehajtott utasítás memórioperandusra is vonatkozik, akkor az operandus címét is tárolja a rendszer. A programozó olyan kizáráskezelő programot is írhat, ami a

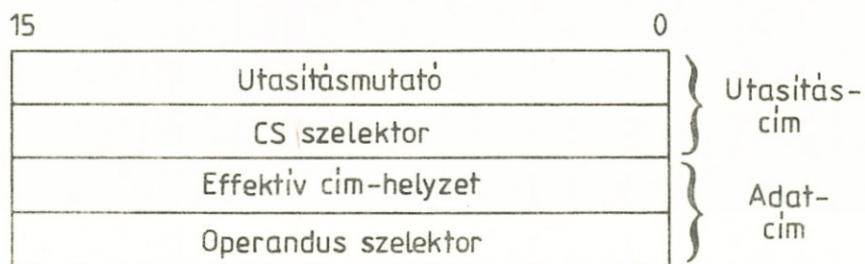
mutatókat a memóriában tárolja, és így megtudhatja, hogy mi okozta a hibát. Ez az információ két formátumban kerül tárolásra (l. a 4-4. ábrát). Az egyik a valós címzési mód, a másik a védett címzési mód számára.

A 80387-es rendszerbusszal támogatja az adat-interface-t.

Valós címzési mód

Védett címzési mód

4-4. ábra A 80287/80387-es utasítás- és adatmutató formátumai

4.7 ADATTÍPUSOK

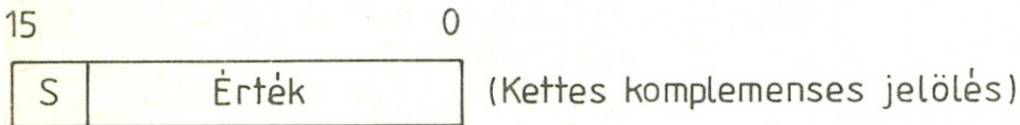
A 80287/80387-es hét különböző adattípust támogat, amelyek a 80286/80386-os által támogatott valamennyi szabványos címzési móddal elérhetők. Mind a hét adatformátum esetén a szám előjelét mindig a legnagyobb helyértékű számjegy, vagy a mező bal szélén álló számjegy tárolja. A következő szimbólumok további információkat szolgáltatnak:

- S Előjelbit (0 = pozitív, 1 = negatív)
- d17-d0 Decimális számjegyek byte-onként kettesével tárolva
- UD Definiálatlan, nincs jelentése
- ^ Implicit bináris pont helyzete
- A mantissza egész bitje

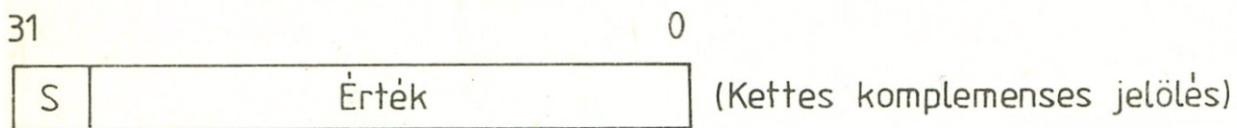
Bináris egész számok

A három bináris egész adatformátum csak mezőhosszban tér el egymástól, ami a szám tartományát határozza meg. A bal szélső bitet a szám előjeleként kell értelmezni. A negatív számok kettes komplementes formátumban kerülnek ábrázolásra. A zérusnak pozitív az előjele. A 80287/80387-es egész szó azonos a 80286/80386-os 16 bites előjeles egész adatformátummal.

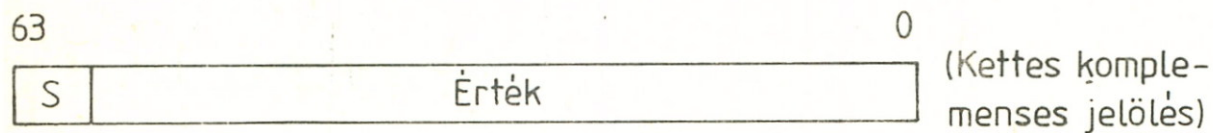
Egész szó (tartomány: $-32768 \leq X \leq +32767$)

Rövid egész (tartomány: $-2 \times 10^9 \leq X \leq +2 \times 10^9$)

Hosszú egész (tartomány: $-9 \times 10^{18} \leq X \leq +9 \times 10^{18}$)

Pakolt decimális jelölés

A pakolt decimális jelölés decimális egész számok tárolását szolgálja. Minden egyes byte két decimális számjegyet tárol (pakolás). Az előjelbitből tudhatjuk meg, hogy a szám pozitív, vagy negatív. A számjegyeknek a 0H–9H tartományba kell esniük.

Pakolt decimális (tartomány: $-99\dots99 \leq X \leq +99\dots99$ (18 digits))

79

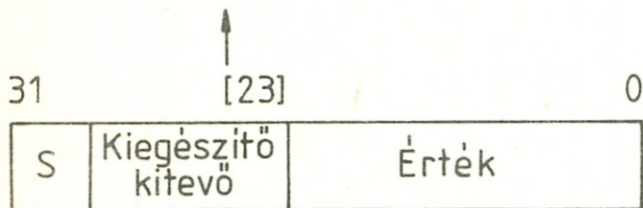
72

S	UD	d17	Érték (byte-onként két számjegy)	d0
---	----	-----	----------------------------------	----

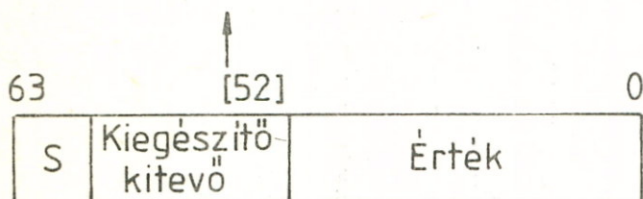
Rövid valós, hosszú valós és ideiglenes valós számformátumok

A rövid valós és hosszú valós adatformátumok csak a memóriában léteznek. Ha az ilyen módon tárolt számokat a lebegőpontos verembe töltjük, automatikusan ideiglenes valós formátummá alakulnak át.

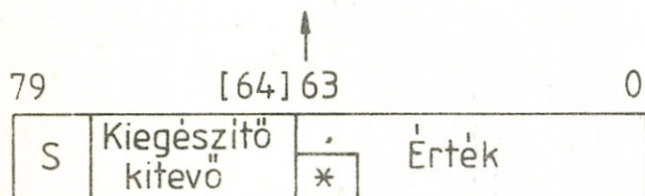
Rövid valós (tartomány: $0,12 \times 10^{-38} \leq X \leq 3,4 \times 10^{38}$)

Hosszú valós (tartomány: $0,23 \times 10^{-308} \leq X \leq 1,7 \times 10^{308}$)

Ideiglenes valós (tartomány: $0,34 \times 10^{-4932} \leq X \leq 1,1 \times 10^{4932}$)

Kiegészítő kitevő (normalizált):

Rövid valós:	127 (7FH)
Hosszú valós:	1023 (3FFH)
Ideiglenes valós:	16383 (3FFFH)

Speciális értékek

A 80287/80387-es matematikai segédprocesszor néhány olyan speciális értékkel is rendelkezik, amivel a numerikus számítások rugalmassága megnövelhető. Ezek az értékek a következők:

- Nem-szabályos (unnormal)
- Normalizálatlan (denormal)
- Végtelen (indefinit)
- Nem számok (NAN = not a number)
- + és - végtelen ábrázolások (+ and - infinity)
- Előjeles zérus (signed zero)

4.8 A 80287/80387-ES UTASÍTÁSKÉSZLETE

F2XM1(80287/80387)

A kettő az x-ediken mínusz 1 függvény kiszámítása (2 raised to the X power Minus 1)

Utasítás: F2XM1

Tipikus órajel: 500 (80287)

Az utasítás leírása: A 2 az x-ediken mínusz 1 függvény értékének kiszámítása

Az utasítás működése: Az F2XM1 utasítás a 2 az x-ediken mínusz 1 függvény értékét számítja ki. X értéke a 80287/80387 TOS (Top Of Stack = veremtető) regiszteréből származik. Az eredmény az eredeti TOS helyére kerül.

Szintaxis: F2XM1 (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: U, P

Példa: F2XM1

FABS (80287/80387)

Abszolút érték képzése (ABSolute)

Utasítás: FABS

Tipikus órajel: 14 (80287)

Az utasítás leírása: A 80287/80387-es verem legfelső eleme abszolút értékének képzése

Az utasítás működése: Az FABS utasítás a 80287/80387-es verem legfelső elemét kicseréli annak abszolút értékével.

Szintaxis: FABS (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I

Példa: FABS

FADD (80287/80387)

Valós számok összeadása (ADD real)

Utasítás: FADD

Tipikus órajel: 85, 105, 110 (80287)

Az utasítás leírása: A forrás- és céloperandusok összeadása

Az utasítás működése: Az FADD utasítás összeadja a forrás- és a céloperandust, és az eredményt a céloperandus helyére teszi. Ha az FADD utasítás előírt operandus nélkül kerül végrehajtásra, a 80287/80387-es verem tetején álló elem hozzáadódik a veremben második helyen álló elemhez. Az eredmény a verem tetején marad. A FADD utasítás lehetővé teszi, hogy a forrásoperandus a memóriában tárolt valós szám legyen. A céloperandus a 80287/80387-es verem legfelső eleme lesz. Az utasításnak ennél a formájánál a memória változó értéke a 80287/80387-es verem tetején álló elemhez hozzá adódik, és az eredmény a verem tetejére kerül. A FADD utasítás harmadik változatánál operandusként az összeadási művelet egyik operandusként a 80287/80387-es verem bármely más regiszterét is választhatjuk. A második operandus továbbra is a 80287/80387-es verem tetején álló elem marad. Az utasítás végrehajtja a két elem összeadását és az eredményt a céloperandus helyére írja.

Szintaxis: FADD (operandus nélkül)

FADD *forrás_operandus*

FADD *cél_operandus,forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D, U, P, O

Példa: FADD

FADD REAL_NUM

FADD ST,ST(1)

FADD ST(7),ST

FADDP (80287/80387)

Valós számok összeadása és leemelés a veremről (ADD real and Pop)

Utasítás: FADDP

Tipikus órajel: 90 (80287)

Az utasítás leírása: Operandusok összeadása, az eredmény tárolása a céloperandus helyén, és egy elem leemelése a veremről.

Az utasítás működése: A FADDP utasítás elvégzi a forrás- és céloperandusok összeadását és az összeget a céloperandus helyére írja, valamint egy elemet leemel a veremről. A forrásoperandus a 80287/80387-es verem éppen érvényes legfelső eleme lesz. Céloperandusként a 80287/80387-es verem bármelyik más regisztere szerepelhet.

Szintaxis: FADDP *cél_operandus,forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, O, U, P, D

Példa: FADDP ST(1),ST

FBLD (80287/80387)

Pakolt decimális BCD érték betöltése (packed decimal Bcd LoaD)

Utasítás: FBLD

Tipikus órajel: 300 (80287)

Az utasítás leírása: A BCD szám átalakítása ideiglenes valós számmá, és az eredmény ráhelyezése a veremre

Az utasítás működése: Az FBLD utasítás a pakolt BCD forrásoperandust átalakítja ideiglenes valós számmá, az eredményt ráhelyezi a 80287/80387-es veremre. Az FBLD utasítás feltételezi, hogy a forrásoperandus a 0–9H érvényes BCD tartományon belül van. Hibaellenőrzést nem végez.

Szintaxis: FBLD *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I

Példa: FBLD BCD_VALUE

FBSTP(80287/80387)

Pakolt decimális BCD érték tárolása és leemelés a veremről (packed decimal Bcd STore and Pop)

Utasítás: FBSTP

Tipikus órajel: 530 (80287)

Az utasítás leírása: A verem legfelső értékének átalakítása BCD-re, tárolása a céloperandusban és TOS leemelése a veremről.

Az utasítás működése: Az FBSTP utasítás azt az értéket, amit a 80287/80387-es verem tetején tárolt, pakolt decimális egész formátumra hozza, majd az eredményt céloperandusban tárolja és a 80287/80387-es verem TOS elemét leemeli.

Szintaxis: FBSTP *cél_operandus*

Kizárásjelzők: I

Példa: FBSTP BCD_VALUE

FCHS (80287/80387)

Előjelváltás (CHange Sign)

Utasítás: FCHS

Tipikus órajel: 15 (80287)

Az utasítás leírása: A 80287/80387-es verem TOS elemének előjelváltása

Az utasítás működése: Az FCHS utasítás megváltoztatja a 80287/80387-es verem legfelső elemének előjelét.

Szintaxis: FCHS (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I

Példa: FCHS

FCLEX (80287/80387)

Kizárások törlése (CLear EXceptions)

Utasítás: FCLEX

Tipikus órajel: 5 (80287)

Az utasítás leírása: A kizárásjelző bitek, az IR és a foglaltsági B jelző törlése

Az utasítás működése: A FCLEX utasítás törli valamennyi kizárás- jelzőt, a megszakítási igény jelzőbitet és a foglaltsági jelzőbitet a státusz-szóban.

Szintaxis: FCLEX (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FCLEX

FCOM (80287/80387)

Valós mennyiségek összehasonlítása (COMpare)

Utasítás: FCOM

Tipikus órajel: 45, 65, 70 (80287)

Az utasítás leírása: TOS összehasonlítása a forrásoperandussal

Az utasítás működése: Az FCOM utasítás a 80287/80387-es verem éppen érvényes legfelső elemét összehasonlítja a forrásoperandussal. (Operandus előírása nélkül ST(1)-et tételezi fel.) Forrásoperandusként szerepelhet a 80287/80387-es verem regisztere vagy rövid, ill. hosszú valós memóriaoperandus. A 80287/80387-es státusz-szóban a feltételes kódok a következő feltételek alapján változnak meg:

ha $ST > \text{forrás_operandus}$

akkor $C0 = 0$ és $C3 = 0$

ha $ST < \text{forrás_operandus}$

akkor $C0 = 1$ és $C3 = 0$

ha $ST = \text{forrás_operandus}$

akkor $C0 = 0$ és $C3 = 1$

ha $ST < > \text{forrás_operandus}$

akkor $C0 = 1$ és $C3 = 1$

Szintaxis: FCOM (operandus nélkül)

FCOM *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I,D

Példa: FCOM

FCOM LONG_REAL_VAL

FCOM SHORT_REAL_VAL

FCOMP (80287/80387)

Valós mennyiségek összehasonlítása és leemelés a veremről (COMpare real and Pop)

Utasítás: FCOMP

Tipikus órajel: 47, 68, 72 (80287)

Az utasítás leírása: összehasonlítja TOS-t a forrásoperandussal és leemeli TOS-t a veremről

Az utasítás működése: Az FCOMP utasítás összehasonlítja a 80287/80387-es verem éppen aktuális legfelső elemét a forrásoperandussal és leemeli a legfelső elemet. Az FCOMP utasítás forrásoperandus előírása nélkül ST(1)-et tételezi fel. A forrásoperandus rövid, vagy hosszú valós memória- operandus vagy a 80287/80387-es verem egyik regisztere lehet. A 80287/80387-es státusz-szóban a feltételes kódok a következő feltételek alapján változnak meg:

ha $ST > \text{forrás_operandus}$

akkor $C0 = 0$ és $C3 = 0$

ha $ST < \text{forrás_operandus}$

akkor $C0 = 1$ és $C3 = 0$

ha $ST = \text{forrás_operandus}$

akkor $C0 = 0$ és $C3 = 1$

ha $ST < > \text{forrás_operandus}$

akkor $C0 = 1$ és $C3 = 1$

Szintaxis: FCOMP (operandus nélkül)
FCOMP *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D

Példa: FCOMP
FCOMP LONG_REAL_VAL
FCOMP SHORT_REAL

_VAL

FCOMPP (80287/80387)

Valós mennyiségek összehasonlítása és leemelés a veremről kétszer (COMpare real and Pop twice)

Utasítás: FCOMPP

Tipikus órajel: 50 (80287)

Az utasítás leírása: összehasonlítja TOS-t ST(1)-gyel és leemeli a verem két legfelső elemét

Az utasítás működése: Az FCOMPP utasítás a 80287/80387-es verem legfelső elemét összehasonlítja az ST(1) regiszterrel és leemeli a 80287/80387-es verem két legfelső elemét. A 80287/80387-es státusz-szóban a feltételes kódok a következő összehasonlítások szerint változnak meg:

ha $ST > \textit{forrás_operandus}$
akkor $C0 = 0$ és $C3 = 0$

ha $ST < \textit{forrás_operandus}$
akkor $C0 = 1$ és $C3 = 0$

ha $ST = \textit{forrás_operandus}$
akkor $C0 = 0$ és $C3 = 1$

ha $ST < > \textit{forrás_operandus}$
akkor $C0 = 1$ és $C3 = 1$

Szintaxis: FCOMPP (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I, D

Példa: FCOMPP

FCOS (80387)

Koszinusz-számítás (COSine)

Utasítás: FCOS

Tipikus órajel: N/A

Az utasítás leírása: Kiszámítja egy szög koszinuszát

Az utasítás működése: Az FCOS utasítás forgásszögek koszinuszát számítja ki. A szöget a verem legfelső elemének kell tartalmaznia. A művelet elvégzése után a koszinuszérték a verem TOS elemének helyére kerül.

Szintaxis: FCOS (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: D, IS, I, P

Példa: FCOS

FDECSTP (80287/80387)

A 80287/80387-es veremmutató (ST) csökkentése (DECrement 80287/80387 STACK Pointer)

Utasítás: FDECSTP

Tipikus órajel: 9 (80287)

Az utasítás leírása: A 80287/80387-es veremmutató csökkentése 1-gyel

Az utasítás működése: Az FDECSTP utasítás csökkenti 1-gyel a státusz-szóban elhelyezkedő 80287/80387-es veremmutatót (ami TOS-hez mutat).

Szintaxis: FDECSTP (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FDECSTP

FDISI (80287/80387)

Megszakítások letiltása (DISable Interrupts)

Utasítás: FDISI

Tipikus órajel: 5 (80287)

Az utasítás leírása: Megakadályozza a 80287/80387-es megszakítási igény kiadását

Az utasítás működése: Az FDISI utasítás a vezérlőszó megszakítását engedélyező maszkjának beállításával megakadályozza, hogy a 80287/80387-es megszakítási igényt adjon ki.

Szintaxis: FDISI (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FDISI

FDIV (80287/80387)

Valós mennyiségek osztása (DIVide real)

Utasítás: FDIV

Tipikus órajel: 198, 220, 225 (80287)

Az utasítás leírása: A céloperandust elosztja a forrásoperandussal és az eredményt a céloperandusban helyezi el

Az utasítás működése: Az FDIV utasítás a céloperandust elosztja a forrásoperandussal és a hányadost a céloperandusba teszi. Az FDIV utasítás forrás- vagy céloperandus előírása nélkül ST(1)-et és ST-t tételezi fel. Ebben az esetben az utasítás ST-t használja forrás- és ST(1)-et céloperandusként, végrehajt egy POP műveletet és az eredményt ST-be teszi.

Szintaxis: FDIV (operandus nélkül)

FDIV *forrás_operandus*

FDIV *cél_operandus, forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D, O, U, Z, P

Példa: FDIV

FDIV ST,ST(7)

FDIV ST(7),ST

FDIV LONG_REAL_VAL

FDIV SHORT_REAL_VAL

FDIVP (80287/80387)

Valós osztás és leemelés a veremről (DIVide real and Pop)

Utasítás: FDIVP

Tipikus órajel: 202 (80287)

Az utasítás leírása: A céloperandust elosztja a forrásoperandussal és leemeli a verem legfelső elemét

Az utasítás működése: Az FDIVP utasítás ST-t veszi forrás-, ST(n)-t pedig céloperandusnak. Leemeli a verem legfelső elemét, elvégzi az osztást és az eredményt ST(n)-ben helyezi el.

Szintaxis: FDIVP *cél_operandus, forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D, O, U, Z, P

Példa: FDIVP ST(7),ST

FDIVR (80287/80387)**Megfordított valós osztás (DIVide real Reversed)****Utasítás:** FDIVR**Tipikus órajel:** 199, 221, 226 (80287)**Az utasítás leírása:** A forrásoperandust elosztja a céloperandussal és az eredményt a céloperandusban helyezi el**Az utasítás működése:** Az FDIVR utasítás egy megfordított valós osztást hajt végre, ui. a forrásoperandust osztja el a céloperandussal és a hányadost a céloperandusba írja. Az FDIVR utasítás, ha előírt operandusok nélkül szerepel, ST(1)-et és ST-t használja operandusként.**Szintaxis:** FDIVR (operandus nélkül)FDIVR *forrás_operandus*FDIVR *cél_operandus, forrás_operandus***Kizárásjelzők:** I, D, O, U, Z, P**Példa:** FDIVR

FDIVR ST,ST(7)

FDIVR ST(7),ST

FDIVR LONG_REAL_VAL

FDIVR SHORT_REAL_VAL

FDIVRP (80287/80387)**Megfordított valós osztás és leemelés a veremről (DIVide real Reversed and Pop)****Utasítás:** FDIVRP**Tipikus órajel:** 203 (80287)**Az utasítás leírása:** A forrásoperandust elosztja a céloperandussal, az eredményt a céloperandusba teszi és leemeli a verem legfelső elemét**Az utasítás működése:** Az FDIVRP utasítás a forrásoperandust elosztja a céloperandussal (megfordított osztási művelet), a hányadost a céloperandusba helyezi, és leemeli a 80287/80387-es verem legfelső elemét. A forrásoperandus mindig az ST regiszter, míg a céloperandus ST(n).**Szintaxis:** FDIVRP *cél_operandus, forrás_operandus***Kizárásjelzők:** I, D, O, U, P, Z**Példa:** FDIVRP ST(7),ST

FDIVRP ST(1),ST

FENI (80287/80387)**Megszakítások engedélyezése (ENable Interrupts)****Utasítás:** FENI**Tipikus órajel:** 5 (80287)**Az utasítás leírása:** A megszakítási kérések engedélyezése**Az utasítás működése:** A FENI utasítás a vezérlőszóban törli a megszakítási engedély maszkját, amely által lehetővé válik a megszakítási folyamatok kezdeményezése.**Szintaxis:** FENI (operandus nélkül)**Kizárásjelzők:** Nincs**Példa:** FENI**FFREE (80287/80387)****Regiszter felszabadítása (FREE register)****Utasítás:** FFREE

Tipikus órajel: 11 (80287)

Az utasítás leírása: A célregiszter felszabadítása

Az utasítás működése: Az FFREE utasítás felszabadítja a célregiszter toldalékát (TAG) úgy, hogy a regiszter tartalmának változtatása nélkül törli azt.

Szintaxis: FFREE *cél_operandus*

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FFREE ST(1)

FIADD (80287/80387)

Egész összeadás (Integer ADD)

Utasítás: FIADD

Tipikus órajel: 120, 125 (80287)

Az utasítás leírása: sszeadja a forrás- és a céloperandusokat és az eredményt a céloperandusba tárolja

Az utasítás működése: Az FIADD utasítás a forrásoperandust hozzáadja a céloperandushoz és az összeget a céloperandusba teszi. A feltételezett céloperandus mindig a 80287/80387-es TOS regiszter.

Szintaxis: FIADD *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, O, P, D

Példa: FIADD WORD_INT
FIADD SHORT_INT

FICOM (80287/80387)

Egész mennyiségek összehasonlítása (Integer COMpare)

Utasítás: FICOM

Tipikus órajel: 80, 85 (80287)

Az utasítás leírása: TOS-t összehasonlítja a forrásoperandussal

Az utasítás működése: A FICOM utasítás a forrásoperandust ideiglenes valós mennyiséggé alakítja át, és ezzel hasonlítja össze a 80287/80387-es TOS-t. A státusz-szó feltételes kódjai a következő feltételek alapján változnak meg:

ha $ST > \text{forrás_operandus}$
akkor $C0 = 0$ és $C3 = 0$

ha $ST < \text{forrás_operandus}$
akkor $C0 = 1$ és $C3 = 0$

ha $ST = \text{forrás_operandus}$
akkor $C0 = 0$ és $C3 = 1$

ha $ST < > \text{forrás_operandus}$
akkor $C0 = 1$ és $C3 = 1$

Szintaxis: FICOM *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D

Példa: FICOM WORD_INT
FICOM SHORT_INT

FICOMP (80287/80387)

Egész mennyiségek összehasonlítása és leemelés a veremről (Integer COMpare and Pop)

Utasítás: FICOMP

Az utasítás leírása: TOS-t összehasonlítja a forrásoperandussal és leemeli TOS-t a veremről

Az utasítás működése: Az FICOMP utasítás ugyanazt végzi el, mint az FICOM utasítás,

azzal a különbséggel, hogy a 80287/80387-es verem TOS elemét leemeli. A státusz szó feltételes kódjai a következő feltételek alapján változnak meg:

ha $ST > \text{forrás_operandus}$

akkor $C0 = 0$ és $C3 = 0$

ha $ST < \text{forrás_operandus}$

akkor $C0 = 1$ és $C3 = 0$

ha $ST = \text{forrás_operandus}$

akkor $C0 = 0$ és $C3 = 1$

ha $ST < > \text{forrás_operandus}$

akkor $C0 = 1$ és $C3 = 1$

Szintaxis: FICOMP *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D

Példa: FICOMP WORD_INT
FICOMP SHORT_INT

FIDIV (80287/80387)

Egész mennyiségek osztása (Integer DIVide)

Utasítás: FIDIV

Tipikus órajel: 230, 236 (80287)

Az utasítás leírása: A céloperandust elosztja a forrásoperandussal és az eredményt a céloperandusba írja

Az utasítás működése: Az FIDIV utasítás a céloperandust elosztja a forrásoperandussal és a hányadost a céloperandusba teszi. A kijelölt céloperandus mindig a 80287/80387-es TOS regisztere.

Szintaxis: FIDIV *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D, O, U, P, Z

Példa: FIDIV WORD_INT
FIDIV SHORT_INT

FIDIVR (80287/80387)

Megfordított egész osztás (Integer DIVide Reversed)

Utasítás: FIDIVR

Tipikus órajel: 230, 237 (80287)

Az utasítás leírása: A forrásoperandust elosztja a céloperandussal és az eredményt a céloperandusba írja

Az utasítás működése: Az FIDIVR utasítás megfordított osztási műveletet hajt végre azáltal, hogy a forrásoperandust osztja az utasításba beleértett ST céloperandussal. A hányadost a 80287/80387-es verem TOS regiszterébe helyezi el.

Szintaxis: FIDIVR *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D, O, U, P, Z

Példa: FIDIVR WORD_INT
FIDIVR SHORT_INT

FILD (80287/80387)

Egész mennyiség betöltése (Integer Load)

Utasítás: FILD

Tipikus órajel: 50, 56, 64 (80287)

Az utasítás leírása: A forrásoperandust ideiglenes valós mennyiséggé alakítja, és az eredményt a beleértett céloperandusba, ST-be helyezi.

Az utasítás működése: Az FILD utasítás a bináris egész forrásoperandust ideiglenes valós számmá alakítja és az eredményt az utasításba beleértett ST céloperandusba helyezi el.

Szintaxis: FILD *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I

Példa: FILD WORD_INT
FILD LONG_INT
FILD SHORT_INT

FIMUL (80287/80387)

Egész mennyiségek szorzása (Integer MULTiPLY)

Utasítás: FIMUL

Tipikus órajel: 130, 136 (80287)

Az utasítás leírása: szorozza a forrás- és a céloperandusokat és az eredményt a céloperandusban helyezi el

Az utasítás működése: Az FIMUL utasítás a céloperandust összeszorozza a forrásoperandussal és az eredményt az utasításba beleértett céloperandusba, ST-be helyezi el.

Szintaxis: FIMUL *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D, P, O

Példa: FIMUL WORD_INT
FIMUL SHORT_INT

FINCSTP (80287/80387)

A 80287/80387-es veremmutató növelése (INCrement 80287/80387 STack Pointer)

Utasítás: FINCSTP

Tipikus órajel: 9 (80287)

Az utasítás leírása: A 80287/80387-es TOP-hoz hozzáad 1-et

Az utasítás működése: Az utasítás a 80287/80387-es verem státusz-szavában a veremtető mutatót 1-gyel növeli.

Szintaxis: FINCSTP (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FINCSTP

FINIT (80287/80387)

A processzor inicializálása (INITialize processor)

Utasítás: FINIT

Tipikus órajel: 5 (80287)

Az utasítás leírása: A 80287/80387-es processzor funkcionális alaphelyzetbe állítását hajtja végre

Az utasítás működése: Az FINIT utasítás a vezérlőszót a 03FFH-ra állítja be, törli a kizárásjelzőket, a foglaltsági megszakításokat, valamint felszabadítja valamennyi 80287/80387-es lebegőpontos veremelemet. Ez az utasítás a hardver alaphelyzetbe állítás (reset) funkcionális megfelelője azzal a különbséggel, hogy az utasítás a 80287/80387-es utasításfelhozatal szinkronizációjára nincs hatással.

Szintaxis: FINIT (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FINIT

FIST (80287/80387)**Egész mennyiség tárolása (Integer STore)****Utasítás:** FIST**Tipikus órajel:** 86, 88 (80287)**Az utasítás leírása:** Kerekíti TOS-t, és az eredményt a céloperandusba helyezi el**Az utasítás működése:** Az FIST utasítás a 80287/80387-es TOS tartalmát a vezérlőszó RC mezőjének megfelelően kerekíti és az eredményt a céloperandusba helyezi el.**Szintaxis:** FIST *cél_operandus***Kizárásjelzők:** I, P

Példa: FIST WORD_INT
 FIST SHORT_INT

FISTP (80287/80387)**Egész mennyiség tárolása és leemelése a veremről (Integer STore and Pop)****Utasítás:** FISTP**Tipikus órajel:** 88, 90, 100 (80287)**Az utasítás leírása:** Kerekíti TOS-t, az eredményt a céloperandusba helyezi és leemeli a verem legfelső elemét**Az utasítás működése:** Az FISTP utasítás TOS tartalmát úgy kerekíti, mint ahogy az FIST utasításnál láttuk, az eredményt a céloperandusba helyezi és leemeli a verem legfelső elemét.**Szintaxis:** FISTP *cél_operandus***Kizárásjelzők:** I, P

Példa: FISTP WORD_INT
 FISTP LONG_INT
 FISTP SHORT_INT

FISUB (80287/80387)**Egész mennyiség kivonása (Integer SUBtract)****Utasítás:** FISUB**Tipikus órajel:** 120, 125 (80287)**Az utasítás leírása:** A céloperandusból kivonja a forrásoperandust és az eredményt a céloperandusba helyezi**Az utasítás működése:** Az FISUB utasítás a forrásoperandust kivonja az utasításba beleértett céloperandusból, ST-ből és a különbséget 80287/80387-es TOS regiszterbe teszi.**Szintaxis:** FISUB *forrás_operandus***Kizárásjelzők:** I, D, P, O

Példa: FISUB WORD_INT
 FISUB SHORT_INT

FISUBR (80287/80387)**Megfordított egész kivonás (Integer SUBtraction Reversed)****Utasítás:** FISUBR**Tipikus órajel:** 120, 125 (80287)**Az utasítás leírása:** A céloperandust vonja ki a forrásoperandusból és az eredményt a céloperandusba helyezi**Az utasítás működése:** Az FISUBR utasítás megfordított kivonási műveletet valósít meg

azáltal, hogy a forrásoperandusból vonja ki az utasításba beleértett céloperandust, ST-t. Az eredményt a 80287/80387-es TOS-ra helyezi vissza.

Szintaxis: FISUBR *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D, P, O

Példa: FISUBR WORD_INT
FISUBR SHORT_INT

FLD (80287/80387)

Valós mennyiség betöltése (LoaD real)

Utasítás: FLD

Tipikus órajel: 20, 43, 46, 57 (80287)

Az utasítás leírása: A forrásoperandust TOS-ra helyezi

Az utasítás működése: Az FLD utasítás a 80287/80387-es TOS-ra helyezi a forrásoperandust úgy, hogy a 80287/80387-es veremmutatót 1-gyel csökkenti, és a forrásoperandus tartalmát bemásolja TOS-ba.

Szintaxis: FLD *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D

Példa: FLD ST(7)
FLD LONG_REAL
FLD SHORT_REAL

FLD1 (80287/80387)

+ 1.0 ráhelyezése a 80287/80387-es TOS-ra (LoaD + 1.0 onto 80287/80387 TOS)

Utasítás: FLD1

Tipikus órajel: 18 (80287)

Az utasítás leírása: + 1.0 ráhelyezése a 80287/80387-es TOS-ra

Az utasítás működése: Az FLD1 utasítás az ideiglenes valós 64 bites pontosságú és 19 decimális helyet elfoglaló + 1.0 konstans értéket ráhelyezi a 80287/80387-es veremre.

Szintaxis: FLD1 (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I

Példa: FLD1

FLDCW (80287/80387)

A vezérlőszó betöltése (LoaD Control Word)

Utasítás: FLDCW

Tipikus órajel: 10 (80287)

Az utasítás leírása: A vezérlőszó felcserélése a forrásoperandussal

Az utasítás működése: Az FLDCW utasítás a mikroprocesszor vezérlőszavának éppen érvényes tartalmát felcseréli a forrásoperandus által definiált szóval.

Szintaxis: FLDCW *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FLDCW MEM_WORD

FLDENV (80287/80387)

A környezet betöltése (LoaD ENVironment)

Utasítás: FLDENV

Tipikus órajel: 40 (80287)

Az utasítás leírása: Betölti a környezetbe a forrásoperandust

Az utasítás működése: Az FLDENV utasítás betölti a 80287/80387-es környezetbe a forrásoperandus által definiált memóriahely tartalmát.

Szintaxis: FLDENV *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FLDENV FOURTEEN_BYTES

FLDL2E (80287/80387)

Log e betöltése (LoaD Log₂e)

Utasítás: FLDL2E

Tipikus órajel: 18 (80287)

Az utasítás leírása: A log₂e érték ráhelyezése a 80287/80387-es veremre

Az utasítás működése: Az FLDL2E utasítás az ideiglenes valós 64 bites és 19 decimális helyet elfoglaló log₂e konstans értéket rátölti a 80287/80387-es veremre.

Szintaxis: FLDL2E (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I

Példa: FLDL2E

FLDL2T (80287/80387)

A log 10 érték betöltése (LoaD Log₂10)

Utasítás: FLDL2T

Tipikus órajel: 19 (80287)

Az utasítás leírása: A log₂10 érték ráhelyezése a 80287/80387-es veremre

Az utasítás működése: Az FLDL2T utasítás az ideiglenes valós 64 bites és 19 decimális hely pontosságú log₂10 konstans értéket ráhelyezi a 80287/80387-es veremre.

Szintaxis: FLDL2T (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I

Példa: FLDL2T

FLDLG2 (80287/80387)

A log 2 érték betöltése (LoaD LoG₁₀2)

Utasítás: FLDLG2

Tipikus órajel: 21 (80287)

Az utasítás leírása: A log₁₀2 érték ráhelyezése a 80287/80387-es veremre

Az utasítás működése: Az FLDLG2 utasítás az ideiglenes valós 64 bites és 19 decimális hely pontosságú log₁₀2 konstans értéket ráhelyezi a lebegőpontos veremre.

Szintaxis: FLDLG2 (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I

Példa: FLDLG2

FLDLN2 (80287/80387)

A log 2 érték betöltése (LoaD Log_e2)

Utasítás: FLDLN2

Tipikus órajel: 20 (80287)

Az utasítás leírása: A log_e2 érték ráhelyezése a 80287/80387-es veremre

Az utasítás működése: Az FLDLN2 utasítás az ideiglenes valós 64 bites és 19 decimális hely pontosságú log_e2 konstans értéket ráhelyezi a lebegőpontos veremre.

Szintaxis: FLDLN2 (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I

Példa: FLDLN2

FLDPI (80287/80387)

PI betöltése (LoaD PI)

Utasítás: FLDPI

Tipikus órajel: 19 (80287)

Az utasítás leírása: PI érték ráhelyezése a 80287/80387-es veremre

Az utasítás működése: Az FLDPI utasítás az ideiglenes valós 64 bites és 19 decimális hely pontosságú PI konstans értéket ráhelyezi a lebegőpontos veremre.

Szintaxis: FLDPI (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I

Példa: FLDPI

FLDZ (80287/80387)

Zérus betöltése (LoaD Zero)

Utasítás: FLDZ

Tipikus órajel: 14 (80287)

Az utasítás leírása: A +0.0 érték ráhelyezése a 80287/80387-es veremre

Az utasítás működése: Az FLDZ utasítás az ideiglenes valós 64 bites és 19 decimális hely pontosságú +0.0 konstans értéket ráhelyezi a lebegőpontos veremre.

Szintaxis: FLDZ (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I

Példa: FLDZ

FMUL (80287/80387)

Valós mennyiségek szorzása (MULtipliy real)

Utasítás: FMUL

Tipikus órajel: 97, 118, 120, 138, 161 (80287)

Az utasítás leírása: A céloperandus összeszorozása a forrásoperandussal és az eredmény elhelyezése a céloperandusba

Az utasítás működése: Az FMUL utasítás a céloperandust összeszorozza a forrásoperandussal és az eredményt a céloperandusba helyezi el. Ha az FMUL-nál nem írunk elő operandusokat, akkor az ST(1) és ST regisztereket használja fel az utasítás.

Szintaxis: FMUL (operandus nélkül)

FMUL *forrás_operandus*

FMUL *cél_operandus* *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D, Ū, P, O

Példa: FMUL

FMUL LONG_REAL

FMUL SHORT_REAL

FMUL ST,ST(7)

FMUL ST(7),ST

FMULP (80287/80387)

Valós mennyiségek szorzása és leemelés a veremről (MULtipliy real and Pop)

Utasítás: FMULP

Tipikus órajel: 100, 142 (80287)

Az utasítás leírása: szeszorozza a forrás- és céloperandust, az eredményt tárolja és leemeli a verem legfelső elemét

Az utasítás működése: Az FMULP utasítás kiveszi a forrásoperandust a 80287/80387-es TOS regiszterből. A céloperandus az ST(n) regiszterből származik. Ezek után következnek a verem legfelső elemének leemelése és a szorzás eredményének tárolása az ST(n) regiszterben.

Szintaxis: FMULP *cél_operandus, forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D, U, O, P

Példa: FMULP ST(7), ST

FNCLEX (80287/80387)

Kizárások törlése (CLear EXceptions)

Utasítás: FNCLEX

Tipikus órajel: 5 (80287)

Az utasítás leírása: Törli a kizárási, a megszakítási igény és a foglaltsági jelzőket.

Az utasítás működése: Az FNCLEX utasítás törli valamennyi kizárás jelzőt, a B foglaltsági jelzőt és az IR megszakítási igény jelzőt a státusz-szóban.

Szintaxis: FNCLEX (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FNCLEX

FNDISI (80287/80387)

Megszakítások használatának letiltása (DISable Interrupts)

Utasítás: FNDISI

Tipikus órajel: N/A

Az utasítás leírása: A megszakítást engedélyező maszk beállítása a vezérlőszóban

Az utasítás működése: Az FNDISI utasítás a vezérlőszóban beállítja a megszakítást engedélyező maszkot, amelynek következtében a mikroprocesszor nem tud kiadni megszakítási igényeket.

Szintaxis: FNDISI (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FNDISI

FNENI (80287/80387)

Megszakítások használatának engedélyezése (ENable Interrupts)

Utasítás: FNENI

Tipikus órajel: N/A

Az utasítás leírása: Az utasítás törli a megszakítást engedélyező maszkot

Az utasítás működése: Az FNENI utasítás a vezérlőszóban törli a megszakítást engedélyező maszkot, és ezáltal lehetővé válik, hogy a mikroprocesszor megszakítási igényeket generáljon.

Szintaxis: FNENI (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FNENI

FNINIT (80287/80387)

A processzor inicializálása (INITialize processor)

Utasítás: FNINIT

Tipikus órajel: 5 (80287)

Az utasítás leírása: Alaphelyzetbe állítja (RESET) a mikroprocesszort

Az utasítás működése: Az FNINIT utasítás a vezérlőszót a 03FFH-ra állítja be, törli a kizárásjelzőket, a foglaltsági megszakításokat és felszabadítja valamennyi 80287/80387-es lebegőpontos veremelemet. Ez az utasítás a hardver reset funkcionális megfelelője, azzal a különbséggel, hogy a 80287/80387-es utasításfelhozatal szinkronizációjára nincs hatással.

Szintaxis: FNINIT (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FNINIT

FNOP (80287/80387)

Nincs művelet (No Operation)

Utasítás: FNOP

Tipikus órajel: 13 (80287)

Az utasítás leírása: Nem hajt végre semmilyen műveletet

Az utasítás működése: Az FNOP utasítás semmilyen műveletet nem hajt végre.

Szintaxis: FNOP (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FNOP

FNSAVE (80287/80387)

Állapot elmentése (SAVE state)

Utasítás: FNSAVE

Tipikus órajel: N/A

Az utasítás leírása: A teljes állapotot eltárolja a céloperandusként megjelölt memóriahelyre.

Az utasítás működése: Az FNSAVE utasítás tárolja a teljes 80287/80387-es környezetet, beleértve a veremregisztereket is, arra a helyre, amit a céloperandussal előírunk, majd alaphelyzetbe állítja a 80287/80387-es processzort.

Szintaxis: FNSAVE *cél_operandus*

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FNSAVE MEM_LOC

FNSTCW (80287/80387)

A vezérlőszó tárolása (STore Control Word)

Utasítás: FNSTCW

Tipikus órajel: 15 (80287)

Az utasítás leírása: A vezérlőszót a céloperandusba helyezi

Az utasítás működése: Az FNSTCW utasítás a 80287/80387-es vezérlő- szó éppen érvényes állapotát elhelyezi arra a helyre, amit a céloperandussal előírunk.

Szintaxis: FNSTCW (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FNSTCW MEM_LOC

FNSTENV (80287/80387)

A környezet tárolása (STore ENVironment)

Utasítás: FNSTENV

Tipikus órajel: 45 (80287)

Az utasítás leírása: A környezetet tárolja a céloperandusba

Az utasítás működése: Az FNSTENV utasítás az éppen érvényes 80287/80387-es környezetet – kizárásmutatók, toldalékok, vezérlőszó, státusz-szó – tárolja arra a memóiahelyre, amelyet a céloperandussal előírunk.

Szintaxis: FNSTENV *cél_operandus*

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FNSTENV MEM_LOC

FNSTSW (80287/80387)

A státusz-szó tárolása (STore Status Word)

Utasítás: FNSTSW

Tipikus órajel: 15 (80287)

Az utasítás leírása: A státusz-szót tárolja a céloperandusba

Az utasítás működése: Az FNSTSW utasítás a 80287/80387-es státusz-szó éppen érvényes állapotát tárolja arra a memóiahelyre, amit a céloperandussal előírunk.

Szintaxis: FNSTSW *cél_operandus*

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FNSTSW MEM_LOC

FPATAN (80287/80387)

Parciális árkusz tangens képzés (Partial Arc Tangens)

Utasítás: FPATAN

Tipikus órajel: 650 (80287)

Az utasítás leírása: Az ARCTAN függvényérték kiszámítása

Az utasítás működése: Az FPATAN utasítás X értékét leemeli az éppen aktuális TOS-ról, majd leemeli a verem következő elemét is, és az aktuális TOS-t Y-nak tekinti. Ezt követően kiszámítja ARCTAN (Y/X) szöget és ráhelyezi a 80287/80387-es TOS regiszterre. X-nek és Y-nak a megfelelő értelmezési tartományba kell esnie, vagyis:

$$0 < Y < X < \infty$$

Szintaxis: FPATAN (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: U, P

Példa: FPATAN

FPREM (80287/80387)

Parciális maradékképzés (Partial REMainder)

Utasítás: FPREM

Tipikus órajel: 125 (80287)

Az utasítás leírása: ST-t osztja (modulo) ST(1)-gyel és a maradékot ST-ben helyezi el

Az utasítás működése: Az FPREM utasítás a 80287/80387-es TOS regiszter éppen aktuális tartalmát elosztja a következő elemmel, ST(1)-gyel és a maradékot TOS-ba helyezi el.

Szintaxis: FPREM (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I, U, D

Példa: FPREM

FPTAN (80287/80387)

Parciális tangesképzés (Partial TANgent)

Utasítás: FPTAN

Tipikus órajel: 450 (80287)

Az utasítás leírása: Szögek tangensének kiszámítása

Az utasítás működése: Az FPTAN utasítás kiszámítja egy szög (θ) tangensét ($Y/X = \text{TAN}(\theta)$). A szögnek, amelynek a verem legfelső elemének kell lennie, a $0 \leq \theta < \pi/4$ szögnegyedbe kell esnie. Az utasítás befejezésekor Y felváltja θ -t a veremben és X lesz az új verem tetején. A megadott tartományon belüli szögeket nem értelmezi az utasítás. 80387-es megjegyzés: forgásszög lehet. Ez a processzor FCOS és FSIN utasításokkal is rendelkezik.

Szintaxis: FPTAN (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I, P

Példa: FPTAN

FRNDINT (80287/80387)

Kerekítés egészre (RouND INTeger)

Utasítás: FRNDINT

Tipikus órajel: 45 (80287)

Az utasítás leírása: A 80287/80387-es verem TOS elemét egészre kerekíti

Az utasítás működése: Az FRNDINT utasítás a 80287/80387-es TOS regiszter tartalmát egészre kerekíti. A vezérlőszó RC mezőjétől függően négy kerekítési módot különböztetünk meg.

RC = 00 Kerekítés a legközelebbi egészre, ha az érték pontosan a tartomány fele, a páros felé történik a kerekítés

RC = 01 Lefelé kerekítés

RC = 10 Felfelé kerekítés

RC = 11 Kerekítés zérus irányába

Szintaxis: FRNDINT (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I, P

Példa: FRNDINT

FRSTOR (80287/80387)

A 80287/80387-es állapotának visszaállítása (ReSTORe state)

Utasítás: FRSTOR

Tipikus órajel: 205 (80287)

Az utasítás leírása: A 80287/80387-es állapotának visszaállítása

Az utasítás működése: Az FRSTOR utasítás a forrásoperandussal megadott 94 byte-os memóriaterületről visszaállítja a 80287/80387-es állapotát. A kompatibilitás miatt az ehhez szükséges adatokat az FSAVE vagy FNSAVE utasítások valamelyikével kell tárolni.

Szintaxis: FRSTOR *forrás_operandus*

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FRSTOR MEM_LOC

FSAVE (80287/80387)

A 80287/80387-es állapotának tárolása (SAVE state)

Utasítás: FSAVE

Tipikus órajel: 205 (80287)

Az utasítás leírása: A 80287/80387-es állapotának tárolása

Az utasítás működése: Az FSAVE utasítás a 80287/80387-es processzor teljes állapotát tárolja, beleértve a veremregisztereket és a környezetet. Az információ arra a helyre kerül, amit céloperandussal megadunk. Ezt követően az utasítás elvégzi a 80287/80387-es inicializálását.

Szintaxis: FSAVE *cél_operandus*

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FSAVE MEM_LOC

FSCALE (80287/80387)

Aránybeállítás (SCALE)

Utasítás: FSCALE

Tipikus órajel: 35 (80287)

Az utasítás leírása: Szorzás vagy osztás kettő hatványozott értékével

Az utasítás működése: Az FSCALE utasítás az ST(1)-ben található értéket egészként értelmezi, és hozzáadja az ST-ben található szám kitevőjének értékéhez. Az eredmény tehát $ST * 2_{ST(1)}$ lesz.

Szintaxis: FSCALE (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I, U, O

Példa: FSCALE

FSETPM (80287/80387)

Védett mód beállítása (SET Protected Mode)

Utasítás: FSETPM

Tipikus órajel: 5 (80287)

Az utasítás leírása: A védett mód beállítása

Az utasítás működése: Az FSETPM utasítás a 80287/80387-est védett módba helyezi. Ha az FSETPM-t végrehajtottuk, a processzor a következő hardver törlésig (reset) védett módban marad, még az FRSTOR, FSAVE vagy FINIT utasítások kiadása után is.

Szintaxis: FSETPM (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FSETPM

FSIN (80387)

Szinusz-számítás (SINe)

Utasítás: FSIN

Tipikus órajel: N/A

Az utasítás leírása: Kiszámítja egy szög szinuszát

Az utasítás működése: Az FSIN utasítás kiszámítja egy szög szinuszát. A szöget, ami forgásszög lehet, a verem tetejéről veszi. A végrehajtás során a szinuszérték a szögértéket felváltja a verem tetején.

Szintaxis: FISN (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: D, IS, I, P

Példa: FSIN

FSINCOS (80387)

Szinusz-koszinusz-számítás (SINe/COSine)

Utasítás: FSINCOS

Tipikus órajel: N/A

Az utasítás leírása: Egyidejű szinusz- és koszinusz-számítás.

Az utasítás működése: Az FSINCOS utasítás kiszámítja egy szög szinuszát és koszinuszát. A szöget, ami forgásszög lehet, TOS-ből veszi. Az utasítás végrehajtása után a koszinuszérték ST-be, a szinuszérték ST(1)-be kerül.

Szintaxis: FSINCOS (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: D, IS, I, P

Példa: FSINCOS

FSQRT (80287/80387)

Négyzetgyökvonás (SQuare RooT)

Utasítás: FSQRT

Tipikus órajel: 183 (80287)

Az utasítás leírása: ST négyzetgyökének számítása

Az utasítás működése: Az FSQRT utasítás a 80287/80387-es TOS regiszter éppen aktuális tartalmának a négyzetgyökét képezi, majd ezt az értéket ráhelyezi a veremre.

Szintaxis: FSQRT (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I, P, D

Példa: FSQRT

FST (80287/80387)

Valós mennyiségek tárolása (STore real)

Utasítás: FST

Tipikus órajel: 18, 87, 100 (80287)

Az utasítás leírása: ST-t a céloperandus által előírt helyre tárolja

Az utasítás működése: Az FST utasítás a 80287/80387-es TOS regiszter értékét arra a memóriahelyre tárolja, amit a céloperandussal előírtunk.

Szintaxis: FST *cél_operandus*

Kizárásjelzők: I, U, O, P

Példa: FST ST(7)
FST LONG_REAL_VAL
FST SHORT_REAL_VAL

FSTCW (80287/80387)

A vezérlőszó tárolása (STore Control Word)

Utasítás: FSTCW

Tipikus órajel: 15 (80287)

Az utasítás leírása: A vezérlőszó tárolása a céloperandus által megjelölt helyre

Az utasítás működése: Az FSTCW utasítás a 80287/80387-es kontroll- szó éppen érvényes állapotát tárolja arra a memóriahelyre, amit a céloperandussal előírtunk.

Szintaxis: FSTCW *cél_operandus*

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FSTCW MEM_LOC

FSTENV (80287/80387)

A környezet tárolása (STore ENVironment)

Utasítás: FSTENV

Tipikus órajel: 45 (80287)

Az utasítás leírása: A 80287/80387-es státuszt tárolja a céloperandus által megjelölt helyre

Az utasítás működése: Az FSTENV utasítás tárolja a környezetet – beleértve a státusz-, vezérlő- és toldalékszavakat és a kizárás- mutatókat – arra a memóriahelyre, amelyet a céloperandussal előírunk.

Szintaxis: FSTENV *cél_operandus*

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FSTENV MEM_LOC

FSTP (80287/80387)

Valós mennyiség tárolása és leemelés a veremről (STore real and Pop)

Utasítás: FSTP

Tipikus órajel: 20, 55, 102 (80289)

Az utasítás leírása: ST tárolása a memóriába és leemelés a veremről

Az utasítás működése: Az FSTP utasítás a 80287/80387-es TOS regisztert a memóriának arra a helyére tárolja, amit a céloperandussal előírunk, és leemeli a verem legfelső elemét.

Szintaxis: FSTP *cél_operandus*

Kizárásjelzők: I, U, O, P

Példa: FSTP ST(n)
FSTP LONG_REAL_VAL
FSTP SHORT_REAL_VAL

FSTSW (80287/80387)

A státusz-szó tárolása (STore Status Word)

Utasítás: FSTSW

Tipikus órajel: 15 (80287)

Az utasítás leírása: A státusz-szó tárolása a memóriába

Az utasítás működése: Az FSTSW utasítás a 80287/80387-es státusz-szó éppen érvényes értékét a céloperandus által előírt memóriahelyre tárolja

Szintaxis: FSTSW *cél_operandus*

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FSTSW

FSUB (80287/80387)

Valós mennyiségek kivonása (SUBtract real)

Utasítás: FSUB

Tipikus órajel: 85, 105, 110 (80287)

Az utasítás leírása: A forrásoperandust kivonja a céloperandusból és a különbséget a céloperandusba teszi

Az utasítás működése: Az FSUB utasítás a forrásoperandust kivonja a céloperandusból és az eredményt a céloperandusba írja. Az FSUB operandusok nélküli használata esetén az ST(1) és ST regisztereket használja a rendszer. Ha csak a forrásoperandust írjuk elő, akkor ST lesz a céloperandus.

Szintaxis: FSUB (operandus nélkül)
FSUB *forrás_operandus*
FSUB *cél_operandus, forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D, P, O, U

Példa: FSUB
FSUB LONG_REAL_VAL
FSUB SHORT_REAL_VAL
FSUB ST,ST(7)
FSUB ST(7),ST

FSUBP (80287/80387)

Valós mennyiségek kivonása és leemelés a veremről (SUBtract real and Pop)

Utasítás: FSUBP

Tipikus órajel: 90 (80287)

Az utasítás leírása: Kivonja a forrásoperandust a céloperandusból, a különbséget a céloperandusban helyezi el és leemeli a verem legfelső elemét

Az utasítás működése: Az FSUBP utasítás a forrásoperandust kivonja a céloperandusból és a különbséget a céloperandusba helyezi el, majd leemeli a lebegőpontos verem legfelső elemét.

Szintaxis: FSUBP *cél_operandus, forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, D, U, O, P

Példa: FSUBP ST(7),ST

FSUBR (80287/80387)

Megfordított valós kivonás (SUBtract real Reversed)

Utasítás: FSUBR

Tipikus órajel: 87,105,110 (80287)

Az utasítás leírása: A céloperandust vonja ki a forrásoperandusból és az eredményt a céloperandusba helyezi

Az utasítás működése: Az FSUBR utasítás megfordított kivonási műveletet valósít meg azzal, hogy a forrásoperandusból vonja ki a céloperandust. A különbséget a céloperandusba helyezi. Az FSUBR operandus nélküli használata esetén ST(1) és ST lesznek az operandusok. Ha csak a forrásoperandust írjuk elő, ST-t értelmezi az utasítás céloperandusként.

Szintaxis: FSUBR (operandus nélkül)

FSUBR *forrás_operandus*

FSUBR *cél_operandus, forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, O, D, U, P

Példa: FSUBR
FSUBR LONG_REAL_VAL
FSUBR SHORT_REAL_VAL
FSUBR ST,ST(7)
FSUBR ST(7),ST

FSUBRP (80287/80387)

Megfordított valós kivonás és leemelés a veremről (SUBtract real Reversed and Pop)

Utasítás: FSUBRP

Tipikus órajel: 90 (80287)

Az utasítás leírása: A céloperandust kivonja a forrásoperandusból, az eredményt tárolja és leemeli a verem legfelső elemét

Az utasítás működése: Az FSUBRP utasítás megfordított kivonási műveletet valósít meg azzal, hogy a céloperandust (ST(n)) kivonja a forrásoperandusból (ST). Ezt követően leemeli a verem legfelső elemét, majd az eredményt visszateszi a céloperandusba, ST(n)-be.

Szintaxis: FSUBRP *cél_operandus, forrás_operandus*

Kizárásjelzők: I, O, U, D, P

Példa: FSUBRP

FTST (80287/80387)

Vizsgálat (TeST)

Utasítás: FTST

Tipikus órajel: 42 (80387)

Az utasítás leírása: A 80287/80387-es TOS-t összehasonlítja +0.0-val és beállítja a feltételes kódokat

Az utasítás működése: Az FTST utasítás a 80287/80387-es TOS regiszter, TS tartalmát összehasonlítja +0.0-val. Az eredmény a státusz-szóban szereplő feltételes kódokat a következők szerint befolyásolja:

Ha ST pozitív és nem zérus	C0 = 0	C3 = 0
Ha ST negatív és nem zérus	C0 = 1	C3 = 0
Ha ST zérus	C0 = 0	C3 = 1
Ha ST nem hasonlítható össze (NAN)	C0 = 1	C3 = 1

Szintaxis: FTST (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: I, D

Példa: FTST

FWAIT (80287/80387)

Várakozás (WAIT) (CPU utasítás)

Utasítás: FWAIT

Tipikus órajel: 3 + 5n (80287)

Az utasítás leírása: A 80286-os processzor az utasítás hatására megvárja, amíg a 80287/80387-es processzor befejezi a rábízott feladatot

Az utasítás működése: A FWAIT utasítás hatására a 80286/80386-os mindaddig várakozik, amíg a 80287/80387-es befejezi azt az utasítást, amin éppen dolgozik. Ezután a 80286-os végrehajtja a következő utasítást. Az n a legutolsó utasítás elvégzése előtti foglaltsági (BUSY) vizsgálatok számát jelenti.

Szintaxis: FWAIT (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FWAIT

FXAM (80287/80387)

Vizsgálat (eXAMine)

Utasítás: FXAM

Tipikus órajel: 17 (80287)

Az utasítás leírása: A vizsgálat alapján beállítja a státusz-szó feltételes kódjait

Az utasítás működése: Az FXAM utasítás megvizsgálja a 80287/80387-es TOS regiszter tartalmát és a következők szerint állítja be a státusz-szó feltételes kódjait:

C0	C1	C2	C3	EREDMÉNY
0	0	0	0	+ Nem szabályos
0	0	0	1	+ NAN
0	0	1	0	- Nem szabályos
0	0	1	1	- NAN
0	1	0	0	+ Normalizált
0	1	0	1	+00
0	1	1	0	- Normalizált
0	1	1	1	-00
1	0	0	0	+0
1	0	0	1	Üres
1	0	1	0	-0
1	0	1	1	Üres
1	1	0	0	+ Normalizálás nélküli
1	1	0	1	Üres
1	1	1	0	- Normalizálás nélküli
1	1	1	1	Üres

Szintaxis: FXAM (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: Nincs

Példa: FXAM

FXCH (80287/80387)

Regiszterek megcserélése (eXCHange registers)

Utasítás: FXCH

Tipikus órajel: 12 (80287)

Az utasítás leírása: A céloperandust TOS-sal cseréli fel

Az utasítás működése: Az FXCH utasítás a céloperandust felcseréli a 80287/80387-es TOS regiszterrel. Ha nem írunk elő operandust, akkor az utasítás ST(1)-et értelmezi céloperandusként.

Szintaxis: FXCH (operandus nélkül)

FXCH *cél_operandus*

Kizárásjelzők: I

Példa: FXCH

FXCH ST(7)

FXTRACT (80287/80387)

Kitevő és mantissza kiemelése (eXTRACT exponent and significand)

Utasítás: FXTRACT

Tipikus órajel: 50 (80287)

Az utasítás leírása: Kiemeli a kitevőt és a mantisszát

Az utasítás működése: Az FXTRACT utasítás a 80287/80387 TOS regiszterében található számot kitevőre és mantisszára bontja és valós számként fejezi ki. A kitevő az eredeti TOS tartalmat kicseréli, majd a mantissza rákerül a 80287/80387-es TOS regiszterre.

Szintaxis: FXTRACT

Kizárásjelzők: I

Példa: FXTARCT

FYL2X (80287/80387)

$Y * \log_2 X$

Utasítás: FYL2X

Tipikus órajel: 950 (80287)

Az utasítás leírása: Az $Y * \log_2 X$ érték kiszámítása

Az utasítás működése: Az FYL2X utasítás X értékét a 80287/80387-es TOS regiszterből, Y értékét pedig ST(1)-ből veszi ki. Ezt követően leemeli a verem legfelső elemét, és a kiszámított eredményt TOS-ba helyezi el.

Szintaxis: FYL2X (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: P

Példa: FYL2X

FYL2XP1 (80287/80387) $Y * \log_2 (X + 1)$

Utasítás: FYL2XP1

Tipikus órajel: 850 (80287)

Az utasítás leírása: $Y * \log_2 (X + 1)$ értékének kiszámítása

Az utasítás működése: Az FYL2XP1 utasítás X értékét a 80287/80387-es TOS-ból, Y-t pedig ST(1)-ből veszi, leemeli a verem legfelső elemét és a számítás eredményét TOS-ba helyezi el. Ezt az utasítást akkor kell használni, amikor 1-hez közeli szám logaritmusát akarjuk kiszámítani.

Szintaxis: FYL2XP1 (operandus nélkül)

Kizárásjelzők: P

Példa: FYL2XP1

5. EGYSZERŰ PROGRAMOZÁSI TECHNIKÁK

Az assembly nyelv alapjait, valamint a 80286/80386-os és 80287/80387-es mikroprocesszorok utasításkészletét a könyv első négy fejezetéből megismerhettük. A 3. és 4. fejezetben egyszerű példákon keresztül mutattuk be az egyes utasítások formáját és szintaxisát. Ezen programok egyike sem volt futtatható.

Az 5. fejezet segítségével a programok szintaxisát és az egyszerűbb programok megírásának módját sajátíthatjuk el. Az általános programozás, az önálló utasítások vagy speciális programozási technikák szempontjából minden egyes példa valami újat nyújt. Mindenkinek, még a haladó assembly programozóknak is javasoljuk, hogy a fejezet elejétől kezdve minden programot figyelmesen tanulmányozzon át. A bemutatott programok fokozatosan egyre nehezebbek lesznek. A szükséges bevezető részekkel minden program rendelkezik, ami azt jelenti, hogy fordítás és szerkesztés után futtatható állapotban lesz.

(A 2. fejezetben bemutatott programfej a legtöbb általános assembly program sturkturálásához szükséges.) A 2. fejezetben már megismerhettük a COM és EXE file-ok közötti különbséget. A könyvben szereplő szinte valamennyi programot egyetlen szegmensben (64 K) is megírhattuk volna, ebben az esetben ui. elegendő a COM szerkezet használata. Azonban szinte valamennyi népszerű assembler támogatja az EXE file-ok kialakítását, amelyek a sokkal hatékonyabb assembler szerkezeteknek viselik gondját. Ezért a könyvben szereplő összes program – kivéve azokat, amelyeket külön megjelöltünk – rendelkezik EXE programfejjel. A fejezetben előforduló valamennyi program a következőhöz hasonló programfejet és lezáró részt használja:

```
; (itt mindig a program celjat kell megadni)
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
        DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
        (Itt kell elhelyezni az aktualis adatokat)
MYDATA ENDS
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                 ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE, DS:MYDATA, SS:STACK
        PUSH  DS                 ; A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB   AX, AX              ; AX TORLESE
        PUSH  AX                 ; ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
        MOV   AX, MYDATA          ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
        MOV   DS, AX              ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
```

```
(Itt kell elhelyezni az aktualis programkodot)
```

```
        RET                     ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                     ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                     ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END MYPROC              ; A PROGRAM VEGE
```

A fejezet első tizenöt programja olyan általános jellegű program, amely majdnem minden 8088/80386-os gépen futtatható. A többi program gépfüggő, amelyek közül néhány az IBM AT számítógépre készült, és olyan speciális DOS és BIOS rutinokat használ, amelyek kizárólagosan IBM termékek.

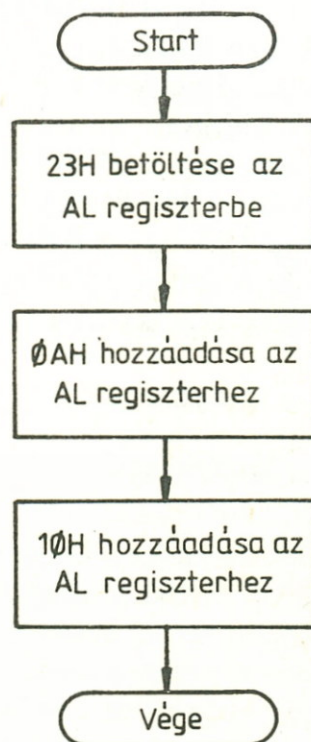
Ha az Olvasó a 80286-ossal kompatibilis gépet használ, akkor elképzelhető, hogy – a kompatibilitás fokától függően – bizonyos módosításokra lesz szüksége. Van néhány olyan program is, ami kizárólag a 80386-os mikroprocesszorra készült. A fejezetben szereplő programok mindegyike rövid és egyszerű, hiszen a programozási alapelvek elsajátításához könnyen áttekinthető, jól strukturált programokra van szükség.

5.1 ARITMETIKAI PROGRAMOK

Ebben az alfejezetben olyan assembly programok bemutatása és magyarázata található, amelyek az alapvető aritmetikai műveleteket – összeadás, kivonás, szorzás, osztás – szemléltetik. Az utolsó példa olyan egyszerű algoritmust használ, ami egy hexadecimális egész szám négyzetgyökét határozza meg. A feladatokban mindenhol hexadecimális számokkal dolgozunk. (Az eltéréseket külön jelöljük.)

Hexadecimális összeadás azonnali címzéssel

A legegyszerűbb példa, amit assembly nyelven be lehet mutatni, a hexadecimális számok összeadása. A feladat elvégzéséhez az előbbieken bemutatott programfejhez csak három kódsort kell hozzáírnunk. Az 5-1. ábrán ennek a három lépésnek a diagramja látható. Ez a példa – bár maga a programozás egyszerű – számos olyan jellemzőt tartalmaz, ami a programot érdekessé teszi.

5-1. ábra A hexadecimális összeadás programozási lépései

Az aktuális assembly programkód listája a következő:

```
; 8088/80386-OS GEPEKRE KESZULT PROGRAM
; EGYSZERU HEXADECIMALIS OSSZEADAS BEMUTATASA AZONNALI
; CIMZES FELHASZNALASAVAL

STACK  SEGMENT PARA STACK
        DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,SS:STACK
        PUSH   DS                ; A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB    AX,AX             ; AX TORLESE
        PUSH   AX                ; ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE

; HARMO SZAM OSSZEADASA
        MOV    AL,23H           ; 23H ELHELVEZESE AZ AL REGISZTERBEN
        ADD   AL,0AH           ; 0AH HOZZAADASA AZ AL REGISZTERHEZ
        ADD   AL,10H           ; 10H HOZZAADASA AZ AL REGISZTERHEZ

; VEGE AZ OSSZEADASI PELDANAK. AZ EREDMENY AL-BEN

        RET                    ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                    ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                    ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END    MYPROC          ; A PROGRAM VEGE
```

Először a program szerkezetét vizsgáljuk meg.

Az első három sorban szereplő megjegyzésből megtudhatjuk, hogy a program milyen gépeken futtatható, és milyen feladatot lát el. A megjegyzéseknek – amelyek a négy mező bármelyikében elhelyezhetők – pontosvevővel kell kezdődniük.

A következő kódcsoport a STACK-nek elnevezett veremszegmens deklarációjával kezdődik. A veremszegmens elnevezése tetszőleges. A veremszegmens létrehozásával és a MYSTACK szó 64-szeri betöltésével lehetővé válik, hogy olyan szoftver eszközöket használhassunk, mint a nyomkövetés (debug). A MYSTACK szó jelzőként szolgál, így a gép memóriájának ebben a részében könnyen rátalálhatunk a végeredményeinkre.

Ebben a példában nem használtunk különállóan tárolt adatokat, így adatszegmens létrehozására nem volt szükség. A kódszegmensnek a MYCODE elnevezést adtuk. A kódszegmens elnevezése az engedélyezett assembly karakterek felhasználásával tetszőlegesen választható meg. Minden kódszegmensnek tartalmaznia kell egy eljárást, ami a mi esetünkben a MYPROC elnevezést viseli. A programfej további részét a 2. fejezetben már részletesen tárgyaltuk.

A hexadecimális összeadást a következő kódsorok valósítják meg:

```
MOV    AL,23H                ; 23H ELHELVEZESE AZ AL REGISZTERBEN
ADD    AL,0AH                ; 0AH HOZZAADASA AZ AL REGISZTERHEZ
ADD    AL,10H                ; 10H HOZZAADASA AZ AL REGISZTERHEZ
```

A példánkban a 23H hexadecimális számot az AL regiszterben helyezzük el. Emlékeztetésül: Az AX regiszter két 8 bites részre (AH és AL) bontható. Mivel AL 8 bites regiszter, ezért 00H-tól FFH-ig képes a számok tárolására. A MOV utasítás a 8088/80386-os programozás egyik leggyakrabban használt utasítása, mivel ez teszi lehetővé, hogy a programozó információkat tárolhasson vagy tölthessen be. A következő művelet az AL regiszter éppen érvényes tartalmához 0AH-t ad, és így AL a művelet után 2DH-t fog tartalmazni. Az utolsó ADD

utasítás 10H-t ad AL-hez, így az összeadás végeredménye 3DH lesz. A program általános használatát ebben a példában számos tényező korlátozza.

Először: program nem veszi figyelembe a túlcordulást (vagyis ha AL-ben a végösszeg értéke 0FFH-t meghaladja).

Másodszor: A program nem teszi lehetővé a 0FFH-nál nagyobb számok összeadását.

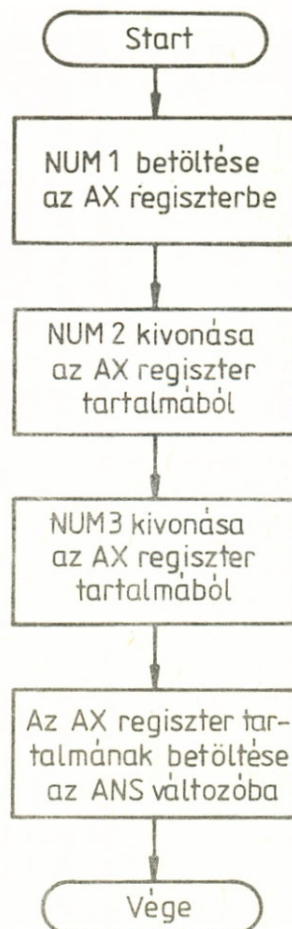
Harmadszor: A program méretét rendkívül megnövelné, ha pl. 1000 számot szeretnénk ilyen módon összeadni.

Negyedszer: Az összeadandó számok megváltoztatásához a programozónak a kódszegmens sorait kellene módosítania.

A most bemutatott program azonban még ezekkel a korlátokkal sem mondható haszontalannak, ui. néhány konstans érték összeadásához teljesen megfelelő. (Egy program hatékonysága mindig attól függ, hogy mennyire ismeri a programozó a program korlátait.)

Hexadecimális kivonás közvetlen címzéssel

A kivonási művelet ugyanolyan egyszerű, mint az összeadás. A 5-2. ábra diagramján azokat a lépéseket láthatjuk, amelyek három hexadecimális szám kivonásához szükségesek.

5-2. ábra A hexadecimális kivonás programozási lépései

Az összeadási műveletet megvalósító példánál az összeadandó számokat azonnali címzéssel helyeztük el a regiszterekbe. A jelenlegi példánál a számokhoz először változóneveket rendelünk az adatszegmensben, majd a közvetlen címzési technika felhasználásával vonjuk ki azokat egymásból. 8 bites regiszterek helyett 16 bites regisztereket használunk.

A 8088/80286-os számítógép családban a 16 bites regiszterméret a maximális. A 80386-os processzor már 32 bites általános regisztereket tartalmaz. A 16 bites regiszterek használata

0000H-tól FFFFH-ig (decimálisan 0-tól 65532-ig) terjeszti ki a felhasználható számok tartományát. (A 8 bites regisztereknél ez a tartomány 00H-tól 0FFH-ig terjed csak.) A következő lista a kivonást tartalmazó programot mutatja.

```
;A 8088/80386-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM A HEXADECIMALIS KIVONAST MUTATJA BE KOZVETLEN
;CIMZES FELHASZNALASAVAL

STACK  SEGMENT PARA STACK
        DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NUM1   DW      1234H      ; AZ ELSO 16 BITES SZAM
NUM2   DW      24H       ; A MASODIK 16 BITES SZAM
NUM3   DW      0ABCH     ; A HARMADIK 16 BITES SZAM
ANS    DW      ?        ; A VALASZ RESZERE FENNTARTOTT HELY
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
        PUSH  DS                ; A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB   AX,AX             ; AX TORLESE
        PUSH  AX                ; ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
        MOV   AX,MYDATA        ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
        MOV   DS,AX            ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

KIVONASI MUVELET HAROM 16 BITES SZAM FELHASZNALASAVAL
        MOV   AX,NUM1          ; NUM1 BETOLTESE AZ AX-BE
        SUB   AX,NUM2          ; NUM2 KIVONASA NUM1-BOL
        SUB   AX,NUM3          ; NUM3 KIVONASA AZ ELOBBI EREDMENYBOL
        MOV   ANS,AX           ; AZ EREDMENY BETOLTESE ANS-BA

;A KIVONASI FELADAT VEGE

        RET                    ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                    ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                    ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END   MYPROC           ; A PROGRAM VEGE
```

Ez az első olyan mintaprogram, ami önálló adatszégmenst használ.

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NUM1   DW      1234H      ; AZ ELSO 16 BITES SZAM
NUM2   DW      24H       ; A MASODIK 16 BITES SZAM
NUM3   DW      0ABCH     ; A HARMADIK 16 BITES SZAM
ANS    DW      ?        ; A VALASZ RESZERE FENNTARTOTT HELY
MYDATA ENDS
```

Ismételten felhívjuk az Olvasó figyelmét arra, hogy az adatszégmensnek tetszőleges elnevezés adható, tehát a MYDATA (jelentése: az én adataim) helyett, akár a TEGNAPIADAT elnevezés is szerepelhetne, bár ez a név egy kicsit hosszú, és bizonyára senki sem szeret sokat írni. Az első sor további része azt írja elő, hogy ennek a szégmensnek a memória egyik paragrafushatáránál kell kezdődnie, és adatszégmensről (DATA) van szó. Ebben a szégmensben négy változó deklarálásáról gondoskodunk. A NUM1, NUM2 és NUM3 a kivonási feladatban szereplő számokat tartalmazzák. Minden változót szónak definiálunk (Defined Word = DW).

A 1234H, 24H és 0ABCH számok legtöbb 8088/80386-os assembler esetében 16 bitre egészülnek ki. A programozónak tehát úgy kell ezekre a számokra gondolnia, mintha 1234H, 0024H és 0ABCH-ként szerepelnének az adatszegmensben. Az ANS (Answer = válasz) elnevezésű negyedik változót deklaráltuk, de nem állítottunk be hozzá semmilyen kezdőértéket, csak egy kérdőjelet (?) írtunk a kezdőértékek oszlopába. A kérdőjel 16 bites tárolási egység lefoglalását biztosítja az ANS változó részére. A szegmens utolsó sora a MYDATA elnevezésű adatszegmens lezárásáról gondoskodik (ENDSegment = szegmens vége).

A kivonást végrehajtó programkód ezek után már szinte magától értetődik:

```
MOV    AX,NUM1      ; NUM1 BETOLTESE AZ AX-BE
SUB    AX,NUM2      ; NUM2 KIVONASA NUM1-BOL
SUB    AX,NUM3      ; NUM3 KIVONASA AZ ELOBBI EREDMENYBOL
MOV    ANS,AX       ; AZ EREDMENY BETOLTESE ANS-BA
```

A NUM1 elnevezésű számot az AX regiszterbe helyezzük el. A következő két kódsor NUM2-öt és NUM3-at kivonja az AX tartalmából. A negyedik kódsor az AX regiszter tartalmát (754H) az ANS változóba helyezi el. Ahhoz, hogy az eredményt megtudjuk, jelenleg nincs semmilyen más eszközünk, mint az adatszegmens tárkiíratása (dump). A következőkben egy olyan memóriakiíratást mutatunk be, amit a program futása után az IBM DEBUG programjának felhasználásával készítettünk. Figyeljük meg, hogy a 16 bites számok 8 bites csoportokban kerülnek tárolásra.

```
-D DS : 0000
1C9D : 0000 34 12 24 00 BC 0A 54 07-00 00 00 00 00 00 00 4S...T.....
1C9D : 0010 4D 59 53 54 41 43 4B 20-4D 59 53 54 41 43 4B 20 MYSTACK MYSTACK
1C9D : 0020 4D 59 53 54 41 43 4B 20-4D 59 53 54 41 43 4B 20 MYSTACK MYSTACK
1C9D : 0030 4D 59 53 54 41 43 4B 20-4D 59 53 54 41 43 4B 20 MYSTACK MYSTACK
1C9D : 0040 4D 59 53 54 41 43 4B 20-4D 59 53 54 41 43 4B 20 MYSTACK MYSTACK
1C9D : 0050 4D 59 53 54 41 43 4B 20-4D 59 53 54 41 43 4B 20 MYSTACK MYSTACK
1C9D : 0060 4D 59 53 54 41 43 4B 20-4D 59 53 54 41 43 4B 20 MYSTACK MYSTACK
1C9D : 0070 4D 59 53 54 41 43 4B 20-4D 59 53 54 41 43 4B 20 MYSTACK MYSTACK
```

Ebből a programból nemcsak a hexadecimális kivonás módját tudhattuk meg, hanem azt is, hogyan lehet az előző feladat korlátain felülkerekedni.

Először: Az adatszegmens használatával a kivonandó számokat a valóságos programkód módosítása nélkül megváltoztathatjuk.

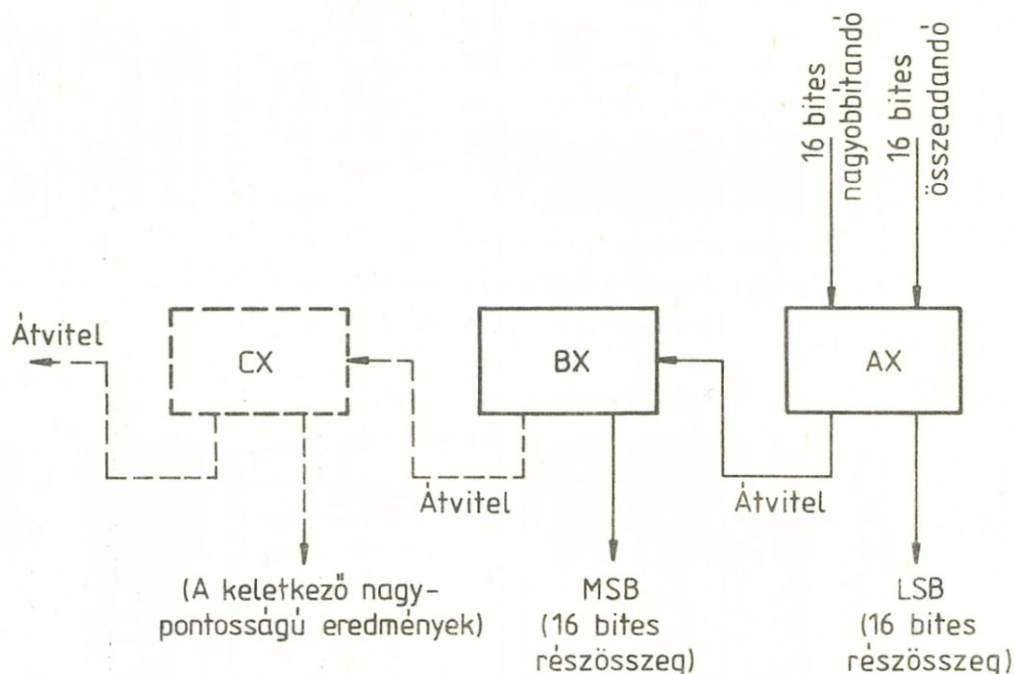
Másodszor: 16 bites számok használata egyrészt nagyobb pontosságot biztosít, másrészt a programozónak lehetősége nyílik nagyobb számokkal való műveletek végrehajtására is.

Többszörös pontosságú összeadás közvetlen címezéssel

A 8088/80386-os processzorcsalád általános célokat szolgáló AX, BX, CX, DX regiszterei 16 bitesek. A programozók tehát 0000H-tól 0FFFF-ig (decimálisan 0-tól 65535-ig) terjedő egész számok használatára lennének kényszerítve, ha nem állna rendelkezésre olyan programozási technika, amivel ezt a korlátozást el lehet kerülni. A következő példában általános eljárással 32 bites aritmetikát valósítottunk meg, ami maximálisan a 0FFFFFFFFH szám (decimálisan 4294967295) ábrázolását teszi lehetővé a 8088/80286-os gépeken.

Bár a 80386-os processzor lehetővé teszi a 32 bites aritmetikát, elképzelhető hogy szükség lehet 0FFFFFFFFH-nál nagyobb számok kezelésére. Az átviteljelző bitet vagy túlcsoordulási

jelzőbitet valamennyi processzor 1-re állítja be, ha az aritmetikai művelet úgy kívánja. Az első két programban ezt a tulajdonságot nem használtuk fel. Ha átviteli művelet következik be, és erről a program nem szerez tudomást, helytelen eredményhez juthatunk. Az ADC (összeadás átvittel) művelet lehetővé teszi, hogy a program az átvitelről információt szerezzen, és ennek előnyeit kihasználva lehetővé tegye a többszörös pontosságú aritmetikát. Az 5-3. ábra a többszörös pontosságú összeadási művelet megvalósításának módját, míg az 5-4. ábra a program általános folyamatábráját mutatja. Emlékeztetőül: Az átviteljelző bit minden ADD vagy ADC művelet után beállítódik vagy törlődik, de ezt az információt csak az ADC utasítás használja fel.

5-3. ábra Nagy pontosságú összeadás megvalósítása

A program az LSB-vel (alsó byte-tal) kezdi a művelet végrehajtását és MSB (legnagyobb helyiértékű bit) felé halad. Lehetséges, hogy két 16 bites szám összeadása nem eredményez átvitelt, míg más esetben átvitel keletkezik. Például az 1234H és 1532H. számok összeadása során nem keletkezik átvitel, míg a 0ABCDH és 5600H esetében igen. Ha LSB számjegyekkel dolgozunk, a megelőző összeadásokból nem származik átvitel. Ezért az LSB összeadásokat rendszerint az ADD művelettel végezzük el. Ha átvitel keletkezik, az átviteljelző bit beáll 1-re, amelyet aztán az ADC utasítás a felső byte-ra vonatkozó 16 bites összeadás elvégzésekor felhasznál.

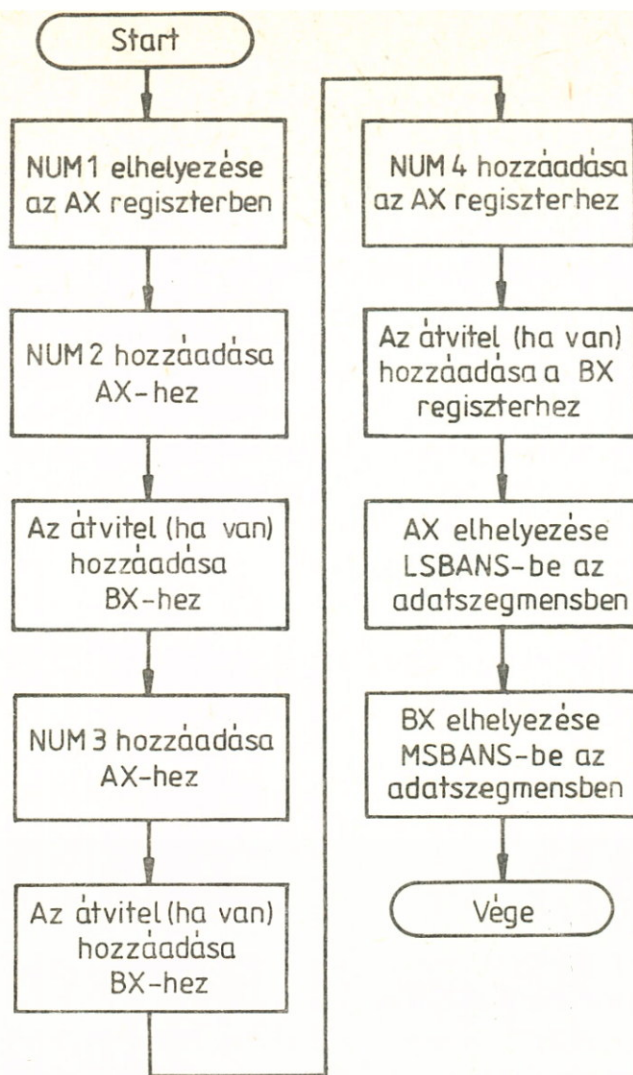
Csak az átviteli információ kerülhet a magasabb 16 bitbe, mivel a megadott összeadandó számok az alsó byte-ra vannak korlátozva. Emiatt az ADC műveletet 0000H-val végezzük el. Az 5-4. ábra segítségével a teljes programot áttekinthetjük. A többszörös pontosságú 32 bites eredményt két 16 bites változóban (LSBANS és MSBANS) tároljuk.

A feladatot megvalósító program a következő:

```

MOV    AX,NUM1      ; NUM1 BETOLTESE AZ AX-BE
ADD    AX,NUM2      ; A MASODIK SZAM HOZZAADASA AX-HEZ
ADC    BX,00H       ; ATVITEL-HA VAN-HOZZAADASA BX-HEZ
ADD    AX,NUM3      ; A HARMADIK SZAM HOZZAADASA AX-HEZ
ADC    BX,00H       ; ATVITEL-HA VAN-HOZZAADASA BX-HEZ
ADD    AX,NUM4      ; A NEGYEDIK SZAM HOZZAADASA AX-HEZ
ADC    BX,00H       ; ATVITEL-HA VAN-HOZZAADASA BX-HEZ
MOV    LSBANS,AX    ; AX TARTALMANAK ELMENTESE LSBANS-BE
MOV    MSBANS,BX    ; BX TARTALMANAK ELMENTESE MSBANS-BE

```


5-4. ábra A nagy pontosságú összeadás programozási lépései

```

;A 8088/8038. JS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM A TOBBSZOROS PONTOSSAGU OSSZEADAST MUTATJA
  
```

```

STACK SEGMENT PARA STACK
      DB 64 DUP ('MYSTACK,')
STACK ENDS
  
```

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NUM1 DW 0FB00H ; AZ ELSO 16 BITES SZAM
NUM2 DW 0F01BH ; A MASODIK 16 BITES SZAM
NUM3 DW 2000H ; A HARMADIK 16 BITES SZAM
NUM4 DW 0E000H ; A NEGYEDIK 16 BITES SZAM
LSBANS DW ? ; AZ EREDMENY LSB RESZE
MSBANS DW ? ; AZ EREDMENY MSB RESZE
MYDATA ENDS
  
```

```

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ; A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ; AX TORLESE
  
```

```

PUSH  AX          ; ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
MOV   AX,MYDATA  ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV   DS,AX      ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

;NEGY INTEGER SZAM OSSZEADASA
MOV   AX,NUM1    ; NUM1 BETOLTESE AZ AX-BE
ADD   AX,NUM2    ; A MASODIK SZAM HOZZAADASA AX-HEZ
ADC   BX,00H     ; ATVITEL-HA VAN-HOZZAADASA BX-HEZ
ADD   AX,NUM3    ; A HARMADIK SZAM HOZZAADASA AX-HEZ
ADC   BX,00H     ; ATVITEL-HA VAN-HOZZAADASA BX-HEZ
ADD   AX,NUM4    ; A NEGYEDIK SZAM HOZZAADASA AX-HEZ
ADC   BX,00H     ; ATVITEL-HA VAN-HOZZAADASA BX-HEZ
MOV   LSBANS,AX  ; AX TARTALMANAK ELMENTESE LSBANS-BE
MOV   MSBANS,BX  ; BX TARTALMANAK ELMENTESE MSBANS-BE

;AZ OSSZEADASI MUVELET VEGE

RET   ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP      ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS      ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END   MYPROC     ; A PROGRAM VEGE

```

5-5. ábra

A NUM1 és NUM2 számok összeadása az első feladatban már megismert MOV és ADD ismételt elvégzésével történik.

Ha az összeadás következtében az átviteljelző bit beáll, akkor a következő kódsor (ADC BC,00H) az átvitelt hozzáadja a BX regiszter tartalmához.

Az ADD/ADC sorrend minden egyes összeadandó szám esetében megismétlődik. A végösszeget két regiszterben képezzük. A BX tartalmazza az eredmény felső bitjeit, míg AX a alsó bitjeit. A regiszterek tartalmát az adatszegmens két változójába (LSBANS, HSBANS) helyezük el. A két szám összeláncolásával, az eredmény 0002EB1BH-nak olvasható.

A most megismert módszer minden olyan esetben alkalmazható, amikor az összeadandó számok mérete meghaladja egy adott számítógép regisztereinek méretét.

Az eddig bemutatott programozási technikáknak van egy hátrányuk. Minden egyes összeadáshoz vagy kivonáshoz egy-egy (néha kettő) programsor tartozik. Néhány szám összeadásánál ez nem is jelent problémát. Képzeljünk el azonban egy olyan esetet, amikor 20 szám összeadását szeretnénk ilyen módon megoldani. A program hosszú és nehézkes lenne.

Többszörös pontosságú összeadás indexelt címmel

Az "egy összeadás egy sor" programozási technika hátrányainak megszüntetése a következő módon lehetséges:

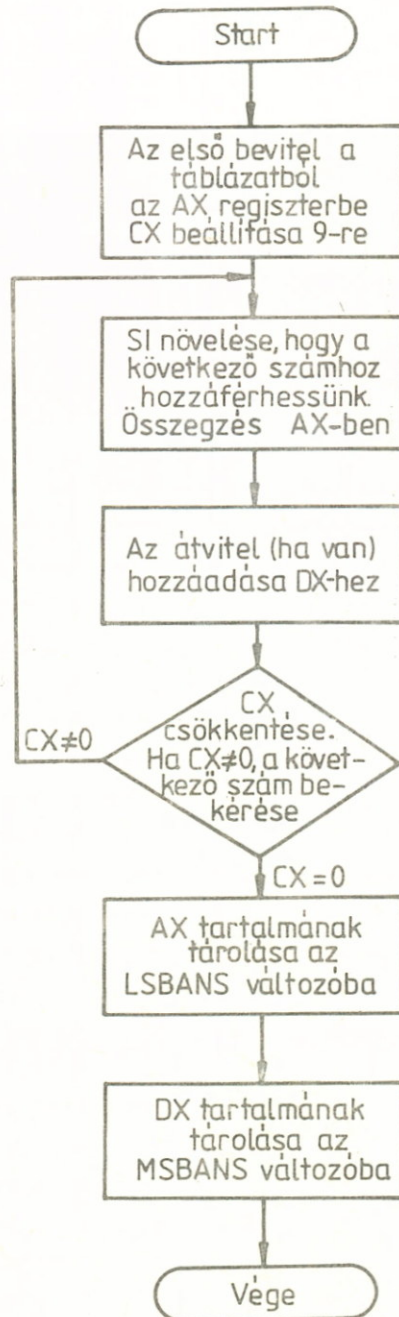
1. A számok tárolási táblázatának (table) kialakítása.
2. Programciklus szervezése, amellyel ugyanazt a kódot többször aktivizálhatjuk.
3. Indexelt címzés, amellyel a tárolási táblázatban az egyik számról a másikra léphetünk.

A számok táblázatos tárolásával egyetlen változónévhez több számot is hozzárendelhetünk.

A következő adatszegmens ezt illusztrálja:

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'  
TABLE DW 1234H,5678H,9ABCH,0DEF0H,1111H,2222H,3333H,  
        DW 4444H,5555H,6666H,7777H,8888H,9999H,0AAAAH,  
        DW 0BBBBH,0CCCCH,0DDDDH,0EEEEH,0FFFFH  
LSBANS DW ?  
MSBANS DW ?  
MYDATA ENDS
```

A 19 bejegyzést tartalmazó TABLE elnevezésű táblázatban minden egyes adatot szónak definiáltunk. Annak érdekében, hogy a program ezekkel a számokkal műveleteket tudjon végezni, szükség van egy olyan technikára, amivel a táblázat tárolási helyére be lehet lépni, és onnan a szükséges számokat ki lehet emelni. Az 5–6. ábrán egy olyan többszörös pontosságú összeadási művelet lépéseit követhetjük végig, amelynél ciklus és indexelt címzés szerepel. A ciklus segítségével a program annyiszor halad végig a ciklusba foglalt utasításokon, ahány-szor azt előírjuk.

5–6. ábra Nagy pontosságú összeadás lépései ciklus és indexelt címzés felhasználásával

Az összeadási művelet cikluson belüli használata tehát kiküszöböli a művelet ismételt leírását. A következő lista egy olyan programot mutat, amellyel a táblázatban szereplő első tíz szám összeadását valósítottuk meg.

```
;8088/8386-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
```

```
;TOBBSZOROS PONTOSSAGU OSSZEADAS TABLAZATBAN TAROLT ADATOK
```

```
;INDEXELT CIMZESEVEL
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
TABLE DW      1234H,5678H,9ABCH,0DEF0H,1111H,2222H,3333H,
      DW      4444H,5555H,6666H,7777H,8888H,9999H,0AAAAH,
      DW      0BBBBH,0CCCCH,0DDDDH,0EEEEH,0FFFFH
LSBANS DW      ?
MSBANS DW      ?
MYDATA ENDS
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                  ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH DS                    ; A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB AX,AX                  ; AX TORLESE
      PUSH AX                    ; ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
      MOV AX,MYDATA              ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV DS,AX                  ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
```

```
;A TABLAZATBAN TAROLT ELSO TIZ SZAM OSSZEADASA
```

```
;INDEXELT CIMZESSEL
```

```
      LEA BX,TABLE              ; A TABLAZAT HELYE BX-BE KERUL
      MOV SI,00H                ; AZ INDEX BEALLITASA ZERUSRA
      MOV AX,TABLE[SI]          ; AZ ELSD SZAM BEKERESE
      MOV CX,09H                ; AZ OSSZEADASOK SZAMANAK BEALLITASA
AGAIN: ADD SI,02H               ; A SZO INDEXELESE A TABLAZATBAN
      ADD AX,TABLE[SI]          ; RESZOSSZEG KEPZESE
      ADC DX,00H                ; ATVITEL-HA VAN- HOZZAADASA DX-HEZ
      LOOP AGAIN                ; HA CX <> 0, A KOV. SZAM BEKERESE
      MOV LSBANS,AX             ; AX ELHELVEZESE LSBANS-BE
      MOV MSBANS,DX             ; DX ELHELVEZESE MSBANS-BE
```

```
;VEGE AZ OSSZEADASI FELADATNAK
```

```
      RET                        ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                      ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                      ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
      END MYPROC                 ; A PROGRAM VEGE
```

A program leglényegesebb részét külön is kiemeljük:

```
      LEA DX,TABLE              ; A TABLAZAT HELYE BX-BE KERUL
      MOV SI,00H                ; AZ INDEX BEALLITASA ZERUSRA
      MOV AX,TABLE[SI]          ; AZ ELSD SZAM BEKERESE
      MOV CX,09H                ; AZ OSSZEADASOK SZAMANAK BEALLITASA
AGAIN: ADD SI,02H               ; A SZO INDEXELESE A TABLAZATBAN
      ADD AX,TABLE[SI]          ; RESZOSSZEG KEPZESE
      ADC DX,00H                ; ATVITEL-HA VAN- HOZZAADASA DX-HEZ
      LOOP AGAIN                ; HA CX <> 0, A KOV. SZAM BEKERESE
```

Az SI indexregiszter, ami a táblázatban belüli eltolást adja, a zérus kezdőértéket veszi fel. A táblázat első eleme (1234H), még mielőtt a program a ciklusba belépne, az AX regiszterbe kerül. A ciklusszámlálót (CX) ezért 9-re állítjuk be, amivel tíz szám összeadását érjük el. (Az elsőt már a cikluson kívül betöltöttük!) A ciklus az AGAIN címke és a LOOP AGAIN programsor között helyezkedik el. A ciklusban legelőször 02H-t adunk az indexregiszter értékéhez, ami azt jelenti, hogy a táblázatban a mutatót a következő számra állítjuk. (A mikroprocesszorok byte-orientáltak, tehát a következő szóra történő rámutatáshoz kétbyte-os növekményt kell előírunk.) A kód következő sora kikeresi a táblázatnak azt az elemét, amelyre az indexregiszterrel (SI) rámutattunk, kivesszi az 5678H számot és hozzáadja az AX regiszter éppen érvényes tartalmához. Az összeadás során esetlegesen előforduló túlszordulást a DX regiszter gyűjti össze. Ha a tíz szám összeadása még nem történt meg, a program visszaugrik az AGAIN címke-re és megismételi a műveleteket. A ciklusszámláló értéke minden alkalommal 1-gyel csökken, és amikor értéke zérussá válik, a program kilép a ciklusból. A DX/AX-ben keletkezett eredményeket két 16 bites változó tárolja. A végeredményt az adatszégmens kiíratásával tudhatjuk meg:

```
-D DS : 0000
1CC1 : 0000    34  12  78  56  BC  9A  F0  DE-11  11  22  22  33  33  44  44  4.xV ..... ""33DD
1CC1 : 0010    55  55  66  66  77  77  88  88-99  99  AA  AA  BB  BB  CC  CC  UUffww .....
1CC1 : 0020    DD  DD  EE  EE  FF  FF  BD  48-03  00  00  00  00  00  00  ..... H .....
1CC1 : 0030    4D  59  53  54  41  43  4B  20-4D  59  53  54  41  43  4B  20  MYSTACK MYSTACK
1CC1 : 0040    4D  59  53  54  41  43  4B  20-4D  59  53  54  41  43  4B  20  MYSTACK MYSTACK
1CC1 : 0050    4D  59  53  54  41  43  4B  20-4D  59  53  54  41  43  4B  20  MYSTACK MYSTACK
1CC1 : 0060    4D  59  53  54  41  43  4B  20-4D  59  53  54  41  43  4B  20  MYSTACK MYSTACK
1CC1 : 0070    4D  59  53  54  41  43  4B  20-4D  59  53  54  41  43  4B  20  MYSTACK MYSTACK
```

Decimális számok összeadása közvetett regisztercímmel

Az assemblereknek a hexadecimális aritmetika a természetes, hiszen a mikroprocesszor bináris rendszerben dolgozik. (Fordítói megj.: a bináris tömörített kifejezése a hexadecimális.) Előfordulhatnak azonban olyan esetek, amikor a programozó decimális számokat szeretne összeadni vagy kivonni. Legtöbb assembler lehetővé teszi, hogy a numerikus adatokat bináris, decimális, hexadecimális, vagy oktális formában beírassuk. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a számítógép a műveleteket ezekben a különböző számrendszerekben hajtja végre. Arról van szó, hogy az assembler binárisba váltja át ezeket a számokat, így mentesít bennünket ez alól a feladat alól. A hexadecimális (bináris) rendszerektől eltérő számrendszerekben végzendő műveletek azonban speciális utasításokat igényelnek.

A 8088/80386-os mikroprocesszor család rendelkezik két utasítással (DAA,DAS), amelyek segítségével decimális aritmetikai műveletek korlátozott mértékben elvégezhetők.

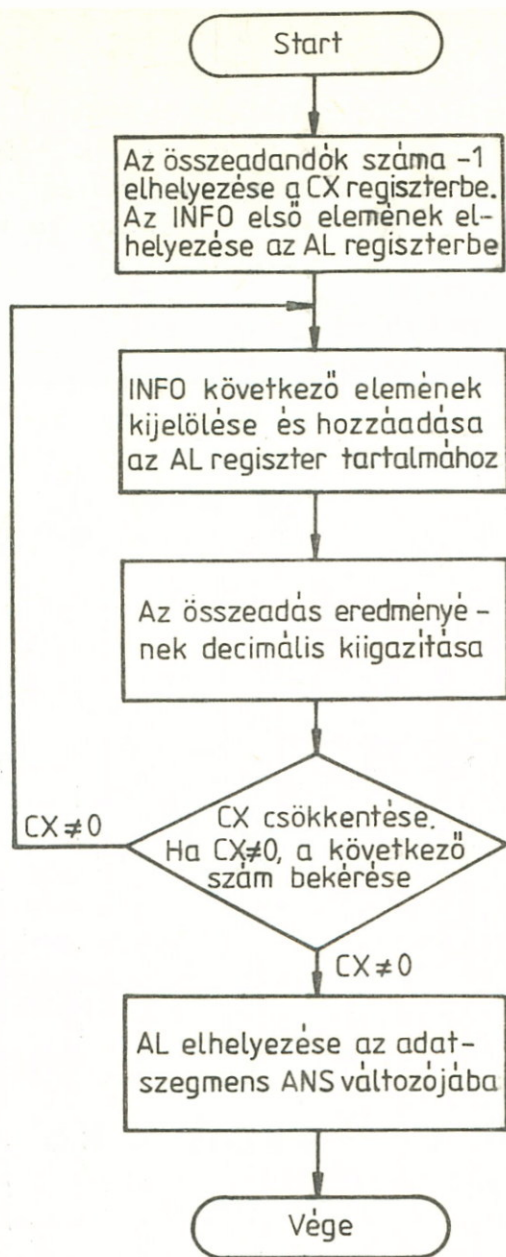
Az 5-7. ábrán a közvetett regisztercímmel alkalmazó decimális összeadás lépései figyelhetők meg.

Ha a DAA utasítással több számot adunk össze, számos tényezőre kell tekintettel lennünk.

Először: az összeadandó számoknak decimális számként kell szerepelniük. Például: 3, 4, 8, 11, 12, 30, 89. A következő számokkal nem kapnánk helyes eredményt: 1AH, 0AH, 1BH.

Másodszor: A DAA utasítás csak az AL regiszterrel működik.

Harmadszor: A DAA utasítást közvetlenül az ADD vagy ADC utasítás után kell alkalmaznunk. Olvassuk el még egyszer a DAA utasításról leírtakat. Vegyük észre, hogy a DAA nem vált át mindent a szó szorosán vett értelmében, hanem a regiszter tartalmát kiigazítja úgy, hogy

5-7. ábra Decimális összeadás közvetett regisztercímzés felhasználásával

a szám decimális alakban jelenjen meg. Ettől még a számítógép gondolkozása nem változik meg! A gép csak hexadecimális számokkal tud dolgozni. Tehát ha pl. a 6 és az 5 összegét képezi, 0BH hexadecimális eredmény keletkezik. A DAA utasítás ehhez még 06H-t ad, és így áll elő a 11 szám, mint az összeadás decimális eredménye. (Természetesen a 11 mint hexadecimális 11H kerül tárolásra.) Most pedig lássuk a decimális összeadást megvalósító program listáját!

Figyeljük meg, hogy az adatszégmensben tárolt számok formája olyan, amelyet a decimális összeadás megkövetel:

```
;8088/80386-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM A DAA UTASITAS HASZNALATAT MUTATJA BE
;A KOZVETLEN REGISZTERCINZES FELHASZNALASAVAL

STACK  SEGMENT PARA STACK
      DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
INFO   DB 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15
ANS    DB ?
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH DS                  ; A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB AX,AX                ; AX TORLESE
      PUSH AX                  ; ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
      MOV AX,MYDATA            ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV DS,AX                ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

;AZ INFO TABLAZATBAN ELHELYEZETT ELSO 11 DECIMALIS SZAM
;OSSZEADASA

      LEA BX,INFO              ; INFO HELYENEK BETOLTESE BX-BE
      MOV CX,10                ; AZ OSSZEADASOK SZAMA
      MOV AL,INFO              ; AZ ELSO SZAM BEKERESE AZ INFO-BOL
AGAIN: ADD BX,01H              ; A KOVETKEZO SZAM KIJELOLESE
      ADD AL,INFO[BX]          ; RESZOSSZEG KEPZESE
      DAA                      ; AZ AL DECIMALIS KIIGAZITASA
      LOOP AGAIN               ; MEGTORTENT A 11 OSSZEADAS?
      MOV ANS,AL               ; A VEGEREDMENY ANS-BA KERUL
;A DECIMALIS OSSZEADASI MUVELETNEK VEGE

      RET                      ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                    ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                     ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
      END MYPROC                ; A PROGRAM VEGE
```

A kódszegmens legfontosabb részét külön is kiemeljük:

```
      LEA BX,INFO              ; INFO HELYENEK BETOLTESE BX-BE
      MOV CX,10                ; AZ OSSZEADASOK SZAMA
      MOV AL,INFO              ; AZ ELSO SZAM BEKERESE AZ INFO-BOL
AGAIN: ADD BX,01H              ; A KOVETKEZO SZAM KIJELOLESE
      ADD AL,INFO[BX]          ; RESZOSSZEG KEPZESE
      DAA                      ; AZ AL DECIMALIS KIIGAZITASA
      LOOP AGAIN               ; MEGTORTENT A 11 OSSZEADAS?
```

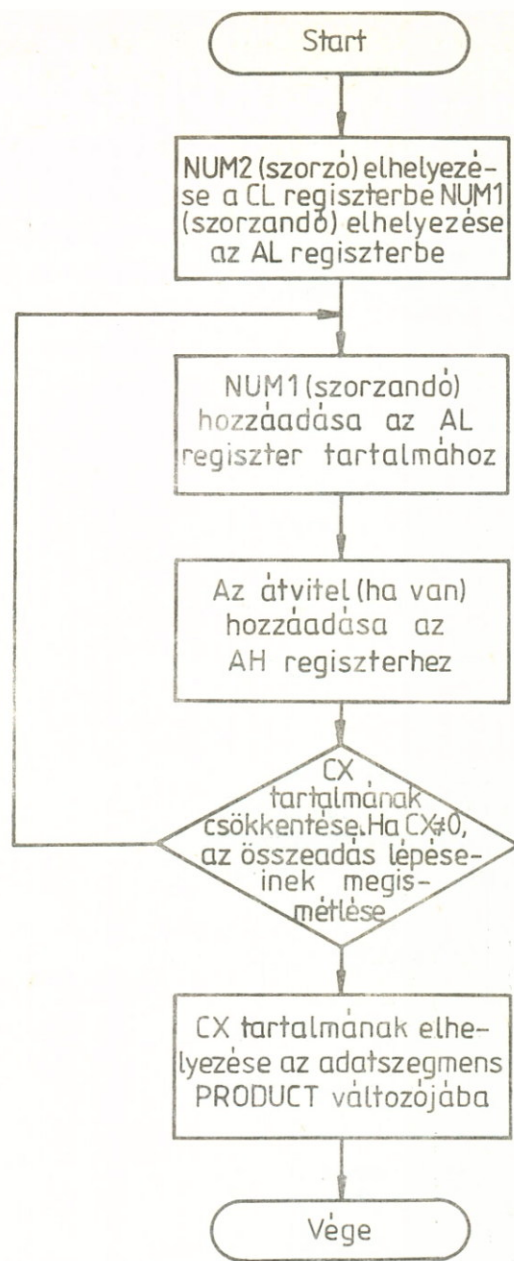
A CX regiszter tartalmazza a ciklusszámlálót. A jelenlegi programszegmens annyiban különbözik az előzőtől, hogy az index-regisztert nem használtuk fel a táblázat elemeire való rámutatáshoz, ui. BX növelése elegendő volt ahhoz, hogy a táblázat elemeihez hozzáférjünk.

Ez alkalommal BX-et 1-gyel kell növelni, mert az INFO táblázat csupa byte méretű számból áll. A ciklus szervezése ugyanaz, mint az előző példánál, kivéve, hogy az ADD utasítás után közvetlenül a DAA utasítás áll. Amikor a táblázatban szereplő első 11 szám összeadása megtörtént, AL tartalma az ANS változóba kerül, és a program befejeződik. A következő listából a program futása után képződött eredményeket figyelhetjük meg. (Csak emlékeztetőül: az adatszégmens minden adata hexadecimális alakban van.) Próbáljuk megtalálni a kiinduló mennyiségeket és az eredményt!

```
-D DS : 0000
1CE5 : 0000  01  02  03  04  05  06  07  08-09  0A  0B  0C  0D  0E  0F  66  ..... F
1CE5 : 0010  4D  59  53  54  41  43  4B  20-4D  59  53  54  41  43  4B  20  MYSTACK MYSTACK
1CE5 : 0020  4D  59  53  54  41  43  4B  20-4D  59  53  54  41  43  4B  20  MYSTACK MYSTACK
1CE5 : 0030  4D  59  53  54  41  43  4B  20-4D  59  53  54  41  43  4B  20  MYSTACK MYSTACK
1CE5 : 0040  4D  59  53  54  41  43  4B  20-4D  59  53  54  41  43  4B  20  MYSTACK MYSTACK
1CE5 : 0050  4D  59  53  54  41  43  4B  20-4D  59  53  54  41  43  4B  20  MYSTACK MYSTACK
1CE5 : 0060  4D  59  53  54  41  43  4B  20-4D  59  53  54  41  43  4B  20  MYSTACK MYSTACK
1CE5 : 0070  4D  59  53  54  41  43  4B  20-4D  59  53  54  41  43  4B  20  MYSTACK MYSTACK
```

Szorzás ismételt összeadással

Az assembly programozás kezdetén – még a 6800-as és 6502-es mikroprocesszorok idején – csak az összeadás és a kivonás állt a programozók rendelkezésére, így magának a programozónak kellett megalkotnia azt az algoritmust, amivel a szorzást és az osztást el tudta végezni. A 8088/80386-os processzorcsalád mind a szorzási, mind az osztási műveletekkel rendelkezik. Még mielőtt ezekkel megismerkednénk, tanulmányozzuk át a következő egyszerű algoritmust, ami a szorzást ismételt összeadási műveletekkel valósítja meg. Általánosan ismert, hogy pl. az $5 * 3$ eredményét úgy is megkaphatjuk, hogy az 5-öt háromszor önmagához hozzáadjuk. Ez az alapja annak az algoritmusnak, amit most bemutatunk. Az eljárás fő hátránya a ciklusok ismételt végrehajtásának időigényessége. Az 5–8. ábrán azokat a programozási lépéseket figyelhetjük meg, amelyek két 8 bites szám összeszorzásához szükségesek. Ebben a példában a szorzó a ciklusszámláló szerepét tölti be. A szorzandót mindaddig önmagához adjuk, amíg az összeadások száma a szorzó értékével egyezik meg.

5-8. ábra Szorzás ismételt összeadással

Most pedig lássuk a szorzás programjának listáját!

```

; 8088/80386-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
; SZORZAS MEGVALOSITASA ISMETELT OSSZEADASOKKAL
  
```

```

STACK SEGMENT PARA STACK
      DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
  
```

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NUM1 DB 2AH
NUM2 DB 78H
PRODUCT DW ?
MYDATA ENDS
  
```

```

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
        PUSH DS ; A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB AX,AX ; AX TORLESE
        PUSH AX ; ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
        MOV AX,MYDATA ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
        MOV DS,AX ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

;A SZORZAST MEGVALOSITO KOD
        SUB AX,AX ; AZ AX REGISZTER NULLAZASA
        SUB CX,CX ; A CX REGISZTER NULLAZASA
        MOV CL,NUM2 ; A SZORZO ELHELJEZESE CL-BEN
        SUB CL,01H ; AZ INDEX BEALLITASA
        MOV AL,NUM1 ; A SZORZANDO ELHELJEZESE AL-BEN
AGAIN:  ADD AL,NUM1 ; RESZOSSZEG KEPZESE
        ADC AH,00H ; AZ ATVITEL-HA VAN- ELMENTESE
        LOOP AGAIN ; ISMETLES, HA CL<>0
        MOV PRODUCT,AX ; A VEGEREDMENY A PRODUCT-BA KERUL
;A SZORZASI MUVELET VEGE

        RET ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END MYPROC ; A PROGRAM VEGE

```

A következőkben a program leglényegesebb részét emeljük ki:

```

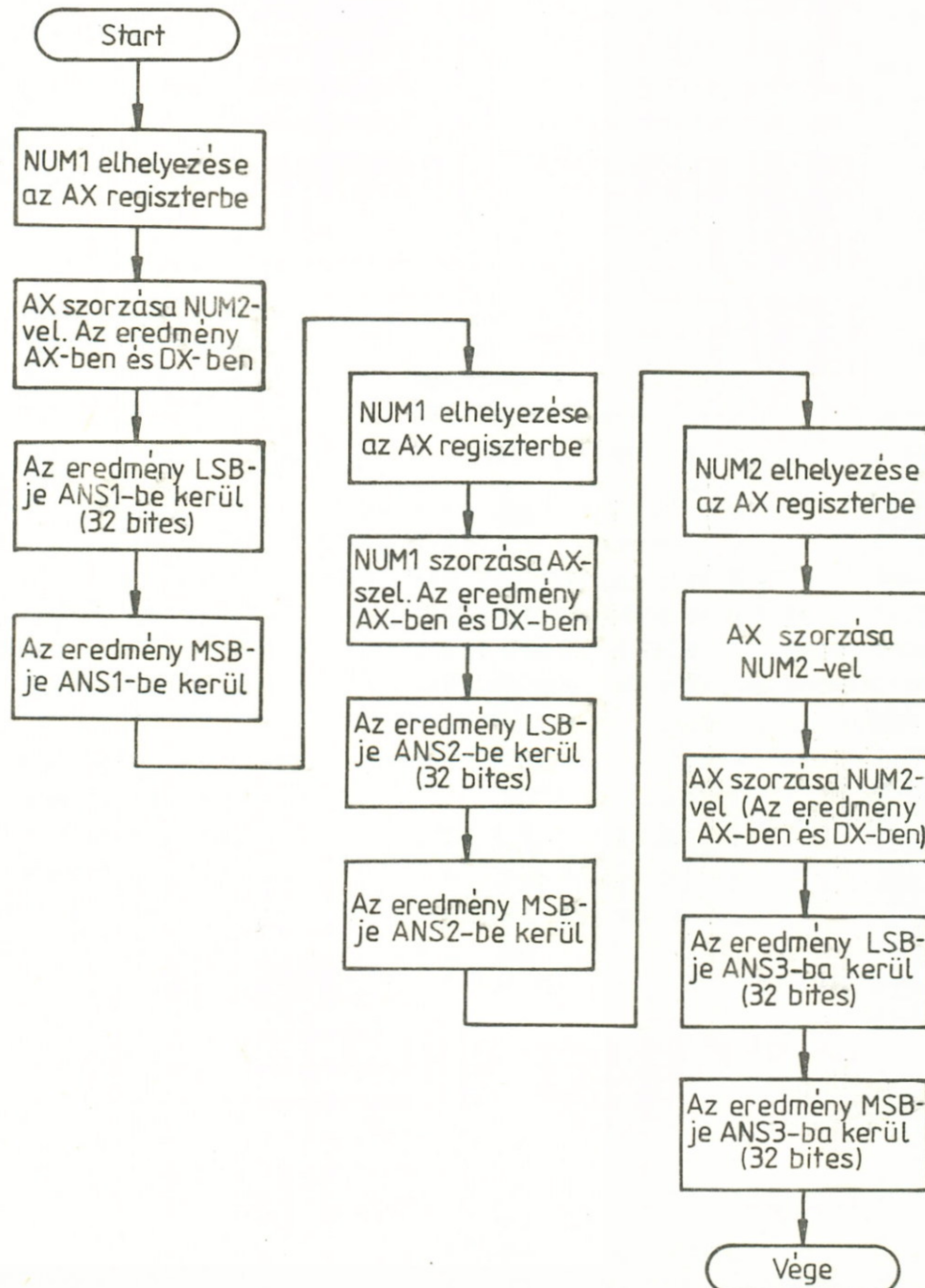
        SUB AX,AX ; AZ AX REGISZTER NULLAZASA
        SUB CX,CX ; A CX REGISZTER NULLAZASA
        MOV CL,NUM2 ; A SZORZO ELHELJEZESE CL-BEN
        SUB CL,01H ; AZ INDEX BEALLITASA
        MOV AL,NUM1 ; A SZORZANDO ELHELJEZESE AL-BEN
AGAIN:  ADD AL,NUM1 ; RESZOSSZEG KEPZESE
        ADC AH,00H ; AZ ATVITEL-HA VAN- ELMENTESE
        LOOP AGAIN ; ISMETLES, HA CL<>0

```

A CX és AX regisztereket előzetesen nulláztuk, hogy biztosan a helyes eredményt kapjuk. Az AX általános célú regiszterben történik az összeadás és CL tartalmazza a szorzó értékét, amitől a ciklus végrehajtásának száma függ. A szorzót, miután elhelyeztük a CL regiszterben, 1-gyel csökkentjük, ui. a szorzandót még a ciklusba lépés előtt elhelyeztük AL-ben. A ciklus első menetében a szorzandót önmagához adjuk. Az ADC utasítás az átviteljelző bitek összegyűjtését szolgálja a 16 bites eredmény kialakítása miatt. A ciklus mindaddig ismétlődik, amíg a szorzó zérussá válik. Az AH regiszter tartalmazza a felső byte-ot AL pedig az alsó byte-ot, így alakul ki AX-ben a 16 bites eredmény.

Számok szorzása, négyzetre és köbre emelése a szorzás utasítással

A következő példa a szorzásra, a négyzetre- és köbre emelésre vonatkozó programcsomagokat tartalmazza. Az 5–9. ábrán azokat a programozási lépéseket követhetjük végig, amelyek a kívánt eredmények eléréséhez szükségesek. Amennyiben számok magasabb hatványát is elő akarjuk állítani, az előbbi példában megismert algoritmus szerint kell eljárunk. Ebben az esetben a hatványozást mint szorzások ismételt műveletét kell felfognunk.

5–9. ábra Számok összeszorzásának, négyzetre és köbre emelésének programozási lépései

```
; 8088/80386-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
; A MUL UTASITAS FELHASZNALASA SZORZASHOZ
; SZAMOK NEGYZETRE ES KOBRE EMELESEHEZ
; A LEGNAGYOBB SZAM, AMINEK A KOBE ELOALLITHATO 509H
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
      DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NUM1 DW 1234H
NUM2 DW 00CDH
ANS1 DD ?
ANS2 DD ?
ANS3 DD ?
MYDATA ENDS
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH DS ; A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB AX,AX ; AX TORLESE
      PUSH AX ; ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
      MOV AX,MYDATA ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV DS,AX ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
```

```
;KET SZAM OSSZESZORZASA ES AZ EREDMENY TAROLASA AZ ANS1 VALTOZOBAN
      SUB DX,DX ; A TULCSORDULASI REGISZTER TORLESE
      MOV AX,NUM1 ; AZ ELSO SZAM ELHELJEZESE AX-BEN
      MUL NUM2 ; A KET SZAM OSSZESZORZASA
      MOV WORD PTR ANS1,AX ; AX ELHELJEZESE ANS1 LSB-JEBEN
      MOV WORD PTR ANS1+2,DX ; DX ELHELJEZESE ANS1 MSB-JEBEN
```

```
;A SZORZASI MUVELET VEGE
```

```
;EGY SZAM NEGYZETRE EMELESE SZORZASSAL.
```

```
;AZ EREDMENY AZ ANS2 VALTOZOBA KERUL.
```

```
      SUB DX,DX ; A TULCSORDULASI REGISZTER TORLESE
      MOV AX,NUM1 ; AZ ELSO SZAM AX-BE KERUL
      MUL NUM1 ; A SZAM SZORZASA ONMAGAVAL
      MOV WORD PTR ANS2,AX ; AX ELHELJEZESE ANS2 LSB-JEBEN
      MOV WORD PTR ANS2+2,DX ; DX ELHELJEZESE ANS2 MSB-JEBEN
```

```
;A NEGYZETRE EMELES VEGE
```

```
;EGY SZAM KOBRE EMELESE SZORZASSAL.
```

```
;AZ EREDMENY AZ ANS3 VALTOZOBA KERUL.
```

```
      SUB DX,DX ; A TULCSORDULASI REGISZTER TORLESE
      MOV AX,NUM2 ; A MASODIK SZAM ELHELJEZESE AX-BEN
      MUL NUM2 ; A SZAM SZORZASA ONMAGAVAL
      MUL NUM2 ; A SZAM SZORZASA ONMAGAVAL
      MOV WORD PTR ANS3,AX ; AX ELHELJEZESE ANS3 LSB-JEBEN
      MOV WORD PTR ANS3+2,DX ; DX ELHELJEZESE ANS3 MSB-JEBEN
```

```
;A KOBRE EMELES VEGE
```

```
      RET ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
      END MYPROC ; A PROGRAM VEGE
```

A következő adatszégmensben érdekes adatbevitelt figyelhetünk meg:

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NUM1 DW 1234H
NUM2 DW 00CDH
ANS1 DD ?
ANS2 DD ?
ANS3 DD ?
MYDATA ENDS
```

Azt már tudjuk, hogy a NUM1 és NUM2 változók mindegyike 16 bites, de mi a méretük az eredményeket tároló ANS1, ANS2 és ANS3 változóknak?

A DD jelentése definiált duplaszó (Defined Doubleword), ami 32 bites méretet jelent. A 8088/80286-os processzoroknál azonban óvatosan kell bánni a 32 bites tárolóegységgel, mivel az általános célú regiszterek maximális mérete 16 bites. Ahhoz, hogy 32 bites tárolási egységet létesítsünk, speciális programozási technikát kell alkalmaznunk. A szorzást megvalósító kód a következő:

```
SUB DX,DX ; A TULCSORDULASI REGISZTER TORLESE
MOV AX,NUM1 ; AZ ELSO SZAM ELHELVEZESE AX-BEN
MUL NUM2 ; A KET SZAM OSSZESZORZASA
MOV WORD PTR ANS1,AX ; AX ELHELVEZESE ANS1 LSB-JEBEN
MOV WORD PTR ANS1+2,DX ; DX ELHELVEZESE ANS1 MSB-JEBEN
```

A MUL utasítás az AX és DX regiszterekben gyűjti össze a 32 bites eredményt. Ennél a példánál NUM1-et az AX regiszterben helyeztük el és NUM2-vel szoroztuk be. Vegyük észre, hogy NUM2-t nem kellett előzetesen regiszterben tárolnunk. Számos aritmetikai művelet – összeadás, kivonás, egy szám növelése és csökkentése – közvetlenül elvégezhető az adatszégmens változóival anélkül, hogy azokat előzetesen általános célú regiszterekben kellene elhelyeznünk. A szorzás eredménye a DX(000EH) és AX(93A4H) regiszterekben található. Ahhoz, hogy a DX és AX tartalmát egyetlen 32 bites változóban elhelyezhessük, a PTR utasítást kell alkalmaznunk. A MOV WORD PTR ANS1,AX programkód használatával az AX regiszter az ANS1 tárolási hely első (alacsony) 16 bitjébe kerül, MOV WORD PTR ANS1+2,DX programkód pedig azt biztosítja, hogy a DX regiszter tartalma az ANS1 változó felső 16 bitjébe jusson. A kétbyte-os növekmény használatára külön felhívjuk a figyelmet. A PTR utasítás megszüntet minden olyan kétértelműséget, ami egy 16 bites eredmény 32 bitben való elhelyezésekor előállhat. A következő programrészlet azt az egyszerű négyzetre emelési eljárást mutatja, amikor a számot önmagával szorozzuk:

```
SUB DX,DX ; A TULCSORDULASI REGISZTER TORLESE
MOV AX,NUM1 ; AZ ELSO SZAM AX-BE KERUL
MUL NUM1 ; A SZAM SZORZASA ONMAGAVAL
MOV WORD PTR ANS2,AX ; AX ELHELVEZESE ANS2 LSB-JEBEN
MOV WORD PTR ANS2+2,DX ; DX ELHELVEZESE ANS2 MSB-JEBEN
```

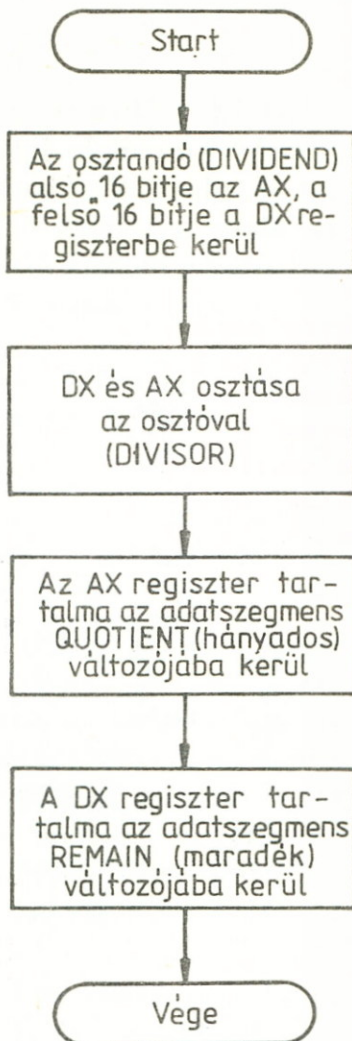
Ebben az esetben a szorzó és a szorzandó ugyanaz a szám. A DX-ben képződő 014BH és az AX-ben képződő 5A90H eredményt az ANS2 elnevezésű 32 bites változó kapja meg.

A példa harmadik programrészlete a köbre emelés technikáját mutatja be, amelynél egyszerűen csak arról van szó, hogy a számot háromszor kell önmagával szoroznunk.

Belefér az eredmény a számára kijelölt helyre? A 0CDH szám köbre emelése 8374D5H-t ad eredményül, ami egy 32 bites regiszterben elfér. Mindaddig nem következik be túlsordulási probléma, amíg az a szám, amit köbre emelünk nem nagyobb 50AH-nál.

A DIV (osztás) művelet használata definiált duplaszóval

Az 5–10. ábrán az osztási művelethez szükséges programozási lépéseket kísérhetjük figyelemmel.

5–10. ábra A hexadecimális osztás programozási lépései

A folyamatábrából azonban nem derül ki az osztandó és az osztó mérete. Amikor az osztás műveletét a 3. fejezetben tárgyaltuk, felhívtuk a figyelmet arra, hogy az osztandó két 16 bites regisztert elfoglalhat. (DX-et és AX-et). Ebben a példában az osztandót az adatszegmensben tároltuk, és DD-nek (definiált duplaszó) definiáltuk. A következő listán a teljes program látható.

```
;A 8088/80386-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM  
;AZ OSZTAS UTASITAS BEMUTATASA
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK  
DB 64 DUP ('MYSTACK ')  
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'  
DIVIDEND DD 02A8B7654H ; OSZTANDO  
DIVISOR DW 5ABCH ; OSZTO  
QUOTIENT DW ? ; HANYADAOS  
REMAIN DW ? ; MARADEK  
MYDATA ENDS
```



```

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
        PUSH DS ; A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB AX,AX ; AX TORLESE
        PUSH AX ; ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
        MOV AX,MYDATA ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
        MOV DS,AX ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

;32 BITES OSZTANDO ELOSZTASA 16 BITES OSZTOVAL
        MOV AX,WORD PTR DIVIDEND ; AZ OSZTANDO LSB-JE AX-BE KERUL
        MOV DX,WORD PTR DIVIDEND+2 ;AZ OSZTANDO MSB-JE DX-BE KERUL
        DIV DIVISOR ;(DX AX) OSZTASA DIVISOR-RAL
        MOV QUOTIENT,AX ; AX ELHELJEZESE A HANYADOSBA
        MOV REMAIN,DX ; DX ELHELJEZESE A MARADEKBA
;AZ OSZTASI MUVELET VEGE

        RET ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END MYPROC ; A PROGRAM VEGE

```

A programból elsőként az adatszégmenst emeljük ki, amiben négy változót (DIVIDEND, DIVISOR, QUOTIENT, REMAIN) definiáltunk:

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
DIVIDEND DD 02A8B7654H ; OSZTANDO
DIVISOR DW 5ABCH ; OSZTO
QUOTIENT DW ? ; HANYADOS
REMAIN DW ? ; MARADEK
MYDATA ENDS

```

A változók méretét a program működéséhez igazítva előzetesen beállítottuk. A DIVIDEND (osztandó) 02A8B7654H-t (decimálisan 713782868-at), a DIVISOR (osztó) 5ABCH-t (decimálisan 23228-at) tartalmaz. A QUOTIENT (hányados) és a REMAIN (maradék) mérete nem lehet nagyobb DW-nél (definiált szó). Ezeket a memória- helyeket a ? szimbólummal foglaltuk le. A program legérdekesebb része a 32 bites osztandó felhasználása.

Az erre vonatkozó programrészlet a következő:

```

MOV AX,WORD PTR DIVIDEND ; AZ OSZTANDO LSB-JE AX-BE KERUL
MOV DX,WORD PTR DIVIDEND+2 ;AZ OSZTANDO MSB-JE DX-BE KERUL
DIV DIVISOR ;(DX AX) OSZTASA DIVISOR-RAL
MOV QUOTIENT,AX ; AX ELHELJEZESE A HANYADOSBA
MOV REMAIN,DX ; DX ELHELJEZESE A MARADEKBA

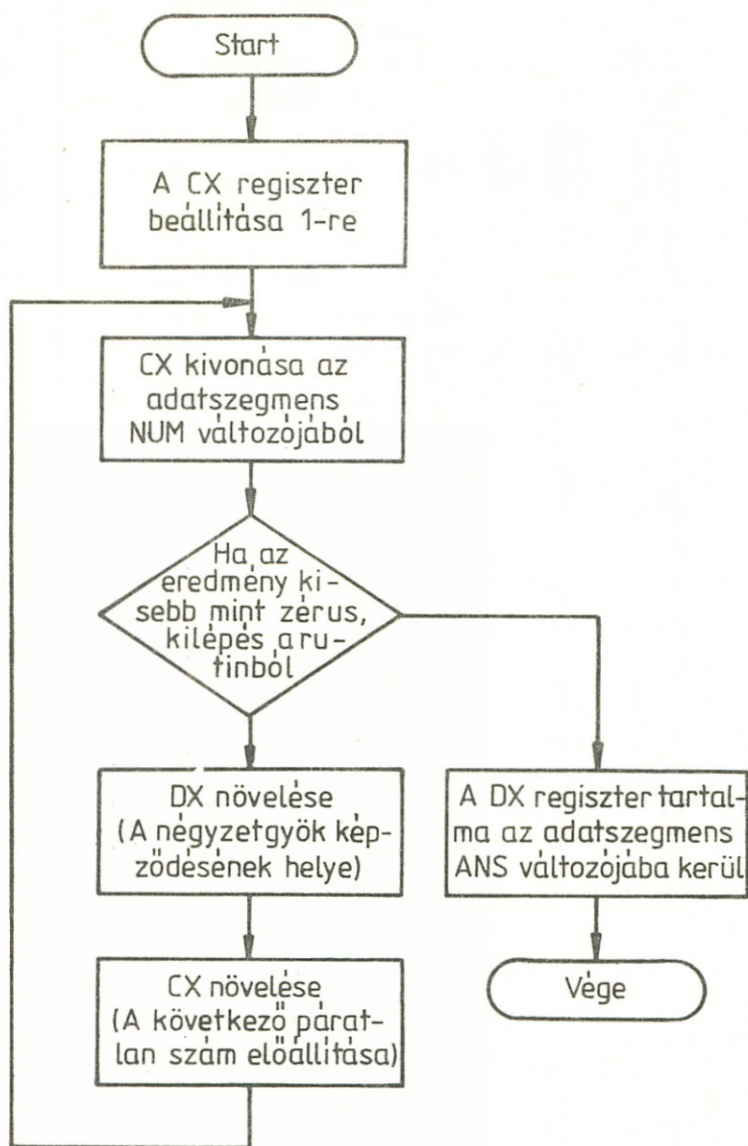
```

Emlékeztetjük az Olvasót arra, hogy a DIV művelet használatakor a 32 bites szám LSB-jét AX, MSB-jét DX tartalmazza. Ezeknek a kívánalmaknak a WORD PTR használatával tudunk eleget tenni, így ui. az osztandó első 16 bitje AX-be kerül. Mivel a processzor byte-orientált, a WORD PTR DIVIDEND + 2 kódra van szükségünk ahhoz, hogy az osztandó felső 16 bitje a DX regiszterbe kerüljön. Ebben a programban az osztó (DIVISOR) közvetlenül az adatszégmensből kerül meghívásra. A hányados, 7809H (decimálisan 30729) az AX regiszterbe, míg a maradék, 25B8H (decimálisan 9656) a DX regiszterben található.

A négyzetgyökvonás algoritmus

Az első algoritmus, amit ebben a fejezetben bemutatunk, az ismételt összeadásokkal előállított szorzás volt. Erre az algoritmusra valójában csak az oktatási szempontok miatt volt szükség, mivel a 8088/80386-os processzorcsalád a szorzás művelettel rendelkezik. A jelenlegi példánkban valójában is szükség van az algoritmusra, mert négyzetgyökvonás utasítás nem áll készen a rendelkezésünkre.

Az 5-11. ábrán egy egyszerű algoritmust mutatunk be, amivel megkaphatjuk egy adott hexadecimális szám négyzetgyökét. Az algoritmus a következőképpen fogalmazható meg:

5-11. ábra Hexadecimális szám négyzetgyökének előállításához szükséges programozási lépések

Egy szám négyzetgyöke megközelítően úgy határozható meg, hogy a számból kivonjuk az egymás után következő páratlan számokat mindaddig, amíg az eredeti szám zérussá (ill. negatívvá) válik. A kivonások száma az eredeti szám közelítő négyzetgyökét adja. A most megismert módszerrel határozzuk meg a decimális 82 négyzetgyökét:

$$82 - 1 = 81$$

$$81 - 3 = 78$$

78 - 5 = 73
 73 - 7 = 66
 66 - 9 = 57
 57 - 11 = 46
 46 - 13 = 33
 33 - 15 = 18
 18 - 17 = 1 Ez a kilencedik kivonás, ami még
 1 - 19 = -18 pozitív eredményt ad!

Tehát a 82 négyzetgyöke közelítőleg 9. Hexadecimális rendszerben is ugyanez az eljárás. A következő listán a négyzetgyökvonás assembly algoritmus látható.

```

;8088/80386-DS BEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;NEGYZETGYOK VONAS BEMUTATASA

```

```

STACK SEGMENT PARA STACK
      DB 64 DUP('MYSTACK ')
STACK ENDS

```

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
      NUM DW 1CE4H
      ANS DW ?
MYDATA ENDS

```

```

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE, DS:MYDATA, SS:STACK
      PUSH DS ; A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB AX, AX ; AX TORLESE
      PUSH AX ; ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
      MOV AX, MYDATA ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV DS, AX ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

```

```

;A NEGYZETGYOK VONAS RUTINJA

```

```

      MOV DX, 0H ; DX TORLESE
      MOV CX, 01H ; A KIVONANDO SZAM BEALLITASA
AGAIN: SUB NUM, CX ; A PARATLAN INT.SZAM KIVONASA NUM-BOL
      JL OUT ; KILEPES A RUTINBOL
      INC DX ; A NEGYZETGYOKERTEK NOVELESE 1-GYEL
      ADD CX, 02H ; A KOVETKEZO PARATLAN SZAM ELOALLITASA
      JMP AGAIN ; A CIKLUS ISMETLESE
OUT: MOV ANS, DX ; AZ EREDMENY AZ ANS VALTOZOBA KERUL
;A RUTIN VEGE

```

```

      RET ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
      END MYPROC ; A PROGRAM VEGE

```

Az aktuális kód szinte magától értetődő:

```
MOV    DX,0H           ; DX TORLESE
MOV    CX,01H          ; A KIVONANDO SZAM BEALLITASA
AGAIN: SUB   NUM,CX     ; A PARATLAN INT.SZAM KIVONASA NUM-BOL
      JL    OUT         ; KILEPES A RUTINBOL
      INC   DX          ; A NEGYZETGYOKERTEK NOVELESE 1-GYEL
      ADD   CX,02H      ; A KOVETKEZO PARATLAN SZAM ELOALLITASA
      JMP   AGAIN       ; A CIKLUS ISMETLESE
OUT:   MOV   ANS,DX     ; AZ EREDMENY AZ ANS VALTOZOBA KERUL
```

DX kezdőértékét zérusra állítjuk be, mivel ebben a regiszterben képződik a négyzetgyökvo-
nás eredménye (a négyzetgyök). CX, amelynek 1 a kezdőértéke, az egymás után következő
páratlan számokat tárolja. A ciklus legelső utasításával CX-et kivonjuk a NUM változóban
tárolt értékből. Ha a kivonás eredménye negatív, a program befejeződik, míg ellenkező esetben
CX a következő páratlan számra áll be, és a ciklus megismétlődik. Amikor a program a
ciklusból kilép, a négyzetgyök értékét az ANS változó kapja meg.

5.2 LOGIKAI MŰVELETEK

Az assembly programozás során számos olyan eset adódik, amikor az OR, AND és XOR
logikai függvényeket mint maszkokat használjuk a programjainkban. A grafikus programok-
ban XOR-t gyakran használjuk egy előzetesen betöltött képernyőpont törlésére. Az AND egy
adott byte bizonyos bitjeinek kiszűrésére használható. Mindkét alkalmazást a könyvben ké-
sőbb még tárgyaljuk.

Logikai kapuk és műveletek szimulálása assembly nyelven

A logikai függvények egyik alkalmazási területe egyszerű hardver logikai áramkörök szimulálása. Az 5–12. ábrán négy logikai kapu diagramját láthatjuk. Az IN1, IN2, IN3 és IN4 elnevezésű négy bemenet valós hardver kapuk elektromos csatlakozó pontjait jelentik. A keletkező kimenetet F-fel jelöltük. Az áramkör az igazságtáblázat felhasználásával papíron is analizálható. A jelenlegi példában a négy bemenet mint bináris adat szerepel az adatszégmensben. Az áramkör (program) a bináris bemenetet bitenként analizálja és előállítja a választ. Milyen lesz a kimenet a következő bemenetek esetén:

```
IN1 DB 10111010B
IN2 DB 11111100B
IN3 DB 00010100B
IN4 DB 00010011B
```

Legelőször az IN1 bitjeit egy logikai negációval megfordítjuk. Ekkor a 01000101B érték keletkezik. Ez a bemenet, valamint az IN2 OR művelete a következő eredményt állítja elő:

```
01000101B
11111100B
-----
11111101B (Az OR kapu kimenete)
```

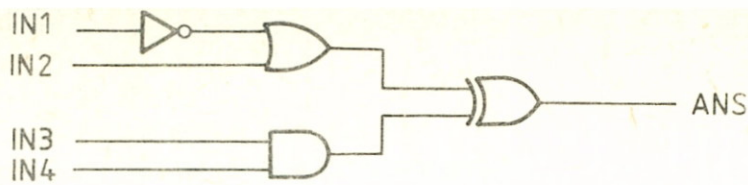
Az IN3 és IN4 értékeket egy AND műveletnek vetjük alá. Ekkor a következő eredmény keletkezik:

```
00010100B
00010011B
-----
00010000B (Az AND kapu kimenete)
```

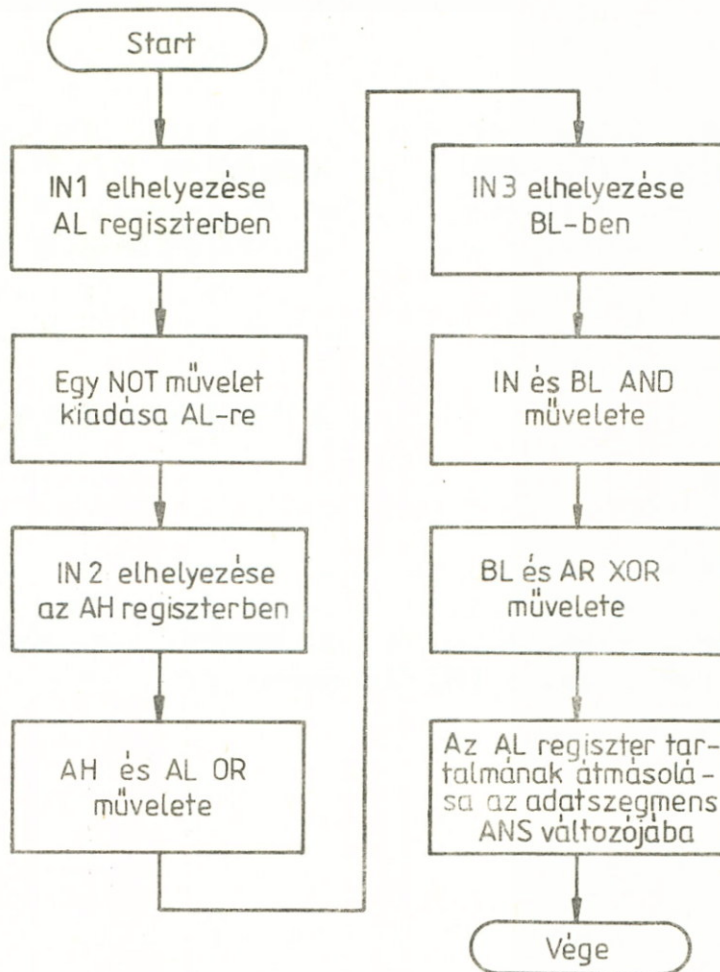
Végül az OR kapu és AND kapu kimenetét egy kizáró vagy (XOR) műveletnek vetjük alá. A következő eredményt kapjuk:

```
11111101B (Az OR kapu kimenete)
00010000B (Az AND kapu kimenete)
-----
11101101B (Az XOR kapu kimenete)
(0EDH)
```

Az 5–13. ábrán azokat a programozási lépéseket figyelhetjük meg, amelyek a hardver áramkör megvalósításához szükségesek. Annak érdekében, hogy a programot érthetőbbé tegyük, az adatokat bináris alakban szerepeltetjük. Bár a számok első látásra meglehetősen hosszúnak

5-12. ábra Szoftver modellezéséhez felhasznált egyszerű hardver logikai áramkör

5-13. ábra Az 5-12. ábra hardver áramkörének modellezéséhez szükséges programozási lépések

tűnnek, mégis elérnek egy byte-ban (DB). Ha azonban a programot egy hibakeresővel (debugger) megvizsgáljuk, az adatszégmensben szereplő számokat hexadecimális alakban kellene keresnünk. A következő listán az áramkört modellező program látható.

```
;B08B/80386-OS SZAMITOGEPekre KESZITETT PROGRAM
;AZ AND/OR/XOR/NOT LOGIKAI OPERATOROK HASZNALATANAK
;BEMUTATASA
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
```

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
IN1 DB 10111010B
IN2 DB 11111100B
IN3 DB 00010100B
IN4 DB 00010011B
ANS DB ?
MYDATA ENDS

```

```

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ; A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ; AX TORLESE
PUSH AX ; ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
MOV AX,MYDATA ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV DS,AX ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

```

;PELDA A LOGIKAI MUVELETEK HASZNALATARA

```

MOV AL,IN1 ; AZ ELSO BEMENET ELHELJEZESE AL-BEN
NOT AL ; AL BITJEINEK INVERZE (LOGIKAI NOT)
MOV AH,IN2 ; A MASODIK BEMENET ELHELJEZESE AH-BAN
OR AL,AH ; AL ES AH LOGIKAI OR MUVELETE
MOV BL,IN3 ; A HARMADIK BEMENET ELHELJEZESE BL-BEN
AND BL,IN4 ; BL ES IN4 LOGIKAI AND MUVELETE
XOR AL,BL ; AL ES BL KIZARO VAGY MUVELETE
MOV ANS,AL ; AZ EREDMENY ANS-BA KERUL

```

;A LOGIKAI MUVELETEKET MEGVALOSITO PELDA VEGE

```

RET ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC ; A PROGRAM VEGE

```

A kódszegmensben szereplő program igen egyszerű. A bemeneteket 8 bites regiszterekben olvashatjuk be, majd végrehajtjuk a kívánt logikai műveleteket. A végeredmény az ANS változóba kerül. (A program futása után az adatszégmensben található végeredmény hexadecimális alakban szerepel.)

```

MOV AL,IN1 ; AZ ELSO BEMENET ELHELJEZESE AL-BEN
NOT AL ; AL BITJEINEK INVERZE (LOGIKAI NOT)
MOV AH,IN2 ; A MASODIK BEMENET ELHELJEZESE AH-BAN
OR AL,AH ; AL ES AH LOGIKAI OR MUVELETE
MOV BL,IN3 ; A HARMADIK BEMENET ELHELJEZESE BL-BEN
AND BL,IN4 ; BL ES IN4 LOGIKAI AND MUVELETE
XOR AL,BL ; AL ES BL KIZARO VAGY MUVELETE
MOV ANS,AL ; AZ EREDMENY ANS-BA KERUL

```

5.3 KIKERESÉSI TÁBLÁZATOK SPECIÁLIS ALKALMAZÁSOKHOZ

A kikeresési táblázat – mint a neve is jelzi – a programozó számára lehetővé teszi, hogy az előzetesen már definiált táblázaból kikeressen (kiemeljen) adatokat. (Ilyen adattáblázatok képezik pl. a nagysebességű grafikus vagy helyesírást ellenőrző programok gerincét.) Akár egy egész szótár is elhelyezhető az adatszegmensben táblázatos formában. A bemeneti és a tárolt szavakat könnyen össze tudjuk hasonlítani, ha a táblázat elemeit megfelelően indexeljük. Ha a program megtalálja a szót, ezt egy üzenettel jelezheti a számunkra. Pl.:

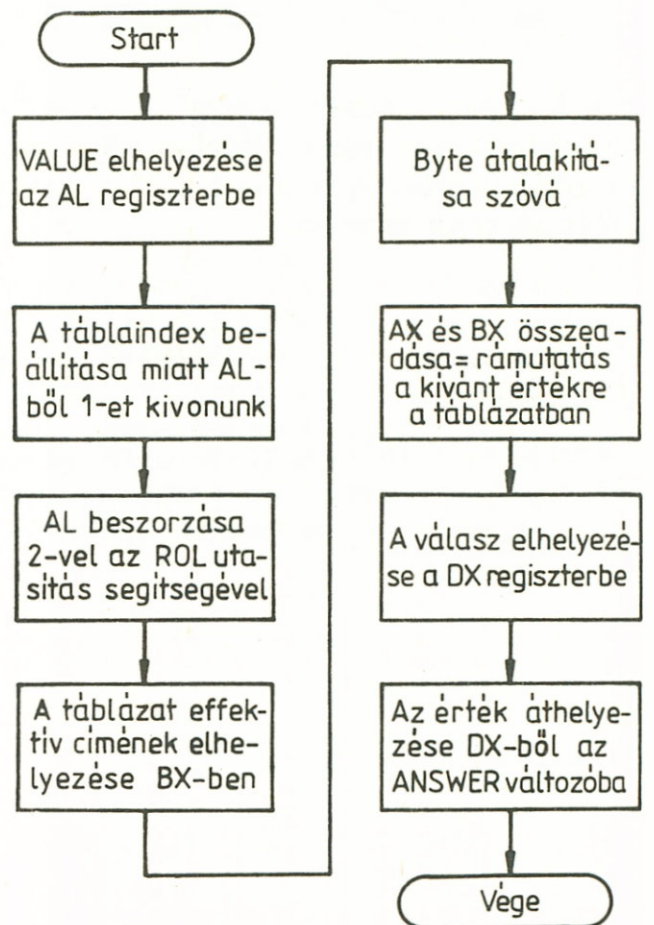
A szó helyesírása rendben.

Ellenkező esetben pl. a Probálja ismétüzenettel ajánlhatjuk fel az új próbálkozás lehetőségét.

Ebben az alfejezetben két egyszerű példát mutatunk be, a 8. fejezetben azonban a kikeresési táblázatot hasznosító helyesírást ellenőrző programmal is megismerkedhet az Olvasó.

A kikeresési táblázat használata logaritmus kiszámításához

Bizonyos speciális matematikai függvények algoritmusának nemcsak a meghatározása, hanem az assembly program elkészítése is nehéz feladat. (Talán azt is mondhatnánk, hogy minden olyan függvény, aminek nincs közvetlen assembly utasítása, speciálisnak tekinthető). A valós számokkal dolgozó társprocesszor használata adja a probléma legkönnyebb és leghatékonyabb megoldását. A nehezen kiszámítható matematikai értékek táblázatos elhelyezésével nagyon jól bemutatható a kikeresési táblázat használata.

5-14. ábra Számok logaritmusának kikereséséhez szükséges programozási lépések

Az 5-14. ábrán megfigyelhetjük azokat a lépéseket, amelyek a táblázatban már előzetesen tárolt logaritmusértékek kikereséséhez szükségesek. A program adatszégmensében egy olyan táblázatot láthatunk, amiben 1-től 10-ig terjedő decimális egészekhez tartozó 10-es alapú logaritmusértékeket tároltuk.

```
TABLE DW 0,3010,4771,6021,6990,7782,8451,9031,9542,10000
VALUE DW 7
ANSWER DW ?
```

A táblázat minden értékébe bele kell értenünk a tizedespontot. (Például a 4771-es szám a 0.4771-es logaritmus értéket jelenti.) Azt is érdemes megfigyelnünk, hogy ezeket a számokat decimális alakban tároltuk, tehát pl. a 10000-es érték egy szó méretű tárolási egységben fér csak el. A következő listán a teljes program látható.

```
;8088/80386-OS SZAMITOGEPekre KESZITETT PROGRAM
;A KIKERESESI TABLAZAT HASZNALATANAK BEMUTATASA
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
      DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
TABLE DW 0,3010,4771,6021,6990,7782,8451,9031,9542,10000
VALUE DB 7
ANSWER DW ?
MYDATA ENDS
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH DS ; A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB AX,AX ; AX TORLESE
      PUSH AX ; ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
      MOV AX,MYDATA ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV DS,AX ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
```

```
;A KIKERESESI TABLAZAT HASZNALATA ELORE MEGADOTT INDEX
;FELHASZNALASAVAVAL
```

```
      MOV AL,VALUE ; VALUE AZ ELORE MEGADOTT INDEX
      SUB AL,1 ; AZ INDEX KORREKCIOJA
      ROL AL,1 ; AL SZORZASA 2-VEL
      LEA BX,TABLE ; A TABLAZAT KEZDOCIME BX-BE KERUL
      CBW ; AL ATALAKITASA BYTE-BOL SZOBA
      ADD BX,AX ; INDEX+TABLAHELYZET
      MOV DX,TABLE[BX] ; A TABLAZATBOL AZ ERTEK DX-BE KERUL
      MOV ANSWER,DX ; AZ EREDMENY ELHELJEZESE ANSWER-BEN
```

```
;A KIKERESESI MUVELET VEGE
```

```
      RET ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
*MYPROC ENDP ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
      END MYPROC ; A PROGRAM VEGE
```

```
;p2362.aaa
```

```
      MOV AL,VALUE ; VALUE AZ ELORE MEGADOTT INDEX
      SUB AL,1 ; AZ INDEX KORREKCIOJA
      ROL AL,1 ; AL SZORZASA 2-VEL
      LEA BX,TABLE ; A TABLAZAT KEZDOCIME BX-BE KERUL
```

```

CBW          ; AL ATALAKITASA BYTE-BOL SZOBA
ADD    BX,AX  ; INDEX+TABLAHELYZET
MOV    DX, TABLE[BX] ; A TABLAZATBOL AZ ERTEK DX-BE KERUL
MOV    ANSWER,DX ; AZ EREDMENY ELHELYEZESE ANSWER-BEN

```

A program egyszerűsítésének érdekében a VALUE változóban helyeztük el azt a számot, aminek a logaritmusát keressük. A kódszegmenst külön is kiemeltük, mivel számos érdekes jellemzője van:

```

MOV    AL, VALUE ; VALUE AZ ELORE MEGADOTT INDEX
SUB    AL,1      ; AZ INDEX KORREKCIOJA
ROL    AL,1      ; AL SZORZASA 2-VEL
LEA    BX, TABLE ; A TABLAZAT KEZDOCIME BX-BE KERUL
CBW          ; AL ATALAKITASA BYTE-BOL SZOBA
ADD    BX,AX     ; INDEX+TABLAHELYZET
MOV    DX, TABLE[BX] ; A TABLAZATBOL AZ ERTEK DX-BE KERUL
MOV    ANSWER,DX ; AZ EREDMENY ELHELYEZESE ANSWER-BEN

```

Az AL-ben tárolt érték, bizonyos szoftver feltételek után a kikeresési táblázat indexét jelenti. Mivel a zérusnak nincs logaritmusa, AL értékét csökkenteni kell 1-gyel. A programban egy olyan táblázat szerepel, ami szó méretű értékeket (DW) tartalmaz. Ezért az index értékét kettővel szoroznunk kell. Szorzási utasítás helyett az egyszerűbb és gyorsabb bitforgató utasítást (ROL) alkalmazzuk. Az index még mindig byte alakban van, a táblázat indexét azonban a BX regiszterbe kell majd elhelyeznünk, ami szó méretű. A CWB utasítással tehát át kell alakítanunk a byte-ot szóvá (AL-ből AX!). Ezek után AX értékét hozzá kell adnunk a táblázat kezdőcíméhez – amit már BX-be elhelyeztünk – és így kapjuk meg a táblázat adott elemének helyzetcímét. A két egymás utáni MOV utasítással a 8451 számot először DX-be, majd az ANSWER változóba tesszük. A táblázatos adattárolásnak két előnye van:

- Áttekinthető és egyszerű programszerkezet.
- Nagy pontosságú decimális vagy hexadecimális értékek alkalmazásának lehetősége.

Azonban a hátrányokról is szólnunk kell:

- Az adatokat az adatszegmensben előzetesen tárolnunk kell, ami a program rugalmasságát korlátozza. (Ha pl. a 23 logaritmusát szeretnénk megkapni, a programot módosítanunk kellene.)
- A válasz pontosságát a programozó szabja meg, nem pedig a matematikai függvény.
- Az adatbevitel során – különösen sok adatot tartalmazó táblázat esetében – nagy a hibázási lehetőség.

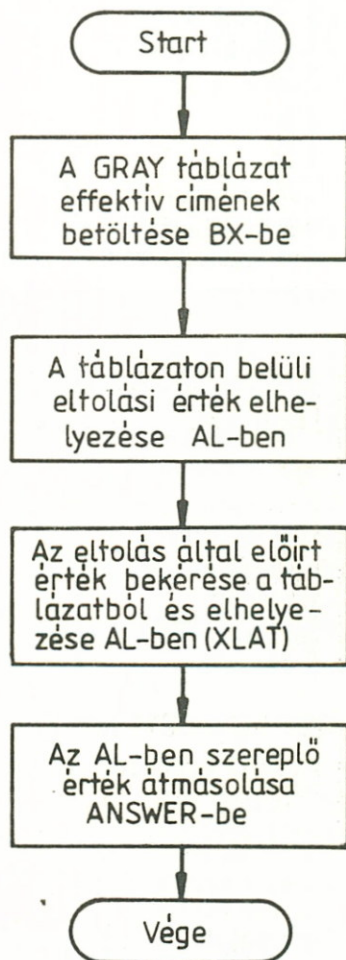
Kódrendszerek közötti átváltás táblázatban tárolt adatok használatával

Az áruk azonosításának vonalkódja vagy a telefonszám, néhány olyan kódrendszer, amivel minden nap találkozunk. A számítógépes világ ugyancsak speciális kódokkal rendelkezik. Az assamby programozásban a különböző számrendszerek alkotják a kódok egyik csoportját. További speciális kódok az ASCII, a Gray, az Excess 3 és a BCD. Az assembly nyelvben gyakran előfordul olyan feladat, amikor az egyik kódrendszerből a másikba kell áttérnünk. A súlyozott kódok konverziója viszonylag egyszerű, míg a súlyozatlan kódoknál ez a művelet

meglehetősen bonyolult is lehet. A következő példa, ami a fejezet utolsó táblázatos példája, hexadecimális számok Gray kódba való átváltását oldja meg. Mivel a hibázás lehetősége a bináris szám minden egyes bitjének beírásakor fennáll, a Gray kód egymást követő elemei mindig csak egy bitben térnek el egymástól.

```
GRAY DB 0010B,0110B,0111B,0101B,0100B,1100B,1101B
      DB 1111B,1110B,1010B
VALUE DB BH
ANSWER DB ?
```

A programrészletben a 0–9 számok Gray kódjai szerepelnek. A programban egy új utasítást is alkalmazunk, az XLAT-ot, ami lehetővé teszi, hogy a byte-okat tartalmazó táblázatban az AL-ben előírt értékkel indexeljünk. A táblázatból beolvasott szám is az AL-be kerül. A következő listán a hexa - Gray átváltás programja látható:

5-15. ábra Hexadecimális-Gray átalakítás programozási lépései

```
;8088/80386-OS SZAMITOGEPekre KESZITETT PROGRAM,  
;AMI A KIKERESESI TABLAZAT ES AZ XLAT UTASITAS ALKALMAZASAT  
;MUTATJA BE HEXA SZAMOK GRAY KODJANAK KIKERESESEHEZ
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK  
      DB 64 DUP ('MYSTACK ')  
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'  
GRAY DB 0010B,0110B,0111B,0101B,0100B,1100B,1101B  
      DB 1111B,1110B,1010B  
VALUE DB BH
```

```

ANSWER DB      ?
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                  ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
        PUSH DS                  ; A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB AX,AX                ; AX TORLESE
        PUSH AX                  ; ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
        MOV AX,MYDATA            ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
        MOV DS,AX                ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

;BYTE-OKAI TARTALMAZO TABLAZAT ELEMEINEK ELERESE AZ
;XLAT UTASITAS FELHASZNALASAVAL
        LEA BX,GRAY              ; A TABLAZAT KEZDOCIME BX-BE KERUL
        MOV AL,VALUE             ; AZ INDEX ELHELYEZESE AL-BE
        XLAT GRAY                ; A MEGFELELO ERTEK KIKERESESE
        MOV ANSWER,AL           ; A TABLAZATOS ERTEK ANSWER-BE KERUL

;AZ XLAT ALKALMAZASAT BEMUTATO PELDA VEGE

        RET                      ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                      ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                      ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END MYPROC               ; A PROGRAM VEGE

```

A program érdemi része csak négy sorból áll. Az XLAT utasítás alkalmazásához a táblázat helyzetének BX-ben, az indexnek AL-ben kell lennie. Az erre vonatkozó négy kódsort megismételjük:

```

LEA BX,GRAY      ; A TABLAZAT KEZDOCIME BX-BE KERUL
MOV AL,VALUE     ; AZ INDEX ELHELYEZESE AL-BE
XLAT GRAY        ; A MEGFELELO ERTEK KIKERESESE
MOV ANSWER,AL    ; A TABLAZATOS ERTEK ANSWER-BE KERUL

```

Ebben a példában a VALUE változónak a 08H értéket adtuk. (Ez az index értéke.) A program futtatása után az ANSWER az 1110B eredményt fogja tartalmazni.

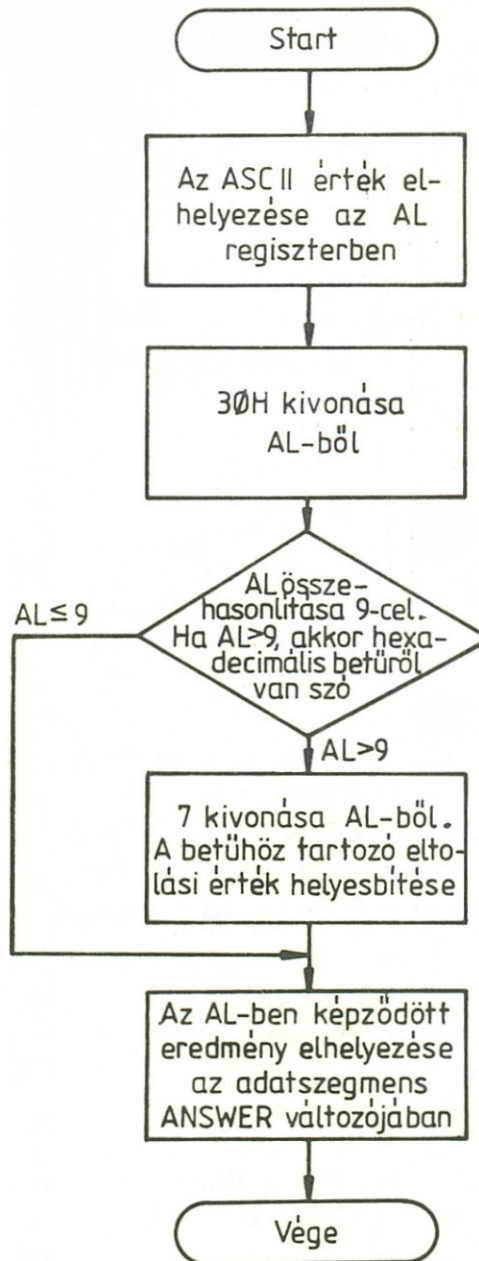
5.4 ASCII – HEXADECIMÁLIS ÁTVÁLTÁS

Az ASCII – hexadecimális átváltáshoz kikeresési táblázat helyett matematikai konverziót használunk. Majdnem minden információ, amit a billentyűzetről beolvastatunk vagy monitorra, ill. nyomtatóra küldünk, ASCII kódok formájában történik. Például ha az 5-ös számot nyomjuk le a billentyűzeten, ennek ASCII kódja, vagyis 35H kerül az AL regiszterbe. Ha számokat akarunk a képernyőn megjeleníteni, akkor az ASCII kódot, nem pedig a hexadecimális értéket kell megadnunk. Az 5–1. táblázat ezt az egyszerű konverziót mutatja be.

Az ASCII számok hexadecimális átváltásához minden számból 30H-t kell kivonni, a 41H és 46H közötti számok esetében pedig 37H-t. Ne feledkezzünk meg arról, hogy kivonásnál mindig a hexadecimális aritmetikát használjuk. A 5–16. ábrán az átváltáshoz szükséges programozási lépések láthatók. Felhívjuk a figyelmet arra, hogy többféle ASCII kód létezik, ez a példa azonban csak a numerikus átváltást tartalmazza hibaellenőrzés nélkül. Más szavakkal fogal-

ASCII	Hexadecimális
30H	0H
31H	1H
32H	2H
33H	3H
34H	4H
35H	5H
36H	6H
37H	7H
38H	8H
39H	9H
40H	0AH
41H	0BH
42H	0CH
43H	0DH
44H	0EH
45H	0FH
46H	

5-1. táblázat ASCII-ben
kifejezett számok hexadecimális
megfelelői

5-16. ábra ASCII számok
átváltása hexadecimális
formátumba

mazva ez azt jelenti, hogy a programozónak a listában felsorolt ASCII kódokat kell szerepeltetnie.

Ennyi bevezető után lássuk magát a programot!

```
;8088/80386-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;ASCII-BEN ABRAZOLT SZAMOK ATVALTASA HEXABA
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
ASCII  DB      42H          ; A B HEXA SZAM ASCII KODJA
ANSWER DB      ?
MYDATA ENDS
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR           ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH  DS           ; A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB   AX,AX        ; AX TORLESE
      PUSH  AX           ; ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
      MOV   AX,MYDATA    ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV   DS,AX        ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
```

```
;ASCII-HEXA ATVALTAS HIBAELLENORZES NELKUL
;A PROGRAM A 0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,A,B,C,D,E,F BEMENETEK
;VALAMELYIKET TETELEZI FEL
```

```
      MOV   AL,ASCII     ; ASCII SZAM ELHELVEZESE AL-BEN
      SUB   AL,30H       ; A SZAM A 0-9 TARTOMANYBA ESIK?
      CMP   AL,9         ; HA NEM AKKOR, 9-NEL NAGYOBB,
      JG    LETTER      ; TEHAT BETU
      JMP   END          ; KILEPES
LETTER: SUB   AL,07H     ; A BETUKNEL MEG 7-ET LE KELL VONNI
END:     MOV   ANSWER,AL ; AZ EREDMENY AZ ANSWER-BE KERUL
;A KONVERZIOS FELADAT VEGE
```

```
      RET              ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP           ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS          ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
      END    MYPROC    ; A PROGRAM VEGE
```

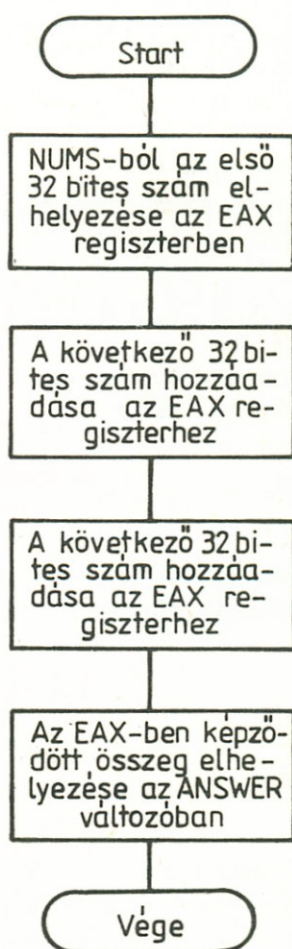
A programszegmens elején az ASCII számból azonnal kivonunk 30H-t, mivel azt feltételezzük, hogy az input a 30H–46H tartományba esik. Ha a kivonás eredménye a 0H–9H tartományba eső szám, akkor a program az END címkére ugrik és befejeződik. Ha a CMP utasítás 09H-nál nagyobb értéket talál, akkor a számjegy egy betű, tehát ebből még 07H-t kivonunk (összesen tehát 37H-t), mivel a betűt a A–F hexadecimális számjegyek tartományába kívánjuk elhelyezni.

```
      MOV   AL,ASCII     ; ASCII SZAM ELHELVEZESE AL-BEN
      SUB   AL,30H       ; A SZAM A 0-9 TARTOMANYBA ESIK?
      CMP   AL,9         ; HA NEM, AKKOR 9-NEL NAGYOBB,
      JG    LETTER      ; TEHAT BETU
      JMP   END          ; KILEPES
LETTER: SUB   AL,07H     ; A BETUKNEL MEG 7-ET LE KELL VONNI
END:     MOV   ANSWER,AL ; AZ EREDMENY AZ ANSWER-BE KERUL
```

5.5 EGYSZERŰ 32 BITES ARITMETIKA A 80386-OS MIKROPROCESSZORRAL

A megelőző programok egyikénél a duplapontos aritmetika felhasználásával 32 bites numerikus pontosságot állítottunk elő. A 8088/80286-os számítógépcsald regiszterei 16 bitesek, ami azt jelenti, hogy a közvetlenül tárolható egész szám nagysága maximálisan 0FFFFH (decimálisan 65535) lehet. A 80386-os processzor általános regiszterei – EAX, EBC, ECX, EDX – már 32 bitesek, így maximálisan FFFFFFFFH (decimálisan 4 294 967 295) szám tárolására képesek. A 80386-os rendkívül gyors és hatékony mikroprocesszor, részben a megnövelt regiszterméret miatt. A most következő két példa azt mutatja, miként lehet nagyméretű számokkal műveleteket végrehajtani a többszörös pontosságú aritmetika eszközei nélkül.

Az 5-17. ábrán a 32 bites számok összeadásához szükséges programozási lépéseket követhetjük nyomon.

5-17. ábra A 80386-os összeadás programozási lépései

Ezt a programot az 5-4. ábrán látható programmal összehasonlítva – még egy ilyen egyszerű példánál is – látható, hogy a programozás sokkal tömörebbé vált. A 32 bites összeadás programja a következő:

```
; 80386-OS SZAMITOGEPRE KESZITETT PROGRAM
; 32 BITES OSSZEADASA 80386-OS MIKROPROCESSZORRAL
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
      DD      12345678H,9ABCDEF0H,23H,10000000H,0CADH
      DD      ?
MYDATA ENDS
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                  ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH  DS                    ; A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB   AX,AX                  ; AX TORLESE
      PUSH  AX                    ; ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
      MOV  AX,MYDATA              ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV  DS,AX                  ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
```

```
; A NUMS VALTOZOBAN TAROLT ELSO HARMO SZAM OSSZEADASA
      LEA  BX,NUMS                ; NUMS HELYZETENEK BETOLTESE
      MOV  EAX,[BX]               ; AZ ELSO SZAM ELHELVEZESE EAX-BEN
      ADD  EAX,[BX]+4             ; A KOVETKEZO SZAM HOZZADASA EAX-HEZ
      ADD  EAX,[BX]+8             ; A FENTI MUVELET MEGEGYSZER
      MOV  ANSWER,EAX             ; AZ EREDMENY ELHELVEZESE ANSWER-BEN

      RET                          ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                       ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                       ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
      END  MYPROC                 ; A PROGRAM VEGE
```

Ez a program is tartogat néhány újdonságot.
Először az adatszegmenst vesszük közelebből szemügyre:

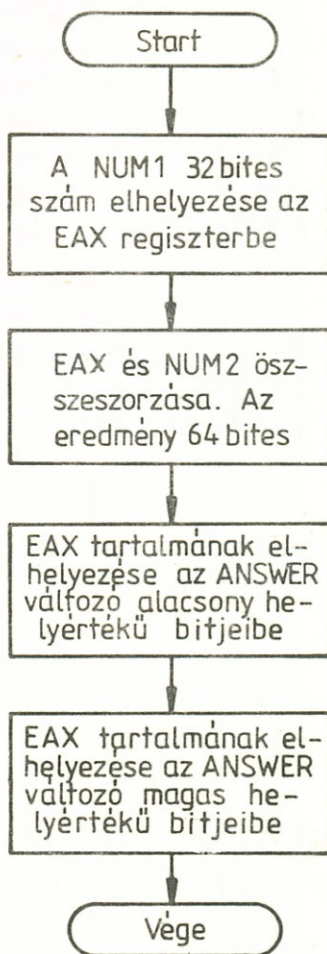
```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
      DD      12345678H,9ABCDEF0H,23H,10000000H,0CADH
      DD      ?
MYDATA ENDS
```

Az összeadandó 32 bites számok mindegyikét duplaszónak definiáltuk. Az ANSWER elnevezésű változót ebben a példában 32 bites pontosságra korlátoztuk, és ugyancsak duplaszónak definiáltuk. (Az előbbi példáknál ezeket a számokat a méretük miatt nem tudtuk volna egyetlen regiszterbe közvetlenül betölteni.) De lássuk mit tehetünk most!

```
MOV  EAX,[BX]                    ; AZ ELSO SZAM ELHELVEZESE EAX-BEN
ADD  EAX,[BX]+4                  ; A KOVETKEZO SZAM HOZZADASA EAX-HEZ
ADD  EAX,[BX]+8                  ; A FENTI MUVELET MEGEGYSZER
MOV  ANSWER,EAX                  ; AZ EREDMENY ELHELVEZESE ANSWER-BEN
```

Az első szám (12345678H) a MOV utasítás segítségével közvetlenül az EAX regiszterbe kerül. A második számot az EAX tartalmához adjuk hozzá. Mivel duplaszavakról van szó, 4 byte-os eltolást kell használnunk. A harmadik számot az előzőhöz hasonlóan adjuk hozzá EAX-hez. Vegyük észre, hogy EAX 32 bites teljes tartalmát (0BCF14238H vagy decimálisan

3 169 927 736) egysoros kóddal helyezi el az ANSWER változóban. Az 5–18. ábrán két 32 bites szám összeszorzásához szükséges programozási lépéseket láthatunk.

5–18. ábra Szorzás a 80386-os processzor felhasználásával

A 80386-os esetében a 64 bites eredmény az EDX:EAX regiszterekben összegyűjthető. A maximálisan kifejezhető szám ebben az esetben 0FFFFFFFFFFFFFFFH (decimálisan közelítőleg 1.8446744073709553E19). A 64 bites mennyiség egy négyesszónak (DQ) definiált regiszterben tárolható a PTR operátor felhasználásával. A következő listán két nagyméretű egész szám összeszorzását figyelhetjük meg.

```

;80386-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;32 BITES SZAMOK OSSZESZORZASA
;AZ EREDMENY 32 BITES
  
```

```

STACK  SEGMENT PARA STACK
        DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS
  
```

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NUM1   DD      12345678H
NUM2   DD      9ABCDEF0H
ANSWER DB      ?
MYDATA ENDS
  
```

```

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                 ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
        PUSH  DS                 ; A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB   AX,AX              ; AX TORLESE
  
```

```

PUSH    AX                ; ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
MOV     AX,MYDATA        ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV     DS,AX            ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

;KET 32 BITES SZAM OSSZESZORZASA
MOV     EAX,NUM1         ; AZ ELSO SZAM BETOLTESE EAX-BE
MUL     EAX,NUM2         ; EAX OSSZESZORZASA A KOV. SZAMMAL
MOV     DWORD PTR ANSWER,EAX ; AZ EREDMENY ALSO 32 BITJE
                                ;EAX-BE KERUL
MOV     DWORD PTR ANSWER+4,EDX ; AZ EREDMENY FELSO 32 BITJE
                                ;EDX-BE KERUL

;A SZORZASI FELADAT VEGE

RET     ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP              ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS              ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END     MYPROC            ; A PROGRAM VEGE

```

Elsőként az adatszeggmennsel foglalkozunk.

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NUM1   DD      12345678H
NUM2   DD      9ABCDEF0H
ANDWER DD      ?
MYDATA ENDS

```

Ebben a példában NUM1-et és NUM2-öt duplaszónak definiáltuk, mivel mindegyik 32 bites. Az eredményt egy 64 bites négyesszóban tároljuk. A programkód meglehetősen egyszerű:

```

MOV     EAX,NUM1         ; AZ ELSO SZAM BETOLTESE EAX-BE
MUL     EAX,NUM2         ; EAX OSSZESZORZASA A KOV. SZAMMAL
MOV     DWORD PTR ANSWER,EAX ; AZ EREDMENY ALSO 32 BITJE
                                ;EAX-BE KERUL
MOV     DWORD PTR ANSWER,EDX+4 ; AZ EREDMENY FELSO 32 BITJE
                                ;EDX-BE KERUL

```

Az első szám (NUM1) a 32 bites EAX regiszterbe kerül, amelyet a NUM2 változó tartalmával szorzunk össze. Az eredményt az EDX és EAX regiszterekben tároljuk. (A felső 32 bit EDX-ben, az alsó 32 bit EAX-ban van.) A DWORD PTR utasítás használatával gondoskodunk az egyes regiszterek 32 bites tartalmának tárolásáról a négyesszónak definiált ANSWER változóban.

5.6 BIOS ÉS DOS MEGSZAKÍTÁSOK HASZNÁLATA

Ha a mikroprocesszort a számítógép szívének, akkor a BIOS és DOS rutinokat a számítógép eszének nevezhetjük. Minden számítógépben már a gyártás során elhelyeznek bizonyos mennyiségű információt, amit a hardver ROM-ban (csak olvasható memória) tárolnak. A legtöbb BIOS (Basic Input/Output System = alap be/kiviteli rendszer) rutin is itt található. A ROM-ban tárolt információ állandó.

A DOS (Disk Operating System = lemez-operációs rendszer) rutinokra úgy kell gondolkodnunk, mint egy memóriára, amit csak később kapcsolunk a géphez. Valójában ez egy olyan memória, ami a számítógép bekapcsolásakor vagy a DOS-szal való behúzáskor kapcsolódik a géphez. Lényeges tulajdonsága, hogy bármikor aktualizálható és a DOS legújabb változataival is feltölthető. A DOS műveletek a RAM-ban (véletlen elérésű memória), vagy lemezen találhatóak mindaddig, amíg nincs szükségünk rájuk. A ROM és a RAM együttesen vezérlik a számítógép működését. Az assembly nyelv segítségével lehetővé válik a memóriában tárolt néhány rutin felhasználása, amelyekkel a programjaink futási ideje jelentősen csökkenthető, de maga a program is hatékonyabbá válik. Minden gépnek (8088-as, 80286-os és 80386-os) saját BIOS és DOS utasításkészlete van. Az utasítások használatának leírását az IBM Műszaki Kézikönyve tartalmazza. A továbbiakban bemutatásra kerülő programok csak azokon az IBM számítógépeken futnak majd, amelyek a megfelelő tartozékokkal is rendelkeznek. A legtöbb program az IBM kompatibilis gépeken változtatás nélkül fut. (Bizonyos változtatások a kompatibilitás mértékétől függően szükségesek lehetnek.)

Képernyőtörlés BIOS megszakítással

A programozás során gyakran szükséges a bevétel és a kivétel megjelenítése a képernyőn. Lehet, hogy csak egy egyszerű képernyőtörlési műveletre van szükségünk, de az is előfordulhat, hogy a képernyő színét vagy egyéb jellemzőit akarjuk megváltoztatni. A képernyő kezelése a 10H BIOS megszakítással történik. Az 5-2. táblázatban a 10H BIOS megszakítással elérhető programozási variációkat soroltuk fel.

Figyelmeztetés: a megszakító rutin egy hexadecimális számmal hívható és INT 10H alakban kell szerepelnie a programban. A megszakításon belül a művelet a regiszterekben előzetesen beállított paraméterekkel határozható meg.

Például: MOV AH,13. A megszakítás segítségével az IBM kódokat a saját programunkban használhatjuk.

A monitor képernyőjét elég gyakran le kell törölni. A feladat megoldására két lehetőséget mutatunk be. Az egyiknél a 10H BIOS megszakítást alkalmazzuk (ami a képernyőt görgetéssel törli), a másikon pedig közvetlenül a monitor portjára írunk. Először lássuk a 10H megszakítással történő képernyőtörlés programját.

```
;8088/80386-OS SZAMITOGEPekre KESZITETT PROGRAM
;KEPERNYOTORLES BIOS MEGSZAKITAS FELHASZNALASAVAL
```

```
STACK  SEGMENT PARA STACK
        DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC  PROC FAR                ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,SS:STACK
        PUSH  DS                 ; A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB   AX,AX              ; AX TORLESE
        PUSH  AX                 ; ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
```

```
;A SZINES KEPERNYO TORLESENEK AKTUALIS KODJA
        MOV   CX,0000           ; A BAL FELSO SAROK (SOR,OSZL.) POZ.
        MOV   DX,2479H         ; A JOBB FELSO SAROK (SOR,OSZL.) POZ.
        MOV   BH,07            ; NORMAL ATTRIBUTUM
        MOV   AH,06            ; AZ AKTIV OLDAL FELFELE GORGETESE
```

```

MOV     AL,00          ; A TELJES ABLAK GÖRGERESE
INT     10H           ; A BIOS MEGSZAKÍTÁS MEGHÍVÁSA
; A RUTIN VEGE

RET     ; A VEZERLES VISSZAADÁSA A DOS-NAK
MYPROC ENDP           ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS           ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END     MYPROC        ; A PROGRAM VEGE

```

A programozó ebben az esetben nem látja az IBM kódot. (A BIOS rutinok listája az IBM Műszaki Kézikönyvében megtalálható.) A megszakítás használatához azonban nem szükséges a rutin kódját ismernünk. A következő programszegmensben a paramétereket az 5-2. táblázat szerint állítottuk be, és csak ezt követően hívtuk a megszakítást.

```

MOV     CX,0000       ; A BAL FELSO SAROK (SOR,OSZL.) POZ.
MOV     DX,2479H      ; A JOBB FELSO SAROK (SOR,OSZL.) POZ.
MOV     BH,07         ; NORMAL ATTRIBUTUM
MOV     AH,06         ; AZ AKTIV OLDAL FELFELE GÖRGETESE
MOV     AL,00         ; A TELJES ABLAK GÖRGERESE
INT     10H           ; A BIOS MEGSZAKÍTÁS MEGHÍVÁSA

```

Az „Aktív oldal felfelé görgetése” műveletet írjuk elő, ha az AH regiszterbe 6-ot töltünk. AL zérus tartalma miatt a művelet a teljes képernyőre vonatkozik. Amennyiben BH értéke 7, az attribútum normál állapotú lesz. (A későbbiekben az attribútumokat részletesen tárgyaljuk majd.) A CX és DX regiszterekkel az ablakméretet tudjuk definiálni. CH és CL az ablak bal felső, míg DH és DL az ablak jobb alsó sarkának pozícióját adja meg. Jelen esetben CX-et 0-ra állítottuk be, amelynek következtében CH és CL értéke egyaránt zérus. Ezzel a képernyő bal felső sarkát írtuk elő. DX-nek a 2479H értéket adtuk, tehát DH 24H-t, míg DL 79H-t tartalmaz. Ez a két koordináta a képernyő jobb alsó sarkát írja elő. A beállítások után már csak a megszakítást kell meghívunk, aminek hatására a képernyőt letöröljük. Amint a programból kilépünk a DOS-ba, a képernyőn megjelenik a kurzor is. A másik módszer a képernyőmemória közvetlen törlése.

Szintaxis: INT 10H (A paramétereket a kívánt műveleteknek megfelelően kell beállítani.)

AH értéke	Funkció	Bemenet	Kimenet
<i>A CTR interface vezérlése</i>			
AH = 0	Kijelzési üzemmód beállítása	AL = 0 AL = 1 AL = 2 AL = 3 AL = 4 AL = 5 AL = 6 AL = 10	40 * 25 fekete/fehér 40 * 25 színes 80 * 25 fekete/fehér 80 * 25 színes 320 * 200 grafikus színes 320 * 200 grafikus fekete/fehér 640 * 200 grafikus fekete/fehér 640 * 350 grafikus E.G.A
AH = 1	Kurzortípus beállítása	CH = CL =	A kurzor kezdősora (bitek 0-tól 4-ig) A kurzor zárósora (bitek 0-tól 4-ig)
AH = 2	Kurzorpozíció beállítása	DH = DL = BH =	Sor Oszlop A kijelzés lapszáma
AH = 3	Kurzorpozíció beolvasása (Az értékek a programfutástól függenek)	DH = DL = CH = CL = BH =	Sor Oszlop Kurzormód Kurzormód A kijelzés lapszáma
AH = 4	A fényceruza pozíciójának bekérése (Az értékek a programfutástól függenek)	AL = 0 AH = 1 DH = DL = CH = BX =	Bekapcsolva/kikapcsolva Érvényes válaszok Sor Oszlop Grafikus sor (0-199) Grafikus oszlop (0/319/639)
AH = 5	Az aktív kijelzett oldal beállítása	AL =	Az új oldal értéke Üzemmód: 0 és 1 (0-7) Üzemmód: 2 és 3 (0-3)
AH = 6	Az aktív oldal felfelé görgetése	AL = CH = CL = DH = DL = BH =	A sorok száma: 0 teljes képernyő esetén Sor (bal felső sarok) Oszlop (bal felső sarok) Sor (jobb felső sarok) Oszlop (jobb alsó sarok) A felhasználandó attributum
AH = 7	Az aktív oldal lefelé görgetése	AL = CH = CL = DH = DL = BH =	A sorok száma; 0 teljes képernyő esetén Sor (bal felső sarok) Oszlop (bal felső sarok) Sor (jobb felső sarok) Oszlop (jobb alsó sarok) A felhasználandó attributum

AH értéke	Funkció	Bemenet	Kimenet
<i>Kezelőkarakterek</i>			
AH = 8	Az attributum/karakter beolvasása az aktuális kurzorpozícióba	BH = AL = AH =	A képernyőoldal A beolvasott karakter A karakterek attribútuma
AH = 9	Az attributum/karakter kiírása az aktuális kurzorpozícióba	BH = CX = AL = BL =	A képernyőoldal A kiírandó karakterek száma A kiírandó karakter A karakter attribútuma
AH = 10	Karakter kiírása az aktuális kurzorpozícióba	BH = CX = AL =	A képernyőoldal A kiírandó karakterek száma a kiírandó karakter
<i>Grafikus interface</i>			
AH = 11	Színpaletta kiválasztása	BH = BL =	Palettaazonosító (0/127) A palettaazonosítójára vonatkozó szín 0 – Háttér (0–15) 1 – Paletta 0 – zöld (1), piros (2), sárga (3) 1 – kék (1), bíbor (2), fehér (3)
AH = 12	Pontrajzolás a képernyőre	DX = CX = AL =	Sor (0–199) Oszlop (0–319/639) A pont színe
AH = 13	A pontra vonatkozó információk beolvasása	DX = CX = AL =	Sor (0–199) Oszlop (0–319/639) A pont értéke
<i>ASCII teletype-kivitel</i>			
AH = 14	Írás aktív oldalra	AL = BL =	A kiírandó karakter Az előtér színe
AH = 15	A visszkapott videóállapot	AL = AH = BH =	Az éppen érvényes üzemmód A képernyő oszlopainak száma Az éppen kijelzett oldal
AH = 16	Foglalt		
AH = 17	Foglalt		
AH = 18	Foglalt		
AH = 19	Karakterlánc kiírása	ES:BP = CX = DX = BH = AL = 0 AL = 1 AL = 2 AL = 3	Rámutatás a karakterláncra A karakterlánc hossza A kezdő kurzorpozíció Oldalszám BL = attributum (char,char,char....char) A kurzor mozdulatlan BL = attributum (char,char, char....char) A kurzor mozog (char,attr,char,attr....) A kurzor mozdulatlan (char,attr,char,attr....) A kurzor mozog

Megjegyzés: További részletek az IBM AT számítógép Műszaki Kézikönyvében található.

A következő program szóközoeket ír a képernyőkezelő kártya memóriájába.

```

;RGB MONITORRAL ELLATOTT 8088/80386-OS SZAMITOGEPEKRE KESZITETT
;PROGRAM
;SZINES KEPERNYO TORLESE BIOS MEGSZAKITAS NELKUL

STACK  SEGMENT PARA STACK
        DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS

MYCODE  SEGMENT PARA 'CODE'      ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC  PROC  FAR                ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,SS:STACK
        PUSH   DS                ; A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB    AX,AX             ; AX TORLESE
        PUSH   AX                ; ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE

;A KEPERNYO TORLESET VEGZO AKTUALIS KOD
        MOV    AX,0B800H         ; BELEPESI PONT A SZINES RAM-BA
        MOV    ES,AX            ; A BELEPESI PONT ELHELJEZESE ES-BEN
        MOV    DI,00H           ; KEZDOCIM
        MOV    AL,00H           ; A KIIRANDO KARAKTER
        MOV    AH,07H           ; NORMAL ATTRIBUTUM BEALLITASA
        MOV    CX,7D0H          ; IRAS 2000-SZER
REP     STOSW                    ; A MUVELET KONKRET VEGREHAJTASA
;A RUTIN VEGE

        RET                     ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC  ENDP                    ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE  ENDS                    ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END    MYPROC           ; A PROGRAM VEGE

        MOV    AX,0B800H         ; BELEPESI PONT A SZINES RAM-BA
        MOV    ES,AX            ; A BELEPESI PONT ELHELJEZESE ES-BEN
        MOV    DI,00H           ; KEZDOCIM
        MOV    AL,00H           ; A KIIRANDO KARAKTER
        MOV    AH,07H           ; NORMAL ATTRIBUTUM BEALLITASA
        MOV    CX,7D0H          ; IRAS 2000-SZER
REP     STOSW                    ; A MUVELET KONKRET VEGREHAJTASA

```

Ez a program csak a szabványos színes kártyával használható. A programszegmens számos jellegzetességére érdemes felfigyelnünk. A színes monitorkártyának saját memóriája van, aminek eléréséhez ES-be a 0B800H értéket kell elhelyezni. (Monokrom monitor esetében ez az érték 0B000H.) Az ES regisztert közvetlenül nem lehet betölteni, ezért a fenti értéket AX-en keresztül közvetetten helyezzük el ES-be. A DI regiszterben az adott memória eltolási értékét kell szerepeltetni.

Az AH regiszterrel a képernyő attribútumát írjuk elő. A 7-es érték a normál helyzetet jelenti (fehér, nem villogó, normál intenzitású). AL a kiírandó karaktert tartalmazza, ami jelen esetben egy szóköz. A képernyő törlését úgy valósítjuk meg, hogy a 80 * 25 karakteres monitor minden egyes képernyőpozíciójába egy szóközt írunk. Az írási művelet a REP STOSW (karakterlánc ismételt tárolása) utasítással, ami az AX regiszter tartalmát minden egyes memóriahelyre elhelyezi, gyorsan megvalósítható.

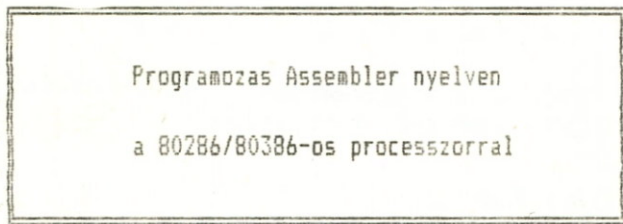
Fejléc készítése BIOS megszakítással

A 10H megszakítás használatával a képernyő irányítását a kezünkbe vesszük. Különösebb bevezetés nélkül lássuk mindjárt magát a programot, ami a képernyőn egy fejléct helyez el.

```
;RGB MONITORRAL ELLATOTT 8088/80386-OS SZAMITOGEPekre  
;KESZITETT PROGRAM  
;INT 10H FELHASZNALASA KARAKTERLANCOK KIIRATASAHoz
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK  
DB 64 DUP ('MYSTACK ')  
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'  
BACK DB 2000 DUP(' ')  
LOGO DB 13 DUP(' '),',14 DUP(' ')  
DB 13 DUP(' '),',14 DUP(' ')  
DB 13 DUP(' '),',14 DUP(' ')  
DB 13 DUP(' '),',14 DUP(' ')  
DB 13 DUP(' '),',14 DUP(' ')  
DB 13 DUP(' '),',14 DUP(' ')  
DB 13 DUP(' '),',14 DUP(' ')  
MYDATA ENDS
```



```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK  
MYPROC PROC FAR ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC  
ASSUME CS:MYCODE,ES:MYDATA,SS:STACK  
PUSH DS ; A DS REGISZTER ELMENTESE  
SUB AX,AX ; AX TORLESE  
PUSH AX ; ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE  
MOV AX,MYDATA ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE  
MOV ES,AX ; AX TARTALMANAK ATADASA ES-BE
```

```
;A PROGRAMSZEGMENS 80*25 SZOKOZ KEPERNYORE IRATASAVAl TORLI  
;A KEPERNYOT. A BL-BEN ELHELVEZETT 40H HATASARA A KEPERNYO  
;PIROSRA VALT.
```

```
LEA BP,BACK ;BACK HELYENEK BEKERESE  
MOV DX,0000 ;KURZORPOZICIONALAS A BAL FELSO SAROKBA  
MOV AH,19 ;A KARAKTERLANC ATTRIBUTUMANAK BEALLITASA  
MOV AL,1 ;A KARAKTER MEGJELENITESE ES KURZORMOZGATAS  
MOV BL,01000000B ;PIROS HATTER  
MOV CX,07D0H ;SZOKOZIRAS 2000-SZER  
INT 10H ;A MEGSZAKITAS HIVASA
```

```
;A PROGRAMSZEGMENS 9 SORRAL LEFELE MOZGATJA A KURZORT,  
;ES KINYOMTATJA A LOGO CIMKEJU FELIRATOT. BL-BEN 4EH-T  
;HELVEZTUNK EL, AMIVEL PIROS HATTERET ES SARGA KIEMELEST  
;BIZTOSITUNK.
```

```
LEA BP,LOGO ;LOGO HELYENEK BEKERESE  
MOV DH,09 ;AZ UJ KURZORPOZICIO BEALLITASA  
MOV AH,19 ;A KARAKTERLANC ATTRIBUTUMANK BEALLITASA  
MOV AL,1 ;A KARKATER MEGJELENITESE ES KURZORMOZGATAS  
MOV BL,01001110B ;PIROS HATTER ES SARGA KIEMELES  
MOV CX,196H ;A LOGO KARAKTEREINEK SZAMA  
INT 10H ;A MEGSZAKITAS HIVASA
```

```
RET ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK  
MYPROC ENDP ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE  
MYCODE ENDS ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE  
END MYPROC ; A PROGRAM VEGE
```


A fejléc piros háttérben sárga felirattal jelenik meg.

Programozás Assembly nyelven a 80286/80386-os processzorral

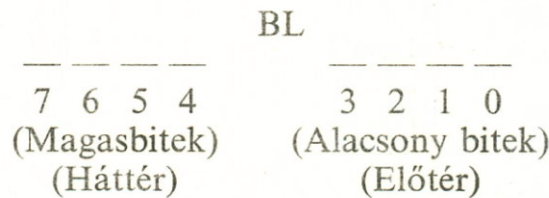
Ha az üzenetet megváltoztatjuk, nagyon körültekintően járjunk el a szöveg elhelyezésekor. Az assembly nyelv engesztelhetetlen a hibákkal szemben. Az előző listából már bizonyára felfigyeltünk arra, hogy a program két részre tagolódik. Az első rész a képernyő törléséről gondoskodik, míg a második rész a fejléc megjelenítését biztosítja.

A képernyő törlését a következő programrészlet végzi el:

```
LEA    BP,BACK      ;BACK HELYENEK BEKERESE
MOV    DX,0000      ;KURZORPOZICIONALAS A BAL FELSO SAROKBA
MOV    AH,19        ;A KARAKTERLANC ATTRIBUTUMANAK BEALLITASA
MOV    AL,1         ;A KARAKTER MEGJELENITESE ES KURZORMOZGATAS
MOV    BL,01000000B ;PIROS HATTER
MOV    CX,07D0H     ;SZOKOZIRAS 2000-SZER
INT    10H          ;A MEGSZAKITAS HIVASA
```

A 10H megszakítás – az AT (80286) számítógép BIOS rutinjainál – AH 19-re történő beállításával a karakterláncok kiíratását tudjuk megvalósítani.

A program ezt az opciót kétszer használja: a képernyő letörléséhez és a fejléc kiírásához. A fejlécet az ES regiszterben tároltuk, a BACK változó effektív címét pedig a BP regiszterbe töltöttük, ahogy a megszakítás ezt megkívánja. DX-ben írtuk elő a kurzor kezdőpozícióját (bal felső sarok). Ha AL-t 1-re állítjuk be, a megszakítás kinyomtat egy karaktert (jelen esetben egy szóközt) a képernyőre, és a kurzort a következő pozícióba állítja. A BL regiszterrel a képernyő attribútumát tudjuk befolyásolni. A BL 8 bites regiszter a következők szerint osztható fel:

A háttér és az előtér (felirat) színei az 5–3. táblázatban felsorolt palettából választhatók ki. Jelen esetben a háttér színe piros (4), az előtér színe pedig 0 (nincs színmegjelölés). A programban ezek az értékek bináris alakban szerepelnek. (Tehát a 40H-ból 01000000B lesz.) Ha sárga háttérrel szeretnénk, akkor 0E0H-t, azaz 1110000B-t kellene beírni. Ez a kódrészlet 2000 szóközt (piros háttérrel) ír a képernyőre, a második kódrészlet pedig a fejlécet jeleníti meg.

A BL regiszter felső négy bitjének tehát a háttérre, míg alsó négy bitnek az előtérre vonatkozó információt kell tartalmaznia. Jelen esetben az előtér színe sárga, a 09-es kurzorpozíciónál kezdődik és 560 karaktert tartalmaz.

```
LEA    BP,LOGO      ;LOGO HELYENEK BEKERESE
MOV    DH,05        ;AZ UJ KURZORPOZICIO BEALLITASA
MOV    AH,19        ;A KARAKTERLANC ATTRIBUTUMANAK BEALLITASA
MOV    AL,1         ;A KARAKTER MEGJELENITESE ES KURZORMOZGATAS
MOV    BL,01001110B ;PIROS HATTER ES SARGA KIEMELES
MOV    CX,196H      ;A LOGO KARAKTEREINEK SZAMA
INT    10H          ;A MEGSZAKITAS HIVASA
```

0 – nincs színmegjelölés	1 – kék	2 – zöld
3 – ciklámen	4 – piros	5 – bíbor
6 – barna	7 – fehér	8 – szürke
9 – világoskék	10 – világoszöld	11 – világosciklámen
12 – halványpiros	13 – halványbíbor	14 – sárga
15 – világosszürke		

5-3. táblázat Az IBM PC egy AT színpalettája

Program adatainak megjelenítése a képernyőn DOS megszakítással

A 21H DOS megszakítás függvényhívó megszakítás, amelynek specifikációját és a használati előírásait az 5-4. táblázatban foglaltuk össze. A következő programban ezt a megszakítást a hatékonyabb programozási technika bemutatására használjuk ki. Ez a program lehetővé teszi, hogy a kiválasztott változó tartalmát a nyomkövető program alkalmazása nélkül megtudjuk. Sok időt takaríthatunk meg magunknak, ha a különböző utasítások kipróbálása során az eredményt rögtön megpillanthatjuk a képernyőn.

AH értéke	Funkció	Bemenet	Kimenet
AH = 1	Várakozik és kijelzi a billentyűzet karakterét CTRL-BREAK-ellenőrzéssel	=	AL – a beléptetett karakter
AH = 2	Kijelzi a karaktert CTRL-BREAK-ellenőrzéssel	DL =	A megjelenítendő karakter
AH = 3	Aszinkron karakterbevitel (soros vonal)		AL – beléptetett karakter
AH = 4	Aszinkron karakterkivitel (soros vonal)	DL =	A megjelenítendő karakter
AH = 5	Karakterkiírás nyomtatóra	DL =	A kiírandó karakter
AH = 6	Karakterbeolvasás a billentyűzetről	DL = 0FFH	A beléptetett karakter; 0 ha nincs
AH = 7	Várakozás a billentyűzetkarakterre (nincs kijelzés)		AL – a beléptetett karakter
AH = 8	Várakozás a billentyűzetkarakterre (nincs kijelzés – CTRL-BREAK-ellenőrzés)		AL – a beléptetett karakter
AH = 9	Karakterlánc-kijelzés	DX:DX =	A karakterlánc címe. A \$ elválasztó karakterrel kell végződnie
AH = A	Pufferelt bevitel billentyűzetről	DS:DX =	A puffer címe. Első byte = méret, második byte = a beolvasott karakterek száma

AH értéke	Funkció	Bemenet	Kimenet
AH = B	A billentyűzet státuszának ellenőrzése		AL – nincs karakter = 0FFH, karakter = 0
AH = C	A billentyűzet pufférének törlése és funkcióhívás	AL =	1, 6, 7, 8, 0A – a funkció száma
AH = D	Alapértelmezés szerinti lemezmeghajtó alaphelyzetbe állítás	Nincs	Nincs
AH = E	Alapértelmezés szerinti lemezmeghajtó kiválasztás	DL =	AL – a meghajtók száma 0 = A meghajtó 1 = B meghajtó stb.
AH = 19	Meghajtó kód (alapértelmezés szerinti)		AL – 0 = A meghajtó 1 = B meghajtó stb.
AH = 25	Megszakítási vektor (beállítás)	DS:DX = AL =	A megszakítási vektor címe A megszakítás száma
AH = 2A	Dátum (beolvasás)		CX – Év (80-tól 99-ig) DH – Hónap (1-től 12-ig) DL – Nap (1-től 31-ig)
AH = 2A	Dátum (beállítás)	CX:DX	Ugyanaz, mint fenn AL – 0 ha érvényes. Kikapcsolva, ha nem érvényes
AH = 2C	Idő (beolvasás)		CH – Óra (0-től 23-ig) CL – Perc (0-től 59-ig)
AH = 2D	Idő (beállítás)	CX:DX	Ugyanaz, mint fenn AL – 0, ha érvényes. Kikapcsolva, ha nem érvényes
AH = 2E	Ellenőrzési állapot (beállítás)	DL = AL =	0 0 = Ellenőrzés kikapcsolva 1 = Ellenőrzés bekapcsolva
AH = 35	Megszakítási cím (beolvasás)	AL = ES:BX	A megszakítás száma A vektorcímhez mutat
AH = 36	A rendelkezésre álló lemezterület	DL =	Meghajtó (0 – alapértelmezés, 1 – A, 2 – B stb.) AX – szektor/cluster (lemezblokk) (FFFF, ha érvénytelen) BX – a szabad clusterok száma CX – a szektoronkénti byte-ok száma DX – az összes cluster száma
AH = 39	Katalógus készítése	DS:DX =	A karakterlánc címe a katalógus részére
AH = 3A	A katalógus megszüntetése	DS:DX =	A katalógushoz tartozó karakterlánc címe
AH = 3B	A lemezkatalógus megváltoztatása	DS:DX =	Az új katalógus címe

AH értéke	Funkció	Bemenet	Kimenet
AH = 3C	File (létrehozás)	DS:DX = CX =	A file-név címe AX – file-kezelés File-attributum
AH = 3D	File (nyitás)	DS:DX = AL = AX =	A file nevének címe 0 – Nyitás olvasáshoz 1 – Nyitás íráshoz 2 – Nyitás íráshoz-olvasáshoz A file-kezelőt tartalmazza
AH = 3E	File (lezárás)	BX =	File-kezelő
AH = 3F	File vagy eszköz (olvasás)	BX = CX = DS:DX =	File-kezelő A beolvasandó byte-ok száma A puffer címe AX – a beolvasandó byte-ok száma
AH = 40	File vagy eszköz (írás)	BX = CX = DS:DX =	File-kezelő A kiírásra kerülő byte-ok száma A kiírásra kerülő adatok címe AX – A kiírásra kerülő byte-ok száma
AH = 41	File (törlés)	DS:DX	A file nevének címe
AH = 42	Írási/olvasási mutató átállítás	AL = 0 AL = 1 AL = 2	A mutató eltolási mértéke a file kezdetétől (CX:DX) byte-tal eltolt mutató Eltolás a jelenleg érvényes helyzethez képest Eltolás a file végétől visszafelé
AH = 43	File (attributum beállítása)	DS:DX =	A file nevének címe Ha AL = 0, az attributumot CX-ben kapjuk vissza. Ha AL = 1, a file az AX attributum szerint állítódik be
AH = 47	Az éppen érvényes lemezkatalógus	DL = DS:SI	A meghajtó száma (0 – alapértelmezés) (1 – A meghajtó, 2 – B meghajtó) A puffer címe DS:SI – A karakterlánc címét adja vissza
AH = 54	Ellenőrzési állapot	Nincs	AL – 0, az ellenőrzés bekapcsolva AL – 1, az ellenőrzés kikapcsolva

AH értéke	Funkció	Bemenet	Kimenet
AH = 56	File (átnevezés)	DS:DX = ES:DI =	A régi információt hordozó karakterlánc címe Az új információt hordozó karakterlánc címe

5-4. táblázat A DOS 21H megszakítás specifikációja és használati előírásai

A programozási technika hasznosságának bemutatására egy aritmetikai példát oldunk meg:

```
MOV    AX,01234H    ;AZ ELSO OSSZEADANDO SZAM
ADD    AX,02299H    ;A MASODIK OSSZEADANDO SZAM
MOV    TMPNUM,AX    ;A7 EREDMENY EGY IDEIGLENES HELYRE
                    ;KERUL
```

Az összeadás eredményét (34CDH) a TMPNUM elnevezésű változóban tároljuk. Ha TMPNUM tartalmát a képernyőn akarjuk megjeleníteni, ASCII karakterláncba kell átalakítanunk. A következő programrészlet ezt valósítja meg:

```
MOV    CX,04H        ;AZ ATALAKITANDO SZAMJAGYEK SZAMA
AGAIN: MOV    AX,TMPNUM    ;A 16 BITES ADAT AX-BE KERUL
AND    AX,0FH        ;CSAK AZ ALSO NEGY BITET TARTJUK MEG
ADD    AL,30H        ;AZ ASCII KOD ELKESZITESE
CMP    AL,39H        ;BETUROL VAN SZO?
JL     ASCII        ;HA A KARAKTER SZAM, UGRAS ASCII-RE
ADD    AL,07H        ;HA A KARAKTER BETU, KIIGAZITAS
ASCII: MOV    SI,CX        ;AZ INDEX-BE AZ ATALAKITANDO
                    ;KARAKTEREK SZAMA KERUL
MOV    TMPCHAR[SI],AL    ;A KONVERTALT SZAM ELMENTESE
ROR    TMPNUM,1        ;A KOVETKEZO SZAMJEGY ROTALASA LSB-BE
ROR    TMPNUM,1
ROR    TMPNUM,1
ROR    TMPNUM,1
ROR    TMPNUM,1
LOOP  AGAIN          ;HA CX>0, A KOV. SZAMJEGY ATALAKITASA
```

A TMPNUM egy 16 bites regiszter, ami négy hexadecimális számjegy tárolására képes. Az ASCII megfelelők kialakítása egyesével történik. Az első menetben a TMPNUM számot az AX regiszterbe helyezzük el, és a 0FH számmal végrehajtunk rajta egy AND műveletet. Ezáltal a legkisebb helyértékű számjegyet, a 0DH-t kapjuk meg. Ezután a számjegyet 30H-val egy OR műveletnek vetjük alá, hogy az ASCII formátumot előállítsuk, majd megvizsgáljuk, hogy számról vagy betűről van-e szó. Jelen esetben, mivel betűt alakítunk át, egy ugrást kell végrehajtanunk, hogy az AL regiszter tartalmához még 07H-t adhassunk hozzá. Az AL tehát 44H-t tartalmaz most, ami az ASCII D karakterének felel meg. Ezt a karaktert a TMPCHAR elnevezésű karakterlánc-változóban helyezzük el olyan eltolással, ami a pozíció értékével egyenlő (balról jobbra számolva a 4. hely) az eredeti számban. Ezt követően TMPNUM-ot 4 bittel rotáljuk – vagyis 1 számjeggyel –, így a következő számjegy kerül az alsó négy bitbe. Az eljárást addig ismételjük, amíg mind a négy számjegy konvertálása megtörténik.

A következő kódszegmens TMPCHAR megjelenítéséről gondoskodik:

```
LEA    DX,TMPCHAR    ;KARAKTERLANCOKAT MEGJENITO RUTIN
MOV    AH,9          ;DOS PARAMETER
INT    21H           ;DOS MEGSZAKITAS
```

A DOS 21H típusú megszakítása az adatszegmens adatait mindaddig nyomtatja a képernyőre, amíg egy dollárjellel találkozik. Ha erről a jelzsről elfeledkezünk, az INT 21H folytatja a karakterek kinyomtatását mindaddig, amíg egy dollárjellel találkozik.

A billentyűzet karaktereinek beolvasása DOS megszakítással

Ha egy programmal párbeszédet kívánunk folytatni (interaktív rendszer), a feltett kérdésre valamilyen módon válaszolnunk kell (pl. az Y (igen) vagy N (nem) billentyűk lenyomásával). A következőkben egy olyan program listáját mutatjuk be, ami DOS megszakítás segítségével olvassa be a billentyűzetről származó információt.

```
;8088/80286-OS SZAMITOGEPekre KESZITETT PROGRAM
;KARAKTER BEOLVASASA A BILLENTYUZETROL, ES KIJELESE
;A TEST-BE MAS ERTEK KERUL AZ 'Y', ES MAS AZ 'N'
;LENYOMASARA

STACK  SEGMENT PARA STACK
        DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
TEST   DW      ?
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'    ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR              ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
        PUSH   DS              ; A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB    AX,AX           ; AX TORLESE
        PUSH   AX              ; ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
        MOV    AX,MYDATA       ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
        MOV    DS,AX           ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

;A BILLENTYUZET EGY KARAKTERENEK BEVITELE ES MEGJELENITese
        MOV    AH,01H          ;PARAMETER A KARAKTER BEOLVASASAHoz
        INT    21H            ;A KARAKTER MEGJELENITese
        CMP    AL,'Y'         ;'Y'-ROL VAN SZO ?
        JNE    HERE           ;HA NEM, AKKOR UGRAS A HERE CIMKERE
        MOV    BX,9999H        ;HA IGEN, 9999H ELHELVEZESE BX-BE
        JMP    ENDO           ;A PROGRAM BEFEJEZESE
HERE:    CMP    AL,'N'         ;'N'-ROL VAN SZO ?
        JNE    ENDO           ;HA NEM, AKKOR UGRAS AZ ENDO CIMKERE
        MOV    BX,5555H        ;HA IGEN, 5555H ELHELVEZESE BX-BE

END0:    MOV    TEST,BX        ;BX TARTALMA TEST-BE KERUL
```

```

RET                ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC  ENDP      ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE  ENDS     ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END      MYPROC  ; A PROGRAM VEGE

```

Ez a program Y vagy N karakterek lenyomásától függően döntésre készíthető. (Vigyázat! Az y és n kisbetűkkel a program nem működik.) A programkódot külön is kiemeljük:

```

MOV  AH,01H      ;PARAMETER A KARAKTER BEOLVASASAHOZ
INT  21H        ;A KARAKTER MEGJELENITese
CMP  AL,'Y'     ;'Y'-ROL VAN SZO ?
JNE  HERE      ;HA NEM, AKKOR UGRAS A HERE CIMKERE
MOV  BX,9999H   ;HA IGEN, 9999H ELHELVEZESE BX-BE
JMP  ENDO      ;A PROGRAM BEFEJEZESE
HERE: CMP  AL,'N' ;'N'-ROL VAN SZO ?
JNE  ENDO      ;HA NEM, AKKOR UGRAS AZ ENDO CIMKERE
MOV  BX,5555H   ;HA IGEN, 5555H ELHELVEZESE BX-BE

ENDO: MOV  TEST,BX ;BX TARTALMA TEST-BE KERUL

```

Az 5-4. táblázat a 21H DOS megszakítás használatához minden szükséges információt megad. Ha AH-t 1-re állítjuk be, és meghívjuk a megszakítást, a program egy billentyű lenyomására várakozik, majd pedig megjeleníti a karaktert a képernyőn, és a karakter ASCII értékét elhelyezi az AL regiszterben. Ha az Y-t nyomjuk le, a program a 9999H értéket a BX regiszterbe és a TEST elnevezésű változóba elhelyezi. Ha az N gombot nyomjuk le, a program az 5555H értéket tárolja. Bármely más gomb lenyomásakor a TEST-ben azt az értéket találjuk, ami a program elején BX értéke volt.

Karakterláncok beolvasása DOS megszakítással

Billentyűzetről a memóriába való karakterlánc-beolvasás esetén előzetesen bizonyos megfontolásokra van szükség, mivel most is ugyanazt a 21H DOS megszakítást fogjuk használni. Vizsgáljuk meg a következő adatszegmenst:

```

BUFF  DB      80 DUP (' '), '$';PUFFER A KARAKTERLANC SZAMARA
LINE  DB      0AH,0DH, '$' ;KOCsIVISSZA ES SOREMELES KARAKTEREK

```

A BUFF elnevezésű változó 80 karakterből álló lánc elfogadásáról és tárolásáról gondoskodik. Vegyük észre, hogy a karakterlánchoz egy vezérlőkaraktert is hozzákapcsoltunk. A LINE változó két vezérlőkaraktert tartalmaz, amelyek közül az egyik a kocsivissza, a másik a soremelés. Ezek célja a kurzor megfelelő helyzetbe állítása.

A program listája a következő:

```

;8088/80386-OS SZAMITOGEPekre KESZITETT PROGRAM
;A BILLENTYUZETEN BEIRT KARAKTERLANC BEOLVASASA ES
;MEGJELNITese A KEPERNYON

STACK  SEGMENT PARA STACK
        DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
BUFF   DB      80 DUP (' '), '$';PUFFER A KARAKTERLANC SZAMARA
LINE   DB      0AH,0DH,'$'      ;KOCSIVISSZA ES SOREMELES KARAKTEREK
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
        PUSH  DS                ; A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB   AX,AX             ; AX TORLESE
        PUSH  AX                ; ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
        MOV   AX,MYDATA        ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
        MOV   DS,AX            ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
        LEA  BX,BUFF           ;A PUFFER HELYZETE

;A BILLENTYUZET EGY KARAKTERENEK BEOLVASASA ES MEGJELENITese
        MOV   AH,01H           ;A BEOLVASASHOZ SZUKSEGES PARAMETER
        MOV   CX,00H           ;A SZAMLALO BEALLITASA ZERUSRA
HERE:   INT   21H              ;EGY KARAKTER MEGJELENITese
        CMP   AL,0DH           ;A KARAKTER A KOCSIVISSZA KARAKTER-E ?
        JE    NOMORE           ;HA IGEN, KILEPES A RUTINBOL
        MOV   BUFF[BX],AL      ;A KARAKTER ELHELYEZESE A PUFFERBA
        CMP   CX,79            ;BETOLTOTTUNK MAR 80 KARAKTERT ?
        JE    NOMORE           ;HA IGEN, KILEPES A RUTINBOL
        INC   CX                ;A BETUSZAMLALO NOVELESE
        INC   BX                ;A KOVETKEZO TAROLASI HELY BEALLITASA
        JMP   HERE             ;A KOVETKEZO KARAKTER BEKERESE

;A PUFFERBAN TAROLT KARAKTERLANC MEGJELENITeseNEK RUTINJA
NOMORE:
        LEA  DX,LINE           ;KOCSIVISSZA ES SOREMELES MEGVALOSITASA
        MOV  AH,09             ;A KURZOR BEALLITASA A KOVETKEZO
                                ;SOR ELEJERE
        INT  21H              ;DOS MEGSZAKITAS
        LEA  DX,BUFF           ;A KARAKTERLANC MEGJELENITese
        MOV  AH,09             ;A KURZOR BEALLITASA A KOVETKEZO
                                ;SOR ELEJERE
        INT  21H              ;DOS MEGSZAKITAS

        RET                   ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                   ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                   ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END   MYPROC          ; A PROGRAM VEGE

```

A programban alkalmazott számláló 80 karakter beírását engedélyezi. A inputból a kocsivissza gomb (0DH) lenyomásával lehet kilépni. A karakterlánc 1-től 80-ig tetszőleges számú karaktert tartalmazhat. A kódszegmens egy részét külön kiemeljük:


```

MOV     AH,01H           ;A BEOLVASASHOZ SZUKSEGES PARAMETER
MOV     CX,00H           ;A SZAMLALO BEALLITASA ZERUSRA
HERE:   INT     21H       ;EGY KARAKTER MEGJELENITESE
CMP     AL,0DH           ;A KARAKTER A KOCSIVISSZA KARAKTER-E ?
JE      NOMORE           ;HA IGEN, KILEPES A RUTINBOL
MOV     BUFF[BX],AL     ;A KARAKTER ELHELYEZESE A PUFFERBA
CMP     CX,7F           ;BETOLTOTTUNK MAR 80 KARAKTERT ?
JE      NOMORE           ;HA IGEN, KILEPES A RUTINBOL
INC     CX               ;A BETUSZAMLALO NOVELESE
INC     BX               ;A KOVETKEZO TAROLASI HELY BEALLITASA
JMP     HERE            ;A KOVETKEZO KARAKTER BEKERESE

```

Ebben a programszegmensben a billentyűzet karaktereinek befogadása hasonló, mint ahogy azt az előző példánál láttuk. AL tartalmát (az ASCII karakter) először a kocsivissza karakterrel (0DH) hasonlítjuk össze. Ha a karakter egy kocsivissza, akkor a JE utasítás kiléptet a ciklusból. Ellenkező esetben a karakter a BUFF változóban a BX által meghatározott helyre kerül. A következő sorban ellenőrizzük, hogy 80 karakter beírása megtörtént-e. Ha nem, akkor CX és BX értékét növeljük. CX-ben számláljuk a betűket és BX tartalmazza BUFF átmeneti tárolóban az eltolási értéket. A ciklus a 80 karakter beírásáig vagy a kocsivissza gomb lenyomásáig ismétlődik. Most pedig azt a programszegmenst tanulmányozzuk, ami a karakterlán kiírásáról gondoskodik:

```

LEA     DX,LINE          ;KOCSIVISSZA ES SOREMELES MEGVALOSITASA
MOV     AH,09            ;A KURZOR BEALLITASA A KOVETKEZO
                        ;SOR ELEJERE
INT     21H             ;DOS MEGSZAKITAS
LEA     DX,BUFF          ;A KARAKTERLANC MEGJELENITESE
MOV     AH,09
INT     21H             ;DOS MEGSZAKITAS

```

A LINE változóval a soremelés és a kocsivissza karakterekre, míg a BUFF változóval a billentyűzetről beírt karakterláncra tudunk rámutatni. Ez a program a karakterláncot az éppen érvényes kurzorpozíciótól kezdve nyomtatja ki.

Idő- és dátumbeolvasás BIOS megszakítással

Az 1AH BIOS megszakítást az IBM AT számítógépeknél a 8088-hoz képest kibővítették. Lehetővé vált ui., hogy az idő és a dátum éppen érvényes értékeit a rendszer órájába beírjuk, ill. onnan kiolvassuk. Az 5-5. táblázat az 1AH BIOS megszakítással elérhető opciók listáját tartalmazza. Ezen kívül még a 80286-os riasztás funkcióját is beállíthatjuk vagy törölhetjük. A következő listán egy olyan 80286-os program látható, amivel a rendszer órájából kiolvashatjuk az időt és a dátumot.

```

; A 80286-OS IBM GEPRE KESZITETT PROGRAM
;IDO ES DATUMADATOK BEOLVASASA BIOS MEGSZAKITASSAL

```

```

STACK  SEGMENT PARA STACK
        DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS

```

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
TIME   DD      0H           ;IDOERTEKEK DUPLASZAVAS HELYFOGLALASA

```

```

DATE DD OH ;DATUMERTEKEK DUPLASZAVAS HELYFOGLALASA
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ; KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ; AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ; A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ; AX TORLESE
PUSH AX ; ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
MOV AX,MYDATA ; AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV DS,AX ; AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

;AZ IDOERTEK BEKERESE BIOS MEGSZAKITASSAL
MOV AH,02H ;AZ IDORE VONATKOZO PARAMETER
INT 1AH ;IDO/DATUM MEGSZAKITAS
MOV BYTE PTR TIME+3,DH ;MP ERTEKEK ELHELJEZESE TIME-BAN
MOV BYTE PTR TIME+2,CL ;PERC ERTEKEK ELHELJEZESE TIME-BAN
MOV BYTE PTR TIME+1,CH ;ORA ERTEKEK ELHELJEZESE TIME-BAN

;A DATUM BEKERESE BIOS MEGSZAKITASSAL
MOV AH,04 ;A DATUMRA VONATKOZO PARAMETER
INT 1AH ;IDO/DATUM MEGSZAKITAS
MOV BYTE PTR DATE+3,DL ;A NAP ELHELJEZESE DATE-BEN
MOV BYTE PTR DATE+2,DH ;A HONAP ELHELJEZESE DATE-BEN
MOV BYTE PTR DATE+1,CL ;AZ EV ELHELJEZESE DATE-BEN
MOV BYTE PTR DATE,CH ;EVSZAZAD HOZZARENDELESE AZ EVHEZ

RET ; A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ; A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ; A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC ; A PROGRAM VEGE

```

A program két szegmensre tagolódik. Az idő beolvasását szolgáló szegmenst külön kiemeljük:

```

MOV AH,02H ;AZ IDORE VONATKOZO PARAMETER
INT 1AH ;IDO/DATUM MEGSZAKITAS
MOV BYTE PTR TIME+3,DH ;MP ERTEKEK ELHELJEZESE TIME-BAN
MOV BYTE PTR TIME+2,CL ;PERC ERTEKEK ELHELJEZESE TIME-BAN
MOV BYTE PTR TIME+1,CH ;ORA ERTEKEK ELHELJEZESE TIME-BAN

```

Mivel AH-t 2-re állítottuk be, az 1AH megszakítás az éppen érvényes idő – amit három 8 bites regiszter tárol – értékét adja meg. Ez a program a TIME változóba, amit duplaszónak (DD) definiáltunk, menti el az idő értékét. A programszegmensben látható, hogy ezt a BYTE PTR utasítással valósítjuk meg.

A következő programszegmens beolvassa és dekódolja a dátumot:

```

MOV AH,04 ;A DATUMRA VONATKOZO PARAMETER
INT 1AH ;IDO/DATUM MEGSZAKITAS
MOV BYTE PTR DATE+3,DL ;A NAP ELHELJEZESE DATE-BEN
MOV BYTE PTR DATE+2,DH ;A HONAP ELHELJEZESE DATE-BEN
MOV BYTE PTR DATE+1,CL ;AZ EV ELHELJEZESE DATE-BEN
MOV BYTE PTR DATE,CH ;EVSZAZAD HOZZARENDELESE AZ EVHEZ

```

A dátum beolvasásához AH-t 4-re kell beállítanunk.

Ha az 1AH megszakítást meghívjuk, a kódolt információt négy, egyenként 8 bites regiszter

adja vissza. A BYTE PTR utasítás segítségével a dekódolt dátumot a DATE elnevezésű duplaszónak definiált változóban helyezzük el. Mind a TIME, mind a DATE változó értéke a program futása után a nyomkövető programmal készített memóriakiíratásban megfigyelhető.

Szintaxis: INT 1AH (ahol a különböző paramétereket a kívánt értékre kell beállítani).

Funkció: Ez a megszakítás a rendszeróra beállítását vagy beolvasását teszi lehetővé.

AH értéke	Funkció	Bemenet	Kimenet
AH = 0	Az éppen érvényes óra beolvasása		CX = Az óraérték magas byte-jai DX = Az óraérték alacsony byte-jai AL = 0, ha a timer nem haladt még át a 24 órán
AH = 1	Az éppen érvényes óra beállítása	CX = DX =	Az óraérték magas byte-jai Az óraérték alacsony byte-jai
AH = 2	Időbeolvasás – valós idő óra		CH = az órák BCD-ben CL = a percek BCD-ben DH = a másodpercek BCD-ben
AH = 3	Időbeállítás – valós idő óra	CH = CL = DH = DL =	Az órák BCD-ben A percek BCD-ben A másodpercek BCD-ben 1 – Aznap eltelt idő 0 – Szabványidő
AH = 4	Dátumbeolvasás – valós idő óra		CH = Az évszázad BCD-ben CL = Az év BCD-ben DH = A hónap BCD-ben DL = A nap BCD-ben
AH = 5	Dátumbeállítás – valós idő óra	CH = CL = DH = DL =	Az évszázad BCD-ben Az év BCD-ben A hónap BCD-ben A nap BCD-ben
AH = 6	Riasztásbeállítás (23:59:59-ig)	CH = CL = DH =	Az óra BCD-ben A perc BCD-ben A másodperc BCD-ben
AH = 7	Riasztás törlése		

5-5. táblázat 1AH típusú BIOS megszakítás opciói az IBM AT (80286) számítógép esetén

Az IBM AT memóriaméretének megállapítása BIOS megszakítással

Az IBM AT gépek beépített memóriájának méretét két BIOS megszakítás felhasználásával olvashatjuk be. A következő listán maga a program látható:

```
;IBM 80286-OS GEPRE KESZITETT PROGRAM
;AZ IBM AT MEMORIAMERETENEK MEGHATAROZASA
;BIOS MEGSZAKITAS FELHASZNALASAVAL
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
SYSTEM DW      ?           ;KOZPONTI MEMORIA (640 K-IG)
EXTMEM DW      ?           ;KIBOVITETT MEMORIA (640 K FELETT)
MYDATA ENDS
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR           ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH DS             ;A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB AX,AX           ;AX TORLESE
      PUSH AX             ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
      MOV AX,MYDATA       ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV DS,AX           ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
```

```
;A KOZPONTI MEMORIA MERETET MEGHATAROZO RUTIN
```

```
INT 12H           ;A MEMORIARA VON. MEGSZAKITAS HIVASA
MOV SYSTEM,AX     ;AX ERTEKENEK ELHELJEZESE SYSTEM-BE
```

```
;A KIBOVITETT MEMORIATERULET MEGHATAROZASA
```

```
MOV AH,88H       ;MEGSZAKITASI PARAMETER
INT 15H          ;A KIBOVITETT MEMORIARA VONATKOZO
                ;MEGSZAKITAS HIVASA
MOV EXTMEM,AX
```

```
RET              ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP      ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS      ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC       ;A PROGRAM VEGE
```

A 12H megszakítást mind a PC (8088), mind az AT (80286) számítógépek támogatják. A 12H megszakítás a rendszerbe beépített összefüggő központi memória méretét állapítja meg.

```
INT 12H           ;A MEMORIARA VON. MEGSZAKITAS HIVASA
MOV SYSTEM,AX     ;AX ERTEKENEK ELHELJEZESE SYSTEM-BE
```

Az AX-ben képződő érték a beépített memória 1 kbyte-os blokkjainak számát jelenti. Az ezt követő programszegmens a "bújtasd ahova tudod" programozási technika érdekes esete.

```

MOV AH,80H ;MEGSZAKITASI PARAMETER
INT 15H ;A KIBOVITETT MEMORIARA VONATKOZO
;MEGSZAKITAS HIVASA
MOV EXTMEM,AX

```

A PC (8088) számítógépben az 15H megszakítás a kazettás adathordozó I/O funkcióit szolgálta. Az AT-nak (80286) nincs ilyen portja, így ez a megszakítás érdekes feladatokat lát el. Ezek közül az egyik a kibővített memóriaterület méretét határozza meg. Ha AX-et 88H-ra állítjuk be, és meghívjuk a megszakítást, a 640 K feletti összefüggő memória méretét az AX regiszterben keletkező értékből megtudhatjuk. (Az érték az 1 kbyte-os blokkok számát jelenti.)

Opcionális egységek meghatározása BIOS megszakítással

A következőkben egy olyan programot mutatunk be, ami a PC és AT számítógépek bizonyos egységeinek meghatározását szolgálja.

```

;8088/80286-OS IBM SZAMITOGEPekre KESZITETT PROGRAM
;A SZAMITOGEP OPCIONALIS EGYSEGEINEK MEGHATAROZASA
;BIOS MEGSZAKITASSAL

```

```

STACK SEGMENT PARA STACK
DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

```

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
EQUIP DW ?
MYDATA ENDS

```

```

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
MOV AX,MYDATA ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV DS,AX ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

```

```

;AZ EGYSEGEK MEGHATAROZASANAK RUTINJA

```

```

INT 11H ;AZ EGYSEGEKET MEGHATAROZO MEGSZAKITAS
MOV EQUIP,AX ;AZ INFORMACIO EQUIP-BA KERUL

RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC ;A PROGRAM VEGE

```

A program mind a PC, mind az AT számítógépen működőképes. Az EQUIP változóban képződő eredményt azonban mindkét gépnél másként kell értelmezni. A programszegmens a következő:

```

INT 11H ;AZ EGYSEGEKET MEGHATAROZO MEGSZAKITAS
MOV EQUIP,AX ;AZ INFORMACIO EQUIP-BA KERUL

```

Az EQUIP változó értékét a program futtatása után az adatszegmens kiíratásával, vagy az AX regiszter tartalmának a képernyőn való megjelenítésével tudhatjuk meg. A hexadecimális mennyiséget binárisra kell átalakítanunk, és a 15 bit mindegyikét külön kell vizsgálnunk. Az egységek az 5-6. táblázatban leírtak szerint határozhatók meg. Például ha az AX regiszterbe

Bitek	Egységek
PC és XT számítógépek	
15, 14	A nyomtatók száma
13	Használton kívül
12	Játékadapter
11, 10, 9	RS-232 kártyák száma
8	Használton kívül
7, 6	A hajlékonylemez-meghajtók száma:
	00 bitérték 1 meghajtó
	01 bitérték 2 meghajtó
	10 bitérték 3 meghajtó
	11 bitérték 4 meghajtó
5, 4	Kiindulási videóüzemmód
	01 = 40 * 25 fekete/fehér üzemmód színes kártya használatával
	10 = 80 * 25 fekete/fehér üzemmód színes kártya használatával
	11 = 80 * 25 fekete/fehér üzemmód monokrom kártya használatával
3, 2	RAM-méret
	00 = 16 K
	01 = 32 K
	10 = 48 K
	11 = 64 K
1	Használton kívül
0	További lemez meghajtó
AT számítógép (csak az XT-től eltérő paramétereket jelezzük)	
12	Használton kívül
3, 2	Használton kívül
1	80287-es társprocesszor

5-6. táblázat Az AX regiszter bitpozíciójának jelentése 11H megszakítás esetén

4463H kerül, ennek bináris megfelelője a következő:

0 1 0 0 0 1 0 0 0 1 1 0 0 0 1 1 (Bináris szám)
 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 0 (Bitpozíció)

Ez a kódolás balról jobbra olvasva a következő egységeket jelenti:

– Lemez meghajtók üzembe helyezve

- 80287-es matematikai társprocesszor
- 80 * 25-ös fekete/fehér üzemmód színes kártya használatával
- 2 lemezmeghajtó
- 2 RS-232 port
- 1 nyomtató

Karakterlánc kiküldése a nyomtatóra BIOS megszakítással

A következő program segítségével egy előzetesen definiált karakterlánc az LPT1-hez csatlakoztatott nyomtatóra küldhető ki.

```
;8088/80286-OS IBM GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;KARAKTERLANC KIKULDESE AZ LPT1-RE CSATLAKOZTATOTT
;NYOMTATORA, BIOS RUTIN FELHASZNALASAVAL
;A FUTTATAS ELOTT A CTRL-PRTSK LENYOMASA SZUKSEGES

STACK SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
MESSAGE DB      'AZ ASSEMBLY PROGRAMOK GYORSAK', '$'
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH  DS                ;A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB   AX,AX              ;AX TORLESE
      PUSH  AX                ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
      MOV   AX,MYDATA          ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV   DS,AX             ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
      LEA  BX,MESSAGE          ;A MESSAGE VALTOZO HELYENEK BEKERESE

;KARAKTER KIKULDESE A NYOMTATORA
      MOV  DX,00H              ;PARAMETERBEALLITAS A MEGSZAKITASHOZ
      MOV  AH,01H              ;NYOMTATO-INICIALIZALAS
      INT  17H                 ;A NYOMTATORA VONATKOZO MEGSZAKITAS
AGAIN: MOV  AL,MESSAGE[BX]     ;EGY KARAKTER BEKERESE A KAR.LANCBOL
      CMP  AL,'$'              ;VEGE VAN A SZOVEGNEK ?
      JE   ENDO                ;HA IGEN, A RUTIN BEFEJEZODIK
      MOV  AH,00H              ;A KAR. KINYOMTATASAHOZ SZUKSEGES
                                ;PARAMETER
      INT  17H                 ;A NYOMTATORA VONATKOZO MEGSZAKITAS
      INC  BX                  ;A KOVETKEZO KARAKTER BEKERESE
      JMP  AGAIN               ;ISMETLES

ENDO:

      RET                      ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                    ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                     ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC                       ;A PROGRAM VEGE
```

A CTRL-PRTSC gombok lenyomása a program futtatása előtt szükséges. Ha a billentyűzetről egyszerre csak egy karakter beolvasása történik, a nyomtatón is egyszerre csak egy karakter kerül kinyomtatásra. A feladatot a következő programozási technikával tudjuk megvalósítani:

```

MOV     DX,00H           ;PARAMETERBEALLITAS A MEGSZAKITASHOZ
MOV     AH,01H          ;NYOMTATO-INICIALIZALAS
INT     17H             ;A NYOMTATORA VONATKOZO MEGSZAKITAS
AGAIN:  MOV     AL,MESSGE[BX] ;EGY KARAKTER BEKERESE A KAR.LANCBOL
        CMP     AL,'$'    ;VEGE VAN A SZOVEGNEK ?
        JE     ENDO      ;HA IGEN, A RUTIN BEFEJEZODIK
        MOV     AH,00H    ;A KAR. KINYOMTATASAHOZ SZUKSEGES
                        ;PARAMETER
        INT     17H      ;A NYOMTATORA VONATKOZO MEGSZAKITAS
        INC     BX       ;A KOVETKEZO KARAKTER BEKERESE
        JMP     AGAIN    ;ISMETLES
END0:

```

Ahhoz, hogy a 17H megszakítást használhassuk, a nyomtatót először inicializálni kell. DX értékét 0-ra, 1-re vagy 2-re állítjuk be a nyomtató bázisterületének (a nyomtatócímek) aktuális értékétől függően. A 0 az LPT1-re vonatkozik. A 17H megszakításnál a nyomtató inicializálásáról AH 1-re való beállításával gondoskodunk. (Mint a programból is látható, ezt csak egyszer kell megtennünk.) A program ezután egy ciklusba lép be, ami egyszerre egy karakter kiküldését teszi lehetővé. A MESSGE változóból egy karakter átkerül az AL regiszterbe, amelyet rögtön megvizsgálunk, hogy vezérlőkarakter-e. A nyomtató portja ui. nem rendelkezik beépített vezérlőkarakterrel. Ha a karakter nem elhatároló jel, AH-ba zérust léptetünk, és a 17H megszakítás kinyomtatja a karaktert a nyomtatóra. Ezt követően BX értékét növeljük, amivel a karakterlánc következő karakterére mutatunk rá és a ciklust megismételjük. A ciklus addig ismétlődik, amíg a \$ elhatároló jellel találkozik. (A karakterlánc tehát meglehetősen hosszú is lehet.)

Pontok felrajzolása a közepes felbontású színes képernyőn BIOS megszakítással

Az IBM számítógépcsalád a szabványos színes monitoron kétféle grafikus üzemmódot támogat. Az egyik a közepes felbontású, a másik a nagyfelbontású üzemmód. A közepes felbontású üzemmódban vízszintesen 320 pontot, függőlegesen 200 pontot tudunk elhelyezni a képernyőn négy különböző színben. A nagyfelbontású üzemmód vízszintesen 640 pont, függőlegesen 200 pont elhelyezését támogatja két színben (általában a fekete-fehér színekben). A fejezetben már korábban szerepelt az 5-2. táblázat, amelyben látható, hogy a 11-es, 12-es és 13-as AH értékek írják elő a grafikus üzemmódot. A bemutatásra kerülő programmal három apró pontot helyezünk el a képernyő középpontja közelében.

```

;RGB MONITORRAL ELLATOTT 8088/80286-OS SZAMITOGEPekre
;KESZITETT PROGRAM
;PONTOK ELHELVEZESE KOZEPESE FELBONTASU SZINES KEPERNYON
;BIOS MEGSZAKITAS FELHASZNALASAVAl
;SZINES GRAFIKUS KARTYA SZUKSEGES!

STACK  SEGMENT PARA STACK
        DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'   ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR              ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,SS:STACK

```



```

PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AY ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE

;HAROM PONT ELHELYEZESE A KEPERNYO KOZEPPONTJANAK KOZELEBEN
MOV AH,00 ;A KEPERNYO UZEMMODJANAK BEALLITASA
MOV AL,04 ;320*200-AS SZINES UZEMMOD
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN HIVASA

MOV AH,11 ;A SZINPALETTA BEALLITASA
MOV BH,00 ;A HATTER SZINE KEK LESZ
MOV BL,01
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN HIVASA

MOV AH,11 ;A SZINPALETTA BEALLITASA
MOV BH,01 ;A SZOVEGKIEMELES SZINENEK KIVALASZTASA
MOV BL,00 ;ZOLD/PIROS/SARGA
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN MEGHIVASA

MOV AL,02 ;A PONT SZINE PIROS LESZ
MOV AH,12 ;A PONT PARAMETERENEK BEIRASA
MOV DX,64H ;FUGGOLEGES 100 BEALLITASA
MOV CX,9EH ;VIZSZINTES 158 BEALLITASA
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN MEGHIVASA

MOV AH,12 ;A PONT PARAMETERENEK BEIRASA
MOV CX,0A0H ;EGY MASIK PONT KOVETKEZIK
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN MEGHIVASA

MOV AH,12 ;A PONT PARAMETERENEK BEIRASA
MOV CX,0A2H ;EGY MASIK PONT KOVETKEZIK
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN MEGHIVASA

RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC ;A PROGRAM VEGE

```

Mielőtt a pontokat elhelyeznénk a képernyőn, gondoskodnunk kell a közepes felbontású képernyő inicializálásáról. Az erre vonatkozó programszegmens a következő:

```

MOV AH,00 ;A KEPERNYO UZEMMODJANAK BEALLITASA
MOV AL,04 ;320*200-AS SZINES UZEMMOD
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN HIVASA

```

(Ha visszalapozunk az 5-2. táblázathoz, láthatjuk, hogyan kell AH és AL értékét beállítani.)
Következő lépés az előtér és a háttér színének beállítása:

```

MOV AH,11 ;A SZINPALETTA BEALLITASA
MOV BH,00 ;A HATTER SZINE KEK LESZ
MOV BL,01
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN HIVASA

```

Azzal, hogy BH-ba 0-t töltünk be, a kiválasztott szín a háttér színét jelenti. A szintartomány

0-tól 15-ig terjed (l. az 5–3. táblázatot). A háttér színe ebben a példában kék. Az előtér színét másképpen választjuk ki.

```
MOV AH,11 ;A SZINPALETTA BEALLITASA
MOV BH,01 ;A SZOVEGKIEMELES SZINENEK KIVALASZTASA
MOV BL,00 ;ZOLD/PIROS/SARGA
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN MEGHIVASA
```

A BH regisztert 11-re állítjuk be, ami azt jelenti, hogy az előtér színének kiválasztásáról van szó. A BL regiszterben szereplő érték a zöld/piros/sárga paletta kijelölését jelenti. Az inicializálásnak ezt a három lépését csak egyszer kell elvégeznünk, hacsak a teljes képernyő színét nem akarjuk megváltoztatni.

A program hátralevő részében a pont megjelenítését biztosító kódot használjuk.

```
MOV AL,02 ;A PONT SZINE PIROS LESZ
MOV AH,12 ;A PONT PARAMETERENEK BEIRASA
MOV DX,64H ;FUGGOLEGES 100 BEALLITASA
MOV CX,9EH ;VIZSZINTES 158 BEALLITASA
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN MEGHIVASA
```

```
MOV AH,12 ;A PONT PARAMETERENEK BEIRASA
MOV CX,0A0H ;EGY MASIK PONT KOVETKEZIK
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN MEGHIVASA
```

```
MOV AH,12 ;A PONT PARAMETERENEK BEIRASA
MOV CX,0A2H ;EGY MASIK PONT KOVETKEZIK
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN MEGHIVASA
```

A feladat elvégzéséhez DX-nek a függőleges, CX-nek a vízszintes eltolási értéket kell tartalmaznia. Mivel egy sorban három pontot akarunk elhelyezni, ezért CX értékét a következő pontok megjelenítése előtt kettővel mindig növeljük.

Mivel az AL regisztert 2-re állítottuk be, a pontok színe piros lesz. A BASIC és Pascal nyelv számos grafikus utasítást támogat, azonban a BIOS csak a pontok megjelenítését és helyzetük beolvasását teszi lehetővé. Emiatt pl. egy vonalat pontok sorozatának megjelenítéséből kell összeállítanunk. Ha ez a vonal vízszintes vagy függőleges, nincs is különösebb baj. De képzeljünk el az ettől eltérő helyzetek bonyolultságát. A körről nem is beszélve!

Vonalrajzolás a nagyfelbontású képernyőre BIOS megszakítással

Az előző fejezet részben megismert feladatot most kibővítjük úgy, hogy vonalat rajzolunk a nagyfelbontású képernyőre. A következő programlista azt mutatja, hogyan lehet ezt a műveletet egy ciklusban megvalósítani.

```
;RGB MONITORRAL ELLATOTT 8088/80286-OS IBM SZAMITOGEPekre
;KESZITETT PROGRAM
;NAGYFELBONTASU GRAFIKUS KEPERNYON EGY VONAL PONTOKBOL
;VALO OSSZEALLITASA BIOS MEGSZAKITAS FELHASZNALASAVAL
;SZINES GRAFIKUS KARTYA SZUKSEGES!
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
```

```

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE

;VONAL OSSZEALLITASA PONTOKBOL
MOV AH,00 ;A KEPERNYO UZEMMODJANAK BEALLITASA
MOV AL,06 ;640*200-ASRA
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN MEGHIVASA

MOV AL,01 ;A PONT SZINENEK BEALLITASA
MOV DX,00 ;FUGGOLEGES KEZDOHELYZET A BAL OLDALON
MOV CX,00 ;VIZSZINTES KEZDOHELYZET FELUL
AGAIN: MOV AH,12 ;A PONT PARAMETERENEK BEIRASA
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN MEGHIVASA
INC DX ;A PONT FUGG. HELYZETENEK NOVELESE
INC CX ;A PONT VIZSZ. HELYZETENEK NOVELESE
INC CX
INC CX
CMP DX,0C8H ;A VONAL ELERTE A KEPERNYO ALJAT (200)?
JE ENDO ;HA IGEN, A PROGRAM BEFEJEZODIK
JMP AGAIN ;HA NEM, UJ PONT ELHELYEZESE KOVETKEZIK

ENDO:

RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC ;A PROGRAM VEGE

```

Mivel csak a két alapértelmezés szerint megadott szint használjuk (fekete/fehér), a háttér és az előtér színének beállításával nem kell törődnünk. A programszegmensben érdemes megfigyelnünk, hogy a 640 * 200-as grafikus üzemmód beállításához AL-be 6-ot kell elhelyeznünk.

```

MOV AH,00 ;A KEPERNYO UZEMMODJANAK BEALLITASA
MOV AL,06 ;640*200-ASRA
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN MEGHIVASA

MOV AL,01 ;A PONT SZINENEK BEALLITASA
MOV DX,00 ;FUGGOLEGES KEZDOHELYZET A BAL OLDALON
MOV CX,00 ;VIZSZINTES KEZDOHELYZET FELUL
AGAIN: MOV AH,12 ;A PONT PARAMETERENEK BEIRASA
INT 10H ;A MEGSZAKITO RUTIN MEGHIVASA
INC DX ;A PONT FUGG. HELYZETENEK NOVELESE
INC CX ;A PONT VIZSZ. HELYZETENEK NOVELESE
INC CX
INC CX
CMP DX,0C8H ;A VONAL ELERTE A KEPERNYO ALJAT (200)?
JE ENDO ;HA IGEN, A PROGRAM BEFEJEZODIK
JMP AGAIN ;HA NEM, UJ PONT ELHELYEZESE KOVETKEZIK

ENDO:

```

Ez a program a képernyő bal felső sarkától kezdve ($DX = 0$ és $CX = 0$) egy átlós vonalat húz. A pontok színe fehér ($AL = 1$), és az első pont akkor kerül a képernyőre, amikor a program belép a ciklusba. A függőleges eltolás (DX) növekménye 1, a vízszintes eltolásé (CX)

pedig 3. (Mivel a képernyő mérete pontokban kifejezve 640 vízszintesen, és 200 függőlegesen, a vízszintes növekményt a függőleges érték háromszorosára választottuk meg, hogy jobb átlós vonalat kapjunk.) Amikor függőleges értelemben a 200. pont elhelyezése is megtörtént, a program befejeződik.

5.7 KARAKTER KERESÉSE KARAKTERLÁNCBA FEJLETT KARAKTERLÁNC-KEZELŐ UTASÍTÁS HASZNÁLATÁVAL

Ennek a fejezetrésznek a programjai igen gyors programfutást tesznek lehetővé azért, hogy nem tartalmaznak ciklusokat. Az első programban egy adott karaktert keresünk meg egy karakterláncban. Ha a programot ezek nélkül a speciális utasítások nélkül íránk meg, a karakterlánc minden egyes karakterének indexeléséről gondoskodnunk kellene.

A második programban egy teljes karakterlánc átmásolását valósítjuk meg az egyik változóból a másikba, ciklus használata nélkül.

```
;8088/80286-OS IBM GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;HATASOS KARAKTERKERESO ELJARAS BEHUTATASA
;

STACK  SEGMENT PARA STACK
        DB      64 DUP ( 'MYSTACK ' )
STACK  ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
GROUP1 DB      'AZ ELLENSEGETOL IS TANUL AZ OKOS'
MESS1  DB      'A BETUT A KARAKTERLANCBAN MEGTALALTAM$'
MESS2  DB      'ILYEN BETU NEM SZEREPEL A KARAKTERLANCBAN$'
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,ES:MYDATA,SS:STACK
        PUSH  DS                ;A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB   AX,AX             ;AX TORLESE
        PUSH  AX                ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
        MOV   AX,MYDATA         ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
        MOV   DS,AX             ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
        MOV   ES,AX             ;AX TARTLAMANK ELHELVEZESE ES-BE

;KARAKTERKERESESE A GROUP1 KARAKTERLANCBAN
        CLD                    ;A KERESES .IRANYA BALROL JOBBRA
        LEA   DI,GROUP1         ;GROUP1 HELYENEK BEKERESE
        MOV   CX,32              ;A BETUK SZAMANAK ELHELVEZESE CX-BEN
        MOV   AL,'X'            ;AZ 'X' BETUT KERESSUK A KAR.LANCBAN
REPNE  SCASB                    ;KERESESEI MUVELET
        JCXZ  NONE              ;UGRAS NONE-RA, HA NINCS ILYEN
;KARAKTER.
```

```

LEA    DX,MESS1      ;HA VAN 'X', A MESS1 UZENET BEKERESE
JMP    PRINTIT       ;ES MEGJELENITese
NONE:  LEA    DX,MESS2 ;HA NINCS 'X', A MESS2 UZENET BEKERESE

```

;A MEGFELELO UZENET MEGJELENITese A KEPERNYON

PRINTIT:

```

MOV    AH,09         ;PARAMETERBEALLITAS
INT    21H           ;DOS MEGSZAKITAS

RET                                     ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP          ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS         ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END     MYPROC       ;A PROGRAM VEGE

```

Az adatszégmens három karakterláncot tartalmaz:

```

GROUP1 DB 'AZ ELLENSEGETOL IS TANUL AZ OKOS'
MESS1  DB 'A BETU A KARAKTERLANCBAN MEGTALALTAM$'
MESS2  DB 'ILYEN BETU NEM SZEREPEL A KARAKTERLANCBAN$'

```

A megadott karaktert a GROUP1 elnevezésű karakterláncban fogjuk kerestetni. A MESS1 és MESS2 karakterláncok a képernyőn megjelenítendő üzeneteket tartalmazzák.

A karakterlánc-utasítások használatakor a karakterlánc információforrását és célját azonosítani kell. Ilyen kis programoknál valamennyi adatot egyetlen szégmens tartalmaz. A DS és ES regiszterek mindegyike a megfelelő szégmens helyének értékét veszi fel. A keresési művelet megvalósító kódszegmens a következő:

```

CLD                                     ;A KERESES IRANYA BALROL JOBBRA
LEA    DI,GROUP1      ;GROUP1 HELYENEK BEKERESE
MOV    CX,32          ;A BETUK SZAMANAK ELHELVEZESE CX-BEN
MOV    AL,'X'         ;AZ 'X' BETUT KERESSUK A KAR.LANCBAN
REPNE SCASB          ;KERESESI MUVELET
JCXZ   NONE          ;UGRAS NONE-RA, HA NINCS ILYEN
                                     ;KARAKTER
LEA    DX,MESS1       ;HA VAN 'X', A MESS1 UZENET BEKERESE
JMP    PRINTIT        ;ES MEGJELENITese
NONE:  LEA    DX,MESS2 ;HA NINCS 'X', A MESS2 UZENET BEKERESE

```

A CLD utasítás balról jobbra állítja be a keresés irányát. Annak a karakterláncnak a helyét, amelyben a keresést folytatjuk, a DI regiszterben kell megadni. A rutin gyorsaságát és hatékonyságát a REPNE SCASB utasítás biztosítja, ami arra készíti a processzort, hogy a karakterláncban az előírt karaktert megkeresse. (A keresés ismétlési száma 34, mivel a karakterlánc ennyi karakterből áll.) Ha az utasítás nem találja a megadott karaktert, CX zérusra csökken és a JCXZ ugrás hatására a MESS2 üzenet jelenik meg a képernyőn. Ha a karaktert a program megtalálja, ezt a MESS1 üzenettel jelzi.

(Ezt a karakterkeresési módszert a 8. fejezet helyesírást ellenőrző programjában fogjuk hasznosítani.)

5.8 SZEGMENSEN BELÜLI KARATERLÁNC-ÁTHELYEZÉS

A következő lista egy másik karakterlanc-műveletet mutat be:

```
;B088/B0286-05 IBM GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;HATEKONY KARAKTERLANC-KEZELO UTASITAS BEMUTATASA

STACK  SEGMENT PARA STACK
        DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
GROUP1 DB      'AZ ELLENSEGETOL IS TANUL AZ OKOS'
GROUP2 DB      32 DUP ('$')
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,ES:MYDATA,SS:STACK
        PUSH   DS                ;A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB    AX,AX              ;AX TORLESE
        PUSH   AX                ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
        MOV    AX,MYDATA          ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
        MOV    DS,AX              ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
        MOV    ES,AX              ;AX TARTALMANAK ATADASA ES-BE

;A GROUP1 KARAKTERLANC TARTALMANK ATHELYEZESE
;A GROUP2 KARAKTERLANCBA
        LEA    SI,GROUP1          ;AZ INFORMACIOT TARTALMAZO KAR.LANC
                                   ;HELYE
        LEA    DI,GROUP2          ;A CELKENT MEGJELOLT KAR.LANC HELYE
        MOV    CX,32              ;32 BYTE-OT HELYEZUNK AT
REP     MOVSB                      ;AZ ATHELYEZESI MUVELET

;A GROUP2 KARAKTERLANC MEGJELENITese A KEPERNYON
        LEA    DX,GROUP2          ;PARAMETEREK BEALLITASA
        MOV    AH,09
        INT   21H                ;DOS MEGSZAKITAS

        RET                      ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                      ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                      ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END    MYPROC            ;A PROGRAM VEGE
```

Ez a program az egyik változóban tárolt karakterlancot átmásolja a másik változóba. A konkrét műveletet a REP MOVSB utasítás hajtja végre igen gyorsan. Az erre vonatkozó programszegmensen külön kiemeljük:

```
        LEA    SI,GROUP1          ;AZ INFORMACIOT TARTALMAZO KAR.LANC
                                   ;HELYE
        LEA    DI,GROUP2          ;A CELKENT MEGJELOLT KAR.LANC HELYE
        MOV    CX,32              ;32 BYTE-OT HELYEZUNK AT
REP     MOVSB                      ;AZ ATHELYEZESI MUVELET
```

Az információt hordozó forráskarakterlánc címét az SI regiszterben, míg a célkarakterlánc címét a DI regiszterben helyezzük el. CX-et 32-re kell beállítani, mivel ennyi a forrás karaktereinek száma (a másolandó karakterek száma).

A program nagyon gyorsan lefut. A karakterek áthelyezéséhez szükséges adatokat az előbbi programszegmens első három sorában állítjuk be, míg magát az áthelyezési műveletet a REP MOVSB utasítás végzi el.

6. AZ ASSEMBLER PSZEUDO MŰVELETEINEK HASZNÁLATA

A pszeudo műveletek az assembly programozás lényeges részei, mivel ezekkel az assemblert bizonyos feladatok elvégzésére készíthetjük. A pszeudo művelet inkább assembly parancsnak vagy operandusnak tekintendő, mint assembly utasításnak. A pszeudo műveletekből – amelyet az assembler a fordítás időszakában használ fel – nem készül gépi kód. Emiatt pszeudo műveletek inkább assembler-, mint processzorfüggők. Az előbbi fejezetekben már szó volt arról, hogy az assembly nyelv igen erősen processzorfüggő. Nem történik azonban semmi különös, ha 8088-as írt programot 80286-oson futtatunk, ui. az Intel cég a processzorait felülről kompatibilisnek tervezte. A 80286-as utasításkészlete nagyobb és hatékonyabb, mint a 8088-as processzoré. Hasonló kompatibilitás figyelhető meg az assembler nyelvek területén is. Így az Intel cég ASM286-os és ASM386-os assemblerjei képesek lefordítani a 8088/80386-osra írt kódot is. A többi 8088/80386-os assembler az Intel ASM assembler nyelv részalmazát használja, kiegészítve igen hasznos program- csomagokkal. A Microsoft Assembler és az IBM Assembler majdnem azonos termékek, már csak azért is, mert mindkettőt a Microsoft cég készítette. Az elmúlt években főleg ezeket a programokat használták a 8088/8086-os számítógépeken. A Speedware cég TURBO EDITASM elnevezésű assemblerét érdemes még megemlíteni, ami a 80286-os számítógépcsaldhoz készült. A TURBO EDITASM igen sok Microsoft által készített pszeudo műveletet támogat. Az előbb említett szoftvereken kívül más cégek is gyártottak assemblereket, amelyek között bizonyos szoftverkompatibilitás tapasztalható. Az 5. fejezetben szereplő programokat úgy írtuk meg, hogy csak minimális mennyiségű pszeudo műveletre legyen szükség, ott ui. a mikroprocesszor műveleti kódjainak használatára fektettük a hangsúlyt.

Ebben a fejezetben az IBM, Microsoft és Speedware assemblerjeivel alkalmazható népszerű pszeudo műveletek ismertetésére törekszünk. Igyekszünk olyan példákat bemutatni, amelyekből kiderül, hogy hol használhatók a leghatásosabban ezek a pszeudo műveletek. A könyv további fejezeteiben igen gyakran alkalmazzuk a pszeudo műveleteket, mivel ezekkel az assembly programozás még hatékonyabb lesz.

6.1 PSZEUDO MŰVELETEK

A pszeudo műveletek – az assembler mnemonikokhoz hasonlóan – számos kategóriába sorolhatók. Ebben a könyvben a következő öt pszeudo műveleti kategóriát különböztetjük meg:

feltételes,
adat,
listázó,
makro,
üzemmód.

A pszeudo műveleteket numerikus, ill. alfabetikus sorrendben tárgyaljuk.

.186

(A 80186-os üzemmódot írja elő)

Assemblerek: Microsoft, Speedware

Leírás: A 80186-os utasítások engedélyezése

Formátum: .186 (operandus nélkül)

Megjegyzés: Ez az utasítás a .8086-os pszeudo művelettel érvényteleníthető. A .186 pszeudo művelet lehetővé teszi valamennyi 8086-os és 80186-os utasítás fordítását, ha azok nincsenek védett üzemmódban.

Példa:

```
;ASSEMBLY PROGRAM FORDITASA ES FUTTATASA 80186-OS  
;SZAMITOGEPEN
```

```
.186  
STACK SEGMENT PARA STACK  
DB 64 DUP('MYSTACK')  
STACK ENDS
```

;Itt következik a program további része

.286C

(A 80286-os üzemmódot írja elő)

Assemblerek: Microsoft, IBM és Speedware

Leírás: A .286C pszeudo művelet megadása a 80286-os utasítások lefordításához szükséges.

Formátum: .286C (operandus nélkül)

Megjegyzés: a .286C-vel beállított üzemmód .8086-tal érvényteleníthető. A .286C pszeudo művelet lehetővé teszi valamennyi 8086-os és 80286-os utasítás lefordítását, ha azok nincsenek védett üzemmódban.

Példa:

```
;LOGARITMUS ERTEK KIKERESESI TABLAZATAT FELHASZNALD  
;PROGRAM
```

```
.286C  
STACK SEGMENT PARA STACK  
DB 64 DUP('MYSTACK')  
STACK ENDS
```

;Itt következik a program további része

.286P

(A 80286-os védett üzemmód előírása)

Assemblerek: Microsoft

Leírás: A .286P pszeudo műveletre akkor van szükség, amikor a 80286 védett módú utasításait kívánjuk lefordítani.

Formátum: .286P (operandus nélkül)

Megjegyzés: A .286P-vel beállított 80286-os módot a 8086-os pszeudo művelettel lehet érvényteleníteni. A .286P azokat a 8086-os és 80286-os utasításokat is lefordítja, amelyek nincsenek védett módban.

Példa:

```
;LOGARITMUS ERTEKEK KIKERESESI TABLAZATAT FELHASZNALO  
;PROGRAM
```

```
.286P  
STACK SEGMENT PARA STACK  
DB 64 DUP('MYSTACK')  
STACK ENDS
```

```
;Itt következik a program fő része
```

```
CLTS ;A TÁRSZÁMÚ JELZŐK TORLÉSE
```

```
;Itt következik a program további része
```

.287

(A 80287-es üzemmód előírása)

Assemblerek: Microsoft

Leírás: A .287 pszeudo művelet lehetővé teszi a Microsoft assembler számára, hogy a kiegészítő 80287-es utasításokat is lefordítsa.

Formátum: .287 (operandus nélkül)

Megjegyzés: A .287 pszeudo művelet valamennyi 8087-es utasítást, valamint a következők lefordítását teszi lehetővé:

Példa:

```
FSETPM ;VEDETT MÓD BEÁLLÍTÁSA  
FSTSW AX ;A STATUSZ-SZÓ ELMENTESE AX-BE (VARAKOZÁS)  
FNSTSW AX ;A STATUSZ-SZÓ ELMENTESE AX-BE (NINCS VARAKOZÁS)
```

Példa:

```
;NEHANY SZAM KIVONASAT BEMUTATO PROGRAM
;A 80287-ES MOD BEALLITASA
```

```
.287
STACK SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP('MYSTACK')
STACK ENDS
```

;Itt következik a program fő része

.8086

(A 8088/8086-os üzemmód előírása)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Mindhárom assembler alapértelmezésként a 8088/8086-os üzemmódban működik. A .8086 pszeudo művelet a megelőző beállítás (pl. .286C) megszüntetését szolgálja.

Formátum: .8086 (operandus nélkül)

Megjegyzés: Ha az assemblerek ebben az üzemmódban dolgoznak, a 80286-os utasításokat nem fordítják le.

Példa:

```
;NEHANY SZAM OSSZEADASAT BEMUTATO PROGRAM
;A 80286-OS MOD BEALLITASA
```

```
.286C
STACK SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP('MYSTACK')
STACK ENDS
```

;Itt következik a program fő része

```
;A 8086-OS UZEMMOD VISSZAALLITASA
.8086
```

;Itt következik a program további része

.8087

(A 8087/80287-es üzemmód előírása)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A .8087 pszeudo művelet minden assembler számára lehetővé teszi, hogy a 8087/80287-es utasításokat és adatokat lefordítsa.

Formátum: .8087 (operandus nélkül)

Megjegyzés: Ennek a műveletnek ugyanaz a hatása az assemblerekre, mint az IBM vagy Microsoft assemblerek meghívásakor a /R paraméternek.

Példa:

```
;VALOS SZAMOK OSSZEADASAT BEMUTATO PROGRAM
```

```
.8087

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NUMBER1 DQ      7123.45678912345      ;VALOS SZAM
NUMBER2 DQ      10.102                ;VALOS SZAM
THESUM  DQ      ?                    ;AZ EREDMENY VALOSBAN
```

;Itt következik a program hátralevő része

&

(& makro operátor)

Assemblerek: IBM

Leírás: A & pszeudo művelet a makróbővítményekben szöveg és szimbólum konkatenálására szolgál.

Formátum: *(szöveg_vagy_szimbólum)&(szöveg_vagy_szimbólum)*

Megjegyzés: Formális változót vagy paramétert, ami egy karakterláncban van, vagy nincs előtte elhatároló karakter, a & pszeudo műveletnek kell megelőznie, hogy a makrokiterjesztés-kor behelyettesíthető legyen.

Példa:

```
MYLUCK MACRO GUESS ;MAKRO PROGRAM
REP&T: MOV DX,01234H
      MOV AX,'&T'
      ENDM
```

;Itt következik a program fő része

```
      MYLUCK 6 ;MAKRO HIVAS
```

;Itt következik a makro kód

```
REP6: MOV DX,01234H
      MOV AX,'6'
```

=

(= pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A = pszeudo művelet a program konstansainak definiálását és újradefiniálását teszi lehetővé.

Formátum: *(címké) = (érték)*

Megjegyzés: A = pszeudo művelet csak numerikus kifejezésekben használható. (Az EQU pszeudo művelethez nagyon hasonlít.)

Példa:

```
VAR1 = 1234H ;UJRA DEFINIALHATO
VAR2 = 56H ;UJRA DEFINIALHATO
VAR1 = 78H ;UJRA DEFINIALHATO
VAR4 EQU 3456 ;NEM DEFINIALHATO UJRA
```

!

(! makro operátor)

Assemblerek: IBM

Leírás: Ha a karaktert a felkiáltójel előzi meg, akkor a karakter literális bevitele engedélyezetté válik.

Formátum: *!(karakter)*

Megjegyzés: *!(karakter)* jelölés ekvivalens a *<karakter>* jelöléssel.

Példa: *!*;!\$,!^*

%

(% makro operátor)

Assemblerek: IBM

Leírás: Az a szimbólum, amit a % jel előz meg, egy számmá alakul át az alapértelmezés szerinti számrendszerben. A makrokiterjesztés során ez a szám a formális változót cseréli fel.

Formátum: % (szimbólum)

Megjegyzés: A % pszeudo művelet csak a makrókban használható.

Példa:

```
MYLUCK MACRO V
T      =      V-2
      MOV     AX,ZT    ;;AZ EREDMENY ELHELYEZESE AX-BEN
      ENDM
```

%OUT

(% OUT pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A %OUT pszeudo művelet segítségével egy üzenet küldhető ki a kezelőpultra minden olyan esetben, ha az assembly programban egy ilyen művelet szerepel. (Így tudjuk jelezni az assembly program jelenlétét.)

Formátum: %OUT (üzenet)

Megjegyzés: Nincs

Példa:

```
%OUT    AZ ASSEMBLY PROGRAM KEZDETE

;Itt következik a program egy része

%OUT    LEGY TURELEMMELE, MEG FORDITOK

;Itt következik a program hatralevo része

%OUT    A FORDITAS ELKESZULT
```

;;

(;; makro operátor)

Assemblerek: IBM

Leírás: Ha a megjegyzési rovat előtt két pontosvesszőt használunk, akkor a megjegyzés a makrobővítménybe nem kerül bele.

Formátum: ;; (megjegyzés_karakterlánc)

Megjegyzés: A két pontosvessző használatával jelentős helymeg- takarítást tudunk elérni a programban, ha gyakran bővítünk makróval.

Példa:

```
MYLUCK MACRO GUESS      ;;MAKRO PROGRAM
REP&T  MOV     DX,01234H  ;;HELY BETOLTESE
      MOV     AX,'&T'
      ENDM              ;;A MAKRO VEGE
```

ASSUME

(ASSUME pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** Ez a pszeudo művelet jelenti be az assemblernek azt az igényt, hogy egy szegmenst feleltessen meg egy szegmensregiszternek. A megelőző igényeket az ASSUME NOTHING törli.**Formátum:** ASSUME(*szegmens_regiszter:szegmens_név*)**Megjegyzés:** Az érvényes szegmensregiszterek a következők: CS, DS, ES, SS**Példa:**

```

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC  PROC   FAR              ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
        PUSH  DS                ;A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB   AX,AX              ;AX TORLESE
        PUSH  AX                ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE

```

COMMENT

(COMMENT pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** Ez a pszeudo művelet lehetővé teszi, hogy a programban pontosvesszők nélkül helyezzünk el megjegyzést (többsoros megjegyzések esetén ez különösen hasznos).**Formátum:** COMMENT (*határoló karakter*)*szöveg*(*határoló karakter*)**Megjegyzés:** A határoló karaktert a programozó választhatja meg. A megjegyzés hossza nincs korlátozva.**Példa:**

```
COMMENT @A SZOVEGET KET HATAROLO KARAKTER KOZE KELL ELHELVEZNI@
```

.CREF (.XCREF)

(.CREF pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** A .CREF egy alapértelmezés szerinti feltétel, ami a keresztreferencia kiszolgáló program meghívása esetén lehetővé teszi a keresztreferencia kimenetet. A .XCREF az kimenet kikapcsolását szolgálja.**Formátum:** .CREF (operandus nélkül)**Megjegyzés:** A .XCREF-fel egy opcionális operandus is használható, amellyel megakadályozhatjuk, hogy a megnevezett változók a kereszt-referencia kimenetben megjelenjenek.**Példa:**

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
        INFO  DB    1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15
        ANS   DB    ?
MYDATA  ENDS
.XCREF ANS
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALAS A MASM-NEK

```

:Itt következik a program hatralevo resze

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A DB (Define Byte = byte definiálás) pszeudo művelet egy változó vagy táblázat inicializálásakor byte-méretű (8 bites) hely lefoglalását szolgálja.

Formátum: (változó)DB (kifejezés)

Megjegyzés: A változó elnevezése opcionális. Kifejezésként szerepelhet konstans, karakterlánc, vagy vesszővel elválasztott konstansokból álló táblázat. Két további lehetőség a kérdőjel, ami csak a memóriahelyet foglalja le, és a DUP utasítás, amivel egy bizonyos érték többszörös beléptetése érhető el. A DB-vel definiált változó 0-tól FFH-ig (decimálisan 0-tól 255-ig) képes a számokat tárolni.

Példa:

```
HELLO DB      23
THERE DB      0AH
YOU   DB      'G'
LUCKY DB      'BUDAPESTI MUSZAKI EGYETEM'
PERSON DB     0,1,2,3,4,5,6,7,8,9
HOW   DB      45 DUP ('STACK')
ARE   DB      50 DUP (03CH)
YOU   DB      'YES',34,0FADH
```

Assemblerek: Ez a pszeudo művelet a 80386-os processzor speciális adattípusa, ezért csak az ASM386-os assemblerrel használható.

Leírás: A DBIT (Define BIT = bit-definiálás) pszeudo művelet önálló bit vagy bitlánc definiálására használható. A bitlánc 1-től 32-ig tartalmazhat bináris számjegyeket, amelyeket a B karakterrel kell lezárni.

Formátum: (változó)DBIT (kifejezés)

Megjegyzés: A DBIT egy teljes byte-ot inicializál, amit rendszerint byte-határon sorakoztat fel.

Példa:

```
I      DBIT    100B    ;BYTE-BAN KIFEJEZVE 00000100
AM     DBIT    1B      ;BYTE-BAN KIFEJEZVE 00000001
SMALL  DBIT    3 DUP (1B) ;HARMON BYTE, AMELYEK MINDEGYIKE
                          ;00000001-ET TARTLAMAZ
```

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A DD (Defined Doubleword = duplaszó-definiálás) pszeudo művelet egy változó vagy egy táblázat definiálását, illetve egy tárolási hely inicializálását szolgálja. Kétszavas (4 byte, azaz 32 bit) helyfoglalást tesz lehetővé.

Formátum: (változó)DD (kifejezés)

Megjegyzés: A változó elnevezése opcionális. Kifejezésként vesszővel elválasztott konstansokból álló táblázat szerepelhet. Két további lehetőség a kérdőjel, ami csak a memóriahelyet foglalja le, és a DUP utasítás, amivel egy bizonyos érték többszörös beléptetése érhető el. A DD-vel definiált változó 0-tól 0FFFFFFFH-ig (decimálisan 0-tól 4294967295-ig) képes a

számok tárolására. Ha decimális pont, vagy exponenciális jelölés szerepel, akkor lebegőpontos szám keletkezik.

Példa:

```
HELLO DD 0FFFFFFFFH
THERE DD 0H
YOU DD 1,22,333,4444,55555,666666,7777777,88888888
LUCKY DD 45H+23H
PERSON DD 2.17654
HOW DD 4.567E12
ARE DD 50 DUP (03CH)
YOU DD 0.12345E-2
```

DP

(DP pszeudo művelet)

Assemblerek: Ez a pszeudo művelet a 80386-os processzor speciális adattípusa, ezért csak az ASM386-os assemblerrel használható.

Leírás: A DP (Define Pointer = Mutató definiálása) pszeudo művelet PWORD típusú 48 bites változó definiálására használható. A PWORD- nek egésznek kell lennie. Konstansok, változók és karakterláncok (maximálisan hat karakterig) szerepelhetnek.

Formátum: (változó)DP (kifejezés)

Megjegyzés: Nincs

Példa:

```
AA DP 'ABCDEF'
BB DF ?
CC DP 3 DUP (0A76543H)
```

DQ

(DQ pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A DQ (Define Quadword = Négyesszó definiálása) pszeudo művelet egy változó vagy táblázat definiálását, ill. egy tárolási hely inicializálását szolgálja. Négyesszavas (8 byte vagy 64 bit) helyfoglalást tesz lehetővé.

Formátum: (változó)DQ (kifejezés)

Megjegyzés: A változó elnevezése opcionális. Kifejezésként vesszővel elválasztott konstansokból álló táblázat szerepelhet. Két további lehetőség a kérdőjel, ami csak a memóriahelyet foglalja le, és a DUP utasítás, amivel egy bizonyos érték többszörös beléptetése érhető el. A DQ-val definiált változó 0FFFFFFFFFFFFFFFFFH-ig (decimálisan 0-tól 18446744073709551615-ig) képes egész számok tárolására. Ha a decimális pont, vagy exponenciális jelölés szerepel, akkor lebegőpontos szám keletkezik.

Példa:

```
THIS DB 100,2000,30000,400000,5000000,60000000
      DB 7000000000,80000000000,900000000000
IS DB 1000 DUP (45.678)
VERY DB -6.345E-5,+5.0001E45
LARGE DB 7989H*12H
```


Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A DT (Define Tenbyte = tíz byte definiálása) pszeudo művelet változó, vagy táblázat definiálását, ill. egy tárolási hely inicializálását szolgálja. A 80287/80387-es számok esetében tízbyte-os (80 bites) pakolt decimális helyfoglalást tesz lehetővé.

Formátum: (változó)DT (kifejezés)

Megjegyzés: A változó elnevezése opcionális. Kifejezésként vesszővel elválasztott konstansokból álló táblázat szerepelhet. Két további lehetőség a kérdőjel, ami csak a memóriahelyet foglalja le, és a DUP utasítás, amivel egy bizonyos érték többszörös beléptetése érhető el. A DT 0-tól 9999999999-ig pakolt decimális számok tárolására is alkalmas. Ha decimális pont vagy exponenciális jelölés szerepel, akkor lebegőpontos szám keletkezik.

Példa:

```
THIS DT 100,2000,30000,400000,5000000,60000000
      DT 700000000
IS DT 1000 DUP (45.678)
VERY BT -6.345E-5,+5.0001E45
LARGE DT 7989*12
```

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A DW (Define Word = szó definilálása) pszeudo művelet egy változó vagy egy táblázat definiálását, ill. egy tárolási hely inicializálását szolgálja. Kétbyte-os (16 bites) helyfoglalást tesz lehetővé.

Formátum: (változó)DW (kifejezés)

Megjegyzés: A változó elnevezése opcionális. Kifejezésként vesszővel elválasztott konstansokból álló táblázat szerepelhet. Két további lehetőség a kérdőjel, ami csak a memóriahelyet foglalja le, és a DUP utasítás, amivel egy bizonyos érték többszörös beléptetése érhető el. A DW 0-tól 0FFFFH-ig (decimálisan 0-tól 65535-ig) alkalmas a számok tárolására.

Példa:

```
TEST1 DW 1234
TEST2 DW 0ABCDH
TEST3 DW 1,22,333,4444
TEST4 DW 23-12
TEST5 DW 23 DUP (100H)
TEST6 DW 50 DUP (?)
```

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Az ELSE pszeudo művelet - ha bármelyik más feltételes pszeudo művelettel kapcsolatban használjuk - műveletek közötti választást tesz lehetővé.

Formátum: ELSE (operandus nélkül)

Megjegyzés: Minden ELSE pszeudo műveletet egy IFxx-nek kell megelőznie. A műveletek tetszőleges mértékig egymásba ágyazhatók.

Példa:

```

IFDEF LIB          ;HA A KONYVTAR NINCS DEFINIALVA,
INCLUDE B:MACLIB.MAC ;TOLTSO BE A B:MACLIB.MAC FILE-T,
ELSE              ;EGYEBKENT
INCLUDE B:NEWMAC.LIB ;TOLTSO BE A B:NEWMAC.LIB FILE-T
ENDIF             ;VEGE

```

END

(END pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Az END pszeudo műveletre a forrásprogram végén van szükség. Ha az END-del egy feltételes kifejezés is áll, akkor ez a kifejezés a kód belépési pontjára mutat.

Formátum: END (*opcionális_kifejezés*)

Megjegyzés: Ha több tárgymodult szerkesztünk össze, akkor csak egyikben szerepelhet DOS belépési pontra mutató opcionális kifejezés. Ha nem adunk meg belépési pontot, akkor azt a szerkesztőprogram az első szerkesztendő tárgymodulból azonosítja be.

Példa:

```

;A program valamennyi resze ez elott a kod elott all
      RET                ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP             ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS            ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
      END      MYPROC   ;A PROGRAM VEGE

```

ENDIF

(ENDIF feltételes pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Az ENDIF feltételes pszeudo művelet az IFxx feltételes pszeudo művelet párja, tehát minden IFxx-hez egy ENDIF tartozik.

Formátum: ENDIF(operandus nélkül)

Megjegyzés: Nincs

Példa:

```

IFDEF LIB          ;HA A KONYVTAR NINCS DEFINIALVA,
INCLUDE B:MACLIB.MAC ;TOLTSO BE A B:MACLIB.MAC FILE-T,
ELSE              ;EGYEBKENT
INCLUDE B:NEWMAC.LIB ;TOLTSO BE A B:NEWMAC.LIB FILE-T
ENDIF             ;VEGE

```

ENDM

(ENDM makró pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Az ENDM pszeudo művelet a MACRO, REPT, IRP és IRPC pszeudo műveletek lezárását szolgálja.

Formátum: ENDM(operandus nélkül)

Megjegyzés: Ehhez a pszeudo művelethez nem kell mezőnevet hozzárendelnünk.

Példa:

```

CLEARSCREEN      MACRO      ;AZ EPPEN ERVENYES KEPERNYO TORLESE
      MOV      CX,0
      MOV      DX,2479H
      MOV      BH,7
      MOV      AX,0600H
      INT      10H
      ENDM

```

ENDP

(ENDP pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** Az ENDP pszeudo művelettel zárjuk le az egyes eljárásokat.**Formátum:** (*az_eljárás_neve*)ENDP**Megjegyzés:** Mezőnév megadása szükséges.**Példa:**

```

;A program valamennyi resze megelőzi ezt a kódot
      RET                ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP              ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS              ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
      END      MYPROC    ;A PROGRAM VEGE

```

ENDS

(ENDS pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** Az ENDS pszeudo művelettel jelezzük a struktúrák (STRUC) vagy szegmensek végét.**Formátum:** (*a_szegmens_vagy_struktúra_neve*)ENDS**Megjegyzés:** A szegmens vagy struktúra nevét mindig meg kell adni.**Példa:**

```

;A program valamennyi resze megelőzi ezt a kódot
      RET                ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP              ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS              ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
      END      MYPROC    ;A PROGRAM VEGE

```

EQU

(EQU pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** Az EQU pszeudo művelettel egy változó értékadása végezhető el.**Formátum:** (*változó*)EQU (*érték*)**Megjegyzés:** Az EQU pszeudo művelet annyiban tér el az (=) pszeudo művelettől, hogy nem teszi lehetővé a változók újradefiniálását. Az EQU a STRUC definícióval nem használható együtt.**Példa:**

```

VALUE1 EQU    1234H    ;16 BITES SZAM
VALUE2 EQU    4.56E5   ;LEBEGOPONTOS SZAM
VALUE3 EQU    [SI+6]   ;INDEX
VALUE4 EQU    DAA      ;UTASITAS

```

EVEN

(EVEN pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** Az EVEN pszeudo művelet az adatsorozat páros értékű határára állítja be a programszámlálót.**Formátum:** EVEN(operandus nélkül)**Megjegyzés:** Az EVEN pszeudo műveletnek nincs hatása, ha a a programszámláló már eleve páros határon áll. Ellenkező esetben az EVEN egy NOP műveletet hajt végre, annak érdekében, hogy a programszámláló páros sorszámú adatra mutasson.

Példa: Ha a programszámláló értéke pl. 0023H, akkor az EVEN hatására 0024H-ra változik. Ha a programszámláló 004AH-ra mutat, az EVEN nem változtatja meg az értékét.

EXITM

(EXITM pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Az EXITM pszeudo művelet egy bizonyos feltételre vonatkozó pszeudo művelet és vizsgálat eredményétől függően kiléptet az ismétlésből, vagy a makróból. Az EXITM a REPT, IRP, IRP, IRPC és MACRO utasításokkal használható együtt.

Formátum: EXITM(operandus nélkül)

Megjegyzés: Blokkok egymásba ágyazása engedélyezett. Az EXITM csak azt a blokkot zárja le, amelyben szerepel.

Példa:

;A program egy része megelőzi ezt a programrészt

```
IFE    VALUE=34H      ;HA VALUE=34H, A FELTETEL IGAZ
EXITM                      ;KILEPES, HA AZ ELOBBI FELTETEL IGAZ,
ELSE                      ;EGYEBKENT
INCLUDE B:NEWMAC.LIB      ;B:NEWMAC.LIB FILE BETOLTESE
ENDIF                      ;IFXX VEGE
ENDM
```

EXTRN

(EXTRN pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Az EXTRN pszeudo művelet azonosítja azokat az éppen érvényes programmodulban használt szimbólumokat vagy változókat, amelyeknek attribútumait egy másik modulban definiáltuk.

Formátum: EXTRN (név:típus)

Megjegyzés: Az éppen érvényes programmodulban ezeket a szimbólumokat, vagy változókat EXTRN-ként kell deklarálnunk, míg a másik programmodulban PUBLIC-ként. Az EXTRN pszeudo műveletet vagy abban a szegmensben kell elhelyeznünk, ami a programmodult tartalmazza, vagy valamennyi szegmensen kívül. A bevétel típusa lehet BYTE, WORD (szó), DWORD (duplaszó) QWORD (négyesszó) TBYTE (tízbyte), NEAR (közeli), FAR (távoli) vagy ABS (abszolút).

Példa:

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
PUBLIC  VALUE1,VALUE2,ANSWER
MYPROC PROC FAR                  ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,SS:STACK
PUSH   DS                        ;DS ELMENTESE
SUB    AX,AX                      ;AX TORLESE
PUSH   AX                        ;ZERUS RAHELJEZESE A VERENRE
```

;Itt következik a program további része

;Egy másik szegmens

```
EXTRN  VALUE1,VALUE2,ANSWER
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
```

;Itt következik a program további része

GROUP

(GROUP pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** A GROUP pszeudo művelet a megadott szegmenseket egy aktuális 64 kbyte-os csoportba szervezi.**Formátum:** *(név)GROUP (a_szegmens_neve)***Megjegyzés:** A névoperandus az azonosítója valamennyi olyan szegmensnek, amelyek egy csoportot alkotnak. Az azonosítónak egyedinek kell lennie, vagyis valamennyi szegmencímkétől különböznie kell. A SEGMENT pszeudo művelettel, ill. egy SEG változóval, vagy címke operátorral lehet a (szegmens_neve) operandus értékadását elvégezni.**Példa:**

```
MEGA    GROUP    SMALL1,SMALL2
SMALL1  SEGMENT PARA 'CODE'
        ASSUME  CS:MEGA
```

;A szegmenshez tartozo valamennyi kodot ide kell elhelyezni

```
SMALL1  ENDS
SMALL2  SEGMENT PARA 'CODE'
        ASSUME  CS:MEGA
```

;A szegmenshez tartozo valamennyi kodot ide kell elhelyezni

SMALL2 ENDS

**IF, IFE, IF1, IF2, IFDEF, IFNDEF
IFB, IFNB, IFIDN, IFDIF**

(IFxx feltételes pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** Az IFxx pszeudo művelet a további műveletek végrehajtása előtt egy előírt feltételt ellenőriz. Az ELSE pszeudo művelettel együtt használva különböző műveletek közötti választást tesz lehetővé.**Formátum:** IFxxx *(operandus)*
(további_kódok)
ENDIF**Megjegyzés:** A feltételes IFxxx pszeudo műveletek tetszőlegesen egymásba ágyazhatók. Az IFxxx valamennyi operandusáról az assemblernek az első fordítási menetben tudomást kell szereznie.

Példa:

```
IF VAR1          ;ERTEKE IGAZ, HA VAR1 NEM ZERUS
IFE VAR1         ;ERTEKE IGAZ, HA VAR1 ZERUS
IF1(operandus nelkul) ;ERTEKE IGAZ, HA AZ ASSEMBLER ELSO
                  ;FORDITASI MENETEROL VAN SZO
IF2(operandus nelkul) ;ERTEKE IGAZ, HA AZ ASSEMBALER MASODIK
                  ;FORDITASI MENETEROL VAN SZO
IFDEF NEWVAL     ;ERTEKE IGAZ, HA DEFINIALT SZIMBOLUMROL
                  ;VAGY VALTOZOROL VAN SZO
IFNDEF OLDVAL    ;ERTEKE IGAZ, HA DEFINIALATLAN SZIMBOLUMROL
                  ;VAGY VALTOZOROL VAN SZO
IFB<OPERANDUS>   ;ERTEKE IGAZ, HA AZ <OPERANDUS> URES
IFNB<OPERANDUS> ;ERTEKE IGAZ, HA AZ <OPERANDUS> NEM URES
IFIDN<OPERAND1>, ;ERTEKE IGAZ, HA <OPERAND1> EGYENLO
<OPERAND2>      ;<OPERAND2>-VEL
IFDIF<OPERAND1>, ;ERTEKE IGAZ, HA <OPERAND1> NEM EGYENLO
<OPERAND2>      ;<OPERAND2>-VEL
```

INCLUDE

(INCLUDE pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Az INCLUDE pszeudo művelet egy másik file lefordítás nélküli forráskódját hozzákapcsolja az éppen érvényes file-hoz.

Formátum: INCLUDE (*meghajtó/útvonal/file-név.ext*)

Megjegyzés: Ez a pszeudo művelet különösen a makrokönyvtárak programjainak betöltésekor hasznos. A fordítás nélküli kód közvetlenül az INCLUDE pszeudo művelet után kapcsolódik a programhoz. Egymásba ágyazás lehetséges, de csak a DOS 2.0 vagy ennél újabb DOS változatoknál. A CONFIG.SYS file-paraméterének értékét alapértelmezés szerinti értéknél (8) nagyobbra kell beállítani. Ha a lefordított file-t kilistázzuk, az INCLUDE-ból származó valamennyi kódot a program egy "C" karakterrel jelöli meg a 30. oszlopban a könnyebb azonosítás és a bővítmények elhelyezése miatt.

Példa:

```
IF1
INCLUDE B:MACLIB.MAC
INCLUDE C:REGDIS.MAC
ENDIF
```

IRP

(IRP pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Az IRP pszeudo művelet az IRP és ENDM közötti utasítások megismétlését szolgálja. Az ismétlések számát az operandus-listában adhatjuk meg. Az ismétlések során az operandus-listában található éppen érvényes tételt a kód blokkjában szereplő formális paraméterbe helyettesíti be a rendszer.

Formátum: IPR (*formális paraméter*), *<operanduslista>*

Megjegyzés: Operanduslistára szükség van. Ha nem adunk meg operandust(< >), akkor a blokkot csak egyszer ismétli meg a rendszer.

Példa:

```
IRP   VAL,<2,4,6,8> ;A 2,4,6,8 SZAMOK OPERANDUSLISTAJA
DW   VAL           ;A VAL VALTOZOBA UJ SZAM KERUL
ENDM                    ;A BLOKK VEGE
```

IRPC

(IRPC pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Az IRPC pszeudo művelet az IRPC és az ENDM közötti műveletek megismétlését szolgálja. Az ismétlések számát karakterlánc-operandussal adhatjuk meg. Az egyes ismétlések során a *karakterlánc* éppen érvényes karakterét a kód blokkjában szereplő *formális paraméter*-be helyettesíti be a rendszer.

Formátum: IRPC (*formális paraméter*),*karakterlánc*

Megjegyzés: A karakterláncot nem szükséges kisebb-nagyobb jelek közé foglalni.

Példa:

```
IRPC  DATA,2468      ;A 2468 KARAKTEREKBOB ALLO KAR.LANC
DB    DATA          ;DATA-BA MINDEN MENETBEN UJ SZAM KERUL
DB    DATA*2        ;DATA ERTEKE MINDEN MENETBEN 2-VEL
                        ;SZORZODIK
ENDM                    ;A BLOKK VEGE
```

LABEL

(LABEL pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A LABEL pszeudo művelet egy címenév attributumának definiálását teszi lehetővé.

Formátum: (*név*)LABEL (*típus*)

Megjegyzés: Névként bármilyen érvényes elnevezés szerepelhet. Típusként a következők valamelyike írható elő:

- BYTE
- WORD (szó)
- DWORD (duplaszó)
- QWORD (négyesszó)
- TBYTE (tízbyte)

Példa:

```
MYTABLE LABEL  BYTE
TABLE  DW      1234,5678,1111,4545,6778,4598

;A kodot ide kell beilleszteni

MOV    CL,MYTABLE[4] ;11 ELHELYEZESE CL-BEN
```

.LALL, .SALL, .XALL

(. _ALL listázó pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Ez a pszeudo művelet a program szövegének listázását irányítja.

Formátum: .LALL(operandus nélkül)

Megjegyzés: A .LALL a .TFCOND, .LFCOND, .SFCOND-dal együtt használva kilistázza valamennyi MACRO és feltételes blokk kiterjesztését. A .SALL a kiterjesztett makrók listázá-

sát elnyomja. Az .XALL (ez az alapértelmezés) csak azt a forráskódot listázza, amiből az aktuális tárgy kód elkészül.

Példa:

```
.SALL
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
```

.LFCOND

(.LFCOND listázó pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Az LFCOND pszeudo művelet azokat a feltételes blokkokat listázza ki, amelyek kiértékelése hamis.

Formátum: .LFCOND(operandus nélkül)

Megjegyzés: Ez a feltétel vagy a .SFCOND, vagy a .TFCOND pszeudo művelettel zárható le.

Példa:

```
.LFCOND
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
```

.LIST, .XLIST

(.LIST, .XLIST listázó pszeudo műveletek)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Az .LIST és .XLIST pszeudo műveletekkel a listafleba való kivitt vezérelhetjük.

Formátum: .LIST(operandus nélkül)

Megjegyzés: Az .LIST alapértelmezés szerinti feltétel a forrás- és a tárgy kód listázását teszi lehetővé, még az .XLIST felfüggeszti a listázást.

Példa:

```
.XLIST
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
```

LOCAL

(LOCAL makro pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: Ha a LOCAL pszeudo műveletet használjuk, akkor az egyedi szimbólumok váltják fel

a címkek előfordulását a makrón belül, amely által lehetővé válik, hogy a makró egy adott szegmensen belül egynél többször is kiterjeszhető legyen.

Formátum: LOCAL (*formális_paraméter_lista*)

Megjegyzés: A LOCAL pszeudo műveletnek a makrón belül az első utasításnak kell lennie. Többszörös LOCAL utasítások is lehetségesek.

Példa:

```
DELAY  MACRO                ;;SZOFTVERREL MEGOLDOTT KESLELTETES
      LOCAL P1,P2          ;;P1,P2 LOKALIS CIMKEK DEKLARALASA
      MOV   DX,15H         ;;KB. 5 MP-ES KESLELTETES A PC-N
                          ;;ES XT-N
P1:    MOV   CX,OFF00H     ;;CX FELTOLTESE A DEC. 65280-VAL
P2:    DEC   CX           ;;CX CSOKKENTESE 1-GYEL
      JNZ   P2            ;;ZERUS? HA NEM, AKKOR P2-RE UGRAS
      DEC   DX           ;;DX CSOKKENTESE
      JNZ   P1           ;;ZERUS? HA NEM, AKKOR P1-RE UGRAS
ENDM
```

MACRO

(MACRO pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A MACRO pszeudo művelet – a szubrutinhoz hasonlóan – önálló programblokkok ismételt hívását teszi lehetővé paraméterek használatával.

Formátum: (*a_makro_neve*)MACRO (*formális_paraméter_lista*)

Megjegyzés: A MACRO pszeudo művelet a következő három fő részből áll:

1. Fejrész, ami a MACRO nevét, a MACRO pszeudo műveletet és egy formális paraméterlistát tartalmaz.
2. Törzsrész, ami a makrokódokat tartalmazza.
3. Zárórész, ami csupán csak az ENDM lezáró pszeudo műveletből áll.

A listákban egy + jel figyelmeztet bennünket arra, hogy makrókiterjesztésről van szó. A formális paraméterlista elemeinek pozíciója lényeges, mivel a behelyettesítések az előírt sorrendben történnek meg a makrokódban. A formális paraméterlistában tárolt, de használaton kívüli elemeket a rendszer figyelmen kívül hagyja. Ha túl kevés elemet szerepeltetünk, akkor a hiányzó tagok helyére nulla kerül.

Példa:

```
CLEARSCREEN MACRO          ;;A KEPERNYO LETORLESE
      MOV   CX,0           ;;PARAMETEREK NINCSENEK
      MOV   DX,2479H
      MOV   BH,7
      MOV   AX,0600H
      INT   10H
      ENDM

PRINTCHAR MACRO TEXT      ;;A 'TEXT'-BEN ATADOTT KAR.LANC
                          ;;KINYOMTATASA
      MOV   DX,OFFSET TEXT ;;A KAR.LANC AZ ADATSZEGMENSZEN VAN
      MOV   AH,9          ;;NYOMTATAS A '$' ELVALASZTO KAR.-IG
      INT   21H          ;;NYOMTATAS AZ EPPEN ERVENYES
                          ;;KURZORPOZICIOTOL KEZDVE
      ENDM              ;;A MAKRO VEGE
```

.MSFLOAT

(.MSFLOAT pszeudo művelet)

Assemblerek: Speedware**Leírás:** Az .MSFLOAT pszeudo művelet valamennyi lebegőpontos számot Microsoft lebegőpontos formátumba alakítja.**Formátum:** .MSFLOAT (operandus nélkül)**Megjegyzés:** A .MSFLOAT egyszeres és dupla pontosságú lebegőpontos formátumokat támogat. Az egyszeres pontosságú számok négy byte-ot foglalnak el. Az első 23 bit az alap, az utolsó 8 bit a kitevő. A duplapontos számok nyolc byte-ot foglalnak el. Ebben az esetben az első 55 bit az alap, és az utolsó 8 bit a kitevő. Az egyszeres pontosságú számábrázolásnál 6 vagy 7 szignifikáns decimális számjegy, míg a dupla pontosságú számábrázolásnál 16 szignifikáns decimális számjegy kifejezésére van lehetőségünk.**Példa:**

```
.MSFLOAT
VALUE1 DD      1.234E-23
VALUE2 DQ      67.65234987432E35
```

NAME

(NAME pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** A NAME pszeudo műveletet a modulok elnevezésekor kell használni.**Formátum:** NAME (*a_modul_neve*)**Megjegyzés:** Az assembler a következő preferencia szerint ad a modulnak nevet:

1. NAME pszeudo művelet
2. A TITLE első hat karaktere vagy
3. A forrásfile nevének első hat karaktere

Példa:

NAME BEEPER

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RANELYEZESE A VEREMRE
```

ORG

(ORG pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** Az ORG pszeudo művelet a helyzetszámláló beállítását, és ezzel a kód kezdőcímének kijelölését végzi.**Formátum:** ORG (*érték_vagy_kifejezés*)**Megjegyzés:** A dollárjel (\$) a helyzetszámláló éppen érvényes értékeként használható. A kifejezésről az assemblernek a fordítás első menetében tudomást kell szereznie, és 16 bites abszolút számként kell kiértékelnie.**Példa:**

```
ORG 100H
ORG $
ORG $+100H
```

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A PAGE pszeudo művelet, amelyet a forrásfile-ban kell elhelyezni, a listázandó oldalak szélességét és hosszúságát állítja be.

Formátum: PAGE (*opcio_1*)(*opcio_2*)

Megjegyzés: A PAGE pszeudo művelet opciók nélküli használata lapdobást jelent. A fejezet-szám növekszik, ha a PAGE + -szal találkozik a rendszer. Az első opcióval a kinyomtatandó sorok száma adható meg 10-től 255-ig. Az alapértelmezés szerinti érték 58. A második opció a kinyomtatott sorok szélességét szabályozza. A megadható érték a decimális 60 és 132 között lehet. Az alapértelmezés szerinti érték 80. A PAGE pszeudo művelet nem inicializálja a nyomtatót. Erről külön kell gondoskodnunk.

Példa:

```
PAGE           ;LAPDOBAS
PAGE  ,132     ;AZ ALAPERTELMEZES SZERINTI NYOMTATASI
               ;SZELESSEG BEALLITASA 132-RE
PAGE  20,132   ;EGY OLDALRA 20 SOR ES 132 KARAKTER KERUL
```

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A PROC pszeudo művelet a forráskód egy blokkjának beazonosítását szolgálja. Legalább egy FAR attributummal ellátott PROC pszeudo művelettel általában valamennyi program rendelkezik.

Formátum: (*az_eljaras_elveze*)PROC (*típus*)

Megjegyzés: A PROC pszeudo művelettel azonosított programblokk soron belül végrehajtható vagy hívható. (Ha külső CALL-t alkalmazunk, akkor a PROC nevének PUBLIC-ként kell szerepelnie.) Ha a PROC az .EXE file belépési pontja, vagy ha CS-nek más értéke van, a típusnak FAR-nak kell lennie. Csak akkor lehet a PROC típusa NEAR, ha az eljárást szegmensben belül hívjuk. A típustól függően a RET szegmensben belüli vagy szegmensek közötti visszatérést szolgáltat.

Példa:

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR           ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
        PUSH DS           ;A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB AX,AX         ;AX TORLESE
        PUSH AX          ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE

        CALL CURSOR      ;EGY NEAR TIPUSU ELJ. HIVASA
```

;Itt következik a kód

```
CURSOR PROC NEAR          ;ELJARAS UGYANAZON A SZEGMENSEN BELUL
        MOV BX,1          ;A PARAMETEREK BEALLITASA
        MOV AH,2
        INT 10H
        RET               ;A CIM LEEMELESE
                          ;A VEREMROL
```

PUBLIC

(PUBLIC pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** A PUBLIC pszeudo művelet lehetővé teszi, hogy a forráskódban szereplő szimbólumokat az ezzel összeszerkesztett más programok is használják.**Formátum:** PUBLIC (*szám,változó_vagy_címke*)**Megjegyzés:** Nincs**Példa:**

```

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
      PUBLIC VALUE1,ANSWER,SUM
MYPROC PROC FAR                  ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH DS                    ;A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB AX,AX                  ;AX TORLESE
      PUSH AX                    ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE

```

PURGE

(PURGE pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM,és Microsoft**Leírás:** A PURGE pszeudo művelet törli a makrodefiníciót. A makro által előzőleg elfoglalt hely újra használható.**Formátum:** PURGE (*makro_elnvezések*)**Megjegyzés:** A makrót az újradefiniálása előtt nem kell törölni.**Példa:** PURGE CLEARSCREEN**.RADIX**

(.RADIX pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** A .RADIX pszeudo művelettel 2-től 16-ig a számrendszer alapját változtathatjuk meg. Az alapértelmezés szerinti érték 10.**Formátum:** .RADIX (*érték_decimális_formátumban_előírva*)**Megjegyzés:** A .RADIX DB-t és DW-t közvetlenül befolyásolja, azonban nincs hatással DD-re, DQ-ra és DT-re. Helyes eredmény a következő toldalékokkal biztosítható: B - Bináris

D - Decimális

Q - vagy O - Oktális

H - Hexadecimális

R - Hexadecimális valós

Példa:

```

.RADIX 16
VALUE DB 120          ;A VALUE VALTOZOT 120 HEXARA
                        ;ALLITJUK BE

.RADIX 2
NUM DB 10110011      ;A NUM VALTOZOT AZ 10110011
                        ;BINARIS SZAMRA ALLITJUK BE

.RADIX 10
                        ;AZ ALAPERTELMEZES SZERINITI
                        ;10-ES ALAP BEALLITASA
ANS DB 120H          ;ANS BEALLITASA 120H-RA

```

RECORD

(RECORD pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** A RECORD pszeudo művelet bitmintát hoz létre byte-ok és szavak bites pakolásához. A rekord neve a tárolási hely lefoglalásakor pszeudo műveletté válik.**Formátum:** (*a_rekord_neve*)RECORD (*a_mező_neve:szélesség* (= kifejezés))**Megjegyzés:** A RECORD pszeudo műveletnél mind a rekordnevet, mind a mezőnevet meg kell adni. A mezőszélesség 1-től 16-ig terjedő szám lehet és a mezőnév által definiált bitek számát adja meg. A mezők jobbra igazítottak. A kifejezés a mező kezdőértékét tartalmazza.**Példa:**

```

MYRECD      RECORD  H:1,E:2,L:3,P:6
;Mezok
HEEL LLPP PPPP
;TAROLASI HELY LEFOGLALVA
STORE1      MODULE  <1,2,3,4>
;H=1, E=2, L=3, P=4

```

REPT

(REPT pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** A REPT pszeudo művelettel a REPT és az ENDM közötti kód meghatározott számban megismételhető.**Formátum:** REPT (*érték_vagy_kifejezés*)**Megjegyzés:** A kód blokkjának nem kell a MACRO-n belül lennie.**Példa:**

;A többi kodok ezt a kodot megelőzik

```

VALUE = 10      ;VALUE VALTOZO BEALLITASA 10-RE
REPT 3          ;REPT BEALLITASA 3-RA
IFE STORE=VALUE ;HA STORE=VALUE
EXITM          ;KILEPES, EGYEBKENT ISMETLES
ENDIF          ;VEGE, HA
ENDM           ;VEGE AZ ISMETELENDO RESZNEK

```

SEGMENT

(SEGMENT pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware**Leírás:** A SEGMENT pszeudo művelethez a program valamennyi kódját hozzárendelhetjük. Ugyanazon a programon belül általában több szegmenst is használunk.**Formátum:** (*a_szegmens_neve*)SEGMENT (*beállítási_típus*)(*kombinációs_típus*)(*osztály*)**Megjegyzés:** A sorbaállítási típus PAGE, PARA, WORD vagy BYTE lehet. PAGE típus előírása esetén a szegmens egy oldalhatáron kezdődik, vagyis egy 256-tal osztható címnél, amelyben a cím LSB-je 00H-val egyenlő. A PARA típus esetén a szegmens egy paragrafus határán kezdődik, vagyis egy olyan címnél, ami 16-tal osztható és amelynek legkisebb helyértékű bitje 0H-val egyenlő. A WORD típus esetén a szegmens egy szóhatáron kezdődik, vagyis egy páros címnél, amelyben a legkisebb helyértékű bit 0H. A BYTE típusnál a szegmens bármilyen byte-határon kezdődhet. A kombinációs típus PUBLIC, COMMON, AT (*kifejezés*), STACK vagy MEMORY (jelenleg még nincs támogatva) lehet. A PUBLIC azt jelzi, hogy a szegmens a szerkesztés során más szegmensekhez csatlakozik majd. A COMMON azt jelzi, hogy ez a szegmens, és a többi összeszerkesztendő azonos névvel ellátott szegmens ugyanazon

a címen fog kezdődni. Az AT (*kifejezés*) azt jelzi, hogy a szegmens a kifejezés által megadott paragrafushatáron kezdődik majd. Erre a szegmensre nem keletkezik kód. A STACK azt írja elő, hogy a szegmens része lesz a futási idejű veremnek. A STACK-re csak az .EXE file-ok esetében van szükség.

Példa:

```
STACK SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
INFO  DB      1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15
ANS   DB      ?
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                 ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH  DS                   ;A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB   AX,AX                ;AX TORLESE
      PUSH  AX                   ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
      MOV   AX,MYDATA            ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV   DS,AX                ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
```

.SFCOND

(.SFCOND listázó pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A .SFCOND pszeudo művelettel a hamisként kiértékelt feltételes blokkok listázása leállítható.

Formátum: .SFCOND(operandus nélkül)

Megjegyzés: Az .SFCOND a hamisként kiértékelt feltételes blokkokat nem listáztatja ki. A .LFCOND ezt az állapotot megfordítja.

Példa:

```
.SFCOND
IF 1
      INCLUDE B:MACLIB.MAC
ENDIF

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
      PUBLIC VALUE1,ANSWER,SUM
MYPROC PROC FAR                 ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH  DS                   ;A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB   AX,AX                ;AX TORLESE
      PUSH  AX                   ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
```

STRUC

(STRUC pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A STRUC pszeudo művelet hasonló a RECORD-hoz, azzal a különbséggel, hogy a STRUC többbyte-os kapacitással rendelkezik.

Formátum: (*a_struktura_neve*)STRUC

Megjegyzés: A struktura neve pszeudo műveletté válik, amit a tárolási hely meghatározására

használ fel a rendszer. Logikailag osztott mezők nem írhatók felül, csak azok, amelyekben nem végeztünk logikai bontást. Az a mező, ami karakterláncot tartalmaz, egy másik karakterláncsal felülírható.

Példa:

```
MYSTRUC STRUC
AFIELD DB      8      ;FELULIRHATO
BFIELD DB      1,2,3  ;NEM IRHATO FELUL
CFIELD DB      'SZABO EVA';FELULIRHATO
MYSTRUC ENDS
```

;Lefoglalás

```
BLUE MYSTRUC<4,, 'PAPP EVA'>
```

;Felülírja a 1. és a 3. mezőket

SUBTTL

(SUBTTL pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A SUBTTL pszeudo művelet az alcím listázását teszi lehetővé közvetlenül a cím (TITLE) után.

Formátum: SUBTTL (*karakterlánc*)

Megjegyzés: A SUBTTL-ben 60 karakter helyezhető el. A SUBTTL-ek száma nincs korlátozva. A SUBTTL karakterlánc nélküli használatakor nem történik lapdobás.

Példa:

```
TITLE LEMEZFORMALAS
SUBTTL HIBAKODOK ELLENORZESE
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
```

.TFCOND

(.TFCOND pszeudo művelet)

Assemblerek: IBM, Microsoft

Leírás: A .TFCOND átkapcsolja azokat az alapértelmezés szerinti feltételeket, amelyek a hamis feltételek esetén a listázásokat vezérlik. A művelet lényegében a .SFCOND és .LFCOND hatását szünteti meg.

Formátum: .TFCOND(operandus nélkül)

Megjegyzés: A .TFCOND átkapcsolja az éppen érvényes és alapértelmezés szerinti feltételeket a nem alapértelmezés szerinti feltételekre.

Példa: .TFCOND

Assemblerek: IBM, Microsoft és Speedware

Leírás: A TITLE pszeudo művelet lehetővé teszi, hogy minden egyes listázandó oldal második sorába beírjunk egy címet.

Formátum: TITLE (*karakterlánc*)

Megjegyzés: Csak egy cím (TITLE) megadása lehetséges. Ha nem adunk meg címet, akkor a rendszer a forrásfile nevéből készít egyet. A karakterlánc-operandus maximálisan 60 karakter lehet.

Példa:

```
TITLE LEHEZFORMALAS
SUBTTL HIBAKODOK ELLENORZESE
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
      DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,SS:STACK
      PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB AX,AX ;AX TORLESE
      PUSH AX ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
```


7. MAKRÓK, ELJÁRÁSOK, KÖNYVTÁRAK

A makrók, eljárások és könyvtárak lehetővé teszik a programozó számára, hogy az előzetesen már hibamentesített kódokat meghívja és használja. A programkészítési eljárás idejét ezzel meglehetősen felgyorsíthatjuk, mert nem kell a már korábban megírt rutinokat ismételtelen megírunk (újra feltalálni a kereket), ha új programot készítünk. Az assembly nyelven programozó szakemberek közül egyesek mindent makrókkal szeretnek megoldani, míg mások inkább az eljárásokat, vagy könyvtárakat használják. Mindegyik módszernek vannak előnyei és hátrányai. Ebben a fejezetben a következő témaköröket tárgyaljuk:

- Makrók
- Eljárások
- Könyvtárak
- A rendelkezésre álló lehetőségek összehasonlítása.

7.1 MAKRÓK

A makrók szintaxisát az előbbi fejezetben ismertettük, az igazi hasznukat azonban csak most mutatjuk be. A makró egy olyan pszeudo művelet, amellyel önálló assembly műveletek megte-remtése vagy a gyakran használt assembly kódok programba való belefoglalása válik lehetővé. A makrokódok felhasználásához csak a makró nevének megadása szükséges. Valahányszor egy makrót megnevezünk a programban, az assembler az aktuális makrokódot bemásolja és beilleszti a programnak arra a helyére, ahol a makró nevét megadjuk. Ezt makrokiterjesztésnek nevezik (macro expansion). A makrók tehát soron belül kerülnek végrehajtásra, a program folyamatának megszakítása nélkül.

Makrókat az aktuális programon belül is létrehozhatunk vagy a már elkészített könyvtárból is behívhatunk. A makrokönyvtár egy olyan makrókból álló file, ami az éppen érvényes program fordítási ideje alatt hívható. A makró vagy a makrokönyvtár kódjai nincsenek lefordítva! Ez az egyik szempont, amiben a makrokönyvtár különbözik a szerkesztés ideje alatt elérhető assembler könyvtártól. A 8088/80386-os processzorcsalád fejlesztését követniük kellett az ezekhez tartozó assembler programcsomagok fejlesztésének is. A korábbi assemblerek nem támogatták a 8087/80387-es mnemonikokat, és előfordulnak olyan assemblerek is, amelyek nem támogatják a 80286/80386-os védett virtuális üzemmódját. Ilyen esetekben makrókkal kell pótolnunk azokat az utasításokat, amelyeket az assembler nem szolgáltat a számunkra. Pl., ha egy olyan assemblerrel dolgozunk, ami nem támogatja a 8087-es processzor használatát, a 8087-es veremmutatójának növeléséhez a következő makrokódot kell létrehoznunk:

```

FINCSTP MACRO      ;;A VEREMMUTATO NOVELESE
WAIT              ;;A 8087 ES 8088 SZINKRONIZALASA
ESC OEH,DI       ;;A HELYES KODSOROZAT KIKULDESE
ENDM             ;;A MAKRO VEGE

```

Ilyen makróra minden egyes 8087-es utasítás esetén szükség lenne, ez a technika azonban sok 8087-es utasítás alkalmazásánál és nyomon követésénél meglehetősen időigényes. Az IBM Makroassembler 2.0-s verziója, vagy a Microsoft Assembler 3.00-s verziója nem támogatja a 80286/80386-os processzor védett módú utasításait. Ha erre szükségünk van, akkor ezt makroműveletekkel kell megoldanunk. (A Speedware Assembler 1.02-es verziója támogatja a 26 védett vezérlőutasítást.) A makrókba foglalt kódsorozatra különösen akkor van szükség, ha azt egy programon belül sokszor akarjuk meghívni. Gyakori rutinok pl.: a képernyőtörlés, a kurzorpozícionálás, vagy az aritmetikai műveletek.

A makro elkészítése

A előző fejezetben egy makro szintaxisát már ismertettük. A lényeges dolgokat most csak átismételjük. A makro a következő három fő részből áll:

- fejrész
- törzsrész
- zárórész

A fejrész tartalmazza a makro nevét, magát a MACRO pszeudo műveletet és opcionálisan a formális paramétereket. A makro törzsrészeben helyezük el az aktuális kódokat, amelyek a makro nevének helyére kerülnek a hívó programban. A zárórésznek az ENDM utasítást kell tartalmaznia. A 7-1. ábrán olyan program listája látható, ami a makro használatát mutatja be.

```

RGB MONITORRAL ELLATOTT 8088/80286-OS IBM GEPEKRE
KESZITETT PROGRAM
;A MAKRO HASZNALATNAK BEMUTATASA

STACK  SEGMENT PARA STACK
        DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
BACK   DB      2000 DUP (' ')
MYDATA ENDS

DELAY  MACRO   TIME
        LOCAL  P1,P2          ;;P1 ES P2 LOKALIS CIMKEK
        PUSH   DX             ;;DX ES CX EREDETI TARTALMANAK
        PUSH   CX             ;;ELMENTESE
        MOV    DX,TIME        ;;A TIME VALTOZO TARTALMA DX-BE KERUL
P1:    MOV    CX,OFFFOOH      ;;CX-BE A 00FF00H SZAMLALO KERUL
P2:    DEC    CX              ;;A KESLELTETESI CIKLUS KEZDETE
        JNZ   P2              ;;HA CX<>0, CX CSOKKENTESE
        DEC   DX              ;;HA CX=0, DX CSOKKENTESE

```

```

JNZ P1 ;;HA DX<>0, CX ISMETELT FELTOLTESE
POP CX ;;HA DX=0, CX ES DX EREDETI
POP DX ;;TARTALMANAK VISSZAALLITASA
ENDM ;;KILEPES A MAKROBOL

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,ES:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
MOV AX,MYDATA ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV ES,AX ;AX TARTALMANAK ATADASA ES-BE

;A PROGRAMSZEGMENS 80*25 SZOKOZ KEPERNYORE IRASAVAL LETORLI
;A KEPERNYOT.MIVEL BL ERTEKET AZ EREDETIHEZ LEPEST MODOSITJUK,
;EZZEL A TELJES KEPERNYO SZINENEK MEGVALTOZTATASAT IS ELERJUK.
;A DELAY MAKRO HATASARA EZ A SZIN EGY BIZONYOS IDEIG MEGMARAD
;A KEPERNYON
MOV CX,08H ;A CIKLUST 8-SZOR ISMETELTETJUK
MOV BL,00H ;AZ EREDETI HATTER SZINENEK BEALLITASA
AGAIN: LEA BP,BACK ;SZOKOZOKBOL ALLO KAR.LANC
;NEJJELENITESE
MOV DX,0000 ;A KURZOR BEALLITASA A BAL FELSO SAROKBA
MOV AH,19 ;A KAR.LANC ATTRIBUTUMANAK BEALLITASA
MOV AL,1 ;KARAKTEREK KINYOMTATASA ES
;KURZORPOZICIONALAS
PUSH CX ;A CIKLUSSZAMLALO ELMENTESE
MOV CX,07D0H ;2000 SZOKOZT IRUNK A KEPERNYORE
INT 10H ;A MEGSZAKITAS HIVASA
DELAY 10 ;10 EGYSEGNYI KESLELTETES
ADD BL,10H ;A HATTER SZINENEK MEGVALTOZTATASA
POP CX ;AZ EREDETI CIKLUSSZAMLALO
;VISSZAALLITASA
LOOP AGAIN ;A NUVELET ELVEGZESE OSSZESEN 8-SZOR

RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC E DP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC ;A PROGRAM VEGE

```

7-1. ábra A makro használatának bemutatása

A program szerkezete az 5. fejezetben bemutatott programszer- ezetekkel azonos, a DELAY elnevezésű makro itt szerepel először. A makroszegmensre vonatkozó programrészlet a követ- kező:

```

DELAY PROC NEAR
PUSH DX ;DX ES CX EREDETI TARTALMANAK
PUSH CX ;ELMENTESE
MOV DX,10 ;10 EGYSEGNYI KESLELTETES
P1: MOV CX,OFF00H ;CX-BE A FFO0H SZAMLALO KERUL
P2: DEC CX ;A KESLELTETESI CIKLUS KEZDETE
JNZ P2 ;HA CX<>0, CX CSOKKENTESE
DEC DX ;HA CX=0, DX CSOKKENTESE

```

```

JNZ P1 ;;HA DX<>0, CX ISMETELT FELTOLTESE
POP CX ;;HA DX=0, CX ES DX EREDETI
POP DX ;;TARTALMANAK VISSZAALLITASA
ENDM ;;KILEPES A MAKROBOL

```

A makro neve DELAY, ha tehát ez az elnevezés szerepel egy programban, az assembler a hívó programnak erre a helyére bemásolja a DELAY makrotörzst, a TIME változó tartalma pedig a DX regiszterbe kerül. A LOCAL deklarációval elkerülhető az ugyanarra a tárterületre szóló többszörös hivatkozás. Az önálló címkék automatikusan P1 és P2 helyére kerülnek. Ennek a makrónak a késleltetés a célja, amelyet a CX és DX regiszterek tartalmának folyamatos csökkentésével érünk el.

Az 5. fejezetben készítettünk egy olyan programot, amivel megváltoztattuk a képernyő háttérének színét és egy feliratot jelentettünk meg rajta. Az itt bemutatott technikát ebben a programban is hasznosítjuk. A háttér színe a program futása során nyolcszor változik meg, mivel a BL regiszter tartalmához minden alkalommal, valahányszor a program a ciklusba belép, 10H-t adunk. A DELAY makro határozza meg, hogy egy-egy szín meddig látható a képernyőn. A formális paraméter értékét az IBM AT 9 MHz-es frekvenciájának megfelelően állítottuk be. (Ha az Olvasó által használt gép ettől eltérő értékkel dolgozik, a változót ennek megfelelően módosítani kell.) A 7-2. ábrán a listafájl látható.

```

;RGB MONITORRAL ELLATOTT 8088/80286-OS IBM GEPEKRE
;KESZITETT PROGRAM
;A MAKRO HASZNALATNAK BEMUTATASA

0000          STACK  SEGMENT PARA STACK
0000  40 [      DB      64 DUP ( 'MYSTACK ' )
          40 59 53 54
          41 43 4B 20
          ]

0200          STACK  ENDS

0000          MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
0000  07D0 [     BACK  DB      2000 DUP ( ' ' )
          20
          ]

07D0          MYDATA ENDS

DELAY  MACRO   TIME
LOCAL  P1,P2  ;;P1 ES P2 LOKALIS CIMKEK
PUSH   DX     ;;DX ES CX EREDETI TARTALMANAK
PUSH   CX     ;;ELMENTESE
MOV    DX,TIME ;;A TIME VALTOZO TARTALMA DX-BE KERUL
P1:    MOV    CX,OFF00H ;;CX-BE A 00FF00H SZAMLALO KERUL
P2:    DEC    CX     ;;A KESLELTETESI CIKLUS KEZDETE
        JNZ   P2     ;;HA CX<>0, CX CSOKKENTESE
        DEC   DX     ;;HA CX=0, DX CSOKKENTESE
        JNZ   P1     ;;HA DX<>0, CX ISMETELT FELTOLTESE
POP    CX     ;;HA DX=0, CX ES DX EREDETI
POP    DX     ;;TARTALMANAK VISSZAALLITASA
ENDM      ;;KILEPES A MAKROBOL

```

```

0000 MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
0000 MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,ES:MYDATA,SS:STACK
0000 1E PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
0001 2B C0 SUB AX,AX ;AX TORLESE
0003 50 PUSH AX ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
0004 B8 ---- R MOV AX,MYDATA ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
0007 8E C0 MOV ES,AX ;AX TARTALMANAK ATADASA ES-BE

;A PROGRAMSZEGMENS 80*25 SZOKOZ KEPERNYORE IRASAVAL LETORLI
;A KEPERNYOT.MIVEL BL ERTEKET AZ EREDETIHEZ KEPEST MODOSITJUK,
;EZZEL A TELJES KEPERNYO SZINENEK MEGVALTOZTATASAT IS ELERJUK.
;A DELAY MAKRO HATASARA EZ A SZIN EGY BIZONYOS IDEIG MEGMARAD
;A KEPERNYON
0009 B9 0008 MOV CX,08H ;A CIKLUST 8-SZOR ISMETELTETJUK
000C B3 00 MOV BL,00H ;AZ EREDETI HATTER SZINENEK BEALLITASA
000E BD 2E 0000 R AGAIN: LEA BP,BACK ;SZOKOZOKBOL ALLO KAR.LANC
        ;MEGJELENITese
0012 BA 0000 MOV DX,0000 ;A KURZOR BEALLITASA A BAL FELSO SAROKBA
0015 B4 13 MOV AH,19 ;A KAR.LANC ATTRIBUTUMANAK BEALLITASA
0017 B0 01 MOV AL,1 ;KARAKTEREK KINYOMTATASA ES
        ;KURZORPOZICIONALAS
0019 51 PUSH CX ;A CIKLUSSZAMLALO ELMENTESE
001A B9 07D0 MOV CX,07D0H ;2000 SZOKOZT IRUNK A KEPERNYORE
001D CD 10 INT 10H ;A MEGSZAKITAS HIVASA
        ;10 EGYSEGNYI KESLELTETES
001F 52 + PUSH DX
0020 51 + PUSH CX
0021 BA 000A + MOV DX,10
0024 B9 FF00 + ??0000: MOV CX,0FF00H
0027 49 + ??0001: DEC CX
0028 75 FD + JNZ ??0001
002A 4A + DEC DX
002B 75 F7 + JNZ ??0000
002D 59 + POP CX
002E 5A + POP DX
002F 80 C3 10 ADD BL,10H ;A HATTER SZINENEK MEGVALTOZTATASA
0032 59 POP CX ;AZ EREDETI CIKLUSSZAMLALO
        ;VISSZAALLITASA
0033 E2 D9 LOOP AGAIN ;A MUVELET ELVEGZESE OSSZESEN 8-SZOR

0035 CB RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
0036 MYPROC ENDP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
0036 MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END ;A PROGRAM VEGE

```

Macros:

Name	Length
DELAY.	0006

Segments and groups:

Name	Size	align	combine	class
MYCODE	0036	PARA	NONE	'CODE'
MYDATA	07D0	PARA	NONE	'DATA'
STACK.	0200	PARA	STACK	

Symbols:

Name	Type	Value	Attr
AGAIN	L NEAR	000E	MYCODE
BACK	L BYTE	0000	MYDATA Length =07D0
MYPROC	F PROC	0000	MYCODE Length =0036
??0000	L NEAR	0024	MYCODE
??0001	L NEAR	0027	MYCODE

Warning Severe
Errors Errors
0 0

7-2. ábra A 7-1. ábrán látható program listafájla

Figyeljük meg, hogyan bővíti ki a makró a programot. Vegyük észre, hogy ott, ahol a makró először szerepel a forráskódban, a bal oldalon nem jelenik meg gépi kód, csak ott, ahol a DELAY makrót konkrétan meghívjuk. A programban használt makró vagy makrókönyvtár mindig ilyen módon szerepel a listában. A következőkben a makróhoz tartozó gépi kódú részt emeljük ki:

				DELAY	10
001F	52	+		PUSH	DX
0020	51	+		PUSH	CX
0021	BA	000A	+	MOV	DX,10
0024	B9	FF00	+??0000:	MOV	CX,0FF00H
0027	49		+??0001:	DEC	CX
0028	75	FD	+	JNZ	??0001
002A	4A		+	DEC	DX
002B	75	F7	+	JNZ	??0000
002D	59		+	POP	CX
002E	5A		+	POP	DX

A (+) jelek a makrók megjelölését szolgálják, megkönnyítve ezzel a program nyomkövetését és a hibakeresést. Mivel a DELAY makróról a programon belül csak egy másolat készült, a LOCAL deklarációra valójában nincs szükség. A lokális deklaráció eredményeként azonban P1 és P2 helyett a ??0000 és ??0001 címkek jelennek meg. Ha a DELAY-ről ugyanazon a programon belül még egy másolatot készítenénk, akkor ezek az értékek már ??0002 és ??0003 lennének. Ha egy makrón belül a címkeket LOCAL-nak deklaráljuk, programozási hibáktól menekülhetünk meg.

Makrokönyvtár

A makrók a 7-1. ábrán bemutatott módon önálló programokba beilleszthetők, de ha makrokönyvtárban szerepelnek, akkor bármelyik programba belefoglalhatók. Sok időt és fáradságot takaríthatunk meg magunknak, ha a hasznos és gyakran használt makróinkat makrokönyvtárba gyűjtjük össze. A 7-3. ábrán a MACLIB.MAC elnevezésű makrokönyvtárat láthatjuk. A kód beírásakor ne feledkezzünk meg arról, hogy a makrókat nem a lefordított állapotukban kell tárolnunk a lemezen. A PUSHA és POPA makrókat csak akkor kell definiálnunk, ha 8088-as és 8086-os processzorokkal dolgozunk. A PUSHA és POPA utasításokat valamennyi 80286/80386-os assembler értelmezi. Ha 80286-os vagy 80386-os processzorral dolgozunk, győződjünk meg arról, hogy a 0.286C vagy a 0.386C pszeudo műveletek előírása a program elején megtörtént. A PUSHA és POPA utasításokkal a számítógép regisztereinek éppen érvényes állapotát menthetjük el. Különösen akkor van erre szükség, ha bizonytalanok vagyunk abban, hogy az elkészített új rutinjaink hogyan befolyásolják majd az egyes regiszterek értékét. A könyvtárban szereplő DELAY makró pontosan megegyezik azzal, amit a 7-1. ábrán láthatunk. A CLEARSCREEN makró már szerepelt az 5. fejezet egyik programjának részeként. A PRINTNUM makró ASCII számokat helyez el a képernyőn. (Ne felejtjük el, hogy az AL regiszterben szereplő 05H értéket ASCII kóddá kell átalakítanunk, ha a képernyőn meg akarjuk jeleníteni.)

A CURSOR elnevezésű makró a LOCATE változóban tárolt pozícióba (DH = függőleges

```
PUSHA  MACRO                ;;A RENDSZER REGISZTEREINEK ELMENTESE
        PUSH  AX            ;;A 80286/80386-OS BEPEKNEL ERRE A
        PUSH  CX            ;;MAKRORA NINCS SZUKSEG
        PUSH  DX
        PUSH  BX
        PUSH  SP
        PUSH  BP
        PUSH  SI
        PUSH  DI
        ENDM
```

```
POPA   MACRO                ;;A RENDSZER REGISZTEREINEK
        POP   DI            ;;VISSZAALLITASA
        POP   SI            ;;A 80286/80386-OS BEPEKNEL ERRE A
        POP   BP            ;;MAKRORA NINCS SZUKSEG
        POP   SP
        POP   BX
        POP   DX
        POP   CX
        POP   AX
        ENDM
```

```
DELAY  MACRO  TIME          ;;SZOFTVERREL MEGOLDOTT KESLELTETES
        LOCAL P1,P2        ;;P1 ES P2 LOKALIS CIMKEK
        PUSHA              ;;A REGISZTEREK TARTALMANAK ELMENTESE
        MOV   DX,TIME       ;;A TIME VALTOZO TARTALMA DX-BE KERUL
P1:    MOV   CX,OFFFOOH     ;;CX-BE A 00FF00H SZAMLALO KERUL
P2:    DEC  CX              ;;A KESLELTETESI CIKLUS KEZDETE
        JNZ  P2             ;;HA CX<>0, CX CSOKKENTESE
        DEC  DX             ;;HA CX=0, DX CSOKKENTESE
        JNZ  P1             ;;HA DX<>0, CX ISMETELT FELTOLTESE
        POPA                ;;HA DX=0, A REG.-EK TARTALMANAK
        ;;VISSZAALLITASA
        ENDM                ;;KILEPES A MAKROBOL
```

```

CLEARSCREEN MACRO                ;;A SZINES KEPERNYO LETORLESE
    PUSHA                        ;;A REGISZTEREK TARTALMANAK ELMENTESE
    MOV    CX,0                  ;;AZ ABLAK BAL FELSO SARKANAK
                                ;;BEALLITASA
    MOV    DX,2479H              ;;AZ ABLAK JOBB ALSO SARKANAK
                                ;;BEALLITASA
    MOV    BH,7                  ;;A KEPERNYO ATTRIBUTUMANAK BEALLITASA
    MOV    AX,0600H              ;;MEGSZAKITASI PARAMETER
    INT    10H                   ;;A MEGSZAKITAS HIVASA
    POPA                        ;;A REGISZTEREK TARTALMANAK
                                ;;VISSZAALLITASA
    ENDM                          ;;A MAKRO VEGE

PRINTNUM MACRO                   ;;ASCII SZAM MEGJELENITESE A KEPERNYON
    PUSHA                        ;;A REGISZTEREK TARTALMANAK ELMENTESE
    PUSH    AX                   ;;AX TARTALMANAK ELMENTESE
    MOV    AH,15                 ;;AZ EPPEN ERVENYES KEPERNYO BETOLTESE
    INT    10H                   ;;A MEGSZAKITAS HIVASA
    POP    AX                    ;;AX ERTEKENEK VISSZAALLITASA
    AND    AL,0FH                ;;CSAK AZ ALSO NEGY BITET TARTJUK MEG
    OR     AL,30H                ;;ATVALTAS ASCII KODBA
    MOV    AH,10                 ;;MEGSZAKITASI PARAMETER
    MOV    CX,1                  ;;A KIIRANDO KARAKTEREK SZAMA
    INT    10H                   ;;A MEGSZAKITAS HIVASA
    POPA                          ;;A REG.-EK TARTALMANAK VISSZAALLITASA
    ENDM                          ;;A MAKRO VEGE

CURSOR MACRO LOCATE              ;;A KURZOR POZICIONALASA A LOCATE-BAN
                                ;;ELDIRT HELYRE
    PUSHA                        ;;A REGISZTEREK TARTALMANAK ELMENTESE
    MOV    AH,15                 ;;AZ EPPEN ERVENYES KEPERNYO BETOLTESE
    INT    10H                   ;;A MEGSZAKITAS HIVASA, BX BEALLITASA
    MOV    DX,LOCATE             ;;A KEPERNYOHELYZET DX-BE KERUL
    MOV    AH,2                  ;;A KURZOR PARAMETERENEK BEALLITASA
    INT    10H                   ;;A MEGSZAKITAS HIVASA
    POPA                          ;;A REG.-EK TARTALMANAK VISSZAALLITASA
    ENDM                          ;;A MAKRO VEGE

PRINTCHAR MACRO TEXT             ;;AZ ADATSZEGMENSZEN ELHELYEZETT
                                ;;KARAKTEREK MEGJELENITESE
    PUSHA                        ;;A REGISZTEREK TARTALMANAK ELMENTESE
    LEA    DX,TEXT               ;;A KARAKTERLANCOT TEXT-BEN ADJUK AT
    MOV    AH,9                  ;;NYOMTATAS A '$' KARAKTERIG AZ EPPEN
    INT    21H                   ;;ERVENYES KURZORPOZICIOTOL KEZDVE
    POPA                          ;;A REG.-EK TARTALMANAK VISSZAALLITASA
    ENDM                          ;;A MAKRO VEGE

```

7-3. ábra A hasznos makrók gyűjteménye a MACLIB.MAC file-ba

koordináta, DL = vízszintes koordináta) állítja a kurzort. A PRINTCHAR makro az éppen érvényes kurzorpozíciótól kezdve kinyomtat a képernyőre egy ASCII karakterekből álló láncot. A nyomtatás az adatszövegben elhelyezett karakterlánc \$ karakteréig tart. A 7-4. ábrán látható program a makrokönyvtár használatát és hasznosságát mutatja be. A program letörli a képernyőt, megjelenít egy üzenetet a képernyő tetején (ez egy egyszerű számláló

program) és folyamatosan elszámol 0-tól 9-ig, amit a képernyő középpontjában láthatunk. A program öt teljes ciklus után fejeződik be. Az IF1 pszeudo művelettel jelezzük, hogy makrokönyvtárat kell a programhoz csatlakoztatni. Az INCLUDE pszeudo művelettel a makrokönyvtár neve adható meg. Megjegyzés: a program az AL regiszter (számláló) legalacsonyabb helyértékű számjegyét jeleníti csak meg. Tehát ha AL-ben 45 van, csak az 5-öt látjuk a képernyőn.

```

;IBM 8088/80286-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;A MAKROKONYVTAR HASZNALATANAK BEMUTATASA

IF1          ;NE FELEJTSUK EL BETOLTENI AZ
  INCLUDE B:MACLIB.MAC ;ELOZETESEN ELMENTETT MAKROKONYVTARAT
ENDIF        ;A B MEGHAJTOROL

STACK SEGMENT PARA STACK
  DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
MESSAGE DB 'EZ EGY EGYSZERU SZAMLALO PROGRAM#'
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
  ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
  PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
  SUB AX,AX ;AX TORLESE
  PUSH AX ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
  MOV AX,MYDATA ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
  MOV DS,AX ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

  CLEARSCREEN ;A KEPERNYO LETORLESE
  CURSOR 0019H ;A KURZOR BEALLITASA AZ UZENETHEZ
  PRINTCHAR MESSAGE ;AZ UZENET MEGJELENITESE

  MOV AX,00 ;A SZAMLALO INICIALIZALASA
AGAIN: CURSOR 0C28H ;A KURZORT A KEPERNYO KOZEPERE ALLITJUK
  PRINTNUM ;AL TARTALMANAK KINYOMTATASA
  DELAY 10 ;10 EGYSEGNYI VARAKOZAS
  ADD AL,01 ;AL-HEZ 1-ET ADUNK
  DAA ;AZ EREDMENY DECIMALIS KIIGAZITASA
  CMP AL,05H ;HA AZ 5 CIKLUS LEJART, KILEPES
  JE ENDO
  JMP AGAIN ;ISMETLES
END0: CLEARSCREEN ;A KEPERNYO ISMETELT TORLESE

  RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC ;A PROGRAM VEGE

```

7-4. ábra Makrokönyvtár használatának bemutatása

```

IFI          ;NE FELEJTSUK EL BETOLTENI AZ
      INCLUDE B:MACLIB.MAC ;ELOZETESEN ELMENTETT MAKROKONYVTARAT
ENDIF       ;A B MEGHAJTOROL

```

A program első három fő sora egy üzenet megjelenítéséről gondoskodik.

```

CLEARSCREEN ;A KEPERNYO LETORLESE
CURSOR 0019H ;A KURZOR BEALLITASA AZ UZENETHEZ
PRINTCHAR MESSAGE ;AZ UZENET MEGJELENITESE

```

A CLEARSCREEN makro letörli a monitor képernyőjét. A CURSOR makro az első sor 25. pozíciójába állítja be a kurzort, így az üzenet középre kerül. A PRINTCHAR makro a MESSAGE változóban tárolt üzenetet megjeleníti a képernyőn.

A számok kijelzéséről a következő blokk gondoskodik:

```

      MOV AX,00 ;A SZAMLALO INICIALIZALASA
AGAIN: CURSOR 0C28H ;A KURZORT A KEPERNYO KOZEPERE ALLITJUK
      PRINTNUM ;AL TARTALMANAK KINYOMTATASA
      DELAY 10 ;10 EGYSEGNYI VARAKOZAS
      ADD AL,01 ;AL-HEZ 1-ET ADUNK
      DAA ;AZ EREDMENY DECIMALIS KIIGAZITASA
      CMP AL,05H ;HA AZ 5 CIKLUS LEJART, KILEPES
      JE ENDO
      JMP AGAIN ;ISMETLES
ENDO: CLEARSCREEN ;A KEPERNYO ISMETELT TORLESE

```

A PRINTNUM makro az AL regiszter legalacsonyabb helyértékű négy bitjét ASCII karakterre alakítja át és megjeleníti a képernyőn. Az egymást követő decimális számok előállítása az ADD és DAA utasításokkal történik. A program befejeződése előtt még egyszer letöröljük a képernyőt. Ha van bátorságunk fordítsuk le a forrásprogramot, és nyomtassuk ki az LST kiterjesztésű file-t. Látni fogjuk, hogy milyen sok kód beírásától mentett meg bennünket a makrokönyvtár.

7.2 ELJÁRÁSOK

Eddigi programjainkban mindig csak egyetlen eljárás szerepelt, a programok azonban több eljárásból is állhatnak. Az eljárásoknak két fő típusuk van:

- FAR (szegmensek közötti)
- NEAR (szegmensen belüli)

Amikor különböző rutinokat eljárásokba foglalunk, a szubrutinhoz hasonló helyzetet teremtünk. Ezek az aleljárások bármikor meghívhatók a főeljárásból, és a PASCAL-ban vagy a FORTRAN-ban megismert módszerekhez hasonlóan használhatók. A következőkben mind a szegmensen belüli, mind a szegmensek közötti eljárásokat tanulmányozni fogjuk.

Eljárások készítése

Legtöbb assembly program szerkezete a verem, az adat és a kódszegmens elhelyezésének tekintetében hasonló. A most bemutatott kódszegmens, amelyben magát a programot helyezük el, a MYCODE nevet viseli. A kódszegmensen belül számos eljárás összegyűjthető.

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC  PROC FAR                 ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
        PUSH DS                   ;A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB AX,AX                 ;AX TORLESE
        PUSH AX                   ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
```

(Itt kell elhelyezni az aktualis programkódot)

```
        RET                       ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC  ENDP                     ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE  ENDS                     ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END MYPROC                ;A PROGRAM VEGE
```

Az eljárás neve MYPROC, amelyet FAR attribútummal láttunk el, mivel ez a főeljárás. Minden eljárást hasonló módon kell szerveznünk és a NEAR vagy FAR attribútummal kell ellátnunk. Vegyük észre, hogy még mielőtt a MYPROC ENDP utasítással lezárnánk az eljárást, egy RET-et is ki kell adnunk. A NEAR és FAR attribútumok megadása a CALL utasítás típusának meghatározásában segít a mikroprocesszornak. Az eljárásból való visszatérés útvonalát is meg kell adnunk, ami más a NEAR és más a FAR attribútum esetén. Ha az eljárást a NEAR attribútummal láttuk el, akkor az IP (utasításmutató) kerül rá a veremre, míg a FAR attribútum esetén mind az IP, mind a CS (kódszegmens). A 7-5. ábrán látható programlista nagyon hasonló a 7. fejezet első programjához. Alapvetően csak annyi a különbség, hogy a késleltetési rutint a makroszerkezetből egy NEAR típusú eljárásba tettük át. Hasonlítsuk össze a 7-1. ábrán és a 7-5. ábrán látható kódokat.

```
;RGB MONITORRAL ELLATOTT 8088/80286-DOS IBM GEPEKRE
;KESZITETT PROGRAM
;NEAR TIPUSU ELJARAS HASZNALATNAK BEMUTATASA
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
BACK DB 2000 DUP (' ')
MYDATA ENDS
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,ES:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
MOV AX,MYDATA ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV ES,AX ;AX TARTALMANAK ATADASA ES-BE
```

```
;A PROGRAMSZEGMENS 80*25 SZOKOZ KEPERNYORE IRASAVAL LETORLI
;A KEPERNYOT.MIVEL BL ERTEKET AZ EREDETIHEZ KEPEST MODOSITJUK,
;EZZEL A TELJES KEPERNYO SZINENEK MEGVALTOZTATASAT IS ELERJUK.
;A DELAY ELJARAS HATASARA EZ A SZIN EGY BIZONYOS IDEIG MEGMARAD
;A KEPERNYON
```

```
MOV CX,08H ;A CIKLUST 8-SZOR ISMETELTETJUK
MOV BL,00H ;AZ EREDETI HATTER SZINENEK BEALLITASA
AGAIN: LEA BP,BACK ;SZOKOZOKBOL ALLO KAR.LANC
;MEGJELENITese
MOV DX,0000 ;A KURZOR BEALLITASA A BAL FELSO SAROKBA
MOV AH,19 ;A KAR.LANC ATTRIBUTUMANAK BEALLITASA
MOV AL,1 ;KARAKTEREK KINYOMTATASA ES
;KURZORPOZICIONALAS
PUSH CX ;A CIKLUSSZAMLALO ELMENTESE
MOV CX,07D0H ;2000 SZOKOZT IRUNK A KEPERNYORE
INT 10H ;A MEGSZAKITAS HIVASA
CALL DELAY ;AZ ELJARAS HIVASA
ADD BL,10H ;A HATTER SZINENEK MEGVALTOZTATASA
POP CX ;AZ EREDETI CIKLUSSZAMLALO
;VISSZAALLITASA
LOOP AGAIN ;A NUVELET ELVEGZESE OSSZESEN 8-SZOR

RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
```

```
DELAY PROC NEAR
PUSH DX ;DX ES CX EREDETI TARTALMANAK
PUSH CX ;ELMENTESE
```

```

MOV     DX,10           ;10 EGYSEGNYI KESLELTETES
P1:    MOV     CX,0FF00H ;CX-BE A 00FF00H SZAMLALO KERUL
P2:    DEC     CX       ;A KESLELTETESI CIKLUS KEZDETE
        JNZ     P2      ;HA CX<>0, CX CSOKKENTESE
        DEC     DX      ;HA CX=0, DX CSOKKENTESE
        JNZ     P1      ;HA DX<>0, CX ISMETELT FELTOLTESE
        POP     CX      ;HA DX=0, CX ES DX EREDETI
        POP     DX      ;TARTALMANAK VISSZAALLITASA
        RET     ;KILEPES AZ ELJARASBOL
DELAY  ENDP           ;A DELAY ELJARAS LEZARASA

MYCODE ENDS           ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END     MYPROC  ;A PROGRAM VEGE

```

7-5. ábra A NEAR típusú eljárás bemutatása

A DELAY 10 utasítást a CALL DELAY váltja fel:

```

MOV     CX,08H         ;A CIKLUST 8-SZOR ISMETELTETJUK
MOV     BL,00H        ;AZ EREDETI HATTER SZINENEK BEALLITASA
AGAIN:  LEA     BP,BACK ;SZOKOZOKBOL ALLO KAR.LANC
        ;MEGJELENITese
MOV     DX,0000      ;A KURZOR BEALLITASA A BAL FELSO SAROKBA
MOV     AH,19        ;A KAR.LANC ATTRIBUTUMANAK BEALLITASA
MOV     AL,1         ;KARAKTEREK KINYOMTATASA ES
        ;KURZORPOZICIONALAS
PUSH    CX           ;A CIKLUSSZAMLALO ELMENTESE
MOV     CX,07D0H     ;2000 SZOKOZT IRUNK A KEPERNYORE
INT     10H         ;A MEGSZAKITAS HIVASA
CALL   DELAY        ;AZ ELJARAS HIVASA
ADD     BL,10H      ;A HATTER SZINENEK MEGVALTOZTATASA
POP     CX          ;AZ EREDETI CIKLUSSZAMLALO
        ;VISSZAALLITASA
LOOP   AGAIN        ;A MUVELET ELVEGZESE OSSZESEN 8-SZOR

RET     ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP        ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE

```

Az eljárásokat a CALL utasítással kell meghívni. Egy másik különbség a DELAY 10 eltávolítása a programból. A paramétereket és változókat nem lehet olyan módon átadni az eljárásoknak, mint ahogy a makronál láttuk. Ahhoz, hogy 10 egységnyi késleltetést létesítsünk, a 10-et közvetlenül a DELAY eljárásba kell belefoglalni.

A DELAY eljárás olyan, mint egy apró program:

```

DELAY  PROC    NEAR
        PUSH    DX           ;DX ES CX EREDETI TARTALMANAK
        PUSH    CX           ;ELMENTESE
        MOV     DX,10        ;10 EGYSEGNYI KESLELTETES
P1:    MOV     CX,0FF00H     ;CX-BE A FF00H SZAMLALO KERUL
P2:    DEC     CX           ;A KESLELTETESI CIKLUS KEZDETE
        JNZ     P2          ;HA CX<>0, CX CSOKKENTESE
        DEC     DX          ;HA CX=0, DX CSOKKENTESE
        JNZ     P1          ;HA DX<>0, CX ISMETELT FELTOLTESE
        POP     CX          ;HA DX=0, CX ES DX EREDETI
        POP     DX          ;TARTALMANAK VISSZAALLITASA
        RET     ;KILEPES AZ ELJARASBOL
DELAY  ENDP           ;A DELAY ELJARAS LEZARASA

```

A makró és a NEAR típusú eljárás között csak néhány – azonban fontos – eltérés van. A 7-5. ábrán látható program LST file-ját a 7-6. ábrán adjuk meg. Ha ezt a listát a 7-2. ábrával összevetjük, az első szembetűnő különbség az, hogy a (+) karakterek a nyomtatásból eltűntek. Ez természetes is, hiszen a jelenlegi programunkban már nem szerepelnek makrók, a (+) jelek pedig erre utalnak.

A makrók minden olyan helyen ismételten megjelennek a programkódban, ahol azt megjelöljük, míg az eljárások esetében maga a kód csak egyszer szerepel. Az elmondottakat figyeljük meg a DELAY eljárás használata során:

```

;RGB MONITORRAL ELLATOTT 8088/80286-OS IBM BEPEKRE
;KESZITETT PROGRAM
;NEAR TIPUSU ELJARAS HASZNALATNAK BEMUTATASA

0000          STACK  SEGMENT PARA STACK
0000      40 [          DB      64 DUP ('MYSTACK ')
                4D 59 53 54
                41 43 4B 20
                ]

0200          STACK  ENDS

0000          MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
0000      07D0 [      BACK  DB      2000 DUP (' ')
                20
                ]

07D0          MYDATA ENDS

0000          MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
0000          MYPROC PROC  FAR                ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
                ASSUME  CS:MYCODE,ES:MYDATA,SS:STACK
0000      1E          PUSH  DS                ;A DS REGISZTER ELMENTESE
0001      2B C0      SUB   AX,AX              ;AX TORLESE
0003      50          PUSH  AX                ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
0004      BB ---- R  MOV   AX,MYDATA         ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
0007      BE C0      MOV   ES,AX              ;AX TARTALMANAK ATADASA ES-BE

;A PROGRAMSZEGMENS 80*25 SZOKOZ KEPERNYORE IRASAVAL LETORLI
;A KEPERNYOT.MIVEL BL ERTEKET AZ EREDETIHEZ KEPEST MODOSITJUK,
;EZZEL A TELJES KEPERNYO SZINENEK MEGVALTOZTATASAT IS ELERJUK.
;A DELAY ELJARAS HATASARA EZ A SZIN EGY BIZONYOS IDEIG MEGMARAD
;A KEPERNYON
0009      B9 0008    MOV   CX,08H            ;A CIKLUST 8-SZOR ISMETELTETJUK
000C      B3 00      MOV   BL,00H            ;AZ EREDETI HATTER SZINENEK BEALLITASA
000E      BD 2E 0000 R  AGAIN: LEA  BP,BACK          ;SZOKOZOKBOL ALLO KAR.LANC
                                ;MEGJELENITESE
0012      BA 0000    MOV   DX,0000          ;A KURZOR BEALLITASA A BAL FELSO SAROKBA
0015      B4 13      MOV   AH,19            ;A KAR.LANC ATTRIBUTUMANAK BEALLITASA
0017      B0 01      MOV   AL,1            ;KARAKTEREK KINYOMTATASA ES
                                ;KURZORPOZICIONALAS
0019      51          PUSH  CX                ;A CIKLUSSZAMLALO ELMENTESE
001A      B9 07D0    MOV   CX,07D0H          ;2000 SZOKOZT IRUNK A KEPERNYORE
001D      CD 10      INT   10H              ;A MEGSZAKITAS HIVASA
001F      EB 0029 R  CALL  DELAY          ;AZ ELJARAS HIVASA

```

```

0022 80 C3 10          ADD    BL,10H          ;A HATTER SZINENEK MEGVALTOZTATASA
0025 59                POP    CX              ;AZ EREDETI CIKLUSSZAMLALO
                                ;VISSZAALLITASA
0026 E2 E6            LOOP   AGAIN          ;A MUVELET ELVEGZESE OSSZESEN 8-SZOR
0028 CB                RET                      ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
0029                MYPROC ENDF          ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE

0029                DELAY PROC NEAR
0029 52                PUSH   DX              ;DX ES CX EREDETI TARTALMANAK
002A 51                PUSH   CX              ;ELMENTESE
002B BA 000A          MOV    DX,10          ;10 EGYSEGNYI KESLELTETES
002E B9 FF00          P1:   MOV    CX,OFF00H ;CX-BE A 00FF00H SZAMLALO KERUL
0031 49                P2:   DEC    CX              ;A KESLELTETESI CIKLUS KEZDETE
0032 75 FD            JNZ   P2              ;HA CX<>0, CX CSOKKENTESE
0034 4A                DEC    DX              ;HA CX=0, DX CSOKKENTESE
0035 75 F7            JNZ   P1              ;HA DX<>0, CX ISMETELT FELTOLTESE
0037 59                POP    CX              ;HA DX=0, CX ES DX EREDETI
0038 5A                POP    DX              ;TARTALMANAK VISSZAALLITASA
0039 C3                RET                      ;KILEPES AZ ELJARASBOL
003A                DELAY ENDP          ;A DELAY ELJARAS LEZARASA

003A                MYCODE ENDS          ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
                                ;A PROGRAM VEGE

```

Segments and groups:

Name	Size	align	combine	class
MYCODE	003A	PARA	NONE	'CODE'
MYDATA	07D0	PARA	NONE	'DATA'
STACK	0200	PARA	STACK	

Symbols:

Name	Type	Value	Attr
AGAIN	L NEAR	000E	MYCODE
BACK	L BYTE	0000	MYDATA Length =07D0
DELAY	N PROC	0029	MYCODE Length =0011
MYPROC	F PROC	0000	MYCODE Length =0029
P1	L NEAR	002E	MYCODE
P2	L NEAR	0031	MYCODE

Warning Severe

Errors Errors

0 0

7-6. ábra A 7-5. ábrán látható program .LIST file-ja

Valószínűleg felfigyeltünk a FAR RET és a NEAR RET aktuális gépi kódja közötti különbségre is. Mivel az eljárások hívásánál a program nem bővül ki az eljárás kódjával, az eljárásokat tartalmazó programok általában tömörebbek. Viszont ennek is ára van. Az eljárások szubrutinként történő használatakor nem létesül soron belüli azonnali végrehajtás. A főeljárásból az aleljárásba el kell ugrania a programnak, ami bizonyos időt igényel. Az időbeli eltérés még jelentősebb lehet, ha a CALL ciklusban szerepel.

Eljárásokból készített könyvtár

Az eljárásokból könyvtárat is készíthetünk, amit a felhasználói program a szerkesztési folyamat során hív meg. Az ilyen eljárásokat a FAR attribútummal kell ellátnunk, mivel ezek az éppen érvényes kódszegmenshez képest külsőnek számítanak. A 7-7. ábrán látható program hasonlít a 7-4. ábrán bemutatott programhoz.

```
;IBM 8088/80386-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;A FAR TIPUSU ELJARASOK HASZNALATANAK BEMUTATASA

        EXTRN  PUSHA:FAR,POPA:FAR,DELAY:FAR,CLEARSCREEN:FAR
        EXTRN  PRINTNUM:FAR,CURSOR:FAR,PRINTCHAR:FAR

STACK   SEGMENT PARA STACK
        DB    64 DUP ('MYSTACK ')
STACK   ENDS

MYDATA  SEGMENT PARA PUBLIC 'DATA'
MESSAGE DB    'EZ EGY EGYSZERU SZAMLALO PROGRAM$'
MYDATA  ENDS

MYCODE  SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC  PROC FAR                ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
        PUSH  DS                ;A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB   AX,AX             ;AX TORLESE
        PUSH  AX                ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
        MOV   AX,MYDATA        ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
        MOV   DS,AX            ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

        CALL  CLEARSCREEN      ;A KEPERNYO LETORLESE
        MOV   DX,19H           ;A KURZOR BEALLITASA AZ UZENETHEZ
        CALL  CURSOR
        LEA   DX,MESSAGE       ;MESSAGE HELYENEK BEOLTESE
        CALL  PRINTCHAR        ;AZ UZENET MEGJELENITESE

        MOV   AX,00            ;A SZAMLALO INICIALIZALASA
AGAIN:  MOV   DX,0C28H         ;A KURZORT A KEPERNYO KOZEPERE
        CALL  CURSOR           ;ALLITJUK
        CALL  PRINTNUM         ;AL TARTALMANAK KINYOMTATASA
        MOV   DX,10            ;10 EGYSEGNYI VARAKOZAS
        CALL  DELAY
        ADD   AL,01            ;AL-HEZ 1-ET ADUNK
        DAA                                ;AZ EREDMENY DECIMALIS KIIGAZITASA
        CMP   AL,05H          ;HA AZ 5 CIKLUS LEJART, KILEPES
        JE    ENDO
        JMP   AGAIN           ;ISMETLES
END0:   CALL  CLEARSCREEN      ;A KEPERNYO ISMETELT TORLESE

        RET                    ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                    ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                     ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END    MYPROC          ;A PROGRAM VEGE
```

7-7. ábra A FAR típusú eljárások használatának bemutatása

Az EXTERN pszeudo művelettel teremtjük meg a külső eljárások nevét.

```
EXTRN  PUSHA:FAR,POPA:FAR,DELAY:FAR,CLEARSCREEN:FAR
EXTRN  PRINTNUM:FAR,CURSOR:FAR,PRINTCHAR:FAR
```

A file – amiben az előbbi eljárásokat elhelyeztük – elnevezésére nem kell különösebb gondot fordítanunk. Csak akkor lesz rá szükségünk, amikor a főprogrammal összeszerkesztjük. Most pedig lássuk magát a programot.

```
CALL  CLEARSCREEN      ;A KEPERNYO LETORLESE
MOV   DX,19H           ;A KURZOR BEALLITASA AZ UZENETHEZ
CALL  CURSOR
LEA   DX,MESSAGE      ;MESSAGE HELYENEK BEOLTESE
CALL  PRINTCHAR       ;AZ UZENET MEGJELENITESE
```

Hasonlítsuk össze az előbbi kódrészletet a 7–4. ábrán látható kóddal. A CURSOR eljárás hívása előtt a kurzor pozícióját DX-ben kell előírni. Ez a PRINTCHAR eljárás esetén is így történik, ui. a MESSAGE változó helyét DX-ben adjuk meg, ezért DX eredeti értékét el kell tárolnunk. Ezzel a programozási technikával tehát a paraméterátadás problémáját oldjuk meg úgy, hogy globális regiszterekbe helyezzük el azokat. A 7–8. ábrán egy másik forrásfile-t láthatunk, ami a külső eljárásokat tartalmazza. Hasonlítsuk össze a 7–3. ábrával.

```
MYCODE SEGMENT
PUBLIC PUSHA,POPA,DELAY,CLEARSCREEN,PRINTNUM,CURSOR,PRINTCHAR
ASSUME CS:MYCODE

PUSHA  PROC    FAR          ;A RENDSZER REGISZTEREINEK ELMENTESE
        PUSH   AX          ;A 80286/80386-OS GEPEKNEL ERRE AZ
        PUSH   CX          ;ELJARASRA NINCS SZUKSEG
        PUSH   DX
        PUSH   BX
        PUSH   SP
        PUSH   BP
        PUSH   SI
        PUSH   DI
        RET
PUSHA  ENDP

POPA   PROC    FAR          ;A RENDSZER REGISZTEREINEK
        POP    DJ          ;VISSZAALLITASA
        POP    SI          ;A 80286/80386-OS GEPEKNEL ERRE AZ
        POP    BP          ;ELJARASRA NINCS SZUKSEG
        POP    SP
        POP    BX
        POP    DX
        POP    CX
        POP    AX
        RET
POPA   ENDP

DELAY  PROC    FAR          ;SZOFTVERREL MEGOLDOTT KESLELTETES
        PUSH   CX          ;REGISZTEREK TARTALMANAK ELMENTESE
        PUSH   DX
```

```

P1:  MOV    CX,00F00H    ;CX-BE A 00F00H SZAMLALO KERUL
P2:  DEC     CX          ;A KESLELTETESI CIKLUS KEZDETE
      JNZ    P2          ;HA CX<>0, CX CSOKKENTESE
      DEC    DX          ;HA CX=0, DX CSOKKENTESE
      JNZ    P1          ;HA DX<>0, CX ISMETELT FELTOLTESE
      POP    DX          ;HA DX=0, A REG.-EK TARTALMANAK
      POP    CX          ;VISSZAALLITASA
      RET
DELAY ENDP

CLEARSCREEN PROC FAR    ;A SZINES KEPERNYO LETORLESE
      PUSH  AX          ;REGISZTEREK TARTALMANAK ELMENTESE
      PUSH  BX
      PUSH  CX
      PUSH  DX
      MOV   CX,0        ;AZ ABLAK BAL FELSO SARKANAK
                        ;BEALLITASA
      MOV   DX,2479H    ;AZ ABLAK JOBB ALSO SARKANAK
                        ;BEALLITASA
      MOV   BH,7        ;A KEPERNYO ATTRIBUTUMANAK BEALLITASA
      MOV   AX,0600H    ;MEGSZAKITASI PARAMETER
      INT   10H         ;A MEGSZAKITAS HIVASA
      POP   DX          ;A REGISZTEREK TARTALMANAK
      POP   CX          ;VISSZAALLITASA
      POP   BX
      POP   AX
      RET
CLEARSCREEN ENDP

PRINTNUM PROC FAR      ;ASCII SZAM MEGJELENITese A KEPERNYON
      PUSH  AX          ;A REGISZTEREK TARTALMANAK ELMENTESE
      PUSH  CX
      PUSH  AX          ;AX TARTALMANAK ELMENTESE
      MOV   AH,15       ;AZ EPPEN ERVENYES KEPERNYO BETOLTESE
      INT   10H         ;A MEGSZAKITAS HIVASA
      POP   AX          ;AX ERTEKENEK VISSZAALLITASA
      AND   AL,0FH      ;CSAK AZ ALSO NEGY BITET TARTJUK MEG
      OR    AL,30H      ;ATVALTAS ASCII KODBA
      MOV   AH,10       ;MEGSZAKITASI PARAMETER
      MOV   CX,1        ;A KIIRANDO KARAKTEREK SZAMA
      INT   10H         ;A MEGSZAKITIAS HIVASA
      POP   CX          ;A REG.-EK TARTALMANAK VISSZAALLITASA
      POP   AX
      RET
PRINTNUM ENDP

CURSOR PROC FAR        ;A KURZOR POZICIONALASA AZ
                        ;ELOIRT HELYRE
      PUSH  AX          ;A REGISZTER TARTALMANAK ELMENTESE
      MOV   AH,15       ;AZ EPPEN ERVENYES KEPERNYO BETOLTESE
      INT   10H         ;A MEGSZAKITAS HIVASA, BX BEALLITASA
      MOV   AH,2        ;A KURZOR PARAMETERENEK BEALLITASA
      INT   10H         ;A MEGSZAKITAS HIVASA
      POP   AX          ;A REG. TARTALMANAK VISSZAALLITASA
      RET
CURSOR ENDP

```

```

PRINTCHAR PROC FAR          ;AZ ADATSZEGMENSZEN ELHELYEZETT
                             ;KARAKTEREK MEGJELENITESE
    PUSH    AX              ;A REGISZTER TARTALMANAK ELMENTESE
    MOV     AH,9            ;NYOMTATAS A '$' KARAKTERIG AZ EPPEN
    INT     21H            ;ERVENYES KURZORPOZICIOTOL KEZDVE
    POP     AX              ;A REG. TARTALMANAK VISSZAALLITASA
    RET
PRINTCHAR ENDP

MYCODE ENDS
        END

```

7-8. ábra Felhasználói programból hívható eljárások csoportja

A program fejrésze a külső eljárások esetében minimális:

```

MYCODE SEGMENT
    PUBLIC  PUSHA,POPA,DELAY,CLEARSCREEN,PRINTNUM,CURSOR,PRINTCHAR
    ASSUME CS:MYCODE

```

;itt kell elhelyezni az eljárásokat

```

MYCODE ENDS
END     MYPROC

```

Ebben az esetben minden eljárást a PUBLIC pszeudo művelettel deklaráltunk, amivel a szegmensek közötti információcserét tettük lehetővé. A program fejrészenek a további része hagyományos. Az eljárások szerkezetének szemléltetésére a CLEARSCREEN rutint emeljük ki:

```

CLEARSCREEN PROC FAR        ;A SZINES KEPERNYO LETORLESE
    PUSH    AX              ;REGISZTEREK TARTALMANAK ELMENTESE
    PUSH    BX
    PUSH    CX
    PUSH    DX
    MOV     CX,0            ;AZ ABLAK BAL FELSO SARKANAK
                             ;BEALLITASA
    MOV     DX,2479H        ;AZ ABLAK JOBB ALSO SARKANAK
                             ;BEALLITASA
    MOV     BH,7            ;A KEPERNYO ATTRIBUTUMANAK BEALLITASA
    MOV     AX,0600H        ;MEGSZAKITASI PARAMETER
    INT     10H            ;A MEGSZAKITAS HIVASA
    POP     DX              ;A REGISZTEREK TARTALMANAK
    POP     CX              ;VISSZAALLITASA
    POP     BX
    POP     AX
    RET
CLEARSCREEN ENDP

```

Az eljárás fejrésze az elnevezésből, a PROC pszeudo műveletből és a FAR attribútumból áll. Minden eljárást a RET direktívával, az eljárás nevének megismétlésével és az ENDP pszeudo művelettel zártunk le. Az eljárások törzsrésze csak kis mértékben különbözik attól, amit a 7-3. ábrán – a makróknál – láthatunk. Jelenleg tehát két különálló programmal rendelkezünk. Az egyik a főprogram, a másik pedig az eljárásokból álló könyvtár. Mindegyik programot külön

kell lefordítanunk, majd pedig a programok OBJ kiterjesztésű file-jait a szerkesztőprogram segítségével összekapcsolnunk. Az IBM és a Microsoft DOS kézikönyvei részletesen ismertetik a szerkesztési eljárás folyamatát és a szerkesztési opciókat. A következő példa az egyik szerkesztési módszert mutatja be annak feltételezésével, hogy a szerkesztő-program az A, az összeszerkesztendő file-ok a B meghajtón vannak:

```
B > A:LINK MAINFILE.OBJ + SUBFILE.OBJ
```

Emlékeztetőül még egyszer hangsúlyozzuk, hogy a makrokönyvtár forráskódú file-ban összegyűjtött, lefordítás nélküli rutinokból áll, az eljárásokból álló könyvtár pedig olyan tárgykódokat tartalmazó file, amiben lefordított rutinok találhatóak. A makrókat a fordítás idején, az eljárásokból álló könyvtárat az szerkesztés idején kell elérnie a kiszolgálóprogramnak.

7.3 KÖNYVTÁRAK

Miben különbözik a szerkesztőprogram által igényelt könyvtár a makrokönyvtártól és az eljárásokból álló könyvtártól? Nem sokban. Mindhárom képes a kód tárolására, amelyet a későbbiekben más programok is hívhatnak. A könyvtár kifejezés inkább a DOS szerkesztő-programmal hozható kapcsolatba. Amikor egy programot szerkesztünk, a következő menüt láthatjuk a képernyőn:

```
IBM Personal Computer Linker  
Version 2.30 (C) Copyright IBM Corp. 1981, 1985  
Object Modules [.OBJ]: B:MYFILE  
Run File [MYFILE.EXE]:  
List File [NUL.MAP]:  
Libraries [.LIB]:
```

A DOS szerkesztőprogram Library (könyvtár) opciója közelebb áll az eljárásokból álló könyvtárhoz. Azok a könyvtárak, amelyeket a szerkesztés idején hívunk meg, lefordított eljárások gyűjteményéből állnak. (Hasonlóan az eljárásokból álló könyvtárhoz.) Az IBM Assemblerhez (2.0 verzió) és a Microsoft Assemblerhez (3.0 verzió) könyvtárkezelő program (Library Manager) is tartozik, ami a könyvtári modulok felépítését és szerkesztését segíti. Ha egy bizonyos könyvtárra szükségünk van, a szerkesztési eljárás során a megfelelő rendszerüzemelnél be kell írunk a nevét. A DOS szerkesztési könyvtár a makrokönyvtárhoz és az eljárásokból álló könyvtárhoz hasonlóan nagymértékben csökkenti a programfejlesztésre fordított időt, mivel az itt található eljárásokat megírták helyettünk, és a hibaszűrést is elvégezték. A könyvtárkezelő program a következő műveleteket támogatja:

- tárgyfile-ok felvétele,
- tárgyfile-ok törlése,
- tárgymodulok kiemelése,
- tárgymodulok kicserélése,
- további könyvtárak felvétele,
- könyvtárak tartalmának listázása,
- a könyvtár tárolásához használt lapok méretének megváltoztatása.

A következőkben bemutatjuk, hogyan kell létrehozni egy DOS szerkesztési könyvtárat, felhasználva ehhez a megelőző fejezet részben bemutatott példákat. A 7-7. és a 7-8. ábrán látható programokon nem változtatunk. A 7-7. ábra programja a főprogram, míg a 7-8. ábrán az eljárásokat tartalmazó file látható. A könyvtárkezelő programmal az eljárásokat tartalmazó könyvtár beszerkeszthető a DOS könyvtárba. A következőkben a 7-8. ábra programját a NEWLIB elnevezésű könyvtárba konvertáljuk:

```
IBM Personal Computer Library Manager
Version 1.00
(C) Copyright IBM Corp 1984
(C) Copyright Microsoft Corp 1984
Library name: B:NEWLIB
Library does not exist. Create? Y
Operations: + FIG7 - 8
List file: NEWLIB.LSF
```

A már meglévő könyvtárhoz a könyvtárkezelő program segítségével bármikor további rutinok és eljárások csatlakoztathatók, csupán csak a NEWLIB elnevezést kell beírni annak a rendszerüzenetnél, ami a könyvtár nevét kéri be. A NEWLIB.LSF file a következő információkat tartalmazza:

```
CLEARSCREEN ..... FIG7-8   CURSOR ..... FIG7-8
DELAY ..... FIG7-8       POPA ..... FIG7-8
PRINTCHAR ..... FIG7-8   PRINTNUM ..... FIG7-8
PUSHA ..... FIG7-8
FIG7-8 Offset: 200H Code and data size: 5E
CLEARSCREEN CURSOR DELAY POPA
PRINTCHAR PRINTNUM PUSHA
```

Első látásra úgy tűnik, hogy a DOS szerkesztési könyvtár nem nagyon különbözik az eljárásokat tartalmazó könyvtártól. Ez azonban csak a látszat. A szerkesztési könyvtár eljárásai a szerkesztéskor kapcsolódnak hozzá a többi tárgymodulhoz. A könyvtárkezelő program használatával a könyvtárhoz tartozó eljárások mennyisége tetszőlegesen változtatható. A DOS szerkesztési könyvtár bármelyik előző módszerhez viszonyítva sokkal dinamikusabb és könnyebben kezelhető.

7.4 A RENDELKEZÉSRE ÁLLÓ LEHETŐSÉGEK ÖSSZEHASONLÍTÁSA

A makrók, az eljárások és a könyvtárak funkciója sok szempontból azonos. A programozónak csak egyszer kell megírnia a kódokat, amelyeket aztán a későbbiekben bármelyik programjában használhat. Lehetővé válik hatékony, moduláris és strukturált programok fejlesztése. A döntés megkönnyítésének érdekében minden egyes módszernek felsoroljuk az előnyeit és hátrányait.

A makrók előnyei:

1. A makrók gyorsak, mivel soron belüli, azonnali kódvégrehajtást tesznek lehetővé.

2. A makróknál lehetőség van paraméterek fogadására és átadására.
3. A makrók editálása könnyű, mivel a forráskódú könyvtárban tárolhatók.
4. A makrókat hasznosító program fejrésze igen egyszerű. Makrókönyvtár esetén csak az IF1...ENDIF pszeudo műveleteket kell alkalmazni.

A makrók hátrányai:

1. A makrók miatt a forráskód mérete megnő, mivel forráskód minden makrohíváskor kibővül a makro kódjával.

Az eljárásokból álló könyvtár előnyei:

1. Az eljárásokat alkalmazó program forráskódja rövid marad, mivel az eljárások hívásakor azok kódja nem bővíti ki a programot.

Az eljárásokból álló könyvtár hátrányai:

1. Az eljárások alkalmazása lassítja a program futását, mivel minden CALL utasításnál a számítógépnek ki kell lépnie a főprogramból az eljárást tartalmazó programrészbe.
2. A programba az eljárás fejrészét bele kell foglalnunk. Nem szabad megfeledkeznünk a NEAR vagy FAR deklarációról és a könyvtári file-ok external megjelöléséről sem.
3. "Makroértelmű" paraméterátadás az eljárásnál nem lehetséges.

A DOS szerkesztési könyvtár előnyei:

1. L. az eljárásokból álló könyvtár előnyeit.
2. A könyvtárkezelő program segítségével a könyvtárban szereplő rutinok száma egyszerűen módosítható.

A DOS szerkesztési könyvtár hátrányai:

1. L. az eljárásokból álló könyvtár hátrányait. Melyik a legjobb módszer? Mikor kell inkább a makrót, mint az eljárást alkalmazni? Mikor jobb a DOS könyvtár, mint az eljárásokat tartalmazó könyvtár? A kérdések megválaszolásakor szívesen megfontoljuk át a következő szempontokat:

1. Rövid rutinok esetében a makrókat érdemes választani.
2. Ritkán használt rutinoknál válasszuk a makrót. (Ha a rutint nem hívjuk meg túl gyakran, a kódméret növekedése nem lesz jelentős.)
3. Programfejlesztés vagy kísérletezés során használjunk makrót. (Könnyebb a létrehozás, a szövegszerkesztés és a meghívás.)
4. Ha a rutinunk hosszú, használjunk eljárást. (Igy rövidebb lesz a forráskód.)
5. Ha egy rutint gyakran hívunk, készítsünk belőle eljárást. (Az eljárások nem növelik jelentősen a program méretét.)
6. A különböző programjainkban szereplő azonos rutinokat érdemes a DOS szerkesztési könyvtárban elhelyezni a könnyű elérhetőség miatt.

Vannak olyan assembly programozók, akik sosem használnak makrókat, míg mások igyekeznek elkerülni az eljárások használatát. Egyik sem helyes módszer. Mindig azt a technikát kell alkalmaznunk, ami a konkrét feladat igényeinek legjobban megfelel.

8. FEJLETT PROGRAMOZÁSI TECHNIKÁK

A megelőző fejezetben néhány érdekes assembly programot már megismerhettünk. Bár ezek a programok egyszerűek voltak, azonban lehetővé tették az assembly utasítások gyakorlását, és a műveletek eredményének vizsgálatát. A BIOS rutinok és a DOS megszakítások felhasználásával egyszerű programokat készítettünk a képernyő színének megváltoztatására, és az üzenetek megjelenítésére. Az 5. fejezetben olyan alapelveket ismerhettünk meg, amelyek ennek a fejezetnek az alapjai. A 8. fejezet programjai összetettebbek és a kezdő programozó számára talán kevésbé érdekesek, mint az előző fejezetek programjai. Néhány példában menüvezérelt képernyő szerepel, ami a felhasználó és a gép között a kölcsönös párbeszédet teszi lehetővé. Néhány olyan programot is bemutatunk, amelyek az adatok lemezre írását és lemezzől olvasását végzik. (A haladó programozókat ez a téma általában nagyon érdekli.)

sszetett programokat nem a bonyolultság kedvéért készítünk. Célunk olyan ötletek, programozási módszerek bemutatása, amelyek segítségére lehetnek az Olvasónak a programozási problémák megoldásában. Minden programnál érdemes elgondolkozni azon, hogy mire tudnánk még használni.

A fejezetben szereplő programok segítségével elsajátíthatjuk az új problémák megközelítésének módját, és az előző fejezetben megszerzett tudásunkat továbbfejleszthetjük.

8.1 GRAFIKON RAJZOLÁSA SZÍNES KÉPERNYŐRE

1. feladat: Szinuszhullám rajzolása nagyfelbontású grafikus képernyőre.

A mérnökök, tudósok és matematikusok számára gyakran hasznos lehet, ha a számítások és műveletek eredményét a grafikus képernyőn ábrázolni tudják. A 9. fejezetben bemutatásra kerülő még nagyobb és hatékonyabb programok előzeteseként – amelyekben egyébként már a 80287/80387-es társprocesszort is alkalmazzuk – egy szinuszhullámot jelenítünk meg a 640*200-as nagyfelbontású grafikus képernyőn táblázatban elhelyezett adatok felhasználásával. (A feladathoz színes kártya és színes monitor szükséges.) Az assembly programozásban komoly hátráltató tényező a matematikai függvények hiánya. A programozóknak maguknak kell elkészíteniük a négyzetgyök-, vagy a köbgyökvonáshoz, a trigonometriai függvényekhez, az integrál- és differenciálszámításhoz és a statisztikai analízishez szükséges rutinokat. Bonyolult függvények algoritmusát nemcsak kitalálni nehéz, hanem programozni is. Mivel a szinuszfüggvény (vagy bármely más trigonometriai függvény) értékeinek számítását a 80286/80386-os processzor nem támogatja, a programozónak az algebrai megközelítést kell alkalmaznia. Ehhez viszont a számok bizonyos hatványértékeit kell előállítani, amelyeket aztán faktoriálisokkal is

kell osztani. Egyik feladatot sem könnyű megoldani az assembly nyelven. De még mielőtt a problémát tovább részleteznénk, inkább gondoljuk végig, hogy mi szükséges egy szinuszhullám ábrázolásához. Először is el kell férnie a képernyőn létrehozott koordináta-rendszerben, ezen kívül minden pontnak, amiből a szinuszhullám összetevődik, önálló X és Y koordinátával kell rendelkeznie. Ezeket a koordinátákat – mivel most nem kívánunk az algebrai megközelítés göröngyös útján járni – már előzetesen kiszámíthatjuk és az adatszegmensben egy táblázatban tárolhatjuk.

A programnak ebben az esetben csak a megfelelő értéket kell a táblázatból kiemelnie. Ez a program tehát az 5. fejezetben bemutatott kikeresési táblázat koncepciójára építkezik. Az adatszegmens a következő lesz:

```
SINE DB 00,02,04,05,07,09,11,12,14,16,17,19,21,23,24,26
      DB 28,29,31,33,34,36,38,39,41,42,44,45,47,49,50
      DB 52,53,55,56,57,59,60,62,63,64,66,67,68,70,71
      DB 72,73,74,76,77,78,79,80,81,82,83,84,85,86,87
      DB 88,88,89,90,91,91,92,93,93,94,95,95,96,96,97
      DB 97,97,98,98,99,99,99,99,100,100,100,100,100,100,100
```

A SINE a táblázat neve. Honnan kaptuk ezeket az értékeket és mit jelentenek? A SINE táblázat 91 értéket tartalmaz, amelyek 0-tól 90 fokig az egyes szögekhez tartozó szinuszértékeket reprezentálják. Az eredeti szinuszokat 100-zal szoroztuk, és kerekítettük, annak érdekében, hogy a képernyő felbontásának megfelelő méretarányt tudjunk beállítani. Az IBM színes monitor felbontása függőleges irányban – mind a közepes, mind a nagyfelbontás esetén – 200 képelem (pixel). Az bizonyára ismeretes, hogy a 90 fok szinusza 1-gyel egyenlő, aminek a jelenlegi méretarányban 100 felel meg. A szinuszhullámot általában 0-tól 360 fokig szokták ábrázolni. Mivel a szinuszhullám szimmetrikus, ezért a második, harmadik és negyedik szögnyegyed értékeit felesleges külön feltüntetni a táblázatban. Az ábrázolási terv meglehetősen egyszerű. A SINE táblázatból ki kell keresni egy értéket, ami a képernyőn az Y eltolást (a pont függőleges helyzetét) jelenti. A pontok ábrázolását a képernyő bal oldalán kezdjük, mégpedig úgy, hogy minden egyes vízszintes képelemhez egy függőleges értéket rendelünk hozzá. Mivel 360 pontot kell ábrázolnunk (360 fok), és a nagyfelbontású képernyő vízszintesen 640 képelemből áll, bőségesen elég a hely. A SINE táblázatban szereplő információ mind a négy térdnegyed ábrázolásához elégséges. A program teljes listája a 8-1. ábrán látható.

```
;8088/80386-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;SZOGBERTEK MEGHATAROZASA ADATTABLAZAT FELHASZANALASAVAL ES
;A GORBE MEGRAJZOLASA BIOS MEGSZAKITASOK SEGITSEGEVEL
```

```
SETSCREEN MACRO                                ;;NAGYFELBONTASU FEKETE/FEHER KEPERNYO
MOV AH,00                                       ;;200*640 PONT
MOV AL,06
INT 10H
ENDM
```

```
WRITEDOT MACRO                                ;;A PONT ABRAZOLASAT ELVEGZO MAKRO
MOV AH,12
MOV AL,01
MOV CX,ANGLE
ADD CX,140                                       ;;AZ ABRA POZICIONALASA A KEPERNYON
MOV DH,00
MOV DL,TEMP
INT 10H
ENDM
```



```

STACK SEGMENT PARA STACK
DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
SINE DB 00,02,04,05,07,09,11,12,14,16,17,19,21,23,24,26
DB 28,29,31,33,34,36,38,39,41,42,44,45,47,49,50
DB 52,53,55,56,57,59,60,62,63,64,66,67,68,70,71
DB 72,73,74,76,77,78,79,80,81,82,83,84,85,86,87
DB 88,88,89,90,91,91,92,93,93,94,95,95,96,96,97
DB 97,97,98,98,99,99,99,99,100,100,100,100,100,100,100
ANGLE DW 0
TEMP DB 0
MYDATA ENDS

```

```

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASH-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELZESE A VEREMRE
MOV AX,MYDATA ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV DS,AX ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

```

```

;SZINUSZERTEK MEGHATAROZASA ADATBLAZATTAL
;AZ ERTEKEKT 100-ZAL SZOROZTUK ES EGESZRE KERKITETTUK

```

```

SETSCREEN ;A 200*640-ES KEPERNYO BEALLITASA
AGAIN: LEA BX,SINE ;A TABLAZAT KEZDETENEK BETOLTESE BX-BE
MOV AX,ANGLE ;ANGLE TARTALMA AX-BE KERUL
CMP AX,180 ;A SZOG 180 FOKNAL NAGYOBB?
JLE NEWQUAD ;HA KISEBB, AKKOR A SZOG AZ 1.VAGY A 2.
;SZOGNEGYEDBE ESIK
SUB AX,180 ;HA EGYENLO VAGY NAGYOBB, 180 KIVONASA
NEWQUAD: CMP AX,90 ;A SZOG 90 FOKNAL NAGYOBB?
JLE SECQUAD ;HA NAGYOBB, AKKOR A 2. NEGYEDBE ESIK
NEG AX ;NEGATIV SZINUSZERTEK ELOALLITASA
ADD AX,180 ;KORREKCIO, HA A SZOG 90 FOK VAGY ENNEL
;NAGYOBB
SECQUAD: ADD BX,AX ;A TABLAZATBA FOGLALT ADAT HELYENEK
MOV AL,SINE[BX] ;MEGHATAROZASA ES BEKERESE
CMP ANGLE,180 ;HA A SZOG 180 FOKNAL NAGYOBB,
JGE BIGDIS ;A KEPERNYOELTOLAST MEG HOZZAADJUK,
NEG AL ;EGYEBKENT PEDIG NEGATIV SZINUSZT
;KEPEZUNK
ADL AL,100 ;A SZINUSZ KORREKCIOJA
JMP READY ;A PONT MEGJELENITese
BIGDIS: ADD AL,99
READY: MOV TEMP,AL ;AL TAROLASA TEMP-BEN
WRITEDOT ;MAKROHIVAS
ADD ANGLE,1 ;A KOVETKEZO SZOGERTK BEKERESE
CMP ANGLE,360 ;ELERTUK MAR A 360 FOKOT?
JLE AGAIN ;HA NEM, AKKOR ISMETLES

```

```

;A SZINUSZGORBET ABRAZOLO PROGRAMRESZ VEGE

```

```

;VARAKOZAS EGY BILLENTYU LENYOMASARA ES VISSZAKAPCSOLAS
;SZOVEGES-KEPERNYO UZEMMODBA
MOV AH,07 ;BILLENTYUZET PARAMETER
INT 21H ;A BILLENTYUZET BEOLVASASA KILEPESHEZ
MOV AH,00 ;KEPERNYO PARAMETER
MOV AL,03 ;25*80-AS SZINES UZEMMOD
INT 10H ;A KEPERNYO BEALLITASA

RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC ;A PROGRAM VEGE

```

8-1. ábra Szinuszhullám ábrázolása táblázatban tárolt értékek felhasználásával

Ez a program két hasznos makrót tartalmaz, a SETSCREEN-t és a WRITEDOT-ot. A SETSCREEN makrót emeljük ki először:

```

SETSCREEN MACRO ;;NAGYFELBONTASU FEKETE/FEHER KEPERNYO
MOV AH,00 ;;200*640 PONT
MOV AL,06
INT 10H
ENDM

```

A makro feladata az, hogy meghíváskor átkapcsoljon a nagyfelbontású grafikus üzemmód-
ba. Az INT 10H különböző opcióit az 5. fejezetben tárgyaltuk részletesen.

A WRITEDOT makro a következő:

```

WRITEDOT MACRO ;;A PONT ABRAZOLASAT ELVEGZO MAKRO
MOV AH,12
MOV AL,01
MOV CX,ANGLE
ADD CX,140 ;;AZ ABRA POZICIONALASA A KEPERNYON
MOV DH,00
MOV DL,TEMP
INT 10H
ENDM

```

Ez a makro ugyancsak a 10H megszakítást használja. CX a vízszintes, DX a függőleges helyzetet jelenti. Mivel 640 vízszintes pont van, viszont csak 360 fok ($640 - 360 = 280$, és $280/2 = 140$), ha balról 140 képelemnyi vízszintes eltolást alkalmazunk, a szinuszhullámot a képernyőn középre helyezzük el. A TEMP elnevezésű változó a függőleges értékek teljes tartományát tartalmazza (0-tól 100-ig). Ha a WRITEDOT makrót meghívjuk, az ANGLE és TEMP változók adják meg azt a helyet a képernyőn, ahová a pontot el kell helyezni.

```

SETSCREEN ;;A 200*640-ES KEPERNYO BEALLITASA
AGAIN: LEA BX,SINE ;;A TABLAZAT KEZDETENEK BETOLTESE BX-BE
MOV AX,ANGLE ;;ANGLE TARTALMA AX-BE KERUL
CMP AX,180 ;;A SZOG 180 FOKNAL NAGYOBB?
JLE NEWQUAD ;;HA KISEBB, AKKOR A SZOG AZ 1.VAGY A 2.
;SZOGNEGYEDBE ESIK
SUB AX,180 ;;HA EGYENLO VAGY NAGYOBB, 180 KIVONASA
NEWQUAD: CMP AX,90 ;;A SZOG 90 FOKNAL NAGYOBB?
JLE SECQUAD ;;HA NAGYOBB, AKKOR A 2. NEGYEDBE ESIK
NEG AX ;;NEGATIV SZINUSZTEREK ELOALLITASA
ADD AX,180 ;;KORREKCIO, HA A SZOG 90 FOK VAGY ENNEL
;NAGYOBB

```

A megfelelő szinuszérték kikereséséhez tudnunk kell, hogy a szög melyik szögnegyedbe esik. Az AX-ben elhelyezett szögértéket először 180 fokkal hasonlítjuk össze. Ha a szög 180 fokkal egyenlő vagy kisebb, akkor a szög az első vagy a második szögnegyedbe esik, ahol a szinusz pozitív. Ha a szög 180 foknál nagyobb, akkor a harmadik vagy negyedik szögnegyedbe esik, ahol a szinusz negatív. Ebben az esetben 180 fokot kivonunk a szög értékéből. A következő lépésben azt vizsgáljuk meg, hogy a szög 90 foknál nagyobb-e? Ha igen, akkor 180 fokból kivonjuk. Ehhez azonban egy kis trükkre van szükségünk, mivel a SUB 180,AX kódot nem használhatjuk. (Hová kerülne az eredmény?) Ezért először AX komplementjét képezzük és ezt adjuk 180-hoz. A SECQUAD címkénél kezdődő kóddal határozzuk meg a SINE táblázatban a megfelelő szinuszérték helyzetét. (AX értékét a BX regiszterhez adjuk.)

```

SECQUAD: ADD    BX,AX          ;A TABLAZATBA FOGLALT ADAT HELYENEK
           MOV    AL,SINE[BX] ;MEGHATAROZASA ES BEKERESE
           CMP    ANGLE,180   ;HA A SZOG 180 FOKNAL NAGYOB,
           JGE    BIGDIS     ;A KEPERNYOELTOLAST MEG HOZZAADJUK,
           NEG    AL          ;EGYEBKENT PEDIG NEGATIV SZINUSZT
                               ;KEPEZUNK
           ADI    AL,100      ;A SZINUSZ KORREKCIója
           JMP    READY      ;A PONT MEGJELENITese
BIGDIS:  ADD    AL,99
READY:   MOV    TEMP,AL      ;AL TAROLASA TEMP-BEN
           WRITEDOT          ;MAKROHIVAS
           ADD    ANGLE,1     ;A KOVETKEZO SZOGERTek BEKERESE
           CMP    ANGLE,360   ;ELERTUK MAR A 360 FOKOT?
           JLE    AGAIN      ;HA NEM, AKKOR ISMETLES

```

A programrészlet következő néhány kódsora azt határozza meg, hogyan kerüljenek a pontok a képernyőre. A képernyő tetejéhez tartozó függőleges koordináta 0, tehát a képernyő aljához a 199-es koordinátaérték tartozik. A 0 amplitudójú szinusz helyzethez 100-as képernyőeltolást rendelünk. (Igy kerül a görbe középre.) Miután a WRITEDOT makrót meghívtuk, az ANGLE változó tartalmát növeljük, és ellenőrizzük, hogy mind a 360 pontot ábrázoltuk-e. Ha nem, akkor az eljárást megismételjük, egyébként pedig a program a következő kódrészletbe lép.

```

MOV    AH,07          ;BILLENTYUZET PARAMETER
INT    21H           ;A BILLENTYUZET BEOLVASASA KILEPESHEZ

```

Ebben a kódrészletben egy DOS megszakítással (részletesen 1. az 5. fejezetben) egy billentyű lenyomásáig várakoztatjuk a programot. Ezáltal lehetővé válik, hogy a programozó a grafikát tetszőleges ideig tanulmányozza. Végül a program letörli a képernyőt és visszatér 28 * 80-as karakter üzemmódba.

```

MOV    AH,00          ;KEPERNYO PARAMETER
MOV    AL,03         ;25*80-AS SZINES UZEMMOD
INT    10H           ;A KEPERNYO BEALLITASA

```

Ezzel a módszerrel sokféle matematikai függvény ábrázolható, csupán csak a megfelelő méretarányt kell kialakítani, hogy minden függvényérték elérjen a képernyőn. Ha az ábrázolandó pontok helyzetének értékét a program futása alatt számítanánk ki, a futási idő a jelenleginél hosszabb lenne. Azzal a hátránnyal azonban számolnunk kell, hogy a táblázatban rögzített értékek miatt mindig pontosan ugyanazt a hullámalakot fogjuk látni. Azok a programozók, akik a pontok helyzetének értékét a program futása alatt kívánják meghatározni, a 9. fejezetben a 80287/80387-es társprocesszor használatának tárgyalásakor ennek a problémának a megoldását is megismerhetik.

8.2 EGY PROGRAM, AMI AZ IDŐ MÚLÁSÁT SZÁMOLJA MÁSODPERCEKBE

2. feladat: Készítsünk egy olyan programot, ami jelzi az idő múlását. A számolás a program futásakor kezdődik, és hat számjegyes kijelzést tesz lehetővé.

Ebben a programozási feladatban számos problémát kell megoldanunk:

- Hogyan lehet a számolást másodpercekben kijelezni?
- Hol helyezzük el a képernyőn a számolás eredményét?
- A számolási eljárás milyen aritmetikában történjen (ASCII, BCD vagy bináris)? Hogyan tudjuk biztosítani a számolás pontosságát?

A probléma megoldásához a következőket rögzítjük:

A program hat számjegyből álló decimális értéket jelenít meg a képernyő közepén olyan pontossággal, amit a számítógép hardvere lehetővé tesz. Pakolatlan számok ASCII összeadása helyett pakolt számok decimális összeadását – az eredmény összeadás utáni decimális kiigazításával = DAA – valósítjuk meg. A számláláshoz három változót (SEC12, SEC34, SEC56) használunk. (Egyetlen DD méretű változó is elegendő lenne, amiből a szükséges részek BYTE PTR-ekkel érhetőek el; ez a technika azonban ebben a szituációban túlságosan bonyolult.)

```
:8088/80386-OS SZAMITOGEPekre KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM 0-TOL 999999-IG SZAMOLJA A MASODPERCEKET
;A FORDITAS SORAN FELHASZNALJUK A HASZNOS MAKROKAT
;TARTALMAZO MACLIB.MAC KONYVTARAT
PAGE ,132 ;AZ OLDAL MERETE 66*132

IF1 ;A MAKROKONYVTAR BEILLESZTESE
INCLUDE C:MACLIB.MAC ;A PROGRAMBA
ENDIF

ID MACRO AMT ;;KESLELTETES 1-60 MP-IG
;A KESLELTETES ERTEKET AMT-BEN KELL
;ELHELYEZNI
PUSH AX ;;REGISZTEREK TARTALMANAK ELMENTESE
PUSH BX
PUSH CX
PUSH DX
MOV AH,2CH ;;AZ EPPEN ERVENYES IDO BEOLVASASA
INT 21H
MOV BH,DH ;;KESLELTETES+EPPEN ERVENYES IDO
ADD BH,AMT
CMP BH,60 ;;KIIGAZITAS UGY, HOGY NE LEGYEN 60
;FELETT

JL AGAIN
SUB BH,60
AGAIN: MOV AH,2CH ;;AZ ORA ISMETELT MINTAVETELEZESE
INT 21H
CMP BH,DH ;;A KESLELTETES KESZ?
JNE AGAIN
POP DX ;;REG.-EK TARTALMANAK VISSZAALLITASA
```

```

POP      CX
POP      BX
POP      AX
ENDM

SCREEN  MACRO  TIME,POSITION  ;;A SZAMJEGYEK KIJELZESET SZOLGALO
PUSH    AX                ;;MAKRO
PUSH    CX
MOV     AL,TIME           ;;A SZAMJEGY, AMIT KI KELL JELEZNI
AND     AL,OFH            ;;LSB KEPZES MASZKOLASSAL
CURSOR  POSITION           ;;A SZAMJEGY HELYZETENEK BEALLITASA
PRINTNUM                ;;ES KIJELZESE
MOV     AL,TIME           ;;A MASODIK SZAMJEGY ELOALLITASA
AND     AL,OF0H           ;;MSB KEPZES MASZKOLASSAL
MOV     CL,04             ;;ROTALAS AZ LSB POZICIOBA
ROR     AL,CL
CURSOR  POSITION-1        ;;KIJELZES AZ LSB-TOL BALRA
PRINTNUM                ;;A SZAMJEGY MEGJELENITese
POP     CX
POP     AX
ENDM

STACK  SEGMENT PARA STACK  ;A VEREMSZEGMENS DEFINIALASA
DB     64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS                ;A VEREMSZEGMENS VEGE

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
SEC12  DB 0
SEC34  DB 0
SEC56  DB 0
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA
MYPROC PROC FAR           ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH   DS                ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB    AX,AX             ;AX TORLESE
PUSH   AX                ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
MOV    AX,MYDATA         ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV    DS,AX             ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
CLEARSCREEN              ;KEPERNYOTORLES MAKROVAL
CYCLE: TD 01             ;A KESLELTETEST VEGZO MAKRO HIVASA
MOV    AL,SEC12          ;ADATBETOLTES
ADD    AL,1              ;A MASODPERC SZAMLALO NOVELESE
DAA                    ;DECIMALIS KIIGAZITAS
MOV    SEC12,AL          ;AZ EREDMENY ELMENTESE
MOV    AL,SEC34          ;ADATBETOLTES
ADC    AL,0              ;NOVELES AZ ATVITELJELZO BITTOL FUGGOEN
DAA                    ;DECIMALIS KIIGAZITAS
MOV    SEC34,AL          ;AZ EREDMENY ELMENTESE
MOV    AL,SEC56          ;ADATBETOLTES
ADC    AL,0              ;NOVELES AZ ATVITELJELZO BITTOL FUGGOEN
DAA                    ;DECIMALIS KIIGAZITAS
MOV    SEC56,AL          ;AZ EREDMENY ELMENTESE
SCREEN SEC12,0C2BH       ;A KIJELZEST BIZTOSITO MAKRO MEGHIVASA
SCREEN SEC34,0C29H
SCREEN SEC56,0C27H

```

```

CURSOR 1900H ;A KURZOR HELYZETET BEALLITO MAKRO
;HIVASA
MOV AH,06H ;A BILLENTYUZET BEOLVASASA
MOV DL,OFFH
INT 21H
CMP AL,'0' ;KILEPES '0' LENYOMASA ESETEN
JE ENDO
CMP AL,'q' ;KILEPES 'q' LENYOMASA ESETEN
JE ENDO
JMP CYCLE ;A CIKLUS MEGISMETLESE
ENDG:
RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC ;A PROGRAM VEGE

```

8-2. ábra Másodperceket számláló program

A 8-2. ábrán a program listája látható.

Vegyük észre, hogy a MACLIB.MAC könyvtárat a programhoz csatoltuk. (Ezt a könyvtárat az előző fejezetben definiáltuk és a C meghajtóra mentettük el.) Két makrót találunk a program elején. A TD makróval a másodpercekben való számolást, míg a SCREEN makróval az időértékek kijelzését valósítjuk meg. Először a TD makróval foglalkozunk.

```

TD MACRO AMT ;;KESLELTETES 1-60 MP-IG
;A KESLELTETES ERTEKET AMT-BEN KELL
;ELHELYEZNI
PUSH AX ;;REGISZTEREK TARTALMANAK ELMENTESE
PUSH BX
PUSH CX
PUSH DX
MOV AH,2CH ;;AZ EPPEN ERVENYES IDO BEOLVASASA
INT 21H
MOV BH,DH ;;KESLELTETES+EPPEN ERVENYES IDO
ADD BH,AMT
CMP BH,60 ;;KIIGAZITAS UGY, HOGY NE LEGYEN 60
;FELETT
JL AGAIN
SUB BH,60
AGAIN: MOV AH,2CH ;;AZ ORA ISMETELT MINTAVETELEZESE
INT 21H
CMP BH,DH ;;A KESLELTETES KESZ?
JNE AGAIN
POP DX ;;REG.-EK TARTALMANAK VISSZAALLITASA
POP CX
POP BX
POP AX
ENDM

```

A TD makro az első menetben bekéri az éppen érvényes idő értékét, és a DH regiszter felhasználásával átadja a számítógépnek. Ezután a kívánt késleltetési értéket hozzáadja az éppen érvényes időhöz, és kiigazítja úgy, hogy ne legyen 60 felett, majd a számot a BH regiszterben tárolja. A makro ezt követően egy ciklusba lép, ami folyamatosan mintavételezi

az időt és összehasonlítja a BH-ban található értékkel. Ha a két szám megegyezik, a program kilép a ciklusból. Ilyen módon nagyon pontos késleltetés érhető el. A SCREEN makrónak ugyancsak van néhány érdekes jellemzője:

```
SCREEN MACRO TIME,POSITION ;;A SZAMJEGYEK KIJELESEET SZOLGALO
      PUSH AX ;;MAKRO
      PUSH CX
      MOV AL,TIME ;;A SZAMJEGY, AMIT KI KELL JELEZNI
      AND AL,0FH ;;LSB KEPZES MASZKOLASSAL
      CURSOR POSITION ;;A SZAMJEGY HELYZETENEK BEALLITASA
      PRINTNUM ;;ES KIJELESE
      MOV AL,TIME ;;A MASODIK SZAMJEGY ELOALLITASA
      AND AL,0F0H ;;MSB KEPZES MASZKOLASSAL
      MOV CL,04 ;;ROTALAS AZ LSB POZICIOBA
      ROR AL,CL
      CURSOR POSITION-1 ;;KIJELES AZ LSB-TOL BALRA
      PRINTNUM ;;A SZAMJEGY MEGJELENITESE
      POP CX
      POP AX
      ENDM
```

A SCREEN makro a TIME és a POSITION elnevezésű formális paramétereket tartalmazza, amelyek átadásáról gondoskodni kell. A SEC12, SEC34 és SEC56 változók bármelyike a TIME-on keresztül átadható a SCREEN-nek. A POSITION az időérték számjegyére vonatkozó kurzorpozíciót fogadja. A TIME két pakolt BCD számjegyet tartalmaz, amelyeket a képernyőn való megjelenítésük során külön kezelünk. A TIME változót a 0FH-val maszkoljuk, hogy az LSD értéket megőrizzük. Amikor a PRINTNUM makrot a makrokönyvtárból meghívjuk, ez a mennyiség ASCII számmá alakul át, és az éppen érvényes kurzorpozícióban megjelenik a képernyőn. A TIME-ot ezután újból betöltjük, de most az F0H-val maszkolva az MSD értéket őrizzük meg, amelyet azután a fenti módszerrel megjelenítünk. Ezt az eljárást mindaddig ismételjük, amíg mind a hat számjegyet (mind a három változót) kiírjuk a képernyőre.

A decimális aritmetikáért felelős kódrészlet a következő:

```
CYCLE: TD 01 ;;A KESLELTETEST VEGZO MAKRO HIVASA
      MOI AL,SEC12 ;;ADATBETOLTES
      ADD AL,1 ;;A MASODPERC SZAMLALO NOVELESE
      DAA ;;DECIMALIS KIIGAZITAS
      MOV SEC12,AL ;;AZ EREDMENY ELMENTESE
      MOV AL,SEC34 ;;ADATBETOLTES
      ADC AL,0 ;;NOVELES AZ ATVITELJELZO BITTOL FUGGOEN
      DAA ;;DECIMALIS KIIGAZITAS
      MOV SEC34,AL ;;AZ EREDMENY ELMENTESE
      MOV AL,SEC56 ;;ADATBETOLTES
      ADC AL,0 ;;NOVELES AZ ATVITELJELZO BITTOL FUGGOEN
      DAA ;;DECIMALIS KIIGAZITAS
      MOV SEC56,AL ;;AZ EREDMENY ELMENTESE
      SCREEN SEC12,0C2BH ;;A KIJELEST BIZTOSITO MAKRO MEGHIVASA
      SCREEN SEC34,0C29H
      SCREEN SEC56,0C27H
      CURSOR 1900H ;;A KURZOR HELYZETET BEALLITO MAKRO
      ;;HIVASA
```

Ez a kódrészlet a TD makro segítségével először egy 1 másodperces késleltetést generál (TD hívása az 1-es paraméterrel), majd pedig aktualizálja a második számlálót tartalmazó három

változót. Ezután SEC12-öt az AL regiszterbe tölti, amelyhez 1-et ad hozzá és az eredményt decimálisan kiigazítja (DAA). Ha a számlálást decimális formában kívánjuk megjeleníteni, a számnak az AL regiszterben kell lennie. A DAA utasításnak közvetlenül az ADD után kell állnia. Amint AL-re nézve az összeadás befejeződött, az eredmény a SEC12 változóba kerül. Ha az átviteljelző bit az összeadás következtében beállítódik, akkor a SEC34 számláló értékét növelni kell. Ezt követően SEC34-et AL-be töltjük, de most az ADD utasítás helyett az ADC utasítást használjuk. Ha az átviteljelző bit értéke 1, akkor ehhez a regiszterhez 1-et hozzáadunk, míg ellenkező esetben a regiszter értékét változatlanul hagyjuk. Az eredményt decimálisan kiigazítjuk, és tároljuk. A SEC56 változó esetén teljesen hasonló módon járunk el. Ha az Olvasó úgy érzi, hogy az előbbi kódrészletet egyszerűbben és hatékonyabban is meg tudná írni, próbálja meg nyugodtan. Legyünk azonban nagyon körültekintőek.

Még egy utolsó megjegyzés: A CURSOR 1900H hatása csupán csak az, hogy a kurzort a kijelzett számoktól eltávolítsa, ellenkező esetben a számjegyek villogását tapasztalánk.

A következő kódrészlet azt teszi lehetővé, hogy a felhasználó egy billentyű lenyomásával kiléphessen a programból.

```
MOV    AH,06H           ;A BILLENTYUZET BEOLVASASA
MOV    DL,0FFH
INT    21H
CMP    AL,'Q'           ;KILEPES 'Q' LENYOMASA ESETEN
JE     ENDO
CMP    AL,'q'           ;KILEPES 'q' LENYOMASA ESETEN
JE     ENDO
JMP    CYCLE           ;A CIKLUS MEGISMETLESE
```

A karakter beolvasása a 21H DOS megszakítással oldható meg. Jelen esetben a program a q vagy a Q lenyomására befejezi a működését. Foglaljuk röviden össze, hogy mit tanulhattunk meg ebből a programból!

1. Megismerhettük, hogyan kell pontos időtartamú késleltetési rutint írni.
2. Megtanulhattuk, hogyan lehet többszörös pontosságú decimális aritmetikát megvalósítani komplikált hexadecimális-decimális rutinok nélkül.
3. Láthattuk, hogyan kell a számjegyek elhelyezését vezérelni a képernyőn.
4. Elsajátíthattuk a folyamatos ciklusból való kilépés elegáns technikáját.

Ennyi előzetes után bizonyára nem lesz nehéz ezt a programot kibővíteni úgy, hogy óra-perc-másodperc értékek kijelzésére is képes legyen.

8.3 MENÜVEZÉRELT PROGRAM KÉSZÍTÉSE

3. feladat: Készítsünk olyan interaktív programot, aminek a segítségével érdekes információkat tudhatunk meg egy személyről.

Interaktív programrészekre szinte valamennyi kiszolgálóprogramban szükség van. Akár szövegszerkesztőről, assemblerről, fordító- programról vagy játékról van szó, az egyszerű kezelhetőség igen lényeges szempont. A programozók ezt a feladatot rendszerint menüvel oldják meg. A program mindaddig várakozik, amíg a felhasználó választ a lehetőségek közül. Megfelelő hibaellenőrzésről is gondoskodni kell annak érdekében, hogy a programot oda nem

illő válaszokkal ne lehessen megzavarni. A jelenlegi egyszerű programunkban a felhasználó egy menü segítségével információkat tudhat meg arról a személyről, akinek adatait (név, cím, telefonszám, személyi szám, kedvenc recept) előzetesen egy file-ban rögzítettük.

A programból való kilépést szolgáló opciót ugyancsak feltüntettük. A program csak a listán felsorolt betűk lenyomását fogadja el válaszként. Más hibaellenőrzést nem végez. A program listája a 8-3. ábrán látható.

```
;8088/80386-08 GEPEKRE KESZITETT
;MENUVEZERELT ASSRMBLY PROGRAM
```

```
PAGE ,132 ;AZ OLDAL MERETE 66*132
```

```
IF1 ;A MAKROKONYVTAR CSATOLASA
```

```
INCLUDE C:MACLIB.MAC
```

```
ENDIF
```

```
DISPLAY MACRO WHAT ;;KIJELZEST SZOLGALO MAKRO, AMI
CLEARSCREEN ;;KEPERNYOTORLEST,
CURSOR 0800H ;;A KARAKTERLANC
PRINTCHAR WHAT ;;MEGJELEI ITESET ES
DELAY 45H ;;KESLELTETEST VALOSIT MEG
ENDM
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK ;A VEREMSEZGEMENS DEFINIALASA
```

```
DB 64 DUP ('MYSTACK ')
```

```
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA' ;AZ ADATSZEGMENS KEZDETENEK DEFINIALASA
```

```
NAME1 DB ' HORVATH PETER$'
```

```
ADRES1 DB ' 1038 BUDAPEST',ODH,0AH
```

```
DB ' ZAPOR UTCA 10.$'
```

```
TELE DB ' 170-890$'
```

```
SSNUM DB ' 1-580519-4110$'
```

```
REC DB 'Halpaprikas',ODH,0AH,0AH
```

```
DB 'Hozzavalok:',ODH,0AH
```

```
DB '1 kg nagyobb fajta hal (harcsa, csuka, ponty)',ODH,0AH
```

```
DB '5 dkg zsir',ODH,0AH
```

```
DB '10 dkg hagyma',ODH,0AH
```

```
DB '2 dl tejfol',ODH,0AH
```

```
DB 'Paprika (izles szerint)',ODH,0AH
```

```
DB 'So',ODH,0AH
```

```
DB 'A tisztított halat 1-1.5 cm szeles darabokra vagjuk,',ODH,0AH
```

```
DB 'es megsozva 1/2 oraig allni hagyjuk. A hagymat megreszeljuk, es zsirban',ODH,0AH
```

```
DB 'megfonnyasztjuk. A tuzrol levesszük es hozzateszük a pirospaprikát.',ODH,0AH
```

```
DB 'Hozzakeverjük a tejfölt,belerakjuk a haldarabokat (nyaron paradicsomot',ODH,0AH
```

```
DB 'is tehetünk bele), es lassu tuzon 1/2 orat fozzuk. Konnyu galuskat is',ODH,0AH
```

```
DB 'adhatunk hozza.'
```

```
DB '$'
```

```
MESS DB 'Kerem irja be annal a menutetelnel allo betut,',ODH,0AH,0AH
```

```
DB 'amit meg akar jeleniteni:',ODH,0AH
```

```
DB 'N - Nev',ODH,0AH
```

```

DB      'C - Cim',ODH,0AH
DB      'T - Telefonszam',ODH,0AH
DB      'S - Szemelyi szam',ODH,0AH
DB      'R - Recept',ODH,0AH
DB      'L - kiLepes a programbol'.ODH,0AH
DB      '$'
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                 ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH    DS                      ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB     AX,AX                   ;AX TORLESE
PUSH    AX                      ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
MOV     AX,MYDATA               ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV     DS,AX                   ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
KEY:    CLEARSCREEN             ;KEPERNYOTORLES MAKROVAL
        CURSOR 0200H           ;A CURSOR MAKRO MEGHIVASA
        PRINTCHAR MESS         ;A PRINTCHAR MAKRO MEGHIVASA
        MOV     AH,1           ;PARAMETERBEALLITAS A BILLENTYUZET-
                                ;MEGSZAKITASI RUTINHOZ
        INT    21H             ;BILLENTYUZET-BEOLVASAS MEGSZAKITASSAL
        CMP    AL,'N'          ;'N' OSSZEHASONLITASA AL TARTALMAVAL
        JNE    NOTN            ;UGRAS NOTN-RE, HA NEM EGYENLO,
                                ;EGYEBKENT A DISPLAY-VEL MEGJELENITES
NOTN:   CMP    AL,'C'          ;'C' OSSZEHASONLITASA AL TARTALMAVAL
        JNE    NOTC            ;UGRAS NOTC-RE, HA NEM EGYENLO,
                                ;EGYEBKENT A DISPLAY-VEL MEGJELENITES
NOTC:   CMP    AL,'T'          ;'T' OSSZEHASONLITASA AL TARTALMAVAL
        JNE    NOTT            ;UGRAS NOTT-RE, HA NEM EGYENLO,
                                ;EGYEBKENT A DISPLAY-VEL MEGJELENITES
NOTT:   CMP    AL,'S'          ;'S' OSSZEHASONLITASA AL TARTALMAVAL
        JNE    NOTS            ;UGRAS NOTS-RE, HA NEM EGYENLO,
                                ;EGYEBKENT A DISPLAY-VEL MEGJELENITES
NOTS:   CMP    AL,'R'          ;'R' OSSZEHASONLITASA AL TARTALMAVAL
        JNE    NOTR            ;UGRAS NOTR-RE, HA NEM EGYENLO,
                                ;EGYEBKENT A DISPLAY-VEL MEGJELENITES
NOTR:   CMP    AL,'L'          ;'L' OSSZEHASONLITASA AL TARTALMAVAL
        JE     FINISH          ;HA EGYENLO, UGRAS FINISH-RE,
                                ;EGYEBKENT A PROGRAM ISMETLESE
FINISH:
        RET                    ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                     ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                     ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC                      ;A PROGRAM VEGE

```

8-3. ábra Menüvezérelt program bemutatása

A képernyő menüjéhez szükséges valamennyi információt az adatszégmensben helyeztük el. Láthatjuk, hogy ez még egy ilyen viszonylag egyszerű program esetében is meglehetősen sok memóriahelyet (kódot) foglal el. (Nagyméretű programoknál lehetséges, hogy még a 64 K terjedelmű extraszegmensre (ES) is szükség lehet.)

A programból elsőként a DISPLAY makrót emeljük ki.

```

DISPLAY MACRO  WHAT      ;;KIJELZEST SZOLGALO MAKRO, AMI
CLEARSCREEN    ;;KEPERNYOTORLEST,
CURSOR 0800H   ;;A KARAKTERLANC
PRINTCHAR WHAT ;;MEGJELENITESET ES
DELAY 45H      ;;KESLELTETEST VALOSIT MEG
ENDM

```

Ez a makró felelős a felhasználó által kiválasztott opció megjelenítéséért. A DISPLAY négy olyan makrót használ fel, amit a MACLIB.MAC makrokönyvtár tartalmaz. Valahányszor a WHAT változóba egy információ kerül, a DISPLAY letörli a képernyőt, a kurzort a 0800H pozícióba állítja, és kinyomtatja az információt, amit egy adott ideig meg is őriz a képernyőn. Vegyük észre, hogy a DELAY elnevezésű rutin minden olyan esetben kényelmesen használható, ha a késleltetés időtartamának pontossága különösebben nem lényeges. (A DELAY rutinnak átadott szám csak korrelációkban áll az idővel, mivel azt határozza meg, hogy a DELAY egy bizonyos ciklust hányszor hajtson végre.) Most tehát csak az a lényeges, hogy a DELAY-nek átadott szám olyan méretű legyen, hogy a képernyőn megjelenő információt kényelmesen el tudjuk olvasni.

A következő kódrészlet a főmenüt elhelyezi a képernyőn és bekéri a választ a billentyűzetről:

```

KEY:  CLEARSCREEN      ;;KEPERNYOTORLES MAKROVAL
      CURSOR 0200H     ;;A CURSOR MAKRO MEGHIVASA
      PRINTCHAR MESS   ;;A PRINTCHAR MAKRO MEGHIVASA
      MOV AH,1         ;;PARAMETERBEALLITAS A BILLENTYUZET-
                       ;;MEGSZAKITASI RUTINHOZ
      INT 21H         ;;BILLENTYUZET-BEOLVASAS MEGSZAKITASSAL

```

Ebben a programban is felhasználjuk a MACLIB.MAC makrokönyvtárat. A CLEARSCREEN makróval töröljük le a képernyőt és a PRINTCHAR makróval jelenítjük meg a menüt a CURSOR makróval beállított kurzorpozíciótól kezdve. A felhasználók tetszőleges ideig láthatják a menüt, ui. a program mindaddig várakozik, amíg a megfelelő billentyűt le nem nyomjuk. A 21H DOS megszakítás a lenyomott billentyű kódját az AL regiszterben helyezi el. A program hátralevő részében tehát AL értékét vizsgáljuk, és ettől függően a DISPLAY makróval a megfelelő üzenetet megjelenítjük. Irjuk be és futtassuk a programot! Bizonyára észrevesszük, hogy a program a felhasználó által beírt karakterekre igen gyorsan reagál. Ebből a példából már érzékelhető, hogy az assemblyben készített programok ugyanolyan hatékonyak, mint azok, amiket magas szintű nyelven írtunk, és ráadásul még sokkal gyorsabbak is.

Bonyolult menüvezérelt interaktív program készítése

4. feladat: Készítsünk egy olyan programot, ami a billentyűzetről bekér két számot, összeadja vagy összeszorozza azokat és az eredményt kijelzi a képernyőn.

Ez a programozási feladat néhány érdekes kérdést vet fel:

- Hogyan lehet a számokat bekérni a billentyűzetről?
- Milyen formátumban legyenek a számok?
- Hogyan lehet a matematikai műveleteket végrehajtani, és az eredményt kijelezni?

Az előző programokban már foglalkoztunk ilyen jellegű kérdésekkel, tehát a válasz nem lesz

olyan nehéz. Bizonyára tudjuk, hogyan kell a menüket kijelezni a képernyőn, és a billentyűzet karaktereit beolvasni. Azért, hogy a feladat ne legyen túlságosan bonyolult, bizonyos korlátozásokat teszünk:

1. A billentyűzetről csak egyjegyű decimális számok írhatók be.
2. Csak az összeadás és a szorzás engedélyezett. (Ez azt jelenti, hogy a legnagyobb összeg 18 (9 + 9), és a legnagyobb szorzat 81 (9 * 9)).

Emlékeztetőül:

Amikor a 21H DOS megszakítással vizsgáljuk a billentyűzetet, a lenyomott gomb ASCII kódja az AL regiszterbe kerül. A számok ASCII kódjai 30H-tól 39H-ig terjednek. Mivel a programban csak egyetlen számjegyből álló decimális számok beírását engedélyezzük, a számoknak ebbe a tartományba kell esniük. A legjobb az lenne, ha a számokat ebben a formátumban hagyhatnánk, mivel ez az alak szükséges a monitoron való megjelenítéshez is. Azonban az aritmetikai műveletek elvégzéséhez decimális számokra van szükségünk, tehát a 30H értéket a szám ASCII kódjából le kell vonnunk. Vizsgáljuk meg figyelmesen a program listáját a 8-4. ábrán.

```
;B0286/80386-05 GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;2 EGYJEGYU SZAM OSSZEADASA VAGY OSSZESZORZASA MENUVEZERELT
;INTERAKTIV PROGRAM SEGITSEGEVEL
PAGE ,132 ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

IF1 ;MAKROKONYVATAR CSATOLASA
INCLUDE C:MACLIB.MAC
ENDIF

ARITH MACRO ;;ARITMETIKAI MAKRO
PUSH AX ;;A BEFOLYASOLT REGISZTEREK ELMENTESE
PUSH CX
SUB AX,AX ;;AX NULLAZASA
MOV AL,NUM1 ;;AZ ELSO SZAM ELHELVEZESE AX-BEN
CMP OPER,'A' ;;OSSZEADAS VAGY SZORZAS ?
JE ADDER ;;HA OSSZEADAS, AKKOR ADDER-RE UGRAS,
MULTP: MUL NUM2 ;;EGYEBKENT SZORZAS
AAM ;;AZ EREDMENY ASCII KIIGAZITASA
JMP FINISH ;;UGRAS FINISH-RE
ADDER: ADD AL,NUM2 ;;AZ OSSZEADAS ELOKESZITESE
AAA ;;AZ EREDMENY ASCII KIIGAZITASA
FINISH: AND AH,0FH ;;AH-BOL CSAK AZ ALSO NEGY BITET TARTJUK MEG
MOV CL,04H ;;A BITLEPTETES ELOKESZITESE
SHL AH,CL ;;BITLEPTETES BALRA
ADD AL,AH ;;PAKOLT SZAM ELOALLITASA (AL+AH)
MOV ANS,AL ;;AZ EREDMENY ANS-BA KERUL
POP CX ;;A BEFOLYASOLT REGISZTEREK VISSZAALLITASA
POP AX
ENDM ;;A MAKRO VEGE

READKEY MACRO THISKEY ;;A BILLENTYU BELOLVASASA
PUSH AX ;;A BEFOLYASOLT REGISZTER ELMENTESE
MOV AH,01H ;;A MEGSZAKITASHOZ SZUKSEGES PARAMETER BEALLITASA
INT 21H ;;A BILLENTYUZETET BEOLVASO MEGSZAKITAS
MOV THISKEY,AL ;;A MEGSZAKITASBOL SZARMAZO ERTEK ELMENTESE
POP AX ;;A BEFOLYASOLT REGISZTER VISSZAALLITASA
ENDM
```

```

STACK SEGMENT PARA STACK ;VEREMSZEGMENS DEFINIALASA
DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS ;A VEREMSZEGMENS VEGE

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
PLUS DB '+'
TIMES DB '##'
EQUAL DB '='
MENU1 DB ' A MUVELET KIVALASZTASAHOZ IRJA BE A KOVETKEZO KARAKTEREK VALAMELYIKET: '
DB '
DB ' A - KET SZAM OSSZEADASA '
DB '
DB ' M - KET SZAM OSSZESZORZASA '
DB '
DB ' E - A PROGRAM BEFEJEZESE '
DB '$'
MENU2 DB ' IRJA BE AZ ELSO SZAMOT (0-9) : '$'
MENU3 DB ' IRJA BE A MASODIK SZAMOT (0-9) : '$'
VALUE DB '?'
POSTION DW '?'
OPER DB '?'
NUM1 DB 0
NUM2 DB 0
ANS DB 0
MYDATA ENDS
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
MOV AX,MYDATA ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV DS,AX ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

;A FOMENU MEGJELENITISE A KEPERNYON
MMENU: CLEARSCREEN ;KEPERNYOTORLES MAKROVAL
CURSOR 0C00H ;KURZORPOZICIONALAS MAKROVAL
PRINTCHAR MENU1 ;A FOMENU MEGJELENITISE MAKROVAL

;BILLENTYUZET BEOLVASAS
KEY: READKEY OPER
CMP OPER,'E' ;A FELHASZNALO BE AKARJA FEJEZNI A PROGRAMOT?
JNE GETNU ;HA NEM, AKKOR AZ ELSO SZAM BEKERESE
JMP END ;HA IGEN, A PROGRAM BEFEJEZODIK
GETNU: CLEARSCREEN ;A MENU LETORLESE
CURSOR 0C00H ;KURZORMOZGATAS
PRINTCHAR MENU2 ;AZ ELSO SZAM BEKERESE

;AZ ELSO SZAM BEOLVASASA
READKEY NUM1 ;A KARAKTER BEOLVASASA
SUB NUM1,30H ;ATVALTAS ASCII-BOL DECIMALISBA
CURSOR 0C00H ;KURZORMOZGATAS
CLEARSCREEN ;A KEPERNYO LETORLESE
PRINTCHAR MENU3 ;A 3. MENU KOVETKEZIK

```

```

;A MASODIK SZAM BEOLVASASA
  READKEY NUM2          ;A KARAKTER BEOLVASASA
  SUB   NUM2,30H        ;ATVALTAS ASCII-BOL DECIMALISBA
  CLEARSCREEN           ;A KEPERNYO LETORLESE

;AZ ARITMETIKAI MUVELET VEGREHAJTASA
  ARITH                 ;OSSZEADAS VAGY SZORZAS VEGREHAJTASA
  MOV   AL,NUM1         ;NUM1 ELOKESZITESE A KINYOMTATASHOZ
  MOV   VALUE,AL
  MOV   POSTION,0C1FH
  CALL  PRINTIT
  CURSOR 0C22H
  CMP   OPER,'+'
  JNE   T
  PRINTCHAR PLUS       ;HA OSSZEADAS, AKKOR '+' JELET KELL NYOMTATNUNK
  JMP   MORE
T:    PRINTCHAR TIMES  ;HA SZORZAS, AKKOR '*' JELET KELL NYOMTATNUNK
MORE: MOV   AL,NUM2     ;NUM2 ELOKESZITESE A KINYOMTATASHOZ
      MOV   VALUE,AL
      MOV   POSTION,0C24H
      CALL  PRINTIT
      CURSOR 0C27H
      PRINTCHAR EQUAL  ;AZ '=' JEL MEGJELENITese
      MOV   AL,ANS     ;ANS ELOKESZITESE A KINYOMTATASHOZ
      MOV   VALUE,AL
      MOV   POSTION,0C29H
      CALL  PRINTIT
      DELAY 25H       ;VARAKOZAS A BEOLVASASRA
      JMP   MMENU     ;UGRAS A FOMENURE ES PROGRAMISMETLES

END:
      RET             ;VISSZATERES A DOS-BA
MYPROC ENDP
PRINTIT PROC NEAR
  PUSH  AX           ;A SZAMOK MEGJELENITese ELJARASSAL
  PUSH  CX           ;A BEFOLYASOLT REGISZTEREK ELMENTESE
  PUSH  DX
  MOV   AL,VALUE     ;A SZAM BETOLTESE
  AND   AL,0FH       ;A FELSO NEGY BIT KIEMELESE ES
  MOV   CL,4         ;ROTALASA
  ROR   AL,CL        ;AZ ALSO NEGY BITPOZICIOBA
  CURSOR POSTION     ;KURZORPOZICIONALAS
  PRINTNUM           ;A SZAM MEGJELENITese
  MOV   AL,VALUE     ;A SZAM BETOLTESE
  AND   AL,0FH       ;AZ ALSO NEGY BITET TARTJUK MEG
  ADD   POSTION,01H  ;KINYOMTATAS AZ ELSO SZAMTOL BALRA KEZDVE
  CURSOR POSTION     ;KURZORPOZICIONALAS
  PRINTNUM           ;A SZAM MEGJELENITese
  POP   DX           ;A BEFOLYASOLT REGISZTEREK VISSZAALLITASA
  POP   CX
  POP   AX
  RET               ;AZ ELJARAS VEGE
PRINTIT ENDP

MYCODE ENDS
      END           MYPROC ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
                          ;A PROGRAM VEGE

```

8-4. ábra Egyjegyű számok összeadása vagy összeszorozása menüvezérelt program segítségével

Láthatjuk, hogy a makrokönyvtáron kívül még két további makrót is alkalmazunk. Azt is vegyük észre, hogy egy NEAR típusú eljárással helyezzük el az eredményeket a monitor képernyőjén. Bizonyára felmerült az Olvasóban a kérdés: Az ARITH és READKEY rutinokból miért készítettünk makrót, a PRINTIT-ből pedig eljárást? A READKEY mindössze öt kódsorból áll, és a programban csak háromszor hívjuk meg. Természetes tehát, hogy ebből makro készült. Az ARITH és a PRINTIT rutinok kb. egyforma hosszúak. Melyik megoldást válasszuk? Az ARITH rutint csak egyszer hívjuk meg, tehát az ehhez tartozó kód csak egyszer jelenik meg a programban, akármelyik módszert is alkalmazzuk. Mivel a makro használatával soron belüli – azonnali, tehát gyorsabb – végrehajtást tudunk előidézni, ezért a makro mellett döntöttünk. A PRINTIT esetében a NEAR típusú eljárás szinte természetes. Az ehhez tartozó kód meglehetősen hosszú, és mivel háromszor hívjuk meg, jelentősen növelné a program méretét, ha makrónként szerepelne. Mielőtt a program magyarázatát tovább folytatnánk, nézzük végig alaposan ezt a három rutint. Először az ARITH kódjával foglalkozunk.

```

ARITH  MACRO                ;;ARITMETIKAI MAKRO
      PUSH  AX                ;;A BEFOLYASOLT REGISZTEREK ELMENTESE
      PUSH  CX
      SUB   AX,AX              ;;AX NULLAZASA
      MOV   AL,NUM1           ;;AZ ELSO SZAM ELHELVEZESE AX-BEN
      CMP   OPER,'A'          ;;OSSZEADAS VAGY SZORZAS ?
      JE    ADDER             ;;HA OSSZEADAS, AKKOR ADDER-RE UGRAS,
MULTP: MUL   NUM2             ;;EGYEBKENT SZORZAS
      AAM                                ;;AZ EREDMENY ASCII KIIGAZITASA
      JMP   FINISH            ;;UGRAS FINISH-RE
ADDER: ADD   AL,NUM2          ;;AZ OSSZEADAS ELOKESZITESE
      AAA                                ;;AZ EREDMENY ASCII KIIGAZITASA
FINISH: AND  AH,0FH           ;;AH-BOL CSAK AZ ALSO NEGY BITET TARTJUK MEG
      MOV   CL,04H            ;;A BITLEPTETES ELOKESZITESE
      SHL  AH,CL              ;;BITLEPTETES BALRA
      ADD  AL,AH              ;;PAKOLT SZAM ELOALLITASA (AL+AH)
      MOV  ANS,AL             ;;AZ EREDMENY ANS-BA KERUL
      POP  CX                 ;;A BEFOLYASOLT REGISZTEREK VISSZAALLITASA
      POP  AX
      ENDM                    ;;A MAKRO VEGE

```

Az adatszögmenek többek között a NUM1 és NUM2 byte-nak definiált változókat is tartalmazza. Ezek tárolják a felhasználó által beírt egyjegyű számokat. A szorzás kiválasztása az M, az összeadás kiválasztása pedig az A betű lenyomásával történik. Ezt a betűt az OPER (operandus) változóban tároljuk. A NUM1-ben szereplő értéket átmásoljuk az AL regiszterbe, és az A, ill. M előírásától függően elágaztatjuk a programot a MULTP vagy az ADDER címekre. Figyeljük meg, hogy a matematikai műveletek mindkét esetben pakolatlan decimális számokkal történnek, ehhez azonban a MUL művelet után egy AAM, ill. az ADD művelet után egy AAA utasításra van szükség. (Az AAM, ill. az AAA utasítások a számok ASCII kiigazítását szolgálják.) Az eredmény tárolása előtt a két decimális számjegyet szétválasztjuk és pakolva helyezzük el az AL regiszterbe. Ez az érték kerül aztán az ANS változóba.

A READKEY makro egy olyan műveletet valósít meg, amit már korábban is használtunk.

```

READKEY MACRO  THISKEY        ;;A BILLENTYU BELOLVASASA
      PUSH  AX                ;;A BEFOLYASOLT REGISZTER ELMENTESE
      MOV   AH,01H            ;;A MEGSZAKITASHOZ SZUKSEGES PARAMETER BEALLITASA
      INT  21H                ;;A BILLENTYUZETET BEOLVASO MEGSZAKITAS
      MOV   THISKEY,AL        ;;A MEGSZAKITASBOL SZARMAZO ERTEK ELMENTESE
      POP  AX                 ;;A BEFOLYASOLT REGISZTER VISSZAALLITASA
      ENDM

```

A READKEY makró a THISKEY formális változót használja a billentyűzetről származó információ tárolására. Figyeljük meg, hogy amikor ezt a makrót meghívjuk, az OPER, a NUM1, vagy a NUM2 változók valamelyike a THISKEY helyére kerül. A READKEY a lenyomott billentyű ASCII kódját adja vissza a megfelelő változóba.

A PRINTIT eljárás kódja majdnem teljesen megegyezik azzal a másodpercek kijelzését szolgáló kóddal, amit a 8-2. ábrán látható programnál használtunk:

```

PRINTIT PROC    NEAR                ;A SZAMOK MEGJELENITESE ELJARASSAL
                PUSH    AX          ;A BEFOLYASOLT REGISZTEREK ELMENTESE
                PUSH    CX
                PUSH    DX
                MOV     AL,VALUE    ;A SZAM BETOLTESE
                AND     AL,OF0H     ;A FELSO NEGY BIT KIEMELESE ES
                MOV     CL,4        ;ROTALASA
                ROR     AL,CL       ;AZ ALSO NEGY BITPOZICIOBA
                CURSOR  POSTION     ;KURZORPOZICIONALAS
                PRINTNUM            ;A SZAM MEGJELENITESE
                MOV     AL,VALUE    ;A SZAM BETOLTESE
                AND     AL,OFH      ;AZ ALSO NEGY BITET TARTJUK MEG
                ADD     POSTION,01H ;KINYOMTATAS AZ ELSO SZAMTOL BALRA KEZDVE
                CURSOR  POSTION     ;KURZORPOZICIONALAS
                PRINTNUM            ;A SZAM MEGJELENITESE
                POP     DX          ;A BEFOLYASOLT REGISZTEREK VISSZAALLITASA
                POP     CX
                POP     AX
                RET                 ;AZ ELJARAS VEGE
PRINTIT ENDP

```

A PRINTIT eljárás a két eredeti egyjegyű szám, és az eredmény megjelenítéséért egyaránt felelős. Mivel az eljárások nem teszik lehetővé a formális változók használatát, a VALUE változóban adjuk át az eljárásoknak azt a számot, amit ki akarunk írni. Ez az eljárás először a szám magasabb helyértékű tagját nyomtatja ki, majd a kurzor áthelyezése után az alacsonyabb helyértékű tagot. A VALUE változóba pakolt decimális számot kell elhelyezni. Ez az eljárás a MACLIB.MAC könyvtárból két makrót használ. A CURSOR makróban a POSITION változóval határozható meg a nyomtatás kezdőpozíciója. A PRINTNUM csupán csak a pakolatlan decimális számot alakítja át ASCII-vé, ami a képernyőn való megjelenítéshez szükséges. Miért szükséges a számok pakolatlan, pakolt, majd ismét pakolatlan átalakítása? A választ a rendelkezésre álló rutinjainkban kell keresnünk:

- A szorzó és összeadó rutinjaink pakolatlan számokat igényelnek.
- Az AAA utasítás AL-ben, az AAM AL-ben és AH-ban helyezi el az eredményt. Itt tehát a pakolt alak mellett döntöttünk, mivel a PRINTIT kétjegyű pakolt BCD számot már képes megjeleníteni.

A felhasználó az adatszegmensben elhelyezett menük segítségével dönthet arról, hogy szorozni, összeadni kíván-e, vagy esetleg kilépni a programból.

```

;A FOMENU MEGJELENITESE A KEPERNYON
MMENU: CLEARSCREEN    ;KEPERNYOTORLES MAKROVAL
        CURSOR 0C00H   ;KURZORPOZICIONALAS MAKROVAL
        PRINTCHAR MENU ;A FOMENU MEGJELENITESE MAKROVAL

;BILLENTYUZET BEOLVASAS
KEY:   READKEY OPER

```



```

CMP     OPER, 'E'      ;A FELHASZNALO BE AKARJA FEJEZNI A PROGRAMOT?
JNE     GETNU          ;HA NEM, AKKOR AZ ELSO SZAM BEKERESE
JMP     END            ;HA IGEN, A PROGRAM BEFEJEZODIK
GETNU:  CLEARSCREEN    ;A MENU LETORLESE
        CURSOR 0C00H   ;KURZORMOZGATAS
        PRINTCHAR MENU2 ;AZ ELSO SZAM BEKERESE

```

A kódrészlet első három sora a képernyő letörléséről, a kurzorpozíció beállításáról és a főmenü megjelenítéséről gondoskodik. A következő rész a billentyűzet beolvasását végzi. Ha a beírt karakter nem az E betű – ami a program befejezését jelenti –, a program bekér egy számot a felhasználótól.

```

;AZ ELSO SZAM BEOLVASASA
READKEY NUM1          ;A KARAKTER BEOLVASASA
SUB     NUM1, 30H      ;ATVALTAS ASCII-BOL DECIMALISBA
CURSOR  0C00H         ;KURZORMOZGATAS
CLEARSCREEN           ;A KEPERNYO LETORLESE

```

A fentihez hasonló az eljárás a második számnál is:

```

;A MASODIK SZAM BEOLVASASA
READKEY NUM2          ;A KARAKTER BEOLVASASA
SUB     NUM2, 30H      ;ATVALTAS ASCII-BOL DECIMALISBA
CLEARSCREEN           ;A KEPERNYO LETORLESE

```

Amint a program ezeket az információkat megkapja, a főrutin elvégzi az aritmetikai műveletet és előkészíti a képernyőt a kivitelhez:

```

;AZ ARITMETIKAI MUVELET VEGREHAJTASA
ARITH          ;OSSZEADAS VAGY SZUKZAS VEGREHAJTASA

```

A főrutin meghívja az ARITH makrót, amelyhez a NUM1 és NUM2 változók szolgáltatják a bemenő adatokat. A kétszámjegyű pakolt BCD eredményt az ANS változóban kapjuk meg.

```

MOV     AL, NUM1       ;NUM1 ELOKESZITESE A KINYOMTATASHOZ
MOV     VALUE, AL
MOV     POSTION, 0C1FH
CALL    PRINTIT

```

A megelőző kódrészlet a NUM1-ben tárolt számot átadja a PRINTIT eljárásnak. A kurzort a 0C1FH pozícióba állítjuk. Ez a négy sor tehát a felhasználó által beírt első számot a képernyő középpontjától kissé balra helyezi el, majd pedig a plusz- vagy a mínuszjel megjelenítése következik.

```

CURSOR  0C22H
CMP     OPER, 'A'
JNE     T
PRINTCHAR PLUS          ;HA OSSZEADAS, AKKOR '+' JELET KELL NYOMTATNUNK
JMP     MORE
T:      PRINTCHAR TIMES ;HA SZORZAS, AKKOR '*' JELET KELL NYOMTATNUNK

```

Az összeadás szimbólumát az adatszégmens PLUS elnevezésű változójában tároltuk, míg a szorzás jelét a TIMES változóban. Mivel mindkettő karakteres adat, a PRINTCHAR makróval az éppen érvényes kurzorpozícióban kijelezhető.

```

MORE:  MOV    AL,NUM2      ;NUM2 ELOKESZITESE A KINYOMTATASHOZ
        MOV    VALUE,AL
        MOV    POSTION,0C24H
        CALL   PRINTIT

```

Ezek után a második szám megjelenítése következik a PRINTIT makróval, valamint az egyenlőségjel kinyomtatásának előkészítése. (Az egyenlőségjelet az EQUAL elnevezésű változóban tároltuk karakteres adatként.)

```

CURSOR 0C27H
PRINTCHAR EQUAL      ;AZ '=' JEL MEGJELENITese

```

Végül az eredményt az egyenlőségjeltől jobbra nyomtatjuk ki:

```

MOV     AL,ANS        ;ANS ELOKESZITESE A KINYOMTATASHOZ
MOV     VALUE,AL
MOV     POSTION,0C29H
CALL    PRINTIT

```

Az eredmény a képernyőn bizonyos előre meghatározott ideig látható és ezután a program visszatér a főmenübe.

```

DELAY  25H           ;VARAKOZAS A BEOLVASASRA
JMP    MMENU         ;UGRAS A FOMENURE ES PROGRAMISMETLES

```

Az egyszerűbb késleltetési rutint használjuk, mivel a késleltetés pontos ideje lényegtelen. A továbbiakban néhány ötletet adunk a program bővítéséhez.

1. Az elvégezhető műveletek sora kiterjeszhető mind a négy alapl műveletre (egész számokkal).
2. Tegyük lehetővé, hogy az aritmetikai feladat megoldását a felhasználó beírhatta, amit a számítógép által meghatározott eredménnyel össze lehet vetni, és pontozni.
3. A program felkészíthető kétjegyű számok fogadására. (L. a 9. fejezet négyzetre emelést elvégző programját.)

Legyünk nagyon óvatosak, mert ez az utóbbi módosítás nem egyszerű. A kétjegyű szám bekérése még viszonylag könnyű feladat. Az összeadás és a szorzás, valamint az eredmény kijelzése a képernyőre azonban komoly programozási feladatot jelent.

8.4 FEJLETT KARAKTERLÁNC-KEZELŐ UTASÍTÁSOK HASZNÁLATA

5. feladat: Készítsünk egy olyan menüvezérelt programot, ami a felhasználó által beírt szó helyesírását ellenőrzi.

Ez a program teljesen különbözik az előbbi menüvezérelt programtól. Az eltérés nem a menü elkészítésének, hanem az adatok beírásának és programon belüli felhasználásának módjában van. Számos programozási problémát kell most is megoldanunk:

– Hogyan kérjük be a szavakat a billentyűzetről és hogyan tároljuk?

- Hogyan befolyásolja a szó hossza az adat inputját?

- Hol helyezük el azt a szótárat, amelyben a szavakat tároljuk?

A program nem lesz túlságosan bonyolult, ui. a szavak abc sorrendbe rendezését nem végzi el, valamint lineáris keresést valósít meg, vagyis a felhasználó által beírt szót a szótár összes tételével összehasonlítja. A szótárban egyelőre csak nyolc szót helyezünk el, amelyek, mindegyike C betűvel kezdődik. A szavak száma természetesen bővíthető. A szótár méretének csak az adatszégmensek, ill. a szavakat beíró személy türelme szab határt. A program teljes listája a 8-5. ábrán látható.

```
;80286/80386-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
```

```
;HELYESIRAS ELLENORZESE HATEKONY KARAKTERLANC-KEZELO
```

```
;UTASITASOK FELHASZNALASAVAL
```

```
PAGE ,132 ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA
```

```
IFI
```

```
INCLUDE C:MACLIB.MAC ;HASZNOS MAKROKAT TARTALMAZO EXTERNAL
```

```
ENDIF ;FILE CSATOLASA A PROGRAMHOZ
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
```

```
DB 64 DUP ('MYSTACK ')
```

```
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA' ;A PROGRAM ADATTERULETE
```

```
NAME1 DB 11,11 DUP(' '), '$'
```

```
MAIN DB 'KEREM IRJA BE A SZOT',ODH,0AH,'$'
```

```
MESS1 DB ODH,0AH,'NINCS A SZOTARBAN!$'
```

```
MESS2 DB ODH,0AH,'A HELYESIRAS KORREKT!$'
```

```
DICTION DB 'CAFRANG ', 'CAKK ', 'CAMMOG '
```

```
DB 'CEFRE ', 'CELLULOID ', 'CENTRUM '
```

```
DB 'CIKLON ', 'CIKLUS '
```

```
MYDATA ENDS
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
```

```
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
```

```
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK,ES:MYDATA
```

```
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
```

```
SUB AX,AX ;AX TORLESE
```

```
PUSH AX ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
```

```
MOV AX,MYDATA ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
```

```
MOV DS,AX ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
```

```
MOV ES,AX ;AX ERTEKENEK ELHELJEZESE ES-BEN
```

```
;A PROGRAM FOMENUJE
```

```
CLEARSCREEN ;A KEPERNYO LETORLESE
```

```
PRINTCHAR MAIN ;A FOMENU MEGJELENITESE
```

```
;SZAVAK BEIRASA A BILLENTYUZETROL
```

```
LEA DX,NAME1 ;ITT TAROLJUK A BEIRT KAR.LANCOT
```

```
MOV AH,0AH ;PARAMETER A BILLENTYUZET BEOLVASASAHOZ
```

```
INT 21H ;A BILLENTYUZET BEOLVASASA
```

```
;EZ A PROGRAMSZEGMENS A 10 KARAKTERNEL ROVIDEBB SZAVAKBOL
```

```
;ELTAVOLITJA A KOCSIVISSZA KARAKTERT
```

```
MOV AL,NAME1+1 ;A KARAKTERSZAMLALO BEKERESE
```

```

ADD     AL,2           ;ELTOLAS 2-VEL
CBW                    ;KIBOVITES SZOVA
MOV     BX,AX          ;AX ERTEKENEK ELHELVEZESE BX-BEN
MOV     NAME1[BX], '   ;A KOCSIVISSZA KARAKTERT EGY SZOKOZZEL
                    ;IRJUK FELUL

;A BEIRT SZO ES A SZOTARBAN SZEREPLO SZAVAK OSSZEHASONLITASA
CLD                    ;A DIREKCIOS JELZO BEALLITASA
MOV     BX,00H         ;BX -MINT INDEX- NULLAZASA
MOV     AX,00H         ;A SZAVAK SZAMANAK KEZDOERTEKE ZERUS
NXTWRD: MOV    CL,0AH   ;A SZAVAK MAX. MERETENEK BEALLITASA
LEA     DI,NAME1+2     ;AZ ADAT EFFEKTIV CIMENEK BETOLTESE
LEA     SI,DICTION[BX] ;A SZOTAR HELYZETE+BX ELTOLAS
REPE    CMPSB          ;A SZOTAR 10 BYTE-JANAK
                    ;OSSZEHASONLITASA
JE      CONGRD         ;MIND A 10 MEGEGYEZIK?
ADD     BX,0AH         ;HA NEM, AKKOR AZ ELTOLASI ERTEK
                    ;BEALLITASA A KOVETKEZO SZOHOZ
ADD     AX,01H         ;A SZAVAK SZAMLALOJAT NOVELJUK
CMP     AX,08H         ;VEGEZTUNK MAR MINDEGYIK SZOVAL?
JNE     NXTWRD        ;HA NEM, AKKOR ISMETLES

;A MEGFELELO UZENET MEGJELENITese A KEPERNYON
PRINTCHAR MESS1       ;A SZO NEM SZEREPEL A SZOTARBAN
JMP     OUT
CONGRD: PRINTCHAR MESS2 ;A SZO SZEREPEL A SZOTARBAN
OUT:

RET                    ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP           ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS          ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END     MYPROC        ;A PROGRAM VEGE

```

8-5. ábra Helyesírást ellenőrző program készítése fejlett karakterlánc-kezelő utasítások alkalmazásával

Először az adatszegmensenl foglalkozunk.

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA' ;A PROGRAM ADATTERULETE
NAME1 DB 11,11 DUP(' '), '$'
MAIN DB 'KEREM IRJA BE A SZOT', 0DH, 0AH, '$'
MESS1 DB 0DH, 0AH, 'NINCS A SZOTARBAN!#'
MESS2 DB 0DH, 0AH, 'A HELYESIRAS KORREKT!#'
DICTION DB 'CAFRA'NG', 'CAKK', 'CAMMOG'
DB 'CEFRE', 'CELLULOID', 'CENTRUM'
DB 'CIKLON', 'CIKLUS'
MYDATA ENDS

```

A NAME1 változót a felhasználói bevitelnek tartjuk fenn. A könyvtárban szereplő szavak hosszúságát tíz karakterre korlátozzuk. (Ez a szám természetesen növelhető.) Amikor a felhasználó által beírt szót összehasonlítjuk a szótár szavaival, a következő válaszok egyike jelenik meg:

NINCS A SZOTARBAN
A HELYESIRAS KORREKT

(Ha a szó nem szerepel a könyvtárban, attól még lehetséges, hogy a helyesírása korrekt.)
A menü csak egyetlen sorból áll: KEREM IRJA BE A SZOT.

A program a következő három fő részre osztható:

- Adatbevitel.
- A szavak összehasonlítása.
- Üzenet megjelenítése.

Az adatbevitelre vonatkozó programrész hasonlít ahhoz, amit az 5. fejezetben alkalmaztunk:

```
;SZAVAK BEIRASA A BILLENTYUZETROL
LEA    DX,NAME1      ;ITT TAROLJUK A BEIRT KAR.LANCOT
MOV    AH,0AH        ;PARAMETER A BILLENTYUZET BEOLVASASAHOZ
INT    21H           ;A BILLENTYUZET BEOLVASASA
```

A 21H DOS megszakítás a billentyűzetről származó inputot a NAME1 változóban helyezi el. A beírható betűk száma kizárólag a NAME1 inicializálásától függ. Jelen esetben a NAME1 változót 11 szóközzel inicializáltuk, és így 10 karakter beírását tettük lehetővé, mivel a 21H megszakítás az AH-ban beállított 0AH paraméterrel a beírt szó karakterszámát az első pozícióban adja meg. Amikor a betűk száma a megadott maximumnál kisebb, a karakterláncba egy kocsivissza karakter is belekerül, amit – mivel a szótárban a szavak enélkül szerepelnek – el kell távolítani a szó végéről. Ezt a műveletet a következő rutin végzi el:

```
;EZ A PROGRAMSZEGMENS A 10 KARAKTERNEL ROVIDEBB SZAVAKBOL
;ELTAVOLITJA A KOCSIVISSZA KARAKTERT
MOV    AL,NAME1+1    ;A KARAKTERSZAMLALO BEKERESE
ADD    AL,2          ;ELTOLAS 2-VEL
CBW                    ;KIBOVITES SZOVA
MOV    BX,AX         ;AX ERTEKENEK ELHELVEZESE BX-BEN
MOV    NAME1[BX],    ;A KOCSIVISSZA KARAKTERT EGY SZOKOZZEL
;IRJUK FELUL
```

A NAME1 változó definíciójában szereplő első 11-es szám a NAME1 által elfogadható karakterek maximális számát, míg a második 11-es szám a változó feltöltését jelenti 11 szóközzel. A \$ egy határoló jel, ami a DOS megszakításhoz szükséges. (Tehát a NAME1 a karakterek maximális számát, 11 szóközt és a \$ jelet tartalmazza.) A felhasználó által beírt karakterek aktuális száma a NAME1 + 1 pozícióban van. Ahhoz, hogy a kurzort az utolsó betű utáni helyre (a kocsivissza helyre) állítsuk, 2 byte-os eltolást kell alkalmaznunk. Jogosan merül fel a kérdés: Az eltolási érték miért 2 byte-os és nem 1 byte? A programnak az első 11-es számot is át kell ugrania. A NAME1 változón belüli indexelést a BX regiszterrel valósítjuk meg, ezért AL-t a CBW utasítással szó méretűvé alakítjuk át. Utolsó lépésként a kocsivissza karaktert szóközzel cseréljük fel. A felhasználó által beírt szó összehasonlítását a szótárban szereplő szavakkal a következő kódok teszik lehetővé:

```
;A BEIRT SZO ES A SZOTARBAN SZEREPLO SZAVAK OSSZEHASONLITASA
CLD                    ;A DIREKCIOS JELZO BEALLITASA
MOV    BX,00H         ;BX -MINT INDEX- NULLAZASA
MOV    AX,00H         ;A SZAVAK SZAMANAK KEZDOERTEKE ZERUS
NXTWRD: MOV    CL,0AH  ;A SZAVAK MAX. MERETENEK BEALLITASA
LEA    DI,NAME1+2     ;AZ ADAT EFFEKTIV CIMENEK BETOLTESE
LEA    SI,DICTION[BX] ;A SZOTAR HELYZETE+BX ELTOLAS
REPE   CMPSB          ;A SZOTAR 10 BYTE-JANAK
;OSSZEHASONLITASA
```

JE	CONGRD	;MIND A 10 MEGEGYEZIK?
ADD	BX,0AH	;HA NEM, AKKOR AZ ELTOLASI ERTEK ;BEALLITASA A KOVETKEZO SZOHOZ
ADD	AX,01H	;A SZAVAK SZAMLALOJAT NOVELJUK
CMP	AX,0BH	;VEGEZTUNK MAR MINDEGYIK SZOVAL?
JNE	NXTWRD	;HA NEM, AKKOR ISMETLES

A felhasználó és a könyvtár szavait a CMPSB utasítás segítségével hasonlítjuk össze. Ha a program nem talál a karakterek között teljes egyezést, akkor a következő szót veszi elő a könyvtárból.

Az eljárás mindaddig ismétlődik, amíg a rutin nem talál a beírt szóval megegyezőt, ill. amíg el nem fogynak a könyvtár szavai. A BX regiszter tartalmazza a könyvtáron belüli eltolási értéket. A könyvtár következő tételére való rámutatáshoz, BX-et az egyes szavak hosszával meg kell növelnünk. Minden szó 10 karakter hosszú. (A helyet kitöltő szóközök is számítanak.) Az AX regiszter tartja nyilván az összehasonlított szavak számát, amelyet a szótárban szereplő összes szó számával (jelen esetben 8-cal) vetünk össze. A CL-ben szerepel az összehasonlítandó byte-ok száma (jelen esetben 10). A NAME1 változó effektív címe NAME1 + 2, mivel a betűk maximális számát (az első 11-et!) és a változó első karakterpozíciójában tárolt aktuális karakterszámot át kell ugranunk. A program azonnal kilép a rutinból, amint egyező szavakat talál, és a szükséges üzenetet is megjeleníti. Ellenkező esetben BX-et tízzel (0AH-val) növeli, és a szótár következő tíz byte-ját hasonlítja össze az általunk beírt szóval. A program a megfelelő üzenettel jelez, ha nem találja a beírt szó párját. Szótárunknak – a jelenlegi formájában – két fő hiányossága van:

1. Mivel a szavak sorrendbe rendezését nem oldottuk meg, a beírt szavakat a szótár minden tételével össze kell hasonlítani, olyan esetben is, amikor a szó egyáltalán nem szerepel a szótárban.
2. A szótárban szereplő minden egyes tételt 10 karakterre kellett kiegészítenünk.

Első látásra talán úgy tűnik, hogy egyszerűbb lenne, ha a szavakat nem egészítenénk ki, és csak a betűket ellenőriznénk. Miért nem végzünk csak annyi összehasonlítást, ahány karaktert a billentyűzetről beírtunk? Ezzel az elképzeléssel az lenne a baj, hogy ha pl. a cellu szót írjuk be, akkor a program helyesnek értelmezi annak ellenére, hogy ilyen szó nincs is a szótárban. (A celluloid szó szerepel csak a szótárban.) Az első öt betű összehasonlítása tehát helyes eredményt adna. A program tehát továbbfejleszhető, de minden lépést nagyon alaposan fontoljunk meg.

8.5 LEMEZFILE-OK LÉTREHOZÁSA ÉS HASZNÁLATA

A következő három program különböző file-kezelési eljárásokat mutat, ami minden nyelvben alapvető fontosságú, viszont sok assembly nyelvet oktató könyv ezzel a témával nem, vagy csak felületesen foglalkozik. Igyekeztünk ezért ezt a hiányt pótolni.

A DOS 2.0 változata az assembly programok file-kezelési technikájában jelentős változást hozott. Az még mindig igaz, hogy a file-ok kezelése BIOS szinten történik, azonban most már nem ez az elsődleges módszer. A DOS megszakítások több komplett szolgáltatás igénybevételét teszik lehetővé. Az 1.0-s és 1.1-es DOS verziók esetén az FCB-re (File Control Block) volt

szükség, ha a 21H megszakítással el akartuk érni a file-okat. (AH = 0FH-tól 29H-ig). Az FCB különböző információkat tartalmazott a file-ról (meghajtószám, file-név, kiterjesztés, éppen érvényes blokkszám, rekordméret, file-méret, dátum, rekordszám, relatív rekordszám). Az FCB-ről a 3.0-s DOS verzióig részletes leírás található a DOS kézikönyvben. (A DOS 3.0 feletti verziószámától kezdve ezt az információt egy különálló DOS kezelői kézikönyv tartalmazza.) Bár az FCB-vel a programozó az egyes file-okfelett szabadon rendelkezhetett, meglehetősen nehézkes megoldásokhoz kellett folyamodnia minden egyes file-elérés során. A jelenlegi DOS verziók még mindig támogatják ezeket a megszakítási lehetőségeket, de használatukat már nem javasoljuk.

A 2.0-s, és ez feletti DOS verzióknál a file-ok eléréséhez már nem szükséges FCB-t használnunk. A file-kezelésre vonatkozó DOS szolgáltatások még mindig használják a 21H megszakítást, de a AH = 39H-tól AH = 46H-ig terjedő paraméterekkel. (Az 5. fejezetben részletesen szerepel a 21H DOS megszakítás paraméterezése.) Ha a file-t ezekkel a kiemelt DOS utasításokkal hozzuk létre, a file-hoz egy ún. file-kezelő (file-handle) létesül, amit a file nyitása után a program felhasználhat. A file-kezelőt az AX regiszterben kapja vissza a program a file megnyitása után (l. OPENFIL makro). A program minden házimunkát – amit régebben az FCB-vel valósítottunk meg – automatikusan elvégez, de ennek az az ára, hogy elveszítjük az uralmat az FCB felett.

Ha a file létrehozása, megnyitása, olvasása, írása és lezárása valamilyen oknál fogva nem lehetséges, AX-be egy hibakód kerül. A DOS 2.0-ban szereplő 18 hibaüzenet a 3.0-s és ez feletti DOS változatoknál 39-re bővült. Pl. az AX = 1 érvénytelen műveleti kódot jelent, az AX = 2 pedig azt, hogy a rendszer a file-t nem találja. A hibakódok részletes ismertetését a DOS felhasználói kézikönyvében találjuk.

A 6. feladatban egy lemezfile-t hozunk létre, a 7. feladatban megnyitjuk a file-t, írunk bele és lezárjuk, míg a 8. feladatban a felhasználó részére lehetővé tesszük a file olvasását.

6. feladat: lemezfile létrehozása.

A 8–6. ábrán bemutatott programból láthatjuk, hogy a tovább- fejlesztett DOS parancsok segítségével a file-ok létrehozása viszonylag egyszerű.

```

;8088/80386-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;FILE LETREHOZASA TOVABBFEJLESZTETT DOS
;SZOLGALTATASOK SEGITSEGEVEL

PAGE ,132                ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

CRETFIL MACRO           ;;A FILE LETREHOZASAT SZOLGALO MAKRO
    MOV     AH,3CH       ;;A FILE LETREHOZASAHOZ SZUKSEGES
                                ;;DOS PARAMETER BEALLITASA
    MOV     CX,00H       ;;NORMAL FILE ATTRIBUTUM
    LEA     DX,FILENAM   ;;A FILE NEVENEK BETOLTESE DX-BE
    INT     21H          ;;A LETREHOZASI MUVELET
    ENDM

STACK SEGMENT PARA STACK
    DB     64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
    FILENAM DB 'A:NUMBERS.DAT',0 ;A FILE NEVE
MYDATA ENDS

```

```

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC  PROC      FAR           ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME  CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
        PUSH   DS               ;A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB    AX,AX            ;AX TORLESE
        PUSH   AX               ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
        MOV    AX,MYDATA        ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
        MOV    DS,AX            ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
        CREFIL                   ;A FILE LETREHOZASA

        RET                    ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC  ENDP
MYCODE  ENDS
        END      MYPROC        ;A PROGRAM VEGE

```

8-6. ábra File létrehozása továbbfejlesztett DOS segítségével

lünk – csupán csak a CREFIL makrót hívja meg és a munka máris elkészül. (Az AH = 3CH paraméter beállítása szükséges,)

```

CREFIL MACRO
        MOV    AH,3CH           ;;A FILE LETREHOZASAT SZOLGALO MAKRO
                                   ;;A FILE LETREHOZASAHOZ SZUKSEGES
                                   ;;DOS PARAMETER BEALLITASA
        MOV    CX,00H           ;;NORMAL FILE ATTRIBUTUM
        LEA   DX,FILENAM        ;;A FILE NEVENEK BETOLTESE DX-BE
        INT   21H               ;;A LETREHOZASI MUVELET

```

A CREFIL makro állítja be a 21H DOS megszakítással történő file-nyitási vagy -létrehozási művelethez a paramétereket. A CX-ben tárolt érték a file attributumát határozza meg a következők szerint:

- 0H – Normál file
- 1H – Csak olvasható file
- 2H – Rejtett file
- 4H – Rendszerfile
- 8H – Lemez cimke
- 10H – Alkatalógus
- 20H – Archív file

A FILENAM arra az ASCIIZ karakterláncra mutat az adatszegmensben, ami a meghajtó az útvonalnevet, a file-nevet és a kiterjesztést tartalmazza.

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
FILENAM DB      "A:NUMBERS.DAT",0 ;A FILE NEVE
MYDATA ENDS

```

A következő feladatban (a program a 8-7. ábrán látható) a felhasználó a B:NUMBERS.DAT elnevezésű file-ba neveket és telefonszámokat helyezhet el.

A file kiterjesztése után álló zérus egy elhatároló jel, ami a karakterlánc végét jelzi. A CREFIL makro az AH = 3CH paraméter hatására létrehozza a file-t, és a hosszát zérusra állítja be. (Emiatt csak új file létrehozására, vagy a már meglévő törlésére használható). A file-kezelő az AX regiszterben kapjuk vissza. Kiváló programozási gyakorlat, ha a korábbi program felhasználásával a billentyűzetről bevitt adatokat írunk a létrehozott file-ba.

8088/80386-DS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
ELOZETESEN LETREHOZOTT FILE MEGNYITASA,
IRAS A FILE-BA ES A FILE LEZARASA

```
PAGE ,132 ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

IF1
    INCLUDE C:MACLIB.MAC ;HASZNOS FUNKCIOKAT TARTALMAZO
ENDIF ;EXTERNAL FILE CSATLAKOZTATASA

OPENFIL MACRO ;;ELOZETESEN LETREHOZOTT FILE
; ;MEGNYITASA MAKROVAL
    MOV AL,01H ;;NYITAS CSAK IRASHOZ
    MOV AH,3DH ;;PARAMETERBEALLITAS
    LEA DX,FILENAM ;;A FILE NEVENEK BEKERESE
    INT 21H ;;MAGA A NYITASI MUVELET
    MOV FHAND,AX ;;A FILE-KEZELO ELMENTESE
    ENDM

INDEXNUM MACRO ;;EZ A MAKRO A FILE VEGET KERESI MEG
; ;PARAMETERBEALLITAS
    MOV AL,02H
    MOV AH,42H
    MOV BX,FHAND
    MOV CX,0H
    MOV DX,0H
    INT 21H ;;AZ INDEX BEKERESE
    ENDM

WRITFIL MACRO ;;FILE-BA IRAS MAKROVAL
; ;AZ IRAS ELOKESZITESE
    MOV AH,40H
    MOV BX,FHAND ;;A FILE-KEZELO ELHELVEZESE
; ;BX-BEN
    MOV CX,80 ;;AZ IRASRA KERULO BYTE-OK SZAMA
    LEA DX,NAMEFLD ;;RAMUTATAS A KARAKTEREKET TARTALMAZO
; ;MEZORE
    INT 21H ;;MAGA AZ IRASI MUVELET
    ENDM

CLOSEFIL MACRO ;;A FILE LEZARASA MAKROVAL
; ;A LEZARASI MUVELET ELOKESZITESE
    MOV AH,3EH
    MOV BX,FHAND ;;A FILE-KEZELO ELHELVEZESE
; ;BX-BEN
    INT 21H ;;A LEZARASI MUVELET
    ENDM

STACK SEGMENT PARA STACK
    DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NAMEPAR LABEL BYTE
MAXLEN DB 81 ;AZ INFORMACIO MAX. HOSSZA+1
ACTLEN DB ? ;AZ INFORMACIO AKTUALIS HOSSZA
NAMEFLD DB 80 DUP(' '), '$' ;AZ INFORMACIO, AMIT LEMEZEN
; ;AKARUNK ELHELVEZNI
FILENAM DB 'A:NUMBERS.DAT', 0 ;A FILE NEVE
```

```

FHAND  DW  ?                ;A FILE-KEZELO TAROLASAT
                                ;BIZTOSITO VALTOZO
PROMPT  DB  'NEV                TELEFONSZAM$'
MYDATA  ENDS

MYCODE  SEGMENT PARA 'CODE'   ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC  PROC  FAR             ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK,ES:MYDATA
        PUSH  DS              ;A DS REGISZTER ELMENTESE
        SUB   AX,AX           ;AX TORLESE
        PUSH  AX              ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
        MOV   AX,MYDATA      ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
        MOV   DS,AX          ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
        MOV   ES,AX          ;AX TARTALMANAK ELHELJEZESE ES-BEN

        CLEARSCREEN          ;A KEPERNYO LETORLESE
        OPENFIL              ;A FILE MEGNYITASA
        INDEXNUM

AGAIN:  CALL  PASINFO        ;A BILLENTYUZETROL SZARMAZO INFORMACIO
                                ;ATADASA
        CMP   ACTLEN,00      ;HA NINCS BEVITEL, A PROGRAM BEFEJEZODIK,
        JNE   AGAIN         ;EGYEBKENT TOVABBI ADATOK BEKERESE
        CLOSFIL              ;A FILE LEZARASA
        RET

MYPROC  ENDP

PASINFO PROC  NEAR           ;AZ INFORMACIO ATADASA A LEMEZFILE-BA
        CURSOR 0000H         ;A KURZOR BEALLITASA A LAP TETEJERE
        PRINTCHAR PROMPT    ;AZ ADATOK BEKERESE
        CURSOR 0100H         ;KURZORPOZICIONALAS AZ IRASHOZ
        MOV   AH,0AH         ;A BEVITEL ELFOGADASAHOZ SZUKSEGES
                                ;PARAMETER
        LEA   DX,NAMEPAR     ;A KAR.LANC HELYENEK BEKERESE
        INT  21H             ;A BEVITEL BEOLVASASA
        CLEARSCREEN          ;A LEGUTOLJARA BEIRT NEV TORLESE
        CMP   ACTLEN,00      ;VOLT BEVITEL?
        JE   ENDO            ;HA NEM, A PROGRAM BEFEJEZODIK
        MOV   BH,00          ;A KAR.LANC HOSSZA BX-BE KERUL
        MOV   BL,ACTLEN      ;
        MOV   NAMEFLD[BX],   ;A LEMEZRE IRAS ELOKESZITESE
        WRITFIL              ;IRAS A LEMEZFILE-BA

        CLD                  ;A IRANYJELZO BEALLITASA
        LEA   DI,NAMEFLD     ;A SZOKOZOK TAROLASANAK ELOKESZITESE
        MOV   CX,80          ;A NAMEFLD VALTOZOBA
        MOV   AL,20H         ;A SZOKOZ ASCII ERTEKE: 20H
        REP  STOSB           ;ELMENTES 80-SZOR

END0:

        RET
PASINFO ENDP                ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE

MYCODE  ENDS                ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END  MYPROC         ;A PROGRAM VEGE

```

8-7. ábra Előzetesen létrehozott file megnyitása, írás a file-ba és a file lezárása

7. feladat: Lemezfile megnyitása, írás a file-ba és lezárás.

Egy-egy makrót használunk fel a file megnyitására a file végéhez mutató index beállítására, a file-ba történő írásra és a file lezárására. A 8-7. ábrán a teljes programlista látható. Ahhoz, hogy egy file-ba írni vagy egy file-ból olvasni tudjunk, a file-t először meg kell nyitni. Ha ekkor az AH = 3CH paramétert használnánk, a file hosszát zérusra állítanánk be, ami azt jelenti, hogy a file tartalmát töröljük. Ezért tehát az AH = 3DH paraméterrel nyitjuk meg a file-t.

```
OPENFIL MACRO                ;;ELOZETESEN LETREHOZOTT FILE
                               ;;MEGNYITASA MAKROVAL
MOV    AL,01H                ;;NYITAS CSAK IRASHOZ
MOV    AH,3DH                ;;PARAMETERBEALLITAS
LEA    DX,FILENAM           ;;A FILE NEVENEK BEKERESE
INT    21H                  ;;MAGA A NYITASI MUVELET
MOV    FHAND,AX             ;;A FILE-KEZELO ELMENTESE
ENDM
```

Az OPENFIL makróban az AL értékének beállításával határozhatjuk meg, hogy a file csak írható, csak olvasható vagy írható-olvasható legyen. Ha AL = 0, akkor a file csak olvasható, az AL = 1 jelenti a csak írható file-elérést, míg az AL = 2 mindkét variációt lehetővé teszi. Ez az információ az AL byte alsó három bitjét foglalja el. A felső öt bit a 3.0-s és az e feletti DOS verziókban a file-kezeléssel kapcsolatos feladatmegosztást támogatja. A FILENAM változóban azt a teljes file-nevet kell megadnunk, amit a file létrehozásakor használtunk. (A file teljes nevét a meghajtó, az útvonal, a file-név, a kiterjesztés és az elhatárolójel adja.) A FILENAM egy ASCIIZ karakterlánc, amit az adatszégmensben helyezünk el. A filekezelőt, amit az AX regiszterben kapunk vissza, az adatszégmens FHAND elnevezésű változójában tároljuk. Mielőtt a file-ba íráshoz hozzákezdenénk, meg kell határoznunk a file végét (EOF), különben az írás során tönkretelhetjük az előzetesen tárolt információkat. Az INDEXNUM makro ezt a funkciót látja el.

```
INDEXNUM MACRO              ;;EZ A MAKRO A FILE VEGET KERESI MEG
MOV    AL,02H                ;;PARAMETERBEALLITAS
MOV    AH,42H
MOV    BX,FHAND
MOV    CX,0H
MOV    DX,0H
INT    21H                  ;;AZ INDEX BEKERESE
ENDM
```

Ha a 21H DOS megszakítást az AH = 42H paraméterrel hívjuk meg, akkor lehetőségünk lesz arra, hogy a file-mutatót átállítsuk. Mielőtt azonban ténylegesen meghívnanánk ezt a megszakítást, BX-be az előzetesen elmentett file-kezelőt kell betöltenünk, az AL-nek a mutató kiinduló helyzetét kell tartalmaznia. Ha AL = 0, akkor az eltolási értéket a file kezdőpontjától kell mérni. Ha AL = 1, akkor az eltolást az éppen érvényes helyzettől, AL = 2 esetében pedig file végétől kell számítani. Az eltolás értékét CX:DX regiszterpárnak kell tartalmaznia. CX általában zérus, kivéve, ha a file 64 K-nál nagyobb. Ha AL = 2, akkor a program keresi meg az eltolást (vagy a file-méretet), tehát CX-et és DX-et ekkor zérusra állítjuk be. Amikor a 21H megszakítást meghívjuk, a visszakapott eltolási érték DX:AX-be kerül. (Jelen esetben csak arra volt szükség, hogy a mutatót a file végére állítsuk.) Amikor továbbfejlesztett DOS szolgáltatással írunk egy megnyitott file-ba, a WRITFIL makro beállítja a szükséges DOS paramétereket.

```

WRITFIL MACRO                ;;FILE-BA IRAS MAKROVAL
MOV    AH,40H                ;;AZ IRAS ELOKESZITESE
MOV    BX,FHAND              ;;A FILE-KEZELO ELHELVEZESE
                                ;;BX-BEN
MOV    CX,80                 ;;AZ IRASRA KERULO BYTE-OK SZAMA
LEA    DX,NAMEFLD            ;;RAMUTATAS A KARAKTEREKET TARTALMAZO
                                ;;MEZORE
INT    21H                   ;;MAGA AZ IRASI MUVELET
ENDM

```

Az AH = 40H a DOS írás-a-file-ba paramétere. BX-et ismét az előzetesen tárolt file-kezelővel töltjük fel. CX-be kerül a file-ba írandó byte-ok száma, ami a jelenlegi programban minden egyes híváskor egy teljes szövegsort jelent. A DS:DX regiszterpárral mutatunk rá a byte-ok helyére. Ebben a programban a NAMEFLD változót az adatszégmensben helyeztük el, és 80 szóközzel, valamint a \$ határolójellel inicializáltuk.

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NAMEPAR LABEL BYTE
MAXLEN DB 81                ;;AZ INFORMACIO MAX. HOSSZA+1
ACTLEN DB ?                 ;;AZ INFORMACIO AKTUALIS HOSSZA
NAMEFLD DB 80 DUP(' '), '$' ;;AZ INFORMACIO, AMIT LEMEZEN
                                ;;AKARUNK ELHELVEZNI
FILENAM DB 'A:NUMBERS.DAT', 0 ;;A FILE NEVE
FHAND   DW ?                 ;;A FILE-KEZELO TAROLASAT
                                ;;BIZTOSITO VALTOZO
PROMPT  DB 'NEV                TELEFONSZAM$'
MYDATA ENDS

```

Ha az írási művelettel elkészültünk, a file-t le kell zárunk. Ezt végzi el a CLOSFIL makro az AH = 3EH paraméterrel.

```

CLOSFIL MACRO                ;;A FILE LEZARASA MAKROVAL
MOV    AH,3EH                ;;A LEZARASI MUVELET ELOKESZITESE
MOV    BX,FHAND              ;;A FILE-KEZELO ELHELVEZESE
                                ;;BX-BEN
INT    21H                   ;;A LEZARASI MUVELET
ENDM

```

A file-kezelőt elő kell írni, azonban a FILENAM információt nem. Másképp fogalmazva: BX-nek a legutoljára megnyitott file file-kezelő kódját kell tartalmaznia. Ha a kódszegmens fejrészét gondosan végignézzük, bizonyára észrevesszük, hogy ez a rogram fejlett karakterlánc-kezelő utasításokat használt. (A 8-7. ábrán keressük meg a REP STOSB utasítást.) A főprogram meglehetősen rövid, csak néhány sorból áll:

```

CLEARSCREEN                ;;A KEPERNYO LETORLESE
OPENFIL                    ;;A FILE MEGNYITASA
INDEXNUM
AGAIN:
CALL  PASINFO              ;;A BILLENTYUZETROL SZARMAZO INFORMACIO
                                ;;ATADASA
CMP   ACTLEN,00            ;;HA NINCS BEVITEL, A PROGRAM BEFEJEZODIK,
JNE   AGAIN                ;;EGYEBKENT TOVABBI ADATOK BEKERESE
CLOSFIL                    ;;A FILE LEZARASA
RET
MYPROC ENDP

```

A képernyőt a MACLIB.MAC könyvtárban szereplő CLEARSCREEN makróval először letöröljük. A B:NUMBERS.DAT file-t megnyitjuk, (ez a file a 8-6. ábrán látható program futtatásával hozható létre) és a filemutatót az INDEXNUM makro segítségével a file végére állítjuk. A NEAR típusu PASINFO eljárás lehetővé teszi, hogy a felhasználó által a billentyűzeten beírt karakterek a NAMEFLD változóba, majd pedig a file-ba kerüljenek. Ha csak a kocsivissza karaktert (0DH) írjuk be, akkor a program a CLOSEFIL makro futtatásával befejeződik.

A PASINFO eljárás számos műveletet tartalmaz:

```
PASINFO PROC    NEAR                ;AZ INFORMACIO ATADASA A LEMEZFILE-BA
                CURSOR 0000H        ;A KURZOR BEALLITASA A LAP TETEJERE
                PRINTCHAR PROMPT    ;AZ ADATOK BEKERESE
                CURSOR 0100H        ;KURZORPOZICIONALAS AZ IRASHOZ
```

Az első néhány kódsor a kurzort a bal felső sarokba állítja be. Ehhez a művelethez MACLIB.MAC könyvtár CURSOR makróját használjuk fel. A PRINTCHAR makro – ugyanebből a könyvtárból – a képernyő tetejére írja a felhasználó részére szánt üzenetet.

Az adatszégmensből már látható, hogy ez az üzenet a nevet és a telefonszámot kéri be. (Valójában a felhasználó 80 byte terjedelemben bármilyen információt beírhat.) Ezután az input bekéréséhez a kurzort a következő sor elejére állítjuk.

```
MOV    AH,0AH                ;A BEVITEL ELFOGADASAHOZ SZUKSEGES
                ;PARAMETER
LEA    DX,NAMEPAR            ;A KAR.LANC HELYENEK BEKERESE
INT    21H                   ;A BEVITEL BEOLVASASA
CLEARSCREEN                ;A LEGUTOLJARA BEIRT NEV TORLESE
CMP    ACTLEN,00             ;VOLT BEVITEL?
JE     ENDO                  ;HA NEM, A PROGRAM BEFEJEZODIK
MOV    BH,00                 ;A KAR.LANC HOSSZA BX-BE KERUL
MOV    BL,ACTLEN
MOV    NAMEFLD[BX], ' '      ;A LEMEZRE IRAS ELOKESZITESE
WRITFIL                    ;IRAS A LEMEZFILE-BA
```

Az adatszégmens NAMEPAR LABEL BYTE definíciója 80 karakteres bevittet tesz lehetővé, amit aztán a NAMEFLD változóba helyez el. Csak emlékeztetőül: Ez a megszakítás a karakterlánc hosszát a karakterlánc első byte-jában adja vissza, így a MAXLEN változót 81-re kell beállítani. Amint a karakterlánc beírása és tárolása megtörtént, a további adatbevétel előkészítéséhez a képernyőt letöröljük. Ezt követően a program megvizsgálja ACTLEN értéket, és eldönti, hogy csupán csak a kocsivissza karakterről van szó, ami a program befejezését jelenti, vagy pedig feldolgozandó információról. Az aktuális karakterlánc hossza a BX regiszterbe kerül, és a kocsivissza karakterét egy szóközzel írja felül a program. A WRITFIL makro átadja az információt a lemezre, és a file-mutatót automatikusan a file végére állítja.

Mielőtt azonban a további adatbevitelre rátérnénk, egy kis takarítást kell végeznünk:

```
CLD                ;A IRANYJELZO BEALLITASA
LEA    DI,NAMEFLD  ;A SZOKOZOK TAROLASANAK ELOKESZITESE
MOV    CX,80       ;A NAMEFLD VALTOZODBA
MOV    AL,20H      ;A SZOKOZ ASCII ERTEKE: 20H
REP    STOSB       ;ELMENTES 80-SZOR
```

A NAMEFLD még mindig az előzőleg bevitt adatokat tartalmazza. Ha ezt a tartalmat nem írjuk felül szóközzel, és a következő adatbevétel az előzőnél rövidebb, akkor az első adattartalom maradékát a másodikkal együtt ismét tárolja a rendszer. Ennek elkerülése végett a REP STOSB művelet felhasználásával 80 szóközzel (20H) töltjük fel a NAMEFLD változót.

A PASINFO ciklus mindaddig ismétlődik, amíg a felhasználó szöveg nélküli kocsivissza karaktert szerepeltet bevitelként. Ekkor a program lezárja a file-t és befejezi a futást. A létrehozott file – DOS szinten – a következők beírásával jeleníthető meg a képernyőn:

```
A>TYPE B:NUMBERS.DAT
```

A következő program azt mutatja be, hogyan lehet egy file besolvasását assembly szinten megoldani a 21H DOS megszakítás felhasználásával.

8. feladat: Lemezfile nyitása, olvasása és lezárása.

A két utóbbi programmal egy adatfile-t létesítettünk, amelybe a felhasználó az információit elhelyezte. Ezt a file-t fogjuk most megnyitni és az adatait beolvasni. A 8–8. ábrán a program

```
;8088/80386-OS GEPEKRE KESZITETT PROGRAM
;ELOZETESEN ELMENTETT FILE OLVASASA

PAGE ,132                ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

IFI
  INCLUDE C:MACLIB.MAC   ;HASZNOS FUNKCIOKAT TARTALMAZO
ENDIF                   ;EXTERNAL FILE CSATLAKOZTATASA

OPENFIL MACRO           ;;ELOZETESEN LETREHOZOTT FILE
                        ;;MEGNYITASA MAKROVAL
  MOV    AL,00H          ;NYITAS CSAK OLVASASHOZ
  MOV    AH,3DH          ;PARAMETERBEALLITAS
  LEA    DX,FILENAM     ;A FILE NEVENEK BEKERESE
  INT    21H            ;NYITASI MUVELET
  MOV    FHAND,AX       ;A FILE-KEZELO ELMENTESE
ENDM

READFIL MACRO           ;;FILE OLVASASA MAKROVAL
  MOV    AH,3FH          ;AZ OLVASAS ELOKESZITESE
  MOV    BX,FHAND       ;A FILE-KEZELO ELHELVEZESE
                        ;;BX-BEN
  MOV    CX,80          ;A BEOLVASASRA KERULO BYTE-OK SZAMA
  LEA    DX,NAMEFLD     ;A BEOLVASANDO KARAKTEREK MUTATOJA
  INT    21H            ;OLVASASI MUVELET
ENDM

CLOSFIL MACRO           ;A FILE LEZARASA MAKROVAL
  MOV    AH,3EH          ;A LEZARASI MUVELET ELOKESZITESE
  MOV    BX,FHAND       ;A FILE-KEZELO KOD ELHELVEZESE
                        ;;BX-BEN
  INT    21H            ;LEZARASI MUVELET
ENDM

STACK SEGMENT PARA STACK
  DB    64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
  NAMEPAR LABEL BYTE
  MAXLEN DB    81        ;AZ INFORMACIO MAX. HOSSZA+1
```

```

ACTLEN DB      ?           ;AZ INFORMACIO AKTUALIS HOSSZA
NAMEFLD DB    80 DUP(' '), '$' ;AZ INFORMACIO, AMIT LEMEZEN
                               ;AKARUNK ELHELVEZNI
FILENAME DB   'A:NUMBERS.DAT', 0 ;A FILE NEVE
FHAND  DW     ?           ;A FILE-KEZELO KOD TAROLASAT
                               ;BIZTOSITO VALTOZO
PROMPT DB     'NEV '           TELEFONSZAM$'
POSITION DW   0100H
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR                 ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE, DS:MYDATA, SS:STACK
PUSH  DS                       ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB   AX, AX                    ;AX TORLESE
PUSH  AX                       ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE
MOV   AX, MYDATA               ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV   DS, AX                   ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

CLEARSCREEN                   ;A KEPERNYO LETORLESE
OPENFIL                       ;A FILE MEGNYITASA
AGAIN:
CALL  PASINFO                 ;LEMEZOLVASASI IGENY
CMP   ACTLEN, 00              ;HA NINCS INFORMACIO,
                               ;A PROGRAM BEFEJEZODIK,
JNE   AGAIN                   ;EGYEBKENT TOVABBI BEVITEL BEKERESE
CLOSFIL                       ;A FILE LEZARASA
RET
MYPROC ENDP

PASINFO PROC NEAR              ;AZ INFORMACIO BEOLVASASA A
                               ;LEMEZFILE-ROL
CURSOR 0000H                  ;A KURZOR BEALLITASA A LAP TETEJERE
PRINTCHAR PROMPT              ;A BEVITEL BEKERESE
REPTN: CURSOR POSITION          ;KURZORPOZICIONALAS AZ IRASHOZ
READFIL                       ;A FILE OLVASASA
MOV     ACTLEN, AL
CMP     ACTLEN, 00             ;A BEVITEL ZERUS?
JE      ENDO                  ;HA IGEN, A PROGRAM BEFEJEZODIK
PRINTCHAR NAMEPAR+2
ADD     POSITION, 0100H
JMP     REPTN
ENDC:
RET
PASINFO ENDP                  ;AZ ELJARAS VEGE

MYCODE ENDS                   ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END     MYPROC                 ;A PROGRAM VEGE

```

8-8. ábra Előzetesen tárolt file beolvasása

listája látható. A programban három makrót és egy NEAR típusú eljárást használunk. Először a három makrót tanulmányozzuk.

```

OPENFIL MACRO                ;;ELOZETESEN LETREHOZOTT FILE
                               ;;MEGNYITASA MAKROVAL
MOV    AL,00H                ;;NYITAS CSAK OLVASASHOZ
MOV    AH,3DH                ;;PARAMETERBEALLITAS
LEA    DX,FILENAM           ;;A FILE NEVENEK BEKERESE
INT    21H                  ;;NYITASI MUVELET
MOV    FHAND,AX             ;;A FILE-KEZELO ELMENTESE
ENDM

READFIL MACRO                ;;FILE OLVASASA MAKROVAL
MOV    AH,3FH                ;;AZ OLVASAS ELOKESZITESE
MOV    BX,FHAND             ;;A FILE-KEZELO ELHELJEZESE
                               ;;BX-BEN
MOV    CX,80                ;;A BEOLVASASRA KERULO BYTE-OK SZAMA
LEA    DX,NAMEFLD          ;;A BEOLVASANDO KARAKTEREK MUTATOJA
INT    21H                  ;;OLVASASI MUVELET
ENDM

CLOSEFIL MACRO              ;;A FILE LEZARASA MAKROVAL
MOV    AH,3EH                ;;A LEZARASI MUVELET ELOKESZITESE
MOV    BX,FHAND             ;;A FILE-KEZELO KOD ELHELJEZESE
                               ;;BX-BEN
INT    21H                  ;;LEZARASI MUVELET
ENDM

```

Az OPENFIL és CLOSEFIL makrókat közelebbről megvizsgálva látható, hogy ezek az előző programban a file-nyitásra és file-lezárásra használt makrókkal teljesen megegyeznek. Az AH = 3FH paraméter megadása esetén a READFIL makro azt a file-t olvassa be, amit a BX-ben elhelyezett file-kezelővel előírtunk. CX-ben, mint mindig, most is a beolvasásra kerülő byte-ok száma van. A NAMEFLD effektív címét DX-ben helyezük el. A DS regiszter az adatszegmens címéhez mutat. A NAMEFLD változóval az adatszegmensben annyi memóriahelyet foglalunk el, hogy a CX-ben előírt byte-mennyiség elhelyezése biztosítva legyen. Amikor a 21H DOS megszakítást meghívjuk, AX-be a beolvasott byte-ok aktuális száma kerül. Ha AX zérus, akkor a file végébe ütközünk. Ennek a programnak az adatszegmense többé-kevésbé hasonlít a 8-7. ábrán látható adatszegmenshez. Ez nem meglepő, hiszen az információ beolvasásának formátuma meg kell egyezzen a beírás formátumával.

```

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NAMEPAR LABEL BYTE
MAXLEN DB 81                ;;AZ INFORMACIO MAX. HOSSZA+1
ACTLEN DB ?                 ;;AZ INFORMACIO AKTUALIS HOSSZA
NAMEFLD DB 80 DUP(' '), '$' ;;AZ INFORMACIO, AMIT LEMEZEN
                               ;;AKARUNK ELHELJEZNI
FILENAM DB 'A:NUMBERS.DAT',0 ;;A FILE NEVE
FHAND DW ?                  ;;A FILE-KEZELO KOD TAROLASAT
                               ;;BIZTOSITO VALTOZO
PROMPT DB 'NEV                TELEFONSZAM*'
POSITION DW 0100H
MYDATA ENDS

```

A FILENAM változóban – mint már az előző estekben is láthattuk – elhelyeztünk még egy byte-ot, ami a file nevének végét jelzi. A PROMPT teljesen megegyezik azzal, amit az előző programban használtunk.

A főeljárás aktuális kódja szinte magától éretődő:


```

CLEARSCREEN      ;A KEPERNYO LETORLESE
OPENFIL         ;A FILE MEGNYITASA
AGAIN:
CALL   PASINFO  ;LEMEZOLVASASI IGENY
CMP    ACTLEN,00 ;HA NINCS INFORMACIO,
                ;A PROGRAM BEFEJEZODIK,
JNE    AGAIN    ;EGYEBKENT TOVABBI BEVITEL BEKERESE
CLOSFIL        ;A FILE LEZARASA

```

A MACLIB.MAC könyvtárból származó CLEARSCREEN makro letörli a képernyőt, még mielőtt az OPENFIL makróval a file-t megnyitnánk. Ha a file nyitása szerencsésen végbemegy, a PASINFO eljárás kiemeli az információt a file-ból. Amennyiben az információ hosszúsága zérus (ACTLEN = 0), a program a CLOSFIL makro futtatásával befejeződik. A PASINFO eljárást külön is kiemeljük.

```

PASINFO PROC    NEAR          ;AZ INFORMACIO BEOLVASASA A
                ;LEMEZFILE-ROL
CURSOR 0000H      ;A KURZOR BEALLITASA A LAP TETEJERE
PRINTCHAR PROMPT ;A BEVITEL BEKERESE
REPTN: CURSOR POSITION ;KURZORPOZICIONALAS AZ IRASHOZ
READFIL          ;A FILE OLVASASA
MOV     ACTLEN,AL
CMP     ACTLEN,00 ;A BEVITEL ZERUS?
JE      ENDO      ;HA IGEN, A PROGRAM BEFEJEZODIK
PRINTCHAR NAMEPAR+2
ADD     POSITION,0100H
JMP     REPTN
ENDG:

```

A PASINFO a MACLIB.MAC könyvtárból több makrót is hasznosít. A CURSOR makro a kurzort a képernyő bal felső sarkába helyezi el. A PRINTCHAR kinyomtatja a PROMPT-ban található üzenetet a képernyőre. Ezt követően a kurzor pozícióját a POSITION változóban tárolt értékkel aktualizáljuk. A POSITION értéke a ciklus ismétlésekor megváltozik, annak érdekében, hogy az információ mindig új sorba kerüljön. A READFIL – amit már korábban is alkalmaztunk – megkeresi a kívánt információt és a NAMEPAR adatszerkezetbe helyezi el. A ciklus folytatása előtt ellenőrizzük, hogy a file végét elértük-e, és a PRINTCHAR makro a NAMEPAR adatszerkezet tartalmát kinyomtatja. A két byte hozzáadására azért van szükség, mert az adatszerkezet első byte-ja a karakterlánc maximális hosszúságát, míg a második byte-ja az aktuális hosszúságát tartalmazza. A POSITION változó értékének növelésével érjük el azt, hogy a kurzor a következő sorba kerüljön.

A telefonlista kinyomtatása addig tart, amíg a képernyő utolsó sora is betelik. Ettől kezdve a nevek és telefonszámok nem lesznek már láthatók. Bizonyos programváltoztatások szükségessé ahhoz, hogy az adatokat tetszőleges mennyiségben megjeleníthessük. Ez tehát egy megoldásra váró feladat.

A file-kezeléssel kapcsolatos műveletek egyetlen menüvezérelt programmal is megoldhatók, azonban ez már az Olvasó feladata. Javasoljuk, hogy a menü a következő opciókat tartalmazza:

1. File létrehozása
2. Írás a file-ba
3. Olvasás a file-ból
4. A file lezárása

Ha a felhasználó az 1., 2. vagy a 3. opciót választja, akkor be kell kérni a lemezfile teljes nevét (meghajtó + file-név + kiterjesztés). Ezen a módon tehát mindhárom funkciót (létrehozás, olvasás, írás) használhatjuk anélkül, hogy ehhez külön programokat kellene betöltenünk és futtatnunk.

9. PROGRAMOZÁS A 80287/80387-ES TÁRSPROCESSZORRAL

Az Intel 8087/80387-es processzorai a megfelelő 8088/80386-os mikroprocesszorral együtt dolgoznak. A 8088/80386-os processzort általános célú processzornak, míg a 8087/80387-est aritmetikai processzornak szokták nevezni. Mivel a 8087/80387-est mindig a megfelelő 8088/80386-os processzorral használjuk, társprocesszornak is nevezzük. Valamennyi eddig elkészített programunkban egész-szám aritmetikát használtunk, mivel a 80286/80386-os processzorok bizonyos aritmetikai műveleteket a valós számokra vonatkozó speciális szoftver konverzió segítségével nélkül is el tudnak végezni. A szoftverkonverziós rutinoknak – amelyeket az olyan magas szintű nyelvek használnak, mint a BASIC, a FORTRAN vagy a PASCAL – az a céljuk, hogy a valós számokat olyan számsorozattá alakítsák, ami a 80286/80386-os számára egésznek látszik. Az ily módon átalakított számmal elvégezhetőek a kívánt aritmetikai műveletek, majd a szám egy másik szoftver rutinnal valós számmá alakítható vissza. Ez az oda-vissza alakítás annyira időigényes volt, hogy a korábbi mikroszámítógépek pl. kétféle BASIC-kel rendelkeztek. Az egyik változat csak egész, a másik egész és valós aritmetikával dolgozott. (Az egész számokkal dolgozó BASIC változat volt a gyorsabb, és a számítógépes játékokhoz használták.)

Szükségessé vált tehát egy olyan mikroprocesszor készítése, ami valós számok gyors és pontos aritmetikáját tudja megvalósítani. Körülbelül ugyanebben az időben az IEEE (Institute of Electrical and Electronic Engineers) megállapította a valós számok kifejezésének szabványát. Az Intel cég átvette ezt a szabványt, és a kis méretű számítógépeknél általánosan elterjesztette. Jelenleg kétféle valós szám formátum használatos.

1. Microsoft valós-szám formátum, amit a legtöbb magas szintű nyelv használ, és ami nem támogatja a társprocesszor alkalmazását.
2. Az Intel, vagy IEEE formátum, amit a 80287/80387-es társprocesszor használ.

Az assembly nyelvben a .8087-es direktíva felhasználásával a programot arra készíthetjük, hogy a valós számokat IEEE formátumban tárolja. Ha ezt a direktívát nem adjuk meg, a valós számok Microsoft formátumban kerülnek tárolásra, amit a társprocesszorok nem tudnak használni. A számok valós formátumának kialakítása a fordítási idő alatt történik. Azonban nincs olyan hasonló fordított eljárás, ami a valós formátumot visszaalakítaná, ezért a társprocesszorokból származó eredmények kódolt valós formátumban szerepelnek, ami a felhasználó számára elég nehezen érthető. A megfelelő formátum kialakítását tehát egy külön szoftver rutinnak kell megoldani.

9.1 MIKROPROCESSZOR SPECIFIKÁCIÓK

A 8087-es processzor 1979-ben jelent meg a piacon. 1982-ben az Intel a 80287-es, három évvel később pedig a 80387-es processzorral jelentkezett. Mind a 80287-es, mind a 80387-es processzor 80 bites belső szerkezetű, IEEE lebegőpontos formátumot használ és hét adattípust támogat (32 bites egyszeres pontosságú valós, 64 bites dupla pontosságú valós, 80 bites kibővített valós, 16 bites egész szó, 32 bites rövid egész, 64 bites hosszú egész, 18 számjegyes BCD egész), valamint a 80286/80386-es utasításkészletét kibővíti valamennyi adattípus trigonometrikus, logaritmikus, exponenciális és aritmetikai utasításaival. Ezen kívül a 80387-es társprocesszor támogatja a 80386-os adatbusszal való teljes 32 bites csatlakozást, és rendelkezik a szinusz, koszinusz és tangens trigonometrikus függvényekkel. (A 80287-es csak a tangensfüggvényt támogatja a 0-tól 45 fokig terjedő értelmezési tartományban.) A 80287-es chipet egy szabványos 40 lábú kerámia DIP tokban helyezték el, míg a 80387-est egy 68 lábú kerámia GRID tokban (hasonlóan a 80286/80386-oshoz).

A 80287-es órajel frekvenciája 5, 8, 10 vagy 12 MHz lehet, a 80387-esé pedig 12, vagy 16 MHz. Bár a társprocesszorok mind a hét adattípust támogatják, az adatokat kibővített valós formátumban tárolják. Azok az utasítások, amelyek az adatokat a veremre ráhelyezik, automatikusan végrehajtják a hét támogatott adattípusból a kibővített valós formátumba történő átalakítást. A 80287/80387-es processzorral elvégezhető műveleteket a 9-1. táblázatban foglaltuk össze.

Már az előző fejezetben említettük, hogy a társprocesszorok veremorientáltak. A vermet a 9-1. ábrán látható formában képzelhetjük el.

ST(0)	ST(stack top) upon initialization
ST(1)	
ST(2)	
ST(3)	
ST(4)	
ST(5)	
ST(6)	
ST(7)	

9-1. ábra A 80287/80387-es verem

Művelet	Jelentés
Egész összeadás	Négyzetgyökvonás
Egész kivonás	Osztás/szorzás kettő hatványozott értékkel
Egész szorzás	Parciális maradékképzés
Egész osztás	Kerekítés egész számra
Egész összehasonlítás	A hatvány és a mantissza kiemelése
Valós összeadás	Abszolút érték
Valós kivonás	Az előjel megváltoztatása
Valós szorzás	Vizsgálat zérusra
Valós osztás	A verem tetejének vizsgálata
Valós összehasonlítás	
Zérus betöltése	
1 betöltése	
PI betöltése	
A $\log_2 10$ betöltése	
A $\log_2 e$ betöltése	
A $\log_{10} 2$ betöltése	
A $\ln 2$ betöltése	
Tangens	80287-es: 0-tól $\pi/4$ radiánig
Árkusz tangens	Forgásszögekre
Színusz	Nincs támogatva
Koszínusz	Nincs támogatva
Egyidejű színusz, koszínusz	Nincs támogatva
$2^x - 1$	$0 <= x <= 0.5$
$y(\log_2 x)$	Minden pozitív x értékre
$y(\log_2 (x + 1))$	Minden pozitív x értékre
	80387-es: Forgásszögekre
	Forgásszögekre
	Forgásszögekre
	Forgásszögekre
	Forgásszögekre
	$0 <= x <= 0.5$
	Minden pozitív x értékre
	Minden pozitív x értékre

9-1. táblázat A 80287/80387 processzorral elvégezhető műveletek

9.2 EGÉSZ SZÁM ARITMETIKA ÉS AZ INTEL TÁRSPROCESSZORAI

Mind a 80286/80386-os, mind a 80287/80387-es képes egész szám aritmetika végrehajtására. Felmerülhet a kérdés, miért van szükség erre a duplázásra. Talán a társprocesszor mégsem kezeli megfelelően a valós számokat? Három oka van annak, hogy az egész aritmetika a társprocesszornál is szerepel:

1. Gyakran előfordul, hogy valós számokat kell egészekkel összeszoroznunk.
2. A nagy pontosságot igénylő számítások gyorsabban és jobban elvégezhetők egész számokon végrehajtott műveletekkel.
3. Lehetővé válik a valós aritmetika végrehajtása és a kerekített egész eredmény képzése és tárolása (ez a módszer számos grafikus feladatnál segítséget jelent).

Először két olyan példát mutatunk be, amelyekben a társprocesszorral egész szám aritmetikát valósítunk meg.

Két egész szám összeadása

Különösebb bevezető nélkül bemutatunk egy programot, ami nagyon hasonlít az előző fejezetekben ismertetett programokhoz.

```
;80287/80387-ES TARSPROCESSZORRAL ELLATOTT SZAMITOGEPekre
;KESZITETT PROGRAM
;EGESZ SZAMOK OSSZEADASA A 80287/80387-ES TARSPROCESSZORRAL
;AZ EREDMENY A NYOMKOVEETO PROGRAMMAL FIGYELHEO MEG

PAGE ,132                ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

.8087                    ;A TARSPROCESSZORRA VONATKOZO
                        ;PSZEUDO MUVELET

STACK SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
      NUM1   DD      123456789ABCDEF0H
      NUM2   DD      12345678H
      ANS    DD      ?
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR           ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH  DS            ;A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB   AX,AX         ;AX TORLESE
      PUSH  AX            ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
      MOV   AX,MYDATA     ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV   DS,AX         ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

      FINIT                ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
      FILD  NUM1           ;NUM1 RAHELJEZESE A TARSPROCESSZOR
                        ;VERMERE
      FIADD NUM2           ;NUM2 HOZZAADASA NUM1-HEZ
      FISTP ANS            ;LEEMELES A VEREMROL ES AZ ERTEK
                        ;ELMENTESE
      FWAIT                ;SZINKRONIZALAS

      RET                  ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP              ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS              ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
      END   MYPROC        ;A PROGRAM VEGE
```

A programban szereplő direktívának (.8087) kettős célja van:

1. Lehetővé teszi a társprocesszor utasításainak lefordítását.
2. A direktíva után szereplő valamennyi valós számot a Microsoft formátum helyett IEEE formátumba alakítja át a rendszer.

A verem- és adatszégmensben mindössze annyi az eltérés a korábbi programokhoz viszonyítva, hogy NUM1 és NUM2 változóiban igen nagy egész számokat helyeztünk el. A kódszégmensben a következő öt sor jelent újdonságot:

```

FINIT          ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
FILD  NUM1     ;NUM1 RAHELYEZESE A TARSPROCESSZOR
              ;VERMERE
FIADD  NUM2    ;NUM2 HOZZAADASA NUM1-HEZ
FISTP  ANS     ;LEEMELES A VEREMROL ES AZ ERTEK
              ;ELMENTESE
FWAIT          ;SZINKRONIZALAS

```

Vegyük észre, hogy a kódrészlet valamennyi mnemonikja az F betűvel kezdődik. (A társprocesszor összes mnemonikja az F betűvel kezdődik.) Amikor a 80286/80386-os processzor ezeknek a kódoknak a végrehajtásához ér, a vezérlést átadja a társprocesszornak. Amíg a társprocesszor az adott utasításokat végrehajtja, a 80286/80386-os a következő utasításra tér át. A társprocesszor tehát valóban kiegészítő tevékenységet folytat.

Az FINIT úgy viselkedik, mint egy hardver alaphelyzetbe állítás. Mi is történik ilyenkor? A verem valamennyi eleme, valamennyi foglaltsági megszakítás és kizárási jelző törlődik. Az FILD az egész szám veremre való ráhelyezésének mnemonikja. A NUM1 forrás memoriaoperandust az előírt memóriahelyről veszi elő a rendszer, és mialatt a számot a társprocesszor vermének tetejére (ST0) helyezi, bináris egész formátumból ideiglenes valós (80 bites) formátumba alakítja. A forrásoperandus típusának a három egész típus valamelyikének kell lennie. [Rövid (32 bites, mint a DD), szó (16 bites, mint a DW) vagy hosszú (64 bites, mint a DQ)]. A FIADD utasítás a forrásoperandust (NUM2) a verem tetején álló elemhez (ST) adja, és az eredményt ugyancsak ST-ben helyezi el. Az FIADD két egész típust támogat, a DW-t és a DD-t. Még egyszer felhívjuk az Olvasó figyelmét arra, hogy amikor egy szám rákerül a társprocesszor vermére, akkor a 80 bites ideiglenes valós formátumot veszi fel. Az FISTP a verem legfelső elemének leemelését és egy előírt céloperandusba (ANS) való elmentését szolgálja, amelynek során a társprocesszor az ideiglenes valós számot egészszé alakítja a kontrollszó RC mezőjétől függően (a kontrollszót l. később). Végül az FWAIT utasítás elvégzi a társprocesszor és a 80286/80386-os processzor szinkronizációját. Ezt az utasítást általában a 80286/80386-os assembler mnemonikokba való visszatérés előtt használjuk. A program futtatása után az adatszégmens tárkiíratása a következő listát adja:

```

85B0 : 0100    1E 2B C0 50 B8 C2 85 8E-D8 9B DF 2E 00 00 9B DA .. + @ P8B .. X _ ..... Z
85B0 : 0110    06 08 00 9B DF 3E 0C 00-0B CB 00 00 00 00 00 00 ..... > ... K .....
85B0 : 0120    F0 DE BC 9A 78 56 34 12-78 56 34 12 68 35 F1 AC p ^ < . xV4 . xV4 . h5q .
85B0 : 0130    78 56 34 12 00 00 00 00-00 00 00 00 00 00 00 xV4 .....
85B0 : 0140    4D 59 53 54 41 43 4B 20-4D 59 53 54 41 43 4B 20 MYSTACK MYSTACK
85B0 : 0150    4D 59 53 54 41 43 4B 20-4D 59 53 54 41 43 4B 20 MYSTACK MYSTACK
85B0 : 0160    4D 59 53 54 41 43 4B 20-4D 59 53 54 41 43 4B 20 MYSTACK MYSTACK
85B0 : 0170    4D 59 53 54 41 43 4B 20-4D 59 53 54 41 43 4B 20 MYSTACK MYSTACK

```

A tárkiíratás egy részét külön is kiemeljük:

```

1E 2B C0 50 B8 C2 85 8E-D8 9B DF 2E 00 00 9B DA
06 08 00 9B DF 3E 0C 00-9B CB 00 00 00 00 00 00
F0 DE BC 9A 78 56 34 12-78 56 34 12 68 35 F1 AC
78 56 34 12 00 00 00 00-00 00 00 00 00 00 00

```

Az F0 DE BC 9A 78 56 34 12 jelenti NUM1 értékét byte-okban kifejezve. A felső byte az alacsonyabb memóriahelyre, míg az alsó byte a magasabb memóriahelyre kerül. A 78 56 34 12 byte-ok NUM2-t jelentik, a 68 35 F1 AC 78 56 34 12 pedig a 12345678ACF13568 hexadecimális összeget.

Gondoljuk csak el, hogy ha ezt az összegzést a 80286/80386-os processzorral végeztetnénk el, mennyivel több kódsorra lenne szükségünk. A társprocesszorokat veremorientált mikroprocesszoroknak is nevezik, mivel valamennyi művelet a processzor belső hardver vermét valamilyen módon felhasználja. Ezzel ellentétben a 80286/80386-os memória- vagy regiszterorientált mikroprocesszor, mivel valamennyi műveletet regiszterekkel hajt végre, és az információk a memóriából származnak, ill. a memóriába kerülnek vissza.

Táblázatban elhelyezett egészek összeadása

A következő példában olyan egész számok összegét képezzük, amelyeket az adatszégmensben létesített táblázatban helyeztünk el. Az adatszégmens erre vonatkozó részét emeljük ki először:

```
NUMS DD 11111111H,22222222H,33333333H,44444444H,55555555H
      DD 66666666H,77777777H,88888888H,99999999H,0AAAAAAAAAH
      DD 0BBBBBBBH,0CCCCCCH,0DDDDDDDH,0EEEEEEEEH
      DD 0FFFFFFFH,12345678H,9ABCDEF0H
```

Valamennyi számot a NUMS változónévhez rendeltünk és duplaszónak (DD) definiáltuk (32 bit). (Emlékeztetőül: az FIADD utasítás által közvetlenül kezelhető rövid egész 32 bites.) A program, amit most bemutatunk, az összeadást egy ciklusban oldja meg.

```
;80287/80387-ES TARSPROCESSZORRAL ELLATOTT SZAMITOGEBEPEKRE
;KESZITETT PROGRAM
;TABLAZATBAN ELHELYEZETT NAGYMERETU EGESZ SZAMOK OSSZEADASA
;A MATEMATIKAI TARSPROCESSZOR FELHASZNALASAVAL
;AZ EREDMENY A NYOMKOVE TO PROGRAMMAL FIGYELHEO MEG

PAGE ,132 ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

.8087 ;A SEGEDPROCESSZORRA VONATKOZO
;PSZEUDO MUVELET

STACK SEGMENT PARA STACK
      DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NUMS DD 11111111H,22222222H,33333333H,44444444H,55555555H
      DD 66666666H,77777777H,88888888H,99999999H,0AAAAAAAAAH
      DD 0BBBBBBBH,0CCCCCCH,0DDDDDDDH,0EEEEEEEEH
      DD 0FFFFFFFH,12345678H,9ABCDEF0H
ANS DB ?
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
MOV AX,MYDATA ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV DS,AX ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

MOV CX,14 ;A NUMS TABLAZATBAN ELHELYEZETT
;ELSO 15 SZAM OSSZEADASA
```

```

LEA    BX,NUMS
FINIT                                ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
FILD   NUMS[BX]                      ;AZ ELSO SZAM BEKERESE A TABLAZATBOL
AGAIN: ADD    BX,04H                  ;LEPTETES A KOVETKEZO SZAMRA
        FIADD  NUMS[BX]              ;OSSZEADAS A VEREM LEGFELSO ELEMEVEL
        LOOP  AGAIN
        FISTP  ANS                   ;A VEREM TETEJEN KEPZODOTT EREDMENY
                                           ;ELMENTESE
        FWAIT                                ;SZINKRONIZALAS

        RET                                ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                          ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                          ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END    MYPROC                        ;A PROGRAM VEGE

```

A kódszegmens egy részét külön kiemeljük:

```

MOV    CX,14                          ;A NUMS TABLAZATBAN ELHELYEZETT
                                           ;ELSO 15 SZAM OSSZEADASA

LEA    BX,NUMS
FINIT                                ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
FILD   NUMS[BX]                      ;AZ ELSO SZAM BEKERESE A TABLAZATBOL
AGAIN: ADD    BX,04H                  ;LEPTETES A KOVETKEZO SZAMRA
        FIADD  NUMS[BX]              ;OSSZEADAS A VEREM LEGFELSO ELEMEVEL
        LOOP  AGAIN
        FISTP  ANS                   ;A VEREM TETEJEN KEPZODOTT EREDMENY
                                           ;ELMENTESE
        FWAIT                                ;SZINKRONIZALAS

```

Ebben a példában a táblázat első 15 mennyiségét adjuk össze, amelyhez egy ciklust használunk. A CX regiszter tölti be a ciklusszámláló szerepét.

CX-be 1-gyel kisebb számot állítunk be, mint az összeadások száma, mivel a táblázatból az első számot még a ciklusba való belépés előtt elhelyeztük a veremben. A BX regiszter tartalmazza a táblázaton belüli eltolási értéket, ezért az első elem címét a LEA (effektív cím betöltése) utasítással töltjük be a BX regiszterbe. Az FINIT inicializálja a segédprocesszort és az FILD rátölti az első egész számot (ideiglenes valós formátumban) a segédprocesszor vermére (ST-be). Amint a program a ciklusba belép, a BX regiszter tartalmához 4-et adunk, annak érdekében, hogy a következő számra rá tudjunk mutatni. A FIADD NUMS[BX] utasítás ezt a számot ST-re helyezi, kicserélve a verem legfelső elemének tartalmát az új részösszeggel. Ezt az eljárást mindaddig ismételjük, amíg mind a 15 számot összeadjuk.

A műveletek során az összeg mindvégig a társprocesszoron belül marad. Amikor valamennyi összeadást elvégeztük, az eredményt a veremből az ANS változóba tesszük. Egy hasznos jótanács: hagyjuk a részösszegeket mindaddig a társprocesszor vermében, amíg csak lehetséges, ily módon ui. a kerekítési hibák minimálissá válnak. A program az FWAIT szinkronizálási utasítással fejeződik be.

Futtatás után az adatszegmenst a nyomkövető programmal vizsgálhatjuk meg.

```

7EAC : 0100  1E 2B C0 50 B8 BF 7E 8E-D8 B9 0E 00 8D 1E 00 00 . + @P8?? .X9 .....
7EAC : 0110  9B DB 87 00 00 83 C3 04-9B DA 87 00 00 E2 F6 9B ..[.... C .... Z .... bv .
7EAC : 0120  DF 3E 44 00 9B CB 00 00-00 00 00 00 00 00 00 00 _ > D ..... K .....
7EAC : 0130  11 11 11 11 22 22 22 22-33 33 33 33 44 44 44 44 ..... """"3333DDDD
7EAC : 0140  55 55 55 55 66 66 66 66-77 77 77 77 88 88 88 88 UUUUffffwww .....
7EAC : 0150  99 99 99 99 AA AA AA AA-BB BB BB BB CC CC CC CC .... * * * * ; ; ; ; LLLL
7EAC : 0160  DD DD DD DD EE EE EE EE-FF FF FF FF 78 56 34 12 ]]]] nnnn ..... xV4 .....
7EAC : 0170  F0 DE BC 9A F8 FF FF FF-FF FF FF FF 00 00 00 00 p ^ < . x .....

```


A eredményt közvetlenül a NUMS változó utolsó tétele után kell keresnünk, ami a tárkiírásban F0 DE BC 9A-ként szerepel. Ez azt jelenti, hogy az eredménynek a F8 FF FF FF FF FF FF FF számnak kell lennie. A byte-ok átszervezése után a következő hexadecimális eredményt kapjuk: FFFFFFFF8. Ha az összeadást manuálisan végezzük el, akkor a 7FFFFFF8 eredményt kapjuk. Mit csináltunk rosszul?

Valójában semmit. A társprocesszor az egész számokon előjeles aritmetikát hajt végre. Rövid egészek esetén (32 bit) minden szám, ami 7FFFFFF-nél kisebb, vagy azzal egyenlő pozitív, míg minden szám, ami 8000000-val egyenlő vagy ennél nagyobb, negatívnak tekintendő. Ugyanez az elv más egész méretekre is kiterjeszthető. Az előbbi összeadásnál az utolsó nyolc szám mint negatív szám került az összeghez. Az eredmény, amit kaptunk a számok algebrai összege volt. (Megjegyzés: Ha az összegzést kézzel végezzük el, a 7FFFFFF feletti részösszeget is negatívnak kell tekinteni.)

9.3 EGÉSZ ÉRTÉKEK KIJELZÉSE MAKRO SEGÍTSÉGÉVEL

Az előző fejezetben a makrókat a képernyő letörléséhez, a kurzor pozicionálásához és szövegek megjelenítéséhez készítettünk. Az a makro, amit most bemutatunk, egy négyesszót ír ki a képernyőre attól a kurzorpozíciótól kezdve, amire a DX regiszterrel rámutatunk.

COMMENT /Ez a makro a DX regiszterrel beállított kurzorpozíciótól kezdve egy négyes szó értéket nyomtatja ki a képernyőre. A kurzorpozíció és a BX mutató értékeinek növekedésével közvetlenül a képernyőn jeleníthetők meg az értékek. Ez a makro szüksegtelenül teszi a nyomkövető program használatát a programok tesztelésékor.

```

FORMATUM:    LEA    BX,VARIABLE    ;A VALTOZO HELYE
              MOV    0100H        ;A KURZOR POZICIOJA
              QUADIS              ;A MAKRO HIVASA

```

```

QUADIS MACRO                                ;;A FORUTIN
LOCAL  MORE,FINISH
PUSH  DX
PUSH  CX
PUSH  BX
PUSH  AX
MOV   SI,07H                                ;;AZ INDEXREGISZTER
                                           ;;SZAMLALOJANAK BEALLITASA
MORE: MOV  AL,BYTE PTR [BX+SI]              ;;A NEGYES SZO EGY BYTE-JANAK
                                           ;;KIEMELESE
MOV   CL,04H                                ;;CL BEALLITASA A ROTALASHOZ
ROR   AL,CL                                  ;;A BYTE ROTALASA 4 HELLYEL
AND   AL,0FH                                ;;AZ ALSO 4 BITET TARTJUK MEG
SETPX                                ;;A KURZOR MOZGATASA
DISPXY                                ;;A 4 BIT KIJELZESE
MOV   AL,BYTE PTR [BX+SI]                  ;;VEGYUK MEGEGYSZER UGYANAZT
                                           ;;A BYTE-OT
AND   AL,0FH                                ;;MASZKOLAS

```

```

INC     DX                ;;A KURZORPOZICIO ERTEKENEK
                        ;;CSOKKENTESE
SETPXY                ;;A KURZOR MOZGATASA
DISPXY                ;;A 4 BIT KIJELESE
INC     DX                ;;A KURZORPOZICIO ERTEKENEK
                        ;;CSOKKENTESE
DEC     SI                ;;A KOV. BYTE BEKERESENEK
                        ;;ELOKESZITESE
CMP     SI,00H          ;;VEGEZTUNK A 8 BYTE-TAL?
JL      FINISH           ;;HA IGEN, UGRAS FINISH-RE
JMP     MORE            ;;NA NEM, UGRAS MORE-RA
FINISH: POP    AX
        POP     BX
        POP     CX
        POP     DX
        ENDM                ;;A FOMAKRO VEGE

SETPXY  MACRO                ;;A KURZORBEALLITAST SZOLGALO
                        ;;MAKRO
        PUSH    BX                ;;CSAK KIJELESROL VAN SZO
        PUSH    AX                ;;A POZICIO BX-BEN
        MOV     BX,01H           ;;INPUT PARAMETEREK
        MOV     AH,02H
        INT     10H
        POP     AX
        POP     BX
        ENDM

DISPXY  MACRO                ;;MAKRO A SZAMOK ES HEXA-
        LOCAL  ADJUST           ;;BETUK KIJELESEHEZ
        PUSH    CX                ;;AZ ERTEKET AZ AL REGISZTERBEN
        PUSH    BX                ;;KELL ATADNI
        PUSH    AX
        MOV     AH,10            ;;A KARAKTEREK MEGJELENITESEHEZ
        MOV     BX,01H           ;;SZUKSEGES PARAMETEREK
        MOV     CX,01H
        AND     AL,0FH
        CMP     AL,09H
        JLE    ADJUST           ;;A SZAM NEM AZ A,B,C,D,E,F
                        ;;MENNYISEGEK VALAMELYIKE
        ADD     AL,07H           ;;A SZAM AZ A,B,C,D,E,F
                        ;;MENNYISEGEK VALAMELYIKE
ADJUST: ADD     AL,30H           ;;ATALAKITAS ASCII-BE
        INT     10H                ;;A MEGSZAKITAS HIVASA
        POP     AX
        POP     BX
        POP     CX
        ENDM

```

Ezt a makrót az éppen érvényes lemezre kell tárolni. Nem szabad sem lefordítani, sem szerkeszteni, ezek a műveletek ui. akkor történnek majd meg, amikor a felhasználói program fordítását és szerkesztését végezzük. A QUADIS makro használatának szintaxisa egyszerű. Annak a négyesszónak a helyét, amit meg akarunk jeleníteni, a LEA utasítással a BX regiszterbe kell töltenünk, és a kívánt kurzorpozíciót a DX regiszterbe beállítanunk. DH-ban szerepel a függőleges, DL-ben pedig a vízszintes pozíció. Példaként tegyük fel, hogy a program adat-szegmense egy négyesszót tartalmaz, amihez a VARIABLE elnevezést rendeltük hozzá.

A VARIABLE tartalmának megjelenítéséhez a következő kód szükséges:

```
LEA   BX,VARIABLE ;A VALTOZO HELYE
MOV   0100H       ;A KURZOR POZICIOJA
QUADIS ;A MAKRO HIVASA
```

9.4 NAGYMÉRETŰ POZITÍV EGÉSZ SZÁMOK ÖSSZESZORZÁSA

A bemutatásra kerülő program adatszégmense a következő három pozitív egész számot tartalmazza: 1234H, 5678H, 12345678H. Ezeket a számokat fogjuk összeszorozni. Az eredményt az ANS (DQ) változóban tároljuk, amit a QUADIS makro segítségével jelenítünk meg a képernyőn.

```
;80287/80387-ES TARSPROCESSORRAL ELLATOTT SZAMITOGEBEPEKRE
;KESZITETT PROGRAM
;NEHANY NAGYMERETU EGESZ SZAM OSSZESZORZASA
;A MATEMATIKAI TARSPROCESSOR FELHASZNALASAVAL
;AZ EREDMENYT A QUADIS.MAC MAKRO SEGITSEGEVEL JELENITJUK MEG

PAGE ,132 ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

.8087 ;A TARSPROCESSORRA VONATKOZO
;PSZEUDO MUVELET

IF1
INCLUDE C:MACLIB.MAC ;A MACLIB.MAC KONYVTAR CSATOLASA ES
INCLUDE C:QUADIS.MAC ;A QUADIS.MAC KONYVTAR CSATOLASA A
;PROGRAMHOZ
ENDIF

STACK SEGMENT PARA STACK
DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NUMS DD 1234H,5678H,12345678H
ANS DQ ?
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
MOV AX,MYDATA ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV DS,AX ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

MOV CX,2 ;AZ ELSO HAROM SZAM OSSZESZORZASA
LEA BX,NUMS ;A NUMS VALTOZO CIMENEK BEKERESE
FINIT ;A TARSPROCESSOR INICIALIZALASA
FILD NUMS[BX] ;AZ ELSO SZAM BEKERESE NUMS-BOL
```

```

MORE:  ADD    BX,04H      ;A KOVETKEZO SZAM BEKERESE NUMS-BOL
        FIMUL  NUMS[BX]   ;A SZORZAS EREDMENYE A VEREM LEGFELSO
                                ;ELEMEBEN TALALHATO

        LOOP  MORE
        FISTP ANS        ;AZ VEREMROL SZARMAZO ERTEK ELMENTESE
                                ;EGY VALTOZOBA
        FWAIT           ;SZINKRONIZALAS

        CLEARSCREEN      ;A KEPERNYO LETORLESE A KIJELZESHEZ
        MOV    DX,0100H  ;AZ EREDMENY KIJELZESE A MASODIK SORBAN
        LEA   BX,ANS     ;ANS HELYE BX-BE KERUL
        QUADIS

        RET              ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP             ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS            ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END    MYPROC    ;A PROGRAM VEGE

```

A két külső makrokönyvtár azonosításáról az IF1 pseudo művelettel gondoskodunk.

```

IF1
    INCLUDE C:MACLIB.MAC ;A MACLIB.MAC KONYVTAR CSATOLASA ES
    INCLUDE C:QUADIS.MAC ;A QUADIS.MAC KONYVTAR CSATOLASA A
                                ;PROGRAMHOZ
ENDIF

```

A MACLIB.MAC CLEARSCREEN makrója a képernyőt törli le, míg a QUADIS.MAC QUADIS makrója az ANS változó tartalmát jeleníti meg a képernyőn.

A szorzást megvalósító kód szerkezete hasonlít ahhoz, amit az előző összeadási példánál láttunk:

```

        MOV    CX,2      ;AZ ELSO HAROM SZAM OSSZESZORZASA
        LEA   BX,NUMS   ;A NUMS VALTOZO CIMENEK BEKERESE
        FINIT           ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
        FILD  NUMS[BX]  ;AZ ELSO SZAM BEKERESE NUMS-BOL
MORE:   ADD    BX,04H    ;A KOVETKEZO SZAM BEKERESE NUMS-BOL
        FIMUL  NUMS[BX] ;A SZORZAS EREDMENYE A VEREM LEGFELSO
                                ;ELEMEBEN TALALHATO

        LOOP  MORE
        FISTP ANS        ;AZ VEREMROL SZARMAZO ERTEK ELMENTESE
                                ;EGY VALTOZOBA
        FWAIT           ;SZINKRONIZALAS

```

A FIMUL utasítás esetében ugyanaz a méretkorlátozás, mint az FIADD-nál. A forrásoperandumnak 32 bites rövid egésznek, vagy 16 bites egész szónak kell lennie. Ebben a programban CX-et ismét 1-gyel kevesebbre állítottuk be, mint azoknak a mennyiségeknek a száma, amit össze akarunk szorozni, mert az első számot még a ciklusba való belépés előtt ráhelyeztük a veremre.

A kód, ami az eredményt kinyomtatja a képernyőre a következő:

```

CLEARSCREEN      ;A KEPERNYO LETORLESE A KIJELZESHEZ
MOV    DX,0100H  ;AZ EREDMENY KIJELZESE A MASODIK SORBAN
LEA   BX,ANS     ;ANS HELYE BX-BE KERUL
QUADIS

```

A futtatás során a képernyőn a következő eredmény jelenik meg:

006FEDD279706D00

ami a három szám összeszorzásának korrekt hexadecimális eredménye.

9.5 EGÉSZ SZÁMOK CSOPORTJÁNAK MEGJELENÍTÉSE A KÉPERNYŐN

A QUADIS makro ismételt hívásával lehetővé válik, hogy több számot is kijelezzünk a képernyőn. A következő példában, amivel az 1-től 20-ig terjedő egész számok négyzetgyökét számítjuk ki, ezt a programozási technikát mutatjuk be.

```
;80287/80387-ES TARSPROCESSZORRAL ELLATOTT SZAMITOGEPekre
;KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAMBAN EGYSZERU VALOS-SZAM ARITMETIKAT VALOSITUNK MEG.
;A VEGEREDMENY EGESZ ALAKBAN LESZ LATHATO. A PROGRAM KISZAMITJA
;AZ 1-20 SZAMOK NEGYZETGYOKET, ES A QUADIS MAKROVAL MEGJELENITI
;AZ EREDMENYEKET HEXADECIMALIS ALAKBAN LATJUK MAJD.

PAGE ,132 ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

.B087 ;A TARSPROCESSZORRA VONATKOZO
;PSZEUDO MUVELET

IF1
INCLUDE C:MACLIB.MAC ;A MACLIB.MAC KONYVTAR CSATOLASA ES
INCLUDE C:QUADIS.MAC ;A QUADIS.MAC KONYVTAR CSATOLASA A
;PROGRAMHOZ
ENDIF

STACK SEGMENT PARA STACK
DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
NUM DD 1
CONST DQ 100000000
ANS DQ ?
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
MOV AX,MYDATA ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV DS,AX ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

CLEARSCREEN ;A KEPERNYO LETORLESE
```

```

MOV     DX,0000H      ;A KURZOR BEALLITASA AZ EREDMENY
                        ;KIJELZESEHEZ
MORE:   FINIT         ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
        FILD     NUM  ;A NUM VALTOZO ERTEKENEK BEKERESE
        FSQRT    ;A SZAM NEGYZETGYOKENEK KEPZESE
        FILD     CONST ;AZ EREDMENY SZORZASA EGY KONSTANSSAL
        FMUL     ;ES RAHELJEZESE A VEREMRE
        FISTP    ;AZ EREDMENY LEEMELESE A VEREMROL
                        ;ES ELMENTESE EGY VALTOZOBA
        FWAIT    ;SZINKRONIZALAS

        LEA     BX,ANS ;AZ ANS VALTOZO HELYE BX-BE KERUL
        QUADIS
        INC     DH     ;A KURZORT EGY SORRAL LEJJEGBB HELYEZZUK
        INC     BYTE PTR NUM ;NUM-HOZ 1-ET ADUNK
        CMP     BYTE PTR NUM,21 ;MIND A 20 SZAMMAL VEGETUNK MAR?
        JE      ENDD   ;HA IGEN, VEGE A PROGRAMNAK
        JMP     MORE   ;HA NEM, FOLYTATAS

ENDO:

        RET          ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP         ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS        ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END     MYPROC ;A PROGRAM VEGE

```

Az egész számok, ha a társprocesszor vermére kerülnek, 80 bites ideiglenes valós alakot vesznek fel. Valójában valamennyi szám, akár egész, akár valós, ilyen formátumban szerepel a veremben. Olyan utasítások, mint az FIADD vagy a FIMUL, csupán az egész formátumban szereplő számot alakítják át 80 bites valós formátummá. A négyzetgyökértékek törtrészeket is tartalmaznak (Pl. a 2 négyzetgyöke 1.4142...). Ha az FISTP utasítást használjuk, csak az 1-et kapja meg az ANS változó.

A pontosabb válasz kialakítása érdekében a négyzetgyökértéket 1000000000-val szorozzuk, és csak az ezután emeljük le a veremről. Ezen a módon igen pontos négyzetgyökértékhez juthatunk. A QUADIS makro megkívánja, hogy a felhasználó a tizedespontot a megfelelő helyre illessze be. Az 5. fejezetben bemutatott rutinokkal a tizedespont elhelyezése nem jelenthet különösebb nehézséget. Mivel a társprocesszor mnemonikjaiban nem szerepelhet azonnali címzésű érték, a konstansokat mindig az adatszégmensben kell elhelyezni.

```

NUM     DD     1
CONST   DQ     1000000000
ANS     DQ     ?

```

Az assembly kód első része a következő:

```

CLEARSCREEN      ;A KEPERNYO LETORLESE
MOV     DX,0000H ;A KURZOR BEALLITASA AZ EREDMENY
                        ;KIJELZESEHEZ
MORE:   FINIT         ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
        FILD     NUM  ;A NUM VALTOZO ERTEKENEK BEKERESE
        FSQRT    ;A SZAM NEGYZETGYOKENEK KEPZESE
        FILD     CONST ;AZ EREDMENY SZORZASA EGY KONSTANSSAL
        FMUL     ;ES RAHELJEZESE A VEREMRE
        FISTP    ;AZ EREDMENY LEEMELESE A VEREMROL
                        ;ES ELMENTESE EGY VALTOZOBA
        FWAIT    ;SZINKRONIZALAS

```

A CLEARSCREEN makrót a kijelzés előkészítéseként használjuk. A DX regiszter tartalmazza azt a pozíciót, ahol az eredményeket a képernyőre kijelezzük. DH-val mutatunk rá a függőleges (0-tól 24-ig), DL-lel pedig a vízszintes pozícióra (0-tól 64-ig). Ebben a programban DL értékét zérusnak rögzítjük, így az eredmények a képernyő bal szélén egy oszlopot fognak alkotni.

A NUM változót az FILD utasítással helyezzük rá a társprocesszor vermére (ST-be). (A szám ekkor a 80 bites valós formátumot veszi fel.) A négyzetgyökképzés eredménye ugyancsak a verem tetejére kerül, felülírva az eredeti ST számot. Ezt követően a CONST értéket töltjük rá a veremre, amelynek következtében a négyzetgyökkérték egy pozícióval lejjebb, ST(1)-be lép. Az FMUL utasítás az alapértelmezése szerint ST-t cél-, ST(1)-et forrásoperandusként kezeli. Ha ez az elrendezés számunkra kedvezőtlen, a nyolc verempozíció bármelyikét előírhatjuk a következő szintaxissal:

FMUL ST,ST(6)

Jelen esetben azonban az alapértelmezés a megfelelő. A következő lépésben a verem tetején képződött valós eredményt leemeljük, és az ANS változóba helyezzük el. (Az ANS változóban a szám már egészként szerepel!) A hátralevő kódrészlet a kivitel megfelelő formátumát biztosítja:

```
LEA  BX,ANS          ;AZ ANS VALTOZO HELYE BX-BE KERUL
QUADIS
INC  DH              ;A KURZORT EGY SORRAL LEJJEBB HELYEZZUK
INC  BYTE PTR NUM    ;NUM-HOZ 1-ET ADUNK
CMP  BYTE PTR NUM,21 ;MIND A 20 SZAMMAL VEGETUNK MAR?
JE   ENDO            ;HA IGEN, VEGE A PROGRAMNAK
JMP  MORE            ;HA NEM, FOLYTATAS
```

Az ANS változó helyét a BX regiszterben kell elhelyeznünk. A QUADIS makro az egész számot az éppen érvényes kurzorpozícióban jeleníti meg. DH-t úgy állítjuk be, hogy a következő szám a képernyő következő sorában jelenjen majd meg. A NUM-ot 1-gyel növeljük, és 21-gyel összehasonlítjuk.

A következő eredmények keletkeznek:

```
0000000005F5E100
00000000086DEB2C
000000000A52E659
000000000BEBC200
000000000D53F80E
000000000E999FEE
000000000FC5189B
0000000010DBD658
0000000011E1A300
0000000012D940B6
0000000013C4C48F
0000000014A5CCB2
00000000157DA278
00000000164D50EB
000000001715B41F
0000000017D78400
0000000018935C23
000000001949C185
0000000019FB26E6
000000001AA7F01B
```

Az eredmények hexadecimális formátumban szerepelnek.

Ha pl. az utolsó tételt (000000001AA7F01B) decimálissá alakítjuk át, a következő lesz az eredmény: 447213595. Ezt a számot 1000000000-val elosztva 20 négyzetgyökét (4.47213595) kapjuk. (A CONST értékét növelve ennél is nagyobb pontosság érhető el.)

9.6 AZ INTEL TÁRSPROCESSZORAI ÉS A VALÓS SZÁM ARITMETIKA

A fejezet eddigi példáiban a számokat egész formában írtuk be és az eredményeket egész alakban jelenítettük meg. Miért? A választ megkaphatjuk, ha megvizsgáljuk, hogyan kódolja a rendszer a valós számokat a társprocesszor számára. Nézzük át figyelmesen a következő listát:

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'  
RADIUS DD 8.567  
AREA DD ?  
MYDATA ENDS
```

Ha a .8087-es direktívát elhagyjuk, a RADIUS változó 8.567-es értéke a Microsoft formátumot veszi fel, vagyis olyan alakot, amit azok a nyelvek használnak, amelyek nem támogatják a társprocesszort. Így viszont biztosítjuk az IEEE lebegőpontos formátumot. A 80286/80386-os processzorral a valós számokat csak egész alakban tárolhatjuk. A fordítóprogram gondoskodik az előírt formátum kialakításáról. Sajnálatosan a társprocesszorból származó eredmények dekódolását nem végzi el a rendszer. Ezt a feladatot a felhasználónak kell megoldania, amihez azonban a szoftverkészítő szakemberek kétféle segítséget is nyújtanak:

1. A Microsoft szimbolikus nyomkövető programjának egyik hasznos tulajdonsága, hogy lehetővé teszi az adatkijelzést valós formátumban. Tehát ha rendelkezünk a Microsoft Assemblerrel, akkor ezt a nehézséget könnyen áthidaljuk.
2. Az IBM az IBMUTIL.LIB könyvtárában számos konverziós programot találunk, amelyek segítségével a számok formátumának kialakítása viszonylag egyszerűen megoldható.

Ha a fenti lehetőségek egyikével sem rendelkezünk, akkor magunknak kell ezeket a konverziós rutinokat megírni.

IEEE valós szám formátumok

Számos módszer létezik, amivel a valós számok hexadecimális számjegyek felhasználásával kódolhatók. Szerencsére az IEEE egy olyan lebegőpontos szabványt állított elő, amelyhez az Intel mérnökei a 80287/80387-es társprocesszort gondosan hozzáalakították. Bár a társprocesszorok az adatokat ideiglenes valós formátumban (80 bit) tárolják, minket most a 32 bites rövid valós és a 64 bites hosszú valós formátumok érdekelnek. Az adatszegmensben a rövid valós számokat duplaszónak (DD), a hosszú valós számokat négyesszónak (DQ) definiáljuk. A rövid valós szám mint 32 bites kódolás nélküli szám szerepel a memóriában.

Az MSB az előjelet, a következő 8 bit a kitevőt, a többi 23 bit a mantisszát jelenti. A hosszú valós szám mint 64 bites kódolatlan szám szerepel a memóriában. Az MSB-t mint előjelet, a következő 11 bitet, mint kitevőt és a maradék 52 bitet, mint mantisszát kell értelmeznünk. A konverzió általános egyenlete meglehetősen egyszerű:

$$\text{valós szám} = (-1)^{\text{előjel}} * (\text{mantissza}) * 2^{\text{kitevő}}$$

Vegyünk egy példát. Tegyük fel, hogy a program futtatása után az adatszegmens tárkiíratása a következő adatokat tartalmazza:

82 ED FC 79 51 D2 6C 40

Ha a biteket helyes sorrenbe állítjuk, a következő kódolt hexadecimális valós szám keletkezik:

406CD25179FCED82

Alakítsuk át ezt a számot binárissá:

0100000001101100110100100101000101111001111111001110110110000010

Válasszuk szét az előjel, a kitevő és a mantissza részeket:

0 10000000110 110011010010010100010111100111111001110110110000010

Ha az általános egyenletet alkalmazzuk, a következő eredményt kapjuk: Az MSB = 0, tehát ha -1-et a 0-dik hatványra emeljük, akkor 1-et kapunk, tehát az előjel pozitív. A kitevő (10000000110) decimális alakja 1030. A hosszú valós számoknál a kitevőből 1023-at ki kell vonni, tehát a valóságos kitevő 7 lesz.

A mantissza az eddig fel nem használt számjegyekből képződik, amely elé egy decimális pontot és egy 1-est kell képzelnünk:

1.110011010010010100010111100111111001110110110000010

Ahhoz, hogy ezt a bináris számot decimálissá alakíthassuk, törtszámok súlyozott konverzióját kell megvalósítanunk, amivel a zsebszámológépek rendszerint nem rendelkeznek. Mit is jelent ez? A tizedesponttól jobbra eső első szám az 1/2-et, a második az 1/4-et, a harmadik az 1/8-ot jelenti, és így tovább. Minden olyan helyen, ahol 1-es áll, az adott helyértéket (ami 1/2 megfelelő hatványa) kell az összegzésbe belevonnunk.

1.0
.5
.25
.03125
.015625
.00390625
.00048828125
.00006103515625

1.80133156640625

Az előbbi összegzésnél csak az első nyolc egyest vettük figyelembe, a célunk ui. az elmélet bemutatása volt. Ha a fenti értéket a képletbe behelyesítjük, a következő eredményt kapjuk:

$$\begin{aligned} \text{valós szám} &= +1.80133156640625 * 2^7 \\ &= +1.80133156640625 * 128 \\ &= +230.5703124 \end{aligned}$$

A végeredmény 230.5724458637233.

A rövid valós számok konverziója a most bemutatotthoz hasonlóan végezhető el azzal a különbséggel, hogy a mantissza 23 bit hosszú és a kitevőből 127-et kell levonni.

Lássunk erre is egy példát! Tegyük fel, hogy egy program futtatása után a következő rövid valós szám került az adatszégmensbe:

00 00 58 BE

Ha a számokat átrendezzük, a

BE580000

értéket kapjuk. Váltuk át ezt a számot bináris alakba:

10111110010110000000000000000000

Válasszuk külön az előjelet, a kitevőt és a mantisszát!

1 01111100 101100000000000000000000

Az előjelbit 1. Ha – az egyenlet szerint – a –1-et 1-re emeljük, negatív előjelet kapunk. A kitevőt – 01111100 – decimálissá alakítva 124-et kapunk. A valóságos kitevő 124 – 127 vagyis –3. A mantissza a következő:

1.101100000000000000000000

A szám decimális alakja pedig:

1.0
.5
.125
.0625

1.6875

Helyettesítsünk be az egyenletbe!

$$\begin{aligned}\text{valós szám} &= -1.6875 * 2 \\ &= -1.6875 * 0.125 \\ &= -0.2109375\end{aligned}$$

A következő példában a manuális konverzió helyett a Microsoft és az IBM assembler programcsomagjaiban található konverziós rutinokat alkalmazzuk.

Valós szám aritmetikát alkalmazó egyszerű program

Ebben a programban az $A = \pi * R$ egyenlet felhasználásával egy kör területét számítjuk ki és az eredményt a MICROSOFT szimbólikus nyomkövető programjával nézzük meg. A sugár értéke és az eredmény 64 bites valós számok.

```
;80287/80387-ES TARSPROCESSZORRAL ELLATOTT SZAMITOGEPekre
;KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAMBAN EGYSZERU VALOS-SZAM ARITMETIKAT VALOSITUNK MEG.
;AZ EREDMENYT A MICROSOFT SZIMBOLIKUS NYOMKOVETOJEVEL TESSZUK
;LATHATOVA.
;A PROGRAM EGY KOR TERULETET SZAMITJA KI.

PAGE ,132                ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

.8087                    ;A TARSPROCESSZORRA VONATKOZO
                        ;PSZEUDO MUVELET

STACK SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
      DB      8.567
      DB      ?
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR           ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH   DS           ;A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB    AX,AX        ;AX TORLESE
      PUSH   AX           ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
      MOV    AX,MYDATA    ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV    DS,AX        ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

      FINIT                ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
      FLD   RADIUS        ;A SUGAR ERTEKENEK RAHELYEZESE A VEREMRE
      FMUL  RADIUS        ;A SUGAR NEGYZETENEK KEPZESE
      FLDPI                ;PI RAHELYEZESE A VEREMRE
      FMUL                ;A KET ERTEK OSSZESZORZASA (PI,R*R)
      FSTP  AREA          ;AZ EREDMENY LEEMELESE A VERMEROL
                        ;ES ELMENTESE EGY VALTOZOBA
      FWAIT                ;SZINKRONIZALAS

      RET                 ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDF              ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS              ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
      END    MYPROC       ;A PROGRAM VEGE
```

Az adatszégmensben elhelyezett valós számokat DD-nek, vagy DQ-nak kell definiálnunk. A DD-t a 32 bites valós számoknál, míg DQ-t a 64 bites valós számoknál használjuk. A valós számok beírására a következő lehetőségeink vannak:

8.567
+ 12.345
- 234.9
- 12.4E2
1.234E - 10

A kódszegmens egy lényeges részét külön kiemeljük:

```
FINIT          ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
FLD  RADIUS    ;A SUGAR ERTEKENEK RAHELVEZESE A VEREMRE
FMUL  RADIUS   ;A SUGAR NEGYZETENEK KEPZESE
FLDPI          ;PI RAHELVEZESE A VEREMRE
FMUL          ;A KET ERTEK OSSZESZORZASA (PI,R*R)
FSTP  AREA     ;AZ EREDMENY LEEMELESE A VERMEROL
          ;ES ELMENTESE EGY VALTOZOBA
FWAIT          ;SZINKRONIZALAS
```

Az FLD utasítással a valós számot a rendszer memóriájából a társprocesszor veremére (ST-re) töltjük. Az FMUL utasítás a RADIUS szám és a verem tetején található érték összeszorzását valósítja meg. A szorzás eredménye a verem tetején marad. Az FLDPI utasítás PI értékét rátölti a veremre, így R ST(1)-be kerül. Az FMUL ST-t és ST(1)-et összeszorozza és az eredményt ST-ben hagyja. Az utolsó utasítás – FSTP – az eredményt valós alakban az AREA változónak adja át.

Ha sikeresen futtattuk a programot, a MICROSOFT nyomkövetőjével nézzük meg az eredményt. Ugyanazon memóriahelyről két különböző tárkiíratást készítünk:

85B0:0100-tól 85B0:014F-ig a memóriatartalom hagyományos formátumban jelenik meg. A kód második részét a DL opcióval hívtuk meg:

- DL DS:0100 014F

DL a hosszú tárkiíratást írja elő, amelyben a valós számok 8 bites csoportokat alkotnak. Számunkra most csak a következő két szám érdekes:

```
85B0:0120 FC A9 F1 D2 4D 22 21 40 +0.8567E+1
85B0:0128 82 ED FC 79 51 D2 6C 40 +0.2305724458637233E+3
```

Az első szám a sugár (8.567), a második szám a kör területe (230.5724458637233).

9.7 AZ IBM MAKROASSEMBLER ADATKONVERZIÓS RUTINJAI

Az IBM Makroassembler 2.0 verzióját és az ez után készült verziókat adatkonverziós rutinokkal is ellátták. Ezek a rutinok a programozó számára lehetővé teszik

- az ASCII karakterláncok 80287/80387-es lebegőpontos formátummá alakítását,
- hosszú valós lebegőpontos alakból ASCII karakterláncok képzését,
- Microsoft formátum és a 80287/80387-es alak közötti oda-vissza alakítást.

A következő opciók állnak rendelkezésre:

\$I8_INPUT	ASCII karakterláncok átalakítása 80287/80387-es alakra
\$I8_OUTPUT	Hosszú valós 80287/80387-es számok átalakítása ASCII-be.
\$I4_M4	Egyszeres pontosságú Microsoft szám átalakítása 80287/80387-es rövid valósba
\$I8_M8	Dupla pontosságú Microsoft szám átalakítása 80287/80387-es hosszú valósba
\$M4_I4	80287/80387-es rövid valós átalakítása Microsoft rövid valósba
\$M8_I8	80287/80387-es hosszú valós átalakítása Microsoft duplapontos valósba
\$I4_I8	80287/80387-es hosszú valós átalakítása 80287/80387-es rövid valósba
\$I8_I4	80287/80387-es rövid valós átalakítása 80287/80387-es hosszú valósba

Ezek a konverziós rutinok különösen akkor hasznosak, amikor az assembler kódot egy olyan magas szintű nyelvhez csatlakoztatjuk, ami nem támogatja a társprocesszort. Valójában a konverziós rutinok könyvtára, ami valamennyi előbb felsorolt választási lehetőséget tartalmazza, az IBM szerkesztőprogram felhasználásával a hívó programhoz szerkeszthető. Ez a könyvtár az IBMUTIL elnevezést viseli.

Az itt bemutatott példában a konverziós rutinok közül csak az egyikre lesz szükségünk. Olyan módszer kell, ami a 80287/80387-es valós számokat lebegőpontos alakra hozza. A \$I8_OUTPUT rutin a kódolt valós formátumot ASCII karakterlánccá alakítja, amit aztán közvetlenül megjelentíhetünk a képernyőn. A \$I8_OUTPUT konverziós rutin használatakor a következő feltételeknek kell eleget tennünk:

1. A kódszegmenst a következőképpen kell deklarálni:

```
MATHCODE    SEGMENT    BYTE    PUBLIC    'CODE'
              EXTRN      $I8_OUT-
              PUT:NEAR
```

(Itt következik az adatszegmens tartalma)

```
MATHCODE    ENDS
```

2. Az adatszegmenst a következőképpen kell deklarálni:

```
DATA        SEGMENT    WORD    PUBLIC    'DATA'
(Itt következik az adatszegmens tartalma)
```

```
DATA        ENDS
DGROUP      GROUP      DATA
```

3. Valamennyi rutinnak NEAR típusú eljárásnak kell lennie.
4. A DS és az ES regiszter tartalmának azonosnak kell lennie.
5. Minden regiszter értéke megváltozik, kivéve a szegmensregisztereket ill. SP-t.
6. Az IS:DS-sel kell rámutatni arra a helyzetcímre, ahol a hosszú valós számot a rutin hívása előtt elhelyeztük.
7. Az SI:DS mutat az LSTRING címére. Ez egy 17 byte-os memóriaterület, ami az ASCII karakterlánc hosszát az első byte-ban tárolja. A decimális pontot a bal oldalon tételezi fel.
8. AX értéke 1, ha az eredeti számot használja a rendszer, és a szám zérus, ha az határozatlan volt.
9. BL pozitív szám esetén egy nullát, negatív szám esetén egy mínuszjelet tartalmaz.
10. DX a szám kitevőjét 10-es számrendszerben tárolja.

Első látásra lehet, hogy ennek az eljárásnak a használata bonyolultnak tűnik.

A következő példában megbizonyosodhatunk arról, hogy a követel- ménynek könnyű eleget tenni. A rutin visszatérési értéke nincs normál alakban, ezért ezt egy külön rutinnal állítjuk elő. Mielőtt tovább mennénk, vessünk egy pillantást a 9-2. ábrára, ahol a fordítási és szerkesztési művelet során könyvtárat is használunk.

```
B > C:MASM PROGNAME;  
IBM Personal Computer MACRO Assembler      Version 2.00  
(C) Copyright IBM Corp. 1981,1984  
(C) Copyright Microsoft Corp 1981, 1983, 1984  
  
48774 Bytes free  
Warning Severe  
Errors Errors  
0 0
```

```
B > C:LINK PROGNAME,PROGNAME,NUL,C:IBMUTIL;
```

```
IBM Personal Computer Linker  
Version 2.30 (C) Copyright IBM Corp. 1981, 1985
```

```
B >
```

9-2. ábra Fordítás és szerkesztés könyvtárhasználattal

Az IBM Assemblert és a szerkesztőprogramot a C meghajtón, a programot pedig a B meghajtón tetelezzük fel. A fordítási eljárás a már eddig megszokott módon történik egészen a szerkesztési szakaszig. Ekkor a C:IBMUTIL megadásával írhatjuk elő annak a külső könyvtárnak a nevét, amit a programunkhoz hozzá kell szerkeszteni. Ez a könyvtár a továbbiakban állandóan .EXE formában kapcsolódik a programhoz.

9.8 AZ IBM KISZOLGÁLÓPROGRAMOKAT TARTALMAZÓ KÖNYVTÁRÁNAK HASZNÁLATA

Az előző alfejezetben az IBM cég \$I8 OUTPUT konverziós rutinját ismertettük, ami a dupla-pontos (DQ) lebegőpontos valós számot ASCII karakterláncba alakítja át. A BL regiszter tartalmazza az előjel karakterét, DX pedig a kitevőt tízes alapú számrendszerben. Ebből az információból állítjuk elő a szám normál alakját.

```
;80287/80387-ES TARSPROCESSZORRAL ELLATOTT SZAMITOGEBEPEKRE
;KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAMBAN VALOS-SZAM ARITMETIKAT VALOSITUNK MEG. AZ EREDMENYT
;AZ IBM ADATKONVERZIOS RUTINJAVAL JELENITJUK MEG.
;AZ IBMUTIL.LIB KONYVTARAT A FUTASI IDO ALATT KELL A
;PROGRAMHOZ HOZZASZERKESZTENI
;A PROGRAM EGY GOMB TERFOGATAT SZAMOLJA KI.

PAGE ,132                ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

.8087                    ;A TARSPROCESSZORRA VONATKOZO
                        ;PSZEUDO MUVELET

IF1
    INCLUDE C:MACLIB:MAC ;A MACLIB.MAC KONYVTAR CSATOLASA A
                        ;PROGRAMHOZ
ENDIF

STACK SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA' ;AZ ADATSZEGMENSNEK PUBLIC-NAK KELL
                        ;LENNIE
CONT1 DD      4.0          ;NUMERIKUS KONSTANS
CONT2 DD      3.0          ;NUMERIKUS KONSTANS
RADIUS DD     123.45E2     ;A GOMB SUGARA
VOLUME DB     ?           ;VALTOZO DEKLARALASA VALOS FORMATUMBAN
PADDR DB     20 DUP (' ') ;HELYFOGLALAS AZ IBM RUTIN SZAMARA
ANSWER DB     17 DUP (?), '$' ;AZ IBM RUTINBOL VISSZAKAPOTT
                        ;KARAKTEREK TAROLASI HELYE
FIRDIG DB     ' ','$'     ;AZ ELSO SZAMJEGY HELYENEK BIZTOSITASA
POWER DW     ?           ;A KITEVO TAROLASI HELYE
TBUFF DB     4 DUP(' ')   ;4.BYTE A KITEVO KARAKTEREI SZAMARA
SIGN DB     '-$'         ;NEGATIV ELOJEL
POINT DB     '.$'        ;DECIMALIS PONT
EXP DB     ' E $'        ;A KITEVO SZIMBOLUMA

MYDATA ENDS

MATHCODE SEGMENT BYTE PUBLIC 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA
      EXTRN $I8_OUTPUT:NEAR ;A RUTIN KULSO KONYVTARBAN VAN
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MATHCODE,DS:MYDATA,SS:STACK,ES:MYDATA
      PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB AX,AX ;AX TORLESE
      PUSH AX ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
      MOV AX,MYDATA ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
```

```

MOV DS,AX ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
MOV ES,AX ;AX ERTEKENEK ELHELVEZESE ES-BEN

LEA SI,VOLUME ;VOLUME-BAN A KARAKTERLANC
;FORRASINDEXE TALALHATO

FINIT ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
FLD RADIUS ;A SUGAR ERTEKENEK RAHELVEZESE A
;VEREMRE
FMUL RADIUS ;A SZAM NEGYZETENEK KEPZESE
;AZ EREDMENY ST-BEN
FMUL RADIUS ;A SZAM KOBENEK KEPZESE
;AZ EREDMENY ST-BEN KELETKEZIK
FLDPI ;PI RAHELVEZESE A VEREMRE
FMUL ;PI OSSZESZORZASA A SUGAR KOBEVEL
FMUL CONT1 ;SZORZAS 4.0-VAL
FDIV CONT2 ;OSZTAS 3.0-VAL
FSTP QWORD PTR [SI] ;AZ EREDMENY LEEMELESE A
;TARSPROCESSZOR VERMEROL ES
;ELHELVEZESE EGY VALTOZOBAN

FWAIT ;SZINKRONIZALAS
CALL $I8_OUTPUT ;AZ IBM ELJARAS MEGHIVASA
CALL FORMAT ;A FORMAT ELJARAS AZ EREDMENYT NORMAL
;ALAKRA HOZZA

RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE

```

```

COMMENT /A kovetkezo eljaras a $I8_OUTPUT-bol szarmazo eredmenyt
normal alakra hozza. Pl.: -3.5678912345 E -123 /

```

```

FORMAT PROC NEAR
SUB DX,01H ;A KITEVŐ CSOKKENTESE 1-GYEL
MOV POWER,DX ;DX AZ ANS VALTOZO KORRIGALT KITEVOJE
CMP BL,'-' ;AZ EREDMENY + VAGY - ?
JNE NONEG
LEA DX,SIGN ;HA NEGATIV, A '-' KARAKTER
;MEGJELENITESE

MOV AH,09
INT 21H

NONEG:
CLD ;A KAR.LANC ANS-BA HELYEZESENEK
;ELOKESZITese
MOV CL,17 ;A KAR.LANC 17 BYTE HOSSZU
LEA DI,ANSWER ;A MOZGATAS IRANYA. SI A FORRASRA
;MUTAT
REP MOVSB ;ATHELYEZES
MOV CL,1 ;ANSWER ELSo SZAMJEGYE FIRDIG-BE KERUL
LEA SI,ANSWER[1]
LEA DI,FIRDIG
REP MOVSB
LEA DX,FIRDIG ;AZ ELSo SZAMJEGY KINYOMTATASA
MOV AH,09
INT 21H
LEA DX,POINT ;A DECIMALIS PONT MEGJELENITese
MOV AH,09
INT 21H

```



```

LEA    DX,ANSWER[2]    ;AZ ANSWER VALTOZO TOVABBI RESZENEK
                        ;MEGJELENITESE

MOV    AH,09
INT    21H
LEA    DX,EXP          ;AZ 'E' BETU KINYOMTATASA
MOV    AH,09
INT    21H
MOV    DX,POWER        ;A DX-BEN LEVO SZAM ATALAKITASA
                        ;KARAKTERLANCBA
CMP    DX,8000H        ;POZITIV VAGY NEGATIV
JB     POSIT           ;HA POZITIV, UGRAS POSIT-RA
LEA    DX,SIGN         ;HA NEGATIV, AKKOR '-' JELET NYOMTATUNK
MOV    AH,09
INT    21H
MOV    DX,POWER        ;A NEGATIV HEXA SZAM KORREKCIója
XOR    DX,0FFFFH
ADD    DX,01
POSIT: MOV    CX,0
LEA    DI,TBUFF        ;A TBUFF 4 BYTE-OS KARAKTERES TAROLASI
POWER1: PUSH  CX        ;HELYET BIZTOSIT A DX-BEN SZEREPLó
MOV    AX,DX            ;HEXA SZAMOK DECIMALISSA ALAKITASABAN
MOV    DX,0             ;A KEPERNYORE NYOMTATAS ELOKESZITese
MOV    CX,10
DIV    CX
XCHG  AX,DX
ADD    AL,30H          ;A SZAM ATALAKITASA ASCII SZAMMA
MOV    [DI],AL         ;ES ELMENTESE TBUFF-BA
INC    DI              ;UJ HELY KIJELOLESE TBUFF-BAN
POP    CX
INC    CX              ;CX-BEN A SZAMJEGYEK DARABSZAMA
                        ;SZEREPEL

CMP    CX,0
JNZ   POWER1
PRIT: DEC    DI        ;AZ ERTEKEK MEGJELENITeseNEK
                        ;ELOKESZITese
MOV    AL,[DI]        ;TBUFF-BOL EGY SZAMJEGY BEKERESE
PUSH  DX              ;DX EREDETI TARTALMANAK ELMENTESE
MOV    DL,AL          ;A SZAM ELHELYEZese A NYOMTATASHOZ
MOV    AH,2           ;A DOS MEGSZAKITASHOZ SZUKSEGES PARAM.
INT    21H            ;A HATVANY A KEPERNYORE KERUL
POP    DX              ;DX EREDETI TARTALMANAK VISSZAALLITASA
LOOP  PRIT            ;A RUTINT ADDIG ISMETELJUK, AMIG
                        ;VALAMENNYI SZAM MEGJELENIK

RET
FORMAT ENDP
MATHCODE ENDS        ;A MATHCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE

END                  ;A PROGRAM VEGE

```

Ez a program a $V = 4/3 * \pi * R^3$ egyenlet felhasználásával kiszámítja egy gömb térfogatát, és az eredményt (a megfelelő formátumban) megjeleníti a képernyőn. Az adatszégmensben definiált adatokat két csopontra oszthatjuk: Az egyikre konkrét számolásakor, a másokra az eredmény normál alakjának kialakításakor lesz szükségünk. A számolási műveletek során felhasznált adatok a következők:

```

CONT1 DD 4.0 ;NUMERIKUS KONSTANS
CONT2 DD 3.0 ;NUMERIKUS KONSTANS
RADIUS DD 123.45E2 ;A GOMB SUGARA
VOLUME DD ? ;VALTOZO DEKLARALASA VALOS FORMATUMBAN

```

Mivel a társprocesszor operandusait a memóriából kell előhívni, valamennyi szükséges állandót előzetesen tárolni kell. A CONT1 és CONT2 tartalmazza azokat az egész számokat (3, 4), amikkel az egyenletben szorzunk és osztunk. RADIUS értéke 12345, amit – annak ellenére, hogy egész szám – vegyes alakban helyeztük el. A konverziós rutin használata miatt a VOLUME változót négyesszámnak kell definiálnunk.

Az adatszegmens további részében az ANSWER változó formátumának kialakításához szükséges értékek szerepelnek.

```

PADDR DB 20 DUP(' ') ;HELYFOGLALAS AZ IBM RUTIN SZAMARA
ANSWER DB 17 DUP('?', '$') ;AZ IBM RUTINBOL VISSZAKAPOTT
;KARAKTEREK TAROLASI HELYE
FIRDIG DB ' ','$' ;AZ ELSO SZAMJEGY HELYENEK BIZTOSITASA
POWER DW ? ;A KITEVO TAROLASI HELYE
TBUFF DB 4 DUP(' ') ;4 BYTE A KITEVO KARAKTEREI SZAMARA
SIGN DB '-$' ;NEGATIV ELJEL
POINT DB '.$' ;DECIMALIS PONT
EXP DB ' E $' ;A KITEVO SZIMBOLUMA

```

A \$I8_OUTPUT rutin meghívásakor az az érték, amire az SI regiszter rámutat (jelen esetben ez a VOLUME), karakterláncba alakul át, amit az SI-vel megjelölt helyen kapunk vissza. A néhány üres szóközt tartalmazó PADDR változó a karakterlánc és az adatszegmensben szereplő egyéb adatok elválasztására való. Az ANSWER 17 byte-os karakterlánc tárolását valószínűleg a \$ karakter már arra utal, hogy valószínűleg a 21H megszakítással fogjuk az eredményt a képernyőn megjeleníteni.) A FIRDIT az eredmény első számjegyét tárolja. A program az eredményeket a normál alakban szerepelteti. A POWER változó tartalmazza majd az eredmény kitevő részét, ami a \$I8_OUTPUT meghívása után a DX regiszterbe kerül. (A TBUFF változó a DX-ben tárolt kitevő ASCII konverziójához szükséges.) A SIGN, POINT és EXP változók a mínuszjelet, a decimális pontot és a kitevőt jelző karaktereket (E) tartalmazzák.

Ebben a programban a kódszegmens eltér az előző programok kódszegmenseitől, mivel a \$I8_OUTPUT hívásához a megfelelő környezetet biztosítani kell.

```

MATHCODE SEGMENT BYTE PUBLIC 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA
EXTRN $I8_OUTPUT:NEAR ;A RUTIN KULSO KONYVTARBAN VAN
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MATHCODE,DS:MYDATA,SS:STACK,ES:MYDATA

```

A MATHCODE elnevezésű kódszegmenst az IBMUTIL.LIB könyvtárral való kapcsolatteremtés miatt PUBLIC-nak kell deklarálnunk. Az \$I8_OUTPUT két rutin közötti információcseré létrehozása érdekében EXTERN-ként szerepel.

A társprocesszorra vonatkozó kód talán a program legkisebb egysége:

```

FLD RADIUS ;A SUGAR ERTEKENEK RAHELVEZESE A
;VEREMRE
FMUL RADIUS ;A SZAM NEGYZETENEK KEPZESE
;AZ EREDMENY ST-BEN
FMUL RADIUS ;A SZAM KOBENEK KEPZESE
;AZ EREDMENY ST-BEN KELETKEZIK

```

A sugár értékének köbe a verem tetején marad.

```
FLDPI      ;PI RAHELYEZESE A VEREMRE  
FMUL      ;PI OSSZESZORZASA A SUGAR KOBEVEL
```

Az FLDPI utasítás PI értékét ráhelyezi a veremre, a köbre emelt mennyiség pedig ST(1)-be lép. Az FMUL utasítás összeszorozza ST(1) és ST tartalmát és az eredményt ST-ben helyezi el.

```
FMUL  CONT1      ;SZORZAS 4.0-VAL  
FDIV  CONT2      ;OSZTAS 3.0-VAL  
FSTP  QWORD PTR [SI] ;AZ EREDMENY LEEMELESE A  
      ;SEGEDPROCESSZOR VERMEROL ES  
      ;ELHELYEZESE EGY VALTOZOBAN
```

Ezt követően ST tartalmát 4-gyel szorozzuk és 3-mal osztjuk. Az FSTP utasítás az eredményt - valós szám formátumban – a VOLUME változóba helyezi el.

```
CALL  $I8_OUTPUT ;AZ IBM ELJARAS MEGHIVASA  
CALL  FORMAT     ;A FORMAT ELJARAS AZ EREDMENYT NORMAL  
      ;ALAKRA HOZZA
```

Az \$I8_OUTPUT rutin hívásakor az SI-vel kijelölt DQ szám (jelen esetben a VOLUME) ugyanazon a memóriahelyen karakterláncba alakul át.

A FORMAT eljárás alakítja ki az IBM rutinból származó érték normál alakját, és az eredmény megjelenítéséről is gondoskodik. Az eredmény karakteres formátumban van. (Nem numerikus információ!) A normál alakot kialakító eljárás a következő lépésekből áll:

1. Negatív előjel kinyomtatása szükséges?
2. Az eredmény első számjegyének kinyomtatása.
3. A decimális pont kinyomtatása.
4. Az eredmény további számjegyeinek kinyomtatása.
5. Az "E" exponenciális szimbólum megjelenítése.
6. A kitevőre vonatkozó negatív előjel kinyomtatása szükséges?
7. A kitevő értékének kinyomtatása.

A következő kódrészlet dönti el a negatív előjel megjelenítésének szükségességét:

```
FORMAT PROC    NEAR  
      SUB  DX,01H      ;A KITEVO CSOKKENTESE 1-GYEL  
      MOV  POWER,DX    ;DX AZ ANS VALTOZO KORRIGALT KITEVOJE  
      CMP  BL,'-'      ;AZ EREDMENY + VAGY - ?  
      JNE  NONEG  
      LEA  DX,SIGN     ;HA NEGATIV, A '-' KARAKTER  
      ;MEGJELENITETESE  
      MOV  AH,09  
      INT  21H
```

NONEG:

A SUB DX,01H és a MOV POWER,DX kódok a kitevő értékét tárolják, mivel erre a továbbiakban még szükségünk lesz. A BL regiszter tartalmát a mínusz karakterrel hasonlítjuk össze. Ha BL a mínuszjelet tartalmazza, a SIGN tartalma jelenik meg a képernyőn. Egyébként nem nyomtatunk ki semmit. A VOLUME-ban szereplő 17 ASCII számjegyet a következő kód segítségével másoljuk át az ANSWER változóba:

```

CLD                ;A KAR.LANC ANS-BA HELYEZESENEK
                   ;ELOKESZITESE
MOV    CL,17       ;A KAR.LANC 17 BYTE HOSSZU
LEA    DI,ANSWER   ;A MOZGATAS IRANYA. SI A FORRASRA
                   ;MUTAT
REP    MOVSB       ;ATHELYEZES

```

Csak emlékeztetőül: az SI (forrás index) már VOLUME-hoz mutat. Az eredmény első számjegyét ANSWER-ből FIRDIG-be másoljuk át:

```

MOV    CL,1        ;ANSWER ELSO SZAMJEGYE FIRDIG-BE KERUL
LEA    SI,ANSWER[1]
LEA    DI,FIRDIG
REP    MOVSB

```

A CL regisztert 1-re állítjuk be, mivel csak egyetlen karakterről van szó. A karakter az ANSWER(1) helyen, nem pedig az ANSWER(0) helyen található. (Az ANSWER(0) a karakterlánc karaktereinek számát tartalmazza.)

Az első számjegy (FIRDIG) a decimális pont és a további ASCII karakterek megjelenítését a következő kódrészlet biztosítja:

```

LEA    DX,FIRDIG   ;AZ ELSO SZAMJEGY KINYOMTATASA
MOV    AH,09
INT    21H
LEA    DX,POINT    ;A DECIMALIS PONT MEGJELENITese
MOV    AH,09
INT    21H
LEA    DX,ANSWER[2] ;AZ ANSWER VALTOZO TOVABBI RESZENEK
                   ;MEGJELENITese
MOV    AH,09
INT    21H

```

A fenti eljárásban az 5. fejezetben bemutatott karaktereket megjelenítő technikára ismerhetünk rá.

A következő feladat a kitevő értékének kinyomtatása. Az E szimbólummal egyszerű a dolgunk:

```

LEA    DX,EXP      ;AZ 'E' BETU KINYOMTATASA
MOV    AH,09
INT    21H

```

Mielőtt a kitevőt megjelenítenénk, megállapítjuk, hogy milyen az előjele és ASCII formátumba alakítjuk át.

```

MOV    DX,POWER    ;A DX-BEN LEVO SZAM ATALAKITASA
                   ;KARAKTERLANCBA
CMP    DX,8000H    ;POZITIV VAGY NEGATIV
JB     POSIT       ;HA POZITIV, UGRAS POSIT-RA
LEA    DX,SIGN     ;HA NEGATIV, AKKOR '-' JELET NYOMTATUNK
MOV    AH,09
INT    21H
MOV    DX,POWER    ;A NEGATIV HEXA SZAM KORREKCIOJA
XOR    DX,0FFFFH
ADD    DX,01
POSIT: MOV    CX,0

```

A POWER változó a kitevőt decimális számjegyek alakjában tartalmazza. Ha POWER értéke 8000H-nál kisebb, akkor a kitevő pozitív, tehát a POSIT címkére kell ugranunk. Ha a POWER egyenlő, vagy nagyobb mint 8000H, akkor a kitevő negatív előjelű, tehát egy mínuszjel kell a képernyőn megjelenítenünk. A kettes komplementtel kifejezett negatív számból pozitívot képezünk.

```

POSIT:  MOV    CX,0
        LEA    DI,TBUFF      ;A TBUFF 4 BYTE-OS KARAKTERES TÁROLÁSI
POWER1: PUSH   CX           ;HELYET BIZTOSÍT A DX-BEN SZEREPLŐ
        MOV    AX,DX        ;HEXA SZÁMOK DECIMALISSA ALAKÍTÁSÁBAN
        MOV    DX,0         ;A KÉPERNYŐRE NYOMTATÁS ELŐKÉSZÍTÉSE
        MOV    CX,10
        DIV   CX
        XCHG  AX,DX
        ADD   AL,30H       ;A SZÁM ÁTALAKÍTÁSA ASCII SZÁMMA
        MOV   [DI],AL      ;ÉS ELMENTÉSE TBUFF-BÁ
        INC   DI           ;ÚJ HELY KIJELÖLÉSE TBUFF-BAN
        POP   CX
        INC   CX           ;CX-BEN A SZÁMJEGYEK DARABSZÁMA
                                ;SZEREPEL

        CMP   CX,0
        JNZ  POWER1
PRIT:   DEC   DI           ;AZ ÉRTEKEK MEGJELENÍTÉSÉNEK
                                ;ELŐKÉSZÍTÉSE
        MOV   AL,[DI]     ;TBUFF-BÓL EGY SZÁMJEGY BEKERÉSE
        PUSH  DX          ;DX EREDETI TARTALMÁNAK ELMENTÉSE
        MOV   DL,AL       ;A SZÁM ELHELYEZÉSE A NYOMTATÁSHOZ
        MOV   AH,2        ;A DOS MEGSZÁKÍTÁSHOZ SZÜKSÉGES PARAM.
        INT  21H         ;A HATVÁNY A KÉPERNYŐRE KERÜL
        POP   DX          ;DX EREDETI TARTALMÁNAK VISSZAÁLLÍTÁSA
        LOOP PRIT        ;A RUTINT ADDIG ISMETELJÜK, AMIG
                                ;VALAMENNYI SZÁM MEGJELENIK

```

A POWER-ben tárolt kitevő négy számjegyből állhat. Annak érdekében, hogy a konverziós rutint megértsük, tegyük fel, hogy a kitevő értéke 34. A MOV AX,DX művelet 34-et az AX regiszterbe helyezi el. Ezután DX-be zérust teszünk. CX 10-et tartalmaz, és az osztási műveletben mint osztó szerepel. A DIV CX után AX-ben 3, DX-ben 4 szerepel majd. A XCHG utasítás ezt a sorrendet felcseréli, tehát AX-be 4, DX-be 3 kerül. (Valójában AL tartalmazza a 4-et.) Amikor AL-hoz 30H-t adunk, a korrekt ASCII formátumot kapjuk, amit TBUFF-ban mint MSD-t tárolunk. Az eljárást ezután megismételjük, és ez alkalommal a 3-at mint ASCII karaktert helyezük el TBUFF-ban a következő helyre. Mivel DX az utolsó DIV és XCHG utasítás befejezése után 0-t tartalmaz, az eljárás befejeződik. A TBUFF-ban a számok megfordított sorrendben szerepelnek, ami a későbbiekben semmilyen problémát nem okoz majd. A következő feladatunk a kitevő karaktereinek kijelzése a képernyőre:

```

PRIT:   DEC   DI           ;AZ ÉRTEKEK MEGJELENÍTÉSÉNEK
                                ;ELŐKÉSZÍTÉSE
        MOV   AL,[DI]     ;TBUFF-BÓL EGY SZÁMJEGY BEKERÉSE
        PUSH  DX          ;DX EREDETI TARTALMÁNAK ELMENTÉSE
        MOV   DL,AL       ;A SZÁM ELHELYEZÉSE A NYOMTATÁSHOZ
        MOV   AH,2        ;A DOS MEGSZÁKÍTÁSHOZ SZÜKSÉGES PARAM.
        INT  21H         ;A HATVÁNY A KÉPERNYŐRE KERÜL
        POP   DX          ;DX EREDETI TARTALMÁNAK VISSZAÁLLÍTÁSA
        LOOP PRIT        ;A RUTINT ADDIG ISMETELJÜK, AMIG
                                ;VALAMENNYI SZÁM MEGJELENIK

```

Mivel a karaktereket fordított sorrendben tároltuk, csökkenő sorrendben jelenítjük meg. A kinyomtatott számjegyek számát CX-szel szabályozzuk.

A későbbi munkáink során elképzelhető, hogy gyakran szükségünk lesz valós számok normál alakjára. Ha úgy találjuk, hogy ez az eljárás kielégíti az igényeinket, és az IBM Makroassemblerét használjuk, helyezük el ezt a programot az IBMUTIL.LIB kiszolgálóprogramokat tartalmazó könyvtárba.

9.9 ADOTT SZÖG TANGENSÉNEK MEGHATÁROZÁSA

Az Intel társprocesszora támogatja a tangensfüggvényt. A 80287-es akkor ad helyes eredményt, ha az argumentum $0-\pi/4$ tartományba esik. A 80387-es forgásszögek tangensét is képes kiszámítani. A trigonometrikus függvények használatát bemutató első programban egy szög tangensét határozzuk meg, és a valós eredményt a kiszolgálóprogramokat tartalmazó IBM könyvtár segítségével megjelenítjük. A szöget fokokban adjuk meg. A radiánba való átszámítást a program végzi.

```
;80287/80387-ES TARSPROCESSZORRAL ELLÁTOTT SZAMITOGEPekre
;KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAMBAN VALOS-SZAM ARITMETIKAT VALOSITUNK MEG. AZ EREDMENYt
;AZ IBM ADATKONVERZIOS RUTINJAVAl JELENITJUK MEG.
;AZ IBMUTIL.LIB KONYVTARAt A FUTASI IDO ALATT KELL A
;PROGRAMHOZ HOZZASZERKESZTENI. A PROGRAM EGY OLYAN SZOG TANGENSET
;SZAMITJA KI, AMI A 0-45 FOKOS TARTOMANYBA ESIK.

PAGE ,132 ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

.8087 ;A TARSPROCESSZORRA VONATKOZO
;PSZEUDO MUVELET

IFI
INCLUDE C:MACLIB.MAC ;A MACLIB.MAC KONYVTAR CSATOLASA A
;PROGRAMHOZ

ENDIF

STACK SEGMENT PARA STACK
DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA' ;AZ ADATSZEGMENSNEK PUBLIC-NAK KELL
;LENNIE
ANGLE DD 25.5 ;A SZOGERTEK FOKOKBAN
CONST DD 180.0 ;NUMERIKUS KONSTANS
TANGENT DQ ? ;A TANGENS VALTOZO DEKLARALASA
PADDR DB 20 DUP (' ') ;HELYFOGLALAS AZ IBM RUTIN SZAMARA
ANSWER DB 17 DUP ('?'), '$' ;AZ IBM RUTINBOL VISSZAKAPOTT
;KARAKTEREK TAROLASI HELYE
FIRDIG DB ' ','$' ;AZ ELSO SZAMJEGY HELYE
POWER DW ? ;A KITEVO TAROLASI HELYE
TBUFF DB 4 DUP(' ') ;4 BYTE A KITEVO KARAKTEREI SZAMARA
SIGN DB '-$' ;NEGATIV ELOJEL
```

```

POINT DB    '. $ '      ;DECIMALIS PONT
EXP   DB    ' E $ '     ;A KITEVO SZIMBOLUMA

MYDATA ENDS

MATHCODE SEGMENT BYTE PUBLIC 'CODE'      ;KODSZEGMENS DEFINIALASA
EXTRN  $I8_OUTPUT:NEAR      ;A RUTIN KULSO KONYVTARBAN VAN
MYPROC PROC FAR              ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MATHCODE,DS:MYDATA,SS:STACK,ES:MYDATA
PUSH  DS                    ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB   AX,AX                  ;AX TORLESE
PUSH  AX                    ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
MOV   AX,MYDATA              ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV   DS,AX                  ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
MOV   ES,AX                  ;AX ERTEKENEK ELHELJEZESE ES-BEN

LEA   SI,TANGENT             ;A TANGENT VALTOZO A KAR.LANC
                                ;FORRASINDEXE
INIT                                     ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
FLDPI                                     ;PI RAHELJEZESE A VEREMRE
FLD   CONST                    ;CONST RAHELJEZESE A VEREMRE
FDIV                                     ;CONST OSZTASA PI-VEL
FLD   ANGLE                    ;A SZOGERTEK RAHELJEZESE A VEREMRE
FMUL                                     ;A MEGELOZO EREDMENY ES SZOG
                                ;OSSZESZORZASA
FPTAN                                     ;A FENTI SZORZAT TANGENSENEK KEPZESE
FDIV                                     ;ST OSZTASA ST(1)-GYEL
FSTP  QWORD PTR [SI]          ;AZ EREDMENY LEEMELESE A
                                ;TARSPROCESSZOR VERMEROL ES
                                ;ELHELJEZESE EGY VALTOZOBAN
FWAIT                                     ;SZINKRONIZALAS
CALL  $I8_OUTPUT              ;AZ IBM ELJARAS MEGHIVASA
CALL  FORMAT                  ;A FORMAT ELJARAS AZ OUTPUTOT NORMAL
                                ;ALAKRA HOZTA

RET                                     ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK

MYPROC ENDP                      ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGF

COMMENT /A kovetkezo eljaras a $I8_OUTPUT-bol szarmazo eredmenyt
normal alakra hozza. Pl. -3.5678912345 E -123

FORMAT PROC NEAR
SUB   DX,01H                    ;A KITEVO CSOKKENTESE 1-GYEL
MOV   POWER,DX                  ;DX AZ ANS VALTOZO KORRIGALT KITEVOJE
CMP   BL,'-'                    ;AZ EREDMENY + VAGY - ?
JNE   NONEG
LEA   DX,SIGN                    ;HA NEGATIV, A '-' KARAKTER
                                ;MEGJELENIETESE

MOV   AH,09
INT   21H

NONEG:
CLD                               ;A KAR.LANC ANS-BA HELYEZESENEK
                                ;ELOKESZITESE
MOV   CL,17                      ;A KAR.LANC 17 BYTE HOSSZU
LEA   DI,ANSWER                  ;A MOZGATAS IRANYA. SI A FORRASRA
                                ;MUTAT
REP  MOVSB                       ;ATHELJEZES

```

```

MOV     CL,1           ;ANSWER ELSO SZAMJEGYE FIRDIG-BE KERUL
LEA     SI,ANSWER[1]
LEA     DI,FIRDIG
REP     MOVSB
LEA     DX,FIRDIG     ;AZ ELSO SZAMJEGY KINYOMTATASA
MOV     AH,09
INT     21H
LEA     DX,POINT      ;A DECIMALIS PONT MEGJELENITese
MOV     AH,09
INT     21H
LEA     DX,ANSWER[2]  ;AZ ANSWER VALTOZO TOVABBI RESZENEK
                        ;MEGJELENITese
MOV     AH,09
INT     21H
LEA     DX,EXP        ;AZ 'E' BETU KINYOMTATASA
MOV     AH,09
INT     21H
MOV     DX,POWER      ;A DX-BEN LEVO SZAM ATALAKITASA
                        ;KARAKTERLANCBA
CMP     DX,8000H      ;POZITIV VAGY NEGATIV
JB      POSIT         ;HA POZITIV, UGRAS POSIT-RA
LEA     DX,SIGN       ;HA NEGATIV, AKKOR '-' JELET NYOMTATUNK
MOV     AH,09
INT     21H
MOV     DX,POWER      ;A NEGATIV HEXA SZAM KORREKCIója
XOR     DX,0FFFFH
ADD     DX,01
POSIT:  MOV     CX,0
LEA     DI,TBUFF      ;A TBUFF 4 BYTE-OS KARAKTERES TAROLASI
POWER1: PUSH    CX      ;HELYET BIZTOSIT A DX-BEN SZEREPELO
MOV     AX,DX         ;HEXA SZAMOK DECIMALISSA ALAKITASABAN
MOV     DX,0          ;A KEPERNYORE NYOMTATAS ELOKESZITese
MOV     CX,10
DIV     CX
XCHG   AX,DX
ADD     AL,30H        ;A SZAM ATALAKITASA ASCII SZAMMA
MOV     [DI],AL       ;ES ELMENTESE TBUFF-BA
INC     DI            ;UJ HELY KIJELOLESE TBUFF-BAN
POP     CX
INC     CX            ;CX-BEN A SZAMJEGYEK DARABSZAMA
                        ;SZEREPEL
CMP     CX,0
JNZ     POWER1
PRIT:  DEC     DI      ;AZ ERTEKEK MEGJELENITeseNEK
                        ;ELOKESZITese
MOV     AL,[DI]       ;TBUFF-BOL EGY SZAMJEGY BEKERESE
PUSH    DX            ;DX EREDETI TARTALMANAK ELMENTESE
MOV     DL,AL         ;A SZAM ELHELYEZese A NYOMTATASHOZ
MOV     AH,2          ;A DOS MEGSZAKITASHOZ SZUKSEGES PARAM.
INT     21H          ;A HATVANY A KEPERNYORE KERUL
POP     DX            ;DX EREDETI TARTALMANAK VISSZAALLITASA
LOOP   PRIT          ;A RUTINT ADDIG ISMETELJUK, AMIG
                        ;VALAMENNYI SZAM MEGJELENIK
RET
FORMAT ENDP
MATHCODE ENDS        ;A MATHCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE

END                  ;A PROGRAM VEGE

```


Az adatszégmensben két valós szám szerepel. Az ANGLE változó a szögértéket tartalmazza fokokban, a CONST pedig a radiánba való átváltáshoz szükséges. A program szerkezete a megelőző programmal azonos, ezért csak azt a kódrészletet emeljük ki, amelyben a szög tangensének meghatározása történik:

```

FINIT                ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
FLDPI                ;PI RAHELJEZESE A VEREMRE
FLD  CONST          ;CONST RAHELJEZESE A VEREMRE
FDIV                 ;CONST OSZTASA PI-VEL
FLD  ANGLE          ;A SZOGERTEK RAHELJEZESE A VEREMRE
FMUL                 ;A MEGELOZO EREDMENY ES SZOG
                    ;OSSZESZORZASA
FPTAN                ;A FENTI SZORZAT TANGENSENEK KEPZESE
FDIV                 ;ST OSZTASA ST(1)-GYEL
FSTP  QWORD PTR [SI] ;AZ EREDMENY LEEMELESE A
                    ;TARSPROCESSZOR VERMEROL ES
                    ;ELHELJEZESE EGY VALTOZOBAN
FWAIT                ;SZINKRONIZALAS

```

Először PI-t, aztán CONST-t töltjük rá a veremre. Az FDIV utasítás tehát PI-t 180-nal osztja, és az eredményt ST-ben hagyja. Az FLD utasítással ANGLE tartalmát ráhelyezzük a veremre, amely által az előző osztás eredménye egy hellyel lejjebb lép. Az FMUL ST-t összeszorozza ST(1)-gyel. Az eredmény ST-ben marad. Ha most kiadjuk az FPTAN utasítást, a tangensértéket mint két szám (Y és X) hányadosát kapjuk meg. Y kerül először a veremre, majd pedig X. (Ekkor Y egy hellyel lejjebb lép.) FDIV elvégzi az osztást és a hányadost ST-ben hagyja. Az FSTP utasítás a valós eredményt a TANGENT változóba teszi, az IBM kiszolgáló-rutin pedig a normál alakot adja.

9.10 ADOTT SZÖG SZINUSZÁNAK MEGHATÁROZÁSA

Ha az Olvasó a 80287-es társprocesszorral dolgozik, a szögek szinusztát és koszinusztát a tangensfüggvényből kell származtatnia a trigonometriai összefüggések felhasználásával, míg a 80387-es társprocesszor forgásszögek tangensét, szinusztát és koszinusztát közvetlenül megadja.

```

;80287/80387-ES TARSPROCESSZORRAL ELLATOTT SZAMITOBEPÉKRE
;KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAMBAN A VALOS SZAM ARITMETIKARA LATUNK PELDAT. AZ
;EREDMENYT A MICROSOFT NYOMKOVE TO PROGRAMJA SEGITSEGEVEL
;NEZZUK MEG. A PROGRAM A 0-90 FOK KOZE ESO KEREK FOKERTEKEK
;SZINUSZAT SZAMOLJA KI.

PAGE ,132                ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

.8087                    ;A TARSPROCESSZORRA VONATKOZO
                        ;PSZEUDO MUVELET

STACK  SEGMENT PARA STACK
DB     64 DUP ('MYSTACK ')

```

STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
ANGLE DW 65
TEMP DW ?
CONST DD 180.0
SINE DB ?
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TURLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
MOV AX,MYDATA ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV DS,AX ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

MOV AX,ANGLE ;A SZOGERTEK BETOLTESE AX-BE
CMP AX,45 ;A SZOG 45 FOKNAL NAGYOBB ?
JG FIXIT ;HA IGEN, UGRAS FIXIT-RE
JMP CONT ;HA NEM, UGRAS CONT-RA
FIXIT: NEG AX ;90-AX KEPZESE
ADD AX,90 ;AZ EREDMENYHEZ 90 FOKOT HOZZAADAUNK
CONT: MOV TEMP,AX ;ES TEMP-BEN ELHELJEZZUK

FINIT ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
FLDPI ;PI RAHELJEZESE A VEREMRE
FLD CONST ;CONST RAHELJEZESE A VEREMRE
FDIV ;A KONSTANS OSZTASA PI-VEL
FILD TEMP ;A KORRIGALT SZOGERTEK RATOLTESE A
FMUL ;VEREMRE, ES SZORZASA AZ ELOZO
;EREDMENNYEL
FPTAN ;TANGENSKEPZES
FWAIT

MOV AX,ANGLE ;A SZOG MERETENEK ELLENORZESE
CMP AX,45 ;HA 45 FOK VAGY ENNEL KISEBB, AKKOR
;SZINUSZT KEPZUNK
JG COSIN ;HA NAGYOBB, AKKOR KOSZINUSZT KEPZUNK
JMP SININ

COSIN: FXCH ST(1) ;HA KOSZINUSZ, AKKOR CSERE A VEREMBEN
SININ: FMUL ST(0),ST ;A SZINUSZNAL MINDEN A HELYEN MARAD
FXCH ST(1) ;SZINUSZ VAGY KOSZINUSZ SZAMITAS
FLD ST(0) ;TRIGONOMETRIKUS UTON
FMUL ST(0),ST ;
FADD ST(0),ST(2) ;
FSQRT ;
FDIVP ST(1),ST ;
FSTP SINE ;AZ EREDMENY ELMENTESE EGY TAROLASI
;HELYRE
FWAIT ;SZINKRONIZALAS

```

RET                ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP        ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS        ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VFRF
END MYPROC         ;A PROGRAM VEGE

```

Ha a 80387-es segédprocesszorral dolgozunk, akkor a csillagokból álló két sor közé eső programrész a következő néhány programsorral cserélhető fel:

```

FINIT
FLDPI
FLD  CONST
FDIV
FILD  ANGLE
FMUL
FSIN
FSTP  SINE
FWAIT

```

A programban a következő szabályt használjuk:

$$\text{SIN}(X) = \text{COS}(\text{PI}/2 - X)$$

Emlékeztetünk arra is, hogy a $\text{PI}/4$ radián (45 fok) szinusa és koszinusa egyaránt 0.707. A program három fő részből áll:

1. Az eredeti szög radiánba alakítása ($\text{PI}/4$ kivonása, ha szükséges).
2. A szög tangensének képzése.
3. Ha a szög $\text{PI}/4$ -nél nagyobb, koszinusz konverzió, egyébként pedig szinusz konverzió.

A következő kódrészlet a szöveget 0 és $\text{PI}/4$ közé állítja be:

```

MOV  AX,ANGLE      ;A SZOGERTEK BETOLTESE AX-BE
CMP  AX,45         ;A SZOG 45 FOKNAL NAGYOBB ?
JG   FIXIT        ;HA IGEN, UGRAS FIXIT-RE
JMP  CONT         ;HA NEM, UGRAS CONT-RA
FIXIT: NEG AX      ;90-AX KEPZESE
ADD  AX,90        ;AZ EREDMENYHEZ 90 FOKOT HOZZAADAUNK
CONT: MOV TEMP,AX ;ES TEMP-BEN ELHELVEZZUK

```

Az ANGLE változó, amit egész szónak definiáltunk, az eredeti szögértéket fokokban tartalmazza. Ha a szög 45 foknál nagyobb, a FIXIT címkére, egyébként pedig a CONT címkére ágaztatjuk el a programot. A FIXIT-nél található utasítás először AX komplementjét képezi (kivonás 90 fokból), és az eredményt 90 fokhoz hozzáadja. A TEMP változóban tárolt eredmény tangensének képzése a következő programrészben történik:

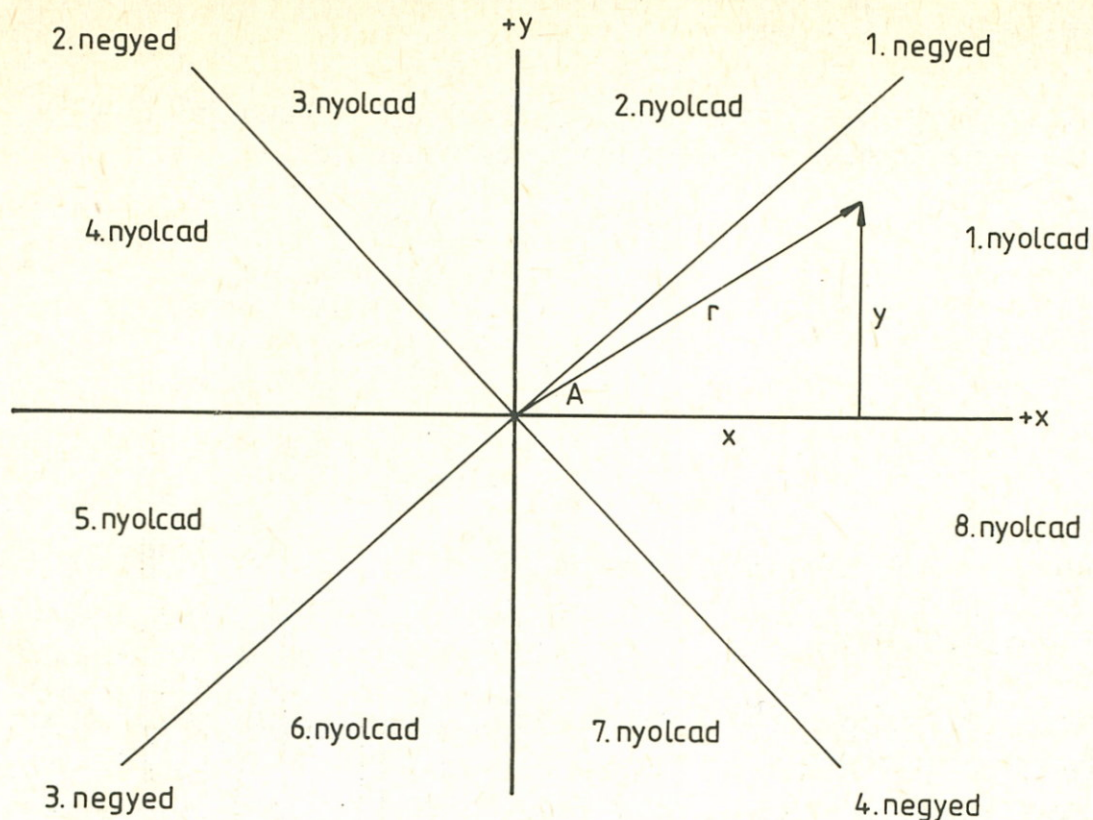
```

FINIT                ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
FLDPI                ;PI RAHELVEZESE A VEREMRE
FLD  CONST           ;CONST RAHELVEZESE A VEREMRE
FDIV                 ;A KONSTANS OSZTASA PI-VEL
FILD  TEMP           ;A KORRIGALT SZOGERTEK RATOLTESE A
FMUL                 ;VEREMRE, ES SZORZASA AZ ELOZO
FSIN                 ;EREDMENNYEL
FPTAN                ;TANGENSKEPZES
FWAIT

```

Ez a kódrészlet hasonlít ahhoz, ami az előző példában szerepelt, azzal a különbséggel, hogy TEMP most egy egész érték. Amikor az FPTAN utasítást végrehajtjuk, X az ST-ben, Y pedig ST(1)-ben lesz.

A 9-3. ábrán a szögek szinuszának képzése követhető nyomon.

$$R = \sqrt{X^2 + Y^2}$$

Az első negyedben: $\sin = \cos(\pi/4 - \theta)$

$$\sin \theta = \frac{Y}{R} = \frac{Y}{\sqrt{X^2 + Y^2}}$$

$$\cos \theta = \frac{X}{R} = \frac{X}{\sqrt{X^2 + Y^2}}$$

9-3. ábra Színusz- és koszinusz-számítás

Mivel az ábrán látható X és Y értékeket a megelőző művelet eredményeképpen készen kapjuk, csak arra van szükségünk, hogy R-t (sugár) kiszámítsuk.

```
(1) COSIN: FXCH ST(1) ;HA KOSZINUSZ, AKKOR CSERE A VEREMBEN
(2) SININ: FMUL ST(0),ST ;A SZINUSZNAL MINDEN A HELYEN MARAD
(3) FXCH ST(1) ;SZINUSZ VAGY KOSZINUSZ SZAMITAS
(4) FLD ST(0) ;TRIGONOMETRIKUS UTON
(5) FMUL ST(0),ST ;
(6) FADD ST(0),ST(2) ;
(7) FSGRT ;
(8) FDIVP ST(1),ST ;
(9) FSTP SINE ;AZ EREDMENY ELMENTESE EGY TAROLASI
;HELYRE
(10) FWAIT ;SZINKRONIZALAS
```

	Szinusz			Koszinusz		
	ST(0)	ST(1)	ST(2)	ST(0)	ST(1)	ST(2)
(0)	X	Y		X	Y	
(1)				Y	X	
(2)	X ²	Y		Y ²	X	
(3)	Y	X ²		X	Y ²	
(4)	Y	Y	X ²	X	X	Y ²
(5)	Y ²	Y	X ²	X ²	X	Y ²
(6)	Y ² + X ²	Y	X ²	X ² + Y ²	X	Y ²
(7)	(Y ² + X ²) ^{.5}	Y	X ²	(X ² + Y ²) ^{.5}	X	Y ²
(8)	R*	Y/R	X ²	R	X/R	Y ²
(9)	R	Sin	X ²	R	Sin	Y ²

$$*R = \sqrt{X^2 + Y^2}$$

9-2. táblázat A verem tartalma a szinusz-, ill. koszinuszértékek kiszámítása után

A 9-2. táblázat segítségével kövessük végig, hogy mi történik a társprocesszor vermében akkor, amikor az előbbi kód-részletet a rendszer végrehajtja. Ha az eredeti szögérték $\pi/4$ (45 fok) vagy ennél kisebb, akkor szinusz, egyébként pedig koszinuszt képezünk. A 2. lépésben vagy X^2 vagy Y^2 négyzetét állítjuk elő ST-ben. A 9-2. táblázatból látható, hogy ST-ben végül az $R = (Y^2 + X^2)^{0.5}$ érték szerepel. A 8. lépésben, amikor Y-t R-rel (szinusz) vagy X-et R-rel (koszinusz) elosztjuk, a hányados ST(1)-be lép. A 9. lépés előtt a hányados ST-ben található, majd pedig a SINE változóban.

Az eredményt a Microsoft nyomkövető programjával nézzük meg.

```
46FB:0158 F9 9B DD 1E 08 00 9B CB --0.1655102779799079E+57
46FB:0160 41 00 19 00 00 00 34 43 +0.5629499535851585E+16
46FB:0168 67 D7 2D 30 79 00 ED 3F +0.9063077870366499E+0
46FB:0170 4D 59 53 54 41 43 4B 20 +0.4066692443677049E--152
```

A 65 fok szinusza 0.9063077870366499E+0. Micsoda pontosság! A 80387-es processzor használata a trigonometriai és algebrai számításokat szükségtelenné teszi.

Nagy pontosságú szinusz-táblázat készítése

Az előbbi fejezet-részben bemutatott programon, ha néhány kisebb átalakítást elvégezzünk, a szögértékek szinusz-táblázatát készíthetjük el 0-tól 90 fokig. A következő listában minden szükséges változtatás szerepel.

```
;80287/80387-ES TARSPROCESSZORRAL ELLATOTT SZAMITOGEPekre
;KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAMBAN A VALOS SZAM ARITMETIKARA LATUNK PELDAT. AZ
;EREDMENYT A MICROSOFT NYOMKOVETO PROGRAMJA SEGITSEGEVEL
;NEZZUK MEG. A PROGRAM A 0-TOL 90 FOKIG A KEREK FOKERTEKek
;SZINUSZAT SZAMOLJA KI, ES A MEMORIABAN TAROLJA

PAGE ,132 ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

.8087 ;A TARSPROCESSZORRA VONATKOZO
;PSZEUDO MUVELET
```

```

STACK  SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK  ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
ANGLE  DW      0           ;KIINDULO SZOGERTEK
TEMP   DW      ?         ;IDEIGLENES TAROLASI HELY
CONST  DD      180.0      ;KONSTANS A KONVERZIOHOZ
SINE   DB      91 DUP (?) ;AZ EREDMENYEK TAROLASI HELYE
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR           ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH  DS           ;A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB   AX,AX        ;AX TORLESE
      PUSH  AX           ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
      MOV   AX,MYDATA    ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV   DS,AX        ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

      LEA  BX,SINE
AGAIN:  MOV  AX,ANGLE     ;A SZOGERTEK BETOLTESE AX-BE
      CMP  AX,45         ;A SZOG 45 FOKNAL NAGYOBB ?
      JG   FIXIT        ;HA IGEN, UGRAS FIXIT-RE
      JMP  CONT         ;HA NEM, UGRAS CONT-RA
FIXIT:  NEG  AX          ;90-AX KEPZESE
      ADD  AX,90        ;AZ EREDMENYHEZ 90 FOKOT HOZZAADAUNK
CONT:   MOV  TEMP,AX     ;ES TEMP-BEN ELHELJEZZUK

      FINIT             ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
      FLDPI             ;PI RAHELJEZESE A VEREMRE
      FLD  CONST        ;CONST RAHELJEZESE A VEREMRE
      FDIV             ;A KONSTANS OSZTASA PI-VEL
      FILD TEMP         ;A KORRIGALT SZOGERTEK RATOLTESE A
      FMUL             ;VEREMRE, ES SZORZASA AZ ELOZO
                        ;EREDMENNYEL
      FPTAN            ;TANGENSKEPZES
      FWAIT           ;SZINKRONIZALAS

      MOV  AX,ANGLE     ;A SZOG MERETENEK ELLENORZESE
      CMP  AX,45        ;HA 45 FOK VAGY ENNEL KISEBB, AKKOR
                        ;SZINUSZT KEPZUNK
      JG   COSIN        ;HA NAGYOBB, AKKOR KOSZINUSZT KEPZUNK
      JMP  SININ

COSIN:  FXCH  ST(1)      ;HA KOSZINUSZ, AKKOR CSERE A VEREMBEN
SININ:  FMUL  ST(0),ST   ;A SZINUSZNAL MINDEN A HELYEN MARAD
      FXCH  ST(1)      ;SZINUSZ VAGY KOSZINUSZ SZAMITAS
      FLD  ST(0)        ;TRIGONOMETRIKUS UTON
      FMUL  ST(0),ST    ;
      FADD  ST(0),ST(2) ;
      FSQRT ;
      FDIVP ST(1),ST    ;
      FSTP  SINE[BX]    ;AZ EREDMENY ELMENTESE EGY TAROLASI
                        ;HELYRE
      FWAIT           ;SZINKRONIZALAS

```

```

ADD    BX,0BH          ;RAMUTATAS A KOVETKEZO SZINUSZERTEK
                        ;TAROLASI HELYERE
ADD    ANGLE,1         ;A SZOGERTEK NOVELESE
CMP    ANGLE,90        ;A CIKLUS 0-TOL 90 FOKIG TART
JLE    AGAIN          ;HA A SZOG KISEBB MINT 91, ISMETLES

RET                                ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP            ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS           ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END    MYPROC         ;A PROGRAM VEGE

```

A lényeges eltéréseket külön kiemeljük.

```

FSTP   SINE[BX]        ;AZ EREDMENY ELMENTESE EGY TAROLASI
                        ;HELYRE
FWAIT                                ;SZINKRONIZALAS

ADD    BX,0BH          ;RAMUTATAS A KOVETKEZO SZINUSZERTEK
                        ;TAROLASI HELYERE
ADD    ANGLE,1         ;A SZOGERTEK NOVELESE
CMP    ANGLE,90        ;A CIKLUS 0-TOL 90 FOKIG TART
JLE    AGAIN          ;HA A SZOG KISEBB MINT 91, ISMETLES

```

Az adatszégmensben a SINE változót úgy deklaráltuk, hogy 91 darab négyesszó tárolására legyen képes. BX-et tehát 8-cal kell növelnünk ahhoz, hogy a következő tárolási helyre rá tudjunk mutatni. Az ANGLE változó tartalmát 90-nel összehasonlítva eldönthető, hogy a számítás megismétlésére, vagy a program befejezésére van szükség.

Szinusz hullám ábrázolása

Az előbbi programban a 0 és 90 fok közötti szögek szinuszát számítottuk ki, és a valós eredményt SINE[BX]-ben helyeztük el. Az értékek ábrázolásához számos módosítást kell elvégeznünk az eredeti programon. Először is az eredményeket egész számokká kell átalakítanunk, másodsor olyan méretarányt kell felvennünk, hogy a koordináta-értékek elférjenek a képernyőn, harmadszor a 91-től 360 fokig kell kiterjeszteni az értelmezési tartományt.

A valós szám egészzé alakítása igen egyszerű. Az FSTP SINE utasítást fel kell cserélni az FISTP SINE utasítással.

Az IBM PC/AT nagyfelbontású képernyője függőlegesen 200, vízszintesen 640 képelem elhelyezésére képes. A szinuszértékek +1.00 és -1.00 között változnak. Ha a szorzótényezőt 100-nak választjuk, akkor a hullám +100 és -100 között helyezkedik el. Ha egy-egy szögérték egy-egy vízszintes pozíciót jelent, akkor a 640 vízszintes képelemből 360-at használunk fel. Annak érdekében, hogy a hullám a képernyőn középre kerüljön, a képernyő bal szélétől 140 képelemes eltolást használunk ($640 - 360 = 280$, és $280/2 = 140$). Az első két lépést megvalósító kódrészlet a következő:

```

FIMUL  MULTIP
FISTP  SINE[SI]        ;AZ EREDMENY ELMENTESE

```

ahol MULTIP értékét az adatszégmensben 100-nak definiáltuk. Az SI regiszter az egész számokat tartalmazó SINE táblázat indexelését szolgálja. A képernyő felbontóképessége miatt, a táblázat szinuszértékeinek pontossága jelentős mértékben csökken. Az első szögnegyed (0-90) kiterjesztése a következő három szögnegyedre (91-360) elég komoly feladat. Két lehetőség kínálkozik:

1. Megváltoztatjuk az algoritmust, és 361 ponthoz számoljuk ki a szinuszt.
2. A 0 és 90 közötti értékeket – figyelembe véve a trigonometriai szabályokat – kiterjesztjük a következő három szögnegyedre.
(A 8. fejezetben ezt a megoldást választottuk.)

+0.0E+0	
+0.1745240643728351E)-1	+0.7193398003386512E+0
+0.3489949670250097E)-1	+0.7313537016191705E+0
+0.5233595624294383E)-1	+0.7431448254773942E+0
+0.697564737441253E)-1	+0.754709580222772E+0
+0.8715574274765818E)1	+0.766044443118978E+0
+0.1045284632676535E+0	+0.7771459614569709E+0
+0.1218693434051475E+0	+0.7880107536067219E+0
+0.1391731009600654E+0	+0.7986355100472928E+0
+0.1564344650402309E+0	+0.8090169943749475E+0
+0.1736481776669304E+0	+0.8191520442889918E+0
+0.1908089953765448E+0	+0.8290375725550417E+0
+0.2079116908177593E+0	+0.8386705679454241E+0
+0.224951054343865E+0	+0.848048096156426E+0
+0.2419218955996677E+0	+0.8571673007021123E+0
+0.2588190451025207E+0	+0.8660254037844386E+0
+0.2756373558169992E+0	+0.8746197071393959E+0
+0.2923717047227367E+0	+0.882947592858927E+0
+0.3090169943749475E+0	+0.8910065241883679E+0
+0.3255681544571566E+0	+0.898794046299167E+0
+0.3420201433256687E+0	+0.9063077870366499E+0
+0.3583679495453003E+0	+0.9135454576426009E+0
+0.374606593415912E+0	+0.9205048534524404E+0
+0.3907311284892738E+0	+0.9271838545667874E+0
+0.4067366430758002E+0	+0.9335804264972017E+0
+0.4226182617406994E+0	+0.9396926207859084E+0
+0.4383711467890774E+0	+0.9455185755993168E+0
+0.4539904997395468E+0	+0.9510565162951535E+0
+0.4694715627858908E+0	+0.9563047559630354E+0
+0.484809620246337E+0	+0.9612616959383189E+0
+0.5E+0	+0.9659258262890683E+0
+0.5150380749100542E+0	+0.9702957262759965E+0
+0.5299192642332049E+0	+0.9743700647852352E+0
+0.5446390350150271E+0	+0.9781476007338057E+0
+0.5591929034707468E+0	+0.981627183447664E+0
+0.573576436351046E+0	+0.984807753012208E+0
+0.5877852522924731E+0	+0.9876883405951378E+0
+0.6018150231520483E+0	+0.9902680687415704E+0
+0.6156614753256583E+0	+0.992546151641322E+0
+0.6293203910498375E+0	+0.9945218953682733E+0
+0.6427876096865394E+0	+0.9961946980917455E+0
+0.6560590289905073E+0	+0.9975640502598242E+0
+0.6691306063588582E+0	+0.9986295347545738E+0
+0.6819983600624985E+0	+0.9993908270190958E+0
+0.6946583704589973E+0	+0.9998476951563913E+0
+0.7071067811865476E+0	+0.1E+1

9-3. táblázat 0 és 90 fok közötti egész szögértékek nagy pontosságú szinusztértékei

A jelenlegi és az előző programok között az a fő különbség, hogy ebben a programban az értékek akkor kerülnek a táblázatba, amikor kiszámítjuk azokat. (Nem nekünk kell előzetesen feltöltenünk a táblázatot.) Ez a program a 8-1. ábrán látható program, és a 9. fejezet két utóbbi programjának a keveréke. A programlistán próbáljuk felfedezni az előző programokból már ismerős kódrészleteket.

```
;A PROGRAMOT 80287/80387-ES TARSPROCESSZORRAL ELLATOTT SZAMITOGEPEKRE
;KESZITETTEK.
```

```
;VALOS SZAM ARITMETIKAT BEMUTATO PROGRAM, AMELYBEN AZ
;EREDMENYEKET EGESZEKKE ALAKITJUK AT,ES EGY KONSTANSSAL
;BESZOROZZUK. A PROGRAM 0-TOL 90 FOKIG AZ EGESZ SZOGERTEKEK
;SZINUSZAT SZAMOLJA KI, ES A SZINUSZHULLAMOT A 0-360
;ERTELMEZESI TARTOMANYBAN ABRAZOLJA A KEPERNYON.
```

```
PAGE ,132 ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA
```

```
.8087 ;A TARSPROCESSZORRA VONATKOZO
;PSZEUDO MUVELET
```

```
SETSCREEN MACRO ;;NAGYFELBONTASU GRAFIKUS KEPERNYO
MOV AH,00 ;;BEALLITASA
MOV AL,06 ;;200*640 FEKETE/FEHER PONT
INT 10H
ENDM
```

```
WRITEDOT MACRO ;;A PONT MEGJELENITESET SZOLGALO MAKRO
MOV AH,12
MOV AL,01
MOV CX,POS
ADD CX,140 ;;AZ ABRA KOZEPRE ALLITASA A KEPERNYON
MOV DH,00
MOV DL,INDEP
INT 10H
ENDM
```

```
STACK SEGMENT PARA STACK
DB 64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS
```

```
MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
ANGLE DW 0 ;A KIINDULO SZOGERTEK
TEMP DW ? ;IDEIGLENES TAROLASI HELY
CONST DD 180.0 ;KONSTANS A SZOG RADIANBA VALO
;ATSZAMITASAHOZ
MULTIP DW 100 ;AZ ERTEKKESZLET BEALLITASA A 0-100
;TARTOMANYBA
POS DW 0
INDEP DB 0
SINE DW 91 DUP (?) ;AZ EREDMENYEK TAROLASI HELYE
MYDATA ENDS
```

```
MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
PUSH DS ;A DS REGISZTER HELYENEK ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELVEZESA A VEREMRE
```

```

MOV     AX,MYDATA      ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV     DS,AX          ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE
MOV     SI,0           ;SI-VEL INDEXELUNK A SINE VALTOZOBAN

AGAIN:  MOV     AX,ANGLE ;A SZOGERTEK BETOLTESE AX-BE
        CMP     AX,45    ;A SZOG 45 FOKNAL NAGYOBB ?
        JG      FIXIT   ;HA IGEN, UGRAS FIXIT-RE
        JMP     CONT    ;HA NEM, UGRAS CONT-RA
FIXIT:  NEG     AX       ;90-AX KEPZESE
        ADD     AX,90    ;AZ EREDMENYHEZ 90 FOKOT HOZZAADAUNK
CONT:   MOV     TEMP,AX  ;ES TEMP-BEN ELHELVEZZUK

        FINIT          ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
        FLDPI         ;PI RAHELVEZESE A VEREMRE
        FLD     CONST  ;CONST RAHELVEZESE A VEREMRE
        FDIV         ;A KONSTANS OSZTASA PI-VEL
        FILD     TEMP  ;A KORRIGALT SZOGERTEK RATOLTESE A
        FMUL         ;VEREMRE, ES SZORZASA AZ ELOZO
        ;EREDMENNYEL
        FPTAN        ;TANGENSKEPZES
        FWAIT

        MOV     AX,ANGLE ;A SZOG MERETENEK ELLENORZESE
        CMP     AX,45    ;HA 45 FOK VAGY ENNEL KISEBB, AKKOR
        ;SZINUSZT KEPZUNK
        JG      COSIN   ;HA NAGYOBB, AKKOR KOSZINUSZT KEPZUNK
        JMP     SININ

COSIN:  FXCH     ST(1)   ;HA KOSZINUSZ, AKKOR CSERE A VEREMBEN
SININ:  FMUL     ST(0),ST ;A SZINUSZNAL MINDEN A HELYEN MARAD
        FXCH     ST(1)   ;SZINUSZ VAGY KOSZINUSZ SZAMITAS
        FLD     ST(0)   ;TRIGONOMETRIKUS UTON
        FMUL     ST(0),ST ;
        FADD     ST(0),ST(2) ;
        FSQRT    ;
        FDIVP   ST(1),ST ;
        FIMUL   MULTIP  ;
        FISTP   SINE[SI] ;AZ EREDMENY ELMENYESE A SINE
        ;TABLAZATBA
        FWAIT      ;SZINKRONIZALAS

        ADD     SI,02H   ;RAMUTATAS A KOVETKEZO SZINUSZERTEK
        ;TAROLASI HELYERE
        ADD     ANGLE,1  ;A SZOGERTEK NOVELESE
        CMP     ANGLE,90 ;A CIKLUS 0-TOL 90 FOKIG TART
        JLE     AGAIN   ;HA A SZOG KISEBB MINT 91, ISMETLES

```

```

;EZ A RUTIN A 8-1-ES ABRAN LATHATO PROGRAMHOZ HASONLOAN
;JELENITI MEG A PONTOKAT A NAGYFELBONTASU KEPERNYON

```

```

        SETSCREEN      ;A 200*640-ES GRAFIKUS KEPERNYO
        ;BEALLITASA
REPT:  MOV     SI,0     ;RAMUTATAS A TABLAZAT KEZDOELEMHEZ
        MOV     AX,POS  ;A SZOG ERTEKE AL-BE KERUL
        CMP     AX,180  ;NAGYOBB MINT 180 ?
        JLE     NEWQUAD ;HA KISEBB, AKKOR A SZOG AZ ELSO VAGY
        ;A MASODIK SZOGNEGYEDBE ESIK

```

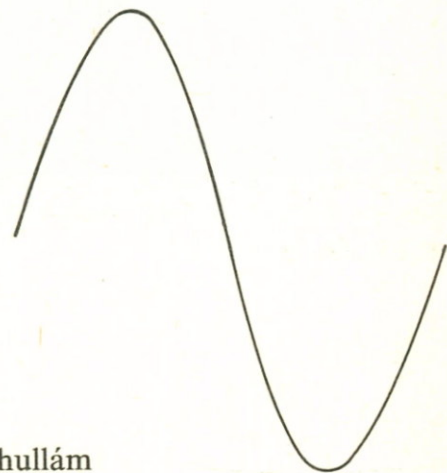
```

SUB     AX,180      ;A SZOG KIIGAZITASA; HA AZ 180-NAL
                    ;NAGYOBB
NEWQUAD: CMP     AX,90      ;A SZOG NAGYOBB MINT 90 FOK ?
JLF     SECQUAD    ;HA IGEN, AKKOR A MASODIK SZOGNEGYEDBE
                    ;ESIK
NEG     AX         ;A SZOGERTEK BEALLITASA NEGATIVRA
ADD     AX,180     ;HA A SZOG>=90, KIIGAZITAS
SECQUAD: ADD     SI,AX      ;ELTOLASI ERTEK BETOLTESE SI-BE
SHL     SI,1      ;2-VEL SZORZAS
MOV     AL, BYTE PTR SINE[SI] ;TABLAZATOS SZINUSZERTEK
                    ;BEKERESE
CMP     POS,180    ;HA A SZOG<180 , MEGJELENITES A
                    ;KEPERNYON
JGE     BIGDIS
NEG     AL         ;EGYEBKENT NEGATIV A SZINUSZ
ADD     AL,100     ;A SZINUSZERTEK ELHELVEZESE A KEPERNYON
JMP     READY      ;A VIZSZINTES ELTOLASI ERTEK 100
BIGDIS: ADD     AL,99
READY:  MOV     INDEP,AL   ;A PONTOT MEGJELENITO RUTIN
                    ;ELOKESZITESE
WRITEDOT      ;MAKRO HIVAS
ADD     POS,1      ;A KOVETKEZO SZOG BEKERESE
CMP     POS,360    ;MIND A 360 FOKKAL VEGETUNK ?
JLE     REPT       ;HA NEM, ISMETLES
;A SZINUSZHULLAMOT ABRAZOLO RUTIN VEGE

;VARAKOZAS EGY BILLENTYU LENYOMASARA
MOV     AH,07      ;BILLENTYUZET PARAMETER
INT     21H        ;A BILLENTYUZET BEOLVASASA
MOV     AH,00      ;KEPERNYO PARAMETER
MOV     AL,03      ;25*80-AS SZINES UZEMMOD
INT     10H        ;BEALLITASA
RET      ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP       ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS       ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END     MYPROC     ;A PROGRAM VEGE

```

A 9-4. ábrán a program futtatásának végeredménye látható. A társprocesszor felhasználásával a pontok helyzetének kiszámítása és ábrázolása igen gyors.

9-4. ábra Színusz hullám

9.11 FOURIER-SOROK KISZÁMÍTÁSA ÉS ÁBRÁZOLÁSA

A most bemutatásra kerülő grafikus programmal a 80286/80386-os processzorral elérhető gyorsaságot és precizitást mutatjuk be, felhasználva az Intel társprocesszort is. A feladatot egy 9 MHz-es 80286-os IBM AT számítógépen írtuk meg és futtatuk, kihasználva a 80287-es lehetőségeit is.

Jean Baptiste Fourier (1768–1830) fedezte fel, hogy majdnem minden periódikus hullám előállítható harmónikus szinuszhullámok összességéeként. A jelenséget leíró általános Fourier-egyenlet a következő:

$$y = A + A_1(\text{SIN } \omega t) + A_2(\text{SIN } 2\omega t) + A_3(\text{SIN } 3\omega t) + A_4(\text{SIN } 4\omega t) \dots$$

Néhány hullámforma esetén csak a páros vagy csak a páratlan harmonikusok szerepelnek, míg más esetekben mindkettő. Bizonyos esetekben a Fourier-sor egymást követő elemeinek előjele váltakozó (+ és -).

Ebben a példában négyszögjelet szerkesztünk a Fourier-sor harmonikus tagjainak összeadásával. Minél több tagot vonunk bele az összegzésbe, annál pontosabb eredményt kapunk. Először a négyszögjel általános Fourier-egyenletét közöljük:

$$y = (\text{SIN } \omega t) + (1/3) (\text{SIN } 3\omega t) + (1/5) (\text{SIN } 5\omega t) + (1/7) (\text{SIN } 7\omega t) \dots$$

A végeredmény kialakításában csak a páratlan harmónikusok vesznek részt. Ha az egyenletben csak egy harmónikust választunk, akkor az eredmény maga a szinuszhullám lesz. Az egymást követő tagok előtt egy-egy tört szorzó áll, és mivel ez a tört egyre kisebb, a hozzá tartozó harmonikus tag befolyása a hullám alakjára egyre csökken.

A Fourier-sor egyes elemeit külön-külön számítjuk ki a programban és a tagok összegét az új elem hozzáadásával mindig aktualizáljuk. Ha pl. egy Fourier-sor 500 elemét akarjuk a számításainkba bevonni, akkor 500 különböző szinuszcímértéket kell a programnak meghatározni és összeadnia ahhoz, hogy a képernyőn a görbe egyetlen pontját ábrázolni tudja. Ezt az eljárást természetesen minden újabb pont esetén meg kell ismételni. A számítógép tehát abban az esetben, ha 360 pontot ábrázolunk, $500 * 360 = 180\,000$ számítást végezne el. Meddig tartana ezt kiszámolni egy számológéppel?! Tegyük fel, hogy 5 perc alatt 50 elemet tudunk meghatározni – ami nem is olyan rossz munkatempó –, akkor 50 perc lenne szükséges 500 elemhez. 50 perc szorozva 360 ponttal 18000 perc, azaz 12 és fél nap megállás nélküli és hibamentes! munkát jelentene. Meddig tartana ez a feladat a BASIC, a PASCAL vagy a PLI nyelven felhasználásával? A későbbiekben erre a kérdésre is választ adunk.

Most lássuk a program listáját!

```
;A PROGRAMOT 80287/80387-ES TARSPROCESSZORRAL ELLÁTOTT SZÁMÍTÓGÉPEKRE  
;KESZÍTETTEK.  
;A PROGRAM NEGYSZÖGHULLAMOT ALLIT ELO A FOURIER-SOR MEGFELELO  
;ELEMINEK OSSZEADASAVAL. AZ EREDMENYT A KEPERNYON ABRAZOLJUK.  
;HA 500 HARMONIKUS TAGOT IRUNK ELO, AKKOR A PROGRAM FUTASI  
;IDEJE KB. 1.8 PERC.
```

```

.8087                ;A TARSPROCESSZORRA VONATKOZO
                    ;PSZEUDO MUVELET

HARMONIC MACRO      ;;A BEVITT ADAT EGY NEGYJEGYU DECIMALIS
LOCAL MOREIN,DONE  ;;SZAM, AMIT A BILLENTYUZETROL IRUNK BE
PUSH AX            ;;A BEFOLYASOLT REGISZTEREK ELMENTESE
PUSH BX
PUSH CX
PUSH DX
MOV DX,0           ;;DX FELTOLTESE NULLAKKAL
MOV CX,5           ;;CSAK 4 SZAMJEGYBOL ALLO BEVITELT
                    ;;ENGEDUNK MEG
MOREIN:MOV AH,1    ;;PARAMETERBEALLITAS A DOS
                    ;;MEGSZKITASHOZ
INT 21H           ;;ASCII KARAKTER BEKERESE A
                    ;;BILLENTYUZETROL
CMP AL,30H        ;;NAGYOBB MINT 30H ?
JL DONE           ;;HA IGEN, AKKOR ADATBEKERES TORTENIK
CMP AL,39H        ;;KISEBB MINT 39H ?
JG DONE           ;;HA IGEN, AKKOR ADATBEKERES TORTENIK
AND AX,000FH      ;;AZ ALSO 4 BITET MEGORIZZUK ES
PUSH AX           ;;RAHELJEZZUK A VEREMRE
MOV AX,DX         ;;AZ OSSZEGYUJTOTT SZAM AX-BE KERUL
MOV BX,10         ;;SZORZAS 10-ZEL
MUL BX
MOV DX,AX         ;;A SZORZAS EREDMENYE DX-BE KERUL
                    ;;VISSZA
POP AX
ADD DX,AX         ;;DX ERTEKET A LEGUTOLJARA BELEPTETETT
                    ;;SZAMJEGYHEZ ADJUK HOZZA
LOOP MOREIN
DONE:MOV HARM,DX  ;;A BILLENTYUZETEN BEIRT SZAM A
                    ;;HARMONIKUS TAGOK SZAMAT JELENTI
POP DX           ;;AZ ELMENTETT REGISZTEREK TARTALMANAK
POP CX           ;;VISSZAALLITASA
POP BX
POP AX
ENDM

SETSCREEN MACRO    ;;NAGYFELBONTASU GRAFIKUS KEPERNYO
PUSH AX           ;;BEALLITASA
MOV AH,00        ;;200*640 FEKETE/FEHER PONT
MOV AL,06
INT 10H
POP AX
ENDM

WRITEDOT MACRO    ;;A PONT MEGJELENITESET SZOLGALO MAKRO
PUSH AX
MOV AH,12
MOV AL,01
MOV CX,ANGLE
ADD CX,140       ;;AZ ABRA KOZEPRE ALLITASA A KEPERNYON
MOV DH,00
INT 10H
POP AX
ENDM

```

```

STACK SEGMENT PARA STACK
      DB      64 DUP ('MYSTACK ')
STACK ENDS

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
ANGLE DW      0           ;A SZOG KEZDOERTEKE
FOUR  DW      4           ;KONSTANS TAROLASA
MULTIP DW     50          ;AZ ERTEKKESZLETET 0-100-RA ALLITJUK BE
RADIAN DW     180         ;KONSTANS TAROLASA
REDUCE DW     360         ;KONSTANS TAROLASA
TEMP1  DW     ?           ;
TEMP2  DW     ?           ;
TEMP3  DW     ?           ;
STATWD DW     ?           ;HELYFOGLALAS A 80287 STATUSZ-SZAVA
                        ;SZAMARA
SINE   DD     361 DUP (0) ;A VALOS EREDMENYEK TAROLASI HELYE
ISINE  DW     361 DUP (0) ;AZ EGESZ EREDMENYEK TAROLASI HELYE
MESSG1 DB     'KEREM AZ OSSZEADANDO HARMONIKUS TAGOK SZAMANAK'
      DB     '      BEIRASAT (0-9999) : $',13H
MESSG2 DB     'SZAMOLOK $'
HARM   DW     ?           ;A FELHASZNALO ALTAL BEIRT HARMONIKUS
                        ;TAGOK SZAMA
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR           ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
      ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA,SS:STACK
      PUSH DS              ;A DS REGISZTER ELMENTESE
      SUB AX,AX            ;AX TORLESE
      PUSH AX              ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
      MOV AX,MYDATA        ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
      MOV DS,AX            ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE

      SETSCREEN            ;A KEPERNYO LETORLESE
      LEA DX,MESSG1        ;A BEMENO ADAT BEKERESE
      MOV AH,9
      INT 21H

      HARMONIC            ;A BEMENO ADAT LEKEZELESE
      SETSCREEN            ;A KEPERNYO LETORLESE ES VARAKOZAS
      LEA DX,MESSG2        ;A 'SZAMOLOK' UZENET MEGJELENITese
      MOV AH,9
      INT 21H
      MOV SI,0             ;SI AZ INDEX A SINE VALTOZOBAN
NEXTPT: MOV TEMP1,01H      ;LASSUK AZ ELSO SZOGET
ADMORE: MOV AX,ANGLE       ;AZ EPPEN SORON KOVETKEZO SZOG
                        ;ELHELJEZESE AX-BEN
      MOV DX,TEMP1         ;A HARM. TAG KISZAMITASA
      SHL DX,1             ;SZORZAS 2-VEL
      SUB DX,1             ;1 KIVONASA
      MOV TEMP2,DX         ;AZ EGYUTTHATO ELMENTESE A KESOBBI
                        ;SZAMITASOKHOZ
      MUL TEMP2            ;A SZOG OSSZESZORZASA AZ EGYUTTHATOVAL
      DIV REDUCE           ;A SZOG OSZTASA 360-NAL
      MOV TEMP3,DX        ;A MARADEK SZOGERTeK ELMENTESE

      FINIT                ;A TARSPROCESSZOR INICIALIZALASA
      FILD RADIAN          ;A SZOGEK RADIANBA VALO ATSZAMITASANAK
                        ;ELOKESZITese

```

```

FLDPI          ;PI RAHELYEZESI A VEREMRE
FDIV   ST(0),ST(1) ;OSZTAS A KONSTANSSAL
FIELD   TEMP3     ;A SZOG RAHELYEZESI A VEREMRE (FOKOKBAN)
FMUL          ;A SZOGET RADIANBA KAPJUK MEG

```

COMMENT / Ha rendelkezesunkre all a 80387-es processzor kibovített trigonometriai utasitaskeszlete, akkor a csillagok kozotti kodreszlet az FSIN utasitással helyettesitheto. /

```

FLDPI          ;PI RAHLEYEZESI A VEREMRE
FIDIV   FOUR   ;ES OSZTASA 4-GYEL. AZ EREDMENY A
              ;VEREMRE KERUL
FXCH          ;A SZOG POZICIOJANAK KICSERELESE
FPREM         ;A SZOGET A 0-PI/4 TARTOMANYBA KELL
              ;BEALLITANI A TANGENS KEPZESEHEZ
FSTSW   STATWD ;AZ EPPEN ERVENYES-STATUSZ SZO
              ;ELMENTESE
FWAIT         ;SZINKRONIZALAS
MOV   AX,STATWD ;A STATUSZ-SZO ELHLYEZESI AX-BE
TEST  AH,00000010B ;HA BIT-TEST EREDMENYE ZERUS, A SZOG
              ;46 FOKNAL KISEBB
JZ    CALTAN   ;A SZOG TANGENSENEK KISZAMITASA
FSUBP  ST(1),ST(0) ;EGYEBKENT A SZOGET 45 FOKBOL KIVONJUK
CALTAN:
FPTAN          ;A SZOG TANGENSENEK KISZAMITASA
TEST  AH,01000010B ;+- SZINUSZ
JPE   TST2     ;HA IGEN, EGY MASIK VIZSGALAT
              ;KOVETKEZIK
JMP   FIXIT    ;EGYEBKENT ST ES ST(1) FELCSERELESE
TST2: TEST  AH,00000000B ;+- SZINUSZ
JPE   CALSIN   ;HA MINDKET VIZSGALAT EREDMENYE
FIXIT: FXCH    ;ZERUS VAGY 1, AKKOR AZ ERTEKEKET A
              ;KOSZINUSZ SZAMITASHOZ FELCSERELJUK
CALSIN:
FMUL   ST(0),ST ;AZ ATSZAMITASHOZ A TRIGONOMETRIAI
FXCH   ST(1)    ;OSSZEFUGGEST HASZNALJUK
FLD    ST(0)
FMUL   ST(0),ST
FADD   ST(0),ST(2)
FSQRT
FDIV   ST(1),ST
TEST  AH,00000001B ;A ZERUS POZITIV EREDMENYT JELENT
JZ    POSSIG
FCHS          ;EGYEBKENT AZ EREDMENY ELOJELENEK
              ;MEGVALTOZTATASA

```

```

POSSIG: FIMUL  MULTIP ;AZ EREDMENY KIIGAZITASA A KEPERNYON
              ;VALO ABRAZOLASHOZ
FIDIV  TEMP2    ;OSZTAS A HARMONIKUS EGYUTTHATIVAL
FADD   SINE[SI] ;UJ OSSZEG KEPZESE
FSTP   SINE[SI] ;AZ UJ OSSZEG ELMENTESE A MEMORIABA
FWAIT          ;SZINKRONIZALAS

INC    TEMP1    ;A KOVETKEZO MAGASABB HARMONIKUS TAG
              ;KEPZESENEK ELOKESZITISE

```

```

MOV    CX,HARM    ;A HARM. TAGOK MAX. SZAMA CX-BE KERUL
CMP    TEMP1,CX  ;A JELENELGI ERTEK OSSZEHASONLITASA
                    ;A MAXIMUMMAL
JG     IDXPOS    ;HA NAGYOBB, A KOVETKEZO SZOGET KELL
                    ;VENNI
JMP    ADMORE    ;EGYEBKENT FOLYTATJUK A HARM. TAGOK
                    ;KEPZESET ES OSSZEGYUJTESET

IDXPOS: ADD    SI,04H    ;RAMUTATAS A KOV. SZINUSZERTEK HELYERE
INC    ANGLE     ;A KOV. SZOGERTEK BEALLITASA
CMP    ANGLE,360 ;A CIKLUS ISMETLESE 0-TOL 360-IG
JG     TRANS    ;HA KESZ, AZ EREDMENY ATADASA
JMP    NXTPT    ;HA NEM, AZ ELJARAS MEGISMETLESE

;A 361 VALOS SZAM A SINE TABLAZATBOL ISINE-BE KERUL EGESZ SZAMOK
;FORMAJABAN. AZ ERTEKKESZLETET +/- 100 KOZOTT ALLITJUK BE.
TRANS: MOV    SI,00    ;AZ INDEXREGISZTER BEALLITASA 0-RA
MOV    DI,00
LEA   BX,SINE    ;A TABLAZATOK CIMENEK
LEA   BP,ISINE   ;BETOLTESE
MOV   CX,361     ;361 ERTEK ATALAKITASANAK ELOKESZITese
TFMOR: FLD    SINE[SI] ;A VALOS SZAM RAHLEYEZESE A VERMRE
FISTP ISINE[DI] ;EGESZKENT TORTENO LEEMELES ES ELMENTES
ADD   SI,04     ;RAMUTATAS A KOV. VALOS SZAM HELYERE
ADD   DI,02     ;RAMUTATAS A KOV. EGESZ SZAM HELYERE
LOOP  TFMOR

;A PONTOK MEGJELENITese A KEPERNYON
PLOT:  SETSCREEN ;A GRAFIKUS KEPERNYO BEALLITASA
LEA   BP,ISINE   ;ISINE EFFEKTIV CIMENEK BETOLTESE
MOV   SI,0       ;AZ ELSO ELEM KIJELOLESE
MOV   ANGLE,0    ;AZ ELSO MEGJELENITENDO SZOG
DOALL: MOV    DL, BYTE PTR ISINE[SI] ;AZ ERTEK BEKERESE ES
                    ;ELHELYEZESE DL-BEN
NEG   DL         ;KIVONAS 100-BOL
ADD   DL,100    ;A PONT FUGGOLEGES KOORDINATAJA
WRITEDOT ;A PONT MEGJELENITese MAKROVAL
ADD   SI,02     ;A KOVETKEZO SZO HELYE
ADD   ANGLE,1   ;A KOVETKEZO SZOG
CMP   ANGLE,360 ;VEGEZTUNK MAR A 360 SZOGGEL ?
JLE   DOALL     ;HA NEM, AZ ELJARAST MEGISMETELJUK

;A SZOVEGES KEPERNYO UZEMMODBA VALO VISSZAKAPCSOLASHOZ
;EGY BILLENTYU LENYOMASA SZUKSEGES
MOV   AH,07     ;BILLENTYUZET PARAMETER
INT   21H       ;A BILLENTYUZET BEOLVASASA
MOV   AH,00     ;KEPERNYO PARAMETER
MOV   AL,03     ;25*80-AS SZINES UZEMMOD
INT   10H       ;BEALLITASA

RET           ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP    ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS    ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END    MYPROC  ;A PROGRAM VEGE

```


A program első látásra talán bonyolultnak tűnik, közelebbről megvizsgálva azonban látható, hogy bizonyos részei az előző programokból származnak.

A HARMONIC, a SETSCREEN és a WRITEDOT makrók szerepelnek a programban. A SETSCREEN és a WRITEDOT a grafikus képernyő beállításáról és a pont elhelyezéséről gondoskodik. (Ez a két makro az előző programból bemásolható.) A HARMONIC egy igen érdekes makro. Annak érdekében, hogy a programot minél rugalmasabbá tegyük, a felhasználó a program futtatásakor előírhatja a Fourier-sorban szereplő harmónikus tagok számát. Ez azt jelenti, hogy lehetővé kell tennünk több számjegyből álló mennyiség bekérését a billentyűzetről. A feladat megoldására többféle lehetőség is kínálkozik. Az általunk kiválasztott módszer remélhetőleg mindenki számára könnyen érthető és követhető lesz. A makrónak az a leglényegesebb része, amiben a négy jegyből álló decimális számot bekérjük a billentyűzetről.

```

MOV     DX,0           ;;DX FELTOLTESE NULLAKKAL
MOV     CX,4           ;;CSAK 4 SZAMJEGYBOL ALLO BEVITELT
                        ;;ENGEDUNK MEG
MOREIN:MOV  AH,1       ;;PARAMETERBEALLITAS A DOS
                        ;;MEGSZAKITASHOZ
INT     21H           ;;ASCII KARAKTER BEKERESE A
                        ;;BILLENTYUZETROL
CMP     AL,30H        ;;NAGYOBB MINT 30H ?
JL      DONE          ;;HA IGEN, AKKOR ADATBEKERES TORTENIK
CMP     AL,39H        ;;KISEBB MINT 39H ?
JG      DONE          ;;HA IGEN, AKKOR ADATBEKERES TORTENIK
AND     AX,000FH      ;;AZ ALSO 4 BITET MEGORIZZUK ES
PUSH    AX            ;;RAHELYEZUK A VEREMRE
MOV     AX,DX         ;;AZ OSSZEGYUJTOTT SZAM AX-BE KERUL
MOV     BX,10         ;;SZORZAS 10-ZEL
MUL     BX
MOV     DX,AX         ;;A SZORZAS EREDMENYE DX-BE KERUL
                        ;;VISSZA
POP     AX
ADD     DX,AX         ;;DX ERTEKET A LEGUTOLJARA BELEPTETETT
                        ;;SZAMJEGYHEZ ADJUK HOZZA
LOOP   MOREIN
DONE:  MOV     HARM,DX ;;A BILLENTYUZETEN BEIRT SZAM A
                        ;;HARMONIKUS TAGOK SZAMAT JELENTI

```

A CX regiszter a ciklusszámláló szerepét tölti be. A ciklus minden egyes periódusában egy-egy újabb számjegy begyűjtése történik meg. A CX tartalma 4, ami négy számjegy beírását teszi lehetővé. Az AH-ban elhelyezett érték (1) a billentyűzet beolvasását teszi lehetővé a 21H megszakítás aktualizálásakor. A billentyűzetről származó érték természetesen ASCII formátumban lesz. A makro először azt ellenőrzi, hogy a beírt érték decimális számjegy-e. (A decimális számok ASCII kódja 30H-tól 39H-ig tart.) Ha a beírt karakter nem esik ebbe a tartományba, a rutin befejeződik. AX és 000FH AND művelete az ASCII karakterből a decimális részt őrzi meg AX-ben, amit aztán ráhelyezünk a veremre. Ezután a DX-ben tárolt értéket AX-be tesszük át. A 10-es szorzót BX-ben helyezzük el, amivel az AX-ben szereplő számot beszorozzuk. Az eredmény most is AX-ben képződik és innen kerül DX-be. AX tartalmát ezután leemeljük a veremről és hozzáadjuk DX-hez, így kialakul a decimális szám. Ha helytelen számot írunk be vagy ha a négy számjegy begyűjtése megtörtént, a makro befejeződik.

Az elmondottakat próbáljuk ki egy példával is. A kiinduló helyzet legyen a következő:

1. DX egy megelőző művelet eredményeképpen tartalmazzon 9-et.
2. A program a cikluson most haladjon át másodszor.
3. A billentyűzeten 5-öt írjunk be.

A program az 5 ASCII értékét (35-öt) kapja meg, amit helyes bemenő adatnak értelmez, tehát elvégzi az (AX) AND (000FH) műveletet és az eredményt (decimális 5-öt) ráhelyezi a veremre. DX tartalma (9) AX-be kerül és 10-zel szorzódik, tehát AX-ben már 90 szerepel. Ezt az értéket kapja meg DX. Ezután az AX regiszter előzőleg tárolt tartalmát (5-öt) leemeljük a veremről. DX-et és AX-et összeadva 95 lesz az eredmény, ami a DX regiszterbe kerül. Ha ekkor a kocsivissza karakterét léptetjük a programba, a 95-öt a HARM változó kapja meg és a makro befejeződik. Még mielőtt a program tanulmányozásához hozzákezdénénk, nézzük végig, hogy milyen értékek szerepelnek az adatszögmenben:

```

ANGLE  DW      0          ;A SZOG KEZDOERTEKE
FOUR   DW      4          ;KONSTANS TAROLASA
MULTIP DW      50         ;AZ ERTEKKESZLETET 0-100-RA ALLITJUK BE
RADIAN DW     180         ;KONSTANS TAROLASA
REDUCE DW     360         ;KONSTANS TAROLASA
TEMP1  DW      ?
TEMP2  DW      ?
TEMP3  DW      ?
STATWD DW      ?          ;HELYFOGLALAS A 80287 STATUSZ-SZAVA
                          ;SZAMARA
SINE   DD     361 DUP (0) ;A VALOS EREDMENYEK TAROLASI HELYE
ISINE  DW     361 DUP (0) ;AZ EGESZ EREDMENYEK TAROLASI HELYE
MESSG1 DB     'KEREM AZ OSSZEADANDO HARMONIKUS TAGOK SZAMANAK
DB           BEIRASAT (0-9999) : $',13H
MESSG2 DB     'SZAMOLOK $'
HARM   DW      ?          ;A FELHASZNALO ALTAL BEIRT HARMONIKUS
                          ;TAGOK SZAMA

```

Az ANGLE a vízszintes pozíciót jelenti a képernyőn. A FOUR, MULTIP, RADIAN és REDUCE olyan konstansok, amiket a program a különböző fázisaiban felhasznál. A TEMP1, TEMP2 és TEMP3 a részeredmények tárolását szolgálja. A STATWD tárolja a társprocesszorra vonatkozó státusz-szót, valamint segít megállapítani, hogy a szög melyik szögnegyedbe esik. A SINE táblázat 361 különböző valós összeget tartalmaz majd. Annak érdekében, hogy az eredmények pontosságát megőrizzük, a valós számokból képzett egész értékeket az ISINE táblázatban tároljuk. MESSG1 kéri be a felhasználótól a harmonikus tagok számát. A MESSG2 tájékoztat arról, hogy a számítógép hozzákezdett a számításokhoz. Semmit nem láthatunk a képernyőn mindaddig, amíg az összes tag kiszámításával a számítógép elkészül. (Ehhez egy 9 MHz-es gépnek 1,8 percre van szüksége.) A kód első részében tehát az input bekéréséről gondoskodunk:

```

SETSCREEN          ;A KEPERNYO LETORLESE
LEA  DX,MESSG1     ;A BEMENO ADAT BEKERESE
MOV  AH,9
INT  21H
HARMONIC          ;A BEMENO ADAT LEKEZELESE
SETSCREEN          ;A KEPERNYO LETORLESE ES VARAKOZAS
LEA  DX,MESSG2     ;A 'SZAMOLOK' UZENET MEGJELENITese
MOV  AH,9
INT  21H

```

A SETSCREEN makro a nagyfelbontású grafikus üzemmódot állítja be, amialatt a képernyőt is letörli. A MESSG1 üzenet bekéri a harmonikus tagok számát. A HARMONIC makro lekezeli a felhasználó által beírt adatot. (A számok 0-tól 9999-ig szerepelhetnek. A későbbiekben majd látjuk, hogy 500 harmonikus tag figyelembevételével már igen jó négyszögjelet kaphatunk.) A MESSG2 üzenet jelzi az input elfogadását.

Ennek a programnak a programozási filozófiája eltér attól, amit az előző példánál megszoktunk. A legutóbbi programban pl. csak a 0-tól 90-ig terjedő értékeket számoltuk ki, mivel kihasználtuk a szinuszhullám szimmetrikus tulajdonságát. Jelen esetben ez a megközelítési mód helytelen, mert nem mindegyik Fourier-sor szimmetrikus az összes nyolcadban. Most tehát mind a 361 pontot kiszámítjuk, tároljuk és ábrázoljuk. Ez egyben azt is jelenti, hogy a harmonikus szögek értelmezési tartományát $0 \leq \text{szög} \leq 360$ -ra kell korlátoznunk. A kép-let egy másik érdekessége az, hogy a harmonikus tagok számának növelésével a szög szorzótényezője is egyre nagyobb lesz.

Tanulmányozzuk át figyelmesen a következő kódrészletet, ami a program leglényegesebb része.

```

MOV     SI,0           ;SI AZ INDEX A SINE VÁLTOZÓBAN
NEXTPT: MOV     TEMP1,01H ;LASSUK AZ ELSŐ SZÖGET
ADMORE: MOV     AX,ANGLE ;AZ EPPEN SORON KÖVETKEZŐ SZÖG
                ;ELHELYEZÉSE AX-BEN
MOV     DX,TEMP1      ;A HARM. TAG KISZÁMITÁSA
SHL     DX,1          ;SZORZÁS 2-VEL
SUB     DX,1          ;1 KIVONÁSA
MOV     TEMP2,DX      ;AZ EGYÜTTHATÓ ELMENTESE A KESŐBBI
                ;SZÁMITÁSOKHOZ
MUL     TEMP2         ;A SZÖG ÖSSZESZORZÁSA AZ EGYÜTTHATÓVAL
DIV     REDUCE        ;A SZÖG OSZTÁSA 360-NAL
MOV     TEMP3,DX      ;A MARADÉK SZÖGERTÉK ELMENTESE

```

SI-t 0-ra állítjuk be, amit a SINE táblázatban mint eltolást használunk majd. A TEMP1 változóba 1 kerül. Ez lesz a továbbiakban minden egyes szögnél a kezdőérték. TEMP1 nyomon követi a ciklusban éppen kiszámítandó Fourier harmonikus tagot. (Minden kiszámított szögnél TEMP1 értéke 1 és HARM között változik.) Az ANGLE változó az éppen érvényes vízszintes helyzetet, vagyis a szög aktuális értékét tartalmazza. A TEMP1 egy adott harmonikus tag esetén a Fourier-tényezőket segíti kiszámítani. TEMP1 értékét DX-be másoljuk, amin egy bitléptetés balra műveletet hajtunk végre (ez valójában 2-vel való szorzást jelent), majd pedig 1-gyel csökkentjük. DX most egy pártalan számot tartalmaz, amit a későbbi felhasználáshoz TEMP2-be tárolunk. Az AX-ben található szögeértéket ezzel a tényezővel szorozzuk. Az AX/DX-ben képződő eredményt 360 fokkal elosztjuk, hogy a szög a 0–360 fokos tartományba essen. Csak az osztás maradékát helyezzük el a DX regiszterben. Az AX-ben szereplő egész értékek lényegtelenek, hiszen ezek úgyis csak a 360 fok többszörösét jelentik (360 fokként ismétlődő periodikus hullámról van szó!). A maradékot TEMP3-ba tároljuk. A programnak ebben a szakaszában TEMP3-ban egy 0 és 360 fok közé eső szögeérték található. A következő kódrészlet ezt a szöget radiánba alakítja át.

```

FINIT   ;A TÁRSPROCESSZOR INICIALIZÁLÁSA
FIELD  RADIÁN ;A SZÖGEEK RADIÁNBA VALÓ ÁTSZÁMITÁSÁNAK
                ;ELŐKÉSZÍTÉSE
FLDPI  ;PI RAHÉLYEZÉSE A VEREMRE
FDIV   ST(0),ST(1) ;OSZTÁS A KONSTANSSAL
FIELD  TEMP3      ;A SZÖG RAHÉLYEZÉSE A VEREMRE (FOKOKBAN)
FMUL   ;A SZÖGEEK RADIÁNBA KAPJUK MEG

```

A kódrészlet végrehajtásának eredményeként a szög a társprocesszor veremére kerül.

A csillagok közötti kódrészlet 0-tól 2PI radiánig bármely szög szinuszt kiszámítja. Ha 80387-es processzort használunk, ezt a kódrészletet egyetlen utasítással (FSIN) cserélhetjük fel. Egy korábbi művelettel már valamennyi szöget a 0–360 tartományba redukáltuk. Ha azonban nem a 80387-es társprocesszorral dolgozunk, akkor a szöget – a tangensképzés miatt – a 0–PI/4

tartományba kell beállítanunk. A megelőző programokból már láthatjuk, hogyan lehet egy 0–90 tartományba eső szög szinuszt meghatározni egyszerű trigonometriai összefüggések felhasználásával. Jelen esetben egy kissé más megközelítést alkalmazunk.

9.12 A STÁTUSZ-SZÓ

A 80287-es processzor státuszregisztere egy olyan 16 bites regiszter, ami a társprocesszor éppen érvényes állapotát írja le. A társprocesszorra vonatkozó kizárési feltételek a következők:

0. bit	IE	Érvénytelen művelet (Invalid Operation)
1. bit	DE	Normalizálás nélküli művelet (Denormalized Operation)
2. bit	ZE	Zérus osztás (Zero Divide)
3. bit	OE	Túlcsordulás (Overflow)
4. bit	UE	Alulcsordulás (Underflow)
5. bit	PE	Pontosság (Precision)
6. bit		Fenntartva
7. bit	IR	Megszakítás igény (Interrupt Request)
8. bit	C0	Feltételkód bit (Condition Code Bit)
9. bit	C1	Feltételkód bit (Condition Code Bit)
10. bit	C2	Feltételkód bit (Condition Code Bit)
11. bit	ST	Veremtetőmutató bit (Stack Top Pointer Bit)
12. bit	ST	Veremtetőmutató bit (Stack Top Pointer Bit)
13. bit	ST	Veremtetőmutató bit (Stack Top Pointer Bit)
14. bit	C3	Feltételkód bit (Condition Code Bit)
15. bit	B	Foglaltság (Busy)

A státusz-szó feltételi bitjeisegítségével a programban döntések hozhatók, amelyre egy példát is mutatunk:

```

FLDPI          ;PI RAHLYEZESE A VERMERE
FIDIV  FOUR    ;ES OSZTASA 4-GYEL. AZ EREDMENY A
                ;VERMERE KERUL
FXCH           ;A SZOG POZICIOJANAK KICSERELESE
FPREM         ;A SZOGET A 0-PI/4 TARTOMANYBA KELL
                ;BEALLITANI A TANGENS KEPZESEHEZ
FSTSW  STATWD  ;AZ EPPEN ERVENYES STATUSZ-SZO
                ;ELMENTESE
FWAIT         ;SZINKRONIZALAS
MOV  AX,STATWD ;A STATUSZ-SZO ELHLYEZESE AX-BE
TEST AH,00000010B ;HA BIT-TESTZ EREDMENYE ZERUS, A SZOG
                ;46 FOKNAL KISEBB
JZ  CALTAN     ;A SZOG TANGENSENEK KISZAMITASA
FSUBP ST(1),ST(0) ;EGYEBKENTA SZOGET 45 FOKBOL KIVONJUK

```

Ebben a kódrészletben először PI-t rátöltjük a veremre, aminek következtében annak előző értéke egy hellyel lejjebb lép. A verem tetején levő értéket (PI) 4-gyel osztjuk. Ebben a helyzetben tehát ST-ben PI/4, míg ST(1)-ben a megelőző műveletből származó szögérték van. ST-t és ST(1)-gyet felcseréljük, és végrehajtunk egy FPREM utasítást. FPREM végzi el ST moduló osztását ST(1)-gyel, ami azt jelenti, hogy a verem tetején levő szöget PI/4-gyel eloszt-

juk. Tegyük fel, hogy a szög 4.88692 radián. Ha ezt $\pi/4$ -gyel elosztjuk, 6.22222-t kapunk. A parciális maradék 0.22222, ami kb. 12.73 foknak felel meg. Ha a szöget forgásszögnek értelmezzük, 282.73 fokot kapunk ($\sin(282.73) = -\sin(90 - 12.73)$). De honnan tudhatjuk azt, hogy a szög előjele negatív és 90 fokból ki kell vonni? Ha $\pi/4$ -gyet használjuk arányossági tényezőnek egy olyan szögnél, ami 0-tól 2π -ig terjedhet, a teljes tartományt nyolcadokra osztjuk. Próbaképpen jelöljük ki egy-egy szöget egy-egy nyolcadban és próbáljunk bizonyos törvényszerűségeket felderíteni (9-4. táblázat).

Szögnyolcad	Szög (radián)	Szög ($\pi/4$)	Hányados	Maradék
1	0.1745	0.2222	0	.22222
2	1.3963	1.77778	1	.77778
3	1.7453	2.22222	2	.22222
4	2.9671	3.77778	3	.77778
5	3.3161	4.22222	4	.22222
6	4.5379	5.77778	5	.77778
7	4.8869	6.22222	6	.22222
	6.1087	7.77778	7	.77778

9-4. táblázat Nyolcadok meghatározásának módja

Egy dolog már bizonyára mindenkinek feltűnt. A hányados egész része és a nyolcadok között lineáris kapcsolat van. Tehát a hányados megmondja, hogy egy szög hány egész szögnyolcadból áll, amelynek segítségével a szöget képezni tudjuk, és a megfelelő trigonometriai összefüggést használhatjuk.

Ennél a lépésnél lehetséges lenne az FDIV használata a FPREM helyett – ha ezt a megoldást választjuk –. Az egész (a hányados) jelenti a szögnyolcadok számát, a maradékot pedig a tangens képzéséhez, azután a szinusz meghatározásához használhatjuk. A 9-5. táblázatban látható, hogy ugyanezek az információk az FPREM utasítás végrehajtása után a státuszszóban megtalálhatók.

Szögnyolcad	Hányados	C0	C3	C1	Művelet
1	0	0	0	0	Sin
2	1	0	0	1	Cos($\pi/4$)
3	2	0	1	0	Cos
4	3	0	1	1	Sin($\pi/4$)
5	4	1	0	0	- Sin
6	5	1	0	1	- Cos($\pi/4$)
7	6	1	1	0	- Cos
8	7	1	1	1	- Sin($\pi/4$)

9-5. táblázat A programban alkalmazott nyolcadokra vonatkozó teszt

Elsőként C1-en hajtunk végre egy vizsgálatot. Az STATWD státuszszó az AX regiszterbe kerül és a rendszer a 00000010B(02H) bináris számmal összehasonlítja AH-t. Ha a C1-gyel jelölt bit értéke ugyancsak 1, akkor a vizsgálat eredménye igaz, és nem következik be ugrás. A maradékot (ST(0)) $\pi/4$ -ből kivonja a program és az eredményt leemeli a veremről. Ennek következtében az új szög lép a verem tetejére.

CALTAN:

```
FPTAN          ;A SZOG TANGENSENEK KISZAMITASA
TEST  AH,01000010B ;+- SZINUSZ
JPE    TST2      ;HA IGEN, EGY MASIK VIZSGALAT
          ;KOVETKEZIK
JMP    FIXIT     ;EGYEBKENT ST ES ST(1) FELCSERELESE
TST2:  TEST  AH,00000000B ;+- SZINUSZ
JPE    CALSIN   ;HA MINDKET VIZSGALAT EREDMENYE
FIXIT:  FXCH    ;ZERUS VAGY 1, AKKOR AZ ERTEKEKET A
          ;KOSZINUSZ SZAMITASHOZ FELCSERELJUK
```

A program a szög tangensének képzése után két különböző vizsgálatot hajt végre. Ha C3 és C1 egyaránt 0 vagy 1, a szinuszra vonatkozó trigonometriai függvényt hajtja végre, egyébként pedig ST és ST(1) felcserélésével koszinuszt képez. Ez a módszer azonos azzal, mint amit a szinuszhullámot ábrázoló programnál megismertünk.

```
CALSIN:          ;EGYEBKENT SZINUSZT SZAMOLUNK
FMUL  ST(0),ST   ;AZ ATSZAMITASHOZ A TRIGONOMETRIAI
FXCH  ST(1)      ;OSSZEFUGGEST HASZNALJUK
FLD   ST(0)
FMUL  ST(0),ST
FADD  ST(0),ST(2)
FSQRT
FDIV  ST(1),ST
```

Miután a FDIVP utasítást végrehajtottuk, a verem tetején a helyes szinuszárték lesz, ami azonban nem tartalmazza az előjelre vonatkozó információt. A szög előjele C0 vizsgálatával határozható meg. C0 értéke ui. negatív eredmény esetén 1, pozitív eredmény esetén 0.

```
TEST  AH,00000001B ;A ZERUS POZITIV EREDMENYT JELENT
JZ    POSSIG
FCHS          ;EGYEBKENT AZ EREDMENY ELOJELENEK
          ;MEGVALTOZTATASA
```

A verem tetején szereplő értéket ezután az ábrázoláshoz szükséges tényezővel szorozni és a megelőző számítások eredményével összesíteni kell:

```
POSSIG: FIMUL  MULTIP ;AZ EREDMENY KIIGAZITASA A KEPERNYON
          ;VALO ABRAZOLASHOZ
FIDIV  TEMP2 ;OSZTAS A HARMONIKUS EGYUTTHATIVAL
FADD   SINE[SI] ;UJ OSSZEG KEPZESE
FSTP   SINE[SI] ;AZ UJ OSSZEG ELMENTESE A MEMORIABA
FWAIT          ;SZINKRONIZALAS
```

A program elején TEMP2-ben tárolt harmonikus szorzótényező négyszöghullám esetén a szög szorzója és ugyanakkor az egyes harmonikus tagok amplitudójának osztója is. Az FADD utasítás hozzáadja az előzetesen összegyűjtött szöget a verem tetején álló értékhez, majd az új eredményt ugyanitt helyezi el. Ha pl. 50 harmonikus tagot veszünk figyelembe, akkor 50 különböző értéket kell összeadnunk, mielőtt SI-vel a következő vízszintes pozícióra rámutatnánk.

Az iterációk számát TEMP1 szabályozza.

```

INC    TEMP1          ;A KOVETKEZO MAGASABB HARMONIKUS TAG
                    ;KEPZESENEK ELOKESZITESE
MOV    CX,HARM        ;A HARM. TAGOK MAX. SZAMA CX-BE KERUL
CMP    TEMP1,CX       ;A JELENELGI ERTEK OSSZEHASONLITASA
                    ;A MAXIMUMMAL
JG     IDXPOS         ;HA NAGYOBB, A KOVETKEZO SZOGET KELL
                    ;VENNI
JMP    ADMORE         ;EGYEBKENT FOLYTATJUK A HARM. TAGOK
                    ;KEPZESET ES OSSZEGYUJTETET

```

Egyszerű vizsgálattal megállapítható (összehasonlítás HARM-mal), hogy szükséges-e további harmonikus tagok kiszámítása. Ha igen, akkor a program az ADMORE címére ugrik, egyébként pedig beállítja a következő vízszintes hely indexét, és hozzákezd a következő szögértékhez tartozó harmonikus tagok szorzatának a kiszámításához.

```

IDXPOS. ADD    SI,04H      ;RAMUTATAS A KOV. SZINUSZERTEK HELYERE
INC    ANGLE          ;A KOV. SZOGERTEK BEALLITASA
CMP    ANGLE,360       ;A CIKLUS ISMETLESE 0-TOL 360-IG
JG     TRANS          ;HA KESZ, AZ EREDMENY ATADASA
JMP    NXTPT          ;HA NEM, AZ ELJARAS MEGISMETLESE

```

A SINE táblázat duplaszavak tárolására alkalmas, ezért SI értékét 4-gyel kell növelnünk ahhoz, hogy a következő tárolási helyre rámutassunk. Az ANGLE változóban a vízszintes pozíciók találhatóak 0-tól 360 fokig. Ha egy adott pozícióra valamennyi előírt harmonikus tagot kiszámoltunk, ANGLE értékét növeljük 1-gyel mindaddig, amíg mind a 361 pozíció (szög) számítása megtörténik. Mivel a SINE táblázat értékeit olyan pontosan kell kiszámolnunk, amennyire ez csak lehetséges, valós számokkal dolgozunk, azonban a képernyőn való ábrázolás előtt egészekké alakítjuk át azokat:

```

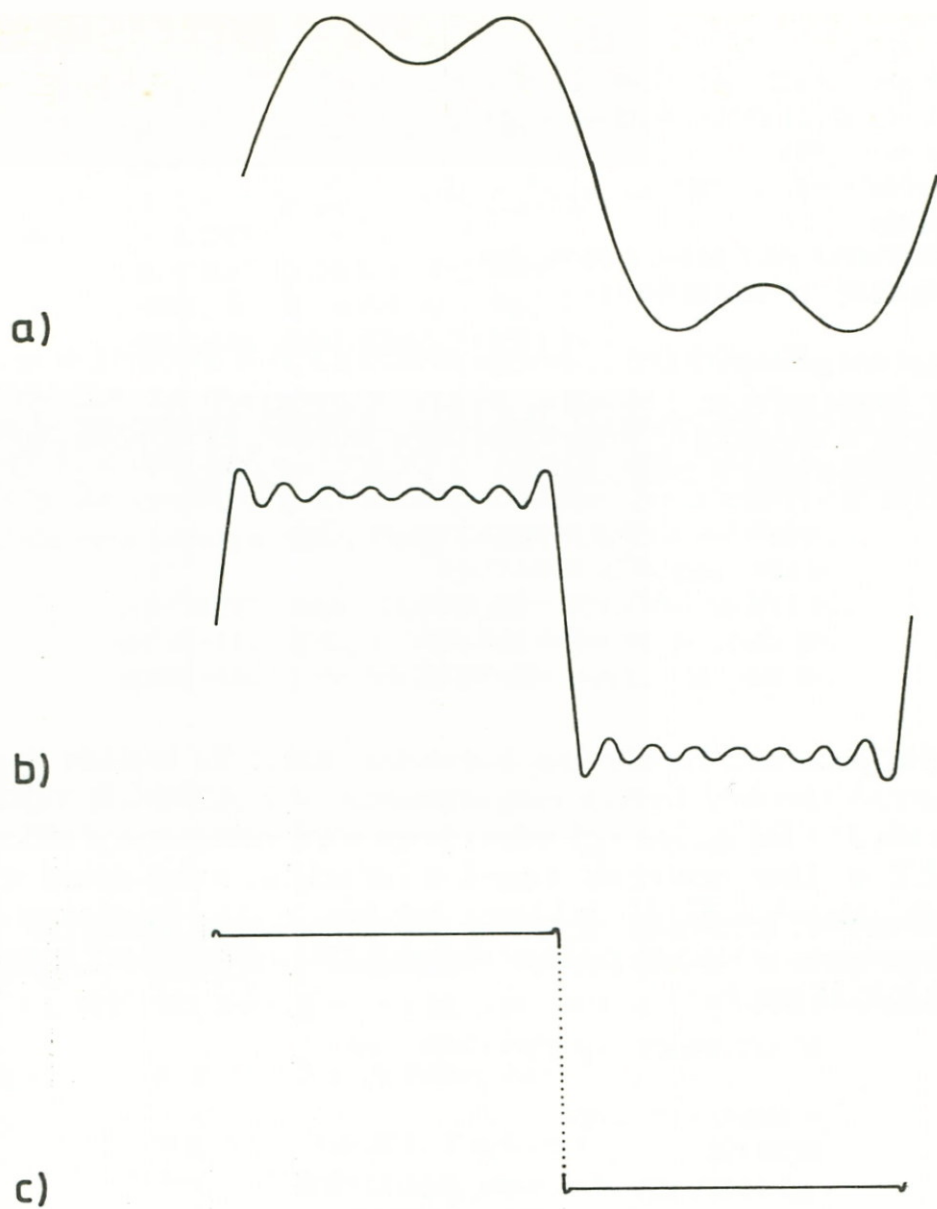
TRANS: MOV    SI,00      ;AZ INDEXREGISZTER BEALLITASA 0-RA
MOV    DI,00
LEA    BX,SINE          ;A TABLAZATOK CIMENEK
LEA    BP,ISINE         ;BETOLTESE
MOV    CX,361          ;361 ERTEK ATALAKITASANAK ELOKESZITESE
TFMOR: FLD    SINE[SI]   ;A VALOS SZAM RAHLEVEZESE A VERMRE
FISTP  ISINE[DI]       ;EGESZKENT TORTENO LEEMELES ES ELMENTES
ADD    SI,04           ;RAMUTATAS A KOV. VALOS SZAM HELYERE
ADD    DI,02           ;RAMUTATAS A KOV. EGESZ SZAM HELYERE
LOOP  TFMOR

```

A SINE táblázatban tárolt végredményekből mindig csak 1-et töltünk vissza a társprocesszorba, ahonnan az ISINE táblázatban már mint egész számot tároljuk. Ez a táblázat tartalmazza a szinusz-értékekből képzett képernyőn ábrázolható koordinátákat. Már csak két feladatunk maradt. Az egyik a pontok ábrázolása, a másik az ábra képernyőn tartása mindaddig, amíg egy billentyűt lenyomunk. A 9-5. ábrán három különböző esetet figyelhetünk meg.

Az első esetben (a) 2 harmonikus tagot, a másodikban (b) 8-at, a harmadikban pedig 500-at vettünk figyelembe.

Láthatjuk, hogy a program futási ideje rövid. Az összehasonlítás végett hasonló feladatot megvalósító programokat készítettünk a BASIC, a PASCAL és az APL nyelveken (a maximális futási sebességre való kiélezés nélkül). Az ábrázoláshoz szükséges idők a 9-6. táblázatban láthatók. A futási idők összehasonlításából kiderül, hogy az assembly kóddal jelentős az időmegtakarítás.

9-5. ábra Fourier-sorok ábrázolása
 a) 2 harmonikus tag figyelembevétele
 b) 8 harmonikus tag figyelembevétele
 c) 500 harmonikus tag figyelembevétele

**Négyszöghullám-rutin 500 harmonikus tag figyelembevételével
 (9 MHz IBM AT computer)**

BASICA	fordítás nélkül	69.75	
APL	fordítás nélkül	19.58	perc
BASIC	lefordítva	10.66	perc
PASCAL	lefordítva	3.21	perc
ASSEMBLY	lefordítva	1.80	perc

9-6. táblázat Futási idők összehasonlítása

10. KAPCSOLÓDÁS A MAGAS SZINTŰ NYELVEKHEZ

Sok programozó először azért hívja segítségül az assembly programozást, mert olyan feladatot vagy függvényt kell készítenie, amit az általa használt magas szintű nyelv nem támogat. Azok a programozók, akik az APL, BASIC, C, FORTRAN vagy PASCAL nyelveket használják, csak olyan lehetőségekkel élhetnek, amiket a fordítóprogram kínál, vagyis amit egy másik programozó elkészített és a fordítói programcsomagban elhelyezett.

Például az IBM első PASCAL fordítóprogramja nem támogatta a grafikát. Az ilyen feladatokat tehát assembly programmal kellett megoldani. Azonban sok más esetben is kerülhetünk olyan helyzetbe, hogy assembly programot kell írunk. Például ha az eredeti fordítóprogram nem tartalmaz játékadapter, párhuzamos, port, soros port, vagy egyéb más interface támogatást, az assembly programozás eszközeit kell igénybe vennünk.

Legtöbb ilyen esetben a magas szintű program, és a különleges feladatot megvalósító assembly rutin kapcsolódását, valamint az egyik programból a másikba való paraméterátadást meg kell oldanunk. Ebben a fejezetben olyan példákat igyekeztünk összegyűjteni, amelyekkel szemléltetni tudjuk az assembly programrészletek beillesztését különböző magas szintű nyelvekbe.

Minden egyes feladatban az IBM AT számítógép játékadapterét kérdezzük le az assembly rutinnal. Lehetővé tesszük, hogy a felhasználó az alapprogramból egy paramétert adjon át, amivel meghatározza, hogy a játékadapter potenciómétere vagy nyomógombjai mintavételezése történjen meg. A feladatok figyelmes tanulmányozásával elsajátítható a paraméterátadás és -fogadás technikája. Az assembly kódnak az a része, ami minden magas szintű programba való beillesztéskor állandó, a következő:

```
;A NEGY NYOMOGOMB MINTAVETELEZESENEK KODJA
MOV    AH,84H          ;BOTKORMANY INTERFACE
MOV    DX,0            ;PARAMETERBEALLITAS AZ INFORMACIO
                        ;BEKERESEHEZ
INT    15H            ;A FELADAT ELVEGZESE
MOV    CL,04           ;ROTALAS 4 BITTEL
ROR    AL,CL           ;A 7-4-BOL A 3-0 BITPOZICIOBA
AND    AX,0FH          ;AZ INFORMACIONAK CSAK AZ ALSO 4
                        ;BITJET TARTJUK MEG
JMP    SEND           ;AZ INFORMACIO ATADASA
```

```
;A NEGY POTENCIOMETER - A(X),A(Y),B(X),B(Y) - MINTAVETELEZESENEK
;KODJA
POTS:  MOV    AH,84H          ;BOTKORMANY INTERFACE
        MOV    DX,01H         ;A POTENCIOMETEREK ERTEKENEK
        INT    15H            ;BEOLVASASA
```

A botkormány interface az IBM AT számítógépnél az INT 15H-val olvasható be. AH-t ekkor 84H-ra kell beállítani. Ha DX értéke zérus, akkor a négy nyomógombra vonatkozó státuszt az AL regiszterbe kapjuk vissza.

Ha DX-et 1-re állítjuk be, akkor a négy potenciométerre vonatkozó érték (minden botkormány esetén kettő) az AX, BX, CX és DX regiszterekbe kerül. Ha tehát $DX = 0$, a gombokra vonatkozó információt az AL regiszter 7–4 bitjeibe kapjuk vissza, amit az alsó négy bitbe (0–3) forgatunk, és ezt az információt adjuk át a hívó programnak. Ha $DX = 1$, akkor a megszakítás a potenciométer értékeit a botkormány fajtájától függően (0–270 közötti egészeket) kapjuk meg a négy általános célú regiszterben. A rutin csatlakoztatását az STSC cég APL-jéhez, a Borland cég TURBO PASCAL-jához, a Microsoft BASIC és C fordítóprogramjaihoz, az IBM FORT-RAN-jához és PASCAL-jához adjuk meg. A példákat figyelmesen tanulmányozva sok hasonlóság és sok finom különbség vehető észre.

10.1 ASSEMBLY-RUTIN CSATLAKOZTATÁSA AZ APL NYELVHEZ

Az APL nyelv – annak ellenére, hogy sokféle szolgáltatása van és jelentős számítási hatékonyságú – nem nagyon terjedt még el a közhasználatban. Az IBM számítógépcsaládra az APL nyelv egyik legjobb implementációját az STSC Inc. cég készítette. Ez az APL változat hagyományos APL jellemzőkön kívül teljes képernyős szövegszerkesztőt és grafikát, valamint file-kezelő rutinokat is tartalmaz.

Az APL egy interpreter típusú nyelv, amit másként kell kezelni, mint a fordítóprogrammal ellátott eseteket. Ez a példa tehát eltér a fejezet többi példájától. A fejezetben bemutatott APL programnyelv a gépi kódú rutinok meghívását a \square CALL utasítással teszi lehetővé. A művelet szintaxisa a következő:

eredmény ← \square CALL rutin
 eredmény ← regiszterek \square CALL rutin

Az előbbi szintaxisban szereplő eredmény, regiszter és rutin fogalmakon a következőket kell érteni: Az eredmény a rutin által visszaadot explicit eredmény. A regiszter az AX, BX, CX, DX, BP, SI, DI regiszterekre vonatkozó 0–7 egész számokból álló vektor. A rutin az a nem üres tömb, ami a végrehajtandó rutint tartalmazza. Annak a rutinnak, amibe be akarunk lépni, a következő követelményeknek kell eleget tennie:

1. FAR típusú visszatérési utasítással (0CBH) kell lezárni.
2. Az SS és SP regiszterek eredeti tartalmát vissza kell állítani.
3. 498 byte-nál mélyebb verem nem használható.
4. A rutinnak áthelyezhetőnek kell lennie.
5. Ha bármelyik cím eltolással képződik, a kód elején 10 byte-os eltolásra van szükség.

A 10–1. ábrán látható az a program, ami a rutin használatához szükséges tényezőket tartalmazza. A fordítási eljárás során .LST file-t is készítettünk, amit a 10–2. ábrán láthatunk. Az .LST file listájának bal szélén a sorszámozás, majd ettől jobbra az assembler mnemonikok gépi kódú megfelelői helyezkednek el. Minket most elsősorban a CMP DX,0 utasítás és a második INT 15H közötti kódok érdekelnek. További kiegészítő kódra nincs szükség, mivel az APL \square CALL utasítás kezeli majd a szükséges programfejet. A gépi kódot hexadecimális és decimális alakban a 10.1. táblázat tartalmazza. A 10–3. ábrán az assembly kód APL függ-

```

;80286/80386-OS SZAMITOGEPRE KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM EGY BIOS MEGSZAKITASSAL BEKERI AZ A ES B BOTKORMANY
;PORTJANAK ERTEKFIT. ES A HIVOPROGRAMNAK ATADJA

```

```

PUBLIC GAME
MYCODE SEGMENT 'CODE'
ASSUME CS:MYCODE
GAME PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE GAME
PUSH BP ;A BP REGISZTER ELMENTESE
MOV BP,SP ;A VEREMMUTATO ERTEKE BP-BE KERUL

MOV SI,[BP]+22 ;A HIVOPROGRAMTOL SZARMAZO PARAMETER
MOV DX,[SI] ;AZ INFORMACIO ELMENTESE DX-BE
CMP DX,0 ;ZERUS ESETEN A PROGRAM A NYOMOGOMBOKRA
;VONATKOZO INFORMACIOT OLVASSA BE
JNE POTS ;HA NEM ZERUS, UGRAS A POTS CIMKERE

;A NEGY NYOMOGOMB MINTAVETELEZESENEK KODJA
MOV AH,84H ;BOTKORMANY INTERFACE
MOV DX,0 ;PARAMETERBEALLITAS AZ INFORMACIO
;BEKERESEHEZ
INT 15H ;A FELADAT ELVEGZESE
MOV CL,04 ;ROTALAS 4 BITTEL
ROR AL,CL ;A 7-4-BOL A 3-0 BITPOZICIOBA
AND AX,0FH ;AZ INFORMACIONAK CSAK AZ ALSO 4
;BITJET TARTJUK MEG
JMP SEND ;AZ INFORMACIO ATADASA

;A NEGY POTENCIOMETER - A(X),A(Y),B(X),B(Y) - MINTAVETELEZESENEK
;KODJA
POTS: MOV AH,84H ;BOTKORMANY INTERFACE
MOV DX,01H ;A POTENCIOMETEREK ERTEKENEK
INT 15H ;BEOLVASASA

;AZ AX, BX, CX, DX REGISZTEREK ERTEKENEK ATADASAT SZOLGALO KOD
SEND: MOV DI,[BP]+18 ;AZ A(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITese
MOV [DI],AX
MOV DI,[BP]+14 ;AZ A(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITese
MOV [DI],BX
MOV DI,[BP]+10 ;AZ B(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITese
MOV [DI],CX
MOV DI,[BP]+6 ;AZ B(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITese
MOV [DI],DX

MOV SP,BP ;VISSZATERESI PARAMETER
POP BP
RET 10

GAME ENDP ;A GAME ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END GAME ;A PROGRAM VEGE

```

10-1. ábra Assembly kód csatlakozása APL hívóprogramhoz

```

;B0286/80386-05 SZAMITOGEPRE KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM EGY BIOS MEGSZAKITASSAL BEKERI AZ A ES B BOTKORMANY
;PORTJANAK ERTEKEIT, ES A HIVOPROGRAMNAK ATADJA

```

```

0000 PUBLIC GAME
MYCODE SEGMENT 'CODE'
ASSUME CS:MYCODE
0000 GAME PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE GAME
0000 55 PUSH BP ;A BP REGISZTER ELMENTESE
0001 8B EC MOV BP,SP ;A VEREMMUTATO ERTEKE BP-BE KERUL

0003 EB 76 16 MOV SI,[BP]+22 ;A HIVOPROGRAMTOL SZARMAZO PARAMETER
0006 8B 14 MOV DX,[SI] ;AZ INFORMACIO ELMENTESE DX-BE
0008 83 FA 00 CMP DX,0 ;ZERUS ESETEN A PROGRAM A NYOMOGOMBOKRA
;VONATKOZO INFORMACIOT OLVASSA BE
000B 75 11 JNE POTS ;HA NEM ZERUS, UGRAS A POTS CIMKERE

;A NEGY NYOMOGOMB MITAVETELEZESENEK KODJA
000D B4 84 MOV AH,84H ;BOTKORMANY INTERFACE
000F BA 0000 MOV DX,0 ;PARAMETERBEALLITAS AZ INFORMACIO
;BEKERESEHEZ
0012 CD 15 INT 15H ;A FELADAT ELVEGZESE
0014 B1 04 MOV CL,04 ;ROTALAS 4 BITTEL
0016 D2 C8 ROR AL,CL ;A 7-4-BOL A 3-0 BITPOZICIOBA
0018 25 000F AND AX,0FH ;AZ INFORMACIONAK CSAK AZ ALSO 4
;BITJET TARTJUK MEG
001B EB 08 90 JMP SEND ;AZ INFORMACIO ATADASA

;A NEGY POTENCIOMETER - A(X),A(Y),B(X),B(Y) - MINTAVETELEZESENEK
;KODJA
001E B4 84 POTS: MOV AH,84H ;BOTKORMANY INTERFACE
0020 BA 0001 MOV DX,01H ;A POTENCIOMETEREK ERTEKENEK
0023 CD 15 INT 15H ;BEOLVASASA

;AZ AX, BX, CX, DX REGISZTEREK ERTEKENEK ATADASAT SZOLGALO KOD
0025 8B 7E 12 SEND: MOV DI,[BP]+18 ;AZ A(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITese
0028 89 05 MOV [DI],AX
002A 8B 7E 0E MOV DI,[BP]+14 ;AZ A(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITese
002D 89 1D MOV [DI],BX
002F 8B 7E 0A MOV DI,[BP]+10 ;AZ B(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITese
0032 89 0D MOV [DI],CX
0034 8B 7E 06 MOV DI,[BP]+6 ;AZ B(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITese
0037 89 15 MOV [DI],DX

0039 8B E5 MOV SP,BP ;VISSZATERESI PARAMETER
003B 5D POP BP
003C CA 000A RET 10

003F GAME ENDP ;A GAME ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
003F MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END ;A PROGRAM VEGE

```

Segments and groups:

Name	Size	align	combine	class
MYCODE	003F	PARA	NONE	'CODE'

Symbols:

Name	Type	Value	Attr
GAME	F PROC	0000	MYCODE Global Length
		=003F	
POTS	L NEAR	001E	MYCODE
SEND	L NEAR	0025	MYCODE

Warning Severe
 Errors Errors
 0 0

10-2. ábra Az APL hívóprogramhoz csatlakoztatott gépi kód .LST listája

Hexadecimális	Decimális
83	131
FA	250
00	0
75	117
11	17
B4	180
84	132
BA	186
0000	0
	0
CD	205
15	21
B1	177
04	4
D2	210
C8	200
25	37
000F	15 (Az alsó byte-ot először)
	0
EB	235
08	8
90	144
B4	180
84	132
BA	186
0001	1 (Az alsó byte-ot először)
	0
CD	205
15	21
(CB)	203

10-1. táblázat A játékadaptert
 lekérdező program gépi kódú
 megfelelője

vényhez való csatlakoztatása látható. Ez az egyszerű APL függvény a gépi kód decimális megfelelőjét a CODE elnevezésű tömbbe tárolja. Ahhoz, hogy a programot futtatni tudjuk, egy másik APL függvényt is el kell készítenünk, ami a 10-4. ábrán látható.

```

      ▽LOADGAME[0]▽
[0]  LOADGAME;A;B;C;D I O
[1]  D I O←1
[2]  ▸ MACHINE LANGUAGE PROGRAM FOR READING GAME ADAPTER PORT
[3]  A←131 250 0 117 17 180 132 186 0 0 205 21 177 4
[4]  B←210 200 37 15 0 235 8 144 180 132 186 1 0 205 21 203
[5]  C←A,B
[6]  CODE←DAV [O I O + C]

```

10-3. ábra A LOADGAME elnevezésű APL program

```

      ▽READGAME[0]▽
[0]  READGAME;D I O
[1]  D I O←1
[2]  LOADGAME
[3]  ▸ EXECUTE THE PROGRAM STORED IN SYSTEM MEMORY
[4]  ▸ TO READ POTS,SET VECTORE TO 0 0 0 1
[5]  ▸ TO READ PUSHBUTTONS(RETURNED IN AX ONLY)SET VECTOR TO 00 00
[6]  REPEAT:R←0 0 0 1 OCALL CODE
[7]  AX←R[1]
[8]  AY←R[2]
[9]  BX←R[3]
[10] BY←R[4]
[11] ▸ SHOW A CONTINUOUS READING FOR PUSHBUTTONS OR JOYSTICK A AND B
[12] D←AX,AY, BX, BY
[13] →REPEAT

```

10-4. ábra A READGAME elnevezésű APL program

A példánkban a DX regisztert 1-gyel töltjük fel, mivel a potenciométerek értékét akarjuk beolvasni. A műveletet a következő kód végzi el:

```
REPEAT:R← 0001 □ CALL CODE
```

Ezután a négy érték az R tömbből az AX, BX, CX és DX változóba kerül vissza. Ha a nyomógombok adatait akarjuk megtudni, akkor az előbbi kódon a következő módosítást kell végrehajtanunk:

```
REPEAT:R← 0000 □ CALL CODE
```

A program futtatásával a négy ellenállásérték folyamatos beolvasását és kijelzését valósítjuk meg. A Ctrl/Exit billentyűk lenyomásával a program leállítható. (A gépi kódú programok APL nyelvhez csatlakoztatásáról az STSC APL kézikönyvben részletesen olvashatunk.)

10.2 ASSEMBLY-RUTIN CSATLAKOZTATÁSA A TURBO PASCAL NYELVHEZ

A PASCAL nyelv nemcsak a gyakorlatban, hanem a számítástechnika oktatásában is nagyon elterjedt. A BORLAND cég által készített PASCAL interpretációt nemcsak teljes képernyős szövegszerkesztővel látták el, de kívánságra 80287-es és BCD matematikai támogatással is szállítják. A fordítóprogram olyan környezetet teremt, mintha egy interpreter típusú nyelvvel dolgoznánk.

A most bemutatásra kerülő PASCAL program egy billentyű lenyomásáig folyamatosan beolvassa a játékadaptert. A 10-5. ábrán látható assembly rutint olyan kóddal láttuk el, ami a két program közötti információcserét segíti.

```
;80286/80386-OS SZAMITOGEPRE KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM EGY BIOS MEGSZAKITASSAL BEKERI AZ A ES B BOTKORMANY
;PORTJANAK ERTEKEIT, ES A HIVOPROGRAMNAK ATADJA

MYCODE SEGMENT
    ASSUME CS:MYCODE
GAME PROC NEAR ;AZ ELJARAS NEVE GAME
    PUSH BP ;A BP REGISZTER ELMENTESE
    MOV BP,SP ;A VEREMMUTATO ERTEKE BP-BE KERUL

    MOV SI,[BP]+20 ;A HIVOPROGRAMTOL SZARMAZO PARAMETER
    MOV DX,[SI] ;AZ INFORMACIO ELMENTESE DX-BE
    CMP DX,0 ;ZERUS ESETEN A PROGRAM A NYOMOGOMBOKRA
    ;VONATKOZO INFORMACIOT OLVASSA BE
    JNE POTS ;HA NEM ZERUS, UGRAS A POTS CIMKERE

;A NEGY NYOMOGOMB MINTAVETELEZESENEK KODJA
    MOV AH,84H ;BOTKORMANY INTERFACE
    MOV DX,0 ;PARAMETERBEALLITAS AZ INFORMACIO
    ;BEKERESEHEZ
    INT 15H ;A FELADAT ELVEGZESE
    MOV CL,04 ;ROTALAS 4 BITTEL
    ROR AL,CL ;A 7-4-BOL A 3-0 BITPOZICIOBA
    AND AX,0FH ;AZ INFORMACIONAK CSAK AZ ALSO 4
    ;BITJET TARTJUK MEG
    JMP SEND ;AZ INFORMACIO ATADASA

;A NEGY POTENCIOMETER - A(X),A(Y),B(X),B(Y) - MINTAVETELEZESENEK
;KODJA
POTS: MOV AH,84H ;BOTKORMANY INTERFACE
    MOV DX,01H ;A POTENCIOMETEREK ERTEKENEK
    INT 15H ;BEOLVASASA

;AZ AX, BX, CX, DX REGISZTEREK ERTEKENEK ATADASAT SZOLGALO KOD
SEND: MOV DI,[BP]+16 ;AZ A(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
    MOV [DI],AX
    MOV DI,[BP]+12 ;AZ A(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
    MOV [DI],BX
```

```

MOV    DI,[BP]+8      ;AZ B(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
MOV    [DI],CX
MOV    DI,[BP]+4      ;AZ B(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
MOV    [DI],DX

MOV    SP,BP          ;VISSZATERESI PARAMETER
POP    BP
RET    10

GAME   ENDP           ;A GAME ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS           ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END    GAME           ;A PROGRAM VEGE

```

10-5. ábra Assembly program csatlakoztatása Turbo Pascal hívóprogramhoz

Ezt a kódrészletet külön is kiemeljük:

```

;80286/80386-OS SZAMITOGEPRE KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM EGY BIOS MEGSZAKITASSAL BEKERI AZ A ES B BOTKORMANY
;PORTJANAK ERTEKEIT, ES A HIVOPROGRAMNAK ATADJA

```

```

MYCODE SEGMENT
ASSUME CS:MYCODE
GAME   PROC NEAR      ;AZ ELJARAS NEVE GAME
        PUSH BP       ;A BP REGISZTER ELMENTESE
        MOV BP,SP     ;A VEREMMUTATO ERTEKE BP-BE KERUL

        MOV SI,[BP]+20 ;A HIVOPROGRAMTOL SZARMAZO PARAMETER
        MOV DX,[SI]    ;AZ INFORMACIO ELMENTESE DX-BE

```

```

;-->A JATEKADAPTERRE VONATKOZO KODOT MOST INNEN ELTAVOLITOTTUK<--

```

```

;AZ AX, BX, CX, DX REGISZTEREK ERTEKENEK ATADASAT SZOLGALO KOD

```

```

SEND:  MOV    DI,[BP]+16 ;AZ A(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV    [DI],AX
        MOV    DI,[BP]+12 ;AZ A(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV    [DI],BX
        MOV    DI,[BP]+8  ;AZ B(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV    [DI],CX
        MOV    DI,[BP]+4  ;AZ B(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV    [DI],DX

        MOV    SP,BP     ;VISSZATERESI PARAMETEREK
        POP    BP
        RET    10

```

Az assembly rutint fordítanunk és szerkeszteniünk kell, majd pedig .COM file-ba konvertálnunk. Emiatt a TURBO PASCAL programoknak csak egyetlen szegmensük lehet. A GAME elnevezésű eljárást NEAR-nak deklaráltuk. BP-t tároltuk a verembe annak érdekében, hogy SP értékét BP-nek átadhassuk. Ha az assembly rutinokat magas szintű nyelven írt programokhoz csatlakoztatjuk, rendszerint a verem az a hely, amint keresztül az információkat átadjuk, ill. ahonnan átvesszük. A hívóprogramból az assembly programba az SI regiszteren keresztül juttathatunk el értékeket, míg az assembly rutinból a hívó rutinba a DI regiszteren keresztül.

A jelenlegi esetben öt – szó méretűnek definiált – változó kölcsönös átadását oldjuk meg. Mivel ez egy NEAR típusú eljárás, a visszatérési cím a verem első négy byte-ját foglalja el. A hívóprogram BY változójának címe [BP] + 4. Ez a cím kerül a DI regiszterbe. A DX-ben tárolt egész érték ezután a MOV [DI],DX utasítással jut a megfelelő címre. Négy byte-tal arrébb a következő változó címe található és így tovább. Az assembly program tehát egy változót, a hívóprogram pedig négy egész értéket kap. Amennyiben DX-et a rutin meghívásakor 1-re állítjuk be, ez a négy érték a botkormány potenciométerének értékeit jelenti. Ha DX-nek 0 értéket adunk 1 helyett, akkor csak az AX regiszternek van értelme, ez tartalmazza ui. a nyomógombokra vonatkozó kódolt információt.

A [BP] + 20-nál levő változón keresztül történik a hívóprogram és az assembly rutin közötti paraméterátadás. Ily módon állítható be a DX regiszter 1-re vagy 0-ra. A [BP] + 20-nál található címet az SI regiszter kapja meg, az SI hely tartalmát pedig a DX regiszter. Ezzel a módszerrel a hívóprogram és az assembly rutin között tetszőleges számú változó átadása valósítható meg mindkét irányban. Mielőtt a rutinból kilépnénk, a BP regiszter tartalmát vissza kell állítani, és egy NEAR típusú RET utasítást kell kiadni. Az operandusok oszlopában álló 10 hatására a program törli a veremnek azt a 10 byte-ját, amit korábban oda ráhelyeztünk.

```

VAR
  OPER,AX,AY,BX,BY:INTEGER;

PROCEDURE REP(VAR OPER,AX,AY,BX,BY:INTEGER); EXTERNAL 'B:TGAME.COM';

PROCEDURE INFORM;
BEGIN
  OPER:=1;
  REP(OPER,AX,AY,BX,BY);
  WRITELN(AX,' ',AY,' ',BX,' ',BY,' ');
END;

BEGIN {EZ A FOELJARAS}
WHILE NOT KEYPRESSED DO
  INFORM
END.

```

10-6. ábra Turbo Pascal program, ami meghívja a játékadapter portját beolvasó gépi kódú programot

A 10-6. ábrán maga a TURBO PASCAL program látható.

Az assembly programot – amit a B meghajtón helyeztünk el és a TGAME.COM elnevezést viseli –, mint külső (external) eljárást hívjuk meg. Egy másik érdekesség a változók átadásának sorrendje. Az OPER, AX, AY, BX és BY változókat egészen deklaráltuk. Az OPER változón keresztül adjuk át az 1 vagy a 0 értéket az assembly program DX regiszterébe. Az OPER változó címe [BP] + 20. Az AX, AY, BX, BY értékek az assembly programtól származnak. A BY regiszter címe [BP] + 4.

Az assembly programot fordítanunk és szerkesztenünk kell, valamint az EXE2BIN kiszolgálóprogrammal .COM file-t kell létrehozni. A fordításhoz és szerkesztéshez tartozó képernyő output a következő:

```

B> C:MASM TGAME;
IBM Personal Computer Macro Assembler    Version 2.00
(C)Copyright IBM Corp 1981, 1984
(C)Copyright Microsoft Corp 1981, 1983, 1984

```

50096 Bytes free

Warning Severe

Errors Errors

0 0

B > C:LINK TGAME,TGAME,NUL,;

IBM Personal Computer Linker

Version 2.30 (C) Copyright IBM Corp. 1981, 1985

Warning: no stack segment\$0 \$xx B:\$0 \$xx B > C:EXE2BIN TGAME TGAME.COM

Ezután a TURBO szövegszerkesztő programja segítségével be kell írunk a 9–6. ábrán látható PASCAL programot. Ha ezzel elkészültünk, lépünk ki a szövegszerkesztőből, és hozzuk létre belőle a .COM file-t.

Most már csak a TURBO PASCAL-ból való kilépés és futtatás van hátra. Mivel a PASCAL fordítóprogram .COM file-t hoz létre, a program maga igen rövid. Még egy utolsó megjegyzés: Mind a PASCAL, mind az assembly file-oknak futási időben kell elérhetőnek lenniük, ui. ezeket a file-okat nem szerkesztettük össze, így nem alkotnak egyetlen önálló programot.

10.3 ASSEMBLY-RUTIN CSATLAKOZTATÁSA A BASIC PROGRAMHOZ

A MICROSOFT cég QuickBASIC fordítóprogramja egyike a szoftverpiacon előforduló leghatékonyabb BASIC fordítóprogramoknak. A QuickBASIC-ben minden olyan utasítás szerepel, amit az interpreter típusú BASIC-ek támogatnak, beleértve a grafikus szolgáltatásokat is. A QuickBASIC ideális BASIC fordítóprogram az alkalmilag programozó felhasználók számára. Sok szempontból az ennél sokkal drágább fordítóprogramok riválisának tekinthető. A most bemutatásra kerülő interface technika az IBM PC számítógépcsalád legtöbb BASIC fordítóprogramjával működik. Annak érdekében, hogy a példa minél egyszerűbb legyen, a BASIC program az assembly programot ismételten mindig meghívja. Az output leállítása a Ctrl/Alt/Del billentyűk lenyomásával lehetséges. Az assembly rutin tartalmazza azt a kódot, amivel a két program közötti információcsere lehetővé válik. A 10–7. ábrán látható a program teljes listája.

```
;80286/80386-OS SZAMITOGEPRE KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM EGY BIOS MEGSZAKITASSAL BEKERI AZ A ES B BOTKORMANY
;PORTJANAK ERTEKEIT, ES A HIVOPROGRAMNAK ATADJA

PUBLIC BGAME
MYCODE SEGMENT 'CODE'
ASSUME CS:MYCODE
BGAME PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE BGAME
PUSH DS
PUSH BP ;A BP REGISZTER ELMENTESE
MOV BP,SP ;A VEREMMUTATO ERTEKE BP-BE KERUL

MOV SI,[BP]+16 ;A HIVOPROGRAMTOL SZARMAZO PARAMETER
MOV DX,[SI] ;AZ INFORMACIO ELMENTESE DX-BE
CMP DX,0 ;ZERUS ESETEN A PROGRAM A NYOMOGOMBOKRA
;VONATKOZO INFORMACIOT OLVASSA BE
```

```

JNE     POTS           ;HA NEM ZERUS, UGRAS A POTS CIMKERE

;A NEGY NYOMOGOMB MINTAVETELEZESENEK KODJA
MOV     AH,84H         ;BOTKORMANY INTERFACE
MOV     DX,0           ;PARAMETERBEALLITAS AZ INFORMACIO
                     ;BEKERESEHEZ
INT     15H           ;A FELADAT ELVEGZESE
MOV     CL,04         ;ROTALAS 4 BITTEL
ROR     AL,CL         ;A 7-4-BOL A 3-0 BITPOZICIOBA
AND     AX,0FH        ;AZ INFORMACIONAK CSAK AZ ALSO 4
                     ;BITJET TARTJUK MEG
JMP     SEND          ;AZ INFORMACIO ATADASA

;A NEGY POTENCIOMETER - A(X),A(Y),B(X),B(Y) - MINTAVETELEZESENEK
;KODJA
POTS:   MOV     AH,84H         ;BOTKORMANY INTERFACE
        MOV     DX,01H        ;A POTENCIOMETEREK ERTEKENEK
        INT     15H          ;BEOLVASASA

;AZ AX, BX, CX, DX REGISZTEREK ERTEKENEK ATADASAT SZOLGALO KOD

SEND:   MOV     DI,[BP]+14     ;AZ A(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV     [DI],AX
        MOV     DI,[BP]+12     ;AZ A(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV     [DI],BX
        MOV     DI,[BP]+10     ;AZ B(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV     [DI],CX
        MOV     DI,[BP]+8      ;AZ B(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV     [DI],DX

        MOV     SP,BP         ;VISSZATERESI PARAMETER
        POP     BP
        POP     DS
        RET     10

BGAME  ENDP           ;A BGAME ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS           ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END     BGAME         ;A PROGRAM VEGE

```

10-7. ábra Assembly kód csatlakoztatása QuikBASIC hívóprogramhoz

Az információcserét támogató kódrészletet külön kiemeljük:

```

PUBLIC  BGAME
MYCODE SEGMENT 'CODE'
ASSUME CS:MYCODE
BGAME  PROC  FAR           ;AZ ELJARAS NEVE GAME
        PUSH  DS
        PUSH  BP           ;A BP REGISZTER ELMENTESE
        MOV   BP,SP       ;A VEREMMUTATO ERTEKE BP-BE KERUL

        MOV   SI,[BP]+16   ;A HIVOPROGRAMTOL SZARMAZO PARAMETER
        MOV   DX,[SI]     ;AZ INFORMACIO ELMENTESE DX-BE
        CMP   DX,0        ;ZERUS ESETEN A PROGRAM A NYOMOGOMBOKRA
                     ;VONATKOZO INFORMACIOT OLVASSA BE
        JNE   POTS        ;HA NEM ZERUS, UGRAS A POTS CIMKERE

```

;-->ITT KELL ELHELYEZNI A JATEKADAPTERRE VONATKOZO KODOT <--

```

SEND:  MOV    DI,[BP]+14      ;AZ A(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV    [DI],AX
        MOV    DI,[BP]+12      ;AZ A(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV    [DI],BX
        MOV    DI,[BP]+10      ;AZ B(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV    [DI],CX
        MOV    DI,[BP]+8       ;AZ B(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV    [DI],DX

        MOV    SP,BP          ;VISSZATERESI PARAMETER
        POP    BP
        POP    DS
        RET    10

```

Ezt az assembly rutint le kell fordítani és össze kell szerkeszteni a már lefordított BASIC programmal. Azok az assembly rutinok, amelyeket BASIC programokkal összeszerkesztünk, egy szegmensnél többet is tartalmazhatnak. A BASIC-ből meghívott eljárást PUBLIC-nak kell deklarálnunk annak érdekében, hogy az eljárás és a program között a változók átadása lehetővé váljék. A BGAMBE eljárást FAR-nak kell deklarálnunk, amihez természetesen egy FAR típusú RET is tartozik majd. Mivel BP tartalmát a veremben tároljuk, SP értéke elhelyezhető BP-ben. Ha assembly rutinokat magas szintű nyelven írt programokhoz csatlakoztatunk, rendszerint a verem az a hely, amin keresztül az információkat átadjuk, ill. ahonnan átvesszük. A hívóprogramból az assembly programba az SI regiszteren keresztül juttathatunk el értékeket, míg az assembly rutinból a hívó rutinba a DI regiszteren keresztül. A jelenlegi esetben öt változó – amit szó méretűnek deklaráltunk – kölcsönös átadását oldjuk meg. A hívóprogramba történő visszatéréshez szükséges információ a verem első nyolc byte-ját foglalja el. A hívóprogram BY változójának címe [BP] + 8. Ez a cím kerül a DI regiszterbe. A DX-ben szereplő egész érték ezután a MOV [DI],DX utasítás adja át a megfelelő címre. Két byte-tal arrébb található a következő változó memóriacíme és így tovább. Az assembly program tehát egy változót, a hívóprogram pedig négy egész értéket kap. Amennyiben DX-et a rutin meghívásakor 1-re állítjuk be, ez a négy érték a botkormány pontencióméterének értékeit jelenti. Ha DX-nek 0 értéket adunk 1 helyett, akkor csak az AX regiszternek van értelme, ui. ez tartalmazza a nyomógombokra vonatkozó kódolt információt.

A [BP] + 16-nál levő változón keresztül valósul meg a hívóprogram és az assembly rutin közötti paraméterátadás. Ilyen módon állítható be a DX regiszter 1-re vagy 0-ra. A [BP] + 16-nál található címet az SI regiszter kapja meg, SI hely tartalmát pedig a DX regiszter. Ezzel a módszerrel a hívóprogram és az assembly rutin között tetszőleges számú változó átadása valósítható meg mindkét irányban. Mielőtt a rutinból kilépnénk, a BP és a DS regiszterek tartalmát vissza kell állítanunk, és egy FAR típusú RET utasítást kell kiadnunk. Az operandusok oszlopában álló 10 hatására a program törli a veremnek azt a 10 byte-ját, amit korábban oda ráhelyeztünk. A 10.8. ábrán az eljárást meghívó BASIC programot láthatjuk. Az assembly programot, ami a BGAME.ASM elnevezést viseli, mint külső eljárást hívjuk meg, és az .OBJ file-lal együtt a B meghajtón helyezük el. Figyeljük meg a hívóprogramban a változók átadásának sorrendjét. Az OPER%, AX%, AY%, BX%, BY% változókat egésznek deklaráltuk. Az OPER% változó, aminek a címe [BP] + 16, az 1 vagy a 0 átadását biztosítja. Az AX%, AY%, BX%, BY% változók értékeit az assembly programtól kapjuk meg. BY címe [BP] + 8.

```
LET OPER%=1
FOR I=1 TO 200
  CALL BGAME(OPER%,AX%,BX%,CX%,DX%)
  PRINT AX%,BX%,CX%,DX%
NEXT I
END
```

10-8. ábra QuikBASIC program, ami a játékadapter portját lekérdező gépi kódú programot meghívja

Az assembly programot tehát be kell írunk, és le kell fordítanunk. A képernyőn a következőket látjuk:

```
B> C:MASM BGAME;
IBM Personal Computer Macro Assembler Version 2.00
(C) Copyright IBM Corp 1981, 1984
(C) Copyright Microsoft Corp 1981, 1983, 1984
50096 Bytes free
Warning Severe
Errors Errors
0      0
```

A következő feladat a BASIC program beírása egy szövegszerkesztő segítségével (ilyen pl. a Peter NORTON féle teljes-képernyős szövegszerkesztő). Ha ezzel a feladattal is elkészültünk, le kell fordítanunk a BASIC programot is.

```
C:BASCOM B:MSGAME/O,B:,,,
Microsoft Quick Basic Compiler
Version 1.00

(C) Copyright Microsoft Corp. 1982, 1983, 1984, 1985
49158 Bytes Available
48704 Bytes Free
0 Warning Error(s)
0 Severe Error(s)
```

A /O kapcsolót azért használtuk, hogy a programot a BASRUN file nélkül is tudjuk működtetni. A legutolsó lépés a BASIC és az assembly program összeszerkesztése:

```
C:LINK B:MSBGAME + B:BGAME,B:,,C:;
```

Az utasításból látható, hogy mind a BASIC program lefordított állapotát tartalmazó MSBGAME.OBJ file, mind a BGAME.OBJ assembly program a B meghajtón található. Ha az assembly programot hozzászerkesztjük a hívóprogramhoz, a továbbiakban erre a programra már nem lesz szükségünk a lemezen. Az MSBGAME.EXE teljes, és önállóan működőképes program.

10.4 ASSEMBLY-RUTIN CSATLAKOZTATÁSA C NYELVŰ PROGRAMHOZ

A C-t eredetileg a nagyszámítógépek operációs rendszerének kialakításához használták. Később már adatbáziskezelő nyelvet és fordítóprogramot is készítettek ezen a nyelven. A C nyelvet a magas szintű nyelvek és az assembly kód között lehet elhelyezni. A MICROSOFT cég C fordítóprogramja a 3.0 változattól kezdve a kisszámítógépes rendszereknél is elterjedt. A MICROSOFT cég a C nyelv felhasználásával teljesen átdolgozta az IBM számítógépcsaládhoz készített makroassemblerét. A 4.0 verziójú makroassembler és az ezt követő implementációk majdnem háromszor olyan gyorsan futnak, mint a MICROSOFT Makroassembler 3.0 és az IBM Makroassembler 2.0. Ez a rugalmasság és gyorsaság a jól elkészített C program jellemzője.

Jelen esetben egy C nyelven elkészített programhoz csatlakoztatjuk a játékadaptert beolvasó rutint. A hívóprogrammal az eredmények képernyőre való kijelzését is megoldjuk. A program a Ctrl/Alt/Del billentyűk lenyomásáig fut. Az assembly program tartalmazza a két program közötti információcserét. A 10-9. ábrán látható a teljes assembly kód.

```
;80286/80386-OS SZAMITOGEPRE KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM EGY BIOS MEGSZAKITASSAL BEKERI AZ A ES B BOTKORMANY
;PORTJANAK ERTEKEIT, ES A HIVOPROGRAMNAK ATADJA

_text public _cgame          ;LENYEGES "C" DEKLARACIOK
        segment byte public 'code'
        assume cs:_text
_cgame PROC NEAR             ;AZ ELJARAS NEVE _cgame
        push bp               ;A BP REGISZTER ELMENTESE
        mov bp,sp             ;A VEREMMUTATO ERTEKE BP-BE KERUL
        push di               ;
        push si               ;

        mov si,[bp+4]         ;A HIVOPROGRAMTOL SZARMAZO PARAMETER
        mov dx,[si]          ;AZ INFORMACIO ELMENTESE DX-BE
        cmp dx,0              ;ZERUS ESETEN A PROGRAM A NYOMOGOMBOKRA
                                ;VONATKOZO INFORMACIOT OLVASSA BE
        jne pots              ;HA NEM ZERUS, UGRAS A POTS CIMKERE

;A NEGY NYOMOGOMB MINTAVETELEZESENEK KODJA
        mov ah,84H            ;BOTKORMANY INTERFACE
        mov dx,0              ;PARAMETERBEALLITAS AZ INFORMACIO
                                ;BEKERESEHEZ
        int 15H               ;A FELADAT ELVEGZESE
        mov cl,04              ;ROTALAS 4 BITTEL
        ror al,cl              ;A 7-4-BOL A 3-0 BITPOZICIOBA
        and ax,0fH            ;AZ INFORMACIONAK CSAK AZ ALSO 4
                                ;BITJET TARTJUK MEG
        jmp send              ;AZ INFORMACIO ATADASA

;A NEGY POTENCIOMETER - A(X),A(Y),B(X),B(Y) - MINTAVETELEZESENEK
;KODJA
pots:   mov ah,84H            ;BOTKORMANY INTERFACE
        mov dx,01H           ;A POTENCIOMETEREK ERTEKENEK
        int 15H              ;BEOLVASASA
```

;AZ AX, BX, CX, DX REGISZTEREK ERTEKENEK ATADASAT SZOLGALO KOD

```
send:  mov     di,[bp+6]      ;AZ A(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
      mov     [di],ax
      mov     di,[bp+8]      ;AZ A(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
      mov     [di],bx
      mov     di,[bp+10]     ;AZ B(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
      mov     [di],cx
      mov     di,[bp+12]     ;AZ B(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
      mov     [di],dx

      pop     si
      pop     di
      mov     sp,bp         ;VISSZATERESI PARAMETER
      pop     bp
      ret

_cgame endp                ;A GAME ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
_text  ends                ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZERMEKS VEGE
end    _cgame              ;A PROGRAM VEGE
```

10-9. ábra Assembly kód csatlakoztatása C nyelvű hívóprogramhoz

A következő kódrészletben a C programot támogató programrészletet emeltük ki.

```
public _cgame              ;LENYEGES "C" DEKLARACIOK
_text segment byte public 'code'
assume cs:_text
_cgame PROC NEAR          ;AZ ELJARAS NEVE _cgame
      push   bp           ;A BP REGISZTER ELMENTESE
      mov    bp,sp        ;A VEREMMUTATO ERTEKE BP-BE KERUL
      push   di
      push   si

      mov    si,[bp+4]    ;A HIVOPROGRAMTOL SZARMAZO PARAMETER
      mov    dx,[si]      ;AZ INFORMACIO ELMENTESE DX-BE
      cmp    dx,0         ;ZERUS ESETEN A PROGRAM A NYOMOGOMBOKRA
                        ;VONATKOZO INFORMACIOT OLVASSA BE
      jne    pots        ;HA NEM ZERUS, UGRAS A POTS CIMKERE

;-->ITT KELL ELHELYZNI A JATEKADAPTERRE VONATKOZO KODOT <--

send:  mov     di,[bp+6]      ;AZ A(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
      mov     [di],ax
      mov     di,[bp+8]      ;AZ A(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
      mov     [di],bx
      mov     di,[bp+10]     ;AZ B(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
      mov     [di],cx
      mov     di,[bp+12]     ;AZ B(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
      mov     [di],dx

      pop     si
      pop     di
      mov     sp,bp         ;VISSZATERESI PARAMETER
      pop     bp
      ret
```

A programban kisbetűket kell használnunk, ha az alkalmazott C fordítóprogram erre érzékeny. A szegmensek és az eljárások aláhúzás karakterrel kezdődnek. A cgame eljárást NEAR-nek és public-nak deklaráltuk és a NEAR RET utasítással fejeztük be. Az assembly program tehát egy változót, a hívóprogram pedig 4 egész értéket kap. Amennyiben DX-et a rutin meghívásakor 1-re állítjuk be, ez a négy érték a botkormány potenciométerének értékeit jelenti. Ha DX-nek 0 értéket adunk 1 helyett, akkor csak az AX regiszternek van értelme, ui. ez tartalmazza a nyomógombokra vonatkozó kódolt információt. Az az információ, amit a hívóprogramnak vissza kell adnunk, a verem első négy byte-ját foglalja el. A hívóprogram &oper változójának címe [BP] + 4. Ezt a címet kapja meg az SI regiszter. Az [SI] címnél található egész érték ezután a dx regiszterbe kerül a mov dx, [si] utasítás segítségével. A következő két byte (szó) a következő változó (&ax) memóriacímét adja, és így tovább. Ezzel a módszerrel a hívóprogramból egy változót adunk át az assembly programba, a hívóprogram pedig négy változót kap vissza. Ez a négy egész érték a botkormány potenciométerének beolvasását jelenti, feltételezve azt, hogy DX-et 1-re állítottuk be. Ha DX-nek a 0 értéket adtuk, csak az AX regiszternek van jelentése, ui. ez tartalmazza a nyomógombokra vonatkozó kódolt információt. Ezzel a módszerrel tetszőleges számú változó értékének átadása is megoldható. Mielőtt a rutinból kilépnénk, az SI, BI és BP regiszterek eredeti tartalmát vissza kell állítanunk, és kiadnunk egy NEAR típusú, RET utasítást.

A 10–10. ábrán a C nyelvű hívóprogram látható.

```
int oper, ax, ay, bx, by;

main()
{
    extern cgame();
    oper = 1;
repeat: cgame(&oper, &ax, &ay, &bx, &by);
        printf("%d %d %d %d\n", ax, ay, bx, by);
        goto repeat;
}
```

10–10. ábra Az assembly rutint meghívó C nyelvű program

Az assembly programot mint külső eljárást hívtuk meg. Figyeljük meg, hogy híváskor az aláhúzás karakter a CGAME előtt nem szerepel. Az assembly program neve CGAME.ASM, amit a lefordított .OBJ file-lal együtt a B meghajtón helyeztünk el. A hívóprogramban az egésznek deklarált oper%, ax%, ay%, bx%, by% változók átadásának sorrendje is érdekes. Az oper% változón keresztül helyezhetjük el az 1 vagy a 0 értéket az assembly program dx regiszterébe. Az oper% címe [BP] + 4. Az ax%, ay%, bx%, by% értékét az assembly program határozza meg. A by változó címe [BP] + 12. Most is az assembly program beírása az első feladatunk (pl. NORTON teljes képernyős szövegszerkesztő programjával). A következő lépés a program lefordítása, aminek a képernyőképét bemutatjuk:

```
B> C:MASM CGAME;
IBM Personal Computer Macro Assembler Version 2.00
(C) Copyright IBM Corp 1981, 1984
(C) Copyright Microsoft Corp 1981, 1983, 1984
50096 Bytes free
Warning Severe
Errors Errors
0      0
```


Ez az eljárás hozza létre az .OBJ file-t a B meghajtón. A következő feladat a C program beírása, és egy .OBJ file létrehozása a C fordítóprogrammal. (Az általunk használt C fordítóprogramot a Microsoft cég készítette.)

```
C> MSC B:MSCGAME,B:./G2/FPc87;
```

Az utolsó művelet a két .OBJ file összeszerkesztése a rendszer szerkesztőprogramjával. (Az általunk használt szerkesztőprogramot a Microsoft cég készítette. Verziószáma: 3.01.)

```
C> LINK B:MSCGAME + B:CGAME,B:.,C;
```

A jelenlegi esetben mind az MSCGAME.OBJ, ami a C nyelvű program lefordított változata, mind a CGAME.OBJ, ami az assembly program lefordított változata, a B meghajtón helyezkedik el. Ezt a két programot a (+) opcióval tudjuk összeszerkeszteni. Amint ezzel a művelettel elkészülünk, az MSCGAME.EXE program önállóvá válik, tehát az assembly programra nincs már szükség a lemezen.

10.5 ASSEMBLY-RUTIN CSATLAKOZTATÁSA FORTRAN PROGRAMHOZ

Sok programozó legelőször a FORTRAN nyelvet sajátítja el. Bár manapság az ADA, a PASCAL és a C nyelveket nevezik a legjobb programozási nyelveknek, a FORTRAN továbbra is népszerű maradt. Az IBM cég FORTRAN fordítóprogramja a kis méretű számítógépes környezetek szabványos FORTRAN fordítóprogramjának tekinthető. Annak érdekében, hogy a mintapéldát minél egyszerűbbé tegyük, a FORTRAN programmal mindig ismételten meghívjuk a gépi kódú programot. Az output leállítása a Ctrl/Alt/Del billentyűk lenyomásával lehetséges. A gépi kódú program tartalmazza azt a támogató kódot, amivel a két program közötti információcsere megoldható. A 10–11. ábrán az assembly program teljes listáját látjuk.

```
;80286/80386-OS SZAMITOGEPRE KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM EGY BIOS MEGSZAKITASSAL BEKERI AZ A ES B BOTKORMANY
;PORTJANAK ERTEKEIT, ES A HIVOPROGRAMNAK ATADJA

        PUBLIC  FGAME
MYCODE  SEGMENT 'CODE'
        ASSUME  CS:MYCODE
FGAME   PROC    FAR           ;AZ ELJARAS NEVE FGAME
        PUSH   BP           ;A BP REGISZTER ELMENTESE
        MOV    BP,SP       ;A VEREMMUTATÓ ERTEKE BP-BE KERUL

        MOV    SI,[BP]+22   ;A HIVOPROGRAMTOL SZARMAZO PARAMETER
        MOV    DX,[SI]     ;AZ INFORMACIO ELMENTESE DX-BE
        CMP    DX,0        ;ZERUS ESETEN A PROGRAM A NYOMOGOMBOKRA
                           ;VONATKOZO INFORMACIOT OLVASSA BE
        JNE    POTS        ;HA NEM ZERUS, UGRAS A POTS CIMKERE

;A NEGY NYOMOGOMB MINTAVETELEZESENEK KODJA
        MOV    AH,84H      ;BOTKORMANY INTERFACE
        MOV    DX,0        ;PARAMETERBEALLITAS AZ INFORMACIO
                           ;BEKERESEHEZ
```

```

INT     15H           ;A FELADAT ELVEGZESE
MOV     CL,04         ;ROTALAS 4 BITTEL
ROR     AL,CL         ;A 7-4-BOL A 3-0 BITPOZICIOBA
AND     AX,0FH        ;AZ INFORMACIONAK CSAK AZ ALSO 4
                        ;BITJET TARTJUK MEG
JMP     SEND         ;AZ INFORMACIO ATADASA

;A NEGY POTENCIOMETER - A(X),A(Y),B(X),B(Y) - MINTAVETELEZESENEK
;KODJA
POTS:   MOV     AH,84H   ;BOTKORMANY INTERFACE
        MOV     DX,01H   ;A POTENCIOMETEREK ERTEKENEK
        INT     15H      ;BEOLVASASA

;AZ AX, BX, CX, DX REGISZTEREK ERTEKENEK ATADASAT SZOLGALO KOD

SEND:   MOV     DI,[BP]+18 ;AZ A(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV     [DI],AX
        MOV     DI,[BP]+14 ;AZ A(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV     [DI],BX
        MOV     DI,[BP]+10 ;AZ B(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV     [DI],CX
        MOV     DI,[BP]+6  ;AZ B(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV     [DI],DX

        MOV     SP,BP     ;VISSZATERESI PARAMETER
        POP     BP
        RET     10

FGAME   ENDP         ;A FGAME ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE  ENDS         ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END     FGAME    ;A PROGRAM VEGE

```

10–11. ábra Assembly kód csatlakoztatása FORTRAN hívóprogramhoz

A programok kapcsolódását biztosító kódot külön kiemeljük:

```

        PUBLIC  FGAME
MYCODE  SEGMENT 'CODE'
        ASSUME  CS:MYCODE
FGAME   PROC    FAR           ;AZ ELJARAS NEVE FGAME
        PUSH   BP           ;A BP REGISZTER ELMENTESE
        MOV    BP,SP        ;A VEREMMUTATO ERTEKE BP-BE KERUL

        MOV    SI,[BP]+22   ;A HIVOPROGRAMTOL SZARMAZO PARAMETER
        MOV    DX,[SI]      ;AZ INFORMACIO ELMENTESE DX-BE
        CMP    DX,0         ;ZERUS ESETEN A PROGRAM A NYOMOGOMBOKRA
                        ;VONATKOZO INFORMACIOT OLVASSA BE
        JNE    POTS         ;HA NEM ZERUS, UGRAS A POTS CIMKERE

;-->ITT KELL ELHELVEZENI A JATEKADAPTERRE VONATKOZO KODOT <--

SEND:   MOV     DI,[BP]+18   ;AZ A(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV     [DI],AX
        MOV     DI,[BP]+14   ;AZ A(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
        MOV     [DI],BX
        MOV     DI,[BP]+10   ;AZ B(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE

```

```

MOV     [DI],CX
MOV     DI,[BP]+6      ;AZ B(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
MOV     [DI],DX

MOV     SP,BP          ;VISSZATERESI PARAMETER
POP     BP
RET     10

```

Az assembly kód lefordított változatát a FORTRAN kód lefordított változatához kapcsoljuk. Az FGAME eljárást FAR-nak és PUBLIC-nak deklaráljuk, emiatt a FGAME eljárást egy FAR típusú RET utasítással kell lezárunk. BP-t a verembe tároltuk annak érdekében, hogy SP értékét BP-nek átadhassuk. Ha az assembly rutinokat magas szintű nyelven írt programokhoz csatlakoztatjuk, rendszerint a verem az a hely, amin keresztül az információkat átadjuk, ill. ahonnan átvesszük. A hívóprogramból az assembly programba az SI regiszteren keresztül juttathatunk el értéket, míg az assembly rutinból a hívó rutinba a DI regiszteren keresztül. A jelenlegi esetben öt – szó méretűnek definiált – változó kölcsönös átadását oldjuk meg. A BY változó címe [BP] + 6. Ez a cím kerül a DI regiszterbe. A DX-ben szereplő egész értéket a MOV [DI],DX utasítás a [DI] címre helyezi. A következő változó 4 byte-tal arrébb a [BP] + 10 memóriahelyen található. Az assembly program tehát egy változót, a hívóprogram pedig négy egész értéket kap. Amennyiben DX-et a rutin meghívásakor 1-re állítjuk be, ez a négy érték a botkormány pontenciométerének értékeit jelenti. Ha DX-nek zérus értéket adunk 1 helyett, akkor csak az AX regiszter használatának van értelme, ez tartalmazza ui. a nyomógombokra vonatkozó kódolt információt.

Mielőtt a rutinból kilépnénk, a BP regiszter tartalmát vissza kell állítani, és egy FAR típusú RET-et kell kiadni. A RET utasítás mellett álló 10-es szám a változók veremből történő eltávolítását szolgálja.

A 10–12. ábrán az assembly kód – mint külső eljárás – hívását biztosító FORTRAN program látható.

```

INTEGER OPER,AX,AY,BX,BY
OPER=1
DO 3 I=1,500
1  CALL FGAME(OPER,AX,AY,BX,BY)
   WRITE(*,2)AX,AY,BX,BY
2  FORMAT (4I5)
3  CONTINUE
END

```

10–12. ábra A játékadaptert lekérdező gépi kódú programot meghívó FORTRAN program

Az FGAME.ASM assembly program és a lefordított változatát tartalmazó .OBJ file egyaránt a B meghajtón helyezkedik el. Érdekes felfigyelnünk a hívóprogramban a változók átadásának sorrendjére is. Az OPER, AX, AY, BX, BY változókat egésznek deklaráltuk. Az OPER változóval adjuk át az 1 vagy a 0 értéket a DX regiszternek az assembly programba. Az OPER változó címe [BP] + 22. Az AX, BY, BX, BY változók értékeit az assembly program állítja be. A BY változó címe [BP] + 6.

Először az assembly programot írjuk be (pl. a NORTON teljes képernyős szövegszerkesztő programmal). A fordítási művelet a következő lépés, amelyhez a képernyőn megjelenő output bemutatásával nyújtunk segítséget:

```

B> C:MASM FGAME;
IBM Personal Computer Macro Assembler Version 2.00
(C)Copyright IBM Corp 1981, 1984
(C)Copyright Microsoft Corp 1981, 1983, 1984

```

```
50096 Bytes free
Warning Severe
Errors Errors
0      0
```

Ezután a FORTRAN programot kell beírunk, majd a FORTRAN fordítóprogrammal a fordítást elkészítenünk. Az .OBJ file létrehozásának menete a következő:

```
A> FOR1 B:MSFGAME,B:MSFGAME,NUL,NUL;
IBM Personal Computer FORTRAN Compiler
Version 2.00
(C)Copyright IBM Corp 1982, 1984
(C)Copyright Microsoft Corp 1982, 1984
Pass One No errors Detected
8 Source Lines
A> FOR2
Code Area Size =
00D1 ( 209)
Code Area Size =
000C ( 12)
Code Area Size =
0021 ( 33)

Pass Two No Errors Detected
```

Ha a két lépésből álló fordítási eljárással elkészültünk, a FORTRAN program .OBJ file-ja a B meghajtón helyezkedik el.

Az utolsó lépés a két .OBJ file összeszerkesztése.

```
A> LINK B:MSFGAME + B:FGAME,B:,,A;;
```

Az utasításból látható, hogy mind a FORTRAN program lefordított állapotát tartalmazó MSFGAME.OBJ file, mind a FGAME.OBJ assembly program a B meghajtón található. Ha az assembly programot a (+) opcióval hozzászerkesztjük a hívóprogramhoz, a továbbiakban erre a programra már nem lesz szükségünk a lemezen. Az MSFGAME.EXE teljes és önállóan működőképes program.

10.6 ASSEMBLY-RUTIN CSATLAKOZTATÁSA PASCAL PROGRAMHOZ

Az IBM PASCAL fordítóprogramnak nincs annyi előnyös tulajdonsága, mint a BORLAND cég TURBO PASCAL fordítóprogramjának. Az IBM PASCAL-nak nincs saját szövegszerkesztője, a fordítás ideje jóval hosszabb, mint a TURBO PASCAL-é, és ráadásul még az ára is magasabb. Csak igazán komoly és nagyméretű feladatok esetén ajánljuk a használatát. A legutolsó PASCAL verzió a 80287-es társprocesszort támogatja. Az IBM PASCAL fordítóprogram az előző példákhoz hasonlóan olyan .OBJ file-okat hoz létre, amelyek a több szegmensből álló assembler programokhoz hozzászerkeszthetők.

A most bemutatásra kerülő példa egy billentyű lenyomásáig folyamatosan lekérdezi a játékadaptert. A 10–13. ábrán látható assembly rutint egy olyan kóddal láttuk el, ami a két program közötti információcserét segíti.

;80286/80386-OS SZAMITOGEPRE KESZITETT PROGRAM

;A PROGRAM EGY BIOS MEGSZAKITASSAL BEKERI AZ A ES B BOTKORMANY

;PORTJANAK ERTEKEIT, ES A HIVOPROGRAMNAK ATADJA

```

PUBLIC PGAME
MYCODE SEGMENT 'CODE'
ASSUME CS:MYCODE
PGAME PROC FAR           ;AZ ELJARAS NEVE PGAME
PUSH BP                 ;A BP REGISZTER ELMENTESE
MOV BP,SP               ;A VEREMMUTATO ERTEKE BP-BE KERUL

MOV SI,[BP]+14          ;A HIVOPROGRAMTOL SZARMAZO PARAMETER
MOV DX,[SI]             ;AZ INFORMACIO ELMENTESE DX-BE
CMP DX,0                ;ZERUS ESETEN A PROGRAM A NYOMOGOMBOKRA
                        ;VONATKOZO INFORMACIOT OLVASSA BE
JNE POTS                ;HA NEM ZERUS, UGRAS A POTS CIMKERE

```

;A NEGY NYOMOGOMB MINTAVETELEZESENEK KODJA

```

MOV AH,84H              ;BOTKORMANY INTERFACE
MOV DX,0                ;PARAMETERBEALLITAS AZ INFORMACIO
                        ;BEKERESEHEZ
INT 15H                 ;A FELADAT ELVEGZESE
MOV CL,04               ;ROTALAS 4 BITTEL
ROR AL,CL               ;A 7-4-BOL A 3-0 BITPOZICIOBA
AND AX,0FH              ;AZ INFORMACIONAK CSAK AZ ALSO 4
                        ;BITJET TARTJUK MEG
JMP SEND                ;AZ INFORMACIO ATADASA

```

;A NEGY POTENCIOMETER - A(X),A(Y),B(X),B(Y) - MINTAVETELEZESENEK

;KODJA

```

POTS: MOV AH,84H         ;BOTKORMANY INTERFACE
MOV DX,01H              ;A POTENCIOMETEREK ERTEKENEK
INT 15H                 ;BEDOLVASASA

```

;AZ AX, BX, CX, DX REGISZTEREK ERTEKENEK ATADASAT SZOLGALO KOD

```

SEND: MOV DI,[BP]+12     ;AZ A(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
MOV [DI],AX
MOV DI,[BP]+10          ;AZ A(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
MOV [DI],BX
MOV DI,[BP]+8           ;AZ B(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
MOV [DI],CX
MOV DI,[BP]+6           ;AZ B(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITESE
MOV [DI],DX

MOV SP,BP               ;VISSZATERESI PARAMETEREK
POP BP
RET 10

```

```

PGAME ENDP              ;A PGAME ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS            ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END PGAME               ;A PROGRAM VEGE

```

10–13. ábra Assembly kód
csatlakoztatása Pascal
hívóprogramhoz

Ezt a kódrészletet külön is kiemeljük:

```

PUBLIC PGAME
MYCODE SEGMENT 'CODE'
ASSUME CS:MYCODE
PGAME PROC FAR           ;AZ ELJARAS NEVE PGAME
PUSH BP                 ;A BP REGISZTER ELMENTESE
MOV BP,SP               ;A VEREMMUTATO ERTEKE BP-BE KERUL

MOV SI,[BP]+14          ;A HIVOPROGRAMTOL SZARMAZO PARAMETER
MOV DX,[SI]             ;AZ INFORMACIO ELMENTESE DX-BE
CMP DX,0                ;ZERUS ESETEN A PROGRAM A NYOMOGOMBOKRA
                        ;VONATKOZO INFORMACIOT OLVASSA BE
JNE POTS                ;HA NEM ZERUS, UGRAS A POTS CIMKERE

```

;-->ITT KELL ELHELVEZNI A JATEKADAPTERRE VONATKOZO KODOT <--

```

SEND: MOV DI,[BP]+12     ;AZ A(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITese
MOV [DI],AX
MOV DI,[BP]+10          ;AZ A(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITese
MOV [DI],BX
MOV DI,[BP]+8           ;AZ B(X) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITese
MOV [DI],CX
MOV DI,[BP]+6           ;AZ B(Y) ERTEK ATADASANAK ELOKESZITese
MOV [DI],DX

MOV SP,BP               ;VISSZATERESI PARAMETEREK
POP BP
RET 10

```

Az assembly kód lefordított változatát a PASCAL kódhoz kapcsoljuk hozzá. A PGAME eljárást FAR-nak és PUBLIC-nak deklaráljuk, emiatt a PGAME eljárást egy FAR típusú RET-tel kell majd lezárnunk. BP-t a verembe tároltuk annak érdekében, hogy SP értékét BP-nek átadhassuk. Ha az assembly rutinokat magas szintű nyelven írt programokhoz csatoloztatjuk, rendszerint a verem az a hely, amin keresztül az információkat átadjuk, ill. ahonnan átvesszük. A hívóprogramból az assembly programba az SI regiszteren keresztül, míg az assembly rutinból a hívó rutinba a DI regiszteren keresztül juttathatunk el értékeket. A jelenlegi esetben öt – szó méretűnek definiált – változó kölcsönös átadását oldjuk meg. A hívóprogramba való visszatéréshez szükséges információ a verem első hat byte-ját foglalja el. A hívóprogram BY változójának címe [BP] + 6. Ez a cím kerül a DI regiszterbe. A DX-ben szereplő egész érték a MOV [DI],DX utasítással kerül a [DI]-vel kijelölt címre. Két byte-tal arrébb a [BP] + 8 memóriacímen található a következő változó (BX) értéke. Ezzel a technikával tetszőleges számú változó közötti információcsere oldható meg.

Mielőtt a rutinból kilépnénk, a BP regiszter értékét vissza kell állítanunk, és egy FAR típusú RET utasítást kiadnunk. A RET utasítást követő 10-es szám hatására a program törli a veremnek azt a 10 byte-ját, amit korábban oda ráhelyeztünk.

A 10–14. ábrán az assembly kód – mint külső eljárás – hívását szolgáló PASCAL program látható.

A PGAME.ASM assembly program és a lefordított változatát tartalmazó .OBJ file egyaránt a B meghajtón vannak. Érdekes arra is felfigyelnünk, hogy a hívóprogramban milyen a változók átadásának sorrendje. Az OPER, AX, AY, BX, BY változókat egészeknek deklaráltuk. Az OPER változóval - aminek a címe [BP] + 4, - adjuk át az 1 vagy 0 értéket a DX regiszterbe. Az AX, AY, BX, BY változók értékeit az assembly program állítja be. A BY változó címe [BP] + 6.

```

PROGRAM MSPGAME(INPUT,OUTPUT);

VAR
  OPER,AX,AY,BX,BY:INTEGER;
  CH:CHAR;

PROCEDURE PGAME(VAR OPER,AX,AY,BX,BY:INTEGER);
  EXTERNAL;

PROCEDURE INFORM;
BEGIN
  OPER:=1;
  PGAME(OPER,AX,AY,BX,BY);
  WRITELN(AX,' ',AY,' ',BX,' ',BY,' ');
END;

BEGIN {EZ A FOELJARAS}
  REPEAT
    INFORM;
  UNTIL CH='Q'
END.

```

10-14. ábra A játékadapter portját lekérdező assembly programot meghívó Pascal program

Először az assembly programot írjuk be egy szövegszerkesztővel, majd fordítsuk le. A fordításhoz és a szerkesztéshez tartozó képernyő a következő:

```

B> C:MASM PGAME;
IBM Personal Computer Macro Assembler Version 2.00
(C)Copyright IBM Corp 1981, 1984
(C)Copyright Microsoft Corp 1981, 1983, 1984
50096 Bytes free
Warning Severe
Errors Errors
0      0

```

Ezután a PASCAL programot is készítsük el ugyanezzel a szövegszerkesztővel és fordítsuk le pl. az IBM cég PASCAL fordítóprogramjával. Az .OBJ file létrehozásának menete a következő:

```

A> PAS1 B:MSPGAME,B:,,;
IBM Personal Computer Pascal Compiler
Version 2.00
(C)Copyright IBM Corp 1981, 1984
(C)Copyright Microsoft Corp 1981, 1984
Pass One No errors Detected
A> PAS2
Code Area Size =
00D1 ( 19)
Code Area Size =
000C ( 13)
Code Area Size =
0021 ( 36)

Pass Two No Errors Detected.

```

Az utolsó lépés a két .OBJ file összeszerkesztése:

```
A> LINK B:MSPGAME + B:PGAME,B:,,A;
```

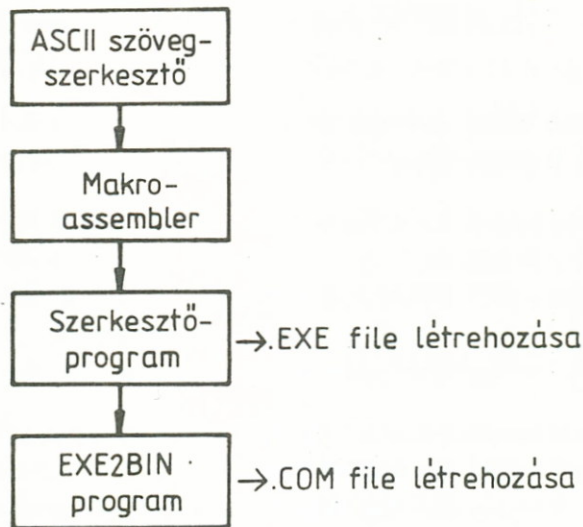
Az utasításból látható, hogy mind a FORTRAN program lefordított állapotát tartalmazó MSPGAME.OBJ file, mind a PGAME.OBJ assembly program a B meghajtón található. Ha az assembly programot a (+) opcióval hozzászerkesztjük a hívóprogramhoz, a továbbiakban erre a programra már nem lesz szükségünk a lemezen. Az MSPGAME.EXE teljes és önállóan működőképes program.

AZ IBM CÉG MAKROASSEMBLER PROGRAMJA

Ebben a mellékletben az Olvasó az IBM Makroassembler jellemzőivel és használatával ismerkedhet meg, és egy mintaprogram segítségével megtanulhatja, hogyan kell létrehozni, lefordítani és szerkeszteni az assembly programokat (l. az A-1. ábrát).

Azt is megtudhatjuk, hogyan használja fel a forráskódot a fordítóprogram az .OBJ tárgyfile létrehozására, mit kell érteni a listázó és a keresztreferencia file-okon és miért van ezekre szükség. Miután megtanultuk, hogyan kell az .OBJ file-t létrehozni, azt is meglátjuk, hogyan alakítja át a szerkesztőprogram az .OBJ file-okat .EXE file-okká. (Ebben a szakaszban opcionális .MAP file-t is létrehoztunk.)

A mintaprogramon keresztül elmagyarázzuk, hogyan kell ezt a file-t létrehozni és rámutatunk a hasznosságára. A mellékletből még az is kiderül, hogy mi a különbség az .EXE és a .COM file-ok között. Elsajátíthatjuk az EXE2BIN.EXE program használatát is, amivel az .EXE file-okból .COM készíthető.

A-1. ábra Az assembly program létrehozásának lépései

Általános információk

Az IBM Makroassemblert kis és nagy (makro) assemblerrel szállítják. Bár a kis assembler kevesebb helyet foglal, nem támogatja a makroassembler által nyújtott valamennyi opciót és függvényt. Ezért úgy gondoltuk, hogy a makroassembler ismertetésével nagyobb segítséget nyújtunk az Olvasónak.

A makroassembler működéséhez minimálisan 128 K memória és 2.0-s vagy ennél később

készült DOS verzió szükséges. A fordítási eljárás során a makroassembler akár 192 K memóriát is felhasználhat, ha ennyi hely a rendelkezésére áll.

Az assembly forráskód létrehozása

Az assembly nyelvű programfejlesztés első lépéseként mindig a megoldandó probléma pontos körbehatárolását és definiálását kell elvégeznünk. Például elképzelhető az a feladat, hogy a számítógéphez csatlakoztatott játékadapter potenciométer értékeit akarjuk megtudni.

Mielőtt a konkrét programozáshoz hozzákezdénénk, információt kell szereznünk arról, hogyan fér hozzá a számítógép a játékadapterhez. A kérdésre az IBM Műszaki Kézikönyve BIOS listáiban találhatjuk meg a választ.

Ezek után elkészíthetjük a forráskódot. Mint a 2. fejezetben már ismertettük, a forráskódban olyan mnemonikok szerepelnek, amelyek gépi kódú utasításokat jelentenek. A forráskódot szigorú szintaktikai (helyesírási) szabályok szerint kell elkészíteni azért, hogy a fordítóprogram mindent helyesen tudjon értelmezni. A forráskódot bármilyen sor, vagy teljes képernyős szövegszerkesztővel elkészíthetjük, csak az a lényeg, hogy a file ASCII formátumban legyen.

A következőkben bemutatásra kerülő forráskódot, amelynek a GAME.ASM file-nevet adtuk, egy ASCII szövegszerkesztővel (pl. a Norton Editor-ral) készítettünk el. Az .ASM kiterjesztés tudatja a rendszerrel, hogy assembly nyelven készített forráskódról van szó.

```
;B0286/B0386-DS SZAMITOGEPekre KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM BEOLVASSA A JATEKADAPTERT, ES A POT. ERTEKEKET
;A KIJELOLT REGISZTEREKBE ADJA VISSZA

PAGE ,132                ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR           ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
    ASSUME CS:MYCODE
    PUSH DS               ;A DS REGISZTER ELMENTESE
    SUB AX,AX             ;AX TORLESE
    PUSH AX               ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE

;A JATEKADAPTER POT. ERTEKEINEK BEOLVASASA MEGSZAKITAS
;SEGITSEGEVEL
    MOV AH,84H           ;A BOTKORMANY MINTAVETELEZESE
    MOV DX,01H           ;A POT. ERTEKEK MINTAVETELEZESE
    INT 15H              ;A MUVELET VEGREHAJTASA

    RET                  ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP              ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS              ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
    END MYPROC           ;A PROGRAM VEGE
```

A forráskód elkészítése után a programfejlesztés következő fázisába léphetünk, vagyis a forráskódot a makroassembler felhasználásával átalakítjuk olyan formába, amit a mikroprocesszor megért.

A makroassembler használata

Az IBM Makroassembler az .ASM file-okból (forráskódokból) .OBJ file-okat, vagyis az .ASM file-ok gépi kódú megfelelőit készíti el két menetben.

Az első menetben (fázisban) készül el az ún. relatív helyzet (offset) a forráskód minden egyes sorához, és felépül a szimbólumtáblázat, ami még nem jelenti a tárgy kód elkészültét. (L. a A.1. táblázatban a /D paraméterre vonatkozó megjegyzést.) Az első menetben definiált értékekből a második menetben készül el az .OBJ file.

Paraméter	Magyarázat
/A	A paraméter hatására a forráskód szegmenseinek listázása történik alfabetikus sorrendben. A fordítóprogramban ez az alapértelmezés szerinti paraméter.
/D	Fázishiba akkor keletkezik, ha a fordítási eljárás első és második menetében keletkezett értékek között eltérés van. A /D paraméter megadásakor a fordítóprogram az első menetről is listát készít, amelyet összehasonlíthatunk a második menetben automatikusan elkészülő listával.
/E	Ez a paraméter fordítja le a 80287/80387-es processzorokra vonatkozó forráskódot és olyan lebegőpontos konstansokat készít, amelyek a tárprocesszor számára szükségesek. Hasonló módon működik, mint az /R paraméter.
/N	Ennek a paraméternek a hatására a fordítóprogram nem készít szimbólumtáblát a listázás végén.
/O	Ennek az opciónak a hatására az assembler elkészíti az assembly program oktális megfelelőjét is.
/R	Ez a paraméter a 80287/80387-es tárprocesszor részére vonatkozó forráskódot úgy fordítja le, hogy a numerikus értékek a tárprocesszor által elvárt formátumban keletkezzenek. A /R paraméterrel létrehozott gépi kódok a tárprocesszor nélküli rendszereken nem futnak megfelelően.
/S	Ez a paraméter felülírja az alapértelmezés szerinti /A paramétert. A szegmensek olyan sorrendben kerülnek listázásra, ahogy a forráskódban megjelennek.

A-1. táblázat Az IBM Makroassembler paramétere

Fázishibák

A fázishibák a fordítási művelet második menetében keletkeznek akkor, amikor a fordítóprogram valamely változóra, címkére vagy eljárásra más értéket talál, mint amit az első menetben a szimbólumtábla felépítésekor tárolt.

A következőkben felhasznált utasítások azt feltételezik, hogy a GAME.ASM forrásfile a B meghajtóban, a IBM Makroassembler pedig az

A meghajtóban van, valamint azt, hogy a B meghajtó az alapértelmezés szerinti meghajtó. A > B rendszerüzenetnek kell a képernyőn lennie. A fordítóprogram futtatásához a következőket kell beírunk:

B > A:MASM

Ennek hatására a képernyőn egy üzenet jelenik meg:

IBM Personal Computer MACRO Assembler Version 2.00

(C) Copyright IBM Corp 1981, 1984

(C) Copyright Microsoft Corp 1981, 1983, 1984

Source filename [.ASM]:

A fordítóprogram mindig azt adja meg a szögletes zárójelek között, amit alapértelmezés szerint feltételez. A forrásfile kiterjesztése alapértelmezés szerint .ASM . Mivel a GAME elnevezésű forrásfile-t az .ASM kiterjesztéssel tároltuk, elegendő a GAME beírása és az ENTER gomb lenyomása.

Megjegyezzük, hogy a Microsoft Makroassembler lehetővé teszi a fixlemezek használata során előforduló útvonalnevek megadását is. Ilyen eseteken a rendszerüzenetekre adott válaszoknak tartalmazniuk kell a meghajtót és az alkatalógust is.

Az ENTER gomb lenyomása után egy új rendszerüzenetet láthatunk:

Object filename [GAME.OBJ]:

A fordítóprogram ezzel az üzenettel azt jelzi számunkra, hogy a célfile-nak a GAME.OBJ file-nevet adja, hacsak nem adjuk meg másképpen A file-név elfogadásához az ENTER gombot kell lenyomnunk. Ekkor a harmadik rendszerüzenet jelenik meg:

Source listing [NUL.LST]:

Az .LST kiterjesztésű file az eredeti forráskód lefordított változata. A forráskód itt annyiban módosul, hogy sorszámozást, az egyes utasítások gépi kódú megfelelőit, és szimbólumtáblát tartalmaz. Az üzenetben a NUL mnemonik jelzi, hogy a fordítóprogram az alapértelmezés szerint nem készíti el ezt a file-t. Ha igénybe akarjuk venni ezt a hasznos szolgáltatást, be kell írunk a GAME nevet és lenyomnunk az ENTER gombot. A fordítóprogram a kiterjesztést automatikusan szolgáltatja, ezért az .LST beírása szükségtelen.

Az ENTER gomb lenyomása után megjelenik a negyedik és egyben utolsó rendszerüzenet is:

Cross reference [NUL.CRF]:

A fordítóprogram a .CRF kiterjesztésű file-okat, amelyeket kereszreferencia-listának nevezünk, mint közbenső lépést készíti el a fordítási folyamat során. (A .CRF kiterjesztésű file-okat a melléklet későbbi részében még tárgyaljuk.) Az alapértelmezés szerint a program nem készíti el ezt a file-t sem, amit a NUL-lal jelez a számunkra. Ha igényt tartunk erre a file-ra, a GAME file-nevet kell beírunk, majd lenyomnunk az ENTER gombot. Ezek után a fordítóprogram végrehajtja a GAME.ASM forrásfile-on a megadott műveleteket, és elkészíti az .OBJ, az .LST és .CRF file-okat. Kérjünk egy katalógust a B meghajtóról, és győződjünk meg arról, hogy fordítóprogram ténylegesen végrehajtotta a fordítási műveleteket.

A file-ok listája a következőhöz hasonló lesz:

GAME	ASM	758	12-27-85	6:47p
GAME	OBJ	57	12-29-85	2:55p
GAME	LST	1656	12-29-85	2:55p
GAME	CRF	69	12-29-85	2:55p

Annyit már tudunk, hogy a GAME.ASM tartalmazza a program ASCII kódú változatát, és hogy a GAME.OBJ file nem listázható, mivel ez a programunk gépi kódú megfelelője. A GAME.CRF file sem listázható, mivel ez csak a keresztreferencia-táblázat elkészítéséhez szükséges közbenső lépcső. A GAME.LST file azonban listázható.

Mint már korábban említettük, a .LST kiterjesztésű file-ok a sorszámokkal ellátott forrásprogramot az egyes utasítások gépi kódú megfelelőit és a szimbólumtáblát tartalmazzák. A hardcopy készítés legegyszerűbb módja a **TYPE GAME.LST** paranccsal való listázás. (Ne felejtjük el bekapcsolni a nyomtatót és a parancs beírása után lenyomni a CTRL - PRTSC + ENTER billentyűket.)

A monitor képernyőjén a következő listának kell megjelennie:

```

;80286/80386-OS SZAMITOGEPekre KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM BEOLVASSA A JATEKADAPTERT, ES A POT. ERTEKEKET
;A KIJELOLT REGISZTEREKBE ADJA VISSZA

PAGE ,132 ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

0000 MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
0000 MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE
0000 1E PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
0001 2B C0 SUB AX,AX ;AX TORLESE
0003 50 PUSH AX ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE

;A JATEKADAPTER POT. ERTEKEINEK BEOLVASASA MEGSZAKITAS
;SEGITSEGEVEL
0004 B4 B4 MOV AH,84H ;A BOTKORMANY MINTAVETELEZESE
0006 BA 0001 MOV DX,01H ;A POT. ERTEKEK MINTAVETELEZESE
0009 CD 15 INT 15H ;A MUVELET VEGREHAJTASA

000B CB RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
000C MYPROC ENDP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END ;A PROGRAM VEGE

```

Segments and Groups:

Name	Size	Align	Combine	Class
MYCODE	000C	PARA	NONE	'CODE'

Symbols:

Name	Type	Value	Attr
MYPROC	F PROC	0000	MYCODE Length = 000C

26 Source Lines
26 Total Lines
24 Symbols

0 Warning Errors

0 Severe Errors

A-2. ábra Programlista

Paraméterek

A IBM Makroassembler a programok lefordítása során számos választható paramétert (opció) bocsát a felhasználó rendelkezésére. Az opciókat, amelyeket az A.1. táblázatban soroltunk fel abc sorrendben, a parancssorban kell megadni a / jel után. (Az opciókról részletesen a IBM Makroassembler referencia kézikönyvében olvashatunk.)

Parancsok rövidítése

A fordítóprogram elindításához számos rövidítést használhatunk. Mint már a 2. fejezetben említettük, a

```
B > A:MASM GAME;
```

sor beírásával a fordítóprogram közvetlenül elkészíti az .OBJ file-t. Nem generál azonban .LST és .CRF file-okat. A következő parancsrövidítések elfogadják a .LST és .CRF file-okra vonatkozó alapértelmezésként szereplő elnevezést, ezáltal lehetővé teszik, hogy a programozónak ne kelljen mindig válaszolnia a rendszerüzenetekre.

```
B > A:MASM GAME,.,,;
```

A vesszők letiltják az assembler rendszerüzeneteket, és az adott opciónak a forráskódból következően az alapértelmezés szerinti file-nevet adják. A NUL paranccsal az adott opció letiltható.

A következőkben a parancs-sorban szereplő opcionális paraméter- használatra mutatunk példát:

```
B > A:MASM GAME/N;
```

Az előbbi opció hatására a fordítóprogram a listázás végén nem készíti el a szimbólumtáblát.

Keresztreferencia-listázás: CREF.EXE

A keresztreferencia-lista nagyon hasznos a hibakereséskor, ui. az adatok, változók, címkék, konstansok és egyéb szimbólumok alfabetikus listáját készíti el. A lista azt a sorszámot tartalmazza, ahol a szimbólumot először definiáltuk, valamint valamennyi további sort, amelyben a szimbólum szerepel. A keresztreferencia-lista elkészítéséhez a negyedik assembler rendszerüzenetre be kell írunk a file nevét, amelynek hatására elkészül a filenev.CRF közbenső file. Ezt a file-t a CREF.EXE használja fel az aktuális keresztreferencia-lista elkészítéséhez.

A következő parancsot írjuk be tehát:

```
B > CREF
```

majd nyomjuk le az ENTER billentyűt. A képernyőn a következőhöz hasonló felirat jelenik meg:

The IBM Personal Computer CREF, Version 2.00
(C) Copyright IBM Corp 1981, 1984
(C) Copyright Microsoft Corp 1981, 1983, 1984
Cross-reference [.CRF]:

A CREF.EXE kiszolgálóprogram a .CRF kiterjesztésű file-nevet kéri. A mi példánkban a **GAME** a file neve, tehát ezt kell beírni, majd lenyomni az ENTER billentyűt. A .CRF kiterjesztést nem szükséges leírni, mert a kiszolgálóprogram automatikusan hozzáteszi a file-névhez.

Miután a program a megelőző lépést végrehajtotta, ismét egy üzenettel jelentkezik:

List filename [GAME.REF]:

A CREF.EXE kiszolgálóprogram alapértelmezésként a GAME.REF programnevet adja az elkészítendő file-nak, amit a felhasználó természetesen felülírhat, ha ettől eltérő meghajtót akar használni. Ha azonban elfogadjuk a program által javasolt file-nevet, csak az ENTER billentyűt kell lenyomni.

Rövidítések a CREF.EXE parancs használatakor

Mint a makroassemblernél láttuk, a keresztreferencia-lista elkészítéséhez is használhatunk rövidítéseket. A

B > CREF GAME;

beírásával a CREF.EXE program automatikusan megkeresi a GAME.CRF file-t és elkészíti ugyanilyen névvel a .REF kiterjesztésű file-t.

Ebben az esetben ennek a file-nak a GAME.REF nevet adja a program. Ha a file hiba nélkül létrejön, az alapértelmezés szerinti meghajtó szimbóluma jelenik meg a képernyőn. Készítsünk a B meghajtóról egy tartalomjegyzéket, hogy lássuk, a file tényleg létrejött. A **TYPE GAME.-REF** parancs beírásával a következőhöz hasonló keresztreferencia-lista jelenik meg a képernyőn.

B > TYPE GAME.REF

Symbol Cross Reference

Cref-1

(is definition)

CODE	8		
MYCODE	8#	10	23
MYPROC	9#	22	
3 Symbols			
63048 Bytes Free			

A listából megállapítható a programban található szegmenszek száma. A mi esetünkben csak egy ilyen szegmens van, a CODE. A MYCODE és MYPROC deklarációk is láthatóak. A # szimbólum, amely egy sorszámot követ, azt jelenti, hogy az adott szimbólum ebben a sorban szerepelt először. A további sorszámok azokra a sorokra utalnak, amelyekben az adott szimbólumot még felhasználtuk.

Még ebből a rövid példából is látható, hogy a keresztreferencia-lista segítségével meggyőződhetünk arról, hogy a kódszegmensek tartalmazzák-e az END utasításokat (pl. a MYCODE a 23. vagy a MYPROC a 22. sorban).

Minél nagyobb az assembly program, annál hasznosabb a keresztreferencia-lista a hibakeresésben. Az előbbi file-ról nagyon egyszerűen készíthető hardcopy, csupán csak be kell kapcsolni a nyomtatót és beírni a **TYPE** után a file nevét a következők szerint:

```
B > TYPE GAME.REF
```

Ezek után a CTRL-PRTSC, majd az ENTER billentyűket kell lenyomnunk. A listázás befejezése után ne feledkezzünk meg a CTRL-PRTSC ismételt lenyomásáról, különben mindent kinyomtat a nyomtató, ami a képernyőn megjelenik.

Akár készítettünk keresztreferencia-listát, akár nem, az assembly programfejlesztés következő lépése az .OBJ file szerkesztése, amit a LINK.EXE programmal tudunk megvalósítani.

Szerkesztés a LINK.EXE programmal

A LINK.EXE kiszolgálóprogram az ún. áthelyezhető programot készíti el. Ha az .OBJ file-hoz egy kiegészítő fejrészt adunk, a szerkesztőprogram engedélyezi az operációs rendszernek, hogy az assembly programot a rendelkezésre álló memória bármely részére elhelyezze.

Ez egy nagy előny, ezáltal ui. lehetővé válik, hogy egyszerre több programot töltsünk be a memóriába és futtassunk. Például legyen egy olyan programunk, ami a 0100H címnél kezdődik a RESULT elnevezésű felhasználó által definiált változóval, amelynek értékét a 4F3AH memóriahelyen tárolta a rendszer. Ha egy másik programnak is ugyanerre a memóriahelyre van szüksége, akkor ebből probléma keletkezik. Az áthelyezhető programot azonban a rendelkezésre álló memóriában feljebb vagy lejjebb helyezhetjük. A szerkesztőprogram minden szükséges címet módosít, és ezen kívül néhány rendkívül hasznos műveletet is végrehajt.

ssze tudja kapcsolni a különállóan lefordított .OBJ file-okat, ami a kis modulokból építkező nagy assembly programoknál hasznos. A szerkesztőprogram a forráskódban szereplő szubrutin hívásokhoz megkeresi a szubrutinokat a programkönyvtárban.

A szerkesztőprogram életre keltéséhez csak a **LINK** szót kell beírni, és ekkor a következő üzenet jelenik meg a képernyőn:

```
IBM Personal Computer Linker  
Version 2.20 (C) Copyright IBM Corp 1981, 1982, 1983, 1984  
Object Modules [.OBJ]:
```

A szerkesztőprogram annak az .OBJ file-nak a nevét várja tőlünk, amelyet szerkesztetni akarunk.

Térjünk vissza az eredeti példánkhoz, és írjuk be a **GAME** szót. Az .OBJ kiterjesztést felesleges megadnunk, mert a szerkesztőprogram ezt automatikusan hozzáfűzi a file-névhez. Ezt követően egy üzenetet láthatunk:

```
Run File [GAME.EXE]:
```

Alapértelmezésként a szerkesztőprogram a futtatható program nevét ajánlja fel, amit felülírhatunk, azonban a szerkesztőprogram mindig az .EXE kiterjesztést támogatja.

A fenti file-név elfogadásához az ENTER billentyűt kell lenyomnunk, amelyre a következő üzenet jelenik meg:

```
List File [NUL.MAP]:
```

A .MAP kiterjesztéssel ellátott file a forráskód minden szegmense számára egy listát

tartalmaz, ami a futtatható file helyzetcímeit adja meg. A hibakeresésnek ez is egy hasznos eszköze.

Alapértelmezés szerint a szerkesztőprogram ezt a file-t nem készíti el. (Erre a szögletes zárójelben látható NUL file-név is utal.) A .MAP file elkészítéséhez be kell írunk a **GAME** nevet majd lenyomunk az ENTER gombot. Ekkor megpillanthatjuk a képernyőn a negyedik és egyben utolsó üzenetet is:

Libraries [.LIB]:

A szerkesztőprogram azon könyvtárak nevének megadását várja tőlünk, amelyekben a forráskódban előírt rutinok szerepelnek. A jelenlegi példánkban nem szerepel felhasználó által definiált könyvtár, tehát az ENTER gomb lenyomásával ezen a lépésen továbbjuthatunk.

A következő üzenetet látjuk:

```
Warning: No STACK segment (Figyelmeztetés: nincs veremszegmens)
There was 1 error detected (1 hiba felderítve)
```

Ez az üzenet érvényes ránk nézve, mivel a forráskód nem tartalmaz előre definiált veremszegmest. Jelen esetben az üzenet a keletkező file típusa miatt elhanyagolható, ui. a GAME.ASM elnevezésű mintaprogramot úgy írtuk meg, hogy .COM kiterjesztésű tömörített (compact) file keletkezzen belőle.

Készítsünk egy katalógust a B meghajtóban nyilvántartott file-okból. Ha a szoftverfejlesztés minden egyes lépését a leírtak szerint végeztük el, akkor a következő listához hasonlóan kell megpillantánunk a képernyőn:

GAME	ASM	758	12-27-85	6:47p
GAME	OBJ	57	1-02-86	6:36p
GAME	LST	1656	1-02-86	6:36p
GAME	CRF	69	1-02-86	6:36p
GAME	REF	268	1-02-86	6:36p
GAME	MAP	154	1-02-86	6:36p
GAME	EXE	524	1-02-86	6:36p

7 File(s) 4159488 bytes free

A GAME.EXE file, amely áthelyezhető, a GAME program futtatható változata.

Mielőtt azonban ezt a file-t .COM-má alakítanánk, ismerkedjünk meg néhány szerkesztési paraméterrel és parancsrövidítési módozattal.

Szerkesztési paraméterek és parancsok rövidítései

Az A-2. táblázatban felsorolt opcionális paraméterek a / (törtjel) segítségével kapcsolhatók a szerkesztőparancshoz. A makroassemblerhez hasonlóan a szerkesztőprogram is használható rövidített parancsokkal, amelyeket az B-3. táblázatban soroltunk fel.

Paraméter	Magyarázat
/DSALLOCATION	A /DS-ként rövidíthető paraméter arra utasítja a szerkesztőprogramot, hogy az adatcsoportot tartalmazó szegmensben a csoport a lehető legnagyobb címre kerüljön. Alapértelmezés szerint az adatok első byte-jának helyzetcíme 0.
/HIGH	A /H-ként rövidíthető paraméter a szerkesztőprogramot arra utasítja, hogy a futtatható programot olyan magasra helyezze a memóriában, amennyire ez csak lehetséges annak érdekében, hogy a COMMAND.COM tranzienst részével nehogya fedésbe kerüljön.
/LINE	A /L vagy /LINE opció hatására az input modulok forrásutasításainak címét és sorszámát a szerkesztőprogram belefoglalja a listázható file-ba.
/NODEFAULT LIBRARYSEARCH	Ez a paraméter /NOD-ként rövidíthető és azt jelenti a szerkesztőprogram számára, hogy az alapértelmezés szerinti könyvtárakban ne hajtsa végre a szokásos keresési folyamatot.
/NOGROUP ASSOCIATION	Az /NOG-ként rövidített paraméter arra utasítja a szerkesztőprogramot, hogy a hosszú external címzéseket kijavítsa még akkor is, ha a szimbólumot egy definiált csoporton belüli szegmensben adtuk meg.
/PAUSE	A /P hatására a szerkesztőprogram felszólít a futtatható file-t tartalmazó lemez meghajtóba helyezésére.
/STACK: méret	A /S paraméter, amelyet egy 0 és 65 536 közé eső számnak kell követnie, lehetővé teszi, hogy a programozó megadja a veremszegmens méretét. A 0–512 tartományba eső értékek 512 byte-os minimális veremméret megadását jelentik.

A-2. táblázat Szerkesztési paraméterek

Utasítás	Magyarázat
LINK file-nev;	Ez az utasítás indítja a szerkesztőprogramot, ami a file-nev.OBJ file-t használja inputként. Az output file-t automatikusan file-nev.EXE -nek nevezi el.
LINK file-nev,;;	Ez a rövidített parancs arra készíti a szerkesztőprogramot, hogy a file-nev.OBJ file-t keresse inputként, és készítse el a file-nev.EXE és file-nev.MAP output file-okat.
Megjegyzés:	Az előbbi parancsban szereplő vesszők hatására nem jelennek meg a szerkesztőprogram üzenetei és minden egyes opció az alapértelmezésként megadott file-nevet veszi fel. Ha valamilyik opciót el akarjuk hagyni, a vessző helyett a NUL parancsot kell behelyettesítenünk.

A-3. táblázat Szerkesztési parancsok rövidítése

EXE. kontra .COM

Az .EXE kiterjesztésű file-oknak kétszeres előnyük van. Az egyik előny az áthelyezhetőség, így ui. lehetővé válik, hogy egynél több programot töltsünk be a memóriába, kihasználva a rendelkezésre álló helyet. A másik előny a

STACK (verem)
DATA (adat)
CODE (kód)
EXTRA

szegmensek használata, amely által lehetővé válik nagy méretű programok kifejlesztése moduláris programozással.

Ezzel szemben a .COM file csak egyetlen szegmenst tartalmazhat, ami a STACK, DATA és CODE információkat hordozza. Ha az assembly program kis méretű, a .COM file bőségesen elegendő valamennyi adat, utasítás és veremművelet tárolására.

Az .EXE file-oknak – amelyekben a szegmensek maximális mérete 64 K – az a hátrányuk, hogy a szerkesztőprogram ezeket a file-okat egy bizonyos mérettel megnöveli annak érdekében, hogy az áthelyezési művelet lehetővé váljon.

Példánkban a GAME.EXE file mérete 524 byte. Az .EXE file-tól eltérően a .COM file nem helyezhető át a memóriában, és a 0100H címnél kell kezdődnie. A .COM file lényegesen kisebb méretű, mint az .EXE file.

A .COM file-ok elkészítése

Az EXE2BIN.EXE kiszolgálóprogram futtatásával az .EXE file-ból .COM-ot készíthetünk. Irjuk be tehát a következőket:

```
B> A:EXE2BIN GAME GAME.COM
```

majd nyomjuk le az ENTER gombot.

Feltételezve azt, hogy az EXE2BIN program az A meghajtóban van, az A:EXE2BIN parancs elindítja a programot. Jelen esetben a GAME elnevezésű .EXE file-t kell konvertálni. (Vegyük észre, hogy a GAME után nem szükséges az .EXE kiterjesztést megadni.) A keletkező .COM file neve GAME.COM lesz. Ebben az esetben azonban lényeges a file-kiterjesztés megadása, ellenkező esetben ui. az EXE2BIN program a .BIN kiterjesztést fűzi a file-névhez. Így azonban a file nem lenne futtatható, és a RENAME (átnevezés) paranccsal meg kellene változtatnunk a kiterjesztését. Most pedig hasonlítsuk össze a GAME.EXE és a GAME.COM file-ok méretét. A következőkhöz hasonlóan kell látnunk a képernyőn:

GAME	EXE	524	1-02-86	7:45p
GAME	COM	12	1-02-86	7:45p

Figyeljük meg a két file-méret közötti lényeges különbséget. Az A-4.táblázatban az IBM Makroassembler kiszolgálóprogramjait foglaltuk össze, feltüntetve a bemeneti és kimeneti formátumokat.

Kiszolgálóprogram	Leírás
MASM	A bemeneti file formátuma: MYFILE.ASM (ASCII szövegfile) A kimeneti file formátuma: MYFILE.OBJ (Gépi kód) MYFILE.LST (Listafile) MYFILE.CRF (A CREF által felhasznált file)
CREF	A bemeneti file formátuma: MYFILE.CRF (A CREF által felhasznált file) A kimeneti file formátuma: MYFILE.REF (Keresztreferenciafile)
LINK	A bemeneti file formátuma: MYFILE.OBJ (Gépi kód) MYFILE.LIB (A felhasználó által definiált könyvtár) A kimeneti file formátuma: MYFILE.EXE (Futtatható program) MYFILE.MAP (Memóriatérkép)
EXE2BIN	A bemeneti file formátuma: MYFILE.EXE (Egyszegmenses kód) A kimeneti file formátuma: MYFILE.COM (Futtatható program)

A-4. táblázat A kiszolgálóprogramok Input/Output file-formátumai

A MIKROSOFT MAKROASSEMBLER

Ebben a mellékletben az Olvasó Microsoft Makroassembler jellemzőivel és használatával ismerkedhet meg, és egy mintaprogram segítségével megtanulhatja, hogyan kell létrehozni, lefordítani és szerkeszteni az assembly programokat.

Azt is megtudhatja, hogyan használja fel a forráskódot a fordítóprogram az .OBJ célfile létrehozására, mit kell érteni a listázó és a keresztreferencia file-okon és miért van ezekre szükség. Miután megtanultuk, hogyan kell az .OBJ file-t létrehozni, azt is meglátjuk, hogyan alakítja át a szerkesztőprogram az .OBJ file-okat .EXE file-okká. (Ebben a szakaszban opcionális .MAP file-t is létrehozhatunk.)

A mintaprogram segítségével elmagyarázzuk, hogyan kell ezt a file-t létrehozni és rámutatunk a hasznosságára.

A mellékletből még az is kiderül, hogy mi a különbség az .EXE és a .COM file között. Elsajátíthatjuk az EXE2BIN.EXE program használatát is, amivel az .EXE file-okból .COM készíthető.

Általános információk

A Microsoft Makroassembler olyan programok lefordítására képes, amelyek a 8086-os, 80186-os és 80286-os mikroprocesszorokon, valamint a 8087-es és 80287-es matematikai társprocesszorokon futtathatók.

A Microsoft Makroassembler 2.0-ás vagy ennél később készült DOS változat használatát, és minimálisan 128 K belső memóriát tételez fel.

Az assembly forráskód létrehozása

Az assembly nyelvű programfejlesztés első lépéseként mindig a megoldandó probléma pontos körbehatárolását és definiálását kell elvégeznünk.

Például elképzelhető az a feladat, hogy a számítógéphez csatlakoztatott játékadapter potenciométer értékeit akarjuk megtudni.

Mielőtt a konkrét programozáshoz hozzákezdénénk, információt kell szereznünk arról, hogyan fér hozzá a számítógép a játékadapterhez. A kérdésre az IBM Műszaki Kézikönyve BIOS listáiban találhatjuk meg a választ.

Ezek után elkészíthetjük a forráskódot. Mint a 2. fejezetben már ismertettük, a forráskódban olyan mnemonikok szerepelnek, amelyek gépi kódú utasításokat jelentenek. A forráskódot szigorú szintaktikai (helyesírási) szabályok szerint kell elkészíteni azért, hogy a fordítóprogram mindent helyesen tudjon értelmezni. A forráskódot bármilyen sor, vagy teljes képernyős

szövegszerkesztővel elkészíthetjük, csak az a lényeg, hogy az output file ASCII formátumban legyen.

A következőkben bemutatása kerülő forráskódot, amelynek a **GAME.ASM** file-nevet adtuk, egy ASCII szövegkezelővel (pl. a Norton Editor-ral) készítettünk el. Az .ASM kiterjesztés tudatja a rendszerrel, hogy assembly nyelven készített forráskódról van szó.

```
;80286/80386-OS SZAMITOGEPekre KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM BEOLVASSA A JATEKADAPTERT, ES A POT. ERTEKEKET
;A KIJELOLT REGISZTEREKBE ADJA VISSZA

PAGE ,132                ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR           ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
    ASSUME CS:MYCODE
    PUSH DS                ;A DS REGISZTER ELMENTESE
    SUB AX,AX              ;AX TORLESE
    PUSH AX                ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE

;A JATEKADAPTER POT. ERTEKEINEK BEOLVASASA MEGSZAKITAS
;SEGITSEGEVEL
    MOV AH,84H             ;A BOTKORMANY MINTAVETELEZESE
    MOV DX,01H             ;A POT. ERTEKEK MINTAVETELEZESE
    INT 15H                ;A MUVELET VEGREHAJTASA

    RET                    ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP                ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS                ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC                 ;A PROGRAM VEGE
```

A forráskód elkészítése után a programfejlesztés következő fázisába léphetünk, vagyis a forráskódot a makroassembler felhasználásával átalakítjuk olyan formába, amit a mikroprocesszor megért.

A makroassembler használata

A Microsoft Makroassembler az .ASM file-okból (forráskódokból) .OBJ file-okat, vagyis az .ASM file-ok gépi kódú megfelelőit készíti el két menetben. Az első menetben (fázisban) készül el az ún. relatív helyzet (offset) a forráskód minden egyes sorához, és felépül a szimbólumtáblázat, ami még nem jelenti a tárgykód elkészültét. (L. a B-1. táblázatban a /D paraméterre vonatkozó megjegyzést.)

Az első menetben definiált értékekből a második menetben készül el az .OBJ file.

Fázishibák

A fázishibák a fordítási művelet második menetében akkor keletkeznek, ha a fordítóprogram valamely változóra, címkére vagy eljárásra más értéket talál, mint amit az első menetben a szimbólumtábla felépítésekor tárolt.

A következőkben felhasznált utasítások azt feltételezik, hogy a GAME.ASM forrásfile a B meghajtóban, a Microsoft Makroassembler pedig az A meghajtóban van, valamint azt, hogy

Paraméter	Magyarázat
/A	A paraméter hatására a forráskód szegmenseinek listázása történik alfabetikus sorrendben. A fordítóprogramban ez az alapértelmezés szerinti paraméter.
/B	Ez a paraméter állítja be a file pufferméretét a forráskód számára. A definiálás kbyte-okban történhet és 32 kbyte az alapértelmezés szerinti érték. A file puffermérete maximálisan 63 K lehet (nem 64 K!).
/C	Ez a paraméter utasítja a Makroasseblert (MASM), a keresztreferencia-file elkészítésére.
/D	Fázishiba akkor keletkezik, ha a fordítási eljárás első és második menetébn keletkezett értékek között eltérés van. A /D paraméter megadásakor a fordítóprogram az első menetről is listát készít, amelyet összehasonlíthatunk a második menetben automatikusan elkészülő listával.
/E	Ez a paraméter fordítja le a 80287/80387-es processzorokra vonatkozó forráskódot, és olyan lebegőpontos konstansokat készít, amelyek a társprocesszor számára szükségesek. Hasonló módon működik, mint az /R paraméter.
/I	Ezzel a paraméterrel állítható be bármelyik include file részére a kereső útvonal. Maximálisan 10 kereső útvonal lehetséges.
/ML	Ez a paraméter utasítja a MASM-et, hogy a változónevekben szereplő kis- és nagybetűk között tegyen különbséget. Ebben az esetben tehát a MEM_WORD és a Mem_Word két különböző változót jelent majd.
/MU	Ennek az opciónak a hatására a MASM valamennyi kisbetűt nagybetűvé alakítja a public és external nevekben.
/MX	Ez a paraméter arra utasítja a MASM-et, hogy fenntartsa az eset érzékenységet valamennyi public és external változóval szemben.
/N	Ennek a paraméternek a hatására a fordítóprogram nem készít szimbólumtáblát a listázás végén.
/P	Ez az opció a MASM-et a 80286-os processzor váratlan védett módú kizárásainak ellenőrzésére készíti. Az opció csak a 80286/80386-os mikroprocesszorok vezérlése alatt aktiválható.
/R	Ez a paraméter a 80287/80387-es társprocesszor részére vonatkozó forráskódot úgy fordítja le, hogy a numerikus értékek a társprocesszor által elvárt formátumban keletkezzenek. A /R paraméterrel létrehozott gépi kódok a társprocesszor nélküli rendszereken nem futnak megfelelően.
/S	Ez a paraméter felülírja az alapértelmezés szerinti /A paramétert. A szegmensek olyan sorrendben kerülnek listázásra, ahogy a forráskódban megjelennek.
/T	Ez a paraméter a hibajelzéstől eltérő assembler üzenetek kinyomtatását le tiltja.
/V	Ez a paraméter arra készíti a fordítóprogramot, hogy a fordítás során további statisztikákat is készítsen.
/X	Az opció hatására a fordítóprogram a listázófile részére másolatot készít azokból az utasításokból, amelyek az IF direktíva törzsét képezik, ha az IF vizsgálatok hamis érték keletkezik.
/Z	Ez egy nagyon hasznos opció, amely arra utasítja a MASM-t, hogy listázza a hibákat tartalmazó kódsorokat.

a B meghajtó az alapértelmezés szerinti meghajtó. A B> rendszerüzenetnek kell a képernyőn lennie.

A fordítóprogram futtatásához a következőket kell beírunk:

B> A:MASM

Ennek hatására a képernyőn egy üzenet jelenik meg:

Microsoft (R) Macro Assembler Version 4.00

Copyright (C) Microsoft Corp 1981, 1983, 1984, 1985. All rights reserved.

Source filename [.ASM]:

A fordítóprogram mindig azt adja meg a szögletes zárójelek között, amit alapértelmezés szerint feltételez. A forrásfile kiterjesztése alapértelmezés szerint .ASM. Mivel a GAME elnevezésű forrásfile-t az .ASM kiterjesztéssel menettük el, elegendő a GAME beírása és az ENTER gomb lenyomása.

Megjegyezzük, hogy a Microsoft Makroassembler lehetővé teszi a fixlemezek használata során előforduló útvonalnevek megadását is. Ilyen eseteken a rendszerüzenetekre adott válaszoknak tartalmazniuk kell a meghajtót és az alkatalógust.

Az ENTER gomb lenyomása után egy új rendszerüzenetet láthatunk:

Object filename [GAME.OBJ]:

A fordítóprogram ezzel az üzenettel azt jelzi számunkra, hogy a célfile-nak a GAME.OBJ file-nevet adja, hacsak nem adjuk meg másképpen. A file-név elfogadásához az ENTER gombot kell lenyomnunk.

Ekkor a harmadik rendszerüzenet jelenik meg:

Source listing [NUL.LST]:

Az .LST kiterjesztésű file az eredeti forráskód lefordított változata. A forráskód itt annyiban módosul, hogy sorszámozást, az egyes utasítások gépi kódú megfelelőit és szimbólumtáblát is tartalmaz. Az üzenetben a NUL mnemonik jelzi, hogy a fordítóprogram az alapértelmezés szerint nem készíti el ezt a file-t. Ha igénybe akarjuk venni ezt a hasznos szolgáltatást, be kell írunk a GAME nevet és le kell nyomnunk az ENTER gombot. A fordítóprogram a kiterjesztést automatikusan szolgáltatja, ezért az .LST beírása szükségtelen.

Az ENTER gomb lenyomása után megjelenik a negyedik és egyben utolsó rendszerüzenet is:

Cross reference [NUL.CRF]:

A fordítóprogram a .CRF kiterjesztésű file-okat, amelyeket kereszreferencia-listának nevezünk, mint közbenső lépést készíti el a fordítási folyamat során. (A .CRF kiterjesztésű file-okat a melléklet későbbi részében még tárgyaljuk.) Az alapértelmezés szerint a program nem készíti el ezt a file-t sem, amit a NUL-lal jelez. Ha igényt tartunk ennek a file-nak az elkészítésére, a GAME file-nevet kell beírunk, majd lenyomnunk az ENTER gombot. Ezek után a fordítóprogram végrehajtja a GAME.ASM forrásfile-on a megadott műveleteket, és elkészíti az .OBJ, .LST és .CRF file-okat. Kérjünk egy katalógust a B meghajtóról, és győződjünk meg arról, hogy fordítóprogram ténylegesen végrehajtotta a fordítási műveleteket. A file-ok listája a következőhöz hasonló lesz:

GAME	ASM	758	12-27-85	6:47p
GAME	OBJ	57	12-29-85	2:55p
GAME	LST	1656	12-29-85	2:55p
GAME	CRF	69	12-29-85	2:55p

Annyit már tudunk, hogy a GAME.ASM tartalmazza a program ASCII kódú változatát, és hogy a GAME.OBJ file nem listázható, mivel ez a programunk gépi kódú megfelelője. A GAME.CRF file sem listázható, mivel ez csak a keresztreferencia-táblázat elkészítéséhez szükséges közbenső lépcső. A GAME.LST file azonban listázható. Mint már korábban említettük, a .LST kiterjesztésű file-ok a sorszámokkal ellátott forrásprogramot az egyes utasítások gépi kódú megfelelőit és a szimbólumtáblát tartalmazzák.

A hardcopy készítés legegyszerűbb módja a **TYPE GAME.LST** paranccsal történő listázás. (Ne felejtsük el bekapcsolni a nyomtatót és a parancs beírása után lenyomni a CTRL PRTSC + ENTER billentyűket.) A monitor képernyőjén a következő listának kell megjelennie:

```

;80286/80386-OS SZAMITOGEPekre KESZITETT PROGRAM
;A PROGRAM BEOLVASSA A JATEKADAPTERT, ES A POT. ERTEKEKET
;A KIJELOLT REGISZTEREKBE ADJA VISSZA

PAGE ,132 ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

0000 MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
0000 MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
        ASSUME CS:MYCODE
0000 1E PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
0001 2B C0 SUB AX,AX ;AX TORLESE
0003 50 PUSH AX ;ZERUS RAHELVEZESE A VEREMRE

;A JATEKADAPTER POT. ERTEKEINEK BEOLVASASA MEGSZAKITAS
;SEGITSEGEVEL
0004 B4 B4 MOV AH,84H ;A BOTKORMANY MINTAVETELEZESE
0006 BA 0001 MOV DX,01H ;A POT. ERTEKEK MINTAVETELEZESE
0009 CD 15 INT 15H ;A MUVELET VEGREHAJTASA

000B CB RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
000C MYPROC ENDP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
000C MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
        END ;A PROGRAM VEGE

```

Segments and groups:

Name	Size	align	combine	class
MYCODE	000C	PARA	NONE	'CODE'

Symbols:

Name	Type	Value	Attr
MYPROC	F PROC	0000	MYCODE Length =000C

Warning Severe
Errors Errors
0 0

Paraméterek

A Microsoft Makroassembler a programok lefordítása során számos választható paramétert (opciót) bocsát a felhasználó rendelkezésére. Az opciókat, amelyeket a B-1. táblázatban sorolunk fel abc sorrendben, a parancs-sorban kell megadni a / jel után. (Az opciókról részletesen a Microsoft Makroassembler referencia kézikönyvében olvashatunk.)

Parancsok rövidítése

A fordítóprogram elindításához számos rövidítést használhatunk. Mint már a 2. fejezetben említettük, a

```
B > A:MASM GAME;
```

sor beírásával a fordítóprogram közvetlenül elkészíti az .OBJ file-t. Nem generál azonban .LST és .CRF file-okat. A következő parancsrövidítések elfogadják a .LST és .CRF file-okra vonatkozó alapértelmezésként szereplő elnevezést, ezáltal lehetővé teszik, hogy a programozónak ne kelljen mindig válaszolnia a rendszerüzenetekre.

```
B > A:MASM GAME,;;
```

A vesszők letiltják az assembler rendszerüzeneteket, és az adott opciónak a forráskódból következően az alapértelmezés szerinti file-nevet adják. A NUL paranccsal az adott opció letiltható. A következőkben a parancssorban szereplő opcionális paraméterhasználatra mutatunk példát:

```
B > A:MASM GAME/N;
```

Az előbbi opció hatására a fordítóprogram a listázás végén nem készíti el a szimbólumtáblát.

Keresztreferencia-listázás: CREF.EXE

A keresztreferencia-lista nagyon hasznos a hibakereséskor, ui. az adatok, változók, címkék, konstansok és egyéb szimbólumok alfabetikus listáját tartalmazza. A listában az a sorszám is szerepel, ahol a szimbólumot először definiáltuk, valamint valamennyi további sort, amelyben a szimbólum még előfordul. A keresztreferencia-lista elkészítéséhez a negyedik assembler rendszerüzenetre válaszolnunk kell, amelynek hatására elkészül a filenév.CRF közbenső file. Ezt a file-t a CREF.EXE használja fel az aktuális keresztreferencia-lista elkészítéséhez.

A következő parancsot írjuk be tehát:

```
B > CREF
```

majd nyomjuk le az ENTER billentyűt. A képernyőn a következőhöz hasonló felirat jelenik meg:

```
Microsoft (R) Cross-Reference Utility Version 4.00  
Copyright (C) Microsoft Corp 1981,1983,1984,1985.  
All rights reserved.  
Cross-reference [.CRF]:
```

A CREF.EXE kiszolgálóprogram a .CRF kiterjesztésű file-nevet kéri. A mi példánkban a **GAME** a file neve, tehát ezt kell beírni, majd lenyomunk az ENTER billentyűt. A .CRF

kiterjesztést nem szükséges leírunk, mert a kiszolgálóprogram automatikusan hozzáfűzi a file-névhez.

Miután a program a megelőző lépést végrehajtotta, ismét egy üzenettel jelentkezik:

List filename [GAME.REF]:

A CREF.EXE kiszolgálóprogram alapértelmezésként a GAME.REF programnevet adja az elkészítendő file-nak, amit a felhasználó természetesen felülírhat, ha ettől eltérő meghajtót akar használni. Ha azonban elfogadjuk a program által javasolt file-nevet, csak az ENTER billentyűt kell lenyomnunk.

Rövidítések a CREF.EXE parancs használatakor

Mint a makroassemblernél láttuk, a keresztreferencia-lista elkészítéséhez is használhatunk rövidítéseket. A

```
B > CREF GAME;
```

beírásával a CREF.EXE program automatikusan megkeresi a GAME.CRF file-t és elkészíti ugyanilyen névvel a .REF kiterjesztésű file-t. A jelenlegi esetben ennek a file-nak a GAME.REF nevet adja a program. Ha a file hiba nélkül létrejön, az alapértelmezés szerinti meghajtó szimbóluma jelenik meg a képernyőn.

Készítsünk a B meghajtóról egy tartalomjegyzéket, hogy lássuk, a file tényleg létrejött. A **TYPE GAME.REF** parancs beírásával a következőhöz hasonló keresztreferencia-lista jelenik majd meg a képernyőn:

```
B > TYPE GAME.REF
Microsoft Cross-Reference      Version 4.00      Mon Dec 0202:35:00 1985
  Symbol Cross-Reference      (#is definition)
  Cref-1
CODE                8
MYCODE              8   8#   10   23
MYPROC              9   9#
  3 Symbols
  Symbol Cross-Reference      (#is definition)
  Cref-1
CODE                8
MYCODE              8#   10   23
MYPROC              9#   22
  3 Symbols
63048 Bytes Free
```

A listából megállapítható a programban található szegmensek száma. A mi esetünkben csak egy ilyen szegmens van, a CODE. A MYCODE és MYPROC deklarációk is láthatóak. A # szimbólum, amely egy sorszámot követ, azt jelenti, hogy az adott szimbólum ebben a sorban szerepelt először. A további sorszámok azokra a sorokra utalnak, amelyekben az adott szimbólum még ismételten szerepel.

Még ebből a rövid példából is látható, hogy a keresztreferencia-lista segítségével meggyőződhetünk arról, hogy a kódszegmensek az END utasításokat is tartalmazzák (pl. a MYCODE a 23. vagy a MYPROC a 22. sorban).

Minél nagyobb az assembly program, annál hasznosabb a keresztreferencia-lista a hibakeresésben. Az előbbi file-ról nagyon egyszerűen készíthető hardcopy, csupán csak be kell kapcsolni a nyomtatót és be kell írni a **TYPE** után a file nevét a következők szerint:

```
B > TYPE GAME.REF
```

Ezek után a CTRL-PRTSC, majd az ENTER billentyűket kell lenyomnunk. A listázás befejezése után ne feledkezzünk meg a CTRL-PRTSC ismételt lenyomásáról, különben mindent kinyomtat a nyomtató, ami a képernyőn megjelenik.

Akár készítettünk keresztreferencia-listát, akár nem, az assembly programfejlesztés következő lépése az .OBJ file szerkesztése, amelyet a LINK.EXE programmal tudunk megvalósítani.

Szerkesztés a LINK.EXE programmal

A LINK.EXE kiszolgálóprogram az ún. áthelyezhető programot készíti el. Ha az .OBJ file-hoz egy kiegészítő fejrészt adunk, a szerkesztőprogram engedélyezi az operációs rendszernek, hogy az assembly programot a rendelkezésre álló memória bármely részére elhelyezze.

Ez egy nagy előny, ui. így lehetővé válik, hogy egyszerre több programot töltsünk be a memóriába és futtassunk. Például legyen egy olyan programunk, amely a 0100H címnél kezdődik a RESULT elnevezésű felhasználó által definiált változóval, amelynek értékét a 4F3AH memóriahelyen tárolta a rendszer. Ha egy másik programnak is ugyanerre a memóriahelyre van szüksége, akkor ebből probléma keletkezik. Az áthelyezhető programot azonban a rendelkezésre álló memóriában feljebb vagy lejjebb helyezhetjük. A szerkesztőprogram minden szükséges címet módosít, és ezen kívül néhány rendkívül hasznos műveletet is végrehajt. ssze tudja kapcsolni a különállóan lefordított .OBJ file-okat, ami a kis modulokból építkező nagy assembly programoknál hasznos.

A szerkesztőprogram a forráskódban szereplő szubrutin hívásokhoz megkeresi a szubrutinokat a programkönyvtárban.

A szerkesztőprogram futtatásához csak a **LINK** szót kell beírnunk, és akkor a következő üzenet jelenik meg a képernyőn:

```
Microsoft (R) 8086 Object Linker Version 3.05  
Copyright (C) Microsoft Corp 1983, 1984, 1985.All rights  
reserved.  
Object Modules [.OBJ]:
```

A szerkesztőprogram annak az .OBJ file-nak a nevét várja tőlünk, amelyet szerkesztetni akarunk.

Térjünk vissza az eredeti példánkhoz, és írjuk be a **GAME** szót. Az .OBJ kiterjesztést felesleges megadnunk, mert a szerkesztőprogram ezt automatikusan hozzáfűzi a file-névhez.

Ezt követően egy üzenetet láthatunk:

```
Run File [GAME.EXE]:
```

Alapértelmezésként a szerkesztőprogram a futtatható program nevét ajánlja fel, amit felülírhatunk, azonban a szerkesztőprogram mindig az .EXE kiterjesztést fogja támogatni.

A fenti file-név elfogadásához az ENTER billentyűt kell lenyomnunk, amelyre a következő üzenet jelenik meg:

```
List File [NUL.MAP]:
```

A .MAP kiterjesztéssel ellátott file a forráskód minden szegmense számára egy listát tartalmaz, ami a futtatható file helyzetcímét adja meg.

A hibakeresésnek ez is egy hasznos eszköze. Alapértelmezés szerint a szerkesztőprogram ezt a file-t nem készíti el. (Erre a szögletes zárójelben látható NUL file-név is utal.) A .MAP file elkészítéséhez be kell írunk a **GAME** nevet, majd lenyomnunk az ENTER gombot.

Ekkor megpillanthatjuk a képernyőn a negyedik és egyben utolsó üzenetet is:

```
Libraries [.LIB]:
```

A szerkesztőprogram azon könyvtárak nevének megadását várja tőlünk, amelyekben a forráskódban előírt rutinok szerepelnek. A jelenlegi példánkban nem szerepel felhasználó által definiált könyvtár, tehát az ENTER gomb lenyomásával ezen a lépésen továbbjuthatunk.

A következő üzenetet fogjuk látni:

Warning: No STACK segment (Figyelmeztetés: nincs veremszegmens)

Ez az üzenet érvényes ránk nézve, mivel a forráskód nem tartalmaz előre definiált veremszegmest. Jelen esetben az üzenet a keletkező file típusa miatt elhanyagolható, ui. a GAME.ASM elnevezésű mintaprogramot úgy írtuk meg, hogy .COM kiterjesztésű tömörített (compact) file keletkezzen belőle.

Most pedig készítsünk egy katalógust a B meghajtóban nyilvántartott file-okból. Ha a szoftverfejlesztés minden egyes lépését a leírtak szerint végeztük el, akkor a következő listához hasonlót kell megpillantanunk a képernyőn:

GAME	ASM	758	12-27-85	6:47p
GAME	OBJ	57	1-02-86	6:36p
GAME	LST	1656	1-02-86	6:36p
GAME	CRF	69	1-02-86	6:36p
GAME	REF	268	1-02-86	6:36p
GAME	MAP	154	1-02-86	7:13p
GAME	EXE	524	1-02-86	7:13p
7 File(s) 4159488 bytes free				

A GAME.EXE file, amely áthelyezhető, a GAME program futtatható változata.

Mielőtt azonban ezt a file-t .COM-má alakítanánk, ismerkedjünk meg néhány szerkesztési paraméterrel és parancs rövidítési módozattal.

Szerkesztési paraméterek és parancsok rövidítései

A B-2. táblázatban felsorolt opcionális paraméterek a / (törtjel) segítségével kapcsolhatók a szerkesztőparancshoz. A makroassemblerhez hasonlóan a szerkesztőprogram is használható rövidített parancsokkal, amelyeket a B-3. táblázatban soroltunk fel.

.EXE kontra .COM

Az .EXE kiterjesztésű file-oknak kétszeres előnyük van. Az egyik előny az áthelyezhetőség, így ui. lehetővé válik, hogy egynél több programot töltsünk be a memóriába, kihasználva a rendelkezésre álló helyet. A másik előny a

STACK (verem)
DATA (adat)
CODE (kód)
EXTRA

szegmensek használata, amely által lehetővé válik nagy méretű programok kifejlesztése modulis programozással.

Az .EXE file-oknak – melyekben a szegmensek maximális mérete 64 kbyte – az a hátrányuk, hogy a szerkesztőprogram ezeket a file-okat egy bizonyos mérettel megnöveli, annak érdeké-

Paraméter	Magyarázat
/HELP	Rövidített formája: /HE, ami arra utasítja a szerkesztőprogramot, hogy a rendelkezésre álló opciókat nyomtassa ki a képernyőre.
/DSALLOCATION	A /DS-ként rövidíthető paraméter arra utasítja a szerkesztőprogramot, hogy az adatszoportot tartalmazó szegmensben a csoport a lehető legnagyobb címre kerüljön. Alapértelmezés szerint az adatok első byte-jának helyzetcíme 0.
/EXEPACK	A /E-ként rövidíthető paraméter arra készíti a szerkesztőprogramot, hogy törölje az ismételt byte-ok sorozatát, ezáltal az áthelyezési táblázat méretét csökkentse. (Bár ez az opció a file méretét valójában megnövelheti.) Az opció használatát akkor javasoljuk, ha a forráskód sok ismételt karaktert tartalmaz.
/HIGH	A /H-ként rövidíthető paraméter a szerkesztőprogramot arra utasítja, hogy a futtatható programot olyan magasra helyezze a memóriában, amennyire ez csak lehetséges annak érdekében, hogy a COMMAND.COM tranzienst részével ne kerüljön fedésbe.
/LINENUMBERS	A /L vagy /LINE opció hatására az input modulok forrásutatisításainak címét és sorszámát a szerkesztőprogram belefoglalja a listázható file-ba.
/MAP	A /M paraméter hatására a szerkesztőprogram a forráskódban szereplő PUBLIC szimbólumokról listát készít.
/NOIGNORECASE	A /NOI-ként rövidíthető paraméter hatására a szerkesztőprogram a kis- és nagybetűk között különbséget tesz. Ezt az opciót a /ML vagy a /MX opciókkal kombinálva a MASM-ben a public változók esetérzékenyé válnak.
/NODEFAULT LIBRARYSEARCH	Ez a paraméter /NOD-ként rövidíthető és azt jelenti a szerkesztőprogram számára, hogy az alapértelmezés szerinti könyvtárakban ne hajtsa végre a szokásos keresési folyamatot.
/NOGROUP ASSOCIATION	Az /NOG-ként rövidített paraméter arra utasítja a szerkesztőprogramot, hogy a hosszú external címzéseket kijavítsa még akkor is, ha a szimbólumot egy definiált csoporton belüli szegmensben adtuk meg.
/PAUSE	A /P hatására a szerkesztőprogram felszólít a futtatható file-t tartalmazó lemez meghajtóba helyezésére.
/STACK :méret	A /S paraméter, amelyet egy 0 és 65 536 közé eső számnak kell követnie, lehetővé teszi, hogy a programozó megadja a veremszegmens méretét. A 0–512 tartományba eső értékek 512 byte-os minimális veremméret megadását jelentik.
/CPARMAXALLOC	A /C-ként rövidíthető paraméter a szükséges 16 byte-os paragrafusok maximális számát állítja be, amikor a programot betöltjük a memóriába.

B-2. táblázat Szerkesztési paraméterek

Utasítás	Magyarázat
LINK file-nev;	Ez az utasítás elindítja a szerkesztőprogramot, ami a file-nev.OBJ file-t használja inputként. Az output file-t automatikusan file-nev.EXE -nek nevezi el.
LINK file-nev,,;	Ez a rövidített parancs arra készíti a szerkesztőprogramot, hogy a file-nev.OBJ file-t keresse inputként, és készítse el a file-nev.EXE és file-nev.MAP output file-okat.
Megjegyzés:	Az előbbi parancsban szereplő vesszők hatására nem jelennek meg a szerkesztőprogram üzenetei, és minden egyes opció az alapértelmezésként megadott file-nevet veszi fel. Ha valamelyik opciót el akarjuk hagyni, a vessző helyett a NUL parancsot kell behelyettesítenünk.

B-3. táblázat Szerkesztési parancsok rövidítése

ben, hogy az áthelyezési művelet lehetővé váljon. A jelenlegi példánkban a GAME.EXE file mérete 524 byte.

A .COM kiterjesztésű file azonban csak egyetlen, 64 kbyte-os szegmenseket tartalmazhat, amely magában foglalja a STACK, DATA (adat) CODE (kód) információkat. Ha az assembly program kis méretű, 64 K bőségesen elegendő az adat, az utasítás és a veremmanipulációk tárolására.

Az .EXE file-tól eltérően a .COM file nem helyezhető át a memóriában, és a 0100H címnél kell kezdődnie. A .COM file lényegesen kisebb méretű mint, az .EXE file.

A .COM file-ok elkészítése

Az EXE2BIN.EXE kiszolgálóprogram futtatásával az .EXE file-ból .COM-ot készíthetünk. Írjuk be tehát a következőket:

```
B > A:EXE2BIN GAME GAME.COM
```

majd nyomjuk le az ENTER gombot.

Feltételezve azt, hogy az EXE2BIN program az A meghajtóban van, az A:EXE2BIN parancs elindítja a programot. Jelen esetben a GAME elnevezésű .EXE file-t kell konvertálni. (Vegyük észre, hogy a GAME után nem szükséges az .EXE kiterjesztést megadni.) A keletkező .COM file neve GAME.COM lesz. Ebben az esetben azonban lényeges a file-kiterjesztés megadása, ellenkező esetben ui. az EXE2BIN program .BIN kiterjesztést fűzi a file-névhez. Így azonban a file nem lenne futtatható és a RENAME (átnevezés) paranccsal meg kellene változtatnunk a kiterjesztését.

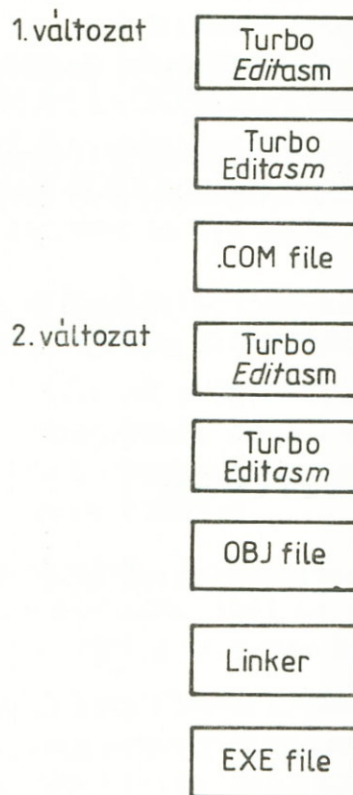
Most pedig hasonlítsuk össze a GAME.EXE és a GAME.COM file-ok méretét. A következőkhöz hasonlót kell látnunk a képernyőn:

GAME	EXE	524	1-02-86	7:45p
GAME	COM	12	1-02-86	7:45p

Figyeljük meg a két file-méret közötti lényeges különbséget.

A TURBO EDITASM PROGRAM HASZNÁLATÁNAK ISMERTETÉSE

A C melléklet célja az, hogy a TURBO EDITASM program különleges tulajdonságait bemutassa. A fordítási eljárás különböző lépéseit - a forráskód generálásától egészen a futtatható program létrehozásáig) egy mintafeladat segítségével ismertetjük. A C.1. ábrán az assembly kód készítésének két lehetséges módja látható.

C-1. ábra Az assembly program létrehozásának kétféle módja

Általános információk

A TURBO EDITASM program teljes képernyős szövegszerkesztővel rendelkezik. Az IBM és a MICROSOFT Makroassemblertől eltérően – amelyeknek ASCII file-okat létrehozó önálló szövegszerkesztő programra van szükségük – a TURBO EDITASM program az ASCII szövegszerkesztőt az assembleren belül valósítja meg. Ezáltal lehetővé válik, hogy a fordítási folyamatból ahhoz a kódsorhoz térjünk vissza, ami a hibát generálta. A TURBO EDITASM program ezen kívül még számos hasznos tulajdonsággal rendelkezik, mint pl. a beépített keresztreferencia kiszolgálóprogram vagy a sorkonkénti fordítás lehetősége.

A TURBO EDITASM olyan utasításkészletet tartalmaz, ami a 80286-os mikroprocesszor

mindkét üzemmódját (valós, védett) támogatja, valamint értelmezi a 8087-es és 80287-es matematikai társprocesszorok utasításait is, beleértve az ötféle lebegőpontos adattípust, a BCD és a LONG egészeket, és annak a lehetőségét, hogy mind a MICROSOFT, mind a 8087-es adattípusokat ugyanabba a forrásfile-ba foglaljuk.

A TURBO EDITASM programmal mind .EXE, mind .COM file-ok létrehozhatók. Ha a program lefordítása során a kódszegmens előtti adatszegmens elhelyezésével problémák jelentkeznek, az adatszegmenst a kódszegmens után helyezzük el.

Az assembly forráskód létrehozása

Az assemblyben megoldandó feladat nagyon egyszerű lesz. Egy üzenetet jelenítünk meg a monitor képernyőjén, amelyben a korábban már ismertetett DOS megszakítást alkalmazzuk majd.

Első feladatunk tehát a forráskód létrehozása. A TURBO EDITASM programot tartalmazó lemezt – amire a továbbiakban TASMB-ként fogunk hivatkozni – helyezzük be az A meghajtóba, a munkalemezünket pedig a B meghajtóba. Ha az A az alapértelmezés szerinti meghajtó, írjuk be a következőt:

TASMB

mire a következőket látjuk a képernyőn:

```
TURBO EDITASM          Ver 1.03B
                        PC-DOS
Copyright (C) 1984, 1985 by SPEEDWARE
Assem Source   Edit Source   Get Source   Write Source
Run Codefile   Hexdump File   Kill File   List File
Symbol List    Xrefer List   Directory   New Drive – Directory
Asm Options    Value       Quit
65278 Byte(s) Available.
  0 Byte(s) Used.
(A)
```

A kiemelt betűk az utasítások rövidítésének módját jelentik. A képernyő alján látható (A) betű jelzi azt a helyet, ahol a TASMB utasítások beírhatók.

Írjuk be az E betűt (Edit Source = forrásprogram szövegszerkesztése). Egy üres képernyőt fogunk látni, amelynek a jobb felső sarkában a következő információ jelenti, hogy szerkesztő üzemmódban vagyunk:

```
Line 1   Col 1   Insert
```

Írjuk be a következő kódot pontosan úgy, ahogy itt a könyvben szerepel.

```
PAGE ,132                ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
BLOCK  DB      'A 80286/80386 HATEKONY MIKROPROCESSZOROK'
        DB      '$'
MYDATA ENDS

MYCODE SEGMENT PARA 'CODE'    ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASM-NEK
MYPROC PROC FAR              ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
```

```

ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA
PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB AX,AX ;AX TORLESE
PUSH AX ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
MOV AX,MYDATA ;AZ ADATSZEGMENS HELYENEK BETOLTESE
MOV DS,AX ;AX TARTALMAT DS-BE KERUL

LEA DX,BLOCK ;A BLOCK HELYENEK BETOLTESE DX-BE
MOV AH,9H ;PARAMETERBEALLITAS
INT 21H ;AZ UZENET MEGJELENITESE

RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
END MYPROC ;A PROGRAM VEGE

```

A TASMB szövegszerkesztőjének utasításai hasonlóak ahhoz, amit a jól ismert WordStar szövegszerkesztő program használ. A kínálat természetesen nem olyan bőséges (DEL billentyű = karakterek törlése, INS billentyű = karakterek beszúrása, Kurzormozgató gombok = kurzor pozícionálás).

Ha a beírással elkészültünk, tároljuk a forráskódot. Nyomjuk le az F2 billentyűt, amire a képernyő bal felső sarkában a következő üzenet jelenik meg:

Write Source File:

Válaszoljunk erre a

B:PROGEXE

beírással, és nyomjuk le az ENTER billentyűt. A TASMB automatikusan az .ASM file kiterjesztését támogatja. A program lefordításához a CTRL-K-D gombok lenyomásával ki kell lépni a szövegszerkesztőből, és az A billentyű lenyomásával aktivizálnunk kell a fordítóprogramot. A képernyőn a következő üzenetet pillanthatjuk meg:

Use File:B:PROGEXE.OBJ (Y/N) ?

Az Y lenyomásával egy .OBJ kiterjesztésű file jön létre, a PROGEXE elnevezéssel. A TASMB két menetben végzi el a fordítást, amelyről a következő üzenetekkel tájékoztat bennünket:

```

Assembling
Pass One
Pass Two

```

Feltételezve azt, hogy a program beírásakor nem hibáztunk, a megjelenő üzenet a következőhöz lesz hasonló:

```

25 Source Line(s), No Assembly Error(s).
12 Object Byte(s),54716 Byte(s) Free.
Assembly Time: 1 second(s)

```

(A)

Assembly opciók

A TASMB igen könnyen használható assembly opciókat szolgáltat. Ha a főmenüből az O beírásával a Options tételt választjuk, akkor a megjelenő almenüből kijelölhetjük azokat a szolgáltatásokat (keresztreferencia- és szimbólumtábla előállítás, képernyőkijelzés, lemezre írás stb.), amire szükségünk van. Az almenü listája a következő:

```
* Editasm Options *
F1 – Screen      (ON)
F2 – Printer     (OFF)
F3 – Symbols     (OFF)
F4 – Xrefer.     (OFF)
F5 – Memory      (OFF)
F6 – ErrWait     (OFF)
F7 – OBJ File    (OFF)
F8 – COM File    (OFF)
F9 – LST File    (OFF)
F10– Undefd.    (OFF)
```

Select option or <CR> to Exit.

.OBJ file-ok létrehozása

Az .OBJ file-ok szerkesztésével jön létre a futtatható .EXE file, ami olyan kiegészítő fejrészt tartalmaz, amelynek segítségével a kód a rendelkezésre álló memórián belül áthelyezhető lesz. Az .OBJ file létrehozásához a TASMB főmenüjéből az O opciót, majd a megjelenő almenüből az F7 billentyű lenyomásával a .OBJ opciót kell választanunk. Az ENTER billentyű megnyomásával a főmenübe térhetünk vissza. Az A (Assemble) betűt kell most beírni, mivel a kódot le akarjuk fordítani. A TASMB egy file-nevet ajánl fel a számunkra:

```
B:PROGEXE.OBJ (Y/N)?
```

Az Y betű lenyomása a file-név elfogadását jelenti.

Győződjünk meg arról, hogy a TASMB valójában elkészítette az .OBJ file-t. A D (Directory) opció segítségével listát kérhetünk a lemezen szereplő file-okról. A képernyőn a D billentyű lenyomása után a

```
PROGEXE.ASM
PROGEXE.OBJ
```

file-neveket pillanthatjuk meg. (Persze csak akkor, ha eredetileg egy üres lemezt használtunk a TASMB kipróbálásához.)

A folyamat következő lépése az .OBJ file-on a szerkesztési művelet végrehajtása, amire a listafájl tárgyalása után térünk vissza.

Listafile készítése

Hibakereséskor gyakran hasznos, ha rendelkezünk a lefordított programról is egy listával, amelynek létrehozásához a TASMB főmenüjéből az Asm opciót, majd a megjelenő almenüből az F9 billentyűhöz tartozó funkciót kell választanunk. Az Asm opcióhoz tartozó menüből való kilépés az ENTER gomb lenyomásával lehetséges. A program lefordításához az A betű beírására van szükségünk. A TASMB program két üzenetet is küld. Az elsőben a lefordított kódokat tartalmazó file nevének jóváhagyását várja tőlünk:

Use Object File:B:PROGEXE.OBJ (Y/N)?

a másodikban pedig a listafile nevére tesz ajánlatot:

Use File:B:PROGEXE.LST (Y/N)?

A PROGEXE.LST file listázásához a TASMB szövegszerkesztője, vagy a DOS TYPE utasítása egyaránt felhasználható. Amennyiben hardcopy-t is szeretnénk készíteni, ne felejtjük el bekapcsolni az F2 opciót, amelynek hatására a rendszer a listát a nyomtatóra is kiküldi.

A PROGEXE.ASM file lefordított kódokat is tartalmazó .LST file-ja a következőhöz lesz hasonló:

```
                                PAGE ,132                                ;AZ OLDAL MERETENEK BEALLITASA

0000                                MYDATA SEGMENT PARA 'DATA'
0000 41 20 38 30 32 38                BLOCK DB 'A 80286/80386 HATEKONY MIKROPROCESSZOROK'
    36 2F 38 30 33 38
    36 20 48 41 54 45
    4B 4F 4E 59 20 4D
    49 4B 52 4F 50 52
    4F 43 45 53 53 5A
    4F 52 4F 4B

0028 24                                DB '$'
0029                                MYDATA ENDS

0000                                MYCODE SEGMENT PARA 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ MASH-NEK
0000                                MYPROC PROC FAR ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
                                ASSUME CS:MYCODE,DS:MYDATA
0000 1E                                PUSH DS ;A DS REGISZTER ELMENTESE
0001 2B C0                            SUB AX,AX ;AX TORLESE
0003 50                                PUSH AX ;ZERUS RAHELYEZESE A VEREMRE
0004 B8 ---- R                        MOV AX,MYDATA ;AZ ADATSZEGMENS HELYENEK BETOLTESE
0007 8E D8                            MOV DS,AX ;AX TARTALMAT DS-BE KERUL

0009 8D 16 0000 R-                    LEA DX,BLOCK ;A BLOCK HELYENEK BETOLTESE DX-BE
000D B4 09                            MOV AH,9H ;PARAMETERBEALLITAS
000F CD 21                            INT 21H ;AZ UZENET MEGJELENITESE

0011 CB                                RET ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
0012                                MYPROC ENDP ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
0012                                MYCODE ENDS ;A MYCODE ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE
                                END ;A PROGRAM VEGE
```

25 Source Line(s), No Assembly Error(s).
63 Object Byte(s),54619 Byte(s) Free.
Assembly Time: 1 Second(s)

C-2. ábra Programlista

Szimbólumtábla és keresztreferencia-lista készítése. A szimbólumtábla és a keresztreferencia-lista a program nyomon követéséhez és hibakereséshez használható, ui. ezek segítségével a forráskód minden szimbóluma, valamint az a sor, ahol a szimbólum szerepelt, listázható. Az F3 opcióval a szimbólumtáblát, az F4 opcióval a keresztreferencia-listát tudjuk elkészíteni. A PROGEXE.ASM program szimbólumtáblája a következőhöz lesz hasonló:

```
Assembling
Pass One
Pass Two
p.m.
Segs & Groups
```

Name	Size	Align	Line	Combine	Class
MYCODE	0012	PARA	8	NONE	'CODE'
MYDATA	002D	PARA	3	NONE	'DATA'

Symbols:

Name	Type	Value	Line	Attr	
BLOCK	Byte	0000	4	MYDA	
MYPROC	F Proc	0000	9	MYCO	Lenght = 0012

25 Source Line(s), No Assembly Error(s).
63 Object Byte(s),54575 Byte(s) Free.
Assembly Time:

(A)

Ahhoz, hogy a keresztreferencia-listát is megjeleníthessük, a TASMB főmenüjéből az Xrefer List opciót kell választanunk az X betű beírásával. A lista hasonló lesz a következőhöz:

Name	Cross Refernce(s)
BLOCK	4,17
MYCODE	8,23
MYDATA	3,6,14
MYPROC	9,22

6 Symbol(s) Used
28672 Byte(s) for Symbols.
28671 Byte(s) for Workarea.

.EXE file-ok készítése

Az .OBJ file-ból bármelyik MICROSOFT-tal kompatibilis szerkesztőprogrammal elkészíthető a .EXE futtatható programváltozat. A szerkesztőprogram látja el a programot azzal a kóddal, amely által a program a rendelkezésre álló memórián belül áthelyezhető lesz.

A szerkesztőprogram használatához ki kell lépünk a TASMB programból a főmenü opciójával, és be kell helyeznünk az A meghajtóba a szerkesztőprogramot tartalmazó lemezt. Ha az .OBJ file a B meghajtóban van, és az alapértelmezés szerinti meghajtó az A, írjuk be a következőket:

```
A> LINK
```

A program egy üzenettel jelentkezik be:

```
IBM Personal Computer Linker  
Version 2.30 (C) Copyright IBM Corp. 1981, 1985  
Object Modules [.OBJ]:
```

Írjuk be annak az .OBJ file-nak a nevét, amit szerkeszteni akarunk. Például: **B:PROGEXE**. Az .OBJ kiterjesztést nem szükséges kiírni. A szerkesztőprogram a következő háromsoros üzenettel válaszol:

```
Run File [B:PROGEXE.EXE]:  
List File [NUL.MAP]:  
Libraries [.LIB]:
```

Az alapértelmezés szerinti paraméterek elfogadásához egyszerűen csak az ENTER billentyűt kell lenyomnunk. (Az A és a B mellékletben részletesen tárgyaltuk az IBM és a MICROSOFT szerkesztőprogramok működését.)

A következő hibaüzenetre lehetünk figyelmesek:

```
Warning: no stack segment
```

Ez csupán csak egy figyelmeztetés arra vonatkozólag, hogy nem definiáltunk veremszegmenst. (Ennél a programnál ui. nem volt szükség veremszegmensre.)

A futtatható .EXE file tehát elkészült, amiről meggyőződhetünk, ha a B meghajtó file-jait listázzuk. Ha a B meghajtó a TURBO EDITASM program használata előtt üres volt, a következő listát kell kapnunk:

```
PROGEXE.ASM  
PROGEXE.OBJ  
PROGEXE.EXE
```

A B meghajtón létrehozott .EXE file futtatásához csupán a program nevét kell beírunk:

```
A> B:PROGEXE
```

A következő üzenet jelenik meg a képernyőn:

```
a 80286/80386 hatekony mikroprocesszor
```

.COM file-ok készítése

Mielőtt hozzálátnánk a .COM file elkészítéséhez, a forráskódnak a megfelelő formátumban kell lennie. Vessünk egy pillantást arra a PROGEXE.ASM file-ra, amiből az .EXE file-t létrehoztuk. Vegyük észre, hogy két különálló kódszegmenst használtunk fel, az egyiket az adat, a másikat a program tárolásához. A programok szegmentálásával a 80286-os számítógépek .COM file-jaira vonatkozó 64 kbyte-os korlátozást fel tudjuk oldani.

A következő listán szereplő forráskódot, mivel csak egyetlen szegmenst használ, .COM file-ba fordíthatjuk mind a 80286-os, mind a 80386-os processzor esetében. A .COM file gyorsabban fut, mint az ennek megfelelő .EXE változat, két ok miatt:

1. Mivel csak egy szegmensről van szó, nincs szükség a szegmenscímek időrabló kiszámítására.
2. A .COM file nem helyezhető át a memóriában, tehát nem tartalmazza azt a programfejet, ami az áthelyezéshez szükséges.

Mivel ezáltal a program rövidebb, gyorsabban is fut. A PROGCOM.ASM forráskód a .COM file-ra vonatkozó korlátozásokat testesíti meg. A TASMB teljes képernyős szövegszerkesztőjét felhasználva írjuk be a PROGCOM.ASM programot pontosan úgy, ahogy itt szerepel.

```
LEA    DX,BLOCK      ;A BLOCK HELYENEK BETOLTESE DX-BE
MOV    AH,9H         ;PARAMETERBEALLITAS
INT    21H           ;AZ UZENET MEGJELENITese

INT    20H           ;VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK

BLOCK DB 'A 80286/80386 HATEKONY MIKROPROCESSZOROK'
      DB '$'

      END    MYPROC      ;A PROGRAM VEGE
```

A PROGCOM.ASM file kevesebb sort tartalmaz, mint a PROGEXE.ASM, mivel a szegmensdeklarációk .COM file esetén szükségtelenek. A .COM file elkészítéséhez a TASMB opciói közül válasszuk az O-t.

* Editasm Options *

```
F1 – Screen   (ON)
F2 – Printer  (OFF)
F3 – Symbols  (OFF)
F4 – Xrefer.  (OFF)
F5 – Memory   (OFF)
F6 – ErrWait  (OFF)
F7 – OBJ File (OFF)
F8 – COM File (OFF)
F9 – LST File (OFF)
F10– Undefd.  (OFF)
```

Select option or <CR> to Exit.

A .COM file opció kiválasztásához az F8, majd az ENTER billentyűk lenyomása szükséges. Bizonyosodjunk meg arról, hogy az F7-es opció nincs aktivizálva, ui. a PROGCOM.ASM nem olyan forrásprogram, amiből .EXE file-t lehetne készíteni. Az opció kiválasztása után a képernyőn a következő üzenet jelenik meg:

```
Use File: B:PROGCOM.COM (Y/N)?
```

Az Y lenyomásával fogadhatjuk el a felajánlott file-nevet. A képernyőn ezután a következőket látjuk:

Assembling

Pass One

Pass Two

11 Source Line(s), No Assembly Error(s).

55 Object Byte(s), 54783 Byte(s) Free.

Assembly Time: 1 second(s)

A B meghajtóról készített katalógusban a következő két file-névnek is szerepelnie kell:

PROGCOM.ASM

PROGCOM.COM

A .COM file futtatásához csak a program nevét (**PROGCOM**) kell beírunk, amire a képernyőn az éppen érvényes kurzorpozíciótól kezdve a következő üzenet jelenik meg:

A 80286/80386 hatékony processzorok

A TASMB fordítási opciói

A megelőző példákból már láthattuk, hogy a TASMB számos opcióval rendelkezik. Az opciókat tartalmazó listát az O betű beírásával jeleníthetjük meg a képernyőn. A lista hasonló lesz a következőhöz (néhány ON/OFF beállítás természetesen eltérhet):

* Editasm Options *

F1 – Screen (ON)

F2 – Printer (OFF)

F3 – Symbols (OFF)

F4 – Xrefer. (OFF)

F5 – Memory (OFF)

F6 – ErrWait (OFF)

F7 – OBJ File (OFF)

F8 – COM File (OFF)

F9 – LST File (OFF)

F10– Undefd. (OFF)

Select option or <CR> to Exit.

A C-1. táblázatban a fordítási opciók magyarázatát adjuk meg.

Funkcióbillentyű	Az opció leírása
F1	Képernyő – Az opció aktivizálásával a fordítási lista megjelenik a képernyőn. Ha F1 kikapcsolt (OFF) állapotban van, akkor csak a fordítás során kiderített hibákat látjuk a képernyőn. Ha F1-et kikapcsoljuk, a fordítóprogram sokkal gyorsabban fut, mivel nem kell minden egyes lefordított sor képernyőre írásához a fordítási folyamatot leállítani.
F2	Nyomtató – Az opció bekapcsolásakor a lefordított assembly kódot a nyomtató kinyomtatja. A képernyőre és a nyomtatóra a lista nem küldhető ki egyidejűleg.
F3	Szimbólumok – Ez az opció arra utasítja a fordítóprogramot, hogy az assembly forráslista végéhez hozzákapcsolja a szimbólumtáblát is, amit aztán a kiválasztott eszközzel (F1, F2) kinyomtathatunk.
F4	XREF – Az F4-es opció aktivizálásával arra készíthetjük az assemblyt, hogy minden egyes felhasznált szimbólumnak elkészítse a keresztreferencia-listáját azzal a forráskóddal együtt, ahol a szimbólumokra utalás történt. A lista arra a kiviteli eszközre kerül, amit az F1 vagy F2 opciókkal kiválasztottunk.
F5	Memória – Az F5 opció bekapcsolásával a TASMB a program a gépi kódú verzióját közvetlenül a memóriába küldi, amit aztán a TASMB főmenüjének RUN parancsával futtathatunk. (Megjegyzés: Az opció működéséhez INT20H-t kell a forráskódba elhelyeznünk oda, ahonnan vissza akarunk térni a TASMB programba.)
F6	Errwait – Ez az opció hosszú listák esetén hasznos, ui. ennek hatására a fordítóprogram minden hibánál, amit a forrásprogramban talál, várakozni fog. Ez idő alatt a programozónak lehetősége van arra, hogy visszaugorjon abba a sorba, ami a hibát okozta, és kijavítsa – az ESC billentyű lenyomásával –, vagy folytassa a fordítást az ENTER billentyű lenyomásával.
F7	OBJ FILE – Ennek az opciónak a hatására készül el az .OBJ file. (L. az .OBJ file-ok készítése című fejezetrészt.)
F8	COM FILE – Ennek az opciónak a hatására készül el a .COM file. (L. a .COM file-ok készítése című fejezetrészt.)
F9	LST FILE – Ezzel az opcióval határozhatjuk meg, hogy készüljön-e listafail, ill. hogy a lista a szimbólumtáblába és/vagy a keresztreferencia-listába bekerüljön-e? Ha az F9 bekapcsolt állapotban van, a TASMB bekéri a listafail nevét. Pl. a PROGEXE.ASM program esetén a TASMB a következő üzenettel jelentkezik be: <i>Use File: PROGEXE.LST (Y/N)?</i> Ha az F3 (szimbólumtábla opció) bekapcsolt helyzetű, a listát a szimbólumtábla követi. Hasonlóan, ha az F4 opciót kiválasztottuk, a keresztreferencia-lista is hozzákapcsolódik a forrásprogram listájához.
F10	Jelenleg nincs funkciója

ASCII KARAKTEREK

A D-1. táblázat a karakterek ASCII kódját sorolja fel

DEC	OCTAL	HEX	ASCII	DEC	OCTAL	HEX	ASCII
0	000	00	NUL	34	042	22	"
1	001	01	SOH	35	043	23	#
2	002	02	STX	36	044	24	\$
3	003	03	ETX	37	045	25	%
4	004	04	EOT	38	046	26	&
5	005	05	ENQ	39	047	27	'
6	006	06	ACK	40	050	28	(
7	007	07	BEL	41	051	29)
8	010	08	BS	42	052	2A	*
9	011	09	HT	43	053	2B	+
10	012	0A	LF	44	054	2C	,
11	013	0B	VT	45	055	2D	-
12	014	0C	FF	46	056	2E	.
13	015	0D	CR	47	057	2F	/
14	016	0E	SO	48	060	30	0
15	017	0F	SI	49	061	31	1
16	020	10	DLE	50	062	32	2
17	021	11	DC1	51	063	33	3
18	022	12	DC2	52	064	34	4
19	023	13	DC3	53	065	35	5
20	024	14	DC4	54	066	36	6
21	025	15	NAK	55	067	37	7
22	026	16	SYN	56	070	38	8
23	027	17	ETB	57	071	39	9
24	030	18	CAN	58	072	3A	:
25	031	19	EM	59	073	3B	;
26	032	1A	SUB	60	074	3C	<
27	033	1B	ESC	61	075	3D	=
28	034	1C	FS	62	076	3E	>
29	035	1D	GS	63	077	3F	?
30	036	1E	RS	64	100	40	@
31	037	1F	US	65	101	41	A
32	040	20	SPACE	66	102	42	B
33	041	21	!	67	103	43	C

DEC	OCTAL	HEX	ASCII
68	104	44	D
69	105	45	E
70	106	46	F
71	107	47	G
72	110	48	H
73	111	49	I
74	112	4A	J
75	113	4B	K
76	114	4C	L
77	115	4D	M
78	116	4E	N
79	117	4F	O
80	120	50	P
81	121	51	Q
82	122	52	R
83	123	53	S
84	124	54	T
85	125	55	U
86	126	56	V
87	127	57	W
88	130	58	X
89	131	59	Y
90	132	5A	Z
91	133	5B	[
92	134	5C	\
93	135	5D]
94	136	5E	^
95	137	5F	_
96	140	60	'
97	141	61	a

DEC	OCTAL	HEX	ASCII
98	142	62	b
99	143	63	c
100	144	64	d
101	145	65	e
102	146	66	f
103	147	67	g
104	150	68	h
105	151	69	i
106	152	6A	j
107	153	6B	k
108	154	6C	l
109	155	6D	m
110	156	6E	n
111	157	6F	o
112	160	70	p
113	161	71	q
114	162	72	r
115	163	73	s
116	164	74	t
117	165	75	u
118	166	76	v
119	167	77	w
120	170	78	x
121	171	79	y
122	172	7A	z
123	173	7B	{
124	174	7C	
125	175	7D	}
126	176	7E	~
127	177	7F	DEL

D-1. táblázat ASCII karakterkódok

A KÖNYVTÁRKEZELŐ PROGRAM HASZNÁLATA

Az IBM Makroassembler (2.0-s és ennél későbbi változatok) és a MICROSOFT Makroassembler (3.0-s és ennél későbbi változatok) programok mindegyike rendelkezik könyvtárkezelő programmal, aminek az a feladata, hogy a gyártó cég vagy felhasználó által létesített könyvtárak létrehozását és karbantartását segítse. Ebben a mellékletben egy példán keresztül mutatjuk be, hogyan kell egy már meglévő könyvtárhoz eljárást hozzákapcsolni. A 7. fejezetben a könyvtár karbantartására több egyszerű példát is láthattunk. Érdemes ezt a fejezetet még egyszer áttekinteni, mielőtt ennek a mellékletnek a tanulmányozását folytatnánk.

A feladat leírása

A 9. fejezetben az IBM kiszolgálóprogramokat tartalmazó könyvtárát (IBMUTIL.LIB) hívtuk segítségül a 80287-es társprocesszor kimeneti formátumának kialakításához. Ez a könyvtár számos konverziós rutint használ, amelyek közül a \$I8_OUTPUT-ot alkalmaztuk a fejezet példáiban. Mivel a \$I8_OUTPUT az eredményt nem a kívánt formában adta vissza, további kiegészítő programra is szükség volt. A program kódja emiatt 60 sornál hosszabb lett. Erre a kiegészítő rutinra a 9. fejezet mindegyik programjában szükségünk volt, tehát jogos az az igény, hogy ezzel ne terheljük a forráskódot, hanem helyezzük el a kiszolgálóprogramokat tartalmazó könyvtárba. Ebben a mellékletben ezt a kódot fogjuk hozzáilleszteni az IBM kiszolgálóprogramokat tartalmazó könyvtárhoz a könyvtárkezelő program segítségével.

Megjegyzés: Mind az IBM, mind a MICROSOFT Makroassembler rendelkezik könyvtárkezelő programmal, azonban csak az IBM szállítja IBMUTIL.LIB-et az MASM lemezen.

Információk a programról

A 9. fejezetben található programok meglehetősen hosszúak, és nagy részük az eredmény formátumának kialakításával foglalkozik. Az E-1. és E-2. ábrán látható programok nagyon hasonlóak ehhez. Az E-1. ábrán egy olyan program listája látható, ami két valós szám összegét képezi a 80287-es társprocesszor felhasználásával. Az E-2. ábra programja alakítja át az E-1. ábrán látható program eredményét a megfelelő formátumba. A korábbi esetben E-1. és E-2. egyetlen programban szerepelt, most pedig a formátumot kialakító programrészt a kiszolgálóprogramokat tartalmazó könyvtárba helyezzük el. Így a későbbiekben, ha egy szám normál alakjára van szükségünk, elegendő a kiszolgálóprogramokat tartalmazó könyvtári rutint meghívni.

Mielőtt ebben a fejezetben továbbhaladnánk, tanulmányozzuk át még egyszer az IBM kiszolgálóprogramokat tartalmazó könyvtárának használatát a 9. fejezetben és az IBM Makroas-

sembler kézikönyvében, különös tekintettel a változók, adatszögmensek és kódszögmensek PUBLIC deklarációjára.

```
COMMENT /EBBEN A PROGRAMBAN A 80287-ES TARSPROCESSZORT VALOS
SZAMOK OSSZEADASAHOZ HASZNALJUK. AZ EREDMENY NORMAL
ALAKBAN TORTENO MEGJELENITESEHEZ MINIMALIS MERETU
PROGRAMFEJ SZUKSEGES. AZ IBMUTIL KONVERZIOS RUTINOKAT
TARTALMAZO KONYVTARAT A SZERKESZTES ELOIRASAKOR KELL
MEGADNUNK. AZ AKTUALIS KONVERZIOS RUTIN A PRTREAL-T
HASZNALJA. EZ A RUTIN A 80287-ES FORMATALT SZAMOT
KARAKTERLANCCA ALAKITJA AT.AZ EREDMENY AZ EPPEN ERVENYES
KURZORPOZICIOTOL KEZDVE JELENIK MEG.
```

PAGE ,132

,8087

```
COMMENT /A VALOS SZAMOK A KOVETKEZO ALAKUAK LEHETNEK:
```

```
123.4567      0.000048976
1.3E20        -4.5789E-3
```

```
        PUBLIC RESULT      ;EZT A VALTOZOT HIVJA A KONYVTAR
MYDATA SEGMENT PARA PUBLIC 'DATA';EZERT PUBLIC-NAK KELL LENNIE
NUMBER1 DB      1.2345E21   ;VALOS SZAM
NUMBER2 DB      -13.456789E20 ;VALOS SZAM
RESULT  DB      ?          ;AZ EREDMENY 80287-ES FORMATUMBAN VAN
MYDATA ENDS
```

```
CODEGRP GROUP  MATHCODE
```

```
MATHCODE SEGMENT BYTE PUBLIC 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA AZ
;MASH-NEK
```

```
MYPROC PROC  FAR          ;AZ ELJARAS NEVE MYPROC
ASSUME CS:MATHCODE,DS:MYDATA,ES:MYDATA
EXTRN PRTREAL:NEAR      ;AZ EXTERNAL KONYVTAR MIATT SZUKSEGES
PUSH  DS                ;A DS REGISZTER ELMENTESE
SUB   AX,AX              ;AX TORLESE
PUSH  AX                ;ZERUS RAHELJEZESE A VEREMRE
MOV   AX,MYDATA         ;AZ ADATOK HELYENEK BETOLTESE AX-BE
MOV   DS,AX              ;AX TARTALMANAK ATADASA DS-BE ES ES-BE
MOV   ES,AX
```

```
LEA  SI,RESULT          ;A VALTOZO HELYENEK BEKERESE
FLD  NUMBER1            ;A VALOS SZAM RATOLTESE A VEREMRE
FADD NUMBER2            ;ES EGY SZAM HOZZAADASA
FSTP QWORD PTR [SI]    ;AZ EREDMENY VEREMROL EGY VALTOZOBA
;KERUL
FWAIT                                ;SZINKRONIZALAS

CALL  PRTREAL           ;AZ EREDMENY FORMATUMANAK KIALAKITASA

RET                                ;A VEZERLES VISSZAADASA A DOS-NAK
MYPROC ENDP              ;A MYPROC ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
MATHCODE ENDS
END  MYPROC              ;A PROGRAM VEGE
```

E-1. ábra Két valós szám összegének számítása

```

PUBLIC PRTREAL
MYDATA SEGMENT PARA PUBLIC 'DATA' ;AZ ADATSZEGMENSNEK PUBLIC-NAK KELL
;LENNIE
EXTRN RESULT:QWORD ;EZ AZ A VALTOZO, AMIT ATADUNK
PADDR DB 20 DUP (' ') ;HELYFOGLALAS AZ IBM RUTIN SZAMARA
ANSWER DB 17 DUP (' '), '$' ;AZ IBM RUTINBOL VISSZAKAPOTT
;KARAKTEREK TAROLASI HELYE
FIRDIG DB ' ', '$' ;AZ ELSO SZAMJEGY HELYENEK BIZTOSITASA
POWER DW ? ;A KITEVO TAROLASI HELYE
TBUFF DB 4 DUP(' ') ;4 BYTE A KITEVO KARAKTEREI SZAMARA
SIGN DB '-$' ;NEGTIV ELOJEL
POINT DB '. $' ;DECIMALIS PONT
EXP DB ' E $' ;A KITEVO SZIMBOLUMA
MYDATA ENDS

```

```

CODEGRP GROPU LIBSEG
LIBSEG SEGMENT BYTE PUBLIC 'CODE' ;KODSZEGMENS DEFINIALASA
ASSUME:CS:CODEGRP,DS:MYDATA
EXTRN $I8_OUTPUT:NEAR ;A RUTIN KULSO KONYVTARBAN VAN
PRTREAL PROC NEAR ;AZ ELJARAS NEVE PRTREAL
CALL $I8_OUTPUT
SUB DX,01H ;A KITEVO CSOKKENTESE 1-GYEL
MOV POWER,DX ;DX AZ ANS VALTOZO KORRIGALT KITEVOJE
CMP BL,'-' ;AZ EREDMENY + VAGY - ?
JNE NONEG
LEA DX,SIGN ;HA NEGATIV, A '-' KARAKTER
;MEGJELENITESE
MOV AH,09
INT 21H
NONEG:
CLD ;A KAR.LANC ANS-BA HELYEZESENEK
;ELOKESZITESE
MOV CL,17 ;A KAR.LANC 17 BYTE HOSSZU
LEA DI,ANSWER ;A MOZGATAS IRANYA. SI A FORRASRA
;MUTAT
REP MOVSB ;ATHELYEZES
MOV CL,1 ;ANSWER ELSO SZAMJEGYE FIRDIG-BE KERUL
LEA SI,ANSWER[1]
LEA DI,FIRDIG
REP MOVSB
LEA DX,FIRDIG ;AZ ELSO SZAMJEGY KINYOMTATASA
MOV AH,09
INT 21H
LEA DX,POINT ;A DECIMALIS PONT MEGJELENITESE
MOV AH,09
INT 21H
LEA DX,ANSWER[2] ;AZ ANSWER VALTOZO TOVABBI RESZENEK
;MEGJELENITESE
MOV AH,09
INT 21H
LEA DX,EXP ;AZ 'E' BETU KINYOMTATASA
MOV AH,09
INT 21H
MOV DX,POWER ;A DX-BEN LEVO SZAM ATALAKITASA
;KARAKTERLANCBA

```

```

CMP     DX,8000H      ;POZITIV VAGY NEGATIV
JB      POSIT        ;HA POZITIV, UGRAS POSIT-RA
LEA     DX,SIGN      ;HA NEGATIV, AKKOR '-' JELET NYOMTATUNK
MOV     AH,09
INT     21H
MOV     DX,POWER     ;A NEGATIV HEXA SZAM KORREKCIója
XOR     DX,0FFFFH
ADD     DX,01
POSIT:  MOV     CX,0
LEA     DI,TBUFF     ;A TBUFF 4 BYTE-OS KARAKTERES TAROLASI
POWER1: PUSH    CX     ;HELYET BIZTOSIT A DX-BEN SZEREPELO
MOV     AX,DX        ;HEXA SZAMOK DECIMALISSA ALAKITASABAN
MOV     DX,0         ;A KEPERNYORE NYOMTATAS ELOKESZITESE
MOV     CX,10
DIV     CX
XCHG   AX,DX
ADD     AL,30H       ;A SZAM ATALAKITASA ASCII SZAMMA
MOV     [DI],AL      ;ES ELMENTESE TBUFF-BA
INC     DI           ;UJ HELY KIJELOLESE TBUFF-BAN
POP     CX
INC     CX           ;CX-BEN A SZAMJEGYEK DARABSZAMA
                     ;SZEREPEL

CMP     CX,0
JNZ     POWER1
PRIT:  DEC     DI     ;AZ ERTEKEK MEGJELENITESENEK
                     ;ELOKESZITESE
MOV     AL,[DI]     ;TBUFF-BOL EGY SZAMJEGY BEKERESE
PUSH    DX          ;DX EREDETI TARTALMANAK ELMENTESE
MOV     DL,AL       ;A SZAM ELHELVEZESE A NYOMTATASHOZ
MOV     AH,2        ;A DOS MEGSZAKITASHOZ SZUKSEGES PARAM.
INT     21H        ;A HATVANY A KEPERNYORE KERUL
POP     DX          ;DX EREDETI TARTALMANAK VISSZAALLITASA
LOOP   PRIT        ;A RUTINT ADDIG ISMETELJUK, AMIG
                     ;VALAMENNYI SZAM MEGJELENIK

RET
PRTREAL ENDP      ;A PRTREAL ELNEVEZESU ELJARAS VEGE
LIBSEG  ENDS      ;A LIBSEG ELNEVEZESU KODSZEGMENS VEGE

END     PRTREAL   ;A PROGRAM VEGE

```

E-2. ábra Az outputot kialakító program

A könyvtárkezelő program használata

Az E-1. és E-2. ábrán látható programok mindegyike lefordítható a megfelelő MASM programmal. Amint sikeresen lefordítottuk az E-2. ábra programját, hozzákapcsolhatjuk a kiszolgálóprogramokat tartalmazó könyvtárhoz. A könyvtárkezelő program a következő öt opció megadását várja:

Könyvtárfile
Oldalméret
Műveletek
Listafile
j könyvtár

A műveletre vonatkozó szintaxis a következő:

```
LIB lib_file [oldal_meret][muveletek],[lista_file],[uj_konyvtar]...[;]
```

Az IBM MASM kézikönyvében a rendszerüzenetekről részletes leírást találunk.

A jelenlegi példánkban a könyvtár az IMUTIL.LIB név alatt már létezik. Ha az IBM MASM program a C meghajtón van, írjuk be a következőt:

```
C> LIB
```

```
IBM Personal Computer Library Manager
```

```
Version 1.00
```

```
(C) Copyright IBM Corp. 1984
```

```
(C) Copyright Microsoft Corp 1984
```

```
Library name:IBMUTIL
```

```
Operations:
```

```
List File:C:CONTENTS
```

Ennél a műveletnél a könyvtárkezelő program beolvassa az IBMUTIL tartalmát, és ugyanezen a meghajtón egy listafile-t képez a CONTENTS név alatt. A listafile egy ASCII file, amit a következők szerint lehet kinyomtatni:

\$I4_I8	ifconv	\$I4_M4	bfconv
\$I8_I4	ifconv	\$I8_INPUT	i8fin
\$I8_M8	bfconv	\$I8_OUTPUT	i8fout
\$I8_TMUL	i8tmul	\$I8_TPWR10	i8tmul
\$M4_I4	bfconv	\$M8_I8	bfconv
bfconv	Offset: 200	HCode and data size: F0	
\$I4_M4	\$I8_M8	\$M4_I4	\$M8_I8
ifconv	Offset: 400H	Code and data size: C0	
\$I4_I8	\$I8_I4		
i8fin	Offset: 600H	Code and data size: 2FD	
\$I8_INPUT			
i8fout	Offset: C00H	Code and data size: 1A2	
\$I8_OUTPUT			
i8tmul	Offset: 1000H	Code and data size: 1EA	
\$I8_TMUL	\$I8_TPWR10		

A könyvtárkezelő program segítségével az E-2. ábrán látható program .OBJ változatát hozzákapcsolhatjuk a kiszolgálóprogramokat tartalmazó könyvtárhoz. (Csak az .OBJ file-ok csatlakoztathatók a könyvtárhoz, ezért volt szükség a program lefordítására.)

A program csatlakoztatását elvégző rutint a következő utasítással hívhatjuk meg:
C> LIB IBMUTIL.LIB + PRTREAL.OBJ

Ellenőrizzük a művelet sikerességét:

C> LIB

IBM Personal Computer Library Manager

Version 1.00

(C) Copyright IBM Corp. 1984

(C) Copyright Microsoft Corp 1984

Library name: IBMUTIL

Operations:

List File: C:NEWINFO

A listafíle-t a NEWINFO néven a C meghajtón tárolta a rendszer. Ha a NEWINFO-t a képernyőre kilistázzuk, a következőket kapjuk:

\$I4_I8	ifconv	\$I4_M4	bfconv
\$I8_I4	ifconv	\$I8_INPUT	i8fin
\$I8_M8	bfconv	\$I8_OUTPUT	i8fout
\$I8_TMUL	i8tmul	\$I8_TPWR10	i8tmul
\$M4_I4	bfconv	\$M8_I8	bfconv
PRTREAL	PRTREAL		
bfconv	Offset: 200H	Code and data size: F0	
\$I4_M4	\$I8_M8	\$M4_I4	\$M8_I8
ifconv	Offset: 400H	Code and data size: C0	
\$I4_I8	\$I8_I4		
\$I8_INPUT			
i8fout	Offset: C00H	Code and data size: 1A2	
\$I8_OUTPUT			
i8tmul	Offset: 1000H	Code and data size: 1EA	
\$I8_TMUL	\$I8_TPWR10		
PRTREAL	Offset: 1400H	Code and data size: DB	
PRTREAL			

Ha a PRTREAL csatlakoztatása sikeres volt, akkor a rutin eléréséhez csak az IBMUTIL előírására lesz szükség a szerkesztési folyamat során.

C> LINK

IBM Personal Computer Linker

Version 2.30 (C) Copyright IBM Corp. 1981, 1985

Object Modules [.OBJ]:ADDER

Run File [ADDER.EXE]:

List File [NUL.MAP]:

Libraries [.LIB]:IBMUTIL

A könyvben bemutatott rutinok legtöbbje a most ismertetett módon hozzákapcsolható a könyvtárhoz. A könyvtárkezelő hatékony programfejlesztést tesz lehetővé.

**Készült a Somogy Megyei Nyomdaipari
Vállalat kaposvári üzemében – 181708
Felelős vezető: MIKE FERENC igazgató**

80386/80286

Vegyen részt a SZÁMALK továbbképző tanfolyamain

A SZÁMALK Oktatási Irodájának egyhetes továbbképző tanfolyamain – IBM PC kompatibilis gépekkel felszerelt laboratóriumokban – az alábbi témakörökben szerezhetsz új ismereteket:

Hardver: XT/AT gépek kezelése, javítása, karbantartása; mikroprocesszor családok ismertetése stb.

Alapszoftver: MS-DOS, UNIX-XENIX, OS/2, NOVELL, ASSEMBLER, C

Programnyelvek: PL/I, PROFESSIONAL COBOL, TURBO PASCAL, TURBO BASIC, FORTH, PROLOG, FORTRAN 77 stb.

Alkalmazói programcsomagok: DBASE/FOXBASE, LOTUS 1-2-3, SYMPHONY, FRAMEWORK, AUTOCAD, grafika, ügyviteli alkalmazások, Hungarian VENTURA, szövegszerkesztés stb.

Telefon: 853-111/220, 229, 237, 291

További tanfolyamokat tartunk ESZR, MSZR és MIKROSZTÁR 32 gépek hardver/szoftver ismereteiről.

Telefon: 668-852

Cím: SZÁMALK Oktatási Iroda BUDAPEST 112 Pf.: 146
1502